

تہ فسیری قورٹانی
بہرزو بہ پیز

بہرگی بیست و شہ شہم
سوورہ تہ کانی
(الدخان) و (الجاتیہ) و (الاحقاف) و (محمد)

عہلی باپیر

تہ فیسیری سوورہ تہ کانئ

الدُّخَانُ وَالْمَائِدَةُ وَالْأَنْعَامُ وَالْمُجَدَّلُ

تهفسیری سووره تهکانی

الدَّجَانِ وَالْحَاشِيَةِ وَالْإِحْقَافِ وَمُحَمَّدٍ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوهوه : زهردهشت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۳ ک - ۲۰۲۱ ز

۷۸۰ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهرئوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پتدراوه

تہ فسیری سوورہ تہ کانئ

الدُّخَانِ وِ الْجَانِّ

الْأَحْقَافِ وِ مُحَمَّدٍ

پیشہ کی نہم تہ فسیرہ بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا وَاسْمَ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.

أما بعد: فإن أصدق الحديث كلام الله، وخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہ ریزو خوۓہ ویستہ کان!

ھیچ گومانی تبدانیہ - بو مروقی پروادار - کہ تہو تہمہ نہی لہ خزمہت دوایین کتیبی خوا (قورن) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شہوہ کہ لہ شہوہ کانی لہ خزمہ تدا بوندا بن؛ خویند نہوہ، تیفکرین و پامان، فیکردن، کاریکردن ... ہتد، بہ ہاشترین جیکرتن جیکا دہ گری، و، خواوہ نہ کہی لہ دنیاو دواروژدا لپی بہ ہرہمہ نہدہ.

(۱) نہوہ پتی دہ گوتری: (خطبة الحاجة) کہ پیغہ مبہر ﷺ ہاوہ لانی بہ ریزی فیردہ کرد، پیش ہر قسہ یہ کی گرنک، بیسین، وک و تازی جومعہ و داخوایزیکردن (خطبة) و... ہتدو، نہم و تارہ، ہرہ کام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۲۷۲)، الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیناویانہو (مسلم) یش بہ شہیکی ہیناوہ.

منیش - که وهک باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌پروو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خ‌وای به‌به‌زه‌یی و به‌خ‌شه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایش‌تی به‌رزو ب‌ئ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالیی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پ‌ئ‌زو پ‌ئ‌ز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالیی خ‌ویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و ت‌یوه‌پ‌امانی نایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، ل‌یوردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش ت‌یک‌پ‌رای ک‌ت‌ی‌ب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پ‌و‌ش‌نایی قورئان دابوون، که دیاره‌ هه‌ر ئەمه‌ش ش‌ت‌ت‌یک‌ی سه‌روشت‌یه‌ی؛ ناخ‌ر نایا ئیسلام ب‌ی‌ج‌که‌ له‌ قورئان پ‌اشان س‌ون‌نه‌تی پ‌ی‌ن‌غه‌م‌به‌ر ﷺ، که نه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی ج‌ی‌به‌ج‌یک‌کردن و کارپ‌ئ‌کردنیه‌تی، ش‌ت‌ت‌یک‌ی دیکه‌یه‌!! ب‌ی‌گومان نه‌خ‌یر.

ئ‌ن‌جا له‌م‌پ‌ئ‌ز سالیی بوو، که براو خوشکات‌ت‌یک‌ی د‌ل‌س‌و‌زی ن‌ز‌یک و ناشنام، داوبان ل‌ید‌ه‌کرد‌م که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو ل‌یک‌دانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) ١٥ هاته‌ د‌ل‌مه‌وه، که ناوی خ‌وای ل‌ی‌ه‌ی‌ت‌یم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گ‌رن‌گه‌ بکه‌م، به‌ل‌کو ورده‌ ورده‌ به‌پ‌ئ‌ی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ند‌یک‌ی ل‌ئ‌ ئەنجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالیی زۆرو ج‌و‌راو ج‌و‌ر‌یش‌دا، هه‌تا ده‌رفه‌ت‌ت‌یک‌ی وام بۆ ده‌ره‌خ‌س‌ئ‌ که بتوانم خ‌یرایی ت‌یدا بکه‌م و خ‌ومی بۆ یه‌کلایی (م‌ت‌ف‌ر‌غ) بکه‌مه‌وه‌و، خ‌وا پ‌شت‌یوان ب‌ئ ته‌واوی بکه‌م، ئەگه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ ما‌ب‌ئ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئەم ته‌فسیرو ل‌یک‌دانه‌وه‌یه‌شم، و‌پ‌رای سه‌رنج‌دانی زۆربه‌ی ئەو ته‌فسیره‌انه‌ی که باون و، ده‌ستم پ‌ئ‌یان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و ت‌یوه‌پ‌امانی خ‌ۆم له‌ خ‌ودی قورئان، چونکه ب‌ی‌گومان قورئان: هه‌ند‌یک‌ی هه‌ند‌یک‌ی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن یفسر بعضهم بعضاً)، پ‌اشان س‌ون‌نه‌تی پ‌ی‌ن‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ چونکه پ‌ی‌ن‌غه‌م‌به‌ری خواش روونکه‌روه‌و (م‌ب‌ئ‌ئ‌ی) قورئانه‌، وه‌ک خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾﴾ النحل.

واته: ههروهها زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆته خوار، تاکو تهوهی بۆ خه لکی تیراوه ته خوار، بۆیان روون بکه یه وه، وه به لکو خۆشیان بیربکه نه وه.

ئومیدیشم وایه - به یارمه تی خوای به خه شر **تَكْوِيْنًا** - شایسته بی ته وه دم هه بی ته فسیرو لیکدانه وه یه کی وا بۆ قورئان پێشکه ش به مسو لمانانی کوردستان بکه م، که له قورئان بوه شیتته وه، مایه ی به هره و سوودی خو ئنه ران بئ، به تایه تیش که زیاتر له سی (٣٠) ساله له گه ل قورئانی به رزو مه زن و ته فسیره کانی و کتیبه کانی سونه تدا خه ریکم و، ده یان کتیب و به ره مه می جو راو جو رم له زۆر به ی بواره کانی زانسته کانی شه ریه تدا پێشکه ش کردوون.

شایانی باسیشه که نه و بیست و دوو مانگ زیندانی کرانه م له لایه ن ئه مریکا وه - له (٢٠٠٣/٧/١٠ تا کو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - ده رفه تێکی گه وه رو گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوول بوو نه وه ی کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ په یدابوونی تیکه یشتنی تایه ت له باره ی زۆرێک له ئایه ته کانی یه وه، ئه م راستیه ش له مه سووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره وشا وه ته وه^{١١}. به لām هه لبه ته نالیم و هه یچه که سیش بۆی نیه بلئ: که ئه م ته فسیره ی من تیروته وا وه، چونکه وێرای سنوورداری بوونی تواناو برستم، له به رانه ر کتیبی له هه موو رووی که وه ره ها (مطلق) و بئسنوور (لا محدود) ی خوا دا، نه شمویستوه که زۆر به ملاولادا بچم و بچمه ئیو هه ندێک ورده کاری به وه، که یان من تیبدا پسپۆر و

(١) نه و مه سووعه یه که تیبستا چاپ کرا وه، که وتۆته به رده ستی خو ئنه ران و، سه رجه م هه شت به رگ و ده وری سن هه زار و پینج سه د (٣٥٠٠) لاپه ره یه و، هه و لمداو هه گه شتی تیبدا باسی سه رجه م لایه نه کانی ئیسلام بکه م و، تاکه سه رچا وه شم قورئان بو وه، وێرای ده فه کانی سونه ت، که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه نه و مه سووعه یه له چاپی دووه می دا، کرا وه به دوا زده (١٢) کتیبی سه ره یه خۆ، به مه به ستی ئاسانه تر سوود لێ بێنرانی .

شارەزا نىم، يان خويىنەر پىئويستى پىئى نىه، له كاتىكدا دەيهوئى له قورئان تىبگات و، بزائى خوا (تبارك وتعالى) راستەوخۆ چى پى فەرموودە؟!

ئىچا ھەر ئىرەشەوہ بە پىئويستى دەزانم پىر بە دل سوپاسى ئەو برا گەنجە پرووح سووک و گورج و گوئل و دلسوژە بکەم (حەزى نەکرد ناوى بەيئىم)، كە ھەلسا بە نووسىنەوہو ھىئانە سەر كاغەزو، پاشان تاپىکردن و دوايى پىنداچوونەوہو ھەلەگىرىي، سەر جەم ئەم زنجىرە دەرسە، كە لە ئەسلىدا لە شىئوہى وتار (محاضرة) دا پىشكەش كراون، ھەر وھەلسا بە (تخرىج) ى سەر جەم دەقەكانى سوننەت، لە سەرچاوە مەتانە پىكراوہ كانەوہو، زەحمەت و ماندووبوونىكى زۆرى بە سەر جەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرەوہ كىشاوہ، خوا بە باشتىر ئىئوہ پاداشتى بداتەوہو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەر بەرزبى^(۱)، لە خواي بەرزو بىھاوتاش داواكارم ئەو جوژە گەنج و لاوانە لە كوړان و كچان، لە ئىئو گەلەكەماندا، زۆر بكات .

شايايى باسيشە كە ئىمە لەم تەفسىرەماندا، باسى بەش (جەزە)ەكانى قورئان و دابەشكردنەكانى دىكەى وەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سوورە تىك بوخوئى شىئىكى سەر بەخوئىو، سەر جەم ئايەتەكانى وەك ئالقەكانى زنجىرىك پىكەوہ پەيوەستى و، ئاشكراشە كە دابەشكرانى سەر جەم قورئان بوئى سى (۳۰) بەش (جەزە) و شەست (۶۰) (حزب)، شىئىكە لەلايەن زانايانەوہ كراوہ، بوئاسانكارىي خوئىندى قورئان، ديارە ئىمە لە دابەشكردنى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا، ديسان حىساب بوئەشەكان (أجزاء) ى ناكەين و، بە گوئىرەى سوورەتەكان، بەرگەكانى ديارىي دەكەين.

(۱) ئەو برا دلسوژە ئىستاش پاش تەواوكردى زۆرىيەى قورئان، لىبىراوانە بەردەوامە و عەزمىشى جەزم كروە، كە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بىن، ھەتا كوئايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بىن .

دوا قسه شم نه وه یه که:

ئهم ته فسیره - وهک پیشتر گوتمان - له ئەسلدا بەشیوهی دەرس و وتار
پیشکەش کراوه، بەلام دواتر خووم دووجار بە وردیی پیندا چوومه وهو، بەپیتی
پنویست دەستکارییم کردوه، دیاره هه موو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا **تَبَّخَا** دەستی پیکردوه، بەلام تێمه له سەرەتای دەرسه کانه وه، ئەوانه مان
لابردوه، بو زۆر دووباره نه بوونه وهو، ئەو (خطبة الحاجة) یه له سەرەتای ئەم
پیشه که بیه وه هاتوه، له جیاتی سەرەتای سه رجه م دەرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۲۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هه ولیر

بەرچاۋ روونىيەكى گىزگ لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خوتنەرى بەرپىز !

ھەرچەندە لە (پىشەكى گىشتىي) ئەم تەفسىرەدا باسماڭ كىردۈە كە بۇ نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەى دەستىم پىيان گەپىشتۈە، بەھرەمەندبووم، ھەرۋەھا لە كۇتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوودمەند بووم، ناۋەكانىمان بە رىز نووسىون، بەلام لىرەش ۋەك جەختكىردنەۋەى زىاترو بەرچاۋروونى باشتر بۇ ئىۋەى بەرپىز دەلىتم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانان نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونچى، بۇ ھەر تىگەپىشتن و بىرۋەكەيەك، كە زۆر بەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتتىكەۋە، يان پىستەۋ بىرگەيەكى ئايەتتىكەۋە، دەپىننن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە پىننن، بەلام بىگومان ھەر كات بىرۋەكەۋ تىگەپىشتىكى تايەتقى يەكىك لە تەفسىرەكان ھەبىن و بىكەۋىتە بەرچاۋم، ئنجا چ پەسندى بىكەم، چ پەفىزى بىكەم، ھەر كات بە پىۋىستى بزىانم، بە تايەت تاماژەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە تاماژەى گىشتىي و بە نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۇتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكىتفا دەكەم و، زۆرىش لە ئەمانەتقى زانىستى (الأمانة العلمیة) دەخەفتىم و مەبەستەم پەچاۋى بىكەم، چونكە ئەمىنىي و ئەمانەت پارىزىي، پەۋشتىكى گەۋرەۋ بەررى مسولمانەتتە .

شاياتى باسپشە جارى ۋا ھەيە بىرۋەكەۋ تىگەپىشتىكى تايەتتى خۇم، دەربارەى كۇمەلە ئايەتتىك يان ئايەتتىك يان پىستەۋ بىرگەيەكى ئايەتتىك، بۇ دروست دەپن، ۋەك تىگەپىشتن و بۇچوونى خۇم دەپنووسم، كە چى رەنگە لە تەفسىرەكانى

دېكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەوئىش بەھوئى ئەوئەوئە يە كە من ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادم نەماوہ.

پیشەکی ئەم بەرگە

الحمد لله وحده، وصلوات الله وسلامه وبركاته على من لاني بعدة، محمد وآله
السالكين سبيله والملتزمين دربه.

خوێنەرە بەرێز و خوێشەویستەکان!

ئەم بەرگە بەرگی بیست و شەشەم (۲۶)ە لە تەفسیری قورئانی بەرزوبەپێز
و ھەر چوار سوورەتەکانی:

(الدخان ، الجاثية ، الأحقاف ، محمدی تیدان.

ئەم بەرگەش بەھەمان شێواز و نەخشەی بەرگەکانی پێشووی ئامادە کراوە،
وێرایی پوونکردنەوێی چەمک و واتای تايەتە بەپێزەکانی ھەرکام لەو چوار
سوورەتە بەحەوت قوناغ، ژمارەیک کورتەباسییش لەکاتی تەفسیرکردنی ھەر
کامیان دا خراونە روو، بەم شێوەیە خوارێ:

یەكەم سوورەتی (الدخان):

- ۱- کورتەبەسێک لەبارەی شەوی تێدادابەزێرانی قورئانەوہ.
- ۲- کورتەبەسێک لەبارەی (البطشة الكبرى) وە.
- ۳- ھەلبژاردنی بەنوو ئیسرائیل و پێدانی ھەژدە نیشانە و نێعمەت.
- ۴- کورتەبەسێک لەبارەی گەلی توبیەعەوہ.
- ۵- وتو وێژێکی نێوان سوکرات و ئەرستۆدیۆس.
- ۶- سەرنجدانەوہیەکی سێ بەنگەکی ھەبوونی سزا و پاداشت.

دو وہم: سوورہ تی (الجائیة):

- ۱- کورته باسیک: وریابوون له باره ی هوی هاتنه خواره وهی تابه ته کانه وه.
- ۲- چهند ده قئکی سوننه ت له باره ی قسه نه گوتن به رۆژگار و شوئینه که وتنی ههوا و تاره زووه وه.
- ۳- دوو فرمووده ی ینگه مبه ری خوا له باره ی گه وره یی و مه زنی خوا و ته نیا په رستینه وه.

سینه م: سوورہ تی (الأحقاف):

- ۱- کورته باسیک له باره ی: حیکمه تیی زۆر باسکرانی ئامانجی دروستکردنی گه ردوونه وه.
- ۲- هه لوه سته یه کی پئویست له به رده م مش ت و مرئکی نیوان مه پوانی کور ی حه که م و (عبدالرحمن) ی کور ی (أبو بکر الصديق) دا له سه ر حوکمی میراتیی و بنه ماله یی.
- ۳- کورته باسیک له باره ی به هره وه رگرتن له ناز و نیعمه ته کانی دنیا وه.
- ۴- هه لوه سته یه کی کورت له سه ر بن ئیمانیی و کوژانه وه ی چرای عه قل.
- ۵- سه رنجیک له سه ر گشتگیریی و فراوانیی مه به سته کانی قور تان .
- ۶- قسه یه ک ده ر باره ی (أولوا العزم).

چواره م: سوورہ تی (محمد):

- ۱- هه لوه سته یه کی پئویست له باره ی هه لوه شاننده وه ی نه سخکرانه وه ی نهو تابه ته وه (محمد- ۴-).
- ۲- کورته باسیک: به دیلگرتن له جه نگدا و چۆنیه تیی مامه له کردن له گه لیاندا.
- ۳- کورته باسیک: به کۆیله کردنی مروّف لهم رۆژگار ه دا تاوانه و دژی شه ر یعه ته.
- ۴- چهند ورده کارییه کی په وان بیژیی له ئایه تی (۱۵ - محمد) دا.

۵- کورته باسئک ده رباره ی: پئوستوبوننی په یادکردنی زانیاری له باره ی په رستاویتی خواوه.

۶- کورته باسئک ده رباره ی چه سپاندنی حوکمی ئه و ئایه تانه به سهر به زیدی کوری موعاویه.

۷- کورته سه رنجئک له سهر هه لوه شاننده وه ی کرده وه ی باش.

۸- پئنج ورده سه رنج.

له کو تایی پئشه کی ئه م بهرگی بیست و شه شه مه شدا ده ئیم:

هیوادارم هه موو لایه ک له کاتی خوئندنه وه ی ئه م بهرگه و بهرگه کانی دیکه ی ئه م ته فسیره دا، هه وئبدن به ته وایی عه قل و دئی خوئان فراوان بکه ن و، پاکیشیان بکه نه وه له هرچی بیروړاو قه ناعه تی پئشه خته یه و، خوئان و لئ بکه ن ئاماده یی وه رگرتن و ته به نیی کردنی هه ر بیروړاو بوچونئکی تازه ی هه ئقولو له قورئان و سوننه تیان هه بی و، پئ نه دن هه چ بیروبوچونئکی پئشووی خوو پئوه گیراوو پئوه راهاتوو و بار پئوه گرتوو، عه قل و دئیان به ستئ و، پئی بیرکردنه وه ی ئازادانه و ئازایانه یان لئ بگری و، ئه و راستیه ش به ئینه وه بیران که ئایین و به زنامه ی خوا له وده یی خوا دا بهرجه سته یه و، به س وه حیی خوا بو ئیمه پابه ندکه ر (ملزم) ده وغیری وه حیی، ئه نیا به تیگه یشتن له باره ی ئیسالامه وه و، نه زمونکرده ن و موماره سه کردنی له سهر ئه رزی واقع داده نرئ.

سبحانک اللهم وبحمدک، أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب إليك

تہ فسیری سوورہ تی

الدُّخَانِ

به پَرِزَان!

ئەمپۆرۆ که (۲۲)ی (جمادی الأولی، سالی ۱۴۴۱)ی کۆچییه، به رانبه ر (۱۷ / ۱ / ۲۰۲۰) ی زاینیی، له شاری دیرینی ههولیر، خوا پشتیوان بی دهست ده که یین به تفسیری سوورتهی (الدخان)، سه رها وهک عادهتی خۆمان له تفسیره دا، پیناسه و ئیوه رۆکی ئەم سوورته موباره که ده خه یه روو، تاکو به ر له وهی بچینه ئیو درئوه و قوولایی روونکردنه وهی چه مک و مه بهستی ئایه ته موباره که کانی ئەم سوورته، دیمهن و هیله گشتیه کان و، چوارچێوهی ئەم سوورته موباره که مان له به ر چا و بی:

نیوه رۆکی سوورتهی (الدخان) و بابته کانی

یه که م: ناوی ئەم سوورته:

ئەم سوورته ناوی (سورة الدخان)ه، پینجه مین سوورته له خاوه ن حامیمه کان (ذوات حمیم)، ئەوانه ی که به (حمیم) دهست پی ده که ن، که یه که م سوورته تیان (غافر) بوو، دووه میان (فصلت) بوو، سییه میان (الشوری)، چواره میان (الزخرف)، پینجه میان ئەم سوورته وه، شه شه میشیان (الجاثیه) وه، حه وته میشیان (الأحقاف) ه، ئەم سوورته ته نیا ئەم ناوه ی بو به کارهاته وه: (سورة الدخان)، چ له موصحه فه کاندا که له دیر زه مانه وه به دهستی مسو لمانانه وه بوون، چ له سه رچاوه کانی سوننه تدا، هۆکاره که شی هه ر نه وه یه که وشه ی: (الدخان)، له ئایه تی ژماره (۱۰)ی ئەم سوورته دا هاته وه: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانًا مُّبِينًا﴾، واته: چاوه ریی ئەو رۆژه به، که ئاسمان دوو که ئیکی ئاشکرا دینن، هه رچه نده وشه ی (الدخان)، له سوورته ی (فصلت) بشدا هاته وه، که پیش ئەم سوورته دابه زیوه و خوا ﴿وَإِنَّمَا هِيَ دُخَانٌ رَمِيمٌ﴾: ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَا إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ ﴿۱۱﴾ فصلت، واته: خوا ﴿وَإِنَّمَا هِيَ دُخَانٌ رَمِيمٌ﴾ ئاسمان دروست بکات، له وه کاته دا، دوو که ل بوو، به لأم (الدخان) لیره دا، وهک

نیشانہ به کی خوا ﷺ هاتوه، وهک دواپی باسی دهکهین، خوا ﷺ به پیغهمبه ر ده فهرموئی: چاوه ریبه تاکو تاسمان تهو دوو که له دینن، زانایانیش لهو باره وه قسه و باسیان زور کردوه، که مه به ست پییی چیه؟!.

دوهوم: شوینی دابه زینی:

ئهم سوورپه مه که ییه، واته: هه مووی له مه که دابه زیوه، لهو کاته دا که پیغهمبه ر ﷺ له مه که بووه، ئنجا جاری وا هه یه سوورپه ته کان، یاخود هه ندیک له ئایه ته کانیا ن له دهره وهی سنووری جوگرافیای مه که که ش دابه زیون، به لام هه ر لهو قوناغه دا بووه که پیغهمبه ر ﷺ جاری له مه که بووه، پیش کۆچکردنی بو مه دینه، بویه هه ر پییان ده گوتری: مه که یی.

هه ندیک له زانایان گووتویانه: بو وینه: (الزمخشری، القرطبی) تهو ئایه ته که ده فهرموئی: ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿۱۵﴾﴾ الدخان، واته: ئیمه که میک لابه ری تازارین، به لام ئیوه دواپی ده که رینه وه.

ئهم مه دینه ییه، به لام هه یج به لگه یه کیان نه هیناوه ته وه و، له راستیدا ئهم سوورپه ته موباره که وا پیده چی به پیی ئیوه رۆکه که ی و به پیی بابه ته کانی، که له دهوری سالانی (۸ و ۹) ی پیغهمبه رایه تیدا، دابه زیوی، واته: چوار، پینج سال پیش ته وهی پیغهمبه ری خوا ﷺ له مه که وه، وپرای هاوه له کانی کۆچ بکات بو شاری (یثرب) که دوا کۆچکردن، ناوی لیترا (مدینه)، یان (مدینه الرسول) واته: شار، یان شاری پیغهمبه ر ﷺ.

سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و هاتنه خواردا:

ئهم سوورپه ته له ریزبه ندیی دابه زیندا ژماره: (۶۳) یه وه، پیش سوورپه تی (الجائیة) و، دوا (الزخرف) دابه زیوه، واته: شوینه که ی ئیستا له (مصحف) دا،

چۆنە، لە رېزبەندىيى دابەزىنىشىدا ھەمان شوئىنى ھەبووھ و، كەوتۆتە نىوان سوورپەتى (الزخرف) و (الجاثية) ۋە، لە رېزبەندىيى (مصحف) دا، ژمارە (۴۴) ھ، واتە: كە لە سوورپەتى (الفاتحة)، لە لاي راستەوھ دەست پىدەكات، (۴۴) مین سوورپەتە.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

بۆ ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورپەتە، زياتر (۵۹) تەبەئىيى كراوھ، بەلام پىشتەر راجىيى ھەبووھ: زاناياى مەدينەو، مەككەو، شام، پىيان وابووھ (۵۶) ھ، لە لايەن زاناياى (بصرة) ھ، (۵۷) دانراوھ، بەلام لە لاي زاناياى (كوفة)، كە زياتر لە (مصحف) كاندا، ئەوھ تەبەئىيى كراوھ، (۵۹) ئايەتە، پىشتىش گوتوومانە: جياوازىي لە ژمارەى ئايەتەكاندا، دەگەرئەوھ بۆ كورتىيى و درىژىي رستەكان، كە ھەندى لە زاناياى ئايەتەكان كردوھ بە دوو رستەو، بۆتە دوو ئايەت، بەلام ھەندىكان بە يەك رستەيان ھىناوھ ئەو ئايەتە، بۆيە بە يەك ئايەت سەرژمىر كراوھ، واتە: جياوازىي ژمارەى ئايەتەكان، ناگەرئەوھ بۆ ئەوھى زاناياەك گوتبىتى: ئەو ئايەتە قورئانەو، ئەوھى دىكە گوتبىتى: نەخىر، ئەم ئايەتە قورئان نىە، چونكە زاناياى لەو بارەوھ، نەك لەسەر ئايەتەك، بەلكو لەسەر رستەيەك و، بگرە لەسەر وشەيەك و، بگرە لەسەر پىتىكىش را جىيايان نىە، كە جارى دىكەش گوتوومانە: قورئان (۱۱۴) سوورپەتەو، (۶۲۳۶) ئايەتە، بەو سەرژمىريەى كە زۆربەيان لەسەرى پىكھاتوون، ھەرۋەھا زاناو پىسپۆران گوتوويانە: (۷۷۴۳۹) وشەيەو، (۳۲۱۱۸۰) پىتە.

پىنجەم: نىوھرۆكى:

نىوھرۆكى ئەم سوورپەتە موبارەكە، ھەمان نىوھرۆكى قورئانى مەككەيەو ئەو تەوھرە سەرەككىيانەى قورئانى مەككەيى تىياندا دەسوورپى، ئەمىش گرتوونىەخۆى:

۱- باسی خوا ﷻ، یانی: بە دەبەھتەنەرایەتیی و خواوەندارێتیی و پەروەردگاریەتیی و، ناوو سیفەتەکانی خواو، تەنیا پەرستراوێتیی خوا.

۲- باسی پیغەمبەرایەتیی و وەحیی، ژبانی پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و رەوشت و تاکاری پیغەمبەران و، هەلۆیستی پیغەمبەران و، ئەو وەحیی و پەيامەیی کە خوا بۆی ناروون، پاشان باسی پەيامەکانی خوا، کتیبەکانی خوا ﷻ کە بۆ پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناروون.

۳- تەوهری سێبەمیش باسی پۆژی دوایی، چ وەک تاخیر زەمان، چ وەک قیامەت و زیندوو بوونەو و هەلسانەو، چ وەک پۆژی دوایی بە گشتیی، چ وەک بە هەشت و دۆزەخ و سزاو پاداشتیک کە خوا بۆ مرۆفەکان دایناو، بە پێی ئیمان و کردەوی چاک، یاخود کوفرو کردەوی خراییان.

ئەم سوورەتە موبارەکەش بە پێی ریزبەندیی ئایەتەکانی دەتوانین بۆین: ئەم یازدە (۱۱) بابەتە دەگرێتە خۆی:

۱- باسی دابەزێترانی قورئان لە شەوئیکی بە پێزو فەردا، ئەمە لە ئایەتەکانی: (۱ - ۵) دا خراوەتە پروو.

۲- باسی خوا ﷻ کە دابەزێنەری قورئانەو، وەسفکردنی خوا بە ئۆ لە سیفەتە ناوازەکانی ئەویش لە سێ ئایەتەکانی: (۶ - ۸) دا، ئەم بابەتە خراوەتە پروو.

۳- باسی بێپروایەکان و هەرەشە لێکردنیان، لە هەشت ئایەتەکانی: (۹ - ۱۶) دا ئەم بابەتە خراوەتە پروو.

۴- باسی ناردنی مووسا ﷺ بۆ لای فیرعەوون و دەستەو دایەرەو گەلەکەیی و سەرەنجام دوای یاخیی بوون و، بوغرا بوونیان لە بەرانبەر مووسا و پەيامی خوادا، کە پێیدا ئێردراو بوو، سزادراونیان لە لایەن خواوە ﷻ بە نغۆرۆکران و خنکێترانیان لە دەریای سووردا، ئەمیش لە حەفدە ئایەتەکانی: (۱۷ - ۳۳) دا خراوەتە پروو.

۵- باسی نکوویی کردنی کافره کان له زیندوو کرانهوه، که له سێ تابه ته کانی: (۳۴ - ۳۶) دا خراوه ته ږوو.

۶- ئاماژه یه کی کورت به گه لی (تُبَع)، له یهک تاکه تابه تدا، تابه تی ژماره: (۳۷).

۷- باسی نهوه که گه ردوون بێ حکمهت و به گه مهو گالته دروست نه کراوه، نه مهش له دوو تابه ته کانی: (۳۸ - ۳۹) دا، خراوه ته ږوو.

۸- باسی ږوژی لیک هه لواردن و لیک جیا کردنه وه ی پاک و پیسان و لیک جیا کردنه وه ی ږوادارو بی پروایان، نه مهش له سێ تابه ته کانی: (۴۰ - ۴۲)، خراوه ته ږوو.

۹- باسی دره ختی زه فقووم و سزاو نازاری بی پروایان له دۆزه خدا، که له حهوت تابه ته کانی: (۴۳ - ۴۹) خراوه ته ږوو.

۱۰- باسی پارێزکاران و پاداشتیان له به هه شتا، که له هه شت تابه ته کانی: (۵۰ - ۵۷)، خراوه ته ږوو.

۱۱- باسی ئاسان کردنی قورئان بۆ په ند وه رگرتن و، فه رمان کردنی خوا به پیغه مبه ر ﷺ به چاوه پوانی کردن، واته: چاوه روان کردنی نه وه ی نهو خه لکه ی له گه لپاندا ږوو به ږوو بۆ ته وه، که نه یارینی و ناحه زینی، چیان لێ دئی؟ کتیا ن ږوا دئی؟ کتیا ن ږوا نا هتئی؟ خوی دادگه ریش، هه م له دنیا دا چیان به سه ردیئی و، هه م له ږوژی دوا ییدا چیان لێ ده کات؟ که له دوو تابه ته کانی: (۵۸ - ۵۹) دا، خراوه ته ږوو.

شه شه م: تابه ته مه ندییه کانی ئه م سووره ته:

له خسته نه ږووی تبه ږوک و پیتنا سه ی ئه م سووره ته موباره که دا، تابه ته مه ندییه کانی که وه ک ژور جار گو توومه نه: ده گونجی ژور تابه ته ندییه له سووره ته کاندا به خرنه به ږچاو، به لام تیمه زیاتر ئاماژه ده که ین، به وان ه ی زیاتر زه قن و به رچاون که چوارن:

تایبه‌مه ندیی یه‌که‌م: له‌م سووره‌ته موباره‌که‌دا باسکراوه، که قورن‌ان له‌ شه‌ویکی به‌ پیژدا دابه‌زیوه، له‌ نایه‌تی ژماره‌ سی‌ دا، که تاکه شوئیتیکه له‌ قورن‌اندا هاتبی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ (۲) الذخان، واته: تیمه دامانبه‌زاندوه له‌ شه‌ویکی به‌ پیژدا، له‌ شه‌ویکی به‌ فه‌پدا، ئەو شه‌وه‌ش وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، هه‌ر هه‌مان شه‌وی قه‌دره، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) القدر، لیره به‌ (لئله‌ مبارکه‌) ناوی هیناوه، شه‌ویکی پر پیست و پیژ، له‌ویش به‌ شه‌وی (القدر)، واته: شه‌وی پر پیژ، ئەو شه‌وه، هه‌م به‌ پیژ بووه‌و، هه‌م به‌ پیژ بووه، ده‌شگونجی قه‌در به‌ مانای ئەندازه‌گیری بی، واته: شه‌ویک بووه‌ که خوا ﴿تتیدا ئەندازه‌گیری سالانه‌ی هه‌لسوکه‌وته‌کانی مروّفه‌کان ده‌کات، وه‌ک هه‌ندیک له‌ زانایان گوتوو‌یانه.

تایبه‌مه ندیی دووه‌م: له‌م سووره‌ته‌دا، باسی هاتنی دووکه‌ل کراوه له‌ ناسمانه‌وه: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾ (۱۰) الذخان، که ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا، باسی هاتنی دووکه‌ل کراوه، نجا نایا ئەو دووکه‌له‌ چیه‌و چۆنه‌؟ دوایی قسه‌ی لی‌ ده‌که‌ین.

تایبه‌مه ندیی سێیه‌م: باسی نه‌گریانی ناسمان و زه‌وی له‌سه‌ر که‌لی فه‌وت‌اوی فیرعه‌ون، که له‌ نایه‌تی ژماره: (۲۹) ۵، خوا ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾ (۱۱) الذخان، واته: نه‌ ناسمان و نه‌ زه‌وی بۆیان نه‌گریان و چاوه‌پوانییش نه‌کران و، مۆلّه‌ت نه‌دران، دوا‌ی ئەوه‌ی کاتی مه‌ریگیان هات، مۆلّه‌ت نه‌دران بگه‌پینه‌وه‌و په‌شیمان ببنه‌وه، چونکه له‌و ده‌ره‌فه‌ته‌ی که پێیان درابوو، به‌هره‌مه‌ند نه‌بوون و، کاتی تاقیکردنه‌وه‌که‌ش ته‌واو بووه.

تایبه‌مه ندیی چواره‌م: باسی ئەوه‌ که پارێزکاران مردن ناچێژن له‌ به‌هه‌شتدا، جگه له‌ مردنی یه‌که‌م: ﴿لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا الْمَوْتَةَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ (۱۲) الذخان، واته: له‌ به‌هه‌شتدا مردن ناچێژن، جگه له‌ مردنی یه‌که‌م، واته: ئەو مردنی یه‌که‌مه‌ی له‌ دنیا‌دا چێژتوو‌یانه، له‌ هه‌موو قورن‌اندا ته‌نیا لیره‌دا

باسی ئەو کراوه، که پارتیزکاران له بههشتدا مردن ناچیزن، چکه له مردنی یه کهم که له دنیا دا چیتوو یانه.

هوتهم: دابهشکردنی ئایهتهکان بۆ چهند دهرسیک:

دابهشکردنی ئایهتهکانی ئەم سوورته موباره که، بۆ چوار دهرس:

دهرسی یه کهم: ئایهتهکانی: (۱ - ۱۶)، شازده (۱۶) ئایهت دهگرته خۆی، که ههم باسی دابهزێرانی قورئان، له شهوی پر پیت و پیزدا، که شهوی (القدر) ه، واته: سه ره تاو دهستپێکی دابهزێنه رانی قورئان و، ههم باسی کۆمه لێ له سیفهتهکانی خوا ﷻ که دابهزێنه ری قورئانه، ههم باسی بېروایه کان و هه لۆیستی نه رێنیشان و، سزاو جهزه به ی خوا بۆیان، به تابهت هاتنی په یدا بوونی دوو که لێک، یا خود حاله تیک که وه ک دوو که ل دیته بهرچاویان، ده پارتنه وه له خوا ﷻ لێیان لابه ری، که چی خوا ﷻ که لێشیان لاده بات، دووباره ده که رت نه وه بۆ سه ره به زمی پت شوویان.

دهرسی دووهم: ئایهتهکانی: (۱۷ - ۲۳)، (۱۷) ئایهت دهگرته خۆی، هه مووی باسی مووسایه (ع) و، به ره نگار بوونه وه ی فیرعه ون و دارو دهسته که ی له دژی مووسا (ع) و په یامه که ی، که نه وانیش سه ره نجم خوا ﷻ له دهریای سووردا نغرۆیان ده کات و قه بهریان ده کات.

دهرسی سێهه م: ئایهتهکانی: (۲۳ - ۴۲)، یانی: نو (۹) ئایهت، که چهند بابه تیکێ جوړاو جوړن، ههم باسی نکوولیی بېروایان له زیندوو کرانه وه، ههم باسی گه لی (تبع)، ههم باسی ته وه که خوا ته وه گه ردوونه ی بئ حیکمهت و به هه وه تته دروست نه کردوه، ههم باسی رۆژی لیک هه لوار دنی پاک و پسان.

دهرسی چواره م: ئایهتهکانی: (۴۳ - ۵۹)، حه قده (۱۷) ئایهت، ته ویش ههم باسی سه ره نجمی شوومی بېروایان، ههم سه ره نجمی پر خێرو خوشیی و سه ره زانه ی پارتیزکاران.

له كۆتاييشدا خوا ﷻ باسى قورئان دەكات كه قورئانى ئاسان كردوه بۆ لى
 تىگه يشتن و لى فېربوون، فرمانيش به پىغمبەر ﷺ دهكات، به چاوه پىكردنى
 فرمانى خواو چاوه پىكردنى ئەوهى خوا ﷻ چى به سەر ئەو خەلكه دىنىن كه
 بهو هه موو، كه للهه قىيه، له گەل پەيامه كهى خودا رووبه رووبوونه وه!!

دەرسى يەكەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان وهک پیشتر گوتوومانه: له شازده (۱۶) نایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (الدخان)، نایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۶)، پیک دتی، لهو شازده (۱۶) نایه‌ته‌دا، باسی پینج باب‌ه‌تی سه‌ره‌کیی کراوه:

۱- دابه‌زیتانی قورئان له شه‌ویکی به‌پیزدا.

۲- وه‌سفردنی خوا به نو له سیفته‌ته به‌رزو بئ وینه‌کانی.

۳- هه‌په‌شه‌کردن له کافره‌کان، به هاتنی دووکه‌لیکی ناشکرا، که له خوا ده‌پارینه‌وه، خوا ﷻ لییان دووربخاته‌وهو، دهر‌بازیان بکات لیتی.

۴- گوتووایانه: نه‌گهر خوا قوتاریان بکات، بروا دینن، که‌چی دوایش راستیان نه‌کردوهو، که‌پارونه‌وه سه‌ر حاله‌تی پیشتیان.

۵- هه‌په‌شه لیکرانیان به سزادانی مه‌زن و، بی‌ره‌زاو توله لیکردنه‌ویان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ ﴿٣﴾ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٤﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٥﴾ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٦﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنُودَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٩﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿١٠﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ

أَلَيْسَ ۱۱ رَبَّنَا أَكْشِفَ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۱۲ أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۱۳ ثُمَّ نَزَّلُوا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مِّثْنُ ۱۴ إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۱۵ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿۱۶﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تہ کان

(به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، حامیم ۱) سوئند به کتیبه رؤشن و پروونکه ره وه که ۲) تیمه له شهوئکی به پیژدا دامان به زانده، مسوگر تیمه وریاکه ره وه و ترسینته (ی خه لک) یں ۳) لهو (شهوه) دا، هه موو کارئکی پر حیگمهت (وکار زانانه) پروون ده کرئته وه ۴) (ته وه) فه رمانئیکه له لایه ن تیمه وه، بیگومان تیمه نیره رین (بو پیغه مبه ران که په یامان بگه یه نن به مروؤف و چند) ۵) (ته وه ش) به زه ییه که له پهروه ردگار ته وه، به راستی ته و بیسه ری زانایه ۶) پهروه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و ته وهی ئیوانیانه، نه گهر زانیارو دنیابن (ته و راستیه ده زانن) ۷) هیچ په رستراویک نیه جگه لهو، ده ژیه نئ و ده مرئئی، پهروه ردگاری خوستان و باب و باپیرانی یه که متانه ۸) (به لام نهک خواهنی زانیاری دنیاکه رینن)، به لکو له دوو دلییدا یاری ده که ن (خافلون) ۹) ده جا (ته ی موحه ممه دا!) چاوه رپی روژئیک به، که ناسمان دوو که ئیکی ناشکرا دینئ ۱۰) (ته و دوو که له) خه لک داده پوشتن، نه مه نازارئکی به ئیشه ۱۱) (ده ئینن:) پهروه ردگارمان! نازارمان لی لابه ره بیگومان تیمه بروادارین ۱۲) چون بیریان ده که وئته وه (وپه ند وهرده گرن) له حالئیکدا (پئشتر) پیغه مبه رئکی رؤشن و پروونکه ره وهی (هق) یان بو هات (به لام لیی به هرده مند نه بوون)؟! ۱۳) که چی دوایی پشتیان تیکردو گوتیان: فیرکراوه، شئته ۱۴) تیمه که میک لابه ری نازارین (ئیان)، به دنیایی ئیوه گه پراوه ن (بو سه رحاله قی پئشووتان)

﴿۱۵﴾ رُوژتک زهبری هه ره گه وره یان لێده دهین (و سزای سهختیان ده دهین) مسوگهر تيمه تو له یان لێ ده کهینه وه ﴿۱۶﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(مُبْرَكَةٌ): (الْبَرَكَهُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ، وَالْمُبَارَكُ مَا فِيهِ ذَلِكَ الْخَيْرُ)، (بَرَگه): بریتیه له چه سپاندنی خێرو چاکه ی خوا بی له شتیکداو، (مُبَارَك): هه ره شتیکه، نهو خێرو پیت و پیزه ی تیدا بئ.

(مُنْذِرِينَ): (تَرْسِيْنَهُرِين، وریاکه ره وهین، (الْإِنْدَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ، كَمَا أَنَّ التَّنْبِيْهَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ)، (إِنْذَار): بریتیه له هه و الپیدا نیک که ترساندن تیدا بئ، پێچه وانه که شی (تَنْبِيْهُ): بریتیه له هه و الپیدا نه ی که دلخو شیی تیدا به، یان دلخو شکردنی تیدا بئ.

(يُفْرَقُ): (واته: جیا ده کریته وه، یا خود روون ده کریته وه، یا خود بلا ده کریته وه، (فَرَقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: فَصَلْتُ بَيْنَهُمَا، سِوَاهُ كَانَ ذَلِكَ بِفَضْلِ يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ، أَوْ بِفَضْلِ تُدْرِكُهُ الْبَصِيْرَةُ)، ده گوتری: (فَرَقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)، دوو شته که م لیک جیا کردنه وه، واته: لیکم وه دوور خستن، ئنجا نهو لیک وه دوور خستن، نهو لیک جیا کردنه وه به، چ لیک دوور خستن وه به که بئ، چاو بیسنی، واته: به ره هه ست بئ و، چ به عه قل و دل بزانی و نابه ره هه ست و مه عه وی بئ.

(مُوقِنِينَ): (الْيَقِيْنُ: مِنَ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَائِبِ، وَهُوَ سُكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ)، (يَقِيْنُ): له سیفه ته کانی زاننه وه له سه رووی ناسین و په ییدا بئ، یه قین: بریتیه له چه سپاندنی تیگه یستن له گه ل چه سپا وی بریاردا، واته: شتیک دوا بریاری له باره وه بده ی و، دوا زانیاریت له باره یه وه به بئ.

(شَكُّ): (الشُّكُّ: اِغْتِدَالُ النَّقِیْضِیْنِ عِنْدَ الْاِنْسَانِ وَتَسَاوِیُهُمَا)، (شَكُّ): بریتیه لهوه که دوو شتی دژو پیچهوانه‌ی په‌کدی له لای مروّف یه‌کسان و هاوسه‌نگ بن، به کوردیی (شَكُّ) ده‌بیته دوو دلّیی، (ظَنُّ) یش: ده‌بیته گومان، که زور کهس (شَكُّ) یش، ههر به گومان لیک ده‌ده‌نه‌وه، به‌لام (شَكُّ) بریتیه له دوو دلّیی، شتیک که له نیوان بوون و نه‌بوونیدابن، مروّف نه‌توانی بوونی به‌سهر نه‌بوونی دا، یان نه‌بوونی به‌سهر بوونی دا، زال بکات، به‌لکو له نیوه‌راستی بوه‌ستی، نه‌وه پیی ده‌گوتری: دوو دلّیی، به‌لام (ظَنُّ)، نه‌وه‌یه که لایه‌کیان به‌سهر لایه‌کیاندا زال بکات، چ بوونی به‌سهر نه‌بوونی دا، چ نه‌بوونی به‌سهر بوونیدا.

(يَلْمِزُونَ): (عَبَّ فُلَانٌ: إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ بِهِ مَقْصِداً صَحِيحاً)، ده‌گوتری: فلانکه‌س یاریی کرد، نه‌گهر نه‌وه کرده‌وه‌ی ده‌یکات، مه‌به‌ستیکی راست و دروستی له پشته‌وه نه‌بی و، جوریک بی له خو‌خافلانندن.

(فَارْتَقِبْ): چاوه‌پرتیه، (رَقِبْتُهُ، أَي: حَفِظْتُهُ)، واته: پاراستم، (الرَّقِيبُ: الْحَافِظُ، رَقِيبٌ): به‌مانای پاریزه‌ر دی، که‌واته: (فَارْتَقِبْ)، واته: تو چاوه‌پرتی به، بیانپاریزه‌و ناگات لیبیان بی.

(يُدْخِنُ مِثْرِينَ): دووکه‌لیکی ناشکرا، (الدُّخَانُ: كَالْعُثْقَانِ، الْمُسْتَضْحَبِ لِلْهُيْبِ، دُخَانٌ): دووکه‌ل که له‌گه‌ل بلنسه‌دا به‌رز ده‌بیته‌وه، دوایی لیتی جیاده‌بیته‌وه پیی ده‌گوتری: (دووکه‌ل) که ره‌ش ده‌چی، به‌عه‌ره‌بیسی ههم (دُخَانِ، او، ههم (عُثْقَانِ) یشی، پی ده‌لین.

(يَعْمَى النَّاسَ): واته: خه‌لک داده‌پوشن، (عَمِيَ: سَرَّ، وَالْعِشَاوَةُ مَا يُغْطَى بِهِ الشَّيْءُ)، (عِشَاوَةٌ) نه‌وه‌یه شتیک پی پپوشری و په‌رده‌پوش بکری.

(اَكْثَفَ): (اَلْاِكْثَفُ: الْاِزَالَةُ): (كشَفَ) بریتیه له لابردن و دوورخسته‌وه، هه‌روه‌ک چوون (كشَفَ) به‌مانای ده‌رخستن دی، به‌مانای لابردنیش دی.

(أَفْنَى): به‌مانای (أَفْنَى) له کوئی دی، هه‌روه‌ها به‌مانای (كَيْفَ) چوون، دی.

(الذِّكْرَى): (التَّذْكُرُ): (الإِعْتَابُ وَالِإِتْعَاطُ)، (ذِكْرَى) به مانای هاتنهوه بیرو، په‌ند وه‌رگرتن دئی.

(عَابِدُونَ): گه‌راوه‌ن، (العَوْدُ: الرُّجُوعُ إِلَى الشَّيْءِ، بَعْدَ الإِنْصِرَافِ عَنْهُ، إِمَّا انْصِرَافاً بِالذَّاتِ، أَوْ بِالْقَوْلِ وَالْعَزِيمَةِ) (عَوْدُ): بریتیه له گه‌رانه‌وه به‌ره‌و لای شتیک، دواى نه‌وه‌ی لئی دوور که‌وتوته‌وه، ننج‌ا چ لی دوور که‌وتنه‌وه که به جه‌سته بووین، چ دوور که‌وتنه‌وه که قسه‌و به بریار بئ، که‌واته: گه‌رانه‌وه بوئی، چ به قسه‌ بوئی بگه‌رینه‌وه‌و، چ به ئیراده‌و عه‌زم، چ به جه‌سته و (خود) بئ.

(بَطِّشُ): (البَطِّشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِصَوْلَةٍ) (بَطِّشُ): بریتیه له داهاته شتیک، یانی: زه‌بر لیدان و په‌لاماردان.

(مَنْقَمُونَ): (النَّقْمَةُ: العُقُوبَةُ)، (نَقْمَةٌ): به مانای سزادان دئی، (مُنْتَقِمُونَ)، واته: سزاده‌درین و تۆله‌ ستینه‌وه‌ین.

هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی نهم نایه‌تانه

لهم باره‌وه نهم دوو گئیراوه‌یه دئینین:

- له باره‌ی هۆی هاتنه‌خواره‌ی نهم نایه‌ته موباره‌که‌وه که ده‌فه‌رموئ: ﴿قَارَتَبَ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾ ﴿١٠﴾ الدخان، نهم شوئنه‌واره هه‌یه:
- إِعْنِ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، قَالَ: خَمْسٌ قَدْ مَضَيْنَ: الدُّخَانُ، وَاللَّزَامُ، وَالرُّوْمُ، وَالْبَطِّشَةُ، وَالْقَمْرُ (أَخْرَجَهُ البخاري: ٤٨٢، في كتاب التفسير، ومسلم ٢٧٩٨).
- عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌وود رضي الله عنه، گو‌توویه‌تی: پینج شت هه‌ن، تئیه‌ریون:
- یه‌که‌میان:** (الدُّخَانُ): - که دوا‌یی له‌و باره‌وه ریوا‌یه‌تییکی دریزتر دئینین - گو‌تراوه: رووداو‌یک بووه‌و تئیه‌ریوه.

دووه میان: (الرَّزْمُ): که له سووردهتی (الفرقان) دا، خوا ﴿۱﴾ ده فهرموی: ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ ﴿۲﴾ الفرقان، واته: سزایه کی په یوه دست پتیانه وه.

ستیه میان: (الروم) له سووردهتی (الروم) دا، که ده فهرموی: ﴿الْعَرَبُ﴾ ﴿۱﴾ غَلَبَتِ الرُّومَ ﴿۲﴾ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ يَوْمَ بَعْدَ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۳﴾ فِي يَضَعُ سِنِّيكَ ﴿۱﴾، گوتوویه تی: نه وه ش تپه پریوه، جه نگیک بووه له تیوان (رؤم و فارس) دا، که به ته نکید اویه، بؤ نه وهی چاوه ری نه کری، که نه وه په یوه ندیی به داهاتووه هه یه وه له داهاتوودا دپته دی.

چواره میان: (البطشة): ﴿يَوْمَ تَبُطُّشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى﴾ واته: نه وه رؤژی زه بری گوره تریان، لئ ده دین، که زوره ی توژره روان به جه نگی به دریان لیکداوه ته وه، جه نگی به دریش عه بدوللای کوری مه سعوود کاتیک نه وهی گوتوه له مه دینه بووه، یانی: نه وه ش تپه پریوه.

پینجه میان: (القمر): له سهره تای سووردهتی (القمر) دا، خوا ﴿۱﴾ ده فهرموی: ﴿اَفْتَرَيْتَ السَّاعَةَ وَانْشَقَّ الْقَمْرُ﴾ ﴿۱﴾، واته: (ساعة) نیزیکه و مانگ له ت بوو، گوتوویه تی: نه وه ش تپه پریوه، نه ویش دواپی ده یکه پین له تفسیری سووردهتی (القمر) دا، به لأم هم له فهرمووده ی صه حیجا هاتوه، که پیغهمبر ﴿۲﴾ رؤژیک هاو به ش خوادانه رانی مه ککه، داواپان لیکردوه، مو عجزیه په کیان پیشان بدات، نیشانه په کیان پیشان بدات، نه ویش فهرموویه تی: چیتان پیشان بدهم؟ له و کاته دا مانگی له چوارده، یان له پازده، بووه، گوتوویانه: نه وه مانگه مان بؤ له ت بکه، پیغهمبریش ﴿۳﴾ به پتی نه وه ریواپه تانه، تاماژی بؤ کردوه و مانگ له ت بووه بوته دوو به ش، ئنجا عه بدوللای کوری مه سعوود، گوتوویه تی: نه وه ش تپه پریوه، هه لبه ته له وانه په هه ندیکیان نیمانیان هینابن، به لأم زوره یان نیمانیان نه هیناوه، گوتوویانه: تو جادوو گری، له سوورته که دا ده فهرموی: ﴿اَفْتَرَيْتَ السَّاعَةَ وَانْشَقَّ الْقَمْرُ﴾ ﴿۱﴾ وَانْ يَرَوْا ءَايَةً يَعْزِبُوا وَيَعْلَمُوا سِحْرًا مُّسْتَمِرًّا ﴿۲﴾ القمر، ناخیر زه مان نیزیک که وته وه، و، مانگ له ت بوو، نه گهر نیشانه په یک ببینن پشت هه ل ده کهن و، ده لئین: نه وه جادوو په کی به رده و اومه.

واته: نه وه ش وه ک شته کانی پیشته، هه رچه نده پیغهمبری خوا ﴿۳﴾ زیاتر له پتی عه قل و دلوه خه لکی دواندوه، مو عجزیه په کی به ره هستی نه هیناوه،

تہ حہ ددای پی بکات، موعجزہ کہی تہنہا قورنن بووہو، بہ لگہ کہی تہنیا قورنن بووہ، بہ لآم کہ تہوہ یان دیوہ، گو توویانہ: جادوویہ کی بہ رددہ وامہ.

۲- ہوی ہانتہ خواروہی تہو حہوت نایہ تہ موبارہ کانہ، کہ خوی بہرز دہ فہرموی:
﴿ فَارْتَبَتْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغشى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا
أَكثِفْنَا عَذَابَنَا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ هُمْ الذَّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَقَالُوا مُعَلَّمٌ بَجُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاتِبُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ
إِنَّا مُنْقِمُونَ ﴿١٦﴾ ﴾، کہ پیشتریش ریواہہ تیکمان ہینا لہ عہ بدلولای کوری مہ سعودوہوہ
(خوایی رازی بن) و گوتمان: دواتر تہوہی لہو باروہ ہاتوہ بہ دریزی دہ پھینین، کہ
تہمہی تہستایہ:

اعن مسروق قال: جاء إلى عبدالله رجل فقال: تركت في المسجد رجلا يفسر القرآن برأيه (وفي رواية: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ جُلُوسًا، وَهُوَ مُضْطَجِعٌ بَيْنَنَا، فَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّ قَاصًّا عِنْدَ أَبْوَابِ كِنْدَةَ يَقْضُ وَيَرْعُمُ) يفسر هذه الآية، (يوم تأتي السماء بدخان مبين) قال: يأتي الناس يوم القيامة دُحَانًا، فَيَأْخُذُ بِأَنْفَاسِ الْكُفَّارِ حَتَّى يَأْخُذَهُمْ مِنْهُ كَهَيْئَةِ الرُّكَامِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَجَلَسَ وَهُوَ غَضْبَانٌ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ، مَنْ عَلِمَ مِنْكُمْ عِلْمًا، فَلْيَقُلْ مِمَّا يَعْلَمُ، وَمَنْ لَمْ يَعْلَمْ فَلْيَقُلْ: اللَّهُ أَعْلَمُ، فَإِنَّ مِنْ فِيقِهِ الرَّجُلَ بَأَنَّ يَقُولَ: لِمَا لَا يَعْلَمُ: اللَّهُ أَعْلَمُ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ لِنَبِيِّهِ ﷺ: ﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ ﴾ ﴿٨١﴾ ص، إِنَّمَا كَانَ هَذَا، أَنْ قُرِئَ شَأْنًا لَمَّا اسْتَعَصَتْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، دَعَا عَلَيْهِمْ بِسِتِّينَ كِسْفِي يَوْسُفَ، فَأَصَابَتْهُمْ قِحْطٌ وَجَهْدٌ، حَتَّى جَعَلَ الرَّجُلُ يَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى بَيْتَهُ وَبَيْنَهَا كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ مِنَ الْجَهْدِ، وَحَتَّى أَكَلُوا الْعِظَامَ، ﴿وَفِي رِوَايَةٍ﴾ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِذْ بَارًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ سَبِّعْ كَسْبِعَ يَوْسُفَ، قَالَ: فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ، حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ مِنَ الْجُوعِ، وَبِنَظَرٍ إِلَى السَّمَاءِ أَحَدُهُمْ فَيَرَى كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ، فَأَتَى النَّبِيُّ ﷺ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! اسْتَغْفِرِ اللَّهَ لِمَضَرَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ هَلَكُوا، فَقَالَ: لِمَضَرَ؟ إِنَّكَ لَجَرِيءٌ، ﴿وَفِي رِوَايَةٍ﴾ فَأَتَاهُ أَبُو سَفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّكَ جِئْتَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ، وَبِصَلَةِ الرَّجْمِ،

وَإِنْ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكَوا، فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿إِنَّا كَاتِبُوا الْعَذَابَ قَبْلَ أَنْ نَكُرَّ عَلَيْهِمْ﴾ (۱۰)، قَالَ: فَمُطِرُوا، فَلَمَّا أَصَابَتْهُمُ الرَّفَاحِيَّةُ، قَالَ: عَادُوا إِلَى مَا كَانُوا عَلَيْهِ، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾ (۱۱) يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱﴾، ﴿يَوْمَ يَبُطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾ (۱۲)، قَالَ: يَغْنِي يَوْمَ بَدْرًا (أخرجه البخاري: ۱۰۰۷، ومسلم: ۲۷۹۸، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ) (۱).

واته: مه سرووق (که به کیکه له زانایان تابعین، واته: جیلی دواى هاوه لان)، ده لئی: پیاویک هاته لای عه بدوللای کوری مه سعوود، گوئی: پیاویکم له مزگهوت به جیهیشت قورئانی به رای خوئی لیک ده دایه وه، «له ریوايه تیکدا»، [تیمه له لای عه بدوللای دانیشتبووین، نه ویش پالی دابووه، پیاویک هاته لای، گوئی: نهی نه بوو عه بدورپه حرمان! (کونیهی عه بدوللای کوری مه سعووده)، حیکایهت خواتیک له لای ده رگاکانی (کینده) به سه رهات ده گنیه وه، پئی وایه] تم نایه ته ته تفسیر ده کات، که خوا ﷺ ده ففرموئی: نهو پوژه که ناسمان دووکه لیکى ناشکرا دینئی، پیاوه که گوئی: نهو حیکایهت خوانه، ده لئی: له پوژئی قیامه تدا دووکه لیک بو خه لکی دئی، هه ناسه ی کافره کان ده گری، به لام برواداران وه ک هه لامهت ده یگرن، (واته: هی نه وان ناسان ده بئی)، ده لئی عه بدوللا (خوا لئی رازی بئی)، دانیشت له حالیکدا که تووره بوو، گوئی: نهی خه لکینه! پاریز له خوا بکهن، ههر کامیک له تیوه زانیاریه کی زانی، با بیلئی، نه گهر شتیکی نه زانی، با بلئی: خوا زاناره، چونکه له تیگه یشتنی پیاوه بو شتیکی که نایزانی بلئی: خوا زاناره، خوا (عزوجل) به پیغمبره که ی خوئی ﷺ فه رمووه: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ﴾ (۱۸)، ص، واته: بلئی: من هیچ جوړه کری و پاداشتیکان لئ داوا ناکم و من له لاف لیده ران نیم، واته: شتیکی نالیم که نه مبی، یان نه توانم بیکم، نه مه (واته: تم نایه ته لهو باره وه بوو)، کاتئ هوزی قوره یش له پیغمبره ری خوا ﷺ یاخی بوون، تووکی لیکردن (نزای لیکردن)، که سالانیکیان به سه ربین،

و ەك سألە كانی: یوسووف، (واتە: سألَ تَنكِي كَرَانِي وَ قَات وَ قَرِي)، ئىدى وشكە سألِي وَ كَرَانِي كَرْتِي، ھەتا پياويك لەوان، تەماشای سەرى دەکرد، لە ئیوان خۆی و ئاسماندا، شیوەی دووگەلی دەبینی، لەبەر وشكە سألِي وَ لەبەر زۆر برستیی و قات و قری، تەننەت، خۆراكیان ئیسقانی ئازەل بوو، سەریان دەبرین، «لە رېوايەتیکدا ھاتووە» كە پېغەمبەری خوا ﷺ كاتیک خەلكی بینی، پشتی تى دەكەن، فەرمووی: خوايە! ھەوت سأل، وەك ھەوت سألەكەى یوسووف، (واتە: ھەوت سأل كَرَانِيان بەسەردا بئنه)، دەلئ: ئىدى سألِي كَرَانِي كَرْتِي ھەموو شتیکى لە بەین برد و كۆتایی پھیتنا، تەننەت چەرمى ئازەلانیشیان خواردو مردارە وەبووشیان لە برسان خوارد، بەكیکیان تەماشای سەرى دەکرد، وەك شیوەی دووگەلی دەھاتە بەرچاو، (كە وشكە سألِي بوو تەپ و تۆز زۆر دەبئ، یاخود لە ئەنجامی ئەو دەدا كە برستیی و ئازەھەتیی تینی بو ھیتاون، بەرچاویان لئل و، تەماویى بوو)، پياويك ھاتە لای پېغەمبەر ﷺ گوئ: ئەى پېغەمبەرى خوا! ﷺ داواى لئبوردن لە خوا بکە بو (مُضَرَ) (واتە: قوریش و غەیری قورەیشیش)، چونكە ئەوانە فەوتان، فەرمووی: بو (مُضَرَ) بە راستیی تۆ پياويكى بوئى، یانی: (ئایا دووعا بو ھەمووان بکەم؟) «لە رېوايەتیکدا ھاتووە» ئەبوو سوفايان ھاتبوو لای و گوئ: ئەى موھەمد! تۆ ھاتووی فەرمان دەكەى بە فەرمانبەری خواو، گەیاندى پەيوەندى خزمایەتیی، كەچى ئەووە كۆمەلگایەكەت، (واتە: ھۆزى قورەیش) فەوتان، بۆیان لە خوا بپاړو، دەلئ: پېغەمبەرىش ﷺ بۆیان لە خوا پارايەو، خوا ﷺ ئەم ئايەتەى ناردە خوار: ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكَ عَلَيْنَا لَنَزِيرٌ﴾ (الدخان، واتە: ئیمە ماوہیەكى كەم ئەو نازارەتان لەسەر لادەبەین، بەلام ئیوہ دووبارە دەگەرئنەو، دەلئ: ئىدى بارانیان بو بارى، بەلام كاتیک خۆشگوزەرانیان بو ھاتە پئش، دووبارە گەرانیو سە ئەوہى لەسەرى بوون [كوفرو لە دژايەتیی ئیسلام]، نچا خوا ﷺ ئەم ئايەتانەى دابەزاندىن: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾ (يَعْنِي النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿۱۱﴾ رَبَّنَا كَيْفَ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿۱۲﴾ أَفَلَمْ نَكُفِّرْكَ بِالذِّكْرِ وَإِنَّا لَنُكْرِمُكَ بِالرُّسُولِ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ قَوْلُوا عَنَّا وَقَالُوا مَعَلِّمْ جَحَنُونَ ﴿۱۴﴾ إِنَّا كَاذِبُونَ ﴿۱۵﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ ﴿۱۶﴾، ثم نایه تانه هاتنه خوار که مه به ست له: ﴿الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ﴾، رۆژی به دره (جهنگی به دره).

ئهمه هۆی هاتنه خواره وه که یه و وهک گوتمان: تیشکی زیاتر ده خاته سه ر تپوه رۆکی نایه ته کان، که دوایی دینه سه ر ته فسیر کردنیان.

مانای گشتیی نایه ته کان

سه ر هتا خوا ﴿حَم﴾ ده فه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به ناوی خوی به به زهی به خشنده، واته ده دستپیکردنم به ناوی خویه، که پتویسته چوار واتا له عهقل و دلدا ناماده بن، له کاتی گوتنی تهو رسته موباره که دا:

- ۱- ئهم کاره به ناوی خوا نه نجام ده دم.
 - ۲- ئهم کاره بۆ به ده سه تهینانی ره زامه ندیی خوا نه نجام ده دم.
 - ۳- ئهم کاره به پئی شه رعی خوا ده که م.
 - ۴- به تواناو یارمه تیی خوی په روه ردگار ئهم کاره ده که م، نهک به هیژو توانای خۆم.
- ﴿حَم﴾، ئهمانه دوو پیتن، که پیته پچر پچره کانیان پی ده لین، پتشت رۆر له باره وه دیان قسه مان کردوه، که له سه ره تای بیست و نو (۲۹) سووره ت له قورئاندا، تهو پیتانه هاتوون، ئنجا هه یانه یهک پیته و، وهک: هه ر سی سووره تی: (نون و قاف و صاد) و، هه یانه دوو پیته وهک: تهو (حم) انه، که سهوت سووره تن به دوایی یه که دا، هه روه ها (طس و یس و طه) و، هه یانه سی پیته وهک: (الم، آلر)،

که نهوانیش ژماره یهک له سوورہ ته کانن، ههروهه ها (طسم) و، هه یانه چوار بیت و هک: (ألمر، ألمص) و، هه یانه پینچ بیت، وهک: (حم عسق و کهیصص)، که ته نیا له سه ره تالی نهو دوو سوورہ ته وه بهو شیوه یه هاتوون.

ئیمه له سه ره تالی ته فسیری سوورہ تی (یونس) دا، باسیکی تا رادده یهک تیرو ته سه یان له باره ی نه م پته پچر پچرانه وه کردوه، ههروهه ها له سه ره تالی سوورہ تی (الشعراء) شدا، شتیکی دیکه م لهو باره وه باسکردوه، وپرای نهوه ی کاتی خوئی له سه ره تالی ته فسیری سوورہ تی (البقرة) دا، شتیکیان لهو باره وه باسکردوه، گرنگ نهوه یه، نهو پیتانه نهوه یان لی ده فامرئنه وه، که خوی به رزی مه زن به هوئی هینانی نهو پیتانه وه، ناراسته و خو به خه لک ده فرموی: بزانی! که نه م قورئانه فه رمایشتی منه، به به لگه ی نهوه که هه ر لهو پیتانه و، لهو دهنگانه پیک هاتوه، که ئیوه قسه یان پی ده که ن، له (ح، م، آل، ر، ص، ط، ه... هتد)، به لام ئیوه له به رانه ریدا دهسته وستان و دهسته پاچهن، نهک هه ر ناتوانن وئینه کی وهک نهو قورئانه بیئن، ناتوانن ده (۱۰) سوورہ تیش بیئن، به لکو ناتوانن وئینه ی سوورہ تیکیشی بیئن.

کهواته: بزانی نهو که سه ی لهو که ره سه ته یه ی که له به رده سستی ئیوه شدا هه یه، نه م فه رمایشته ی ره خساندوه، بزانی نهوه خوی پهروه ردگاره، نه موحه ممه ده خوئی، نه که سیکی دیکه شه موحه ممه دی فیرکردبی، به لکو نهوه فه رمایشتی خوی به، به به لگه ی نهوه که ئیوه ناتوانن، وئینه ی نهوه به لکو وئینه ی به شتیکی بچووکی نهوه، که سوورہ تیکی سی ئابه تیه، وهک: (العصر، الکوثر، النمر) بیئن.

﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به کتیبی رۆشن، یاخود سویند به کتیبی رۆشنکه ره وه، وشه ی (مبین) ده گونجی له (أبان) ی (لازم) وه بی، که به رکاری ناویت، واته: به مانای (بان) یه، وهک (بَانَ الْقَمْرُ)، یان (أَبَانَ الْقَمْرُ)، واته: مانکه که ده رکه وت، ده شگونجی له (أَبَانَ) ی تیپه رکه ر (مُعَدِّي) وه بی، که به رکاری

دەخوازێ، وەك (أَبَّاتِ الشَّمْسِ الْأَرْضِ)، واتە: خۆر سەر زەمینی دەرخست، یان (أَبَّانَ الْمُدْرُسِ الْمُدْرَسِ)، واتە: وانەبێژەكە دەرسەكە ی پوون كردەووە.

لێرەدا: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتە: سوێند بە كتیبی پۆشن، یان سوێند بە كتیبی پۆشنكەرەو، چی پۆشن دەكاتەو؟ هەموو ئەو راستییانەی مەرۆف پەکی لەسەریان كەوتوو، لە مەودای زانییە عەقڵدا نین، ئەم قورئانە ئەو راستییانە هەموویان بۆ مەرۆف پۆشن دەكاتەو.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ﴾، بە دنیایی تێمە لە شەوێکی بە پێزدا دامانبەزاندوو، ئەمە سوێند لەسەر خوراو (مُقَسَّمٌ عَلَيْهِ) هەكەیه، چونكە سوێند پێبخوراو (مُقَسَّمٌ بِهِ) هەكە: بریتیه لە: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، ئەوەش پای پاسترە كە (و) بۆ سوێندە، بەلام سوێند لەسەر خوراو (مُقَسَّمٌ عَلَيْهِ) بریتیه لە: تێمە دامانبەزاندوو لە شەوێکی پر پیت و پێزدا، لە شەوێکی بە قەپدا، ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾، بە دنیایی تێمە ترستێنەرین، وریاکەرەوین، واتە: لە میانی دابەزاندنی قورئاندا، مەرۆقەكان وریا دەكەبنەووە دەیانترستین، لەو چارەنووسە چاوەڕێییان دەكات، كە بریتیه لە هاتنی رۆژی دوایی، بە هەردوو قوناغی ناخیر زەمان و قیامەت و زیندوو بوونەووە و، ئەوەی لە رۆژی دواییدا دیتە دی، لە قوناغی دووهمیدا كە بریتیه لە پێدراوەی نامەو لیستی كردەوكان، پاشان وەرگرتنەووی سزا یاخود پاداشت بە پێی كردەوكان، ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾، لەو شەویدا هەموو كاریکی پر حیکمەت پوون دەكرێتەو، پرپار دەدری و پادەگەیه نری، تێمە دواتر بە وردیی لەوبارەو قسە دەكەین، كە مەبەست لە: ﴿لَيْلَةٍ مُبْرَكَةٍ﴾، شەوی قەدرە، كە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ﴿١﴾، القدر، شەوی قەدریش لە شەوێكێ مانگی رەمەزانە، بە بەلگە ی ئەووە كە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ ﴿١٨٥﴾، البقرة، واتە: مانگی رەمەزان كە قورئانی تێدا دابەزێندراو، تنجا كە خوا ﷻ فەرموو شیهێ: قورئانمان دابەزاندوو لە شەوێکی پر پیت و پێزدا، یان لە شەوێکی بە قەدر و

قیمه‌تدا، یان له شه‌وی نه‌ندازه‌گیریدا، وه‌ک له سووره‌تی (القدر) دا، هاتوه، واته: ده‌سپینکی دابه‌زینی قورٚان له‌و شه‌وه‌دا بووه، نه‌گه‌رنا هه‌مووی له‌و شه‌وه‌دا دانه‌به‌زیوه، شه‌وه‌ش که ده‌گوتری: دابه‌زینی یه‌که‌می قورٚان بۆ ناسمانی دنیا هه‌مووی له‌و شه‌وه‌دا بووه، دوایی ورده ورده به پیتی پیدایستی دابه‌زیندراوه، به‌لگه‌یه‌کی وای له‌سه‌ر نیه، به‌لکو ده‌سپینکی دابه‌زینی قورٚان له‌و شه‌وه‌دا بووه، که دواتر قسه‌ی لی ده‌که‌ین، زۆربه‌ی زانیان دوا یلیکۆلینه‌وه‌ی ورد رایان وایه، که له شه‌وی (۲۱)‌ی مانگی (رمضان)‌ی، شه‌و سآله‌دا بووه، که پیتیگوتراوه: سآلی ره‌وانه‌کرانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که ده‌کاته سآلی (۴۱)‌ی دوا ی رووداوی (فیل)، واته: (۴۰) سآل، یان (۴۱) سآل دوا ی رووداوی هانتی سوپای (ئه‌په‌هه)، که به سآلی فیل (عام الفیل) به‌ناوبانگ بووه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌و سآله‌دا له‌ دایک بووه‌و چل (۴۰) سآل دوا ی شه‌وه‌ش، قورٚان بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ دابه‌زیندراوه، موحه‌مه‌د کراوه‌ته‌ کۆتا پیغه‌مبه‌ری خوا.

﴿أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا﴾، واته: شه‌و کاره‌ پر حیکمه‌تانه‌ی له‌و شه‌وه‌دا راده‌گه‌یه‌نرین و روون ده‌کرینه‌وه، فه‌رمانه‌ له‌ لایهن تیمه‌وه، ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾، بیگومان تیمه‌ ره‌وانه‌که‌رین، واته: بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ که کۆتا پیغه‌مبه‌ره‌وه، بۆ تیکرای پیغه‌مبه‌رانی‌ش له‌ پیش شه‌ودا.

﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾، چ شه‌و دابه‌زاندنه‌ی قورٚان، چ شه‌و ره‌وانه‌کردنه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به‌ تابه‌ت پیغه‌مبه‌ری کۆتایی، به‌زه‌یه‌که‌ له‌ په‌روه‌ردگارته‌وه، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، به‌ دنیایی شه‌و بیسه‌ری زانیه، واته: هه‌موو شتی‌ک ده‌بیستی، ده‌زانی حال و باالی مرۆقه‌کان چۆنه‌و، زانیه‌ به‌ حال و باالیان، ده‌زانی که شه‌وان پتویستیان به‌ وه‌حیی و په‌یام و به‌ به‌رنامه‌ی خواجه. ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی و شه‌وه‌ی تیاوانیانه، ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾، شه‌گه‌ر تبه‌وه‌ له‌ دنیایی ده‌گه‌رین و له‌ زانیاریه‌کی دنیایی ده‌گه‌رین، زانیاری راست و دروست، که بریتی‌ه‌ له‌

پەروەردىگار يەتتى خۇا بۇ ئاسمانەكان و زەوى و ئەوهى ئىوانيان، ياخود ئەگەر ئىوه زانىارىيەكى تىرو تەواوو وردو جىئى دىئايىتان هەبىئ، دەزانن كە پەروەردىگارى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوهى ئىوانيان، خۇاى بەرزى مەزنى بىئ وئەبەوه، هەر ئەويش دابەزىنەرى قورئان و تىرەرى پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بىجگە لەو هىچ پەرستراوىك نىه، كە شايستەى پەرستران بىئ، ئەگەرنا پەرستراوانى ساختەو بىئ نىوهرۆك زۆرن، يانى: (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ)، پەرستراوىك كە شايستەى پەرسترن بىئ و هەق بىئ، تەنيا ئەوه، ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، دەزىنئى و دەمرىنئى، واتە: ژيان پەيدا دەكات و ژيانىش لە ژيانداران وەردەگرتەوه، ﴿رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ﴾، پەروەردىگارى ئىوہشەو پەروەردىگارى باب و باپىرانى يەكەمىشتانە، ئەوانەى كە لە پىش ئىوہدا بوون، يان ئەوانەى لە سەرەتاوه هەبوون.

﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾، ئەوانە خاوهنى يەقىن و زانىارىيە تىرو تەواوو جىئى دىئايى نىن، بەلكو ئەوانە لە دوو دىئيدا يارىي و گەمە دەكەن، واتە: لە دوو دىئى خۇياندا دىن و دەچن، وەك چۆن مندالىك يان كەسىك گەمە دەكات، هەبىئ ئامانچ، بىئ ئەوهى ئامانچىكى راستى هەبىئ بۇ جم و جۆلەكانى.

﴿فَأَنصَبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾، ئنجا چاوهرىئ بە، هى پۆژىك كە ئاسمان دووكەلىكى پوون و ئاشكرا دىنئى، چاوهرىئى ئەو پۆژە بە.

﴿يَعْنَى النَّاسِ﴾، (ئەو دووكەلە) خەلك دادەپۆشئى، وەك چۆن پۆشاكىك بەسەر خەلكىكدا دادەدرئى، ئەو دوو كەلە دايندەپۆشئى، ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئەمە نازارىكى بە ئىشە، ئەمە هەر فەرمایشتى خۇابە، دەفەرموئى: ئەمە نازارىكى بە ئىشە، ياخود: ئەوان كە سزا دەدرىن دەلئىن: (بقولون)، يانى: ئەمە كوتراوى قسە يەكى قرتىنراو (مقول قول محذوف)ە.

﴿رَبَّنَا أَكْفِ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾، [ده پارتنه وهو، ده لَین:] په روه ردگارمان!
نازارمان لى لابه ره، ټيمه پروادارين، واته: ټيمه ده بينه پروادار، ټه گهر نازارمان
لى لابه رى.

﴿أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى﴾، چؤنيان وه بېردټيه وه، يان چؤن په ند وه رده گرن، ﴿وَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ﴾، كه به دنيايى پټغه مبه رټكى رؤشكه ره وه يان بؤ هاتبوو، يان:
پټغه مبه رټكى رؤشن و روونيان بؤ هاتبوو، كه هيچ په رده به سهر كه سابه تى
ټه وه وه نيه، كه موحه ممه ده ﷺ، ههر كه سى لټى وردټيه وه ته ماشاى بكات
و پى ناشنا بى، ده زانئ كه پټغه مبه ره و ره وانه كراوى خوايه، كه چى پروايان پى
نه هټنا، تنجا كه پروايان به و نه هټناوه، چؤن پروا به و رووداوه دټين؟!.

﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ﴾، دوايى پشتيان تى كړدو گوتيان: فټركراوه، شټته،
واته: هه ندټكيان ده يانگوت: فټركراوه و هه ندټكيشيان ده يانگوت: شټته، وه ك له
باره ي فټركرايه وه، هاتوه: ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّهْرَ بَقُولِكُمْ ﴿۱۱۳﴾ إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بِئْسَ رَسُولٌ إِلَّيْ
يَلْحَدُونَ ﴿۱۱۴﴾ إِلَيْهِ أَعْجَبُكُمْ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿۱۱۳﴾﴾ النحل، واته: ټيمه به
دنيايى ده زانين كه ده لَين ټه وه مروؤټيك فټرى كړدوه، به لَام زمانى ټه وه كه سه ي
ناماڅه ي پى ده كهن، (اعجمي) يه، (كه غولمټيك، يان دوو غولمى نه صرائيى بوون)،
به لَام ټه مه قورنانيكى به زمانى عه ره بى رؤشن و رؤشكه ره وه يه.

كه واته: بابايه كى غه رى عه ره بى چؤن ټه وه زمانه عه ره بى رؤشنه ده زانئ،
كه زمان پاراوو ره وانيټه كاني عه ره ب، له به رانه ريده ده سته وسان و ده سته پاچهن؟!
هه ندټكيش ده يانگوت: شټته، ټه گهرنا ټه وانه ي كه گوتوويانه: فټركراوه، ههر
ټه وانيش نه يانگوتوه شټتيشه، چونكه ټه گهر شټت بى، فټر ناكري، ټه وانه ش كه
گوتوويانه: شټته، نه يانگوتوه: فټركراوه، به لكو هه ندټكان گوتوويانه: فټركراوه و
هه ندټكيان گوتوويانه: شټته، به لكو جارى واش هه يه، گوتوويانه: جادووگه ره،
جارى واشه گوتوويانه: كاهينه، يان شاعيره، وه ك له شوټنه كاني ديكه دا هاتوه.

﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾، تیمه بؤ ماوه‌یه‌کی کهم لابه‌ری تازارو سزاین، ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ﴾، به دلنیاپی (دوای لادانی سزاو تازار له‌سه‌رتان)، تیوه‌گه‌راوه‌ن دووباره، له‌جیاتی‌ته‌وه‌ی په‌ندی لی‌وه‌ری‌بگرن، تیستا ده‌لین: پروا دینین، به‌لام دوای‌ته‌وه‌ی سزاو تازاره‌که لاده‌چن، پروا ناهیتن و ده‌گه‌پنه‌وه، واته: ده‌گه‌پنه‌وه سه‌ر به‌زمی پتشییان، که کوفرو هاوبه‌ش بؤ خوا دانانه.

﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْتَقِمُونَ﴾، تهو رۆژه که په‌لاماری گه‌وره ده‌ده‌ین، یاخود، زه‌بری گه‌وره‌تر ده‌وه‌شیتن، به‌دلنیاپی تهو رۆژه تیمه تۆله‌ستینین، تۆله‌یان لینه‌که‌ینه‌وه، یاخود سزاو ده‌رین و سزایان ده‌ده‌ین، ته‌گه‌ر بیت و له‌سه‌ر تهو حاله‌ی خویان هه‌ر به‌رده‌وام بن، که وه‌ک له‌هوی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌ی دا باسمان کرد، رای راستر ته‌وه‌یه: مه‌به‌ست له‌هاتنی تهو دووکه‌له، ته‌وه بووه که گرانیی سالیان به‌سه‌ردا هاتوه، وشکه سالیان به‌سه‌ردا هاتوه، قات و قری بووه و به‌رچاویان لی‌ل بووه، که ته‌ماشای سه‌ره‌وه‌ی خویان کردوه، وه‌ک دووکه‌ل هاتۆته به‌رچاو، دوایش پیغه‌مه‌ر ﴿﴾ که بویان پاراوه‌ته‌وه، نه‌و حاله‌یان لاجووه، پتشی وایانپتشانداوه که پروا دینن و دوایی پروایان نه‌هیتاوه، بویه خوا ﴿﴾ ده‌فه‌رموی: تیمه تهو سزایه که‌می‌ک لاده‌ده‌ین، به‌لام تیوه دووباره ده‌گه‌پنه‌وه، دوایی خوا ﴿﴾ هه‌ره‌شه‌ی لی‌کردوون، که ته‌گه‌ر هه‌ر له‌سه‌ر تهو حاله به‌رده‌وام بن، تیمه زه‌بری گه‌وره‌تر ده‌وه‌شیتن، په‌لاماری گه‌وره‌تر ده‌ده‌ین، له‌و رۆژه‌دا تیمه سزاتان ده‌ده‌ین، که بریتی بووه له‌جه‌نگی (به‌در)، ته‌وه بوو که هه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کوفرو شیرک، تاکو تهو به‌لا گه‌وره‌ی جه‌نگی به‌دریان به‌سه‌ره‌ات، که حه‌فتا (۷۰) که‌س له‌زه‌له‌کانیان کوژران و حه‌فتا (۷۰) شیان لی‌ به‌دیل گیران، ته‌وه‌ش زه‌بری‌کی زۆر گه‌وره بوو، بؤ نه‌وان.

هه‌ندیکیش گوتووایانه: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ﴾، مه‌به‌ست پیتی رۆژی دواییه‌و سزای دۆزه‌خه، به‌لام زیاتر، وا پیده‌چن مه‌به‌ست پیتی سزای دنیاپی بی و، له‌راستییدا زه‌بری‌کی گه‌وره بوو، لیان وه‌شیتندرا له‌جه‌نگی

بەدردا، ئەگەر ئینسان تەماشای جەنگی (بەدر) بکات، وەک کاتی خۆی لە تەفسیرکردنی سوورەتی (الأنفال) دا، باسمانکردوو بەسەرھاتە کەمان هیناوە، ئەگەر لێی وردییەوه، بە ئاشکرا دەستی خۆی پەرورەدگاری تێدا دەبینی، چونکە مسوڵمانان سیپەک (۱/۳) ژمارە ی کافرەکان بوون، ئەوان دەوری (۳۱۴) بوون و کافرەکان دەوری هەزار (۱۰۰۰) کەس یاخود زیاتریش بوون و، پاشان ئەوان و لایخ و تفاق چەک و هەمووشتیان باشتەر بوو، لە هی مسوڵمانان، لەگەڵ ئەوەشدا کە مسوڵمانان بە سەرکردایەتی پیغمبەر ﷺ بوو جەنگیش نەچوو بوون، بوو پێگرتن بە کاروانە کەیان چوو بوون، ئەو کاروانە ی ئەبوو سوفايان سەر قافلە ی بووو لە شام دەگەرایەوه، واتە: بە نیەتی جەنگکردن نەچوو بوون، تاكو چاک خۆیان نامادە بکەن و، خەڵکیکی زیاتر بینن، لەگەڵ ئەوەشدا خوا ﷻ شکست و فەشەلێکی گەورە ی بەسەر کافرەکان هینا، بوو مسوڵمانانیش سەرکەوتنێکی گەورە بوو، خواش ﷻ ناوی لێنا: (يوم الفرقان)، (يوم التقى الجمعان)، رۆژی لێک جیاکەرەوه ی هەق و ناھەق، ئەو رۆژە کە دوو هینەکان پێک گەشتن.

مه‌سه‌له گرنه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

قورپان کتیبکی رۆشن و پرونکه‌روه‌یه‌و، له شه‌ویکی به‌پیزو فه‌ردا، که شه‌وی (قدره)، دابه‌زیتراوه، که هه‌ر بپاریکی کارزانانه‌ی خوای تیدا ده‌دری، خوای په‌روه‌رگاریش بیسه‌رو زاناو خاوه‌نی گه‌ردوون و، تا که په‌رستراوو ژینسه‌رو مرینه‌ره:

خوَا ۱۱ ده‌فه‌رموی: ﴿حَمَّ ۱﴾ وَالصَّكَبِ الْمُبِينِ ۲ ﴿۲﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
مُبْرَكٍ ۳ ﴿۳﴾ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۴ ﴿۴﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۵ ﴿۵﴾ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ
۶ ﴿۶﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۷ ﴿۷﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
مُوقِفِينَ ۸ ﴿۸﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ۹ ﴿۹﴾ بَلْ هُمْ فِي
سَبِيلٍ مَلْعُونَةٍ ۱۰ ﴿۱۰﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م ئایه‌تانه، له پازده برگه‌دا:

۱- ﴿حَمَّ﴾، حا، میم، دوو پیتن، پیتی (ح) و پیتی (م)، هه‌موو قورپان له‌و (۲۸) پیته پیکهاتوه، که زمانی عه‌ره‌بیان لێ پیک دێ، واته: که‌ره‌سته‌ی پیک هاتنی قورپان، هه‌ر ئه‌و پیتانه‌ن، که‌چی نه‌ک هه‌ر گه‌لی عه‌ره‌ب، به‌لکو مرو‌فایه‌تی به‌گشتی، به‌لکو مرو‌ف و جند به‌گشتی، له به‌رانبه‌ر ته‌حه‌ددای قورپاندا، که داوای هاتنه‌مه‌یدانی لیکردوون و پیتشی فه‌رموویه‌تی: قورپانیکێ وا بینن، داوایی بو‌یان دابه‌زیوه‌و سووکی کردوه‌و فه‌رموویه‌تی: ده‌ سوورپه‌ت بینن، وه‌ک له سوورپه‌تی (هود ۱۳-۱۲) دا هاتوه، داوایی فه‌رموویه‌تی: سوورپه‌تیک بینن، وه‌ک هه‌ر کام له سوورپه‌ته‌کانی (البقره ۲۳-) و، سوورپه‌تی (یونس ۳۸-) دا، به‌لام هه‌ر ده‌سته‌پاچه‌و ده‌سته‌وسان بوون و نه‌یانتوانیوه.

(۲) ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سوئند به کتیبی روشن، یا خود سوئند به کتیبی روشنکه رهوه، (الکتاب) که (أل)ی ناساندنی له سره، ناساندنه کی بؤ (عهد)ه، واته: سوئند به کتیبه روشنکه رهوه، یان سوئند به کتیبه روشنکه رهوه که، که قورئانه، وهک به پئی سیاق دهرده که وی، زیاتریش وا پیده چی، لیره دا: (مبین)، مه به ست پئی روونکه رهوه بی، واته: له (أَبَانِی) (مُتَعَدِّی) یه وه، هاتین، له بهر ته وهی قورئان راستیه کان روونده کاته وه، به لئ قورئان روشن، به لأم لیره دا وا پیده چی مه به ست پئی ته وه بی، قورئان هم موو راستیه کان که مروّف په کی له سهریان که وتوه و، روونیان ده کاته وه، تهو رایه ش په سندتره که (و) له (وَالْكِتَابِ) دا، بؤ سوئند پیخواردن بی، یانی: سوئند به کتیبه روشنکه رهوه (مبین) ده که، ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سوئند پی خوراوه که یه، ته دی سوئند له سر خوراو (مقسم علیه) چیه؟ رسته که ی دوا یه که ده فهرموئی:

(۳) ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ﴾، تيمه دامان به زاننده له شه ویکی پر پیت و پیزدا، راناوه که بؤ (کتاب) ده چیتته وه، ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾، تهو راناوی (ه) یه بؤ قورئان ده چیتته وه، تيمه تم کتیبه مان دابه زاننده له شه ویکی پر پیت و پیزدا.

زانایان هه ندیکیان گوتوو یانه: تهو شه وه، مه به ست پئی نیوهی شه عبانه، زور به شیان گوتوو یانه: شه وی قه دره، که تيمه دوا یی له و باره وه کورته با سیک، له باره ی شه وی تیدا دابه زینی قورئانه وه ده که یین، به لأم زور به ی هه ره زوری زانایان رایان وایه، که مه به ست پئی شه وی قه دره، ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) قدر، واته: شه وی قه درو شه وی پیز (شه وی ریزو شه وی پیز)، هه ره یهک شهون، که له مانگی ره مه زانندان، وهک ده سته پیک دابه زینی قورئان، له سه ره تای ته مه نی پیغه مه رایه تیبی موحه مه ده وه ﴿﴾، نجا که ده فهرموئی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ﴾، تيمه له شه ویکی به به ره که تدا، پر پیت و پیزدا دامان به زاننده، د (الْبَرَكَةُ: بُرُوءُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ)، به ره که ت: بریتیه له چه سپاندنی پیت و پیزی خوا یی له شتیکدا (مُبَارَكٌ) شتیکه تهو خیر و پیت و پیزه ی خوا ی تیدا چه سپی بی.

۴- ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾، به دنیایی تیمه وریا که ره‌وه‌و، ترسینهر بووین، واته: هه‌روا بووین، به درژایی میژووی به‌شهر، پیغهمبه‌راغمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ناردوون و کتیبه‌کاغان په‌یامه‌کانی خو‌ماغان دابه‌زاندوون، بوچی؟ بو ترساندن و هو‌شیا‌رک‌دنه‌وه‌ی مرؤفه‌کان، تا‌کو بزاندن بوچی هاتوونه‌سه‌ر نه‌م زه‌ویه؟ چی چاوه‌پریان ده‌کات؟ ده‌بی ژیا‌نه‌کیان چو‌ن بگوزهرینن؟ ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾، (مُنذِرٍ): که‌سیکه ئینزار ده‌کات، هه‌وال ده‌دات به‌شتیک، که‌زیانی تیدا هه‌یه، به‌مه‌به‌ستی نه‌وه که‌بابای هه‌وال پیدراو وریا بی و خو‌ی به‌اریژی.

که‌ده‌فرمو‌ی: ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾، هه‌روه‌ها که‌ده‌فرمو‌ی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾، نه‌م: (إِنَّا)یه، که‌له‌سه‌ره‌تای ته‌و دوو پستانه‌وه هاتوه، یان بو جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی به‌ریه‌چدانه‌وه‌ی نکو‌و‌لی‌یک‌ردنی نه‌وه‌یه، که‌خوا ﴿﴾ پیغهمبه‌ران بنی‌ری، یا‌خود خوا ﴿﴾ کتیب و په‌یام دابه‌زینن، یا‌خود ته‌نیا بو‌گرنگیی هه‌واله‌که‌یه و بو‌گرنگییدانه‌به‌هه‌واله‌که‌یه.

نه‌م نایه‌ته‌موباره‌که‌ی تیره‌ش وه‌ک نه‌و نایه‌ته‌موباره‌که‌ی سووره‌ی (الإسراء)، که‌ده‌فرمو‌ی: ﴿وَقَرَأَ آتَا فَرَقَنَاهُ لِیُقْرَأَ عَلَى النَّاسِ عَلٰی مَكِّيٍّ وَرَزَلْنَاهُ نَزِیْلًا ﴿۱۶﴾﴾، واته: قورئانیک رو‌شمان کردوته‌وه، تا‌کو به‌سه‌ر خه‌ل‌کی‌دا بی‌خو‌تینه‌وه، به‌هیدی و مه‌یدی، تیمه به‌ش به‌ش دامانبه‌زاندوه، ﴿وَرَزَلْنَاهُ نَزِیْلًا﴾، (نَزْلُهُ)، واته: به‌ش به‌ش دایه‌زاند، (أَنْزَلَهُ) واته: هه‌مووی پیکه‌وه دابه‌زاند، ئنجا خوا ﴿﴾ هه‌م وشه‌ی (إِنزالی) به‌کاره‌یتاوه، واته: کو‌ی قورئان دابه‌زیتراوه، هه‌م وشه‌ی (تنزیلی) به‌کاره‌یتاوه واته: به‌ش به‌ش دابه‌زیندراوه، هه‌روه‌ها نه‌م راستیه‌له‌سووره‌ی (الفرقان) نایه‌تی ژماره: (۲۲) شدا هاتوه، که‌کافره‌کان نه‌وه‌یان به‌ره‌خنه‌ده‌گرت له‌دابه‌زینی قورئاندا، بوچی هه‌مووی پیکه‌وه دانه‌به‌زیوه؟ وه‌ک ده‌فرمو‌ی: ﴿وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَّبْتُمْ بِهٖ فَوَادَّكُمُ وَرَزَلْنَاهُ نَزِیْلًا ﴿۳۳﴾﴾، واته: نه‌وانه‌ی بی‌پروان گوتیان: بوچی قورئانی هه‌مووی به‌یه‌ک جار بو‌سه‌ر دانه‌به‌زیوه؟ (خواش ﴿﴾ ده‌فرمو‌ی: ﴿﴾ بو‌یه به‌و جو‌ره‌مان دابه‌زاندوه، به‌یه‌ک جار نا، به‌لکو به‌ش

به‌ش، تاكو عه‌قل و دلتي پي بچه‌سپنين و، به كاوه خو ب ره ريك و پيكي به‌سه‌رتدا
خويندوومانه‌ته‌وه، تاكو باشر له عه‌قل و دلندا بچه‌سپن، همم هي توو، همم هي
مسولمانانيك كه قورنان له تو وه‌رده‌گرن.

دوايي خوا ﷻ له وه‌صفي نهو شه‌وه به پي‌زه‌دا، ده‌فه‌رموي:

(۵) ﴿ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴾، همموو كارنيكي پر حيكمت لهو شه‌وه‌دا روون
ده‌كرينه‌وه، (يُفْرَقُ: أَي يُبَيِّنُ، يُفْصَلُ، الْفَرْقُ: الْفُضْلُ وَالْقَضَاءُ)، (فصل) به ماناي روونكرده‌وه
ليك جياكرده‌وه دي، فه‌رموويه‌تي: ﴿ يُفْرَقُ ﴾: (الْمُضَارِعُ: يُدُلُّ عَلَى اسْتِمْرَارِ الْفُضْلِ فِي كُلِّ
عَامٍ)، كه ده‌فه‌رموي: ﴿ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴾: نه‌مه تاماژه‌يه به‌وه، كه نهو شه‌وي
قه‌دره‌ي خوا ﷻ له كاروباري پر حيكمه‌تي خو‌ي له‌وي‌دا روون ده‌كاته‌وه و راده‌گه‌ينه‌تي،
به‌رده‌وامه‌و دووباره ده‌بيته‌وه.

(۶) ﴿ أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ﴾، نهو كاره كارنيكه له لايهن تيمه‌وه، كارنيكي گه‌وره و گرنكه له
لايهن تيمه‌وه‌و، هه‌ر كارنيكي گه‌وره و گرنك لهو شه‌وه‌دا، خوا رووني ده‌كاته‌وه، نتجا كه
خوا ﷻ وشه‌ي: (أَمْرًا) ي هيناوه‌و دووباره‌ي كردوته‌وه، بو زياتر خسته‌ن‌رووي گه‌وره‌يي
نهو كارانه‌يه.

كه ده‌شفه‌رموي: ﴿ مِّنْ عِنْدِنَا ﴾، واته: نه‌م كاره گه‌وره و گرنكانه ته‌نيا له‌لاي
تيمه‌وه، تاوا روون ده‌كرينه‌وه‌و پرن له حيكمت، ياخود كاري زور مه‌حكهم و
پته‌وو دامه‌زراون، چونكه هه‌كيم، ده‌گونج‌ن به‌خاوه‌ن حيكمه‌تي بن و، همم
ده‌شگونج‌ن به: پته‌وو قايمم مانا بكري، كه دياره مه‌زنترين كاري پر حيكمه‌تي
و، پته‌وترين كار كه لهو شه‌وه‌دا بووه، برتي بووه له ده‌سپيكردي دابه‌زاندي
قورنان، لهو شه‌وه‌دا كه سه‌ره‌تاي ته‌مه‌ني پر پيت و پي‌زي پتغه‌مبه‌ري خاته‌مه
ﷻ وه‌ك كو‌تا پتغه‌مبه‌ري خوا.

(۷) ﴿ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴾، به دلنبايي تيمه نيره‌ين، نه‌مه وه‌ك رسته‌ي پيشووه، كه
فه‌رمووي: ﴿ إِنَّا كُنَّا مُسْذِرِينَ ﴾، لي‌رده‌دا كه ده‌فه‌رموي: ﴿ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴾ (۵) به

دَلَّیایِ تَيْمَه تیره‌رین، تَمَه بُو به‌رِیه‌رچدانه‌وهی نِکُوولِیکردنی کافرِه‌کانه، که خَوای کارزان پیغهمبه‌ران بنیرِی، یاخود هەر بُو گرنگییدانه به هه‌واله‌که، که خوا ۱۰۰ تیره‌ری پیغهمبه‌رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

۸- ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾، به‌زه‌یه له په‌روه‌ردگارته‌وه، تَم (رَحْمَةً)، که (منصوب) ه له‌سەر حاله‌تی: (مفعول له) ه، واته: بُوْیه پیغهمبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ده‌تیرین و په‌وانه‌که‌ری پیغهمبه‌رانین، چونکه به‌زه‌ییمان به مروّفه‌کاندا دتی و، ده‌مانه‌وتی به‌زه‌ییمان له‌که‌لدا بنوئین.

۹- ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، به دَلَّیایِ هەر نه‌و (خوا) بیسه‌ری زانایه، تَمه‌ش هینانه‌وهی هوکارو پاساوه بُو رسته‌ی پێشوو، که بُوچی خوا ۱۰۰ تیره‌ری پیغهمبه‌رانه و به‌زه‌ی هاتۆته‌وه به بنده‌کانیدا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌س خوا ۱۰۰ هه‌موو شتیک ده‌بیستی له‌باره‌ی بنده‌کانیه‌وه‌و، هه‌موو شتیکیشیان له‌باره‌وه ده‌زانن، که ده‌فه‌رموی: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾، ده‌شیتوانی به‌فه‌رموی: (رَحْمَةً مِّنْهُ)، به‌لام لێره‌دا تَمه: (إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ)، ده‌رخسته له شوئینی شارنده‌وه، (لِإِشْعَارِ أَنَّ الرُّبُوبِيَّةَ تَسْتَلْزِمُ الرَّحْمَةَ)، تاكو هه‌ست بکری که په‌روه‌ردگارِ تیتی خوا، خوازیا‌ری به‌زه‌ی نواندنیه‌تی له‌که‌ل به‌نده‌کانیدا.

۱۰- ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی تێوانیانه، تَمه خوئندراویشه‌ته‌وه: (رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، واته: هه‌م به‌ ژیر (کسرة) و، هه‌م به‌ بُوْر (ضمة) خوئندراوه‌ته‌وه و، هه‌ردووکیان یه‌ک واتایان هه‌یه، واته: په‌روه‌رگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی تێوانیانه.

۱۱- ﴿إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾، واته: نه‌گه‌ر تێوه‌ زانیاری ته‌واوتان هه‌یه، چونکه به‌قین بریتیه له‌ زانیاریه‌ک که دَل له‌ دَلدانی تیدا نه‌ماین، له (يَقْنُ الْمَاءُ: أَي ثُبَّتْ)، یانی: ئاوه‌که چه‌سپا، (یقین)، بریتیه له‌ زانیاریه‌ک که ئینسان له‌ باره‌یه‌وه هه‌چ تَم و مژو، دوو دَلّی نه‌ماین، واته: نه‌گه‌ر تێوه‌ زانیاری ته‌واوتان هه‌یه، بێجگه‌ له‌ خوا که‌سی دیکه مه‌په‌رستن، تَمه واتایه‌کی.

(محمد الطاهر بن عاشور) ردهمہ تی خوی لی بی، تیشکیکی جوان دهخاتہ سہر تہوہو دہلی: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكِّ يَلْعَبُونَ﴾ (۹) الدخان، بَلْ لِإِضْرَابِ الْإِطْبَاطِيِّ، رُدُّ بِهِ أَنْ يَكُونُوا مُوقِنِينَ وَمُقِرِّينَ بِأَنَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، فَإِنْ إِقْرَارَهُمْ غَيْرُ صَادِرٍ عَنْ عِلْمٍ وَيَقِينٍ ثَابِتٍ، بَلْ هُوَ كَالْعَدَمِ لِأَنَّهُمْ خَلَطُوهُ بِالشَّكِّ وَاللَّعِبِ، فَأَرْتَفَعَتْ عَنْهُ حَاصِبَةُ الْيَقِينِ وَالْإِقْرَارِ الَّتِي هِيَ الْجَرْيُ عَلَى مُوجِبِ الْعِلْمِ، فَإِنَّ الْعِلْمَ إِذَا لَمْ يَجْرُ صَاحِبُهُ عَلَى الْعَمَلِ بِهِ وَتَجْدِيدِ مَلَاحِظَتِهِ، تَطَّرَقَ إِلَيْهِ الذُّهُولُ ثُمَّ النَّسْيَانُ فَضَعُفَ حَتَّى صَارَ شَكًّا لِانْحِبَابِ الْأَدِلَّةِ الَّتِي يَرِشُخُ بِهَا فِي النَّفْسِ^(۱).

واتہ: کہ دہ فہرموی: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكِّ يَلْعَبُونَ﴾ (۹) ، تہمہ بو گواستنہ وہی ہلہوہ شانندنہ وہیہ، (واتہ: کہ دہ فہرموی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ (۷) ، تہ گہر تہوہ، خواہی زانیاریہ کی جیگیرو جی دلتیابین، خوا دہ فہرموی: بہ لکو تہوان نہک خواہی یہ قین و زانیاری جی دلتیابی نین، بہ لکو لہ دوودلتییدا گہمہ دہ کەن و دین و دہ چن، تہمہ ہلہوہ شانندنہ وہی تہوہیہ، کہ تہوان خواہی یہ قین و جی دلتیابی بن و، دانپیداہیتنہری تہوہ بن، کہ خوا پەرورہ دگاری ناسمانہ کان و زہوی و تہوہی تہوانیانہ، (چونکہ ہەرچہ نندہ دانیان بہوہ دا ہیناؤہ، و ہک خوا ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَقُوا اللَّهَ﴾ (۸۷) الزخرف، ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَقُوا اللَّهَ﴾ (۳۸) الزمر، تہ گہر لتیان ہرسی: کئ دروستی کردوون؟ بہ دلتیابی دہ لتین: خوا)، (تہ گہر لتیان ہرسی: کئ ناسمانہ کان و زہوی دروست کردوون؟ دہ لتین: خوا ﴿﴾).

بہ لام تہو دانپیداہیتنہ یان لہ زانیاری و یہ قینکی چہ سپاؤوہ نہ بووہ، بہ لکو و ہک نہ بوون و ابووہ، چونکہ لہ گہ ل دوو دلی و لہ گہ ل یاری و گہمہ دا، تیکہ لتیان کردوہ، بوہ تاییہ ندیتتی یہ قینی نہ ماوہ، چونکہ دلتیابی (یقین) تہوہیہ کہ بہ پی زانیاریہ کی پیوستکراو کاربگری، نجا زانیاری تہ گہر

خاوەنەكەى لەسەر كاریكردنی بەردەوام نەبێ و تازەى نەكاتەوه، بێناگایى پاشان لەبیر چوونەوهى تیکەڵ دەبێ و، وای لێ دێ، هێندە بێهێز دەبێ تاكو دەبیتە دوو دلبی، لەبەر ئەوهى ئەو بەلگانەى بە هۆیانەوه لە دەرووندا دەچەسپن، ئەو بەلگانە پەنھان دەبن و نامێنن.

منیش تیبینییهكەىم زۆر پێ جوانە، چونكە ئەمە نەك هەر بۆ هاوبەش بۆ خوا دانەرەكانى رۆژگارى پێغەمبەر ﷺ، بەلكو بۆ مسوڵمانانىش هەر وایە، مسوڵمانانىش زۆر كەس، دەلێ: دەزانم خوا پەرورەدگارەو بەدیھێنەرەو خاوەنە، بەلام هەلسوكەوت و رەفتارەكانى وەك هى مسوڵمانان نین، بە تايبەت هەندى خەلكى بەرپرس، كە خوشیان بە مسوڵمان دەزانن و، قبوولیش ناكەن هیچكەس بە نامسوڵمان ناوژەدیان بكات، بەلام تەماشادەكەى، هیچ پابەندییەكیان نەبە شەریعەتەوه، وەك كابرا گوێ: دیتووئە پۆزووئە بخوات، بەلام ئەمدیتوئە نوێژئە بكات! سەربارى ئەوهى ئەهلى شەرابن، داوێن پيسن، زولم و خراپەو غەدر دەكەن، درۆ و خیانەت دەكەن، خوشیان بە مسوڵمان دەزانن، تنجا پەنگە بەكیان دەشێ: دەزانم خوا هەقەو، دەزانم زیندووبوونەوه هەیه، دەزانم موحمەد پێغەمبەرى خوايه، پەنگە جوړێك لە قەناعەتى هەلبزركاوو سادە لە عەقل و دلبدا هەبێ، بەلام ئەو قەناعەت و دانپیداھێنانە، لەبەر ئەوهى هۆكارەكانى چەسپاندنى خەمیان لێ نەخوراوه، بۆیە وردە وردە ماوتەوه، شتێكى هەلبزركاوى سادەى سەركێل، كە خاوەنەكەى وای لێ ناكات، پابەندبێ بە شەریعەتى خواوه، بەپێى ئەو ئیدیعیایەى دەيكات، كە مسوڵمانتیبیە، رەفتارو هەلسوكەوت بكات.

کورتە باسیک له باره‌ی شهوی تیدا دابه‌زینرانی قورنانه‌وه

به‌زێزان! ئەم کورتە باسە له پێنج برگەدا ده‌که‌ین، خوا ﷻ که ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ (۲) الدخان، واته: تێمه دامانبه‌زاندوه، (قورنان) له شه‌وێکی به‌پێزدا، تێمه ترسێنه‌رو وریاکه‌ره‌وه بووین بۆ مرۆفه‌کان.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (القدر) یشدا، که خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿۳﴾ نَزَّلَ الْمَلَكُ الْوَحْشَ فِيهَا يَأْتِينَ بِهِم مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿۴﴾ سَلَّمْنَاهُ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۵﴾

لێره‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ﴾ (۲) الدخان، له شه‌وێکی به‌ پێزدا، به‌لام له سووره‌تی (القدر) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) له شه‌وی رێزو حورمه‌تدا، هه‌روه‌ک وشه‌ی (قدر) به‌ نه‌دازه‌گیریش دئ، که‌واته: خوا ﷻ نه‌و شه‌وه‌ی به‌سئ وه‌سفان، پێناسه‌ کردوه:

به‌که‌م: شه‌وێکی به‌پێزه.

دووه‌م: شه‌وێکی به‌رێزه.

سێهه‌م: شه‌وێکه‌ نه‌دازه‌گیریی تیدا ده‌کرئ.

که‌ لێره‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ (۱) له سووره‌تی (القدر) یشدا ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿۳﴾ واته: تێمه له شه‌وی قه‌دردا دامانبه‌زاندوه، چوو‌زانی شه‌وی قه‌در چیه! شه‌وی قه‌در له هه‌زار (۱۰۰۰) مانگ باشته‌، ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ الْوَحْشَ فِيهَا يَأْتِينَ بِهِم مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ (۱) رووح (جیبریل) و فریشته‌کان، له‌و شه‌وه‌دا دادبه‌زن، ﴿مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ بۆ هه‌ر کاریک، وه‌ک چۆن لێره‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ﴾

حکیم ﴿۱﴾، له ویتشدا ده فہرموئ: بۆ ہەر کار تک جیبریل و فریشتہ کان تیدا دادہ بہ زن، ﴿سَأْتِيَنَّ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾، ئەو شەوہ ہەر پرخێرو خۆشیی و ناشتیہ، تاکو بہرہ بہ یان، کہ بہ پیتی سوورہ تی قہدر، بہ پیتی ئەم ئایہ تەش لہ سوورہ تی (الدخان) ئەوہ دەر دہ کہوئ، کہ ئەو شەوہ ش شەوکی دووبارہ بووہ وہ بئ، لہ ہەموو سألہ کاند، بە ئی شەو تک بووہ قورئانی تیدا دابەزێنراوہ، وہ ک دەستینک، بہ لام ئەو شەوہ، سألانہش دووبارہ دەبیتەوہ.

ئیتشاش بانہوہی بہ کورتیی گوتمان لہ پینج برگہ دا شی بکہینەوہ:

برگہی یە کہم: زانایان لہ بارہی ئەو شەوہ بہ پێزەوہ، یان ئەو شەوہ بہ پێزەوہ کہ قورئانی تیدا دابەزێنراوہ، بہ گشتیی دوو رایان ہەن:

۱- کہ ہی زۆربہی ہەرہ زۆریانہ، گوتووایانہ: ئەو شەوہ ہەمان شەوی ریز ﴿لَيْلَةَ الْقَدْرِ﴾، کہ لہ سوورہ تی (القدر) دا، ہاتوہ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾، زۆربہی ہەرہ زۆریان وا دە ئین.

۲- بہ لام رای ہەندیکیان ئەوہیہ کہ ئەو شەوہ شەوی نیوہی شەبانہ ﴿لَيْلَةُ النُّصَبِ مِنْ شَعْبَانَ﴾، ئنجا زۆربہ شیان (ئەگەر نہ ئین: ہەموویان) دە ئین: ئەو شەوہ بہ پێزو بہ پێزہ، یان ئەو شەوہ کہ ئەندازہ گیری تیدا دە کری ﴿لَيْلَةُ التَّقْدِيرِ﴾، لہ مانگی رەمەزان داہ، چونکہ خوا ﴿فَهَرْمُوهُ﴾، فہرموویہ تی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾، البقرہ، واتہ: مانگی رەمەزان کہ قورئانی تیدا دابەزێندراوہ، وہ ک ریتمای بۆ خە لک و، بہ لکە رۆشنەکان لہ ریتمای و لہ ئیک جیا کردنەوہی ہەق و ناہەق.

برگہی دووہم: ئایا دابەزینی قورئان تەنیا سەر تايہ کہی لہ شەوی بہ پێزو ریزدا بووہ، یاخوہ ہەمووی؟!

لەو بارہ شەوہ، ديسان زانایان جوړ تک لہ راجایان ہەبہ:

ا- هه ندیکیان ده لَین: له لایهن خواوه بۆ ئاسمانی یه کهم، یان بۆ (بَيْتِ الْمَعْمُورِ) دابه زیوه، دواپی ورده ورده له ماوهی بیست و سی (۲۳) سالددا، هه مووی دابه زیوه.

ب- هه ندیکیان ده لَین: ده ستیکی دابه زێتران و سه ره تابه که ی له وشوه دابوووه، ئه وهی دیکه که بۆ ئاسمانی یه کهم و له ویش بۆ (بَيْتِ الْمَعْمُورِ) دابه زیوه، که خوای بهرز له سوورهی (الطور) دا، ده فرموی: ﴿ وَالطُّورِ ۱ وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ۲ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ۳ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۴ ﴾، له ویدا باسی (البَيْتِ الْمَعْمُورِ) ی کردوه، به لأم ئه وه که (البَيْتِ الْمَعْمُورِ) له ئاسمانی یه کهم، یان له یه کتیک له ئاسمانه کانداییت، وهک چۆن (کعبه) له سه ر زه وییهو، وهک چۆن مروّفه کان له سه ر زه وی به دهوری (کعبه) دا، ته وافی ده کهن، ئه و (البَيْتِ الْمَعْمُورِ) ه، فریشته کان ته وافی به دهوردا بکهن، هیچ به لکه یه کی دلتیا که ری له سه ر نیه، چونکه ئه و (البَيْتِ الْمَعْمُورِ) ه، ده گونجی مه به ست پئی (البَيْتِ الْحَرَامِ) ب، که ئه ویش ئاوه دانه به طاعت و به که ساتیک که حه ج و، عومره ده کهن، ته وافی به دهوردا ده کهن.

که واته: ئه وهی دیته ده ست ئه وه یه، که ئه و شه وه هه ر ده ستپیکی دابه زینی قورئان بووه، بۆ یه که مجار له ته مه نی موپاره کی پیغه مه ردا ﴿ وَهُوَ ﴾، هیچ به لکه یه ک نیه، که له و شه وه دا هه موو قورئان دابه زیبی بۆ ئاسمانی یه کهم، دواپی له ماوهی (۲۳) سالددا دابه زیبی.

هه لبه ته هه ر کام له: ۱- ئایه تی ژماره: (۱۰۶) له سوورهی (الإسراء)، که پێشتریش ئاماژه مان پێدا، که خوا ﴿ وَخَوَّاهُ ﴾ ده فرموی: ﴿ وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مَكَّةٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَازِلًا ۱۶ ﴾، واته: ئه مه قورئانیکه روومان کردۆته وه، یا خود بلآومان کردۆته وه، تا کو به سه ر خه لکیدا بیخویتییه وه، به شینه یی به کاوه خو، به ش به ش دامانه زاندوه.

ئه مه به لکه یه له سه ر ئه وهی که قورئان هه مووی پیکه وه دانه به زیوه.

۲- هەروەها ئایەتەکی سوورەتی (الفرقان) یش، که خوا دەفرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نَزَّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جَمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً﴾ ۲۳، واتە: ئەوانەیی بیروابوون، گوتمان: دەبوایە ئەو قورئانە، بە یەک جار بۆی دابەزیاب، (خوا ۱۱ دەفرموی): بەو شیوێهه دامانبەزاندوه، تاكو دلتی پێ بچەسپینن و بە شتێهیی بەسەر تۆماندا خوێندۆتەوه.

۳- هەروەها ئایەتەکی سوورەتی (طه)ش، که دەفرموی: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ ۱۱۱، واتە: پەلە مەکه لهوهدا که قورئانت بۆ دادهبزی، تاكو رهوانهکردنهکی تهواو دهبی و بشلن: پهروه دگارم! زانیارییم بۆ زێده بکه، هه موویان به لگهن لهسهر ئەوهی قورئان بەش بەش دابەزیوه، نهک هه مووی پێکهوه.

یانی: جاری وا هه بووه پیغه مبهری خاتهم ﷺ به پەله بووه، که قورئانەکی له جیڕیل وه رېگری، به لأم خوای پهروه دگار فرمویه تی: په لهی لیمه که، له کاتی خویدا، له شوینی خویدا، ئەو به شهو هه ر به شیکی دیکه قورئان بۆ تو دادهبزی.

۴- هەروەها له سوورەتی (القیامة)، ئایەتەکانی: (۱۶ - ۱۹) دا، ئەمیش دیسان بە لگهیه لهسهر ئەوهی قورئان بەش بەش دابەزیوهو، پله پله دابەزیوه، وهک خوا ﷻ دەفرموی: ﴿لَا تُحْرَكُ بِهِ لِسَانُكَ لِتَحْسَبَهُ ۖ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾ ۱۷ ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاقْرَأْ قُرْآنَهُ﴾ ۱۸ ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ ۱۹، واتە: زمانتی پێ مه جوولینه، تاكو په لهی لئ بکهی، لهسهر تيمهیه که کۆی بکه بنهوه، (له دل و سینهی تۆدا) و، بهسهرتدا بخوینینهوه، ئنجا ئەگەر خویندمانهوه، تۆش به دواي خویندنه کهی بکهوه، دواي پوو نکر دنه کهی لهسهر تيمهیه (له عقل و دلی تۆدا، چه مک و واتاو مه بهسته کانی پوو ن ده کهینهوه).

کهواته: ته نیا دهستپێکی دابەزینی قورئان لهو شهوه دا بووه، نهک هه مووی پێکهوه دابەزیی، ئەوه ههچ به لگهیه کی لهسهر نهیه.

برگهی سیتیم: نایا ئەو شەوێکە چ شەوێکە؟! واتە: ئەو شەوێکە لە شەوێکە کانی مانگی (رمضان) دا، چ شەوێکە؟ تێمە لە کتییی [پوختە ی ژیا نامە ی پیغە مبهری خوا] دا ﴿ روممان کردۆتەو هە که دەستپێکی دابه زینی قورئان لە شەوی (۲۱) ی (رمضان) ی سالی (۶۱۰) زاینیی و، (۴۰) هه مین سالی، یان (۴۱) مین سالی ته مه نی پیغە مبهری خاتەم دابوو هە.﴾

بەلام هەندیک گوتوو یانە: لە (۱۷) ی (رمضان) دا بوو، ئەم ئایەتە شیان بە بەلگە هیناو تەو هە که دەفەر موی: ﴿ **إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** ﴾ ﴿۱۱﴾ الأنفال، لەو هه وه وه ریانگرتو، چونکه پیغە مبهری خوا ﴿﴾ لە بەره به یانی رۆژی جمعه ی (۱۷) ی (رمضان) له گه ل کافره کانی مه ککه، له به دردا، روه به روه بووه وه وه وان شکستیکی گه وره یان به سه ردا هات، که خوا ﴿﴾ ناوی ناوه: (یوم الفرقان).

بەلام لە راستیدا ئەو نایبته به لگه له سه ر ئەو ی چونکه ناوی لێناوه: (یوم الفرقان)، لەو رۆژە دا قورئان دابه زیبی، به لکو هۆکاری ناو نرانی جهنگی به در به (یوم الفرقان)، هه ر ئەو بووه که له رۆژە دا هه ق و نا هه ق لیک جیا بوونه وه، هیزکی ژماره که می، که م ئیمکانیهت، به سه ر هیزکی زه به لاحدا زال بیی، که واتە: نا شکرایه که ئەوانه له سه ر هه قن و، ئەوانی دیکه له سه ر نا هه قن.

هه روه ها جهنگی به در رۆژی هاتنه دی ئەو هه موو به لێناوه ی خوا ﴿﴾ بووه، بۆ وینه:

أ- که دەفەر موی: ﴿ **يَوْمَ نَبِّطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْتَقِمُونَ** ﴾ ﴿۱۱﴾ الذخَان.

ب- هه روه ها له سووره ی (القمر) دا، که دەفەر موی: ﴿ **سَبِّحْهُمُ الْجَمْعَ وَيَوْمَ الذِّكْرِ** ﴾ ﴿۱۰﴾، واتە: ئەو کۆمه له تێده شکین و راده که ن (و پشت له ئەهلی ئیمان ده که ن)، پێشتر مسو لمانان نه یان زانیوه که ئەو ده بی و کاتی دی دێته دی، به لام له جهنگی به دردا، ئەو موژده و به لێنه هاته دی.

ج- ههروهه ها له سوورهتی (الروم) دا، که دهه رموی: ﴿وَيَوْمَ يُدْعَىٰ الْمُؤْمِنُونَ﴾^(۱) **يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ**، که نهوهی خوا **﴿﴾** ههوالی پیداو، که روم تیکشکاون له بهرانبه فراسدا، بهلام جاریکی دیکه، روم سهردهکهون، لهو روزهدا نیمانداران دلخوش دهبن، نهو روزهش ریکهوتی ههمان روزه بوو، که جهنگی بهدر تیبیدا رووی دا.

تنجا نهوانه ههمویان بهلگه بوون لهسه ر لیک جیاکردنهوهی ههقی و ناههقی.

(عبدالرحمن بن ناصر السعدي)، پهحمهتی خواي لى بى، له تهفسیرهکهی خويدا^(۱) دهلى: ﴿وَذَلِّكُمْ أَنْ اللّٰهُ ابْتَدَأَ بِإِنزَالِهِ فِي رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَقَدْ تَوَاتَرَتْ الْأَحَادِيثُ فِي فَضْلِهَا وَأَنَّهَا فِي رَمَضَانَ وَفِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْهُ، خُصُوصًا فِي أَوْتَارِهِ وَهِيَ بَاقِيَةٌ فِي كُلِّ سَنَةٍ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ﴾.

دواي چهنده قسههیک دهلى: نهوهش به هوی نهوهه که خوا **﴿﴾**، دهستیکرد به دابهزاندنی قورئان له پههمهزاندوا، له شهوی قهردا، فهرامیشتهکان(ی پیغهمبهری خوا **﴿﴾**) زورن، زور به دواي یهکدا هاتوون له بارهی پلهو پایهی شهوی قهدهوه، که له مانگی پههمهزاندایه و، له ده شهوهکانی کوتایی دایه، به تایهت له تاکهکانیانداو، له ههموو سالتیکدا دهمیئتتهوهو، تاکو ناخیر زهمان.

برگهی چوارهم: نایا نهو شهوه سالانه دووباره دهبیتهوه؟!

پیشت قسهکهی: (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) مان هیئا، نیمهش دهلین:

۱- به بی سوورهتی (القدر)، بهلن دووباره دهبیتهوه، چونکه سوورهتهکه ناوا دهه رموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿۳﴾ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿۴﴾ سَلَّمَ هُنَّ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۵﴾﴾ (تنزل)، یانی: (تنزل) کهواته: سالانه نهو دابهزینی جیریل و فریشتهکان لهو شهوهدا، دووباره دهبیتهوه، ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾، بو جیبه جیکردنی هه فهرامنیک، یاخود بو روونکردنهوهو بریاردانی هه فهرامنیک، که خوا له ژبانی بهشهردا لهسه ر زوی ویستوووهی و دهیهوی

جَبَّهٖ جَبًّا بَكَرَى، که ده شفه رموی: ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾، ئەو شەوہ ھەر ئاشتی و خێرو خووشیہ، تاکو بەرەبەیان، مەبەست تێکرای شەوہ قەدرە دووبارە یووہ کانە، لەیەک یەکی مانگی رەمەزانەکانی سألەکاندا.

۲- بەلگە یەکی دیکەش لەو بارەوہ فەرمايشتەکانی پێغەمبەر ﷺ، بۆ نمونە کہ دەفەر موی: ﴿اطْلُبُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ رَمَضَانَ فِي ثَلَاثَةِ تَبَقَى، فِي خَامِسَةِ تَبَقَى، فِي سَابِعَةِ تَبَقَى، فِي تَاسِعَةِ تَبَقَى﴾ (أخرجه أحمد: ۲۵۲۰، والبخاري: ۱۹۱۷، وأبو داود: ۱۳۸۱).

واتە: بۆ شەوی قەدر بەگەرێن، لە دەیەکانی کۆتایی مانگی رەمەزاندا، لە شەوی سیئەمدا کہ لییان دەمینیئەوہ، لە شەوی پێنجەمدا کہ لییان دەمینیئەوہ، لە شەوی چوتمدا کہ لییان دەمینیئەوہ، لە شەوی نۆیەمدا کہ لییان دەمینیئەوہ.

پێغەمبەری خوا ﷺ لە دوواوە را پێداھاتوہ، لە شەوہکانی: (۲۷) و (۲۵) و (۲۳) و (۲۱)، لەو چوار شەوہدا بۆی بەگەرێن، واتە: تاکەکانی مانگی رەمەزان، یان: (۲۱)، یان (۲۳)، یان (۲۵)، یان (۲۷)، ھەلبەتە ھەندیکیش گوتویوانە: (۲۹)ش، بەلام پێغەمبەر ﷺ لەم فەرمايشتەدا بە شەوی (۲۷) کۆتایی پێھێناوہ.

برگە ی پێنجەم: کہ ئەمە ئیشکال بۆ خەلکی زۆر لا دەبات، شەوی قەدر شەوی پێز و ریزە، لەسەر ھەموو خرۆکە ی زەوی دەسوورێ، زۆر کەس پرساری کردوہ، گوتویوەتی: کاتێک لە لای ئێمە شەوہ لە لای ئەمریکیەکان رۆژە، ھەر وہا لە ئوسترا لیا رۆژە، بە پێچەوانە ی ئێرە، ئایا ئەوہ چۆنە! ئەگەر ئێرە شەوی قەدر بێ، لەوێ رۆژوہ، کہ ئێرە شەو بەسەر دەچێ، لەوێ دەبیئە شەو، ئنجا ئەو کاتە لە لای ئەوان دەبیئە شەو، ئێرەدا دەبیئە رۆژ؟

وہ لێمە کە ی ئەوہ یە: خوای زانا و شارەزا کہ دەفەر موی: شەوی قەدر، واتە: بە نسیبەت ھەموو خەلکی سەر زەوی یوہوہ، لە ماوہ ی (۲۴) سەعاتدا، شەو دەسوورێ بەسەر ھەموو گۆی زەویدا، سەرەتا لە رۆژھەلائی ئاسیاوہ دەست پێدەکات، یان لە ئوسترا لیاوہ کہ ھەشت نۆ سەعات پێش ئێرەن، لەوێوہ دەست پێدەکات، پێش

تەوۋى دەبىتتە شەو، دواتر وردە وردە شەو دەكە بەرەو تېرە دەكشى، دوايى لېرەو بەرەو ئەورووپا، دوايى بەرەو ئەمريكاو ئەوانە دەكشى، كەواتە: كە خوا دەفەر موى: شەوى قەدر، واتە: ئەو شەوى لە ماوہى بېست و چوار (۲۴) سەعاتدا، بە دەوى ھەموو گۆى زەويدا دەسوورې، چونكە خوا ﷻ قورئانى بۆ ھەموو بەشەر ناردو، ھەموو مرقۇفە كانىش پېكەو دەدوئى، لە ھەر شوئىكى گۆى زەويدا بن.

كەواتە: دەبى ئەو شەو گشتگير بى بۆ ھەموو خەلكى سەر زەوى، لە ھەر شوئىكى سەر زەوى بن.

(الطبري) ئەم دەقە دىئى، دەيكەينە كۆتايى ئەم كورتە باسەمان: (حَدَّثَنَا مُجَاهِدٌ بْنُ مُوسَى قَالَ: لَنَا يَزِيدُ قَالَ: أَخْبَرَنَا رَبِيعَةُ بْنُ كَلْتُومٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ الْحَسَنِ، فَقَالَ لِي رَجُلٌ: يَا أَبَا سَعِيدٍ، لَيْلَةُ الْقَدْرِ فِي كُلِّ رَمَضَانَ؟ قَالَ: «إِي وَاللَّهِ، إِنَّهَا لَفِي كُلِّ رَمَضَانَ، وَإِنَّهَا اللَّيْلَةُ الَّتِي يُفْرَقُ فِيهَا كُلُّ أَمْرِ حَكِيمٍ، فِيهَا يَقْضِي اللَّهُ كُلَّ أَجَلٍ وَأَمَلٍ وَرِزْقٍ إِلَى مِثْلِهَا»^(۱).)

واتە: (الطبري) بە سەنەدى خو، دەئى: موچاھىدى كورې مووسا، بوى باسكردىن ئەويش گوتوويەتى: يەزىد بوى باسكردىن: ئەويش گوتوويەتى: پەبىعەى كورې كولسووم ھەوائى پىداين، دەئى: لە لاي ھەسەن بووم، (الحسن البصري) پياويك پىي گوت: ئەى ئەبوو سەعيد (كە كونيەى ھەسەن بەصرايى بوو)، ئايا شەوى قەدر لە ھەموو مانگى پەمەزانيك دايە؟ ئەويش گوتى: بەئى بەخوا لە ھەموو مانگى پەمەزانيكدا ھەيو، ئەو شەو پەيو كە ھەموو كارىكى پەر چىكەتتى تىدا بېرار دەدرى و، پوون دەكرتتەو، خوا ﷻ ھەر كاتىك، ھەر ئاواتىك، ھەر بڑيويتك تاكو سالى ئايندەى تىدا بېرار دەدات.

كەواتە: شەوى قەدر بە نىبەت ھەموو مرقۇفەكانەو، لە ھەموو سالىكاندا دووبارە دەبىتتەو، بە نىبەت ھەموو مرقۇفەكانەو، واتە: لە ھەر گۆشەو كەنارىكى گۆى زەويدا بڑىن.

مهسه لهی دووهم:

فهرمانکردنی خوا **﴿۱﴾** به پیغهمبه ره که ی موحه ممه د **﴿۲﴾** که چاوه رپی بن رۆژیک دئی، دووکه ئیکی ناشکرای تیدا په یی داده بی و خه لکی داده پۆشی و، خه لکه که له خوا ده پارینه وه که نه و نازاره به تیشه یان لی لادبات و پرواشدینن، به لام چۆن دینه وه سه ر حال له کاتیکدا که پیغهمبه ریکی روونیان بو هات، که چی پشتیان تیکردو گوئیان: فیرکراوه، شیتته! خواش به ئینیدا که میک نازاریان لی لادبات، به لام به دنئیایی دوایی ده گه رینه وه سه ر حالی پشوو یان، بویه سه ره نجام خوا زه بری گه وره تریان لی ده وه شینن و تۆله یان لی ده ستینن:

خوا **﴿۳﴾** ده فه رموی: **﴿۴﴾** فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿۱﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱﴾ زَمِنَا أَكْثَفَ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿۱۲﴾ أَنَّىٰ هُمْ الْذَّكَرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مِّثْنُونَ ﴿۱۴﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿۱۵﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْمِقُونَ ﴿۱۶﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له ده برگه دا:

۱- **﴿۴﴾** فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿۱﴾، چاوه رپبه، نه و رۆژه که ناسمان دووکه ئیکی ناشکراو روون دینن، (یوم)، (اسم زمان مفعول به له ارتقب) مثل: يخافون يؤمًا،

(یوم) ناوی کاته، به رکاره بو (ارتقب) وه ک: له رۆژیک ده ترسن، (والارتقاب: اَفْتِعَالٌ مِنْ رَقَبَةٍ، إِذَا انْتَهَرَتْ، وَإِنَّمَا يَكُونُ الْإِنْتِظَارُ عِنْدَ قُرْبِ حُضُورِ الشَّيْءِ الْمُنتَظَرِ)، (ارتقاب) له سه ر کیشی (افتعال) ه، له (رَقَبَةٌ أَي: انْتَهَرَتْ)، چاوه رپی کرد، چاوه ریکردنیش کاتیک ده بی که شتیک، بویسترپی په یی داده بی، کاته که ی نیزی ک بی.

(٢) - ﴿يَعْتَسَىٰ النَّاسُ﴾ (ئەو دووکه‌لە) خەڵک دادەپۆشی، ئەو دووکه‌لە پوون و ناشکرایە، خەڵک دادەپۆشی، (أَيُّ يُعْطِيهِمْ وَتَلْفَهُمْ وَيُحِيْطُ بِهِمْ وَيَعْمَلُهُمْ)، واتە: دایانده‌پۆشی و دەوریان دەدات، گەمارۆیان دەدات، هەموویان دەگریته‌وه.

هەلبەتە (دخان): کە بە کوردیی دەتین: (دووکه‌ل)، ئەو‌یه کاتی‌ک ناگر دادەگیرسێت، لێی بەرز دەبیتە‌وه، کە دەگونجی لێ‌هەدا مەبەستی دووکه‌ل نەبێ، وه‌ک هەندی‌ک لە زانیان گوتوویانە، بە‌لکو ئەمە جوړیک لە وێچواندنە، کە پێی دە‌گوتی: (التَّشْبِيهُ بِالْبَلِيْغِ)، واتە: ئەو‌پەری وێچواندن، یانی: وه‌ک دووکه‌ل وایە.

کە دە‌فەرموی: ﴿يَعْتَسَىٰ النَّاسُ﴾، بێ‌گومان وشە (النَّاسُ)، هەر‌چە‌نده (أَل) ی ناساندنی لە‌سه‌ره، بە‌لام مەبەستی پێی، خە‌لکی‌کی دیاری‌یکراون، کە‌واتە: (أَل) بۆ ناساندنە، بە‌لام بۆ (عه‌ده)، واتە: خە‌لکە هاو‌به‌ش دانە‌رو بێ‌پروایە‌که، کە هاو‌چه‌رخێ پێ‌غه‌مبەری خوا ﷺ بوون، ئەمە بە‌پێی سیاق و بە‌سه‌لیقه دە‌زانری، ئە‌گەر‌نا وشە: (النَّاسُ)، یانی: تێ‌ک‌پ‌رای خە‌لک، بە‌لام دە‌زانین کە لێ‌هەدا مەبەستی خە‌لکی‌کی دیاری‌یکراوه، کە هاو‌به‌شدانە‌رو بێ‌پروایە‌کانی پۆ‌ژگاری پێ‌غه‌مبەر ﷺ بوون، ئەو خە‌لکە دە‌تین: ئەمە نازاری‌کی بە تێ‌شه، یاخود خوا ﷻ هەر بۆ خۆی دە‌فەرموی: ئەمە‌یه نازاری بە تێ‌ش.

(٣) - ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئەمە نازاری‌کی بە تێ‌شه، ئەمە یان قسە‌ی خۆی بە‌رزە‌و، هە‌والدە‌دات، کە ئەمە نازاری‌کی بە تێ‌شه، یاخود گوتراوی قسە‌ی خە‌لکە، (يَقُولُونَ: هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ)، خە‌لک دە‌تین: ئەمە نازاری‌کی بە تێ‌شه.

(٤) - ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾، [خە‌لکە‌که دە‌تین:] پە‌روه‌ردگاران! نازارمان لێ‌لا‌ده، تێ‌مه‌ بروادارین، ئەمە‌ گێ‌رانە‌وه‌ی قسە‌ی ئە‌وانە‌یه‌ کە سزاو نازارە‌که‌ دای‌پۆ‌شیون.

دە‌ش‌گونجێ ئە‌مە‌ فێ‌کردنی خۆ‌پێ‌ بۆ مسو‌لمانان، واتە: ئە‌ی مسو‌لمانینە! تێ‌وه‌ بلین: پە‌روه‌ردگاران! نازارمان لێ‌لاب‌ده، تێ‌مه‌ بروادارین، ئە‌و نازارە‌ له

تیمه دووربخهوه، ههردوو واتایه که ی گونجاون، به لأم به پئی رسته ی دوایی، که دهفه رموی:

۵- ﴿أَنَّ هُمُ الذَّكْرَى﴾ بیرکردنه وه یان چۆن بۆ په یدا ده بی؟، یان: له کوئی بیریان ده که ویتنه وه و په ند وهرده گرن! نه مه مانای په که میان به هیزتر ده کات، که نه مه قسه ی بیپروایه کان بن، که کاتن تینیان بۆ هاتوه، گوتوو یانه: پهروه دگارمان! نازارمان لی لاده، تیمه پروادارین، واته: ده بینه پروادار، بویه خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿أَنَّ هُمُ الذَّكْرَى﴾، (أَنَّى): له نه صلدا به مانای له کوئی (مَنْ أَيْنَ) به، به لأم جاری وا هه به، به مانای (چۆن) (كَيْفَ) ش، به کاردی، (الذُّكْرَى): بریتیه له (التَّذَكُّرُ وَالِإِتْعَاطُ)، واته: بیرکه و تنه وه و په ند وهرگرتن، واته: چۆن بیریان ده که ویتنه وه، چۆن په ند وهرده گرن؟ به هوی ته و پرودا وه وه؟!

۶- ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ شَهِينٌ﴾، که پیشتر پیغه مبه ریکی روونکه ره وه یان بۆ هاتوه، یا خود: پیغه مبه ریکی روون و ناشکریان بۆ هاتبوو.

۷- ﴿لَمْ تَوَلُّوا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مِّثْلُ نَحْنُونَ﴾، دوایی پشتیان تیکردو گوتیان: فیرکراوه، شیتنه، ﴿لَمْ تَوَلُّوا﴾، (لِلرَّيْبِ الرَّيْبِي)، لَأَنَّ التَّوَلَّى أَفْطَعُ وَأَشْتَعُ مِنَ الشُّكِّ، ﴿لَمْ تَوَلُّوا﴾، لیره دا بۆ ریزبه ندیی پله پله بیه، چونکه پشت هه لکردنه که، ناقولاترو دزیوتر بووه، له دوو دلپیه که یان.

که گوتوو یانه: ﴿مُعَلِّمٌ مِّثْلُ نَحْنُونَ﴾، (المُعَلِّمُ: الَّذِي يُعَلِّمُهُ غَيْرُهُ)، یانی: که سیک که جگه له خوئی فیری ده کات، ئنجا به ته نکید که سیک شیت بن فیر ناکرئی و، بابای فیرکراو ناگونجی شیت بن، بویه خوا ﷺ به واوی بادانه وه (واو العطف) یش نه یهیناوه، نه یفه رمووه: (وَقَالُوا: مُعَلِّمٌ وَمِثْلُ نَحْنُونَ)، دهفه رموی: ﴿مُعَلِّمٌ مِّثْلُ نَحْنُونَ﴾، واته: هه ندیکیان گوتوو یانه: فیرکراوه و هه ندیکیان گوتوو یانه: شیتنه، ههروه که هه ندیکیان گوتوو یانه: جادوو گه ره و، هه ندیکیان گوتوو یانه: کاهینه و، هه ندیکیان گوتوو یانه: شاعیره، وه که له شوینی دیکه دا هاتوه.

ئنجا لیره دا که دهفه رموی: ﴿وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مِّثْلُ نَحْنُونَ﴾، بویه خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿مُعَلِّمٌ مِّثْلُ نَحْنُونَ﴾، کۆمه لیکیان گوتوو یانه:

فَيْرَاوَهُو كۆمەلكيان گوتوويانە: شَيْتە، ئەو دوو قسەبە تىكدەگىرىن، ئەگەر فَيْرَاوَهُو بىن و بتوانى شت فَيْر بىن، لە خەلك وەرى بگىرى، نابى شَيْت بىن و، ئەگەر شَيْت بىن، نابى فَيْرَاوَهُو، واتە: بۆيە خوا ئەم دووھى ھىناون، چونكە ئەو دووانە بەكدى ھەلدەوھ شىتنەوھو تىكدەگىرىن، بۆيە خوا ﷻ لە سوورەتى (ق)دا، دەفەرموى: ﴿فَهَمَزٌ أَمْرٌ مَّرْبُوحٌ﴾، واتە: لە قسەبەكى تىكەلدان، لە قسەبەكى دژيەكدان، ھەر كامىكيان ئەوھى دىكە ھەلدەوھ شىتنەوھ.

۸- ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾، تىمە لابەرى نازارين بۆ ماوھەكى كەم، ئەمە ھەوالدائە لە خوای بەرزەوھ، كە ھەوال بە پىغەمبەر ﷺ دەدات، واتە: تىمە لە داھاتوودا بۆ ماوھەكى كەم، ئەو نازارەيان لەسەر لادەدىن.

۹- ﴿إِنَّكَ عَائِدُونَ﴾، بە دنىباي تىوھ گەراوھن يانى: بۆ رىي چەوت، پىشى روو لە پىغەمبەر ﷺ دەكات كە تىمە لابەرى نازارين لەسەريان، بۆ ماوھەكى كەم، دوایى روو دەكاتەوھ ئەوان: ﴿إِنَّكَ عَائِدُونَ﴾، تىوھ ئەى بىپروايان! دوای ئەوھى نازارەيشمان لەسەر لادان، دووبارە گەراونەوھو دەگەرىنەوھ بۆ ئەو رىيە چەوتە، كە لەسەرىنى و بە بەلىنەكەى خۇتان وھفادار نابن، كە دەلىن: پروا دىنين.

۱۰- ﴿يَوْمَ نَبِّئُشِ الْبَاطِلَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾، ئەو رۆژە كە زەبرى گەورەتر دەوھ شىنين، تىمە سزادەرىن و تۆلەستىنەرىن.

ئەمە ديارە ھەم گەت و بەلىنەكە بە پىغەمبەرى خوا ﷻ دراو، لەلايەن خوای بەرزەوھ، ھەم ھەر شەبەكە لە بىپروايەكان كراو، واتە: ئەو رۆژە كە زەبرى گەورەترىان لىدەوھ شىنين، ئەو رۆژە تىمە تۆلەيان لى دەكەينەوھو سزايان دەدەين.

کورتہ باسیک له بارہی (البَطْشَةُ الْكُبْرَى) ۵۰

زہری گہورتر، بہ تہکید مہ بہست پیسی نہو زہبرہ بوو کہ لہ جہنگی بہدردا، لہ بیبروایانی مہککہ وہشیترا، کہ زلہ زلہکانیان لہو پوژوہدا پتکران، نہوہی کوژرا و نہوہی گیرا، کہ بہ گشتیی جہفتا (۷۰) یان لئ کوژرا، لہ نیویاندا ولیدی کوپی موغپرہو، عوتہو شہبہی کوپانی رہبیعہو، نہبوو جہہل و نہضری کوپی حاریس و، زور لہو زلہ زلانہ، کہ سالہا بوو پیغہمبہرو مسولمانانیاں لہ مہککہ نہزیہت و نازار دہدات، نہوانہ کوژران، ژمارہیہکی بہو نہندازہزہشیان، واتہ: جہفتا (۷۰) شیان لئ بہدیل گیران، زانایان گوٹووایانہ: پتکھاتہی نہم رستہیہ لہ نہصلدا ناوا بووہ: (إِنَّا مُتَّقِمُونَ يَوْمَ نَبِّطِشُ بَطْشَةَ الْكُبْرَى)، نہو پوژوہ کہ زہری گہورہتریان لئ دہوہشیتین، تیمہ سزایان دہدہین و توژلہستینہرین لییان، (يَوْمَ مَنصُوبٌ عَلَى الْمُفْعُولِ فِيهِ لِاسْمِ الْفَاعِلِ وَهُوَ مُنْتَقِمُونَ)، وشہی (يَوْمَ): دہبیتہ (الْمَفْعُولِ فِيهِ) چونکہ (مُنْتَقِمُونَ) دہبیتہ ناوی بکہر (اسم فاعل) ہکہ، واتہ: لہو پوژوہدا، کہ زہبرہ گہورہکہکان لئ دہوہشیتری، تیمہ سزایان دہدہین، بہ نسبت دووکہل (دخان) ہوہ، زانایان چہند رایہکیان ہیناون، کہ تیمہ سییان لئ دینین:

أ-عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ قُرَيْشًا لَمَّا اسْتَعْصَمَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَبْطَنُوا عَنِ الْإِسْلَامِ، قَالَ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَيْهِمْ بِسَبْعِ كَسْبَعِ يُوسُفَ، فَأَصَابَهُمْ قَحْطٌ وَجَهْدٌ حَتَّى أَكَلُوا الْعِظَامَ، فَجَعَلَ الرَّجُلُ يُنْظَرُ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ مِنَ الْجُوعِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿فَارْتَبِ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ﴾، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! اسْتَسْقِ اللَّهَ لِمُضَرَ، فَاسْتَسْقَى لَهُمْ فَسَقَوْا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِنَّا كَاتِبُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكَ عَائِدُونَ﴾، فَلَمَّا أَصَابَتْهُمْ الرَّقَابِيَّةُ عَادُوا إِلَى حَالِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَوْمَ نَبِّطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ﴾، فَانْتَقَمَ اللَّهُ مِنْهُمْ يَوْمَ بَدْرٍ، فَقَدْ مَضَى الْبَطْشَةُ وَالْدُّخَانُ وَاللَّزَامُ، (أخرجه البخاري: ١٩٧، ومسلم:

واته: عہد بوللای کوری مہ سعود (خوا لئی رازی ہی) دلے: قورہ بشیہ کان دواۓ تہ وہی لہ پیغہ مہبری خوا ﴿﴾ یاخی بوون و سستیان نواند، کہ بہرہو ئیسلام بین، پیغہ مہبر ﴿﴾ فہرمووی: تہی خواہے! یارمہ تیمم بدہ لہ سہریان، بہ حہوت سال وہک حہوت سالہ کہی یوسف، (واتہ: حہوت سالی گرانسی و وشکہ سالی و قات و قری)، تہوہ بوو کہ گرانسی و زہ حہمہ تیکی زوریان تووش بوو، تاکو ئیسقانیان خوارد لہ برسان، پیای وایان ہہ بوو کہ تہ ماشای سہری دہ کرد، لہ نیوان خوئی و ٹاسماندا، شیوہی دوو کہ لئی دہ بینی لہ برسان، (واتہ: بہرچاویان تہ ماویی بوو بوو)، نجا خوا ﴿﴾ تہ مہی دابہ زاند: ﴿ قَارِعَتِ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴾، واتہ: چاوہ ریٹہ تہوہ رۆژہ کہ ٹاسمان دوو کہ لئی ٹاشکرا دینے، نجا ہاتنہ لای پیغہ مہبر ﴿﴾ پئی گوترا: تہی پیغہ مہبری خوا! ﴿ داوای باران بارین بکہ، بو (مضر)، تہویش داوای باران بارینی بو کردن، ئیدی تاویان بو دابہ زانتر، خواش ﴿﴾ تہ مہی دابہ زاند: ﴿ إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا لِّئَلَّا يَعْتَدُونَ ﴾، تیمہ لاہری سزاو نازارین، ماوہ یہ کی کہم، تیوہ دووبارہ دہ گہ پتہوہ، دواۓ تہوہی کہ خو شگوزہ رانیان تووش بوو، دووبارہ گہ پانہوہ سہر حالی پتشیان، نجا خوا ﴿﴾ تہ مہی دابہ زاند: ﴿ يَوْمَ نَبِّشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ ﴾، واتہ: تہوہ رۆژہی زہبری گہورہ تر دہوہ شتینین، تیمہ تۆلہ دہ سستینین، سزادہ رین، ئیدی خوا ﴿﴾ لہ چہنگی بہ درد، سزای دان و تۆلہی لی ستاندن، کہ واتہ: ﴿ الْبَطْشَةُ وَالْذُّخَانُ وَاللَّرَامُ ﴾، تہوانہ ہہر سکیان تپہ ریون: ہہم زہبر لیدانہ کہو، ہہم دوو کہ لہ کہو، ہہم (اللَّرَامُ) کہ لہ سوورہی (الفرقان) دا، ہاتوہ: ﴿ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴾ ﴿﴾ الفرقان، واتہ: سزایان پیوہ پہ بوہست دہ ہی.

ب- ہہندی کیش گوتوویانہ: تہم دوو کہ لہ، دوو کہ لیکہ لہ رۆژی قیامہ تدا دی، وہک پیغہ مہبر ﴿﴾ فہرمووی تہ و بہ چہند ریوایہ تیک ہاتوہ، تیمہ یہ کیک لہ ریوایہ تہ کان دینین:

عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدِ الْغُسَّارِيِّ ﴿﴾، قَالَ: اطَّلَعَ النَّبِيُّ ﴿﴾ عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَاكُرُ، فَقَالَ: مَا تَذَاكُرُونَ؟ قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ

آيَاتٍ، فَذَكَرَ الدُّخَانَ، وَالذَّجَالَ، وَالذَّابَّةَ، وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنَزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خَسَفَ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسَفَ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ، تَطْرُقُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ! (أخرجه مسلم: ٢٩٠١، وأبو داود: ٤٣١١، والترمذي: ٢١٨٣، النسائي في الكبرى: ١١٣٨٢، ابن ماجه: ٤٠٤١، ٤٠٥٥).

واته: حوزہ یفہی کوری ٹوسہیدی غیفاری ﷺ، دہلئی: پیغہمبہر ﷺ، رُوڑیک بہسہرماندا ہات، تیمہ لہ شوینیک دانیشتبووین، قسہمان دہکرد، فہرمووی: باسی چی دہکہن؟ گوہمان باسی تاخیر زہمان دہکہین، فہرمووی: ناخیر زہمان نایہت، تاکو لہ پیٹشیہوہ، دہ نیشانان نہینن، ئنجا باسی تہوانہی کرد: دووکہل، دہججال، ژیانداری زہوی (دابہ الارض)، ہہٹہانتی خور لہ خورٹاواوہ، دابہزینی عیسیای کوری مہرہم، دہرچوونی یہئجووج و مہئجووج، سن رُوچوونی زہوی، رُوچوونیک لہ رُوژہہلات، رُوچوونیک لہ رُوژٹاواوہ، رُوچوونیک لہ نیوہ دوورگہی عہرہب، (نیشانہی دہیہم) کوٹاہیہکہیان تہوہیہ کہ ناگریک لہ یہمہنہوہ پیدادہہبی و، خہلک بہرہو شوینی کوکردنہوہیان پال پتوہدہنتی، (شوینی کوکردنہوہیان، مہبہست پتی شامہ، کہ مرؤفایہتیی بہ تاییہتی مسولمانان لہ ناخیر زہماندا، زیاتر لہوئی کوڈہبنہوہ).

ج- رایہکی دیکہش ہہیہ، کہ مہبہست لہو دووکہل (دخان)ہ، تہو دوو کہل و تہپ و توزہ بووہ، کہ لہ رُوژی فہتھی مہککہدا بووہ: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ دُخَانٌ، وَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ﴾ (١٠)} (أخرجه ابن سعد)، واتہ: تہبوو ہورہپرہ ﷺ گوٹوویہتی: رُوژی فہتھی مہککہ نازادکرانی مہککہو، دوو کہل و تہپ و توزہ بووہ، تہوہیہ کہ خوا ﷺ دہفہرمووی: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ﴾ (١٠).

بہلام زورہی زانایان دہلین: {الرَّاجِحُ مِنْهَا أَنَّهُ الدُّخَانُ الَّذِي كَانُوا يَتَخَيَّلُونَهُ مِمَّا نَزَلَ بِهِمْ مِنَ الْجَهْدِ وَشِدَّةِ الْجُوعِ، وَلَا يُنَافِي تَرْجِيحُ هَذَا مَا وَرَدَ أَنَّ الدُّخَانَ مِنْ آيَاتِ

السَّاعَةِ، فَإِنَّ ذَلِكَ دُخَانٌ آخَرَ، وَلَا يُنَافِيهِ أَيْضًا مَا قِيلَ: إِنَّهُ الَّذِي كَانَ يَوْمَ قَتْحِ مَكَّةَ، فَإِنَّهُ دُخَانٌ آخَرَ عَلَى تَقْدِيرِ صِحَّةِ وَقُوعِهِ^(١).

واته: قسه‌ی به‌هیزتر نه‌ویه مه‌به‌ست نه‌و دوو که‌له‌یه که نه‌وان، هاتوته به‌راویان، له نه‌نجامی برسیتی و وشکه سالییدا، نه‌مه‌ش له‌گه‌ل نه‌وه‌دا تیکن‌گیری، که هاتنی دووکه‌ل، یه‌کنی بی له نیشانه‌کانی تاخیر زه‌مان، که نه‌وه دووکه‌لینکی دیکه‌یه، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا تیکن‌گیری که له رۆژی فه‌تخی مه‌ککه‌دا، ته‌پ و تۆزو گه‌رد چۆته ناسمان، نه‌وه‌ش دووکه‌ل و ته‌پ و تۆزینکی دیکه‌یه، نه‌گه‌ر گریمان نه‌وه وا بووی.

(الطبري) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا ده‌لئ: [عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: الْبُطْشَةُ الْكُبْرَى: يَوْمٌ بَدْرٍ، وَأَنَا أَقُولُ: هِيَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ]^(٢).

واته: عیکریمه، گنراویه‌ته‌وه: گوتوویه‌تی: عه‌بدوولآی کوری عه‌بیاس، گوتوویه‌تی: عه‌بدوولآی کوری مه‌سعوود (خوا لیان رازی بی) رای وابوو، گوتوویه‌تی: (الْبُطْشَةُ الْكُبْرَى)، زه‌بری گه‌وره‌تر، رۆژی جه‌نگی به‌دره، به‌لام من ده‌لیم: نه‌وه رۆژی قیامه‌ته. هه‌به‌ته نه‌وه رای عه‌بدوولآی کوری عه‌بیاس بووه (خوا له خۆی و بابی رازی بی)، به‌لام به ته‌نکید رایه‌که‌ی عه‌بدوولآی کوری مه‌سعوود (خوا لیبی رازی بی) راسته‌وه، (الطبري)ش، هه‌ر نه‌و رایه‌ی ته‌رجیح کردوه، به ژماره (٣١١٣٩)، که گوتوویه‌تی: (الْبُطْشَةُ الْكُبْرَى: يَوْمٌ بَدْرٍ)، هه‌روه‌ک گوتم: هه‌ر نه‌و توژی‌ه‌رانه‌ی دیکه‌ی قورئانیش زۆربه‌یان هه‌ر نه‌وه رایان بووه.

له‌خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌پارینه‌وه، به‌لوتف و که‌ره‌می خۆی یارمه‌تییماندا، عه‌قل و دل‌مان رۆشنتر بی، بو نه‌وه‌ی باشت له‌ئایه‌ته‌کانی خوا تیبگه‌ین،

(١) جامع البيان: ٢٥، ص ١١٧. فتح القدير: ٤، ص ٦٨٣. التحرير والتنوير: ج ٢٥، ص ٢٨٧.

(٢) جامع البيان: ٣١١٣٩.

یارمەتی شیمان بەدات ھەمیشە زانییە کە مان بگۆرین بۆ توانین و، حاڵی بوونە کە
 لە خۆماندا بکەینە حاڵ و، زانیاری و شارەزاییە کە مان لە سەرمان نەبیته بە لگە،
 بە لکو بۆمان بیته بە لگە، ھەم خۆمان کاری پێ بکەین، ھەم دەور و بەریشمانی
 پێ چاک بکەین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دووم ✧

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان جەڭدە (۱۷) ئايەت، ئايەتەكانى: (۱۷ - ۲۳) دەگىرتە خۆي، كە ھەموويان لە بارەي چەند گۆشەيەك لە بەسەرھاقى موسا ﷺ و فېرەونەنەون: چۆن خوا ﷻ موساى پەوانكردوہ بە بەئگە پروون و ئاشكرابەكانەوہ، كە بەندەكانى خوا، گەلە چەسواوہكەي موسا (بەنوو ئيسرائيل) لە ژېرچەنگى فېرەون دەربېتتى، و تەسليمى بكەنەوہ، كە چى ئەوان لەسەر سەتم و تاوانى خۆيان بەردەوام بوون و، ئامادە نەبوون ئەو گەلە چەوسىتراوہيە كە سۆغرەو بېكاريان پېكراوہ، لەگەل موسادا ﷻ بېئرن، كە خوا ناردوويەتى و وەك ئامانجىكى سەرەكېي پېي سپاردوہ، كە دەبى ئەو گەلە چەسواوہيە لە ژېر چىنگى فېرەون دەربېتتى و، چىدىكە نەچەوسىترېنەوہ، كە چى ئامادە نەبوون ئەو داواكارىيەي بۆ جېبەجى بكن، پېش ئەوہش ئامادە نەبوون بىراوى پى بېئرن، بۆيە سەرەنجام خوا ﷻ فەرمانى بە موسا ﷻ كردوہ، كە لە شەوگاردە پېش گەلەكەي بكەوى، بەرەو دەرياي سوورو دەشتى سينا، بيانبات.

سەرەنجام فېرەون و سوپايەكەي راوہدووويان ناون و كەوتوونە داويان، خواش ﷻ دەرياي سوورى بۆ موساو گەلەكەي قلىشاندوہ و، ئەوانى دەرباز كردوہو فېرەون و سەربازەكانىشى كە ھەر بە شوين موساو گەلەكەيەوہ بوون و راوہ دوويان ناون، ئەوانىشى نغرىكردوون لە دەرياي سووردا، لە ئاكامدا فېرەون و گەلەكەي، كۆشك و تەلارو باخ و بېستان و ھەرچى ھەيانبووہ بۆتە ميراتيان، گەلى (بەنوو ئيسرائيل) يش لە ئازارى پيسواكەر قوتاركراون.

ھەرودەھا خواي مېھرەبان گەلىك نىشانەي ناوازي، وەك تاقىكردنەوہ بە بەنوو ئيسرائيل داون، كە كەمتر وابووہ خوا ﷻ لەو جۆرە بە گەلانى دىكەيان بەدات،

تهویش له بهر نهو بارودوخه تابه تیهی که له میسر تئیدا بوون و، دواتریش که وتوونه تئو هه ل و مهر چیکی دیکه ی زور سهخت و دژوارهه.

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿۷﴾ أَنْ أَذُوا إِلَيْكَ عِبَادَ اللَّهِ إِي لَكَ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۸﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِي آتِيكَ بِسُلْطَنٍ مُبِينٍ ﴿۹﴾ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكَ أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿۱۰﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فُتُونًا لِي فَأَعْرِضُونِ ﴿۱۱﴾ فَدَعَارِبُهُ أَنْ هَتَوْلَاءَهُ قَوْمٌ جُرْمُونَ ﴿۱۲﴾ فَأَمْرٌ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿۱۳﴾ وَأَتْرُكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿۱۴﴾ كَذَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعَيْبُونَ ﴿۱۵﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿۱۶﴾ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَفَاهِنَ ﴿۱۷﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿۱۸﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿۱۹﴾ وَلَقَدْ جَعَلْنَا بَيْنَ إِسْرَائِيلَ وَالْعَدَابِ الْمُهْمِينَ ﴿۲۰﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا وَنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿۲۱﴾ وَلَقَدْ أَخْرَجْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلِيٍّ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۲۲﴾ وَآيَاتِنَاهُمْ مِنْ آلَاكِتِ مَا فِيهِ بَلَاغٌ مُبِينٌ ﴿۲۳﴾﴾

مانای دهقو دهقی ئابه تهکان

ههروهها پئش وانیش (پئش کۆمه لگای موحه ممه د)، کۆمه لی فیرعه ومان تاقیکرده وهو، پیغه مبه ریکی به ریزو هه ره باشیان بو هات ﴿۷﴾ که (پئی گوتن): به نندهکانی خوام وئیده ن (پیم بسپێرن له گه ل خویمان به رم) به دنیایی من بو تئوه پیغه مبه ریکی نه میندارم (سپارده پارێزم) ﴿۸﴾ له به رانه به خواشدا خو تان به رز مه که ن (خو تان به زل مه گرن)، بیکومان من به لگه یه کی تاشکر اتان بو دینم ﴿۹﴾ په ناش به په روه ردگاری خو م و په روه ردگاری تئوه ش ده گرم، که به رد بارانم بکه ن، (وهک عاده تان له گه ل نه یاره کانتاندا) ﴿۱۰﴾ نه گه ر به واشم بو ناهینن، خو تانم لی که نار بگرن (گیچه لم پی مه که ن) ﴿۱۱﴾ ئیدی له په روه ردگاری

پارايەوہ کہ: ئەوانە (فیرعەون و کۆمەلەکەى) کۆمەلێكى تاوانبارن ﴿٢٢﴾ (تیمەش
 فەرمانمان پێکرد): شەوڕۆ بە بەندەکانم بکە، بە دنیایى تێوہ راوہ دوونراون
 (لە لایەن فیرعەون و کۆمەلەکەىەوہ) ﴿٢٣﴾ (لە دەریای سووریش بپەنەوہو) لە
 دەریاکەش گەڕتی بە قلیشاویى و کراوہی، پمىنتەوہ، چونکە مسۆگەر (بپریارى
 خوايە) ئەوان (کۆمەلێ فیرعەون) سەربازانىکى خنکێزاوبىن ﴿٢٤﴾ گەلێک باخ و
 کانى و سەرچاوەیان (دواى خۆیان) بە جیھتشتن ﴿٢٥﴾ ھەر وہا (گەلێک کێلگەى)
 کشتوکال و جیگا و شوپنى پەسند و خووش ﴿٢٦﴾ ديسان (زۆر) نازو نىعمەت کە
 تىیدا خووشگوزەران و بە کەیف بوون ﴿٢٧﴾ (ئەوہ) بەو جوړە پوویداو ھەرچیش
 بە جىيان ھىشتبوو، بە مىرات دامانە کۆمەلێكى دیکە ﴿٢٨﴾ ئاسمان و زەوىش بۆیان
 نەگريان و، لە مۆلەت دراوان و دواخراوانىش نەبوون ﴿٢٩﴾ بە پراستىش وەچەى
 ئىسرائىلمان لە ئازارىکى رىسواکەر رزگار کرد ﴿٣٠﴾ لە (ستەم و سوغروہ بىگارى)
 فیرعەون، بىگومان ئەو خو بەرزکەرەوہ بوو، لە زىدەرپۆبىکاران ﴿٣١﴾ بە دنیابىش
 لە رووى زانبارىەوہ بەسەر جىھانىيان (ى رۆژگارى خۆيان) دا، ھەلمانبازرد بوون
 ﴿٣٢﴾ (ژمارەىەکى زۆر) لەو نىشانانەشمان پىدا بوون کە تا قىکردنەوہىەکى ئاشکرايان
 تىدا بوو بۆيان (داخو چۆنيان مامەلە لە گەلدا دەکەن؟) ﴿٣٣﴾

شیکردنوهی هه ندیک له وشه کان

(مَتَّانًا): واته: تاقیمان کردنه وه (إِبْتَلَيْنَا، اِمْتَحَنَّا)، (أَصْلُ الْفِتْنِ: إِذْخَالَ الذَّهَبِ النَّارَ لِيَتَّظَهَرَ جُودَتُهُ مِنْ رِذَائَتِهِ، وَاسْتُعْمِلَ فِي إِذْخَالِ الْإِنْسَانِ النَّارَ، وَجُعِلَتِ الْفِتْنَةُ كَالْبَلَاءِ، فِيمَا يَدْفَعُ إِلَيْهِ الْإِنْسَانُ مِنْ شِدَّةِ وِرْخَاءِ)، وشه ی (فِتْنٌ): له ریشه دا به مانای نه وه یه که زێر بخریته نیو ناگر، تا کو زێره که ساغیبه که ی له ناساغیبه که ی ده ره که وی، (نه گهر کانزای دیکه ی ره گه ل خرابی، ده ره که وی، بویه گو تراوه: زێری سوور له ناگر ناترسی، زێری ساغ له ناگر ناترسی، هه ره چه نده بی سووتینی، که م ناکات)، هه رو هه (فِتْنٌ) به کاره ی تراوه بو شه وه ی مروف بخریته نیو ناگرو سزا بدری، هه رو هه وشه ی (فِتْنَةٌ) وه ک وشه ی (بَلَاءٌ) به کاره ی تراوه له وه دا که مروف ده خریته نیو له سه ختیان و ناخوشییان.

(كَرِيمٌ): (كُلُّ شَيْءٍ شَرَفٌ فِي بَابِهِ: فَهُوَ كَرِيمٌ، وَإِذَا وُصِفَ بِهِ الْإِنْسَانُ فَهُوَ اسْمٌ لِلْأَخْلَاقِ وَالْأَفْعَالِ الْمَحْمُودَةِ الَّتِي ظَهَرَتْ مِنْهُ)، وشه ی (كَرِيمٌ): بو هه ر شتیک به کاره ی تری، یانی: شه و شته له جووری خو ی، چاکه، (زُوجٌ كَرِيمٌ): واته: هه ر رووه کتکی به پیت و پیژ، نجا هه ر شتیک که وشه ی (كَرِيمٌ) بو به کاره ی تری، نه گهر پۆشاکه، واته: پۆشاکتکی باش، نه گهر مأل و سامانه، یانی: مأل و سامانیک ی زور باش، به لام نه گهر مروف به (كَرِيمٌ)، وه صف بکری، شه وه ناوه بو ره وشت و تا کاره ستایشکراوه کانی که لئی ده ره که وتوون.

(أَدْوَانَ الْإِنِّ): واته: ته سلیم بکه ن، (الْأَدَاءُ: دَفْعُ مَا يَحِقُّ دَفْعُهُ وَتَوْفِيئُهُ)، (أَدَاءٌ): بریتیه له شتیک که پیویست بیت بدری، ته سلیم به وه که سه بکری، به چاک ی بسپێردری به وه که سه ی پیویسته پیی بسپێردری.

(أَمِينٌ): (أَمِينٌ وَأَمَانٌ: مَنْ يُؤْمَنُ بِهِ، الْخَافِظُ وَالْحَارِسُ، مَنْ يُجْعَلُ مُؤَمَّنًا عَلَى الشَّيْءِ)، وشهی (أَمِينٌ وَأَمَانٌ)، واته: که سَیِّک به ئەمیندار دابترئ، پارێزەر و چاودێر، هەر وه ها به که سَیِّک دەگوترئ که سپاردە بە کێ پێ بسپێردئ و، به ئەمیندار دابترئ لەسەری.

(تَرْجُمُونُ): (الرَّجَامُ: الْحِجَارَةُ، وَالرَّجْمُ: الرَّمِي بِالرُّجَامِ، وَبُستَعَارُ الرَّجْمِ لِلشَّتْمِ وَالظُّدِ)، ﴿وَلِيَّ عُدَّتْ يَرْبِي وَرَبِّكَ أَنْ تَرْجُمُونَ﴾، من په نا به په روهردگاری خۆم و په روهردگاری تێوهش دهگرم که به ردبارانم بکهن، وشهی (تَرْجُمُونَ): له (رَجَامٌ) هوه هاتوه، (رَجَامٌ): به مانای بهرد دی، (رَجْمٌ) یش بریتیه له هاویشتنی بهرد، یان: بهرد به که سَیِّک دادان، خوازراویشتهوه بۆ قسه پیکوتن و دهردکردنیش، (الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، واته: شهیتانی نهفرین لیکراوو، دوورکراوه و دهردکراو، به لأم به پێی سیاق دهزاندرئ ئایا مه بهست پێی جنیوه، یان دهکرانه، یاخود بهردبارانکرانه؟

(فَاعْتَرَلُونِ): واته: که نار بگرن لێم، (الْإِعْتِرَالُ: تَجَنُّبُ الشَّيْءِ، بِالْبَدَنِ، أَوْ الْقَلْبِ)، (إِعْتَرَلُ): واته: گۆشه گیری، مه بهست که نار گرتنه له شتیک و دوری گرتنه لێی به جهسته، یاخود به دَل، یاخود به ههردووکیان.

(رَهْوًا): (سَاكِنًا، أَوْ سَعَةً مِنَ الطَّرِيقِ)، (رَهْوًا): به مانای نارام و بێ جووله دی، ههروه ها به مانای قلیشانیش دی، واته: دهریاکه به قلیشاوهی، به کراوهی به جن بیهلن، یانی: دووباره گۆچانی لێمه ده، که وێک بیهتهوه، لێی گه رێ با به کراوهی بهینتهوه.

(وَمَقَامًا): (مَضَرٌ، وَأَسْمٌ مَكَانِ الْقِيَامِ وَزَمَانِهِ، وَالْمَقَامُ: يُقَالُ لِلْمَضَرِ وَالْمَكَانِ وَالزَّمَانِ وَالْمَفْعُولِ)، وشهی (مَقَامٌ): چاوگه، به مانای ناوی شوینی لێراوهستان و، کاته که شی دی، واته: ههم به مانای شوینی لێ وهستان و مانهوه، ههم کاتی مانهوه و لێ وهستان، دی (مَقَامٌ) یش: به مانای شوین و، به مانای کات و، به مانای بهرکاریش به کاردی.

(وَتَعْمَةً): (التَّعْمَةُ: التَّنْعُمُ، والتَّعْمَةُ: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ، وَالتَّعْمَةُ لِلجِنْسِ، يُقَالُ: لِلقَلْبِ وَالکَثْبِ، (تَعْمَةٌ): به مانای خۆشگوزەرائیی و حالەتی باش و نازو نایعمەتە، وشەئ (تَعْمَةٌ) یش، بۆ جینسە هەم بۆ زۆرو هەم بۆ کەم بەکار دەهێنرێ، کەواتە: (تَعْمَةٌ)، به مانای خۆشیی و چاکە دێ، به لَام (تَعْمَةٌ)، به مانای خۆشگوزەرائیی و کەیف و سەقاو بەهرەمەند بوون له نایعمەت، دێ.

(فَكَهَيْنَ): (الْفُكَاهَةُ: حَدِيثُ ذَوِي الْأُنْسِ، فَكَيْهَيْنَ وَفَكَهَيْنَ، مُتَصِفَيْنَ بِالْفُكَاهَةِ، وَهِيَ اللَّعْبُ وَالْمِرَاحُ أَي: فِي التَّعْمَةِ يَلْعَبُونَ)، (فَكَهَيْنَ): له (فُكَاهَةٌ) هاتوه، (فُكَاهَةٌ): قسەئ کۆمەلێکە کە پێکەوه کات بەسەر بەرن، بهو واتایەئ کەیف خۆشین، (فَكَهَيْنَ) و (فَكَهَيْنَ): هەردووکیان یەک واتایان هەیه، واتە: کومەلێک کە له حالەتی (فُكَاهَةٌ) دان، کە بریتیه له باریی و قسەئ سووعبەت و، کەیف و خۆشیی.

(بَلَوًا): (أَي: اخْتِبَارًا بِالْخَيْرِ وَالشَّرِّ، بَلَاءٌ): به مانای تاقیکردنەوه، به خۆشیی یان ناخۆشیی، واتە: به شتێک کە مەرۆف حەزی پێتەتی و به شتێکێش کە حەزی پێتە نیه.

مانای گشتیی نایەتەکان

وهک پێشتریش گوتمان: ئەم حەفدە (۱۷) نایەتە، زۆر به کورتیی و پوختیی، باسی چەند گۆشەیهک له بهسەرھاتی مووسا عليه السلام، هەرۆهەا هارپوونی برای لهگەڵیدا، به لَام لێرەدا باسی هارپوون نەکراوه، گەلەکەئ به نوو ئیسرائیل، له بهرانبەریشیاندا فیرعهون و دارو دەستەکەئ، تێمە کۆئ بهسەرھاتی مووسا و هارپوون (عليهم السلام) و گەلەکیان (به نوو ئیسرائیل)، له بهرانبەریشیاندا فیرعهون و هامان و قارپوون و دارو دەستەکەیان، کردوو مانە، به سێژدە (۱۳) نالقه، پێنجیان له تەفسیری سەرھەتای سوورەتی (القصص) دا، خستوو مانە روو،

هه‌شیشیان له میانی ته‌فسیرکردنی (٦٩) ئایه‌ته‌کانی سوورپه‌تی (الأعراف) دا، ئایه‌ته‌کانی: (١٠٣ - ١٧١)، هی سوورپه‌تی (القصص) یش، ئایه‌ته‌کانی سه‌ره‌تای سوورپه‌تی (القصص) ن، ئایه‌ته‌کانی: (١ - ٤٣)، بۆیه‌ تێمه‌ له‌ هه‌ر شوئینیک به‌سه‌ره‌تای موسامان ﷺ بێته‌وه‌ پێش، ئاماژه‌ ده‌که‌ین، به‌و شوئنه‌ که‌ له‌ویدا درێژه‌ی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌مان به‌ هه‌موو قۆناغ و ئالقه‌کانیه‌وه‌ خستۆته‌ ڕوو، لێره‌دا خوا ﷻ وه‌ک گوتمان: به‌ کورتیی و پوختیی ئاماژه‌ ده‌کات، به‌ هه‌ندی‌ک له‌و قۆناغانه‌ی به‌سه‌ره‌تای موسا ﷻ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ شوئنه‌کانی دیکه‌دا، هه‌م له‌ سوورپه‌تی (الأعراف) دا، هه‌م له‌ سوورپه‌تی (طه) دا، هه‌روه‌ها له‌ سوورپه‌تی (الشعراء) دا، هه‌ندی‌کی له‌ سوورپه‌تی (النمل) دا، هه‌روه‌ها له‌ سوورپه‌تی (القصص) دا، دواتریش له‌ هه‌ندی‌ک شوئینی دیکه‌دا، خوا ﷻ به‌سه‌ره‌تای موسای ﷻ باسکردوه‌، بۆیه‌ لێره‌دا به‌ کورتیی ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ مَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾، به‌ دلناییی له‌ پێش ئه‌واندا، که‌لی فیرعه‌وئمان تاقیکرده‌وه‌و په‌وانه‌کراویکی به‌ پێزبان هاته‌لا. راناوی (هَم)، ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ خه‌لکی پۆژگاری موحه‌مه‌د ﷺ، واته‌: له‌ پێش ئه‌و خه‌لکه‌ی پۆژگاری تۆدا، ئه‌ی موحه‌مه‌د! ﷻ خه‌لک و کۆمه‌لگای فیرعه‌وئمان تاقیکرده‌وه‌، ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾، پێغه‌مبه‌ریکی به‌ پێزو خاوه‌ن پێگه‌و گران و سه‌نگینیان بۆ هات، که‌ موسایه‌ ﷻ.

لێره‌دا خوا ﷻ ناوی موسای هه‌ر نه‌هێناوه‌، به‌لام ده‌زانرێ ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ به‌ پێزو حورمه‌ته‌ی که‌ بۆ لای فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی په‌وانه‌ کراوه‌، موسا ﷻ بووه‌، ﴿أَنْ أَدْعَا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ﴾، بێیگوتن: که‌ به‌نده‌کانی خوام و پێدنه‌ن، ته‌سلیم بکه‌ن و پێم بسپێرن، واته‌: ئه‌و خه‌لکه‌ی وه‌ک ئه‌مانه‌تیک بوون، له‌ لای تێوه‌ له‌ میسر، ئه‌و نه‌ته‌وه‌ی به‌نوو ئیسرائیل، تێستا ته‌سلیمی منیان بکه‌ن و چیدیکه‌ سۆغره‌و بێگاریان پێ مه‌که‌ن و، مه‌یانچه‌ه‌وسیننه‌وه‌، ﴿إِنِّي لَكُرْسُولٌ آمِينٌ﴾، به‌ دلناییی من پێغه‌مبه‌ریکی ئه‌مێندارم بۆ تێوه‌، واته‌: ئه‌مێندارم خوا چ په‌یامتیکی پێگه‌یانددووم و، پێیداناردووم، پێتانده‌گه‌یه‌نم، که‌ به‌شیکێ گه‌وره‌و

گرنگی پیامه‌کم نه‌وه‌یه که نه‌و که‌له‌ی به‌نوو ئیسرائیل ده‌رباز بکه‌م، له‌و واقععی ئیوه نه‌وانتان خستوته ئیوی، که بریتیه له‌وه‌ی ئیرینه‌کانیان سه‌رده‌پرن و، مینه‌کانیان ده‌هیلنه‌وه‌و، سوغره‌و بیکاریان پنده‌که‌ن، ده‌یانچه‌سیننه‌وه‌و سووکایه‌تیان پی ده‌که‌ن، نجا من نه‌میندارم، نه‌گه‌ر نه‌وانه‌م ته‌سلیم بکه‌ن، وه‌ک سپارده‌یه‌ک، ده‌یانپاریزم، نه‌مینداریشم له‌و رووه‌وه که شتیک نائیم، وانه‌بی، خوا ﷻ منی به‌و پیامه‌وه بو لای ئیوه نارده‌و.

﴿وَأَنْ لَا تَمْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾، هه‌روه‌ها هاتووم پیتان رابگه‌ینه‌م، که ئیوه له‌ ئاست خوادا خۆتان به‌رز مه‌که‌نه‌وه‌و خۆتان به‌زل مه‌گرن، ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ بَلِّغُوا مَعِيَ﴾، به‌ دنیایی من به‌نگه‌یه‌کی رۆشتان بو دینم، یاخود به‌نگه‌یه‌کی رۆشنکه‌ره‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی خۆم و حه‌قیقه‌تی پیامه‌که‌متان، بو دینم که راستین.

﴿وَأَنْ عُدْتُ رَبِّي رَبِّكُمْ أَنْ تُرْجَمُونَ﴾، من په‌نام گرتوه به‌ په‌روه‌ردگاری خۆم و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ش، که به‌رد بارانم بکه‌ن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان عاده‌تیان وایوه، که سیک که نه‌یاریان بووه‌و به‌ حیسابی نه‌وان لیان یاخیی بووه، به‌ سزایه‌کی زۆر خراپ که بریتیه له‌ به‌رد باران کردن، کوشتووایه، واته: من په‌نا به‌ خوا ده‌گرم، که ئیوه من به‌رد باران بکه‌ن، هه‌ندیک له‌ توێژه‌ره‌وانی قورئان، وشه‌ی: ﴿تَرْجَمُونَ﴾ یان به‌ جینو پیگوتن یان ده‌رکردن، لیکداوه‌ته‌وه، به‌لام له‌ راستیدا نه‌وه‌ی مووسای ﷺ و لیکردوه، په‌نایان لی به‌ خوا بگری، نه‌وه نه‌بووه که قسه‌ی پی بلین و، بلین: برۆ له‌ کۆلمان به‌وه، به‌ئکو نه‌وه بووه که به‌ردبارانی بکه‌ن و بیکوژن و، نه‌هیلن په‌یامی خوا بگه‌ین و نه‌و نه‌رکه‌ی خوا پیی سپارده‌وه، جیبه‌جیی بکات، که بریتیه له‌ قوتارکردن و ده‌ربازکردنی به‌نوو ئیسرائیل، له‌ ژیر چه‌کمه و پۆستالی سته‌مکارانه‌ی نه‌وان.

﴿وَأَنْ لَّمْ تَسْأَلِي فَأَسْأَلُوكَ﴾، نه‌گه‌ر بو منیش برۆ ناهینن و به‌راستم نازانن، داوایه‌که‌شم جیبه‌جیی ناکه‌ن، ﴿فَاعْتَرَلُون﴾ که‌نارم لی بگرن، لیم دووره په‌ریز بن،

واته: ته‌گهر برپوا دیتن، پیغهمبه‌ری خوام هاتووم بۆ لاتان و به‌لگه‌شم پیته، نجا ته‌گهر برپوا بیتن، من ته‌رکی خۆم جیبه‌جی کردوو، بۆ تیوه‌ش زۆر باشه بۆ دنیاو دوارۆژتان و مایه‌ی سه‌رفرازیه، ته‌گهر برپواش ناهیتن که‌نارم لیتیگرن، به‌لام ده‌فهرموئ: ﴿وَإِنَّ لَآئِمُّنَا لِي﴾، ته‌گهر برپواشم بۆ ناهیتن، چونکه هیتنده‌ی پیخۆشه، برپوا بیتن، وه‌ک برپوايه‌که به‌س بۆ نه‌وبت، ته‌گهرنا له راستیدا سوودی برپوا هیتناکه بۆ خۆیانه، ته‌گهرنا ته‌و پیغهمبه‌رکی خوايه‌و، په‌يامی خوا‌ی پنگه‌ياندوون، ته‌گهر که‌مته‌رخه‌م نه‌بووبت، ته‌واوی پاداشتی خۆی هه‌یه، نه‌وان برپوا بیتن یان برپوا نه‌هیتن، بۆ ته‌و هه‌چ فه‌رق ناکات، ته‌وه‌و خۆیان که‌ له برپوا هیتانیان به‌هرمه‌ندن، به‌لام ته‌مه‌ ته‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نت: من هیتندم پیخۆشه، تیوه‌ برپوا بیتن، وه‌ک بۆ من برپواتان هیتابت، وه‌ک که‌سه‌یک به‌ که‌سه‌یک ده‌نت: ته‌وه‌ندم پیخۆشه نوێژه‌کانت ده‌که‌ی، وا ده‌زاتم بۆمیان ده‌که‌ی، یان ته‌وه‌ندم پیخۆشه فلانه‌ کاره‌ چاکه‌ت کردوو، واده‌زانم بۆ منت کردوو.

که‌ ده‌فهرموئ: ﴿فَاعْتَرَلُون﴾ که‌نارم لی بگرن، واته: گنچه‌لم پتی مه‌که‌ن و، مه‌بنه‌ کۆسپ له‌ به‌رده‌مندا و وه‌ک به‌ردتکی خر هه‌بن، که‌ ده‌که‌وێته‌ زاری کایه‌که‌وه، بۆ خۆشی ئاو ناخواته‌وه‌و، پتی خه‌لکیش نادات ئاو بخۆنه‌وه!

﴿فَدَعَارِيَهُ﴾، ئەم (ف)ه‌ که‌ ده‌فهرموئ: ﴿فَدَعَارِيَهُ﴾، له‌ زمانه‌ په‌ببیدا، پتی ده‌گوتری: ﴿الْفَاءُ الْفَصِيحَةُ﴾ فاتی روونکردنه‌وه، یاخود ﴿فَاءُ التَّفْرِيعِ﴾ فاتی لقاندن و لق لیکردنه‌وه، که‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ته‌وه‌ ده‌که‌ن، له‌ پێش ته‌وه‌داشتی دیکه‌ بووه، واته: برپویان پتی نه‌هیتاوه‌و دژایه‌تییان کردوو، ئاماده‌ نه‌بوون، که‌لی به‌نوو ئیسرائیلی ته‌سلیم بکه‌ن، ته‌ویش له‌ په‌روه‌ردگاری پارایه‌وه، یانی: ﴿أَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ، وَكَمْ يَتَّبِعُوهُ، وَكَمْ يُسَلِّمُوا إِلَيْهِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَدَعَا رَبَّهُ﴾، ته‌گهرنا هه‌ر له‌ خۆوه‌ له‌ په‌روه‌ردگاری نه‌پاراوه‌ته‌وه، به‌لکو له‌ په‌روه‌ردگاری پارایه‌وه، دوا‌ی ته‌وه‌ی له‌گه‌لیاندا گه‌یشته‌ بن به‌ست، ﴿أَنْ هَتَّوَلَّاهُ قَوْمٌ جَبْرُثُونَ﴾، که‌ ته‌وانه‌ کۆمه‌لیکی تاوانبارن، واته: شایسته‌ی ته‌وه‌ن سزایان بده‌ی، هه‌لبه‌ته‌ دوا‌ی ته‌وه‌ی

گه‌یشتوته بن به‌ست و هیچ نومی‌دیکی پیمان نه‌ماوه، که له شوئینی خویدا به ته‌فصیل با‌سمان‌کردوه، چندان نیشانه‌ی پیشانداوون، هر له سوورپتی (الزخرف) ی‌شدا، هاتوه که پیش تم سوورپته ته‌فسیرمان کرد، خوا **﴿۱۸﴾** ده‌فهرموی: **﴿وَمَا يُرِيهِمْ مِنَ آيَةِ آلَائِهِ أَكْبَرَ مِنْ أُخْتِهَا﴾**، واته: هیچ نیشانه‌و به‌لکه‌به‌کمان پیشان نه‌ده‌دان، مه‌گهر (له ده‌سته خوشکه‌که‌ی له‌وه‌ی پیشینی) گه‌وره‌تر بووه، نیشانه‌کان یه‌ک له یه‌کی گه‌وره‌تری‌بوون و، هر‌جاره‌ش که نیشانه‌به‌کی پیشان ده‌دان، ته‌نکیان پی‌هه‌لده‌چراو ناره‌حمت ده‌بوون، ده‌هاتنه‌وه لای مووسا **﴿الزَّحْرَفَاتُ﴾**، ده‌یان‌گوت: بومان له په‌روه‌رگارت پاپ‌یوه، نه‌گهر نه‌و به‌لایه‌مان لی لابه‌ری، پروا دینین، نه‌ویش بویان ده‌پاپ‌ایه‌وه و خوا به‌لایه‌که‌شی لی لاده‌بردن، که چی هر پرواشیان نه‌ده‌هینا، واته: که لی‌رده‌دا مووسا ده‌فهرموی: **﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَبْ لِي قَوْمًا يُحِبُّونَ﴾**، ده‌بی بزانی‌ی نه‌وه دوا‌ی گه‌یشتنه بن به‌ست بووه و دوا‌ی و خور‌اگریه‌کی زوری مووسا **﴿الزَّحْرَفَاتُ﴾**، که له چه‌وسیت‌زروه‌که‌ی بووه، تنجا مووسا له په‌روه‌رده‌گاری ده‌پاپ‌یته‌وه که نه‌وانه کومه‌لیکی تاوانبارن، کومه‌لی تاوانباریش دباره شایسته‌ی سزان، واته: خوابه! کاتی نه‌وه هاتوه سزایان بده‌ی، **﴿فَأَسْرِعْ بَعَادِي لَيْلًا﴾**، دیسان تم (ف)‌ه‌ش، بو (فصیحه) یان (تفریغ)‌ه، واته: خوا **﴿۱۹﴾** به مووسای فه‌رموو به گه‌له‌که‌ت، بلتی: خو‌یان ناماده بکه‌ن، بو نه‌وه‌ی ده‌ربازین و میسر به‌جی به‌ئین، **﴿فَأَسْرِعْ بَعَادِي﴾**، تو شه‌ورؤ به به‌نده‌کانم بکه، واته: نه‌گهر به نو‌ئی‌ی نیوه‌رؤ و له‌به‌ر چاوی گه‌لی فی‌رع‌ه‌ون ده‌ربچن، نه‌وان پاره‌دووتان ده‌ئین و ده‌تانگرن، به‌لام هه‌رکات بی‌ناگا بوون و، نه‌وان له شیرینی خه‌ودا بوون، تیوه ده‌ربچن، به‌نوو ئیسرائیل پیشتر ده‌بی خو‌یان ناماده‌کردبی، نه‌گهرنا گه‌لیک، نه‌گهر وه‌ک (په‌مانی کون)، ده‌لی: چهند سه‌د هه‌زار که‌سیک بووبن، که نه‌وه زی‌ده‌رؤ‌ییه، به‌لام نه‌گهر چهند سه‌د هه‌زار که‌سیکیش نه‌بووبن و ته‌نیا چهند هه‌زار که‌سیک یاخود، چهند سه‌د که‌سیکیش بووبن، به‌لای که‌مه‌وه، پی‌ویستی به‌وه کرده که پیشتر ناماده بکرتن، تنجا دباره نه‌وانه ری‌ک‌خست‌تیکی نه‌ئینیان هه‌بووه‌و، مووسا **﴿الزَّحْرَفَاتُ﴾** کاریکی واپ‌کرده هه‌موویان ناگادارین و، نه‌ئینییه‌که‌شیان درنه‌چی،

﴿ فَأَنزِلْنَا بِمِائِدَةٍ لِّيلَا ﴾، بەشەوگار شەورۆ بە بەندەکانم بکە، ئەم وشەي: (ئَيْلَا)، بۆ
 جەختکردنەوہیە، ئەگەرنا (أَسْرِي)، يانی: شەورۆ بکە، ﴿ مَبْحَنَ الَّذِي أَمَرْتَنِي بِعِبَادِهِ لِيَلَا ﴾
 ﴿ الإسراء، واتە: پاکىي بۆ ئەو خوايەي کە شەورۆي بە بەندەي خۆي کرد،
 ۱۱ له شەودا، لەوێش ديسان (ئَيْلَا)، هەر بۆ جەختکردنەوہیە، ﴿ إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴾،
 بە دانیايي تێوہش ڤاوہدوونراون، واتە: شویتتان دەکەون و بەدواتاندا دین، تێوہ
 بەدواداچوو و ڤاوہدوونراون، واتە: هەروا لیتان ناگەرین، وەک بەرزەکی بانان
 بۆي دەرېچن.

﴿ وَأَتْرَكُوا الْبَحْرَ رَهْوًا ﴾، دەریایەکش بەکراوہی وازلێبێنە، دواي ئەوہي خوا
 ﴿ دەریای سوور کە بۆي قلیشاندووي، هەندیک لە تەفسیرەکان گوتوويانە:
 مەبەست پتی ڤووباری نیلە، بەلام وانیە، ڤووباری نیل، هەر نيزیک بووہ
 لەوي، بەلام مەبەست دەریای سوورە، وەک پێشتر باسمانکردوہ کە کاتي خۆي
 (بَحْرُ الْقُرْمِ) ي پینگوتراوہ، واتە: ئەو دەریایە بە ئاوالەيي و بە قلیشاوي بەجی
 بپیلە و وازی لێ بێنە،

لە سوورەتي (الشعراء) دا، هاتوہ کە خوا ﴿ فەرمان بە مووسا ﴿ ﴿ دەکات،
 بە گۆچانەکەي لە دەریا بدات، بۆ ئەوہي شەق بېیت، ئنجا کە مووسا ﴿ ﴿
 بە گۆچانەکەي لە دەریاکە دەدا، دەریا شەق دەبێ، وەک خوا ﴿ ﴿ دەفەرموي:
 ﴿ فَأَنْزَلْنَا إِلَى مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿ ﴿
 ﴿ الشعراء، واتە: سروشمان بۆ لای مووسا کرد، کە بە گۆچانەکەت لە
 دەریایەکە بدە، یەکسەر دەریایەکە شەق بوو (قلیشا)، هەر بەشیکي وەک
 کێویکی مەزن و ابوو، چونکە دەریای سوور، لە هەندێ شوین قوولایبەکەي
 ڤەنگە کیلۆمەتر زیاتر بێ، یاخود چەند کیلۆمەتریک بێ، ئنجا ئەوہ لەسەر
 ڤا تاکو خوارێ بېبەستێ و بێتە دالان، بێگومان وەک کێوي بەرز بووہ، بە پتی
 ئەوہ کە کاتي خۆي تەفسیرمان کرد، هۆزو تیرەکانی بەنوو ئیسرائیل دوازده تیرە
 بوون و دەریایەکەش بۆتە دوازده دالان و ڤیککا، ئەو دەریای خوا قلیشاندوويەتي

و شەقى كردوه، بۆ ئەوهى بەنوو ئیسرائیل پێیدا دەربازین، بۆیه دەفەرموی: ﴿وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾، دەریایەكە بە قلیشایی و بە كراوویی بە جی بهێلە، ﴿إِنَّمِمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ﴾، مەشترسین بلین: بە دەریایەكەدا بەدوامان دادین و پیمان دەگەن! بە دلنایی ئەوان سەربازانێكى نغرو بوون، واتە: خوا ﷻ بربازی بۆ داون، كە دەبێ بخكین لەو دەریایەدا.

دوایی خوا ﷻ باسی سەرەنجامەكەیان دەكات، دەفەرموی: ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، چەندان باخ و سەرچاوەیان بە جێهێشتن! هەلبەتە دەفەرموی: ﴿وَجَوَارِنَا بِنِي إِسْرَائِيلَ﴾، ئەوێكە بە دەریایەكەدا بەو شێوەیە، كە دەفەرموی: ﴿فَأَنْبَعَهُمْ رَبُّعُودٌ مِّمَّا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ أَلْعَرُفِيُّ قَالَ أَمَأْتُمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَأْتُمْ بِهِ، بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمَسْلُومِينَ﴾ (۹۰) ﴿أَلَلَّتْ نَفْسِي وَوَدَّ عَصِيْبَتِي قَبْلُ وَكُنْتُ مِنَ الْمُنْفَعِينَ﴾ (۹۱) ﴿فَأَلَيْتُمْ نَجِيْعَكَ بِدِيْنِكَ لِكُنُوْتُ لِمَنْ خَلَقَكَ أَيْهًا وَإِن كَیْرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ أَيِّنُنَا أَنْعَمْنَا﴾ (۹۲) واتە: بەنوو ئیسرائیلیمان، بە دەریایەكەدا تێپەرانند، فیرعهون و سەربازەكانیشی سەمكارانه، بە راكردن شوپنیاكەوتن، هەتا كاتیك (فیرعهون) خنكانی گەشیتى، گوێ: بڕوام هینا، كە جگە لەوهی بەنوو ئیسرائیل بڕوایان پێهێناوه هیچ پەرستراویكى دیکە نیه، من لە ملکه چانم، (خوا ﷻ) وهلامی دایهوه، یان فیرشتهكان یان وهلامهكەى ئاوا دەدرتەوه: نا ئیستا كە پێشتر سەربێجیتکردو تۆ لە تیکدەران بووی! ئەمڕۆ جەستەكەت دەرباز دەكەین، تاكو بۆ خەلكی دواى خۆت ببی بە نیشانهو پەند، زۆرێك لە خەلكیش لە نیشانهكانی تێمە بێ تاگان.

ئێستاش جەستەى فیرعهون لە مۆزەخانەى میصره، ئەو فیرعهونەى كە لە رۆژگارى مووسادا، حوكمراڤ بوو، كە ناوی (خوفو) بووهو ناوی دیکەشى بۆ بەكاردێن، ئیستا لەوى جەنازهیهو پاكشاهه، واتە: خوا ﷻ ئەوهی فەرمووێهێ،

دوای (۴۰۰۰) سال زباتریش، نهو حه قیقه تهی هیناوه ته دی، چونکه دهفه رموی: تاکو بو خه لکی دوای خوٚت بی بی به په ندو نیشانه، ئنجا نه گهر جهسته که ی فهوتابیه نه ده بووه په ندو نیشانه، بویه خوا ﷻ جهسته که ی پاراستوه، ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِرَأْسِكَ﴾، نه مرؤ جهسته که ت قوتار ده که ی، نه ویش نه که وه ک ریزگرتنیک له خوٚت، به لکو بو نه وه ی بو خه لکی دوای خوٚت بی بی به په ندو عبیره ت، ئایا نهو که سه نهو فیرعه ونه بوو، که ده یگوت: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ أَنْظِلْ﴾، الفازعات، واته: من په روه درگاری هه ره به رزتانم؟ ئایا نهو نهو فیرعه ونه یه که ده یگوت: ﴿يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾، القصص، واته: نه ی پیاو ما قوولان! برپار به ده ستان! جگه له خوٚم په رستراویکی دیکه م، بو تپوه پی شک نایه؟ ئایا نهو فیرعه ونه بوو، که ده یگوت: ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، غافر، به س نهو هتان پی ده لیم که خوٚم به راستی ده زانم و نه وه ی منیش ده لیم، هه مووی راسته؟ ئایا نهو نهو فیرعه ونه بوو، که به مووسای ده گوت: ﴿لَئِنْ أَخَذْتِ الْإِلَهَاءُ غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ﴾، الشعراء، نه گهر جگه له من په رستراویکی دیکه بگری، ده تخمه له گه ل گیراوان، یانی: زوری دیکه شم زیندان کر دوون، وه ک تو؟ که چی ئیستا بوٚه په ند! ئنجا خوا ﷻ دهفه رموی: نه وانه سه ره نجام: ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، (گم)، (خبریه) یه، یانی: (کثیراً ترکوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ)، زوریان له باخ و بیستان و له کانسی و سه رچاوان، به جهیشتن. ﴿وَرُزُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾، هه روه ها له کیلگه و کشتوکال و جیگا و ریگا و، خانوبه ره ی خوٚش و پر نازو نیعمه ت.

﴿وَتَمَعُوا كَانُوا فِيهَا فَكَرِهِينَ﴾، هه روه ها خوٚشگوزه رانییه ک که نه وان تپیدا زور به که یف و خوٚش حال بوون، له ویدا قسه ی سوعبه ت و سه یرو سه مه ره یان ده کردو، سه ره گرمی یاری و گه مه و قسه ی خوٚش و پیکه نین بوون، ﴿كَذَلِكَ﴾، هه ر ئاوا به و شیوه یه، واته: به و جوړه که باسه مانکرد، ئاوا فهوتانده مانن.

﴿وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾، ئەو هەموو شتانهی که لییان بە جی مابوون، کردماننە میرات بۆ کۆمە ئێکی دیکە.

دوایی تێمە لە مەسەلە گرنگە کاندایاس دەکەین، که خوا ﷻ لە سوورەتی (الشعراء) دا، دەفەرموێ: ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، واتە: ئەو نازو نێعمەتە ی لە دوا ی فیرەو نێیە کان بە جێماوە، کردمانە میراتی بە نوو ئیسرا ئیل، تنجا نایا ئەووە چۆن بوو؟

أ- یان وێنە ی ئەووە که لەوان بە جێماوە، خوا ﷻ بۆ بە نوو ئیسرا ئیلی پە خساندووە، لەو شوێنانه ی دیکە، که بۆ ی چوون، لە دەشتی سینا و لە فەلە ستین.

ب- یان بە شێک لە بە نوو ئیسرا ئیل، گەراو نەووە بۆ میسر و، لە وێدا نیشته جێ بوون و، بوونە خاوەنی ئەو کۆشک و تەلار و باغ و کانی و سەرچاوە و نازو نێعمەتە ی، فیرەو نێیە کان بە جێیان هێشتوون، دوا ی لە مەسەلە گرنگە کاندایا تر قسە لەو بارەووە دەکەین.

﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾، ئە ئاسمان و ئە زەوی بۆ یان نە گریان، ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾، هەروەها لە مۆلە تدران و چاوە پوانکران و نیشته جێ بوون، که چاوە پوانییان بکری داخۆ تۆبە دەکەن و، پە شیمان دەبنەووە، یان نا؟

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، بە دنیایی تێمە بە نوو ئیسرا ئیلیمان، لە نازاریکی پرسیواکەر و پرسی سووکایەتی دەرباز کرد، که ئەو ی بە سەر ئەوان هاتبوو، بە سەر کەم گەلان هاتووە، پیاووە کان سۆغەر و بێگاریان پتی دەکراو، ئاوە تە کان بۆ کاری خراپ و بۆ کە یف و رابواردنی خۆیان بە کاریان هێناون، بە گچکە ییش، کورە کانیان سەر پریون و کچە کانیان هێشتوونەووە: ﴿يَذِيحُ آيَاتَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾، القصص، ئەو سووکایەتی و حە قارە تە ی بە وان کراو، بە کەم گەل و نە تە وان کراو، بۆ یە خوا دەفەرموێ: تێمە بە دنیایی وە چە ی ئیسرا ئیلیمان (وە چە ی یە عقووبان) ﷻ گەلی جووولە کە مان لە سزاو

نازاریکی ریسواکه ده‌ربازکردن، ﴿مِنْ قِرْعَوْنَ﴾، وهک فیرعهون خودی نازاره ریسواکه‌ره‌که‌بِن، له فیرعهون ده‌ربازمانگردن.

﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُتْرَفِينَ﴾، به دنیایی نهو خوبه‌رزکه‌ره‌وه بووه، له زیده‌رؤیکاران، واته: زیده‌رؤیی کار بوو، له نِتو زیده‌رؤیکارانیشدا، زور خو به‌زلگرو خو به‌رزکه‌ره‌وه و خو سه‌پینه‌ربوو.

﴿وَلَقَدْ آخَرْتَهُمْ عَلَىٰ عَمْرِوَ عَلَى الْعَلَمِينَ﴾، به دنیایی تیمه نه‌وامان هه‌لبژارد، واته: گه‌لی به‌نوو ئیسرائیل، ﴿عَلَىٰ عَمْرِوَ عَلَى الْعَلَمِينَ﴾، به زانارییه‌وه که ده‌مانزانی چوئن، به‌سه‌ر جیهانیانیاندا، ده‌مانزانی چوئن بویه‌ش هه‌لمانبژاردن، یاخود: ده‌مانزانی که هه‌له‌وه په‌له‌شیان ده‌بِن و هه‌یه، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌لمانبژاردن، به‌سه‌ر جیهانیاندا، چونکه نه‌و کاته باشترین هه‌لکی رۆژگاری خو‌بان بوون، ﴿عَلَى الْعَلَمِينَ﴾، (أَي: عَلَى الْعَالَمِينَ فِي زَمَانِهِمْ)، به‌سه‌ر جیهانیانی رۆژگاری خو‌باندا هه‌لمانبژاردن، نه‌گه‌رنا به‌ته‌کید ئیستا نه‌وه‌ی پی‌ی ده‌گوتری، گه‌لی جووله‌که که ده‌وله‌تیکان هه‌ر به‌ناوی ئیسرائیل له‌سه‌ر زه‌مینى مسولماناندا سه‌پاندوه، نه‌و سه‌ر زه‌مینیه‌یان داگیرکردوه، بوونه مایه‌ی نازارو مه‌ینه‌تیی بۆ گه‌لی مسولمانی فه‌له‌ستین و، بوونه مایه‌ی خه‌فه‌ت و نازار بۆ تیکرای مسولمانان، ئیستا به‌هیچ پی‌وه‌ریک نه‌وانه به‌گه‌لیکی باشیش دانانرین، چ جای به‌باشترینی گه‌لانی جیهان!

خو ﴿لَهُ كُوتَيْبِدا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آلَائِنَا مَا فِيهِ بَلَكُوا شَيْئًا﴾، له نیشانه‌کان پیمانان، شتائیک که نیعمه‌تیکى ناشکرا، یاخود تاقیردنه‌وه‌یه‌کی ناشکرا بوو، چ به‌باری نیعمه‌تدا، چ به‌باری سزادان و لئوه‌شانندی زه‌برو زلله‌ی میهره‌بانید، نه‌وه‌ی که خو ﴿لَهُ كُوتَيْبِدا بۆ گه‌لی به‌نوو ئیسرائیلی کردوه، به‌پی‌ی نه‌وه‌ی له‌فورئاندا بۆ تیمه‌دیاره، خو ﴿لَهُ كُوتَيْبِدا بۆ هیچ گه‌لیکی نه‌کردوه، چونکه نه‌وه‌نده پی‌وستیه‌ی نه‌وان هه‌بانبووه، هیچ گه‌لیک هینده‌ی پی‌ویست نه‌بووه، وه‌ک (پیره‌مێرد)ی شاعیر ده‌لی:

«کاکه خوا کاری نابه جی ناکا ... تا کیو نه بینتی به فری تیناکا».

دیاره نهوان له حاله تیک و بارودوخیکدا بوون، که پیوستی بهوه کردوه خوا ﷻ نهو هه موو لوتف و میهره بانیه یان له گه لدا بنوتی، بارودوخه که یان وایخواستوه، نهک له بهر نهوهی له سهر ناستی مرؤفایه تیی و، له سهر ناستی دنیا له هه موو کهس باشتر بووین، به لئی باشترین گهلانی رۆژگاری خویان بوون و، له میژووی مرؤفایه تیدا، هیچ کهس به قهدهر نهوان خویا پهروه رداگار شتی یاسادرو نازو نیعمه تی پی نه به خشیه، له بهر نهوهی له هه موو کهس پیوستر بوون بۆ نهو شتانه، نهک له بهر نهوهی له هه موو کهس باشتر بووین له سهر ناستی مرؤفایه تیی.

وشه ی (بَلَاء)، جاری وا هه به له قورئاندا به مانای نازو نیعمه ت و، جاری واش به مانای سهختی و ناره حه تیه، جاری واش هه به به مانای تاقیکردنه وهیه، که لیتره دا به ته نکید به مانای تاقیکردنه وهیه، واته: نهوهی پیماندا بوون، له نیشانه کان، تاقیکردنه وهیه کی ناشکرا بوو، یاخود ناشکرا که ربوو، بۆ نهو گه له، واته: زۆر روون و بهر چاوو دیار بوو، که نهوانه دهستی خویان له پشته وه هه به، بۆ وینه: که خوا ﷻ هه له میسر، چندان به لای به مل فیرعه ون و دارو دهسته کهیدا هیتان، وهک ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالْيَمِينِ وَنَقَصْنَا مِنَ اللَّحْمِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ (۱۳) ﴿الأعراف﴾، دوایی ده فهرموئ: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ مَائِدَتِ مُمْضِلَةً فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا تُجْرِمُونَ﴾ (۱۴) ﴿الأعراف﴾، ههروه ها گۆچانه که ی موسا ﷺ که بۆته مارو هه زیاهه کی گهوره، ههروه ها دهستی که وهک گلۆپیکسی زۆر به شووق نایساره، نهوه نو نیشانه، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى سِتْرَةَ مَائِدَتِ يَنْتَبِهُ﴾ (۱۱) ﴿الإسراء﴾، جگه لهوه دواییش له کاتی ده ربا زبوونیندا، نهوهی که خوا بۆ به نوو ئیسرایلی کردوه، بۆ که سی نه کردوه، ده ریای بۆ شهق کردوون، نهو ده ربا زله قلیشاره، نهو هه موو خه لکه به وه ده ریاهه دا، دوا قلیشانی ده ربا زبوون، دوایی دوژمنه کانی خویان بینیه، له دوا

خوایا به لوتف و کەرەمی خووی هیدایەت و یارمەتییان بدات، که له به سه رهاتی پیغمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گهلانی پیشوو دەرس و پەندو عیبرەت وەر بگرین، ئەو هه له و که م و کورپیانهی که گهلانی پیشوو له سه ریان تووشی سزاو مهینه تیی بوون، خوای به به زهیی یارمەتییان بدات، خو مانیان لی به دوور بگرین و، ئەو سیفه ته چاکانهی، خوازیری ئەوه بوون، که خوا ﷻ له فریای گه له پیشوو هکان، له فریای مه زلوومان بی، ئیمه ش ئەو سیفه تانه له خو ماندا په یدا بکه ین و خو مانیان پی برا زیننه وه.

که ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ (و) بؤ بادانهوهو گپړانهوهیه، (لقد) هم (ل) ی سویتد، هم (قد) ی ساغکردنهوه (تحقیق)، یانی: به دنئیایی تیمه له پیش واندا کومه لئی فیرعه وثمان تاقیکردهوه، ثمه بؤ نهوهیه که وهک نهوان نه یانزانیستی، کومه لئی فیرعه ون تاقیکراونهوهو، خوا ﷺ مووسای ﷺ بؤ ناردوون و، دواپی تووشی به لا بوون، له نهجامی لامیلی و سه ریچیاندا، یانی: تپوه دنئیاین که له پیش نهواندا، کومه لئی فیرعه وثمان تاقیکردنهوه، (فتننا: آی) (بَنَيْنَا وَاخْتَبَرْنَا، وَقَوْمُ الرَّجُلِ: مِنْ يَقُومُونَ مَعَهُ)، (فتننا): به مانای: تاقیمانکردنهوه، چه باندمانن، قهومی پیاویک: نهوانه، که له گه لئی هه لدهستن و له دهورنی.

۲- ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾، زده وانکراویکی به ریژیان بؤ هات، ده لئ: (الکریم: الثقیس الفایق فی نوعه)، (کریم): له هه شتیگدا برتیه له هه ره چاک و هه ره په سندا، (الطبری) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، ده لئ:

(وَوَصَّهٖ جَلَّ ثَنَاؤُهُ بِالْكَرِيمِ، لِأَنَّهُ كَانَ كَرِيمًا عَلَيْهِ، رَفِيعًا عِنْدَهُ مَكَانُهُ، وَقَدْ جَبَّوْا أَنْ يَكُونُوا وَصَفَهُ بِذَلِكَ، لِأَنَّهُ كَانَ فِي قَوْمِهِ شَرِيفًا وَسِيطًا)، واته: خوا ﷺ بؤیه مووسای به که ریم وه سف کردوه، (کریم، واته: په سنداو چاک و به ریژیو خاوهن پتگه)، له بهر نهوهی له لای خوا ﷺ زور به ریژیو خاوهن پتگه بووه، (که به ته نکید واپووه)، ده شگونجی له بهر نهوه بی که له تپو خه لکه که ی خویدا، مووسا ﷺ خاوهن ره چه لکه و، پتگه ی کومه لایه تپی باش بووه.

ده لئیم: له راستیدا له یهک کاتدا مووسا ﷺ هه ردوویکیان بووه، هم له لای خوا ﷺ خاوهن پتگه و ریژیو حورمه تی زور بووه، هم له تپو به نوو نسرانیلیشدا خاوهن پتگه و ریژیو حورمه تیکی تاییه ت بووه، ثمه ه ش نهک هه ره بؤ مووسا ﷺ وابتی، به لکو خوا ﷺ هیج کام له پیغهمبه رانی نه ناردوون، مه گه ره مال و بنه ماله و خه لکیکی باش بووبن و، خاوهن ریژیو حورمه ت و پتگه بووبن، پیش

پىغەمبەر ئايەت بېشى، چۈنكى خەلىك عادەتتە تىيان وايە، كە سەيىك كە لە ما ئىكى باش نەبى، لە خىزىناتىكى باش نەبى، و، خاوەن پىگە يەكى كۆمە لايەتتى باش نەبى، گوئى بۆ ناگرن.

۳- ﴿أَنْ أَدُؤَا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾، بېيگوتن: كە بەندەكانى خوام تەسلىم بكن، يانى: (سَلِّمُوا عِبَادِ اللَّهِ إِلَيَّ)، بەندەكانى خوا تەسلىمى من بكن (كە برىتىن لە گەلى بەنوو تىسرائىل، بەندەى تىوہ نىن)، وەك لە سوورەتى (المؤمنون) دا، فىرەون دەلتن: ﴿أَتُؤْمِنُ بِشَرِّينَ وَمَلَائِكَتِهِمْ سَخِرَ مِنْهُمَا لَأُنزِلَنَّ مِنْ سَمَوَاتِكُمْ طَرِيقًا مِمَّا لَمْ يَأْتُوا بِآيَاتِنَا﴾، ناي بىروا بىنن بۆ دوو مروقى وەك خومان، كە خەلكە كەشيان كۆيلەو ملكەچى تىمەن؟ بە دلىباى فىرەون كە ئەو قسانەى كر دوون، مووساش **الْقَارُونَ** وەلامى دەداتەو، دەلتن: ﴿أَنْ أَدُؤَا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾، يانى: بەندەكانى خوا تەسلىمى من بكن، واتە: بەندەى تۆ نىن ئەى فىرەون و كۆيلەى تۆ نىن، بەلتن تۆ سۆغرەو بىكارىان پە دەكەى، دەيانچە و سىتتەو، بەلام ئەوانە بەندەى خوان، واتە: ئەنبا خوا **الْقَارُونَ** شايستەى ئەو، ئەوانە ئەوپەرى ملكەچىيان بۆى هەبىت، تۆ زولمىان لىدەكەى.

واتايەكى دىكەى: ﴿أَنْ أَدُؤَا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾، يانى: (أَنْ أَدُؤَا إِلَيَّ الطَّاعَةَ يَا عِبَادِ اللَّهِ)، ئەى بەندەكانى خوا! (فىرەون و دارو دەستەكەى)، تىوہ بەندەكانى خوان و ئەى بەندەكانى خوا! فەرمانبەرى بۆ من پىشكەش بكن، واتە: بە قسەم بكن و گوئى ئايەلم بن، پەيامى خوام لى وەر بگرن.

بەلام ماناى يەكەمىيان بەهتتەر، چۈنكى ئەو ماناى يەكەمە ئەگەر لىرە ئىحتىمالى هەيە: (أَدُؤَا)، بە ماناى (أَدُؤَا إِلَيَّ الطَّاعَةَ) بى، بەلام لە سوورەتى (الشعراء)، ئايەتى ژمارە: (۱۷) دا، فەرمووئەق: ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، واتە: وەچەى تىسرائىلمان لەگەل بىتەرەو، تەسلىمىمان بكن، دىسان لە سوورەتى (طه) شدا، هاتو، كە خوا **الْقَارُونَ** دەفەر موئى: ﴿فَأَيُّهَا فُقُولًا إِنَّا رَسُولًا رَّبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَدِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ أَسْبَحِ الْهُدَى﴾، واتە:

ہر دو وکتان (مووسا و ہارون) بچن بؤ لای فیرعون، پئی بلین: تیمہ رے وانہ کراوی پے رور دگار تین بؤ لای تو، نجا بہ نوو ئیسرائیلمان، (وہ چہ ی ئیسرائیلمان) لہ گہ ل بئیرہو، چدیکہ مہیانچہ وسینہو، بہ دلنیایی لہ پے رور دگار تہوہ نیشانہو بہ لگہ یہ کمان بؤ ہیناوی، سہلام و ناشتیش لہ سہر کہ سیک بی، کہ بہ دواوی رینمایی خوا دہ کہ وی.

کہ واتہ: بہ ہوی تہو دوو شوینہو، تہوہ ی لیرہ خوا فہرموویہ تی، زور بہ روونیی مانایہ کہ ی دہ زائین: ﴿أَنْ أَدْوَأَ إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ﴾، بہ ندہ کانی خوام تہ سلیم بکن، قورٹانیش ہہ ندیکی ہہ ندیکی روون دہ کاتہو، باشر تین شیواز بؤ چاکتر تیکہ بیشتنی قورٹان، تہوہ بہ ہر بابہ تیک لہ قورٹاندا ہاتوہ، بگہ پین، ٹایا لہ قورٹاندا لہ کوئی دیکہ باسی تہو بابہ تہ کراوہ! بہ دلنیایی بہ بہراورد پیکردنی ٹایہ تہ کان، ہموویان، باشر تیشکمان بؤ دہ خریتہ سہر چہ مک و واتای تہو بابہ تہ ی ہاتوہ.

۴- ﴿إِنِّي لَكُمُ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، بہ دلنیایی من بؤ تئوہ رے وانہ کراویکی تہمیندارم، (أَمِينٌ عَلَىٰ وَحْيِهِ وَرِسَالَتِهِ الَّتِي أَوْعَدْنَاهَا لِكُمْ)، واتہ: من تہمیندارم بہ سہر تہو سروش و پے یامہ ی کہ خوا ﷺ بہ ئینی پیدوم، بہ تئوہ ی بگہ یہ نم.

شایانی باسہ: لیرہ دا کہ مووسا ﷺ، دہ لئ: من پیغہ مہ بریکی تہمیندارم و بہ ندہ کانی خوام تہسیم بکن، بہ نوو ئیسرائیلی وک سپاردہ یہ ک، کہ لہ لای فیرعونہ، تہ ماشا کردوون، کہ دہ بی تہ سلیمی خواوہ نہ کہ بیان بکاتہوہ، کہ مووسا یہ ﷺ.

۵- ﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾، ہر رورہا لہ بہ رانہر خوادو لہ ناستی خوادا، خوتان بہرز مہ کہ نہوہ، خوتان بہ بہرز مہ گرن، لووت بہرز مہ بن، وک (الطبری)، دہ لئ: (أَنْ لَا تَطْعَمُوا وَتَبْغُوا عَلَىٰ رَبِّكُمْ، فَتَكْفُرُوا بِهِ وَتَعْصُوهُ، فَتَخَالِفُوا أَمْرَهُ)، یاخی مہ بن و، سنوروشکینیی مہ کن، لہ بہ رانہر پے رور دگار تاندا، کہ پئی بیروا بن و سہر پیچی لی بکن و، فہرمانہ کہ ی جیبہ جئ نہ کن، کہ بہ مندا ناردوویہ تی.

(۶) - ﴿إِنِّي أَرْسَلْتُكَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، من هینتهری به لگه یه کی روون و ناشکرام، بۆ ئیوه، واته: به لگه و نیشانه یه کم بۆ هینان، که ئیوه دلنایان، من راست ده کم و، پیغه مبهری خوام و له لایه ن خواوه ره وانکروام، نه و داوایه ی لیتان ده کم، خوا **﴿﴾** منی پت راسپاردوه.

(سُلْطَان) به مانای: (حُجَّة) به لگه یه، بۆیه وشه ی: (بُرْهَان) هه ندیک جار (سُلْطَان) ی بۆ به کارهیتراوه، هه ندیک جار (بَيِّنَةٌ) ی بۆ به کارهیتراوه، له بهر نه وه ی به لگه، عه قَل و دَلی به رانه ره که ده خاته ژیر رکئی خۆیه وه، نه گه ر (بَيِّنَةٌ) بِن، واته: زۆر روون و ناشکرا، که (بُرْهَان) یش هه ر به مانای شتیکی ناشکرا و روونه، که مشت و مرو چه ندو چۆن، هه لئه گری.

(۷) - ﴿وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكَ أَنْ تَرْحُمَنِي﴾، من په نا به پهروه ردگاری خۆم و پهروه ردگاری ئیوه ش ده گرم، که ئیوه بهرد بارانم بکه ن، وشه ی (رَجْم): به مانای بهرد بارانکردن دئ، به مانای کوشتنیش دئ و، به مانای جنتیو پیدایش دئ، به مانای تۆمه تبارکردن و ده رکدنیش دئ، چه ند واتایه کی هه ن، به لأم به پئی سیاق، ده بِن سهرنج بدرئ: نایا کام له و واتایانه له گه لیدا ده گونج؟ لیره دا وا دئته بهرچاو، مه بهست پئی بهرد بارانکردن بِن، (الْقُرْطَبِي)، ده لئ: (كَأَنَّهُمْ تَوَعَّدُوهُ بِالْقَتْلِ فَاسْتَجَارَ بِاللَّهِ)، که ده لئ: ﴿وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكَ أَنْ تَرْحُمَنِي﴾، مووسا **﴿﴾** هه ر له خۆوه وای نه گوتوه، چونکه نه وان هه ره شه یان لیکردوه، که بهرد باران ده کهن، دیاره عاده تیان وابوو، بۆ کوشتنی نه باره کانیان، به خراپترین شیوه بیانکوژن که بریتیه له بهرد بارانکردن، بۆیه ش مووسا گوتوو یه تی: په نا به پهروه ردگاری خۆم و پهروه ردگاری ئیوه ش ده گرم، که بهرد بارانم بکه ن، دیاره هه ره شه یان لیکردوه و ئه ویش له به رانه ره هه موو هه ره شه که یاندا په نای به خوا گرتوه.

(۸) - ﴿وَإِن لَّرَؤُوسًا لِي فَاعْتَرَلُونِي﴾، نه گه ر بۆ منیش پروا ناهیتن، که نار بگرن، وه ک توژی ره روان هه ندیکیان گوتوو یانه: (دَعُونِي كَقَفَا لَا لِي وَلَا عَلَيَّ)، لیمکه رین، نه گه ر سوودیشم پیناگه یه نن، زیانیشم پت مه گه یه نن، نه گه ر شوئیشم ناکه ون، دژایه تیشم مه کهن، من هاتووم نه و خه لکه بانگ ده کم بۆ لای خوا **﴿﴾**، ده ربازیان ده کم، له و واقیعه سه خت و دژوارو ریسواکه ره ی ئیوه نه و انتان تیدا دانوه.

۹- ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَبْ لَنَا قَوْمًا تُخْرِمُونَ﴾، به کسر له پهروه ردگاری پارایه وه، که نهوانه کومه لیکي تاوانبارن. وهک پتیشتریش گوتمان: هم (ف)ه، که ده فهرموئی: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾، بو به دوا هاتن (تَعْقِب)ه، هم پستهیه باده داته وه سهر شتیک که قرتیندراوه، به لام خوازباری نه و پارانه وه یه ی مووسا بووه، واته: ﴿قَلَمٌ يُبَيِّنُ وَاسْأَرُوا عَلَىٰ آدَاءٍ، وَكَفَرُوا وَاسْتَمَرُّوا عَلَىٰ كُفْرِهِمْ، فَدَعَا رَبَّهُ﴾، نهوان داواکاریه که یان بو جتیه جی نه کردو، له سهر نه زیهت و تازاری خو یان به رده وام بوون، ههر بیروا بوون و به رده وام بوون له سهر بیروایه که یان، نه ویش له پهروه ردگاری پارایه وه.

پارایه وه چی فهرموو؟ فهرمووی پهروه ردگارم! ئا نهوانه کومه لیکي تاوانبارن، ئیدی به پتویستی نه زانیوه بفهرموئی: چیان لیکه و چیان پت بکه، مادام تاوانبارین شایسته ی نه وهن خوا سزایان بداو، نه وهنده بهس بووه ته نیا به ئماژه باسی نه وه بکات: نهوانه شایسته ی سزادرانن، نهوی دیکه هه مووی عایدی خوای کار به جتیه وه، خوئی ده زانیت نه و تاوانبارانه چوئن سزا ده داو، چوئن تو له ی نه و که له چه وساو ه یان لئ ده کاته وه!

مه سه له ی دووه م:

فرمانکردنی خوا ﷺ به موسا عليه السلام که شه ورۆ به گه له که ی بکات، چونکه پاره دوو ده نرین و، دوا ی قلیشانی ده ریای سووریش به کراوه ی لیتی گه ری و، دنیایین که فیرعه ون و سو پایه که ی نغرو ده بن، پاشان باسی نه و، نازو نیعمه تانه ی جتیان هیشتوون و، خوا کردوونیه میراتی کۆمه لکی دیکه و، نه وانیش ئاسمان و زه ی بۆیان نه گریاون:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۝۲۳ وَاتْرِكُوا الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۝۲۴ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝۲۵ وَرُزُوعٍ وَمَعَاوٍ كَرِيمٍ ۝۲۶ وَصَعَوْا كَانُوا فِيهَا فَكَيْهَيْنَ ۝۲۷ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝۲۸ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ۝۲۹﴾

شیکردنه و ی ئه م، ئایه تانه، له ده برگه دا:

۱- ﴿ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا ﴾، ئنجا به شه و شه ورۆ به بنده کانم بکه. (ف) ی (فأسر)، دیسان (الفاء الفصيحة)، یان (فاء التفریع) ی پتده لێن، (وهي الواقعة جواباً لشرطٍ مقدرٍ كأنه قال: إن كان الأمر كما تقول فأسرٍ بعبادي)، ئه م (ف) یه، پروونکه ره وه ی چه ند شتیکی دیکه یه، که له پیشه وه هاتوون و، وه لآمی مه رجیکی مه زه ننه کراوه، وه ک خوا ﷺ فه رموو بیتی: مادام حال به و شیوه یه که ده لیتی، که واته: شه ورۆ به بنده کانم بکه.

(فأسري)، خوینراویشه ته وه: (فأسري)، چونکه (أسرى و سرى)، هه ردووکیان، یانی: شه ورۆ ی کرد، سه فه ری شه وی کرد، وشه ی: (لَيْلًا)، (ظرف زمانٍ متعلق ب(فأسري)، (لَيْلًا) زه رفی کاته و په یوه سه ته به شه ورۆ یه که وه، ئایا نه و شه ورۆ یه که نگی بئ؟ ده ببئ شه و بن، هه لبه ته (أسرى و سرى) یانی: سه فه ری شه وی کرد، به لآم (لَيْلًا) بۆ چه ختکردنه وه یه، وه ک (یطير بجناحيه).

۲- ﴿إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ﴾، چونکه تیره راوه دوو نراون، شویتنان دههون، (تَغْلِيلٌ لِّأَمْرِ بِالْإِسْرَارِ لَيْلًا)، ئەمە هۆکار هینانەوهیه بۆ ئەوه، که بۆچی دەبێ شەورۆبیان پێیکات؟ چونکه تیره راوه دوو دەنرین، واتە: شەوپەنەهانە تاكو ماوهیهکی باش بېرن و پیتان نەگەن. ئنجا که فەرموویهتی: ﴿إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ﴾، (أَسْنَدَ الْإِتْبَاعِ إِلَى غَيْرِ مَذْكَورٍ، لِأَنَّهُ مِنَ الْمَعْلُومِ، لِأَنَّهُمْ قَوْمٌ فِرْعَوْنُ وَجُنْدُهُ)، بۆیه راوه دوو نرانە که پالدراره ته لای بکه رتیک، که ناوی نەهاتوه، چونکه دیاره که مەبەست کیهی راوه دووی گەلی بەنوو ئیسرائیل دەنتی، که فیرعهون و سەربازەکانی.

۳- ﴿وَأَنْزَلْنَا أَبْحَرَ رَهْمًا﴾، لە دەریایە کهش گەرتی بە کراوهیی، (الْبَحْرُ)، (أل)ی ناساندنی لەسەرە، ئەلیف و لامە که بۆ (عهد)ە، واتە: لە دەریایە که گەرتی، مەبەست پیتی جینسی دەریا نیه، لە دەریایە که گەرتی، که مەبەست پیتی دەریای سوره و پېشتەر (بحر القلزم) ی پیکوتراوه، کهواتە: ئەوه که هەندیک لە تەفسیرهکان، بۆ وێنە: تەفسیری (مەوونە) (١)، دەلتی: (نَهْرُ النَّيْلِ)، لە راستییدا نەپێکاوه، نازانم لە کوێی هیناوه! پەنگە لە هەندێ تەفسیری دیکە شدا هەبێ، بەلام مسۆگەر ئەوه هەلەیهکی گەورەیه، چونکه رووباری نیل، زۆر جار هەر بە ئیو میسر دا هاتوه، ئەو شارەش که بەنوو ئیسرائیلی تیدا بووبن، ئایا لەمبەری بووه، یان لەوبەری بووه؟ پاشان تاكو لەو شارەوه دەگەنە، رووباری نیل زۆر نزیکه، کهی بواری ئەوه دەبێ ئەوان ماوهیهک بېرن؟ هەروەها گەلی فیرعهون بە خۆو بەو سوپایەش که چەند هەزار کهسێک هەر بوون، ئەگەر چەند سەد هەزار کهسێکیش نەبووبن، پانتاییهکی باشیان دەوتی، که جیتی هەردووکیان تیدا بووبیتهوه، پێش ئەوهی بگەنە بەردەمی ئەو دەریایه.

کهواتە: بە دلنایهوه مەبەست پیتی دەریای سوره، که ماوهیهکی باش بەنوو ئیسرائیل رۆیشتوون، تاكو گەیشتوونەته دەریای سوره، ئیدی ئەوان گەیشتوونە ئەوی، ئنجا دوایی فیرعهونیش بەخۆی و بە سوپایه کهیهوه، شویتیان کهوتوون،

نجا ٿه و ڀاڳرندھي بہنو و ٿيسرائيل بہ نيوہ شہوو، حالہ ٿيکي نہ خافلہ بووہو، ٺه سوپايہي فيرعہونيش ھه مووي بہ کسہر بہ پلاک و دوگمہ ساز نابي، ھه تا خوڀيان پيچاوہ تہوہو و تاكو و لاڀيان زين کردوون و ھه تا عہرہ بانہيان ساز کردوون، وھک لہ پھماني کؤندا ھاتوہ، دھلئي: بہ چھند سہد عارہ بانہوہ، بيگومان ٺهہ ھه مووي کاتي ويستوہ، بؤيہ پٿويستہ پانتايہ کي جوگرافي سي باش بووي، بؤ ڀاڳردن و ڀاوہ دوووراني مووسا عليه السلام و گہ لہ کهي لہ لايہن فيرعہون و سوپايہ کي پھوہو، ناگونجي روو باري نيل بووي، روو باري نيليش پانتايہ کهي ھيندہ نيہ، کہ فيرعہون و سوپايہ کي ھه مووي چھنہ ٿيوي و بشخنکين، بہ لام ديارہ دھرياي سوور لہ ھہر شوٿينيکي پھرينہوہ، لہ تہسکترين شوٿينيشوہ، بيگومان پانيہ کهي چھندان کيلؤمہ ترہو، پانتايي ٺهوي ٿيدا دھبي و، جي سي ٺهوي ٿيدا بؤتوہ، کہ فيرعہون بہ ھه موو سوپاکي پھوہ بيتہ ٿيوي، دھريايہ کهيان لي ويکبيتہوہ.

نجا کہ خوا عليه السلام ددھه رموي: ﴿ **وَأَتْرُكُ الْبَحْرَ رَهْوًا** ﴾، دھريايہ کهي لنگه ڀي بہ قلبشاوہي و، بہ کراوہي، (رھو او اي: ساکنًا وَمَفْتُوحًا وَذَا سَعَةٍ)، ٿي گه ڀي با بہ فراواني و بہ قلبشاوي، بہ کراوہي پھيٿتہوہ.

۴- ﴿ **إِنَّمَا جُنْدٌ مُّعْرَفُونَ** ﴾، بہ دنيايي ٺهوان سہر بازائيکي نغرو کراون، واتہ: برياردراوہ کہ ٺهوان دھبي بخنکي ترين، کہ واتہ: لٿيان مہ تر سين، ٺم رستہ بہ: ﴿ **وَأَتْرُكُ الْبَحْرَ رَهْوًا** ﴾، حیکمہ تہ کهي ٺهويہ کہ مووسا عليه السلام گوچاني لہ دھريا داوہو شھق بووہ، وھک لہ سوورھتي (الشعراء) دا، ھاتوہ، ﴿ **أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقَ فَمِنْ كُلِّ فَرْقٍ كَالطُّورِ الْعَظِيمِ** ﴾، نجا ٺهگہر دووبارہ گوچاني لي دابايہ، دھريايہ کهي ويک دھهاتوہ، بہ فھرماني خوا عليه السلام، بؤيہ خوا فھرموويہ تي: لہ دھريايہ کهي گه ڀي و، مہ شتر سين چونکہ ٺهوان برياريان بؤ دراوہ کہ دھبي لہو دھريايہ دا بخنکين.

۵- ﴿ **كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ** ﴾، (بہ کسہر خوا عليه السلام، باسي ٺهہ دھکات و ددھه رموي): زور باغ و بيستان و کاني و سہرچاوہيان بہ جيٺيشتن، چونکہ (گم) (گم الخيريہ للتكثير)، (گم) خہ بهري بؤ زوريہ، ياني: زوريان بہ جيٺيشتن.

۶- ﴿ وَزُرُوعٍ وَمَقَاٍرٍ كَرِيمٍ ﴾، ههروههها زور کشتوکال و شوینی تیدامانهوهی بهسندو باشیان بهجهیشتن، (مقام)، واته: شوینی تیدامانهوه، جیگاو ریگا، خانووبه‌ره‌ی زور پر ریزو حورمه‌ت.

۷- ﴿ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ ﴾، ههروههها نازو نیعمه‌تیک، خویشی و به‌هه‌مه‌ندبوونیک، که تیددا زور که‌یف خووش و شادمان بوون، (فاکهن)، خویراویشه‌ته‌وه: (فکهن) هه‌ردووکیان به‌یک واتان، واته: له‌ویدا قسه‌ی خووشیان ده‌کردو، شادمان بوون و به‌هه‌روهه‌ر گریبون.

(النَّعْمَةُ: اسْمٌ لِلتَّعْمِ، مَصُوغٌ عَلَى زَنَةِ الْمَرْءِ، وَلَيْسَ الْمُرَادُ بِهِ الْمَرْءُ، بَلْ مُطْلَقُ الْمُصَدَّرِ، يَاجْتَبَارُ أَنْ مَجْمُوعَ أَحْوَالِ النُّعِيمِ صَارَ كَالشَّيْءِ الْوَاحِدِ، وَشَيْ: (النَّعْمَةُ) نَاوَه بۆ رابواردن و له‌زه‌ت وهرگرتن، (نَعْمَةٌ)، له‌سه‌ر کیشی (هَرَّةٌ)، داریژراوه، به‌لَم مه‌به‌ست پیی یه‌کجار نیه، به‌لکو مه‌به‌ست پیی چاوگه، به‌نیعتیاری نه‌وه که کوی حال‌ته‌که‌یان، وه‌ک یه‌ک شت و ابووه، له‌سورره‌تی (الشعره) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۵۷﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَاٍرٍ كَرِيمٍ ﴿۵۸﴾، ده‌رمان هینان، (کومه‌لی فیرعه‌ون) له‌تیو چه‌ند باغ و بیستانیک و، له‌تیو چه‌ند کانیس و سه‌رچاوه‌یه‌ک، (گنوز) کوی (گنزه)، یانی: خه‌زنه، خه‌زینه، پاره‌و سه‌روه‌ت و سامانی وه‌سه‌ریه‌کراو، ﴿ وَمَقَاٍرٍ كَرِيمٍ ﴾، جیگه‌و ریگه‌و خانووبه‌ره‌ی پر ریزو حورمه‌ت و خووش و نایاب.

۸- ﴿ كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا آخَرِيْنَ ﴾، نا به‌و شیویه‌بوو، (به‌و شیویه‌ی باسکرا، تاوا روویدا)، نه‌وه‌ی به‌جینانیه‌شٹیوو کردمانه‌ میراتی کومه‌لیکی دیکه، یانی: ﴿ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۵۹﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَاٍرٍ كَرِيمٍ ﴿۶۰﴾ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ ﴿۶۱﴾، هه‌موو نه‌وه‌مان کرده، میراتی کومه‌لیکی دیکه‌و، خه‌لکیکی دیکه.

لیرده‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿ كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا آخَرِيْنَ ﴾، هه‌ر به‌و شیویه‌یو کردمان به‌میراتی کومه‌له‌ خه‌لکیکی دیکه، نه‌و کومه‌له‌ خه‌لکه‌ی دیکه، کن

بوون؟ لە سوورەتی (الشعراء) دا، دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ واتە: ھەروا بەو شیۆەییەى باسکرا، ئەو شتانەمان کردنە میراتی وە چەى ئیسرائیل، لە ئایەتەکانی: (۵۷ - ۵۹) دا، خوا ﷻ باسی ھەمان مەبەست دەکات، بەلام لەوئ دەفەرموی: کردمان بە میراتی گەل بەنوو ئیسرائیل.

ئنجای زانیان لەو بارەوہ مشتومری زۆریان بووہ، چونکە بەنوو ئیسرائیل کە لە دەریای سوور پەریونەوہ، جارێکی دیکە نەگەرانونەوہ بۆ میسر، وەک ئاشکرایە، ھەم لە پەیمانی کۆندا، ھەم لە میژوودا، ھەم لە قورئاندا، بەلکو دواىی ھاتوون بەرەو دەشتی سینا، بەرەو فەلەستین و، خواى پەرورەدگار بەئینى پێداون، لەوئ نیشتە جێیان بکات، گەلێکی چەوساوہ بوون، ئەوئش کە سەر زەمینىکی پر بەرەگەتە، لەوئ نیشتە جێیان بکات، نەک بەو شیۆەییە کە بێن، مۆلک و مالى خەلکی دیکە داگیر بکەن، ئەو کاتە مروفاىەتیی ژمارەى ھیندە زۆر نەبووہ، سەر زەوئ شوئنی چۆلى زۆرى لى ھەبوون، سەر زەمینى شام، شوئنىکی فراوان بووہو جیى خەلکیکی زۆرى تیدا بۆتەوہ، ئەوانیش بچن لەوئ بۆ خوئیان، کۆمەلگایەک و قەوارەیکە دروست بکەن و، چیدیکە لە ژئەر چەپۆک پۆستالی فیرعەونى میسر، یان فیرعەونىکی دیکە دانەبن و، خواوہنى قەوارەى سەر بەخۆى خوئیان بن و، ئەو شەرعیەتەى خوا بۆى نارد بوون، کە تەوراتە، لە ژیانى خوئیاندا جیئە جیى بکەن، ژیانى خوئیانى پى ریک بخەن، کەواتە: بەنوو ئیسرائیل نەگەرانونەوہ بۆ میسر، ئەدى چۆن خوا لە سوورەتی (الشعراء) دا، دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾؟

لێرەدا زانیان، وەک کاتی خوئى لە تەفسیری (الشعراء) یشدا، باسماں کردوہ، چەند واتایەکیان بۆ ئەوہ کردوون:

۱- لە جوئى ئەو شتانەى کە فیرعەون و دارو دەستەگەى بەجێیان ھێشتن، لە جوئى ئەوہمان کردە میرات، کردمانە پشک و بەش بۆ بەنوو ئیسرائیل، نەک خودى ئەو

شئانە، بەلكو له چۆرى ئەوانە، واتە: فیرعمون و دارو دەستەكەى باغ و بېستان و گۆل و گۆلزاریان بەجى ھېشتوون، كانىی و سەرچاوە، جۆگەو جۆبار، كۆشك و تەلارو، پارەو سامان، خۆشى و نازو نىعمەت، خواى پەرورەدگاریش ھەموو ئەو شئانەى له شوئىنكى دىكە، بە بەنوو ئىسرائىل داو، واتە: باغ و بېستانى پىداون، كانىی و كانىاوى پىداون، جۆگەو جۆبارى پىداون، كۆشك و تەلارى پىداون، پارەو سامانى پىداون، خۆشى و نازو نىعمەتى پىداون، له سەر زەمىنى شام، ئەم واتاىەش زياتر دەچىتە عەقل و دلەو.

۲- بەلام ھەندىكى دىكە، له زاناىان رايەكى دىكەيان ھەيە، بۆ وئىنە: (الشوكاني) له تەفسىرەكەى خۆيدا^(۱)، دەلئى: (بَنُو إِسْرَائِيلَ هُمُ الْوَارِثُونَ)، ناىەتەكەى سوورەتى (الشعراء)ى وا لىكداوەتەو، كە دەفەرموئى: ﴿قَوْمًا آخَرِينَ﴾، واتە: دامانە گەلى بەنوو ئىسرائىل، دەلئى: بەنوو ئىسرائىل ئەو مىراتكرانە بوون، ھەندىك له توئزەرانى قورئان، رايان وايە دەلئى: دواى ئەوەى بەنوو ئىسرائىل له دەرياي سوور پەرىنەووە گەلى فیرعمون و، سوپايەكەى خنكاون، چوونەووە ئىو مىسر و لەوئى نىشتەجى بوون و دواىى ھاتوون بۆ دەشتى سىنا!! بەلام ئە لە قورئاندا ئەوە باسكراووە، ئە مېژووش ئەوە دەردەخات كە بەنوو ئىسرائىل دواى دەرباز بوونيان لە مىسر، لە بەين چوونى فیرعمون و سوپايەكەى، گەرابنەووە بۆ مىصر، شتى وا باس نەكراو.

(الطبري)يش، ئەمە وەك رايەك دەھىتى، كە بەنوو ئىسرائىل ئەو شوئىنەيان بە مىرات گرتبى، ئەك ئەوان گەرابنەووە، دەلئى: خەلئىكىيان لەوئى ماوہتەو^(۲).

خاوەنى تەفسىرى (مەوونە)ش كە بە فارسىيە، دەلئى: ھەندىكىيان گەراونەووە بۆ مىسر و لەوئى نىشتەجى بوون^(۳).

(۱) فتح القدیر، ج ۴، ص ۶۸۷.

(۲) جامع البيان، ج ۲۵، ص ۱۲۷.

(۳) تفسیر نمونه، ج ۲۱، ص ۱۷۸.

۳- به لآم (طنطاوی جواہری) له ته فسیرده که ی خویدا^(۱) ده لئی: (المُرَادُ أَنْ قَوْمًا غَيْرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ دَخَلُوا مِصْرَ، وَذَلِكَ أَنَّهُ بَعْدَ هَذَا التَّارِيخِ تَغَلَّبَ عَلَى مِصْرَ، الْأَشُورِيُّونَ وَالْبَابِلِيُّونَ تَارَةً، وَالْحَبَشُ مَرَّةً أُخْرَى، وَالْفَرَسُ مُدَّةً، وَالْيُونَانُ آوَنَةً، وَالرُّومَانُ أُخَيْرًا، ثُمَّ أُمَّةُ الْعَرَبِ، ثُمَّ الطُّوَلُوتِيُّونَ، وَالْأَخْشِيدِيُّونَ، وَالْفَاطِمِيُّونَ، وَالْمَمَالِيكُ الْبَرْبَرِيَّةُ وَالْبَحْرِيَّةُ، وَالرُّكَّ، وَالْقُرْنَسِيُّونَ، وَالْإِنْجِلِيزِ، وَمَا نَحْنُ أَوْلَاءِ الْآنَ فِي مِصْرَ نَجَاهِدُ فِي خُرُوجِهِمْ مِنْهَا، أَمَا بَنُو إِسْرَائِيلَ فَلَمْ يَتَغَلَّبُوا عَلَيْهَا) به راستی ته و (طنطاوی) په حمه تی خوای لی بی، له بهر ته وهی هم زور شاره زای میژوو بووه، هم زور شاره زای جوگرافیا بووه، هم زور شاره زای زانسته کانی پوژگاری خو ی بووه، ته فسیرده که ی پر کرده له و جوړه زانیاریانه، که جاری وایه زیده پوچیسی تیدا کرده، به لآم هه ندیک شت ته و باش تییگه یشتوه و، په رنگه توپوژره وانی دیکه ی قورئان به و شیوه یه تیبینه گه یشتن، له بهر ته وهی پوشنییرییه کی زور گشتی و فراوان و قوولی هه بووه، لپره دا ده لئی:

مه به ست له وه که ده فهرموئی: ﴿قَوْمًا آخَرِينَ﴾، واته: کومه لیک ی دیکه ی جیا له به نوو نیسراییل، هاتنه میصره وه [بویه خوا ﷺ] فهرمو یه تی: ﴿قَوْمًا آخَرِينَ﴾، له سووره تی (الشعراء) دا، ده فهرموئی: ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، بویه ده فهرموئی: ﴿كَذَلِكَ﴾، واته: هه ر له شیوه ی ته وه، کردمانه میراتی به نوو نیسراییل، به لآم نه ک خودی ته و شتانه ی فیرعه ون و دارو ده سته که ی به جیبنا نه پشتن، به لکو له شیوه ی ته وه، وه ک باسمان کرد، له باغ و باغات و، کشتوکال و، کانی و سه رچاوه و، خانوبه ره و، کوشک و ته لارو، سه روه ت و سامان، هه موو ته وانه مان له شوپنیک ی دیکه، به به نوو نیسراییل دان، چونکه دوا ی ته و میژوو، [دوا ی ته وه ی فیرعه ون و سوپایه که ی نغرو بوون، له ده ریای سووردا]:

۱- جاریک ناشوورییه کان، میسریان خستو ته ژیر پکینی خو یانه وه.

۲- بابلییه کان ماوه یه ک.

- ۳- حه به شه ییه کان ماوه یه کی دیکه.
- ۴- فارسه کان و ده وله تی فارس، ماوه یه ک.
- ۵- هه روه ها یونانییه کان ماوه یه ک.
- ۶- رۆمانه کان ماوه یه ک.
- ۷- نجا دوا بی که وتۆته ژیر پکینی گه لی عه رهب.
- ۸- دوا بی تۆلۆنییه کان.
- ۹- نجا نه خشیدییه کان، نه وانیش هۆزیک و بنه مائه یه ک بوون به و ناوه.
- ۱۰- فاطیمییه کان که شیعه ی فاطیمی بوون.
- ۱۱- هه روه ها مه مالیکی وشکانیی و ده ریایی، که نه وانیش دیاره دوو کۆمه ل بوون.
- ۱۲- تورکه کانیش ماوه یه ک میسریان خسته ژیر پکینی خویان.
- ۱۳- فه ره نسییه کان، ماوه یه ک.
- ۱۴- ئینگلیزیش له م رۆژگاره دا.
- نجا دیاره له رۆژگاری (طنطاوي جوهری) دا، که له سالانی سییه کاندا نه و
تفسیره ی نووسیوه، ده لئ: (وَمَا نَحْنُ أَوْلَاءُ الْآنَ فِي مَضْرُئِجَاهِدٍ فِي خُرُوجِهِمْ مِنْهَا)،
تستاش نه وه تيمه تیده کۆشین و، خه بات ده که یین، بۆ نه وه ی ئینگلیز له میصر
ده ربکه یین، ده لئ: به لام به نوو ئیسرائیل زال نه بوونه وه به سه ر میسردا و، میژوو
شتیکی ئاوی باس نه کردوه.
- ۹- له کۆتاییدا خوا ﷻ ده فرموی: ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾، ئاسمان و
زهوی بۆیان نه گریان.
- ۱۰- ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾، هه روه ها مۆله تیشیان نه دراو، چاوه پروانیشیان نه کرا له
چاوه پروانییکراوان نه بوون.

که ده فەرموئ: ئاسمان و زەوی بۆیان نەگریان، ئەمە مەبەست پیتی گرنگیی پێ نەدانه، واتە: فەوتانیان هەر وەک فەوتانی غەیری خۆیان بوو، نەک کارەساتیکی مەزن بووبێ، وەک خۆیان خەیاڵیان دەکرد، که ئەگەر بێت و فیرعهون بڤهوتی و سوپایه‌که‌ی بڤهوتی، دنیا تێکده‌چتی، نەخێر فەوتاشن و هیچیش نەبوو، ئەوانیش وەک ئەو خەڵکە له بهین چوون، که له پێش ئەواندا، له بهین چوو بوون.

به‌لام چه‌مکی پێچه‌وانه‌یی (مفهوم المخالفة) ی ئەم ئایه‌ته ئەوه ده‌گه‌یه‌نت، که پر وادارانسی بۆ خوا صو‌ل‌حاو گه‌ردوون (کون) و ئاسمانه‌کان و زه‌وی کارلێک (تفاعل) له‌گه‌ڵ ژیان و مردنیان دا ده‌کات ، وەک هه‌ندیک ئایه‌تی قورئان و ده‌قه‌کانی سوننه‌ت ده‌یگه‌یه‌نت.

مهسه له ی سته م:

دهربازکرانی به نوو ئیسرئیل له چنگی فیرعهون که سزاو نازاریکی ریسواکه ری ده دان، چونکه نه و له خوسه پینه رانی زیده رۆبیسکار بوو، ههروهها هه لبرێرانی به نوو ئیسرئیل به سه ر جیهانیانی رۆژگاری خۆیانداو، پیدانی نیشانه که نیک که تاقیکردنه وه یه کی ئاشکرایان تیداوو:

خووا ﴿٣٠﴾ ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُتْرَفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ آخَرْتَنَّهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَأَيَّبْنَاهُمْ مِنْ آلَائِكِ مَا فِيهِ بَلَاغٌ مُبِينٌ ﴿٣٣﴾﴾.

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه: له پینچ برگه دا:

١- ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، به دنیایی وه چه ی ئیسرئیلیمان له سزایه کی ریسواکه ر ده رباز کرد.

﴿الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، (تغییر جامع و شامل لیکل صوفی العذاب المحتوی علی الإهانة والإذلال)، ﴿الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، (نازاری ریسواکه ر)، ده بریکسی زۆر فراوان و گشتگیره، بۆ هه موو جوړه کانی سزادان، که هه موو جوړه کانی سووکایه تی و ریسوایی ده گرنه خۆیان.

٢- ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾، له فیرعهون (ده ربازمان کردن)، ده لئ: ﴿بَدَلًا مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ، فَكَأَنَّهُ كَانَ نَفْسَهُ عَذَابًا مُهِينًا﴾، فیرعهون ده بیته جیگره وه بۆ: ﴿الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، وه ک فیرعهون، خۆی سزا ریسواکه ره که بووبن.

٣- ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُتْرَفِينَ﴾، به دنیایی نه و خۆ به رزکه ر بوو، له زیده رۆبی کاران، (العالي: المتكبر المتعجب) (عالي) خۆ به زلگری خو سه پینه ر، (المُسْرِفِينَ: المُكْرِهِينَ

بو، (البَلَاءُ: الإِخْتِبَارُ بِالْخَيْرِ وَالشَّرِّ)، (بلاء) تاقیکردنه‌ویه به خَوْشِی و به ناخَوْشِی، به شتیک که مروّف پیّ خوشه‌و، شتیکیش که پیّ ناخَوْشه.

(المُبَیِّنُ، واته: پوون، له (أَبَانِی) لازم) هوه هاتوه، به مانای: (بَان)، یانی: (ظهر) پوون و ناشکرا بوو، ده لَیْم: ده شگونجی له (أَبَانِی) (مُتَعَدِّی) یشه‌وه، هاتبی، واته: تاقیکردنه‌ویه‌کی پوونکه ره‌وه، واته: پوونکه ره‌وه بۆ ماهیه تی نه‌و مروّفه، که نایا چۆن درده‌چی، یان نه‌و خه‌لکه، چۆن درده‌چی؟

له باسی پوونکردنه‌وه‌ی: ﴿الْعَذَابُ الْمُهِينُ﴾ دا، خاوه‌نی: (التَّخْرِیر وَالتَّنْوِیر)^(۱) (محمد الطاهر بن عاشور)، ده‌لنی: (وَالْعَذَابُ الْمُهِينُ: هُوَ مَا كَانَ يُعَامِلُهُمْ بِهِ فَرَعُونَ وَقَوْمُهُ مِنَ الْإِسْتِعْبَادِ وَالْإِرْهَاقِ عَلَيْهِمْ فِي السُّخْرَةِ، وَكَانَ يُكَلِّفُهُمْ أَنْ يَصْنَعُوا لَهُ اللَّيْنَ كُلَّ يَوْمٍ لِبِنَاءِ مَدِينَتَيْ فَيْثُومَ وَرَعْمَسِيسَ، وَكَانَ اللَّيْنَ يُصْنَعُ مِنَ الطُّوبِ وَالْتَّيْنِ، فَكَانَ يُكَلِّفُهُمْ اسْتِحْضَارَ التَّيْنِ اللَّازِمِ لِصُنْعِ اللَّيْنِ وَيَلْتَقِطُونَ مَتْنَائِرَهُ، وَيَذْلُونَهُمْ وَلَا يَتْرَكُونَ لَهُمْ رَاحَةً).

واته: نه‌و نازاره پيسواکه‌ره، نه‌وه بووه که فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی، مامه‌له‌یان پیّ له‌گه‌لّ به‌نوو ئیسرائیلدا کردوه، به کۆیله‌یان کردوون و، زۆر ته‌زیه‌تیا ن داون، له سوغره و بیکار پیکردندا، چونکه فیرعه‌ون له‌سه‌ر وانی پتویست کردبوو، که ده‌بی هه‌موو روژئی خشت دروست بکه‌ن، (خشتی سوور) بۆ دروستکردنی هه‌ردوو شاری (فَيْثُومَ) و (رَعْمَسِيسَ) [که له سه‌رچاوه میژووویه کاندایا هاتوه نه‌و کاته‌ی فیرعه‌ون نه‌و دوو شاره‌ی دروست کردوون، له خشت دروستیکردوون] نه‌و خشته‌ش دروست ده‌کرا، له قور و کا، [که‌واته: ده‌گونجی خشتی سوور نه‌بووی و خشتیکی دیکه‌ی جیابووه، چونکه خشتی سوور، له کا دروست نابی، هه‌ر له قور دروست ده‌بی و قوره‌که ده‌سووتیتری به شتویه‌کی تایه‌ت، نجا فیرعه‌ون له‌سه‌ری پتویست کرد بوون، که ده‌بی کای پتویست بیتن، بۆ

دروستکردنى ئەو خشته قورانهو، ئەگەر كايه كه له رېگايه رزايابه، پتى خپ
 ده كرده وهو، زه بوونيان ده كردن، نه يانده هيتت به هيچ جورىك پشوو بدەن.
 تەنيا خوا ﷻ ده زانئ چەند سەد كەس، يان چەند هەزار كەسيان لەو
 سۆغرەو بئىگاره دا، فەوتاون!

هه‌لَبَّارَدَنی به‌نوو لیسرانیل و پَیْدانی هه‌ژده نیشانه و نیعمه‌ت

که خوا ده‌فرموئ: ﴿وَلَقَدْ آخَذْنَا نَهْمُ عَلَىٰ عَالَمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾، تِیمه له پروی زانیاریه‌وه به‌سه‌ر جیهانیاندا هه‌لَبَّارَدَنه‌که‌یه‌و، ده‌رهاو‌یشته‌ی هه‌لَبَّارَدَنی بَلَّتُوا مِیَّتٍ﴾، ئەمه شوئنه‌واری هه‌لَبَّارَدَنه‌که‌یه‌و، ده‌رهاو‌یشته‌ی هه‌لَبَّارَدَنی خوایه، بۆیان، که زۆر نیشانه‌ی پروون و ئاشکرا، یاخود پروونکه‌ره‌وه‌و ئاشکرا که‌ری پَیْدابوون، له موعجزه‌کان، له شتی یاسا دێ، که ئەگەر ته‌ماشای قورئان بکه‌ین، ئەم هه‌ژده (۱۸) نیشانه‌و موعجزه‌یه‌مان ده‌که‌ونه به‌رچاو، که نۆیان ئەوانه‌ن، به‌ موسا ﷺ درابوون: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ...﴾ (الإسراء، که له سوورهدی (الأعراف) دا، باس‌مان کردوون، هه‌روه‌ها خوا ﷺ له سوورهدی (الإسراء) دا، ده‌فرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ...﴾، دیسان له سوورهدی (النمل) دا: ﴿فِي تِسْعَ آيَاتٍ...﴾، نو نیشانه‌ی پروون و ئاشکرا، که ئەو نو نیشانه‌یه‌ وای پَیْده‌چێ ئەمانه‌ بن:

- ۱- ده‌ستی سه‌ی موسا ﷺ، (الْيَدُ الْبَيْضَاءُ)، که ده‌ستی راستی به‌ فه‌رمانی خوا، ده‌خسته‌ بن قوڵی چه‌پی و ده‌ری ده‌هێنا، هه‌ک: گلوپ ده‌ئایسا بێ ئەوه‌ی نه‌خو‌شیی و گرفتیی هه‌بێ.
- ۲- گوچانه‌که‌ی موسا ﷺ، که فری ده‌دا، ده‌بوو به‌ چه‌زیا، مار و هه‌ژدیه‌په‌که‌ی زۆر که‌وره.

ئەمانه‌ دووانیان.

دووانیشیان ئەوه‌ن که خوا ﷺ ده‌فرموئ: ﴿وَلَقَدْ آخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِاللَّسِينِ وَنَقَصْنَا مِنَ الْأَشْرَارِ﴾، تِیمه شوئنه‌که‌وتوان و، دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌وئمان سزادان به‌:

۳- سالانی گرانبی (السنین).

۴- که میی بهروبوم (نقص من الثمرات).

پتتجه که ی دیکه شیان، نه وانه ن که خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَاللَّمَ أَلَيْتَ مُفْضَلَتٍ فَأَسْتَكَرِبُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ
﴿۱۳۲﴾ الأعراف، نتجا ناردمانه سهر دارو ده ستهو شوئینکه وتووانی فیرعه ون:

۵- (الطُّوفَانَ) رووباری نیل، هه لده ستا ده بوو به لافاو و لیزماویک هه موو شتیکی
وه به رخو دده دا.

۶- (الجراد) کولله: کولله له کشتو کالیانی ده داو، هه مووی ده خوارد.

۷- (القمل) نه سپی، یاخود کیچ که له جه سته یانی ده دا، یاخود له ولاخیانی ده دا.

۸- (الضفادع) بوقه کان: بوق زور ده بوون، هه تا له ته فسیره کاند ده لیت: هئنده
زوربوون، بو یان ده هاتنه مائی و، که سیک قسه ی ده کردو، زاری هه لده پچری، بوق خوئی
تی ده هاویشت! که بیگومان نه وه نه ندازه یه ک زنده روئی تیدایه.

۹- (الدم)، خوین، خوئنیان راده سا، هه ندیک ده لئین: ناوه که یان ده بوو به خوین، به لام
وا پیده چئی خوئنیان پاسابن و پزابی، نه مانه نو (۹) یانن.

خوا ﷻ له چند شوئیتی له قورئاندا، باسی نه و نو نیشانانه ی کرده، که
خوا ﷻ تابه ت به مووسای ﷻ داون، وه ک موعجیزه و به لگه، بو ئیسه پاتی
راستی پیغه مبه رایه تیی خوئی، که بو فیرعه ون و دارو ده سته که ی بیسه لمئینی،
ههروه ها به لای که مه وه نو (۹) ی دیکه ش ده که ونه به رچاو له قورئاندا:

۱۰- هه ور له سه رکردنه سیبه ر، وه ک خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَوَلَلْنَا عَلَيْهِمُ النَّمَمَ
...﴾ ﴿۱۱﴾ الأعراف، هه ورمان بو کردنه سیبه ر، کاتیک ده چنه ده شتی سینا، له و بیابانه
که رمه دا، نه دارو دره خت، نه کانی و سه رچاوه، نه په نایه ک هه یه، خوا ﷻ هه وری بو
کردوونه سیبه ر.

۱۱ و ۱۲- دابه‌زاندنی که زؤو بالندهی سه‌لوا (سَلَوَى: السَّمَانِي)، بالنده‌یه‌که‌وا پی‌ده‌چن، وه‌ک‌که‌وو سوئسکه‌بن، به‌کوردیی شیطاقه‌ی پی‌ده‌لین، که‌له‌ناوچه‌ی تیمه‌دا نیه‌و، له‌ شیوه‌ی که‌وو سوئسکه‌به‌دابه: ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوى﴾ ﴿۱۱﴾ البقره.

۱۳- ته‌قاندنه‌وه‌ی دوازده (۱۲) کانیی و سه‌رچاوه، له‌گا به‌ردی‌ک، یاخود له‌ پارچه‌ چیا‌به‌کدا: ﴿وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيًا...﴾ ﴿۱۳﴾ البقره، واته‌یادیش بکه‌وه‌کاتیک مووسا ﷺ داوای‌ناوی‌کرد بو‌خه‌لکه‌که‌ی، (له‌ده‌شتی سینادا بن‌ناو بوون، بیابانیکی گهرمی بن‌ناو)، گوهمان به‌ گۆچانه‌که‌ت له‌و چیا‌به‌بده، یه‌کسه‌ر دوازده‌کانیی و سه‌رچاوه‌ی لن‌ده‌رقولین.

۱۴- له‌تکران و قلب‌شیرانی ده‌ریای سوور بوئان و، په‌رینه‌وه‌یان به‌وئیدا: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْرِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿۱۴﴾ الشعراء، واته‌: سروشمان بو‌لای مووسا کرد که‌به‌گۆچانه‌که‌ت له‌ده‌ریا بده، یه‌کسه‌ر قلب‌شاو ههر پارچه‌یه‌کی وه‌ک چیا‌ی مه‌زن بوو.

۱۵- پیدرانی ته‌ورات به‌مووسا به‌نووسراوه‌یی له‌سه‌ر چه‌ند (لوح) یک‌ته‌ختیک، که‌ ده‌لین: به‌ردی زؤر به‌نرخ بوون، نجا گه‌وه‌رو مرواریی بوون و، زومروت بوون، نه‌و ته‌وراته له‌سه‌ر نه‌و له‌وحانه‌نووسراوه، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْجَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ...﴾ ﴿۱۵﴾ الأعراف.

۱۶- فه‌رمایش‌تکردنی خوا ﷺ له‌گه‌ل مووسادا ﷺ: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ ﴿۱۶﴾ النساء، مووسا ﷺ تاکه‌ پی‌غه‌مه‌ریک بووه، خوا ﷺ راسته‌وه‌خو فه‌رمایش‌تی له‌گه‌ل‌دا بکات.

۱۷- به‌سه‌ردا به‌رزکرانه‌وه‌ی چیا‌ی‌طور، یان چیا‌به‌ک تاکو خوا ناچارو واداریان بکات، دان به‌وه‌دا بئین، که‌ده‌ب پابه‌ند بن به‌ته‌وراته‌وه: ﴿وَإِذْ نَفَقْنَا الْجِبَلِ فَوْقَهُمْ كَانَهُمْ ظِلَّةٌ وَظَنُوا أَنََّّهُمْ قَابَ قَوْسٍ وَأَذْكَرُوا مَأْفِقًا﴾ ﴿۱۷﴾ الأعراف، واته‌: یاد بکه‌نه‌وه! کاتیک چیا‌به‌که‌مان به‌سه‌ردا به‌رز کردنه‌وه، وه‌ک سیبه‌رو هه‌ریک

خوۋا بە لوتف و كەرەمى خۆى يارمەتسىمان بدات، ھەمىشە ئەو ھەقەى
 پرومان پىيەقى و ھەمىشە ئەو ھەقەى دەركى دەكەين، زاننەكەمان بگۇرىن
 بۆ توانىن و، خوۋا ﷻ يارمەتسىمان بدات ھەرچى بۆمان دەرکەوت، لە ئايىن و
 بەنامەى خوۋا، كە ھەقەو راستە، پىيەوہ پابەند بىن و، خۆمانى پى چاك بکەين،
 پاكسازى و چاكسازى لە كۆمەلگەو دەورو بەرىشماندا پى بکەين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی سییہم ✧

پیناسہی نم دہرسہ

نم دہرسہمان له نو (۹) نایہت پیک دئی، نایہتہکانی: (۲۴ - ۴۲)، کہ تہوہری سہرہکیان بہرہرچدانہوہی نکوولیکردنی بیپروایانہ، له هاتسی زیندووکرانہوہو قیامت، تہویش بہ نامزہکردن بہ:

۱- بہسہرہاتی کومہلی توبہع (تبع) کہ بہ هوئی تاوانباریی و بیپروایہوہ فہوتینراون، کہواتہ: دنیا شاری بی خاوهن نیہ، چاکہکاران و خراپہکاران چ له دنیاو، چ له دواپوژدا، ناگونجی تہنیا یک سہرہنجامیان ہہبی.

۲- دروستکردنی گہردوون کہ بہ گالتہو یاری نیہ، بہلکو بہ ہہق و حکمہت نم گہردوونہ، دروستکراوہ، بویہ دەبی سہرہنجامیکی ہہق و پر حکمہتیشی ہہبی، کہ بریتہ له سزاو پاداشت بو مروّفہکان.

۳- پیویست بوونی لیک ہہلاواردنی پاک و پیسان، چاک و خراپان، راست و چہوتان، له روژی دوایدا، کہ دیارہ ہہرچہندہ ئەندازہیک له سزاو پاداشت، له دنیادا، له ئەنجامی کردہوہ خراپ و چاکہکانی مروّفہکاندا پیدادہبی، بہلام لیک ہہلاواردن و سزاو پاداشتی پر بہ پیست، تہنیا له روژی دوایدا دەبی.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٢١﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٢٢﴾ قَالُوا يَا بَأْسَآ يَا إِنَّا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ أَهْمٌ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٢٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَنَعْبُدَ ﴿٢٥﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢٧﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْتِي عَنْ مَوْتِي سَيِّفًا وَلَا هُمْ يُبْصَرُونَ ﴿٢٨﴾ إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾﴾

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

انه‌و (بی‌پروا) انه به جه‌خت‌کردنه‌وه‌وه ده‌لین: ﴿۳۱﴾ به‌سه‌رهات و سه‌ره‌نجام به‌س مردنه، یه‌که‌مه‌که‌مانه‌و، ئیمه‌ بلا‌و‌کراوه (زیندوو‌کراوه) نابین ﴿۳۲﴾ (ده‌لین): ته‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ راستانن (که‌ زیندوو‌کرانه‌وه‌ هه‌یه)، باب و با‌پیرامان (که‌ پیشتر مردوون) به‌ئینن ﴿۳۳﴾ ئایا‌ئه‌وان باشترن (له‌ رووی هیزو ده‌ست‌پ‌و‌یش‌توو‌یی‌ه‌وه)، یان‌گه‌لی‌توبه‌ع و ئه‌وانه‌ی‌پیش‌ئه‌وان، که‌ فه‌وتاندمانن، چونکه‌ تاوانباربوون؟ (که‌واته: ژبانی‌دنیا‌شاری‌بی‌خاوه‌ن‌نیه، سزاو‌پاداشتی‌له‌دوان) ﴿۳۴﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی‌توانیشمان (بی‌ئامانج و حکمه‌ت و) گالته‌کارانه‌دروست‌نه‌کردوون ﴿۳۵﴾ ته‌نیا‌به‌هه‌ق‌دروستمان‌کردوون، به‌لام‌زۆربه‌یان‌نازانن (که‌ ناگونجی‌خوا‌کاری‌بی‌ه‌ووده‌و‌پووج‌بکات) ﴿۳۶﴾ به‌دنلبایی‌پۆژی‌لیک‌هه‌لاوردن (ی‌چاک‌و‌خراپ‌و، له‌یه‌ک‌جیا‌کردنه‌وه‌ی‌هه‌ق‌و‌ناهه‌ق) ژوانگه‌ی‌تیک‌رایانه ﴿۳۷﴾ پۆژی‌ک‌که‌هیچ‌دۆست‌و‌نیزیکیک، هیچ‌سوودیک‌به‌دۆست‌و‌نیزیکه‌که‌ی‌ناکه‌یه‌نی، و، پشتیوانیشیان‌لی‌ناکرئی (له‌به‌رانبه‌ر‌سزای‌خوادا) ﴿۳۸﴾ مه‌گه‌ر‌که‌سیک‌خوا‌به‌زه‌یی‌پیدا‌بی، به‌راستی‌هه‌ر‌ئه‌و‌زالی‌به‌به‌زه‌یی‌هه ﴿۳۹﴾.

شیگردنہ وہی ہندیک لہ وشہکان

(تَبِعَ): (تَبِعَ) كَانُوا رُؤَسَاءَ سُمُوا بِذَلِكَ لِاتِّبَاعِ بَعْضِهِمْ بَعْضًا فِي الرِّيَاسَةِ وَالسِّيَاسَةِ، وَقِيلَ: تَبِعَ مَلِكٌ يَتَّبِعُهُ قَوْمُهُ، وَالْجَمْعُ: التَّبَاعَةُ، وَشَيْءٌ (تَبِعَ): يَنْ كَوِّيه نَاوِي كَوْمَه لَيْك سَهْرُوكَه، بَوِيَه وَ نَاونِرَاون، چونكه له بهر پرسیاریه تی و سهره رشتیاری کومه لکاکه یاندا به دوی یه کدا هاتوون، گوتراویشه: (تَبِعَ) نَاوِي حوكمِرَانِيك بووه، خه لکه که ی شوینی که وتوون، کوئی (تَبِعَ)، (تَبَاعَةُ) یه، وهک چوَن کوئی (هَرَقْل)، (هَرَاقَلَه) یه، کوئی (کَسْرِي)، (کِيَاسِرَة) یه.

(يَوْمَ الْفَصْلِ): (الْيَوْمَ الَّذِي يُبَيِّنُ فِيهِ الْحَقَّ مِنَ الْبَاطِلِ، وَيُفَصِّلُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحُكْمِ)، (يَوْمَ فُصِّلَ): نَهو رُوژَهی ههق و ناههق تبيدا ليك جياده كرته وه، دادوه رسي له نيوان خه لکدا ده كرئ، كئ له سهر ههق بووه، كئ له سهر ناههق بووه؟ كئ چاك بووه و كئ خراپ بووه، كئ به رئي چه وتداو كئ به رئي راستدا رويوه؟ ليك جياده كرته وه.

(مِيقَاتُ هُمْ): (الْمِيقَاتُ: الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ، وَالْوَعْدُ الَّذِي جُعِلَ لَهُ وَقْتُ)، (مِيقَاتُ): برتيه له كاتيكي ديار بيكراو بو شتيك، ههروه ها به لينيك كه كاتيكي بو ديار بيكراوه، (وَالْمِيقَاتُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُجْعَلُ وَقْتُاً لِلشَّيْءِ كَمِيقَاتِ الْحَجِّ)، (مِيقَاتُ): نَهو شوينه يه كه ده كرته كات بو شتيك، وهك ميقاته كاني هه ج، كه ناي شوين، به لام بو كاريك كه له كاتيكي ديار بيكراودا نه نجامده درئ، كه خواپه رستيه كاني هه جن.

(مَوْلَى): (الْوَالِيَّةُ: النُّصْرَةُ وَالْوَالِيَّةُ: تَوَلَّى الْأَمْرَ، وَقِيلَ الْوَالِيَّةُ وَالْوَالِيَّةُ كَالذَّلَالَةِ وَالذَّلَالَةِ وَحَقِيقَتُهُ: تَوَلَّى الْأَمْرَ، وَالْمَوْلَى وَالْمَوْلَى يُسْتَعْمَلَانِ فِي ذَلِكَ، كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهَا يُقَالُ: فِي مَعْنَى الْفَاعِلِ، وَفِي مَعْنَى الْمَفْعُولِ، أَي: الْمَوْلَى)، (وَالِيَّةُ): به ماناي يارمه تبيدان و

سهرخستنه، به لَام (وَلَايَةٌ)، به مانای کار به نهستووه گرتنه، هه ندیکیش گوتوو یانه: (وَلَايَةٌ)، (وَلَايَةٌ)، وهک (دَلَالَةٌ) و (دَلَالَةٌ)، واته: رَی پَیْشاندان، هه ر یهک واتایان ههیه، حه قیقه تی (وَلَايَةٌ) یش یان (وَلَايَةٌ) یش نه وهیه که کاریک به نهستووه بگیری، وشه ی (وَلِيٌّ) و (مَوْلَى)، هه م بۆ بکه ر به کارده هیتَرِن، هه م بۆ به کار، واته: (مَوْلَى)، واته: هه م وشه ی (وَلِيٌّ) و (مَوْلَى)، هه م بۆ حاله تی (فاعل) هه م بۆ حاله تی (مفعول) و ده گونجی بَلِيٌّ: (أَنَا مَوْلَى فُلَانٍ)، من سه ره شتیار، یان دۆست و یارمه تیده ری فلانکه سم، یان (هُوَ مَوْلَايَ)، نه و سه ره شتیارکرا و دۆستیا به تیکرا و ی منه، واته: هه م بۆ حاله تی بکه ر، هه م بۆ حاله تی به رکار، به لَام نه وه به پتی سیاق ده رده که وئی، داخۆ نه و وشه یه کام له و دوو حاله ته ی وه رگرتوون.

مانای گشتیی نایه ته کان

ته وه ری سه ره کیی ته م نۆ (۹) نایه ته، وهک له پیناسه ی ته م ده رسه دا، گوته مان: باسی به ره په رچه نه وه ی نکو و لیبیلێ کردنی بپروایانه له هاتنی رۆژی دوایی و، رۆژی سه زا و پادا شت، خوا ﷻ پَیْشتر به سه ره هاق فیرعه ون و گه له که ی، له به رانه به ر مووسا ﷺ و په یامه که یدا باسکرد، که چۆن فیرعه ون و ده ست و پتوه نده کانی و، ده سه ته و دایه ره که ی و، گه له که ی به گشتیی، دژایه تی مووسا ﷺ و هاروونی برای ﷻ و په یامه که یانیان کردوه، به لَام سه ره نه جامیان نه وه بووه، که خوا ﷻ نغرو ی کردوون و له ده ریای سووردا قه به ر بوون.

که واته: تپوه ش بترسین، نه ی بپروایه کانی رۆژگاری پیغه مبه ر ﷻ و، نه ی هه موو نه و کومه لکایانه ی که مرو فایه تییان لێ پیک دئی، تا کو دنیا به کۆتا دئی! بترسین له په تکردنه وه و په فزکردنه وه ی په یامی خوا دا، که هه مان سه ره نه جام که کاتی خو ی فیرعه ون و گه له که ی پتوه ی گیرۆده بوون، روو له تپوه ش بکات.

ئىنجا لىرە خوا ﷻ دېتەو سەر باسى بېيروايەكانى رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ كە مۇونەيەكن لە كۆمەلگاكانى بەشەر، كە لە پەيامەكانى خوا لامل بوون و، لامل دەبن، دەفەرموئ: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ﴾، ئەمانە دەلین: ﴿هَؤُلَاءَ﴾، ئاماژەيە بۆ كۆمەلگى نىزىك، بەلام ﴿أُولَئِكَ﴾، ئاماژەيە بۆ كۆمەلگى دوور، بە زۆرى لە قورئاندا، ﴿هَؤُلَاءَ﴾، بۆ كۆمەلگای رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ بەكارهێناو، خوا ﷻ دەفەرموئ: بىگومان نا ئەوانە، واتە: ئەم بېيروايانەى رۆژگارى پىغەمبەر ﷻ ﴿لَيَقُولُونَ﴾، بە جەختکردنەو دەلین: ﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَى﴾، ﴿هِيَ﴾، يان بۆ مردن دەچیتەو، بەپى هەندىك بۆچوون، واتە: هېچ مردنىك نىە، جگە لە مردنى يەكەممان، ﴿مَا هِيَ الْمَوْتُ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَى﴾، ياخود: ﴿هِيَ﴾، ﴿صَمِيرٌ قِصَّةٌ وَصَمِيرُ الْعَاقِبَةِ﴾، يانى: بەسەرھات و سەرەنجامى ژيانى تىمە، بەس برىتە لە مردنى يەكەم، واتە: ئەو مردنەى كە دەمرىن، ژيانىكى دىكەى بەدوادا دانايەت، كە دواى مردنى دىكەى بەدوادا بى، بەلكو هەر ئەو مردنەيەو، هەموو شتى كۆتايى پى دى، وەك يەكئ لە بېيروايەكان، گوتويەت: ﴿أَرْحَامٌ تَدْفَعُ، وَقُبُورٌ تَبْلُغُ﴾، مندالدىن دەرداويئ و گۆرەكانىش هەندەلووشن و، هەموو شتى كۆتايى پى دى! ﴿وَمَا حَنُّ يُمْنَرِينَ﴾، تىمە لە زىندو كرراوان و لە بلاوكرراوان نىن، (ئشر)، يانى: بلاوكرنەو، بەلام مەبەست پى زىندو كرانەو، چونكە لە رۆژى دوايىدا، دواى ئەوئ ئەو خەلكە زىندو دەكرىتەو، بلاودەبنەو، بەو گۆرەپان و مەيدانەدا، كە لى كۆدەكرىتەو.

ئىنجا تەھەددا دەكەن: ﴿فَأَنذَرْتُهَا نَارًا إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، (دەلین): باب و باپىرمان بىنن، ئەگەر تىو لە راستان، واتە: ئەو باب و باپىرانەى كە پىش تىمە مردوون، كوان، بۆمان بىنن، بۆچى ئەوان هېچيان لى زىندو نەبوونەو؟ ئىنجا ئەو تەعبىرە پەنگە لە زۆرىەى زمانەكاندا هەبى، دەگوتى: كەس لە گۆرستان نەھاتۆتەو، بە دلئايى كەس لەوئ نايەتەو، چونكە بەپى سىستى خوا ﷻ كە بۆ ژيانى بەشەر دايناو، بۆ ئەم گەردوونە دايناو، ژيانى مروئ قوناغ

قۇناغە، قۇناغىك بوو، هيچ شتىك له ئارادا نەبوو، ﴿هَلْ أُنِى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ مِّنَ
 الذَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ الإنسان، قۇناغىك بوو، مرؤف ناوى له كووله كەى
 تەردا نەبوو، بەلكو قۇناغىك بوو، ئەم گەردوونە هيچى نەبوو، بەينى نوپىن
 بىردۆزەى گەردوونىى و فيزيائى، دەلئىن: (۱۳) مليارو (۷۰۰) يان (۸۰۰) مليون
 (۱۳،۸۰۰،۰۰۰،۰۰۰) سأل له مەو پيش، بەر له وەى له سيگولارىتى (Singularity)
 يەو: تەقىنە وەى گەرە، بە زاراوەى ئەوان: (Big Bang)، (الإنفجار الكبير)، پرو
 بدات، هيچ شتىك نەبوو، نە ئاسمان و نە زەوى و نە ماددە، هيچ شتىك
 بوونى نەبوو، هەموويان دواى ئەو تەقىنە وەى پەيدا بوون، واتە: دواى ئەو
 خوا ﷻ له نەبوونە وە هيتا وەى تە دى، دواى ئەو خوا ﷻ گەردوونى هيتا وەى تە دى،
 ئنجا قۇناغ بە قۇناغ، كەهكە شانەكان پەيدا بوون، له ئتوياندا كەهكە شانى تيمە،
 (پى كىشان) و له ئتوياندا: كۆمە ئەى خور، پاشان زەوى له خور جيا بوئە وە،
 دواىى ورده ورده ژيان بە گشتىى له سەر زەوى پەيدا بوو، سەرەنجام دواى ئەو
 ئەم زەوى وەى وای لىتاتو، بە كەلكى ئەو بى، مرؤفى له سەر بى، خوا ﷻ نادەم
 و حەو وای خولقاندوون و، وە چەيان بە زەويدا بلا بوئە وە، نەك وەك بىردۆزەى
 داريونىزم، دەلئى: كە بە خەيالى ئەو، مرؤفىش هەر له ئەنجامى پەرەسەندن و
 كەشەسەندنى، ژياندارانە وە پەيدا بوو، ئەو وەك زانايان باسيان كردو و تيمە له
 مەوسووعەى: (دره وشا وەى ئيمان و پو وچە لىى ئىلحاد، لەبەر رۆشناىى زگماك و
 عەقل و زانست و وەحىى دا)، باسمان كردو، شتىكى پو وچەو، زانست و عەقل و
 زگماك و، له سەر ووى هەمووشيانە وە وەحىى خواى پەر وەردگار رەتى دەكەنە وە.

كەواتە: كە گو توويانە: ﴿فَأَنزَلْنَا بِهَا نَارًا مِّنْ كُنُوزِ صَدْرِي﴾، ئەگەر تىو له
 پاستان باب و باپىرانان بىنن، ئەو داوايەكى بى جىيە، چونكە خوا ﷻ كە
 مرؤفەكان تاقيدە كاتە وە لەسەر زەوى، هەر كە سىك تاقيكردنە وەى خوى ئەنجامدا،
 لا دە چى، ئەو جىلە لادە چى و جىلئىكى دىكە دىن، ئەوانىش تاقيكردنە وەى
 خويان دەدەن، جىل له دواى جىل هەموو مرؤفەكان، لەم سەر زەوىيە تاقي

دەکرێتەوه، ھەر کەسەو بە شیوہی خوۆی، دواى تاقیرانەوہی دەرواو، جارێکی دیکە نایەتەوہ بۆ ژیانی دنیا، گەردوون و ژیان گالتەى مندالان نێو، سیستمی خوا، خوا ﷻ سیستم (نظام)ی داناو، بۆیە خوا ﷻ سى بەلگان دینیتەوہ، ئەوہم نەبینیوہ لە تەفسیرەکاندا ناماژەى پیکرابى، چۆنەتیی پەيوەست بوونی نایەتەکانی، دواى بەم نایەتەنەى پێشەوہ، نەمبینیوہ بەو شیوہیە باسکراى.

بەلآم وای تێدەگەم کە خوا ﷻ، سى بەلگان دینیتەوہ بۆ بەرپەرچدانەوہی ئەو نکوولییکردنەى ئەوان لە زیندوو کرانەوہ:

یەكەم: ﴿أَمْ حَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُعِجُّ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئایا ئەوان باشتەن، ئەو بێروایانەى رۆژگاری پێغەمبەر ﷺ کە نکوولیی دەکەن، لە زیندوو کرانەوہو لە ھەبوونی سزاو پاداشت، ئایا ئەوان باشتەن، یاخود کۆمەلێ توبیەع و ئەوانەى پێش وان، خوا چى لیکردن؟ خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿أَهْلَكْتُمْ﴾، فەوتاندمان، قەرەبرمانکردن، لەبەرچى؟ ﴿إِنَّمَا كَانُوا أَجْمِيعًا﴾، چونکە ئەوان تاوانبار بوون، جارێ کە دەفەرموئ: ﴿أَمْ حَيْرٌ﴾، ئایا، ئەوان باشتەن، وشەى ﴿حَيْرٌ﴾: یالی: باشتەن، بەلآم مەبەست: لە رۆوی تواناو دەسەلات و دەستپوێشتووپیوہیە، ئایا ئەمان، ئەو کافرانەى رۆژگاری تۆ ئەى پێغەمبەر! ﷻ بە ھیزترن و، بە تواناترن، دەستپوێشتووترن، یاخود کۆمەلێ توبیەع، کە حوکمراىتیک بووہ لە یەمەن، حوکمی کردوہ بێروایەکانی رۆژگاری پێغەمبەر ﷻ، ئەوانەى شارەزای مێژوو بوون، زانیویانە، توبیەع حوکمراىتیکى دەستپوێشتوو بووہ. ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانی پێش وانیش، ئەوانەى پێش گەل و کۆمەلێ توبیەعیش، ئنجا گەلی نووحە، گەلی عادە، گەلی سەموودە، گەلی مەدینە، گەلی لووطە، ھەموو ئەو گەلانە، ئایا ئەو کافرانەى رۆژگاری تۆ ئەى پێغەمبەر! ﷻ بە ھیزتر و بە تواناترن، یاخود ئەوان؟ بە ئەکید ئەوان دەستپوێشتووتر بوون، بۆیە دەفەرموئ: ﴿أَهْلَكْتُمْ﴾، ئەوانمان فەوتاند، واتە: ئەو ئیمکانیەت و تواناو دەستپوێشتووپیوہ زۆرەى ھەیانبوو، رێگر نەبوو کە بیانفەوتین، بەلآم خوا ﷻ، لەبەرچى فەوتاندى؟ ﴿إِنَّمَا كَانُوا أَجْمِيعًا﴾، چونکە ئەوان تاوانبارو خراپەکار بوون.

که‌واته: تپوهش ته‌گەر له‌سه‌ر تاوانباریی به‌رده‌وام بن، نه‌و خواجه‌ی خه‌لکینکی له‌ تپوه به‌ تواناتری فه‌وتاندوه، به‌ هۆی نه‌و تاوانانه‌وه، تپوهش ده‌فه‌وتینتی، ئنجا هه‌ر به‌ ته‌ماشاکردن و تپوه‌رامانی می‌ژووی به‌شه‌ر ده‌زانرێ، که‌ ته‌م گه‌ردوونه‌و ته‌م ژبانی مروّقه‌ بێ خاوه‌ن نیه‌و، سه‌رپه‌رشتیاریکی هه‌یه، نه‌وه‌تا که‌سانیک که‌ لاده‌ده‌ن، تاوان ده‌که‌ن و خراپه‌ ده‌که‌ن، سزا ده‌درین، ئنجا ته‌مه‌ هه‌م بۆ کۆمه‌ل وایه، هه‌م بۆ تاک تاک‌ی خه‌لکیش هه‌روایه، هه‌ر که‌سه‌ی خراپه‌و تاوانی یکات، هه‌ر له‌ دنیا‌دا، لیبی زیانبار ده‌بێ، پێش پۆژی دوا‌یی، که‌واته: ته‌م ژبانی دنیا‌یه، خاوه‌ن‌یک‌ی هه‌یه‌وه، سه‌رپه‌رشتیاریکی هه‌یه، دنیا‌ شاری بێ خاوه‌ن نیه، بۆیه‌ نه‌و سه‌رپه‌رشتیارو خاوه‌نی ته‌م مروّقه‌و ته‌م ژبانی دنیا‌یه، قۆناغ‌یک‌یشی داناوه‌ بۆ نه‌وه‌ی هه‌رچی لێره‌ خه‌لک ده‌یکات، له‌وه‌ی سزا یان پادا‌شتی له‌سه‌ر وه‌ر‌بگرێته‌وه.

دووهم: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبٍ﴾، به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ش ته‌وه‌یه که‌: ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ته‌وه‌ی تپوانیا‌مان، به‌ گالته‌کارانه‌ نه‌هتیاوه‌نه‌ دی، به‌لکو به‌ حیکمه‌ت و به‌ هه‌ق هتیاوماننه‌ دی.

﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، تیمه‌ ته‌نیا به‌ هه‌ق و حیکمه‌ت، ته‌م ئاسمان و زه‌وی و ته‌وه‌ی ده‌که‌وتپه‌ تپوانیا‌ن، هتیاوماننه‌ دی، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به‌لام زۆربه‌یان نازانن.

که‌واته: ته‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه: مادام گه‌ردوون هه‌مووی به‌هه‌ق هتیاورابیته‌ دی، ژبانی به‌شه‌ریش له‌ نپو گه‌ردوون‌دا، ناگونجی گالته‌ جار بێ و، ناگونجی مروّقی، وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بۆی ده‌رپجی، چاکی کردبێ یان خراپی کردبێ، سزا یان پادا‌شت وه‌رنه‌گرێته‌وه، بۆیه‌ ده‌بێ پۆژی دوا‌یی هه‌بێ و، بپاوکرانه‌وه‌و زیندووکرانه‌وه، پاشان سزاو پادا‌شت هه‌بێ.

سَبِيحَهُم: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾. ئەمەش بەلگەيەکی دیکەي سَبِيحَهُم: بە دنیایی پۆزی لێک هەڵاوردن، ژوانگەي هەموویانە، واتە: ئەو پۆزەي کە تێیدا لێک هەڵاوردردین، چاکەکاران و خراپەکاران و، پڕاوداران و بێپروایان و، ستمکاران و ستملێکراوان، پاشان راست و چەوت، دەبێ لێک هەڵاوردردین و، لێک جیاکرتنەوه، پۆزی لێک جیاکردنەوه، ژوانگەي هەموویانە، (مِيقَات): بریتیه لە کاتێک بۆ کارێک دیاریی کرابێ، (الْوَقْتُ الْمَطْرُوبُ لِلشَّيْءِ)، بە کوردی دەلێن: ژوانگە، ئنجا ژوانگە، هەم بە شوێن دەگوترێ، هەم بە کاتیش دەگوترێ، ژوانگەي بۆ داناوه، واتە: شوێنێکی دیارییکراو یاخود کاتێکی دیارییکراو، (مَوَاقِيتُ الْعَجْجِ): ئەو شوێنانەن کە لە کاتێکی دیارییکراودا، حاجی دەبێ لەوێ ئیحرام ببەستن، ئنجا بچیتە سەر زەمینێ حەرەمەوه، بۆ جێبەجێکردنی خوا پەرستیه کانی حەج، یاخود عومرە.

کەواتە: پۆزێک هەیه، دەبێ پاک و پیس و، چاک و خراپ، لێک هەڵاوردردین و، لێک جیاکرتنەوه، ئەویش پۆزی دوايه.

﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا﴾. ئەو پۆزەي هێچ دۆست و نزیکیک سوود بە هێچ دۆست و نزیکیک ناگەیهنێ، هێچ جوهر سوودێک، ﴿وَلَا هُمْ يُنصُرُونَ﴾. هێچ بە لای لە کۆڵ ناکاتەوه، سزاو نازاری لە کۆڵ ناکاتەوه، بگره پشتیانیش ناکرێن، واتە: دۆست و نزیکه کەي لە فریای نایەت و، کەسی دیکەش نایەت، بە هانایەوه بێ و پشتی بگرێ و سەری بخات.

﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾. ئەمە وهک زانايان دەلێن:

أ- دەگونج هەڵاوردنێکی پەيوەست (إِسْتِنَاءَ مُتَّصِل) بێ، واتە: هێچ دۆستێک دەفریای دۆستێکی نایەت، مەگەر کەسێک خوا بەزەبی پێیدا بێتەوه، خوا ﷻ دۆستی بووبێ، دۆستایەتی خوا، بە تەنکێد ئەو کاتە هەموو شتێکە،

ب- دەشگونج ئەم هەڵاوردنە، هەڵاوردنێکی داپراو، (إِسْتِنَاءَ مُنْقَطِع) بێ، واتە: هێچ دۆستێک جگە لە خوا، دە فریای کەس نایەت، مەگەر کەسی خوا بەزەبی پێیدا بێ، کە

ئەو كاتە ھەلاوێردراو (مُسْتَتْنَى)ە، لەبەر ئەوەی جیاپە لە لێھەلاوێردراو (مُسْتَتْنَى مَنە)، ئەو كاتە ھەلاوێردنەكە پێی دەگوترێ: ھەلاوێردنێكی داپراو، كەسێك كە خوا بەزەیی پێیدا بێ، بێگومان لەو پۆزەدا لە فریای دێ و، دەربازی دەكات، ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دڵنیایی ھەر ئەو (خوا) زالی میھرەبانە، بالادەست و، ھەمەكارەپەو میھرەبانیشە، لە فریای دۆستەكانی دێ، ھەرۆك دەتوانی سزای نەیارو ناحەزەكانی و پێغەمبەرەكانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و پەيامەكانیشی بدات.

مهسه له گرنه گان

مهسه له یه که م:

لافلیدانی بیبروایان، که جگه له مردنی یه که م، هیچ شتیکی دیکه له نارادا نیه، زیندوو ناگرینه وه، نه گه رنا با باب و باییرانی پیتشوویان بو بگینه وه! بهرپرچدانه وه شیان به وه که گه لی توبه ع و نه وانی پیتشوویان له وانیس به هیزترو، ده سترویشتوو تر بوون، به لام به هوی تاوانه کانیا نه وه سزادران، که واته: دنیا شاری بن خاوه ن نیه، سزاو پاداشت هه یه:

خو ﴿۳۵﴾ ده فرموی: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿۳۶﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿۳۷﴾ فَأَنزَلْنَا بِهَا آيَاتًا إِنَّ كَثِيرًا مِّنْ صَادِقِينَ ﴿۳۸﴾ أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبِيعَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿۳۹﴾﴾

شیکردنه وی ئه م، ئایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿۳۶﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿۳۷﴾﴾، به دنیایی ئه وانه ده ئین: هیچ نیه جگه له مردنی یه که ممان و ئیمه بلاو کراوه و زیندوو کراوه نابین، ئه وانه، واته: هاو بهش بو خوادانه ره هاو چه رخه کانی پیغه مبه ﴿۳۸﴾ به زوری له قورئاندا وشه ی: (هؤلاء)، واته: ئه و کومه له، ئه مه ناوی ئامازه یه بو نیزیکی، بیبروایانیک که له رۆزگاری پیغه مبه ﴿۳۹﴾ دابوون، به لام: (أولئك)، مه گه ر به روت و نیشانه دیار بکرتی، ئه گه رنا زیاتر بو کومه له خه لکیکی دووره.

وشه ی: (إن)، وه که شاره زایانی زمانی عه په بیسی، ده ئین: (لَيْسَ إِنَّ هُنَا لِلتَّأْكِيدِ لِأَنَّ إِضَافَةَ هَذَا الْقَوْلِ لِلْمُشْرِكِينَ لَا تَرُدُّ فِيهِ لَكِي تَحْتَاجَ إِلَى التَّأْكِيدِ، بَلْ هُوَ لِمُجَرَّدِ الْإِهْتِمَامِ بِالْخَيْرِ)، (محمد الطاهر بن عاشور)، ئاوا ده لی و قسه که شیم پی جوانه.

واته: هرچه نده (إِنَّ) بۆ جه ختکردنه وه یه، به لأم لیره دا بۆ جه ختکردنه وه نیه، چونکه پالدانی ئەو قسه یه بۆ لای هاوبهش بۆ خوا دانهره کان، هیج دوو دلایی تیدانیه، تاكو پتویستی به جه ختکردنه وه داکوکی له سه رکردن هه بئ، (إِنَّ) لیره دا ته نیا بۆ گرنگیدانه به هه واله که، واته: به گرنگی پیدانه وه، ده لئین و ئەو هه واله تان پئ زاده که یه نین، ئەگه رنا جیی دوو دلایی نه بووه، که ئەو قسه یه ده که ن، تاكو پتویست بکات داکوکی و جه ختی له سه ر بکری.

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ﴾، هیج نیه، جگه له مردنی یه که ممان، ﴿وَمَا عَنَّا بِمُنْشَرِينَ﴾، تیمه له بلاو کران و له زیندوو کران نابین، یانی: ﴿وَمَا عَنَّا بِمَبْعُوثِينَ﴾ ﴿٢١﴾ الأنعام، تیمه زیندوو ناکرئینه وه، وه که له شوئنی دیکه دا، ئەو تهعبیره هاتوه.

که ده فه رموئ: ﴿إِنْ هِيَ﴾، (إِنَّ)، به مانای: (مَا) یه و بۆ لابردن (نفي) ه، یانی: (مَا هِيَ): (هِيَ: صَمِيْرُ الشَّانِ أَوْ صَمِيْرُ الْقِصَّةِ)، (هِيَ) رانای حال و به سه رهاته و ده چئته وه بۆ شتیک که به سه ليقه ده زانئ، یانی: سه ره نجام به سه رهاته تیمه و، سه ره نجامی تیمه، ته نیا مردنی یه که ممانه.

یاخود (هِيَ) بۆ (مَوْتَةَ) ده چئته وه، یانی: (إِنَّ الْمَوْتَةَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ)، مردن ته نیا مردنی یه که ممانه، مه به ستیان ئەوه یه مردنی یه که م که ده مرن، که مه به ست له یه که میش ئەوه نیه، دووه میشی هه بئ، واته: هه ر ئەو تاکه مردنه یه، که ده مرین، ئیدی دواي ئەو مردنه هیج شتیک دیکه له گوژپیدا نیه، هه موو شتیک کو تایی پئدی، به و مردنه، وه که ده لئین: مروّف ده بئته به ردی بن گو مئ و کو تایی پئدی، ئەوان وایان لاف لئداوه، ئنجا نایا به لکه شیان چی بووه؟

﴿٢٢﴾ - قَالُوا يَا بَأْسَآ إِنَّا كُنَّا صَادِقِينَ﴾، ئەگه ر ئیوه له راستان باب و باپیرانمان بئین، به لکه یان هیناوه ته وه له سه ر ئەوه ی زیندوو کرانه وه نیه، به و به لکه یه که هیج کهس له پیش واندا ئەگه راوه ته وه، له گوژستانه وه نه هاتۆته وه، بلئ: من زیندوو کرانمه وه!

ئىنجا خوا ﷺ لېرەدا وەلەمى ئەو قسە پوۋچەيان ناداتەو، چونكە ھىندە پوۋچە، ھەر خۇيىندەنەوئى و بىستىنى بەسە بۇ ئەوئى بەرپەرچ بىدرىتتەو، چۇن؟ خوا ﷺ ئەم ئىيانى بەشەرەو ئەم گەردوونەئى بە گشتىئى و، ئىيانى بەشەر لە ئىئويدا بە تايبەئى، قۇناغ قۇناغ خۇلقاندوويەئى، ئىنجا ئەمە وەك ئەو واپە يەككىك بلىئى: نەخىئەر من لە داىكەم نەبووم، دەباچمەو ھە ئىئو مىندالدىنى داىكەم!! تازە ئەو قۇناغە بەسەر چوۋە، تۆ لە ئىئو مىندالدىنى داىكىندا ھەوت قۇناغ ت گوزەراندىوون، ئوتفە بوۋى و، عەلەقە بوۋى و، موضغە بوۋى و، چى بوۋى چى بوۋى، چەند قۇناغ ت گوزەراندىوون، دوايى لە داىك بوۋى، ئىستە كە لە مىندالدىنى داىكت ھاتوويە دەرئى و، ھاتوويە ئىئو ئىيانى دىنيا، جارئىكى دىكە ناگەرىيەو ھە بۇ ئەوئى، بە ھەمان شىئوھ مروئى كە دەمرئى، دواى ئەوئى تاقىكىردنەوئى خۇئى دەدا، خواى پەرۋەردگار رۋوحەكەئى لە جەستەئى جىادەكاتتەو، جەستەكەئى دەچىتتەو ئىئو خاك لە كوئى دروست بوۋە، دەچىتتەو ئەوئى، رۋوحەكەش دەچىتتە ئەو شۇئىنەئى كە بەس خوا ﷺ دەيزانئى لە قۇناغى بەرزەخ و، جىھانئى بەرزەخدا، كە ئەگەر چاكەكار بوۋبئى، لە بەھەشتە، يان لە شۇئىنكە وەك بەھەشتەو، ئەگەر خرابەكار بوۋبئى لە دۆزەخ، يان شۇئىنكى وەك دۆزەخ، جارئىكى دىكە ئەو رۋوح و جەستەئى پىك ناگەنەو، لە دىنادا، بەلكو لە قۇناغى بەرزەخىشدا پىك ناگەنەو، تەنيا لە قۇناغى قىامەتدا، خوا ﷺ وايداناو ھە جارئىكى دىكە رۋوح و جەستە پىك بگەنەو، ئەوئىش ھەر خوا دەزانئى ئەو جەستەئى، لە چ جۆرە ماددەبەك دەبئى، وەك خوا دەفەرموئى: ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الواقعة، واتە: بە شىئوھەبەك دروستتان دەكەينەو، كە ئىستە نايزان، كەواتە: ئەم جەستە خاكىيە پۇشاكىكە لە خاك دروستكراو، بە بەر رۋوحدا كراو، لە قەدەر ئەم ئىيانە دىنبايە، كە (۶۰ - ۷۰) سأل، (۸۰ - ۹۰) سأل، تاكو مروئى لەوئى تاقىكىردنەوئى خۇئى بدات، ئىنجا دواى ئەوئى ئەم قۇناغە بەسەر دەچئى، رۋوح ئەم كىف و بەرگەو، ئەم پۇشاكە خاكىيە دادەئى و لەبەرى ناكاتەو تاكو رۆژى دوايى، كە رۆژى دوايىش ھەر خوا ﷺ دەزانئى ئەو جەستەئى، لە چ ماددەبەك دروست دەبىتتەو، گىرنگ ئەوئى لەوئى رۋوح و جەستە پىك دەگەنەو، بۇيە خوا ﷺ وەلەمى ئەو ناداتەو، بەلكو دەفەرموئى:

۳- ﴿أَهْمَ حَيْرٍ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ثایا نه‌وان باشرتَن (له‌ پرووی تواناوه) یان گه‌لی توببه‌ع و نه‌وانه‌ی پتیشوویان؟ له‌ تفسیره‌کاندا نه‌مبینه‌وه به‌م شیوه‌یه‌ تاماژه‌ی پتیکرابتی، به‌لام پتیم وایه، نه‌مه‌ به‌لگه‌ی یه‌که‌مه، دواپیش که‌ خوا ﴿﴾ باسی دروستبوونی گه‌ردوون ده‌کات، که‌ گاتته‌چارانه‌ دروستی نه‌کردوه، به‌لکو به‌ حکمه‌ت دروستی کردوه، پاشان که‌ باسی نه‌وه‌ ده‌کات رۆژی لیک‌ هه‌لاواردن هه‌یه، نه‌مانه‌ هه‌ر سیکیان به‌لگه‌ن بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی نکوولییلیکردنی بیروویه‌کان، له‌ هاتنی رۆژی دواپی و، هاتنی رۆژی سزاو پاداشت، سه‌ره‌تا خوا ﴿﴾ وه‌ک:

به‌لگه‌ی یه‌که‌م: ده‌فه‌رموئ: ﴿أَهْمَ حَيْرٍ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ﴾، ثایا نه‌وان باشرتَن، یاخود کۆمه‌ل و خه‌لکی توببه‌ع، ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی پتیش گه‌لی توببه‌عیش، که‌ ده‌فه‌رموئ: باشرتَن، واته: باشرتَن له‌ پرووی هیژو ده‌سترویشتووپی و تواناوه، یانی: (هُم) لَيْسُوا بِأَفْضَلِ قُوَّةٍ وَامْكَانِيَاتٍ مِنْ قَوْمٍ تُبْعِ وَالْأَقْوَامِ الْأُخْرَى، الَّذِينَ اسْتَأْمَلْنَاهُمْ بِسَبَبِ إِجْرَامِهِمْ)، نه‌وان نه‌وه‌ خه‌لکه‌ی رۆژگاری تۆ، نه‌وه‌ کافرانه، باشرتَ نین، له‌ کۆمه‌لی توببه‌ع و، له‌ کۆمه‌ل و گه‌لانی دیکه‌ی پتیش گه‌لی توببه‌عیش، که‌ فه‌وتاندمانن، قره‌برو بنبرمان کردن، چونکه‌ تاوانباربوون، که‌واته: نه‌وه‌ خه‌لکه‌ی رۆژگاری تۆش نه‌ی پتغه‌مه‌را! ﴿﴾، نه‌گه‌ر له‌سه‌ر نه‌وه‌ تاوان و خراپه‌وه‌ سته‌مه‌ برۆن، هه‌مان چاره‌نووس چاوه‌رپتیاان ده‌کات، که‌واته: نه‌م دنیاپه‌ شاری بئ‌ خواوه‌ن نیه، خوا ﴿﴾ سه‌رپه‌رشتیی نه‌م که‌وون و کائینات و گه‌ردوونه‌ ده‌کات، له‌ تئویدا ژیاپی مروؤف، نه‌وه‌تا که‌ساتیک که‌ لاده‌ده‌ن و، تاوان و خراپه‌ ده‌که‌ن، خوا سزایان ده‌دات، تنجا وه‌ک چۆن له‌ دنیا‌دا سزادانئیکی به‌شی (جزئی) هه‌یه‌وه‌، لئیرسینه‌وه‌وه‌ سزاو پاداشتیک هه‌یه، له‌ قوناغئیکی دیکه‌شدا سزاو پاداشتی پیر به‌ پتست و، لئیرسینه‌وه‌ی تئیرو ته‌واو هه‌یه، له‌سه‌ر هه‌موو شتیک.

که‌واته: مادام خوا ﴿﴾ به‌سه‌ر گه‌لانی سته‌مکاردا باژی نه‌داوه، چ کۆمه‌لی توببه‌ع و، چ کۆمه‌ل و گه‌لانی دیکه‌، به‌لکو به‌ هۆی تاوانپانه‌وه‌ له‌ به‌ینی بردوون و سزای داون، نه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ که‌ نه‌م دنیاپه‌ شاری بئ‌ خواوه‌ن نیه،

خوایا ناهیلتی ئەو خەلکە وەک بەرزەکی بانان بۆی دەرپچن، بەلکو کاتیکێ دیکەو قۆناغیکێ دیکە ی داناو، بۆ سزادان و پاداشت دانەوێ مروڤه کان، بە پێی کوفرو خراپە کارییان، یاخود ئیمان و چاکە کارییان.

کورتە باسیک لە بارە ی گەلی توبەعەو

بەر لەوێ ئەم مەسەلە ی یە کەمە بە جی بهیلین، کورتە باسیک لە بارە ی گەلی توبەعەو دەکەین، لە شەش پرگە داو سەرچاوە کە شم تەفسیری: (التحریر والتنوير)^(۱) و هەندیک لە زانیاریه کانم لەو وەرگرتوون، هەندیکیشیان لە: (الجواهر في تفسير القرآن الكريم)^(۲)، هەندیکیشیان لە هەندیک لە تەفسیره کانی دیکە:

۱- وشە ی (تُبِعَ): (لَقَبَ لِمَنْ يَمْلِكُ جَمِيعَ بِلَادِ الْيَمَنِ حِمَيْرًا وَسَبًا، وَحَضْرَمَوْتٌ، فَلَا يُطَلَّقُ عَلَى الْمَلِكِ لَقَبٌ تَبِعَ إِلَّا إِذَا مَلَكَ هَذِهِ الْمَوَاطِنَ الثَّلَاثَةَ)، واتە: وشە ی توبەع نازناو بوو بۆ هەر کەسیک کە حوکمرا نی هەموو ولاتی یەمەن بوو بێ، هەم حیمیرو، هەم سەبەئو هەم حەرزەمەوت، ناوی توبەع بە هیچ حوکمرا نیک نەگوتراو، مەگەر ئەو سێ شوێنە ی لە ولاتی یەمەن لە ژێر پکێفدا بووبن.

(تُبِعَ) کۆبە کە ی (تَبَايَعَةَ) یە، وەک چۆن (کِشْرِي)، کۆبە کە ی (أَكَايِرَةَ) یە، (فِرْعَوْنَ) کۆبە کە ی (فِرَاعِنَةَ) یە، (خَاقَانَ) کۆبە کە ی (خَوَاقِينَ) دو، (قَيْصَرَ) کۆبە کە ی (قِيَاصِرَةَ) یە، ناوی حوکمرا نی یەمەن، توبەع بوو، هێ فارسە کان (کِشْرِي) یان پێگوتو، هێ میسر (فِرْعَوْنَ) یان پێگوتو، هێ تورکە کان (خَاقَانَ) یان پێگوتو، هێ رۆمە کان (قَيْصَرَ) یان پێ گوتو.

(۱) ج ۲۵، ص ۳۰۹.

(۲) ج ۲۱، ص ۱۷.

۲- له قورئاندا دوو جار ناوی (تُبَّع) هاتوه، به لَام ههر به: (قَوْمُ تَبَّع):

یه که م: له سووره تی (الدخان)، نایه تی ژماره: (۳۷) دا، ههر به گه لی (تُبَّع)، هاتوه.

دوو هم: له سووره تی (ق)، نایه تی ژماره: (۱۵) دا، دیسان ههر به گه لی (تُبَّع) هاتوه، له ههر دوو کیشیاندا باسی نه وه کراوه، که خوا ﷺ کۆمه ل و گه لی (تُبَّع) ی فه وتاندوه.

۳- له سونته تیشدا، ئەم دوو دهقه دینین:

أ- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَدْرِي أَتُبَّعٌ لِعَيْنًا كَانَ أَمْ لَا...») (أخرجه الحاكم: ۲۱۷۴، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ، التعليق من تلخيص الذهبي: ۲۱۷۴، صحيح على شرط البخاري ومسلم).

واته: ئەبوو هوریره ر.ه. ده گپرتیه وه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: نازانم توببه ع نه فرین لیکراو بووه، یان نا ...

واته: نازانم خراپه کار بووه، یا خود چاکه کار بووه، چونکه خوا ﷺ که زه م و سه رزه نشت ده کات، هی خه لکه که ی و کۆمه لکا که ی ده کات، نه ک هی خو ی.

ب- (عَنْ سُهَيْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا تَبَّعًا، فَإِنَّهُ قَدْ كَانَ أَسْلَمَ») (أخرجه أحمد: ۲۲۹۳۱، والطبراني في الصغير: ۱۴۱۹، وَصَحَّحَهُ الألباني في صحيح الجامع: ۷۳۱۹).

واته: سه هلی کوپی سه عد ر.ه. ده گپرتیه وه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: جنیو به (تُبَّع) مه دن، قسه ی پی مه لین، چونکه مسولمان بووه.

۴- له و دوو شوینه شدا که خوای پهروه ردگار باسی (تُبَّع)، ده کات، باسی گه له که ی ده کات، به لَام له ههر دوو کیاندا، وا باسی ده کات که فه وتاندوونی.

أ- له سووره تی (الدخان) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿أَهْمٌ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبَّعٌ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (۳۷)

ب- له سووره تی (ق) یشدا، خوا ﴿۱۰﴾ ناوا باسی گه لی (تُبْع)، ده کات، ده فهرموی: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَشَمُودٌ ﴿۱۱﴾ وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿۱۲﴾ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعْدِ اللَّهِ ﴿۱۳﴾﴾ له هه ردوو شویندا وهک زه مکردن و سه رزه نشتکردن و، پاشان سزادانیان باسیان کراوه، به لأم وهک گه له که ی و خه لکه که ی.

بۆیه پتغهمبهر ﴿۱۰﴾ به پتی ده قی یه که م، ده بن پتشی لئی دیار نه بووبی، داخۆ (توبه ع) چۆن بووه، به لأم دیاره خوا ﴿۱۱﴾ ناگاداری کردۆته وه که برواداربووه، به نسبت هم موو نه و شتانه وهش که نادیارن، پتغهمبهری خوا ﴿۱۲﴾ جاری وابووه به بۆچوونی خۆی شتیکی فهرمووه، به لأم دوایی که خوا ناگاداری کردۆته وه، نه وهی خوا ﴿۱۳﴾ فهرموویته، بیگومان نه وه هه قی بووه و، ته به نیسی کردوه.

۵- له سه چاوه کاندا هاتوه که (تُبْع)، که له و دوو سووره ته دا خوای پهروه رگار باسی کردوه، ناوی (أسعد) بووه، کونیه که ی (أبی کُزَب) بووه، که دهسته لاتیکی زۆری هه بووه و، هه موو ناوچه ی عه په بی خستۆته ژیر رکئی خۆیه وه، هه روه ها چۆته مه که وه، چۆته یه ثریب، که دواتر ناوانراوه (مدینه) و، گه یشتۆته عیراق و ده گوتری: نه و بووه که شاری (الحیة) ی له عیراق، بنیات ناوه.

له هه ندیک ریوایه تاندا هاتوه، که چووه بۆ یه ثریب، خه لکه که ی که به ره له ستیان کردوه، به ته ما بووه نه و شاره برووختی و بسوویتی، به لأم گوایه هه ندی له خاوه ن کتیه کان، که جووله که کان له وی بوون، گوتوو یانه: نه وه مه که، چونکه له کتیه کانی تیمه دا هه یه، که کۆتا پتغهمبهری خوا ﴿۱۳﴾ بۆ به شهری ده تیژی، له م شاره دا نیشته جی ده بی، نه ویش وا پتده چی به پتی چه دیسه که بی، ده بن برواداربی و دهستی لی پاراستوه.

۶- (الشیخ الطنطاوی) له ته فسیره که ی خۆی (الجواهر فی تفسیر القرآن الکریم) دا^(۱) ده لی: (وَكَانَتْ دَوْلَةُ تَبُعٍ فِي سَنَةِ أَلْفٍ قَبْلَ الْبِعْثَةِ الْمُحَمَّدِيَّةِ، وَقِيلَ كَانَ فِي حُدُودِ سَبْعِ

مَائَةَ قَبْلِ بَعَثَةِ النَّبِيِّ ﷺ، دەوڵەتی توبە ع لە سالی هەزار (۱۰۰۰) ی پێش پەوانە کرانی پێتخەمبەر ﷺ دا بوو و گوتراویشە: دەوری حەوتسەد (۷۰۰) سالی پێش پەوانە کران (ی پێتخەمبەر) دا بوو، کەواتە: لە پێش زاینیشدا بوو، چونکە پێتخەمبەری خوا ﷺ لە سالی (۶۱۰) ی زاینیی کراوەتە پێتخەمبەر، لە: (۵۷۰) زاینیی لە دایک بوو، لە سالی فیلدا، بەلام توبە ع (۱۰۰۰) سالی یان حەوتسەد سالی پێش ئەوەی پێتخەمبەر ﷺ بکریتە پێتخەمبەر، واتە: نزیکەی (۴۰۰) یان لانی کەم (۱۰۰) سالی پێش ئەوەی عیسا ئاش ﷺ بە دایک بێ، ئەو حوکمرانیی کردووە لە یەمەندا، ئنجا هەر (طنطاوی)، دەلن: بزانە کە پادشاو حوکمرانەکانی (حمیر) دوو چین بوون:

چینی یە کە میان: حوکمرانەکانی: (سبأ) و (ریدان) بوون، کە لە سالی (۱۱۵) ی پێش زاین، تاکو سالی (۲۷۵) ی دوا ی زاین حوکمیان کردووە.

چینی دوو هە میان: حوکمرانەکانی: (سبأ و ریدان و حضرموت و شحر) و غەیری ئەوانەش بوون، کە لە سالی (۲۷۵) ی دوا ی زاین، تاکو سالی (۵۲۵) ی دوا ی زاین حوکمرانیان کردووە.

دوا حوکمرانی حوکمرانەکانی (سبأ)، یان حوکمرانەکانی یەمەن، (ذو نَواَس) بوو، ئەوەی کە لە تاپەتە کە وەر دەگیری، ئەوەیە کە توبە ع دەبێ دەربازو سەرفراز بووبی، بەلام خوا ﷺ خەلکە کە ی و کۆمەنگایە کە ی فەوتاندو، چونکە وا پێدە چن، یان لیبی هەلگە پاونەو، یان لەگەلی نەبوون، یان بە هەر شیوێە کە لە شیوێە کان، ئەوان تاوانبار بوون، بەلام هەم بە پیتی فەرمايشتە کە ی پێتخەمبەر ﷺ و بە پیتی تاپەتە کانی، کە خوا ﷺ باسی گە لە کە ی دەکات، وەک چۆن دە فرموی: گەلی نووحمان فەوتاندو، گەلی هوودمان فەوتاندو، گەلی صالحمان فەوتاند، بەلام بە تەئکید نووح و، هوودو، صالح دەرباز بوون، وا پێدە چن توبە عیش بۆ خوئی قوتار بووبی، بەلام خەلکە کە ی تاوانبارو خراپە کار بوون و، وەک گەلانی دیکە فەوتیاناون.

مهسه لهی دووهم:

خوای زاناو کارزان، ئاسمانه کان و زهوی و ئه وهی ده که ویتته ئیوانیان هوه، به گانه و بئ حیکمهت و بئ ئامانج دروست نه کردون، به لکو ته نیا به هه ق ئه م که دروونهی وه دیهیناوه، به لام زۆریه ی خه لکی ئه و هه ق و حیکمه ته نازانن، یا خود نازانن که خوا ﷺ ئیسی ناوه شیتته وه کاری بئ حیکمهت و، بئ ئامانج و هه وه ته بکات:

به لگهی دووهم: له سه ر زیندوو کرانه وه و سزا و پاداشت:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِكُمْ ۚ مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (۳۱)

شیکردنه وهی ئه م دوو ئایه ته له سه ی برگه دا:

(۱) - ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِكُمْ ۚ ﴾، ئاسمانه کان و زهوی و ئه وهی ئیوانیانمان گالته که رانه نه هیناونه دی.

(۲) - ﴿ مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ ﴾، ته نیا به هه ق هیناومانه دی، وشه ی (حق)، وه ک له سه ره تاه ی ته فسیری سووره ی (الزمر) دا، گو تو ومانه: له ئه صلدا به مانای: دامه زراوو چه سپاوو نه له خشاوه، به لام به پئی ئه و سیاقانه ی تیناندا دی، مانایه که ی ده کوژی، جاری واهیه به مانای حیکمه ته و، جاری وایه به مانای دادگه ریه و، جاری وایه به مانای شتی راسته، له به رانه ر شتی ناراستدا، به و شیوه یه به پئی ئه و سیاقانه ی که وشه که تیناندا دی، مانایه که ی دیاری ده کری، هه ر وه ک چۆن وشه ی (فئنه) به چه ند واتایه ک دی، به لام سیاقه که دیاری ده کات، کام واتایه ی مه به سه ته، خوا ﷺ ده فه رموی: ئیمه ئاسمانه کان و زه ویمان، ته نیا به هه ق هیناونه دی، ئه و هه قه ش خوا ﷺ له سووره ی (الجاثیه) دا، رووی کردۆته وه، بریتیه له چی؟ ده فه رموی: ﴿ وَخَلَقَ اللَّهُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَلْعَنُ وَيُنَجِّزِي كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ العاجیة،
 واته: خوا ناسمانه کان و زهوی به ههق هیناونه دی و، بۆ نهودی ههر کهسه به پیتی
 نهودی کردوویتی، سزا یان پاداشتی بدریتهوهو، سته میان لی ناکری.

کهواته: ههقه که لهوه دا بهرجهسته دهبی، که مرۆفه کان تاقیده کرینهوهو، دواپی
 سزاو پاداشت دهدریتهوهو، یان به لای کهمهوه تاقیکرانهوهو بهرانبهر درانهوهی
 مرۆف، بهشیکه لهو ههقه، که خوا گهردووپی بۆ چه سپاندنی هیناونه ته دی.

﴿۳﴾ - وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ به لأم زۆربه یان نازان، یانی: زۆربه یان نه و راستییه
 نازان، که خوا ﷻ ناگونجی هیچ کاریک به بی حکیمت و به گالتهو ههوه نته نه نجام
 بدات، مرۆف دهگونجی وا بکات، به لأم خوا ﷻ پاک و دوورو بهریه له ههرچی
 نوفسانی و کهم و کوپییه، خوی بهرز بهههرچی سیفهقی بهرزو پهسندو چاک و
 جوانه، رازاوهیه، (سَبْحَانَ اللَّهِ): (خوا به پاک دهگرم)، یان (خوا پاک و بیگهرده)، تهعبیر
 دهکات له بی ههلهیی و بی پهلهیی و بی کهم و کوپی خوا، (وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) (ستایش بۆ
 خوا)، تهعبیر دهکات له خاوه ندراریتی خوا ﷻ بۆ ههرچی ناوو سیفهقی بهرزو پهسندو
 چاکه، بۆیه پیغمه بهر ﷻ فهرموویتی: [سَبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، تَمْلَأَنَّ] (۱)، گویتی: (سَبْحَانَ
 اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)، پر دهکن، واته: نیتوان ناسمان و زهوی پر دهکن له پاداشت، نه گهر
 مرۆف به عهقل و دل و به ناگا لی بوونهوه، بیانلی، ئەم دوو وشهیه زۆر گهره.

شایانی باسه: ئیمه له تهفسیری سوورتهی (یونس) دا، له کاتی تووژینهوهی ئایهتی
 ژماره (۵) دا باسیکی تیرو تهسهلمان، له بارهی ئەم بابتهوهه کرده و دهزمانخستوه
 که له دهوری پازده (۱۵) شویتندا، خوا ﷻ تهو راستییهی دووباره کردۆتهوهو
 دووپانکردۆتهوه و جهختی لهسهه کردۆتهوه که خوا ناسمانه کان و زهوی، به

(۱) (عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ،
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسَبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنَّ، أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
 وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حِجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَيَايِعُ
 نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوْبِقُهَا») (أخرجه أحمد: ۲۲۹۵۲، ومسلم: ۲۲۳، والترمذي: ۲۵۱۷، وقال: صحيح.

گالتەو، بئى حىكمەت نەخولقاندوون، بەلكو بە ھەق و بۆ چەسپاندنى ھەق ھىناونىيە دى، بۆيە كەسەيىك بىھوئى درېژەو وردەكارىيى ئەم بابەتە بزانتى، دەبئى بگەرېتەو بە بۆ ئەوئى، لېرەدا ئەوئى گرنگە بزانتى، ئەوئەيە كە خوا گەردوونى بە ھەق و حىكمەت ھىناوئەتە دى، ئەمەش بەلگەي دووئەمە بۆ بەرپەرچدانەوئەي قسەي كافرەكان كە نكوولېيان كرددو لە ھەبوونى رۆژى زىندووكرانەوئەو، سزاو پاداشت درانەوئە.

ئەوئەي پېشى خوا ﷺ سەرنجى بۆ مېژوو پاكېشان، واتە: ئەگەر تەماشاي مېژووئى بەشەر بەكەن، دەزانن كە دنيا شارى بئى خاوەن نىيە، گەلى توببەع و گەلان و كۆمەلگاكانى پېش گەلى توببەعەيش كە بە ھوئى تاوانكارىيى و خراپەكارىيانەوئە، خوا فەوتاندوونى و بنەبېرى كرددوون، كەواتە: خوا ﷺ سەرپەرشتىي ژيانى بەشەر دەكات، ئەوئەتا كەسەيىك لېداو، تاوان بىكات و خراپە بىكات، سزاو خوا بۆئى لە بۆسەدايە، بۆيە بزانت كە دەبئى قۇناغئىكى دىكە ھەبئى، ئەوانەي لە دنياو نەگونجاو پاداشت بدرېتەوئە لەسەر چاكەكانيان، يان لەسەر خراپەكانيان سزا بدرېن، دەبئى قۇناغئىكى دىكە ھەبئى، سزاو پاداشتى تېداپئى، ئەگەر تەماشاي ژيانى بەشەر بەكەين، ئەو ئەنجامگىرىيەمان دېتە دەست.

پاشان ئەگەر تەماشاي گەردوونىش بەكەين، كە خوا ﷺ دەفەرموئى: بە گالتەو بە ھەوئەنتە نەمانخولقاندو، بەلكو بە ھەق دروستمانكردو، دەبىئىن ئامانجى لە پشتمەوئەيەو، ھىچ شتت نىيە، لەم گەردوونەدا حىكمەت و ئامانجىكى لە پشتمەوئە نەبئى، ئەدى كۆئى گەردوون چۆن بئى حىكمەتە؟! وەك لە كئىيى يەكەمى مەوسووعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، بە ناوئىشانى: (الإسلام معرفة صحيحة بالخالق والخلق)، لە بەشى دووئەمدا كە باسى گەردوونم كرددو، باسى ئەوئەم كرددو كە، ھەموو شتتەك لە گەردووندا بەو پەرى وردەكارىيى و لېزانىي و كارامەيەوئە دروستكراوئەو، كۆئى گەردوونىش بە ھەمان شتەو^(۱).

(۱) ھەروەھا لە كئىيى پېنجمەي مەوسووعەي: (بەرەو باشتەر تىگەبشتن و پىنگەبشتن)، بە

کەواتە: هەموو شتێ ئامانجێکی لە پشتەو، کۆی گەردوونیش ئامانج و حیکمەتێکی لە پشتە، ئەمەش بەلگەیەکی دیکەیه، کە دەبێ رۆژی سزاو پاداشت هەبێ.

وتووێژیکی نیوان سووqrات و ئەپرستۆدیمۆس

هەرچەندە تێمە هەم لە تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، لە بارە ی گەردوونەوهو لە بارە ی خۆرو زهوی و مانگهوه دواوین و، لە سه رهتای سوورەتی (المؤمنون)دا، لە بارە ی دروست بوونی مروّقهوه قسه مان کردوه، لە رووی زانستیی و عه قلییهوه، به لأم لیره دا به باشم زانی ئەم وتووێزه ی تێوان (سووqrات) (ئەپرستۆ دیمۆس) کە هەردووکیان دوو فه یله سووفی یۆنانیین، به یئیم، سووqrات دياره خواناس بووهو، (ئەپرستۆ دیمۆس) وا پنده چێ پێش ده ست پێکردنی دیا لوگ و وتووێزه کە، مولحید بووبی و، بروای به هیچ نه بووبی، پێم چاک بوو ئەو وتووێزه نه قل کەم، به لأم رێک مانا کوردییه کە ی دێنم و، ده قه عه ره بیه کە ی ناخوئتمه وه، چونکه زۆره، لە تەفسیری: (الجواهر في تفسير القرآن الكريم)^(۱) هوه ده به یئیم:

ده لئ: سووqrات زانی کە ئەپرستۆ دیمۆس قوربانیمان سه رنابری و، کاروباره دینییه کان به سووک ته ماشا ده کات و، گالته ش به کە سێک ده کات کە گرنگیی به خوا په رستیی ده دات، بۆیه سووqrات به ئەپرستۆ دیمۆسی گووت: ئایا له تێو خه لکیدا کەس هه یه، کە تۆ سه رسام بی به پشه کە ی، شتیکی کردبێ و پێی سه رسام بی؟

ناوونیشانی: (پایه کانی بووناسیی و روونکردنه وه ی ئیمان)دا ئەو بابه ته مان توێژیوه ته وهو، کتیبیی ناوبراویش بوخته و گوشاروی هەردوو کتیبیی به کەم و دووه می مه وسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) .

(۱) الجواهر في تفسير القرآن الكريم، المُشتمِل على عَجَائِبِ بَدَائِعِ الْمُكُونَاتِ، وَعَجَائِبِ الْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ، المُسَمَّى تَفْسِيرَ الطَّنْطَاوِي جَوْهَرِي، تَأليف الأستاذ الحَكِيم الشَّيخ: الطَّنْطَاوِي جَوْهَرِي المصري، ج ۱۱، ص ۳۷ و ۳۸ .

ئەرستۆ دىمۆس گوتى: بەلن، باسى شاعىرەكان و باسى وئىنەكئىشەكانى كرد، كە
ھەيانە يەكئىكان لەوھى دىكە دەست رەنگىنترەو كارامەترە.

سوقرات پئىگوت: لە لای تۆ كاميان پئىگەى بەرزترە، ئايا كەستىك كە ئەو
پەيكەرانە، دروست دەكات، كە ھىچ جوولەيان نىە، عەقل و ھۆشيان نىە، ياخود
كەستىك كە ئەو پەيكەرانە دروست دەكات، كە زىندوون و جوولەيان ھەيە؟

ئەرستۆ دىمۆس گوتى: بە تەئكىد ئەوھى كە پەيكەرە زىندووە جووللادەكان
دروست دەكات، ئەو زياتر بە لای منەو پئىگەى بەرزترە، بەلەم مەگەر ئەو
پەيكەرە كە لەشائە بە ھۆى رپكەوت و بەھۆى ھەلكەوتەوھە ھاتبە دى، نەك
بە ھۆى عەقلەوھو، كارى عەقل نەبن و كارى رپكەوت بن!

سوقرات پئىگوت: ئەگەر گرىمان ھەندىك شتمان دانان كە ئامانج و
مەبەستيان تىدا نابىترى، ھەندىك شتى دىكەشمان دانان كە سوودو ئامانجيان
تىدا بىترى، ئايا قسەت لە بارەى ئەو شتانەوھە چىيە؟ كاميان پئىت واىە كارى
عەقلەو، كارى پر وردەكارىيە؟

ئەرستۆ دىمۆس گوتى: بئىگومان ئەوھى كە ئامانجەكەى تىدا ديارەو، سوودى
تىدا ديارە، لە كارى عەقلەو، ئەو وردەكارىيى تىدا رەچاو كراو.

سوقرات پئى گوت: ئايا نابىنى كە دروستكەرى مرؤف، ھەر لە سەرەتاوھ
ئەو ئەندامانەو، ئەو ھەستانەى بۆ رەخساندوون و، لەو ئەندامانەيدا سوودى
ئاشكرا ديارە، بۆ وئىنە: دوو چاوى پئىداون، دوو گوئى پئىداون، تاكو بەچاوان
بىنى و بە گوئىەكان بىستى، ئەوھى كە سوودى ھەيە بۆ ژيانى داىبىنى
بكات، پاشان ئايا سوودى ئەو بۆنانە چىيە، ئەو بۆنانەى ھەن؟ ئەگەر مرؤف
لووتى نەبووايە، مەلاشووئى نەبووايە پئى بۆن بكات، دوايى چۆن تامەكانان
دەزانىن و، جياوازىيمان دەكرد لە ئىوان شىرىن و تال و مزردا، ئەگەر زمانىكمان
نەبووايە پئى بچپژىن، ئنجا چاوەكەمان لەبەر ئەوھى ئەگەرى ھەيە تووشى

گرفت و كيشه بېتى، نابىنى چۆن دەستەلاقى خوايى گرنىگى پىداوه، پىلۋوى بۆ دوستكر دوون، پىلۋووه كان وەك دەرگا وان، تاكو رېگه بگرىئ لەوهى كه تووشى چاو دى، وەختىك مەترسىبەك بەرەو چاو هات، چاو بە شىۋەيەكى ئۆتۆماتىكىي لە مېشكەوہ فەرمانى بۆ دى، و پىلۋوہ كان دادەخات، ھەرۋەھا برژانگى ھەن، كه وەك بىژىنگ وان كه لە زىانى باو تەپ و تۆز بىپارىژى، ئنجا لە بارەى ئامىرى بىستەوہ كه ئەو ھەموو دەنگانە، پىشوازىي دەكات، كه چى ھەر پرىش نابى، چى دەلىنى؟

دوايى تەماشاناكەى ھەم مروؤف و ھەم ژياندارانى دىكە، چۆن ددانەكانيان پىزكر اون، ددانەكانى پىشەوہ بۆ ئەوہى شتىان پى بىرى، دوايى ھەوالەى خرىنەكان دەكرى، بۆ ئەوہى وردى بگەن و بىھارن، ئەگەر لە پىزبەندىي ئەوانە ورد بىيەوہ، ئايا دەتوانى بلىنى: ئەوانە كارى رېكەوتن يان كارى عەقلن؟!

ئەپستۆ دىمۆس گوتى: بەلى ئەگەر بىر لەوانە بگەينەوہ، دوو دل نابىن كه لە كارى دوستكەرئى كارزان و، زۆر مشوورخۆرن بۆ دوستكراوہكانى.

سوقرات پىتى گوت: سەرنج بدە! چۆن نىرىنەكان، (واتە: لە مروؤف و ئاژەل و ھەرچى ژياندارە)، چۆن پىيان خۆشە وەچەيان بىتى و، سەرنج بدە مېىنەكان چۆن خواي بەدبېننەر وای راھىناون كه سۆزو بەزەبىيان ھەبى بۆ بەچكەكانيان، كه ئەوہ لە ھەموو ژياندارئىكدا داندارا، ئەو ھەستەى تامەرزۆبە بۆ ژيان و پقى لە مردنە، ئايا ئەمە ھەمووى مشوورخۆرىي بەدبېننەر نىە، بۆ ئەوہى دوستكراوہكانى مېىننەوہو خۆيان بپارىزن؟ ئنجا ئەگەر تۆ دلنىاي كه عەقل ھەيە، لە تۆدا، ئەدى چۆن گومان دەبەى كه عەقل نىە، لە دەرەوہى تۆ، لە ھالىكدا كه تۆ كاتى بىر لە فراوانىي زەوى دەكەيەوہو، جەستەى خۆت لەگەل زەويدا بەراورد دەكەى، بۆت دەرەكەوئى كه تۆ لە پانتايى زەويدا، قەبارەيەكى بچووك ھەيە، بەشىكى زۆر بچووك و كەمت ھەيە، ھەرۋەھا ئەگەر ئەو ئاوو

تەراپىيەى كە لە جەستەى تۆدا ھەيە، بەراوردى بگەى لەگەل ئەو تەراپىى و ئاودى كە لە سەر گۆى زەوى ھەيە، تەماشادەكەى بەشىكى زۆر بچووك بە تۆ براۋە، ھەرۋەھا ھەرچى لە جەستەى تۆدا ھەيە، لەو پىنكھاتانە، ئەگەر بەراوردى بگەى، لەگەل پىنكھاتەكانى دىكەى كە لە زەويدا ھەن، تۆ بەشىكى زۆر كەمت پى براۋە، ئەدى چۆن پىت، واىە لەم جىھانەدا تەنبا تۆ عەقلىت ھەيەو ئەو جىھانە فراوانە عەقلىكى تىدانىە، (ئەو مەبەستى ئەوە بووہ خوايەك ﷺ كە بەپىۋەى بەرى)، چۆن ئەو ھەموو دروستكراوانەى كە ناژمىردىن و، ئەو سىستە ناوازەى تىياندا ھەيە، چۆن لە عەقلىكەوۋە لە زانىارىيەكەوۋە سەرچاۋەى نەگرتوہ؟!

ئەرسىتۆ دىمۆس گوتى: نا سوئىد بە خوا، بەلام ئايا بۆچى خاۋەنى ئەو شتە سەرسوۋرھىنەرانە، ناينىم، ۋەك چۆن خاۋەنى پەيكەرەكان و، وئىنەو دىمەنە دروستكراۋەكان دەبىنىم؟ (ۋاتە: بۆچى پەيكەر تاشەكان و، وئىنە كىشەكان دەبىنىم، بەلام خاۋەنى ئەو ھەموو شتە سەرسوۋرھىنەرانە، كە خوايە، نايبىنىم)؟!

سوقرات پىنىگوت: تۆ رووحى خوت كە سەرپەرشتى جەستەت دەكات، نايبىنى، ئنجا لەبەر ئەۋەى رووحەكەت نايبىنى، ئايا دەبى ئەۋە وات لى بكات، بلىتى: كىردەۋەكانى من لە رىكەۋتەۋەو لە ھەلكەۋتەۋە پەيدا بوون، نەك لە عەقلىكەۋە؟

ئەرسىتۆ دىمۆس گوتى: من پەرستراۋو، خوا بە كەم ناگرم، بەلام پىم واىە لەۋە بەرزترە كە پىۋىستى بە پەرستنى من بى، (لەۋە مەزىنترەو لەۋە بەرزترە، پىۋىستى بەۋە بى كە من بەندايەتىى بۆ بگەم).

سوقرات پىنىگوت: ئەگەر خوا لەۋە بەرزتر نەبى، كە خەم لە تۆ بخوات، (ۋاتە: ھەرچەندە زۆر بەرزە، بەلام خەمى لى خواردوۋى، كەۋاتە: لەسەرت پىۋىستە كە رىزى بگرى، (ۋاتە: بەندايەتىى بۆ بگەى).

(هەلبەتە قسە کەى سوقرات زۆر جوانە، دەلى: خوا زۆر زۆر بەرزە، بەلام له گەل ئەو هەموو بەرزى و مەزنىيە شيدا، خەمى له تۆ خواردووە، ئەو وردە شتانەى بۆ تۆ فەراھەم هێناون، چ له رووى جەستەى و، چ له رووى ژيان و گوزەرانتەو، کەواتە: کە هیندە بەرزەو ئاوا مشوورى لى خواردووى، پىويستە ريزى بگىرى و بەندايەتسى بۆ بگەى!)

دواىى سوقرات پىنگوت: بزانه ئەى خۆشەويستە کەم! کە رووحت هەتا له نىو جەستەتدا بى، جەستەت بەرپۆه دەبات، بۆيە پىويستە بىروات وابى ئەو و حىکمەتەى ئەو گەردوونە بەرپۆه دەبات، ئەويش ئاگای له مولک و دروستکراوانى خۆيەتى، ئايا پىت وايە چاوت ئەو شتانە دەبينى کە لىشت دوورن، بەلام دىتنى خوا ﷻ ناتوانى کە دەورى هەموو شتەکانى خۆى بدات.

واتە: مادام تۆ بە چاوى خۆت هەموو پىداويستىيەکانى خۆت دەبينى، کەواتە: ئەو کەسەو، ئەو زاتەش، کە ئەم گەردوونەى پەخساندووە، ئاگای له هەموو شتەکیەتى.

هەلبەتە ئەو قسەى سوقرات بوو، کە ئەنبا له رووى عەقل و تىگەيشتنىک کە خوا بە مەرفۆهەکانى داو، باسى خواى پەروەردگارى کردووە، ئەگەرنا بابەتى خواناسى بە کجار فراوان و قوولە.

مهسه له ستيهه م و كوئايي:

دهبن پوژتيك ههبن پاك و پيس و، راست و چهوت، له يهك جياپنهوه، كه له و روژه دا مه گهر كه ستيك خوا بهزه يسي پييدا بن، نه گهرنا هيچ كه س دادی هيچ كه س نادات:

به لگه ي ستيهه م: له سه ر زيندوو كرده وه و سزا و پاداشت:

خوا ﷺ ده فهرموي: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿١٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١١﴾ إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢﴾

شيكردنه وه ي تم، ئايه تانه، له پينج بر گه دا:

(١) - ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، به دنيايي پوژي ليك هه لاواردن و، پوژي ليك جيا كرده وه، ژوانگه ي تيكرا يانه، (و يَوْمَ الْفَصْلِ: هُوَ يَوْمَ الْحُكْمِ، لِأَنَّهُ يُفْضَلُ فِيهِ الْحَقُّ مِنَ الْبَاطِلِ، وَالْمِيقَاتُ: اسْمُ زَمَانِ التَّوْقِيتِ، أَي: التَّأْجِيلِ)، كه ده فهرموي: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ﴾، به دنيايي پوژي ليك جيا كرده وه، واته: پوژي دادوه ريي كردن، كه دادوه ريي ده كرتي له نيوان هه ق و ناهه قدا، نه و كه سه ي هه ق به ده سه ته، نه و كه سه ي له سه ر ناهه قه، ليك جيا ده بنه وه، راست و چهوت، ليك جيا ده بنه وه، وشه ي (مِيقَات): ناوه بو كا تي ك كه ديا ريي كرا وه و دانرا وه بو شتيك، نجا پوژي ليك هه لاواردن، نه و ژوانگه يه كه بو تيكرا يان داندرا وه، تيكرا ي مروقه كان، كه له ويدا له دادوه رييان له نيواندا بكري و، هه ق و ناهه ق ليك جيا بكري نه وه:

(٢) - ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا﴾، نه و روژه ي هيچ دو ست و نيزيكيك، سوود به هيچ دو ست و نيزيكيك ناگه يه نئ، وشه ي: (مَوْلَى): وهك پيشتر گوتمان: به چه ند واتايه ك هاتوه: (الْقَرِيبِ، الْخَلِيفِ، النَّاصِرِ)، نيزي ك و، هاو په يمان و، پشتيوان، له نه صلدا وشه ي (مَوْلَى) له (وَلِي) به وه هاتوه، (الْوَلِيُّ الْقُرْبِ) واته: نيزيكيي، نجا هه م (وَلِي) له (وَلِي)

دروست دەكرى و، ھەم (مَوْتَى) شى لى دروست دەكرى، واتە: ھىچ دۆست و پشتىوانىك ھىچ سوودىك بە ھىچ دۆست و پشتىوانىك ناگەيەن.

۳- ﴿وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ﴾، ئەوان يارمەتپىش نادىن، سەرىش ناخرىن، چونكە جارى واپە مروۆف دۆست و پشتىوانىكى دىت، كارەكەى بۆ دەكات، جارى واپە نە خىر دۆست و پشتىوانەكەى و، سەرىپەرشىيارەكەى نايەت، بەلەم كەسىكى دىكە دى، ھاوكارىي دەكات، ئنجا خوا ﷻ دەفرموى: ئەوانە نە دۆست و پشتىوانيان، سووديان پىدەگەيەن، نە ھىچ كەسىش لە فرىايان دى، ھەر تۆزە ھاوكارىيەكيان بكات، واتە: (مَوْتَى) دۆست و نىزىك و سەرىپەرشىياري ئەو كەسەيە، كە بەردەوام ھاوكارىي مروۆف دەكات، بەلەم (ناصر) ئەو كەسەيە بە شىوہەكى كاتىي بۆ جارىك لە جاران دىت، سەرى دەخات و پشتى دەكرى، ئنجا ئەوانە نە مشوورخوۆرىكى بەردەواميان ھەيەو، نە سەرخەرىكى كاتىي و چاكىشيان ھەيە.

۴- ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾، مەگەر كەسىك خوا بەزەيى پىيدا ھاتىتەھە، پىشترىش گوتمان: ئەمە دەگونجى بلين:

أ- ھەلاوردىتىكى پەيوەست، (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ)، واتە: مەگەر ئەوہى خوا بەزەيى پىيدايتەھە، لە دۆست و نىزىكەكان، ئەوہ خوا مۆلەت دەدا، تكا بكات، ھەرۋەھا مۆلەتپىش دەدا، تكابۆكرائو تكاى بۆ بكرى.

ب- دەشگونجى بلين: ئەمە ھەلاوردىتىكى دابراو (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، چونكە ئەوہى خوا بەزەيى پىيداى، ناكەوئتە بازنەو جوغزى ئەوانەھە كە سوود بە يەكدى ناگەيەن، كەواتە: ئەم سى ئايەتە موبارەكەش بەلگەى سىيەم پىك دىن، بۆ بەرىپەرچدانەھەى نكوولپىكردى بىتروپايان لە زىندوو كرانەھەو ھەبوونى رۆزى سزاو پاداشت.

۵- ﴿هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، ھەر ئەوئىش (بەس خواش) زالى مپەرەبانە.

سەرئىجتدانە ۋە يەككى

ئىككى بەلگەكەي ھەبوونى سزاۋ پاداشت

بەلگەي يەكەم: سزادانى خوا بۇ گەلى تۈببەع و گەلانى پېشوو، ئەگەر تەماشاي مېژوو بەكەين دەستى خوا دەبىنەن لە سزادانى تاۋانباراندا، كەۋاتە: دىئا شارى بى خاۋەن نىەو، ۋەك چۆن سزادانئىكى بەشىي (عقاب جزئي) ھەيە، دەبى قۇناغئىكى دىكەش ھەبى، كە سزادانئىكى گشتىي تىدا ھەبى، ئەو خاۋايەي كە لە دىيادا بەسەر تاۋانباران و ستەمكاراندا، بازى نەداۋە، بە تەكىد كەسانئىكىش ھەن، كە لە دىيادا سزاي خۇيان ۋەرنانگرن، ھەرۋەھا كەسانئىكى زۆرىش ھەن، كە پاداشتى خۇيان ۋەرنانگرنەۋە، بۆيە دەبى قۇناغئىكى دىكە ھەبى سزاي پەر بە پىست بۇ بېپرواۋ تاۋانباران و خراپەكاران ھەبى و پاداشتى پەر بە پىستىش بۇ پىرواداران و چاكەكاران ھەبى.

بەلگەي دوۋەم: ئەگەر تەماشاي گەردوون بەكەين، دەبىنەن ئەم گەردوونە ھەموو شتىكى لە جىيى خۇيدايە، ھىچ شتىكى نىە، لە جىيى خۇيدا نەبى، ھەر كام لە زانايان كە لى دەكۆلئىتەۋە، زانايانى فىزيانان، كىمىزان، زەۋىناس، زىندەۋەرزان، پروەكران، توپكارىي،...ھتد. ھىچ زانايەك نەپكوتەۋە: فلانە شتە نەدەبوو ۋا بوۋايە، بۇ ۋىنە:

۱- بەرگە ھەۋا، توخمەكانى ھەۋا كە دابەشكران: ۷۸٪ ناپىرۆجىنە، ۲۱٪ ئوكسىجىنە، ۰.۳۰٪) دوۋەم ئوكسىدى كاربۇنە، ئەو پىژانە ئەگەر كەمتر يان زياتر بوۋنايە، ژيانى بەشەر دروست نەدەبوو.

۲- ھەرۋەھا بەرگە ئاۋىي كە دەۋرى زەۋى داۋە، كە (۴/۵) پانتايى زەۋى، ئاۋ داپىۋىشۋە، دەبوۋايە ھەر ئەۋەندە بى، نەدەبوو كەمتر يان زياتر بى.

۳- ھەرۈھە بەرگە خاكىي، كە زەۋى داپۇشيوھ، لەو شوئانەندا كە وشكانىيە، ديسان ئەۋىش ئەستورىيەكەى و ماددەكانى و پىكھاتەكانى چۆنن، دەبوۋايە ھەرۋابن، بۆ ئەۋەى بتوانرىئ ھەرچى رۋوھك و شىناوردو دارو درەخت و ميوەيە، سەۋزى پكات.

۴- ھەرۈھە ئەو ئەندازە بايەى لەسەر زەۋى ھەيە، كە ھەلئەكات، ئەگەر لەۋەى ھەيە بە ھىزترېن، دەبىتتە ھۆكارى كاولكارىي، كە جار جار خۋاي پەرۋەردگار ۋەك پىشاندانى دەستى خۇي، ئەو بايە بە ھىزتر دەكات.

۵- ھەرۈھە ئاۋ لە ھەندىئ شوئن كە پىزەيەكى زياتر دادەبارئ، دەبىتتە ھۇى تىسۋنامىي و دەبىتتە ھۇى لافاۋ و لىزماۋو، باۋ باران ھەموو شتىك رادەمائل، كەۋاتە: ھەموو ئەو شتانەى خوا ﷻ خولقاندوۋنى، ھەموۋيان بە ئەندازەگىرىين.

۶- ھەرۈھە دوورىي ئىۋان مانگ و زەۋى، پاشان قەبارەى مانگ و بارستايەكەى و ھىزى كىشكردەكەى بۆ زەۋى.

۷- ھەرۈھە سوۋرپانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇيدا لە (۲۴) سەعاتدا جارئك، كە دەبىتتە ھۇى پەيدا بوۋنى شەۋو پۆژ، بە ھاۋكۆيىش شەۋو (۱۲) سەعات و پۆژ (۱۲) سەعات و، كورت و درىژئىش دەبن.

۸- ھەرۈھە سوۋرپانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇردا كە دەبىتتە ھۇى پەيدا بوۋنى چۋار كەشەكان، سوۋرپانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇيدا، لە ھەر خولەككىدا (۳۰) كم خىرا دەپۋا، بەللم سوۋرپانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇردا، لە ھەر چىرەكەيەكدا (۳۰) كم، واتە: (۶۰) ھىندەى سوۋرپانەۋەى بە دەۋرى خۇيدا خىراترە.

۹- ھەرۈھە دوورىي زەۋى و خۇرو، ئەو ھىزى كىشكردەنى كە لە ئىۋان زەۋى و خۇردايە، كە دەبىتتە ھۇى ئەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇردا بخولئتتەۋە.

۱۰- ديسان قەبارەى خۇرو ئەندازەى تىشكەكەى، كە لە پۆژئكىدا مىليۇنان تەن تىشك دەبەخشى بە كۆمەلەكەى خۇي، كە ئەگەر زياتر بوۋايە يان كەمتر بوۋايە.

۱۱- ھەرودھا دووری زەوی و خۆر، ئەگەر زیاتر بووایە، سەر زەوی دەبوو بە ھەستە ئەک و، ئەگەر نزیکتەر بووایە، دەیسووتاندو دەبوو بە خۆلەمیش.

ئنجاکاتیک کە تەماشای ھەموو گەردوون دەکەین و، تەماشای جەستە ی خۆمان دەکەین، وەک ئەو دیالوگە ی لە تیوان سوڤرات و ئەرستۆ دیمۆسدا ھێنام، دنیایا دەبین ھیچ شتیک نیە لە جیتی خۆیدا نەبێ، و ھیچ شتیک نیە کە ئەندازە گیریی کراو نەبێ، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ قَعْدَرَهُ نَقِيرًا ۝۴﴾ الفرقان، یان دەفەرموێ: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ ۝۴۱﴾ القمر، واتە: ھەموو شتیکمان بە ئەندازە دروستکردو، کە مادام ھەموو شتیک ئەو پەری وردەکاری و پێک و پێکی تێدایە، کە واتە: لە کۆی گەردوونیشدا ئەو پەری پێک و پێکی ھەیە، ئنجا ئەو گەردوونە پێک و پێک و، سیستماتیکە، بێگومان ئامانج و ھیکمەتیی لە پشتمو، ئامانج و ھیکمەتە کە بە عەقل و زگاکیش ھەستی پێ دەکری، کە خوا ﷻ تێمە ی بۆ ئامانجیک لێرە داناو، بەلام ئەو ی کە ئەو ھیکمەت و ئامانجە بۆ مروّفان دەردەخات، وەحییە، وەحیی خوی پەرودرگا.

ھەر بۆیەش خوا ﷻ لە سوورەتی (النساء) دا، دەفەرموێ: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝۱۳۰﴾، دوا ی ئەو ھە ناوی دوازدە (۱۲) لە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دێسن: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِن بَعْدِهِ. وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَمَا آتَيْنَاكَ دَاوُدَ زُورًا ۝۱۳۱﴾ ورسلا فە قەصصەنھم علیک مین قبل ورسلا لھم نقصصەنھم علیک وکلم اللھ موسی تکلیما ۝۱۳۲﴾ النساء، دوا ی دەفەرموێ: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ...﴾، پێغەمبەران تکی دڵخۆشکەرن و ترسینەرن، بۆچی؟ ﴿لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾، تاکو لە دوا ی پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خەلک بە ئەگە ی

نه‌بی له‌سەر خوا، که‌واته: نه‌گەر خوا پیغهمبه‌رانی نه‌ناردبان، خه‌لک به‌لکه‌و بیانووی ده‌بوو، که‌یه‌کتیبان بلن: خوایه! من نه‌مده‌زانی تۆ چیت له‌من ویستوه، ده‌مزانی تۆ هه‌ی، به‌عه‌قل و زگماکم، ده‌مزانی ئەم دنیا به‌ شاری بی‌خواوه‌ن نیه‌و، من خاوه‌ن‌تیکم هه‌یه‌و، سه‌ره‌رشتیار تیکم هه‌یه، به‌س نه‌مده‌زانی چیت له‌من ده‌وی و، من ده‌بی چۆن بژیم و، چی بکه‌م و چۆن بکه‌م؟ خه‌لک پاساوو به‌لکه‌ی هه‌بوو، به‌لأم له‌ دوا پیغهمبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خه‌لک بیانوو بر کراوه‌و، بیانوو بر او کراوه.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ۚ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾، واته: ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی تێوانمانیان، کالته‌که‌رانه‌ نه‌خولقاندوون، ﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، واته: نه‌گەر به‌هه‌ق و حیکمه‌ت دروست نه‌کرابان، ئەم گه‌ردوونه‌ ده‌بووه، کالته‌جار، ده‌بوو به‌ شتیکی پووچ، وه‌ک له‌ کۆتایی سووره‌ی (المؤمنون) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۳۲﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ ﴿۳۳﴾، واته: ئایا پیتان وایه‌ تێوه‌مان به‌ پووچ خولقاندوه‌و، بۆ لای تێمه‌ ناگێردرێنه‌وه‌؟ به‌رزیی بۆ خوی حوکمرا‌نی هه‌ق، جگه‌ له‌و هه‌چ په‌رستراویک نیه‌، خاوه‌نی ته‌خت و باره‌گای مه‌زنه‌، که‌واته: ئه‌وه‌ش به‌لکه‌ی دووه‌م.

به‌لکه‌ی سێیه‌م: ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا ﷻ فه‌رموی: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، پۆژی لیک هه‌لاواردن، ژوانگه‌ی تیکراپانه‌، ئه‌و پۆژه‌ که‌ هه‌چ دۆست و نیزیکیک سوود به‌ هه‌چ دۆست و نیزیکیک ناگه‌به‌نی و، پشتیوانیش ناگرین، مه‌گه‌ر که‌سێ خوا به‌زه‌یی پیتدا بی، که‌ هه‌ر ئه‌و خاوه‌نی ئه‌و په‌ری عیززه‌ت و بالاده‌ستی و ده‌سترویشتوویی و، ئه‌و په‌ری میهره‌بانیی و به‌زه‌بیشه‌.

که‌واته: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ خوا ﷻ ناوه‌شیته‌وه‌ هه‌ق و ناهه‌ق، چاک و خراب، دیندارو بی‌دین، وه‌ک یه‌ک مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکات، ده‌بی پۆژیک هه‌بی،

لېكیان ھەلباۋىرئ و لېكیان جىباكتاھو، ھەر كەسە بە پىتى ئەو ھە كە شايستەھەقى، مامەلەھى لەگەلدآ بكت، چاكە كاران پاداھتیان وەرېگرنەھو، خراپە كارائىش سزا بدرىن.

كەواتە: بەم سنى بەلگەھە خوا ﷻ نكوولېيكردى بېپروايان لە ھەبوونى پۇژى سزاو پاداھت، پووچەل دەكاتەھو، لەم چەند ئايەتە موبارەكەدا.

خوا بە لوتف و كەپەمى خۆى يارمەتيمان بدات، زياتر لە نەپىيەكانى فەرمايشتەكەى تىيگەين و، يارمەتيمان بدات، زياتر كارلىك لەگەل راستىيەكانى فەرمايشتى خوادا بگەين، لە ژيانى تاكىي و، ژيانى خىزانىي و، ژيانى كۆمەلایەتيماندا، ئەوھى كە خوا ﷻ پىتى خۆشە، بەو شىئوھە رەفتار بگەين و، ئەوھى كىتېي خوا ﷻ فەرموويەقى و، پىغەمبەرى خوا ﷻ لە ژيانى خۆيدا بەرجەستەھى كردو، لە دوو تۆپى رېبازەكەيدا، بەو شىئوھە رەفتار بگەين و، ھەولبەدەين ئىمەش كۆمەلگاو دەوروبەرى خۆمان، پاكسازىي تىدا بگەين و، چاكسازىي تىدا بگەين و، راستى بگەينەھو چاكى بگەين و، واى لى بگەين، جىگاي پەزامەندىي خواىن، تاكو سەرەنجامى ئەم ژيانەھى دنيامان سەر بەرزىي بىن و، لە پۇژى دوايىشدا سەرفرازو سەربلند بىن، لە خزمەت خواى پەروەردگارو، پىغەمبەرى پىشەواماندا ﷻ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ دەرسی چوارەم ✧

پىناسەي نەم دەرسە

نەم دەرسەمان لە ھەقەدە (۱۷) ئايەتتى كۆتايى سوورەتتى (الدخان) پىكىدى، ئايەتەكانى: (۴۳ - ۵۹)، كە تىياندا سەرەتا باسى سەرەنجامى شووم و دژوارو پىر مەينەتتىسى و نازارى بىپىروايانى گوناھكار كراو، بە تايەت درەختى زەققووم، كە بەروميوھەكەي خۇراكى سەرەككى دۆزەخىيەكانە.

پاشان باسى سەرەنجامى پىر خىيرو خۇشىي پارىزكاران كراو، چەندان نازو نىعمەتتى ناوازەيان خراونە پوو:

۱- بى ترس و بىم بوونيان و، نارامىي و ھىمنىي بو فەراھەم ھىرانىان.

۲- باغ و بىستانەكان.

۳- كانىي و سەرچاوھەكان.

۴- پۇشاكى ئاورىشمى تەنك و ئەستور.

۵- پوو بەرووى يەكدى دانىشتن.

۶- جووتكرانىان لەگەل ئافرەتانى شوخ و شەنگدا.

۷- ھەبوونى ھەموو جۆرە ميوھەككى بە تام و چىژ.

۸- دوورىي لە مردن.

۹- دوورىي لە ناگرى دۆزەخ.

لە كۆتايىشدا خوا ﷻ بە پىغەمبەرەكەي ﷺ دەفەر موئى: ئىمە قورئانمان بە زمانى خۇت، واتە: بە زمانى عەرەبىي، بو ئاسان كردووى، تاكو خەلك تىيىگەن، واتە: سەرەتا كۆمەلگاو دەوروبەرى خۇت، باشت لى تىيىگەن، وەك لە سوورەتتى

(إبراهیم) دا، دەفەر مووی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا يَلْسَانًا قَوْمِهِ. يُسَبِّحُ هُمْ ﴿١﴾، واتە: هیچ پیغەمبەرێکمان نەناردووە، مەگەر بە زمانی خۆی و، کۆمەڵەو خەڵکەکەیی خۆی، تاکو بۆیان روونبکاتەو، کەواتە: تۆ چاوەروان بە، ئەوانیش چاوەروانن، تۆ چاوەروان بە کە یارمەتیی خوات بۆ دێ، و، سەرت دەخات، لەو بارودۆخە پێر تەنگژەو مەینەتییهی کە لە مەککەدا خۆت و هاوەرلانت دەیگوزەرتین، دەریازت دەکات و، ئەوانیش با چاوەروان بن، کەیی بە خەیاڵی خۆیان تۆ وەفات دەکەیی، پەیا مەکەت کۆتایی دێ، بە لای ئێمە شەو بە ئەوان چاوەروان بن، کەیی سەرکەوتنی ئیسلام دەبینن و، شکستی خۆیان دەبینن، هەر لە دنیا داو، ئەگەر پر واش نەهینن، لە دواڕۆژیشدا سزاو نازاری، خوای دادگەر دەبینن، واتە: دلنایا بە سەرەنجامی چاک هی تۆیەو، ئەوان سەرەنجامیکی شووم و پێر مەینەتی چاوەرێیانە.

﴿ إِنَّكَ مَجْرَتَ الرَّقُومِ ﴿١٣﴾ طَعَامَ الْأَيْمِ ﴿١٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿١٥﴾ كَفَلِيَ الْحَمِيمِ ﴿١٦﴾ خَذُوهُ فَاَعْنَلُوهُ إِنَّ سَوَاءَ الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ صُبُؤًا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿١٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿١٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٢٣﴾ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٤﴾ يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ فُنْجَةٍ آمِينَ ﴿٢٥﴾ لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا الْمَوْتُ إِلَّا أَلْمُوتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٢٦﴾ فَضَلَّ مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿٢٧﴾ فَأَنَّمَا يَتَرْتَبَهُ يَلْسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنْهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٢٩﴾ ۞

مانای دەقواو دەقی نایەتەکان

(بە دنیایی) بەری) درەختی زەققووم (زەقنەمووت، ئەو پەری تال و ناخۆشە) ١٣ خۆراکی (مرۆڤی) زۆر گوناھکارە ١٤ وەک کانسزای توادەیه لە سکاڤدا دەکوئێ ١٥ وەک کوئینی ئاوی داغ (و ئەوپەری گەرم) ١٦ ئەی فریشتەکان! بێگرن (نەو بێپروا گوناھکارە)، پەلکێشی بکەن بۆ ئیوہ راستی کلپە ی ناگر (ی دۆزەخ) ١٧ ئنجا لە ئازاری ئاوی کوئیو و داغی بەسەر تەپلێ سەردا بکەن ١٨ (پیتی دەگوتری: بێجێژە! بە راستی هەر تۆی دەستپۆیشتووی بەرێز! وەک لە دنیا دا لاف ت لئ دەدا) ١٩ ئەی بێپروایەکان! بێگومان ئەم (سزای دۆزەخ) ه، ئەو یە کە تێیدا دوو دل بوون، شەپە قسەتان لە بارە یەو دە کرد ٢٠ بە دنیایی پارێزکاران لە نشینگە یەکی هێمن و بێتس و بیم دان ٢١ لە ئیو باخ و سەرچاواندا ٢٢ لە حالیکدا کە بەرەو رووی یە کدی دانیشتون، لە ئاوریشمی تەنک و ئەستور دەپۆشن ٢٣ (پاداشتیان) بەو شیو یەو لە گەل ئافرە تانی سپی و سوئل و چاوگە شدا کردوو ماننە هاو دەم ٢٤ بە هێمنی و بئ ترسی، لە هەموو میو یەکی (خوئ و بە تامی) تیدا داوا دە کەن ٢٥ جگە لە مردنی یە کەم (کە لە دنیا دا چێژتیان)، مردنی تیدا ناچێژن و (خوا) لە ئازاری کلپە ی ناگری (دۆزەخ) پاراستی ٢٦ ئەو هەش بەخششە لە پەرودەر دگارتەو، ئا ئەو یە بردنەو و بە مراد گە بشتنی مەزن ٢٧ بێگومان بۆ یە بە زمانی تۆ ئاسمان کردو (ئەم قورئانە)، بە لکو (خە لکە کەت) لئی تیبگەن و پەند وەر بگرن ٢٨ (بە لام بێپروایەکانیان پەندیان وەر نەگرت)، دە جا چاوە روان بە (سزایان بۆ بئ)، بێگومان ئەوانیش چاوە رین ٢٩!

شیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الرَّقُومُ): (عِبَارَةٌ عَنِ اطْعِمَةِ كَرْبِيَّةٍ مِنَ النَّارِ، زَقَمَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ: ابْتَلَعَ شَيْئًا كَرِيهًا)، زه‌ققووم: بریتیه له خواردنه ناخۆشه‌کانی نیو ناگر (زَقَمَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ) یانی: شتیکی ناخۆشی قووتدا. زانایان له باره‌ی دره‌ختی زه‌ققوومه‌وه: چیه‌و چۆنه‌و به‌ره‌که‌ی چۆنه؟ زۆر قسه‌یان کردوه، هه‌ندیک گوتویانه: جوړه دره‌ختیکه له هه‌ندیک ناوچه‌ی ولاتی عه‌په‌ببیدا ده‌پوئ، که‌لایه‌که‌ی ورده، به‌ره‌که‌ی زۆر زۆر تال و که‌رمه، سووتینه‌ره، به‌لام من وای تیده‌گم که خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّمَا سَجِرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ ﴿١٦﴾ طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿١٥﴾ الصَّافَات، واته: دره‌ختیکه له ته‌ختی دۆزه‌خ دیته ده‌رئ و، به‌رو میوه‌که‌ی وه‌ک سه‌ری شه‌یتانان وایه، هیچ‌که‌سه‌یش سه‌ری شه‌یتانانی نه‌بینیوه، به‌لام له خه‌یال و نه‌ندی‌شه‌ی هه‌موو که‌سدا سه‌ری شه‌یتانان شتیکی دزیو و قیزه‌ون و ناشیرینه، که‌ئهم زه‌ققوومه‌ په‌یوه‌ست بئ به‌ دۆزه‌خه‌وه‌و، له دنیا‌دا وینه‌ی نه‌بی‌ت، به‌لام هه‌ندیک له‌ پوونکه‌ره‌وانی و اتا‌کانی قورئان گوتویانه: زه‌ققووم بریتیه له خواردنه ناخۆشه‌ دزیوه‌کان له‌ ناگردا، واته: هه‌موو ئه‌و خواردنانه‌ی ناخۆشن، زه‌ققووم ده‌یانگریته‌وه، به‌لام من پیم وایه زه‌ققووم جوړه میوه‌یه‌کی تایه‌ته له دره‌ختیکی تایه‌ت، که خوا ﷻ باسی کردوه، ده‌گوتی: (زَقَمَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ: ابْتَلَعَ شَيْئًا كَرِيهًا)، وشه‌ی (زَقَمَ) و (تَزَقَّمَ)، قووتیدا، بۆ قوتدانی شتیکی ناخۆش و بی‌زلیک‌راو به‌کارده‌هیندرئ.

(الْأَيْمِ): (أَيْمٌ)، به‌مانای گونا‌ه‌کار، گونا‌ه‌بار، به‌لام (الْأَيْمِ)، واته: زۆر گونا‌ه‌کار، چونکه‌ پزگی‌ه‌ی زنده‌پوئیی، (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) ی (أَيْمٌ) ه، هه‌روه‌ک چۆن (عالم)، به‌مانای زانا دئ، به‌لام (عَلِيمٌ)، واته: زۆر زانا، بۆیه (أَيْمٌ، كَثِيرٌ الْإِيمِ)، زۆر گونا‌ه‌کار، زۆر گونا‌ه‌بار.

(كَلْمُهُلْ): وهك (مُهَل) وايه، (المُهَلْ: دُزْدِي الرُّيْتِ، النُّحَاسُ المُذَابِ، المَعْدِنُ المُذَابِ)، زانايان له باره‌ی (مُهَلْ) يشه‌وه ديسان زوريان قسه كردوه، هه‌نديكيان گوتووایانه: به خَلْتِي زهيت ده‌گوتري، زهيت كه ده‌گولتيري بُوْ شه‌وه‌ی بيتته زهيت، خَلْتِه‌كه‌ی بنه‌وه‌ی كه زور گهرمه، پتي ده‌گوتري: (مُهَلْ)، هه‌روه‌ها به مسی تواوه‌ش ده‌گوتري، هه‌روه‌ها به هه‌ر كانزايه‌کی تواوه‌ش با زيرو زيويش بي، هه‌ر ده‌گوتري: (مُهَلْ).

(عَلِي): واته: ده‌گولتي (العَلِي وَالْعَلِيَانُ فِي القَدْرِ، إِذَا طَفَحَتِ القَدْرُ، عَالِي وَعَلِيَانُ)، واته: مه‌نجه‌ل كه ده‌گولتي، هه‌نديك له‌وه‌ی كه له تيوي دايه ده‌هاوي و بلقان ده‌دات له زور گهرميان، پتي ده‌گوتري: (عَلِي وَعَلِيَان).

(الْحَمِيمُ): (الْحَمِيمُ: المَاءُ الشَّدِيدُ الحَرَارَةِ)، (حَمِيم): ناويكي زور گهرم، واته: ناوي كولو و داغ.

(فَاعْتَلُوْهُ): (العَتَلُ: الأخذُ بِمَجَامِعِ الشَّيْءِ وَجَرَهُ بِقَهْرِ)، (عَتَل): بريته له شتيك به زور رابكيشري، به كوردی په‌لكيش كردنی پی ده‌لین: په‌لكيشی بکه‌ن و، رای كيشن به توندي.

(سَبُّوا قَوْقُ رَأْسِهِ): واته: به‌سه‌ر ته‌پلي سه‌ريدا بريژن، (صَبُّ السَّمَاءِ: إِزَاقَتُهُ مِنْ أَعْلَى)، نه‌وه‌يه كه له سه‌رپا ناو بريژري.

(تَمَرُونَ): (أَي: تَشْكُونُ)، واته: تبيدا دوو دلن، هه‌روه‌ك (تَمَرُونَ)، به مانای (شه‌ره قسه و دمبه‌دمه ده‌كه‌ن) يش دي.

(وَرَوَّجْتَهُمْ): (قَرَّناهُمْ)، واته: جووتمان كردن، كردمانه هاونيشين و هاوده‌می په‌كدي، ته‌گه‌رنا (وَرَوَّجْتَهُمْ) به مانای لي ماره‌كردن نيه، چونكه له به‌هه‌شتا ماره‌كردن نيه، له‌وي هه‌ر كه‌سيك كه شه‌و هاوسه‌ره‌ی ده‌دريتي، پتيويستي به ماره‌كردن ناكات، به‌هه‌شت وه‌ك دنيا نيه‌و، ماره‌كردن بُو دنيايه، كه‌واته:

(زَوْجَانَهُمْ)، واته: (قَرْنَاهُمْ)، له گهَل ته واندا جو وتمان کردن و پیکه وه کردمانه هاوودهم و هاوونیشین و هاوارازی یه کدی.

(حَمُورٍ): (حُور: جَمْعُ حَوْرَاءَ وَأَحْوَرٌ، وَالْحَوْرُ: ظُهُورٌ قَلِيلٌ مِنَ الْبَيَاضِ فِي الْعَيْنِ مِنْ بَيْنِ السُّودِ، وَذَلِكَ نَهَاةُ الْحُسْنِ مِنَ الْعَيْنِ، وَحَوْرَتُ الشَّيْءِ: بَيَضَتْهُ)، (حُور) کوی (حَوْرَاءَ) ه، بُو مئینه (مؤنث) ههروه ها ده شگونجن کوی (أَحْوَر) بئ، بُو تیرینه (مذکر)، واته: زور زور سپیی، (حُور): بریتیه له وه که له چاودا سپینه که ی زور بئ و، ره شکینه که ی زور رهش بئ، که نه وه له چاودا زور جوانه، واته: ههم سپیه که ی زور صاف بئ و، ههم ره شیه که شی، ده گوتری: (حَوْرَتُ الشَّيْءِ: بَيَضَتْهُ)، واته: شته که م سپیی کرد، هه تا گوتراوه: چه واریه کانی عیسا عليه السلام بویه پیان گوتراوه: چه واریی، چونکه بهرگی سپیان له بهر کردوه، یان له بهر نه وه ی بهرگ سپیکه ره وه بوون، وه ک چوَن له ئوتوو خانه ته وانیه بهرگ و پوُشاک ده شوَن و پاک و خاوین و سپیی ده کهن.

(عَيْنٍ): (جَمْعُ عَيْنَاءَ)، بُو چاوی گهش و جوان به کارده هیتیری، به مانگه کتویی و، به ناسکه کتویی ده گوتری: (عَيْنَاءَ)، له بهر نه وه چاوی زور گه وره و جوانه، ته و تافره تانهش که خوا له به هه شتدا ده یان ره خستنی، چاویان چوتراوه به چاوی مانگا کتویی، یاخود چاوی به ناژ له وه که چاوی زور جوانه، به لام له راستیدا و راستره و وا باشتره بلین: (حُور: جَمْعُ حَوْرَاءَ)، واته: تافره تی سپیی و سوَل و گهش و جوان، (عَيْنِ جَمْعُ عَيْنَاءَ): چاویان جوانه، واته: ههم جهسته یان سپیی و سوَل و بئ په له و بئ له که یه، ههم چاوی شیان زور جوانن.

هوئی هاتنه خواره‌وهی ئەم ئایه‌تانه

هوئی هاتنه خواری ئەم ئایه‌ته موباره‌كانه، كه ده‌فه‌رموئ: ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (١١) إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾، له‌و باره‌وه ئەم گێردراوه‌یه هه‌یه:

اعْنُ قِتَادَةَ رَحْمَةِ اللَّهِ: ﴿ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيرِ﴾ (١٨)، نَزَلَتْ فِي عَذُوِّ اللَّهِ أَبِي جَهْلٍ لِقِيَّ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَخَذَهُ فَمَهْرُهُ، ثُمَّ قَالَ: أَوْلَى لَكَ يَا أَبَا جَهْلٍ فَأَوْلَى، لَمْ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى، ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ، وَذَلِكَ أَنَّهُ قَالَ: أَبُو عَدْنِي مُحَمَّدٌ، وَاللَّهِ لَأَنَا أَعَزُّ مَنْ مَشَى بَيْنَ جَبَلَيْهَا « وَفِيهِ نَزَلَتْ: ﴿وَلَا تَطْعَمُ بِهَا مِمَّا أُكْتُمُوا﴾ (٢١) الْإِنْسَانَ، وَفِيهِ نَزَلَتْ: ﴿كَلَّا لَا تَطْعَمُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (١١) الْعَلِقَ، وَقَالَ قِتَادَةُ: نَزَلَتْ فِي أَبِي جَهْلٍ وَأَصْحَابِهِ الَّذِينَ قَتَلُوا اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمَ بَدْرٍ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا يَمَعَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ (٢٨) جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَيَمْسُكُ الْقِرَارُ ﴿٢٩﴾ إِبْرَاهِيمَ ﴿١﴾،

واته: قه‌تاده ره‌حمه‌تی خوای لێ بێ، ده‌لێ: ئەم ئایه‌ته موباره‌که‌ی ده‌فه‌رموئ: دوایی به‌سه‌ر ته‌پلێ سه‌ه‌یدا بکه‌ن، له‌ نازاری ئاوی کولاول، له‌ باره‌ی دوژمنی خوا نه‌بوو جه‌له‌وه هاتو‌ته‌ خوار، كه‌ رۆژێك ده‌گاته پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێغه‌مبه‌ری خواش ده‌یگرێ و راپه‌ده‌وه‌شیتێ و، پێتی ده‌فه‌رموئ: سزای سه‌خت بو‌ تو‌ ئه‌ی نه‌بوو جه‌هل! سزای سه‌خت بو‌ تو‌، جارێکی دیکه‌ش سزای سه‌خت بو‌ تو‌، ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، بیه‌چێزه‌ ئایا تو‌ی كه‌ خو‌ت زۆر به‌ بالا ده‌ست و ده‌ست‌رۆش‌توو و به‌رێز ده‌زانی؟ (به‌ هوئی نه‌وه‌وه پێغه‌مبه‌ر ﷺ وای پێ فه‌رموو)، كه‌ نه‌بوو جه‌هل گوتبووی: ئایا موچه‌مه‌د هه‌ره‌شه‌م لێ ده‌كات، به‌

خوا من زآخرو دهسترویشتووترین که سم، که له تیوان دوو چپایه کانی مه که ده،
رویشتوه.

ههر له باره‌ی نه‌ویشه‌وه، ئەم ئایه‌ته‌ی سووره‌ی (الإنسان) دابه‌زی، ئایه‌تی
ژماره (۲۴) که خوا ﴿وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْكْفُوا﴾، فرمانبه‌ری
و گوێپایه‌یی، نه‌و که سه‌یان که گونا به‌اره، یا خود سه‌یله‌یه مه‌که، هه‌روه‌ها هه‌ر
له باره‌ی نه‌ووه، ئەم ئایه‌ته‌هاته‌ خوار، له سووره‌ی (العلق) دا، که ده‌فه‌رموئ:
﴿كَلَّا لَا نُطِيعُ مَا نَسَجَدُ وَأَقْرَبَ﴾، نه‌خیر (با واز بیتن)، فرمانبه‌ری مه‌که‌و،
کړنووش بو خوا به‌ره‌و له خوا نیزیك بیه‌وه.

هه‌روه‌ها (قتادة) گوئوویه‌تی: هه‌ر له باره‌ی نه‌بوو جه‌هل و هاوه‌له‌کانیه‌وه، که
خوا ﴿لَهْ جَهَنگی به‌دردا کوشتنی، (وایکرد که به دهستی هاوه‌له‌ن بکوژرین)،
ئەم ئایه‌ته‌ی سووره‌ی (إبراهیم) هاته‌ خوار: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا عَمَتَ اللَّهِ كَفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾، ئایا سه‌رنجی ته‌وانه‌ نادە‌ی که له به‌رانبه‌ر چاکه‌ی
خوادا، سه‌یله‌ بیان نواندو، خه‌لکه‌که‌ی خو‌یان تووشی ما ئویرانیسی کرد؟!

هه‌روه‌ها له باره‌ی ئایه‌ته‌کانی: ﴿إِنَّ سَجْرَةَ الرَّقُومِ﴾ ﴿طَعَامَ الْأَيْمِ﴾،
تا کو‌تایی، (ابن المنذر)، هیناویه‌تی له به‌کتیک له تابعینه‌وه، که دیاره (ابن المنذر)
به‌کسه‌ر له تابعینه‌وه نه‌قل ناکات، به‌لام نه‌و که سه‌ی لیه‌وه نه‌قل کردوه،
باسی نه‌کردوه، یان له‌و کتیبه‌دا نه‌هاتوه، ده‌لتی: (أَخْبَرْتُ أَنَّ أَبَا جَهْلٍ قَالَ: يَا مَعْشَرَ
قُرَيْشٍ أَخْبِرُونِي مَا أَسْمِي؟ فَذَكَرَتْ لَهُ ثَلَاثَةَ أَسْمَاءَ: عَمْرُو، وَالْجَلَسُ، وَأَبُو الْحَكَمِ، قَالَ:
مَا أَصَبْتُمْ أَسْمِي، أَلَا أَخْبَرْتُمْ؟ قَالَوا: بَلَى، قَالَ: أَسْمِي الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ، فَذَلْتُ: ﴿إِنَّ
سَجْرَةَ الرَّقُومِ﴾ ﴿طَعَامَ الْأَيْمِ﴾ ﴿كَلَّمَهُ يَغْلِي فِي الْبَطْنِ﴾ ﴿كَعْلَى الْحَمِيمِ﴾
خُدُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ ﴿ذُقْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، (أخرجه السيوطي في الدر المنثور: ج ۷، ص ۴۱۹).^(۱)

(۱) الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۲۰۳.

واته: (ابن المنذر) هیناویهق، له یه کیکه وه ده لئ: هه و آلم پیدرا که ته بوو، جه هل، رۆژیک گوتوو یهق: نهی کۆمه لئ قوره یش! له باره ی ناوی خۆمه وه، هه و آلم پئ بدن، ناوم چیه؟ ته وانیش سئ ناویان بو باسکردوون: عه مپ، جیلاس، ته بوو له که م، ته ویش پیمان ده لئ: نه خیر، ناوی منتان نه پیکاه، هه و آلتان پئ بده م ناوم چیه؟ ده لئ: با، هه و آلمان پئیده، ده لئ: ناوم (العزیزُ الکریم) ه، ده سترۆشتوو ی به ریز، ئیدی له و باره وه ته م ئایه تانه: ﴿إِنَّ سَجْرَتَ الرَّقُومِ ﴿۱۳﴾ طَعَامَ الْاَیْبِیْرِ ﴿۱۴﴾ کَالْمُهْلِ یَغْلِی فِی الْبَطْنِ ﴿۱۵﴾ کَعَلَى الْحَبِیْرِ ﴿۱۶﴾ حُدُوهُ فَاعْتَبِرُوهُ لَئِنْ سَوَّاهُ الْجَحِیْمِ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَاسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِیْرِ ﴿۱۸﴾ ذُقْ لِنَاکَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْکَرِیْمُ ﴿۱۹﴾﴾ تا کۆتایی دابه زیون.

دیاره تیمه له هو ی هاتنه خواره وه کاند، ته وه ی زۆر عه قلمان نه ییرئ، له رووی سه نه ده که یه وه شایانی باس نه بئ، نایه تین، به لام مه رجیش نیه، ته وانه ی ده یان هتین، هه موویان سه نه ده که یان راست و دروست بئ، به بو چوو ی من. به لام شتیک هه ندیک له زانایان یا خود زۆر به یان له ته فسیره کانیا ندا ده یه تین، منیش جاروبار ته وه ی زۆر یک له تو یژه ره وان به یه تین، ده یه تینم، بو بهرچاو روونیی زیاتر خسته نه سه ر مانا و چه مکی ئایه ته کان.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوای بەرزى مەزن لە کۆتایی ئەم سوورپەتە موبارە کەدا، کە هەر وە کە سەرەتاوہ باسمانکرد، ئەم سوورپەتە موبارە کە، باسی قورئانەو، پاشان باسی بەکتایی خوا لە بەدیهینەرایەتیی و، پەرورەدگار تیی و، تەنیا پەرستراوتیی دایە، ھەر وەھا باسی پۆژی دوايە، ئاماژە یەک بە بەسەرھاتی موسا عليه السلام، فیرعەون و دەستە و دایەرە کە یەتی، کە دژایە تییان کردوہ، بەلام دوايی خوا عليه السلام لە بەینی بردوون، ھەر وەھا دوايی ئاماژە یەک بە کۆمەلای توبیەع، گەلی توبیەع و، گەلانی پێشتر، کە ئەوانیش خوا عليه السلام، لە گەل ئەوہ شدا زۆر دەستپۆش تووتر بوون لە کۆمەلگای عەپەب، لە کۆمەلگای پۆزگاری پێغەمبەر عليه السلام، بەلام بە ھۆی گوناھو تاوان و بەدرۆ دانانی پەيامی خواوہ، خوا عليه السلام لە بەینی بردوون و سزای داون.

پاشان ئەوہ باسکراوہ کە خوا عليه السلام پۆژی دوايی دینتە پێش، کە پۆژی سزاو پاداشتە، بە بەلگە ی ئەوہ بە درێزایی میژووی بەشەر، خوا عليه السلام ھەر کە سیک لایدابن و تاوان و، خراپە ی کردبن، بە کۆمەل، دووچار ی سزاو جەزەرە ی کردوون، ھەر وەھا گەردوونیش بە ھەق دروستکراوہ، پاشان دەبن پۆزیکیش ھەبن، تییدا ئەو خەلکە لیک ھەلاوێردری.

دوا ی ئەوہ خوا عليه السلام ھەم باسی سەرەنجامی شووم و خراپ و پەر مەینەتیی و تازاری بیروایان و، ھاوبەش بو خوا دانەرەن دەکات، ھەم باسی سەرەنجامی پرخیر و خۆشیی و بەختەوہریی و پەر ھیمن و تاساییش و، پەر نازو نیعمەتی پڕواداران ی پارێزگار دەکات، تاکو:

أ- ئەوانە ی تاکو ئیستا پێی راستی خویان نەگرتوہو، ئەو پەيامە راست و دروستە ی خوی پەرورەدگاریان، لە باوہش نەگرتوہ، کە بە کۆتا پێغەمبەری خۆیدا عليه السلام ناردووہتی و لە دوا

کتابی خویدا ناردوویتی که قورثانه، همم ئەوان له لایه کهوه بترسین، له سزاو جهز بهی خوا، که بۆ بیبروایان و هاوبهش بۆ خوادانه ران و تاوانباران و سته مکاری داناو.

ب- بروادارانش دلخۆش بن و، زیاتر ده سترگ تووبن بهو پربازو په یامه ی خویا په روه دگاره وه، که بروایان پتهیناوه، که له دنیا دا سه ریان بهرز ده کاته وه، له دواړو ژیشدا تووشی به مراد که یشتن و بردنه وه ی هه ره مه زن و سه رفرازیان ده کات.

ج- بیبروایانیش ئەو پاداشته ی که خوا بۆ برواداران دایناوه، هانده رو، پالنه ریان بی، که ئەوانیش واز له بیبروایی و، هاوبهش بۆ خوا دانان و سه ره پۆیی و، له که لله ره قبی بیبن و، به چاوی عه قل و دل تهماشای په یامی خوا ﴿۱۶۱﴾ بکه ن و، سه رنج بده ن و هه لوه سته بکه ن و، بکه پنه وه.

سه ره تا خوا باسی سه ره نجامی شوومی بیبروایی تاوانبار ده کات، به لام له چیه وه ده ست پی ده کات؟ له خواردن و خوراکینه وه ده ست پی ده کات، ئەوه م له ته فسیره کاندایه دیوه، به لام وای تیده گهم، بۆیه خوا ﴿۱۶۱﴾ لیره دا به خواردن و خوراک ده ست پیده کات، چونکه له راستیدا مرۆقی بیبرواو، خه لکی بیبرواو گرنگترین شت به لایه وه، خواردن و خوراکه، گرنگترین شت به لایه وه گه ده و داوینه، چونکه له چوارچیه ی غه ریزه کانی خویدا ده خولیته وه، وه ک چۆن کاتی خۆی و لاخیان به کارهیناوه بۆ ناعوور، که له ده وری ئەو ناعووره سووړاوه و، تاوی هه لکیشاوه، ئەوانهش هه ر له ده وری غه ریزه کانی خویان ده خولیته وه و، تاکه شتیک بیرى لى بکه نه وه: تیرکردنی گه ده و تیرکردنی داوینانه، بۆیه خوا ﴿۱۶۱﴾ له خواردن و خوراکه هه ره خراپه که یانه وه ده ست پیده کات، که بیبرواینه! ئەوه خواردن و خوراکانه، ئەگه ر ئیوه له دنیا دا ته نیا بیر له گه ده و داوینتان بکه نه وه له پرکردنی گیرفانتان و، سه ر هه لنه برن، که خاوه نتان چی لى داوا کردوون، بۆچی لیره ی داناون و، ده بی چۆن بژین و، چ په یامیکی بۆ ناردوون؟ بزانه که چاره نووسیکی تاوا دژوار، چاوه ریتانه و که خواردن و خوراکتان به و شتیه یه، ﴿۱۶۱﴾ سَمَرَاتِ الرَّقْمِ طَعَامَ الْأَنْبِيَاءِ ﴿۱۶۱﴾، به دلنیا یی دره ختی زه ققووم، خوراکى بابای زۆر گوناهاکاره.

كوردەوارىي خۆمان كه له يه كىك تووره دەبن، كه شتىك دە خوات دەلین:
 (ياخو به زه قنه بووتى بن)، وا پنده چى له زه ققوومه وه هيتابيان، يان دەلین:
 (زه قنه مووتى خوارد)، واته: شتىكى زور تال و تفت و كه قووت نه درى، نجا
 خوا ﴿ذَهْرَمَوْى﴾ ده فه رموى: بيگومان دره ختى زه ققووم، واته: بهرى دره ختى زه ققووم،
 ﴿طَعَامَ الْاَيِّمِ﴾، خوراكى باباي زور گوناهاكاره، بۆيهش ده ليم: ليره دا مه بهست
 له دره ختى زه ققووم به رو ميوه كه يه، چونكه له سووره ي (الصفات) دا، كه
 پيشتر ته فسيرمان كردوه، خوا ﴿ذَهْرَمَوْى﴾ ده فه رموى: ﴿طَلَعَهَا كَانَتْ رُؤُوسَ الشَّيْطَانِ﴾ ﴿١٧﴾،
 واته: بهرى دره ختى زه ققووم، (طلع) واته: نهو ميوه وه بهرى دهرى دهكات،
 وهك سهرى شه يتانان وايه، بيگومانيش هيچكس سهرى شه يتانانى نه ديوه، به لام
 بو قيزه ون و ناوولا پيشاندا نه تى، نه مانهش نهو ئايه تانه ن: ﴿اَدَّلِكَ سَخِرْتُ لَامَ
 سَجَرَةِ الرَّقُومِ﴾ ﴿٢١﴾ اِنَّا جَعَلْنَهَا اِشْتَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾ اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي اَصْلِ الْحَجِيمِ
 ﴿٢١﴾ طَلَعَهَا كَانَتْ رُؤُوسَ الشَّيْطَانِ ﴿٢٥﴾ فَانْتُمْ لَا تَكُونُونَ بِهَا قَمَالُونَ بِهَا الْبَطُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ اِنَّ
 لَهْمَ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَمِيرٍ ﴿٢٧﴾ ثُمَّ اِنْ مَرَّجَهُمْ لِآلِ الْحَجِيمِ ﴿٢٨﴾ الصفات.

پيشى باسى جيگه و رنجه و نازو نيعمه تي كه بو بهه شتيان دانراوه دهكات،
 نجا ده فه رموى: ئايا نهوه باشتره بو ميواندارىي ليكردن . ياخود دره ختى
 زه ققووم؟ تيمه كر دوومانه به هوى سزاو نازار، يان هوى تافىكردنه وه بو
 سته مكاران، (كه بلين: چون درهخت له نيو تاگردا ده روئى؟)، نهوه درهختىكه كه
 دهردى له ته ختى بنى دوزهخ، بهر كهى وهك سهرى شه يتانان وايه، نهوانه لىي
 دهخون، ورگى خويانى لى ده تاخنن، [له بهر نهوهى هيچى ديكه يان دهست
 ناكهوى]، دواييش تيكه له يه كيان بو هيه له ئاوى كولاوو داغ، دواى نهوهش
 نجا دووباره دهگه رينه وه نيو كلپهى دوزهخ.

كه واته: كه ليره دا ده فه رموى: ﴿اِنَّ سَجَرَةَ الرَّقُومِ﴾، واته: به رو ميوه
 دره ختى زه ققووم، ﴿طَعَامَ الْاَيِّمِ﴾، خوراكى باباي زور گوناهاكاره، مه بهست

به‌رو میوه‌که‌یه‌تی نه‌ک خویی دره‌خته‌که، به‌لام چونکه له سووره‌تی (الصفات) دا باسکراوه، لیره به‌پتویست نه‌زانراوه دووباره بکریته‌وه.

﴿كَالْمُهْلِ﴾، وه‌ک: کانزای تاواوه‌یه، هینده گهرمه، کانزای تاواوه‌ش، زپرو زیوه، ناسن و مسه، ههرچی هه‌یه که ده‌توئرتیه‌وه، ده‌بی نه‌و په‌ری گهرم بی، ﴿بَعْلَىٰ فِي الْبَطْنِ﴾، له سکاندا ده‌کوئتی، له تپو سک و، له تپو ورگیاندا ده‌کوئتی، واته: دوی خواردینشی ههر ده‌کوئتی.

﴿حُدُوهُ فَاعْتَمُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾، بیگرن و په‌لکینشی بکه‌ن، رایکتیشن به‌ره‌و تپوه‌راستی کلپه‌ی دۆزه‌خ.

﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِن عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾، دواپی له نازاری ناوی کولوو داغ، به‌سه‌ر ته‌پلی سه‌ریدا بکه‌ن.

﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، (پتی ده‌گوتری): بیچپژه، ههر توی ده‌سترپویشتووی به‌ریز! وه‌ک له دنیا‌دا لافت لی ده‌دا.

ته‌مه ته‌گهر له باری نه‌بوو جه‌هلیشه‌وه هاتپتته خوار، (وه‌ک پتیشتر باسمان کرد) به‌لام دیاره وه‌ک زانایان گوتوو‌یانه: ﴿إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمُعْتَسَىٰ﴾، تاپیه‌ت بوونی هوی هاتنه خوار، ری له گشتگیر بوونی واتا ناگری.

ته‌گه‌رنا ته‌م تاپه‌تانه، یه‌که‌م جار که هاتوونه‌ته خوار، چ ته‌وانه‌ی باسی پاریزکاران و نیمانداران ده‌که‌ن، چ ته‌وانه‌ی که باسی بیپروایان و خراپه‌کاران ده‌که‌ن، دیاره یه‌که‌م جار تاپه‌ته‌کان به‌سه‌ر که‌سانیک له کومه‌لکای پیغه‌مبه‌ردا ﴿جَبَّهٖ جَنِّ بُوون و چه‌سپاون، به‌لام به‌ته‌نکید ههر که‌سیکی دیکه، که نه‌و سیفه‌تانه‌یان هه‌بن، به‌سه‌ریاندا ده‌چه‌سپن، خوا ﴿بَعْلَىٰ﴾ ناوی که‌سی نه‌هیتناوه له قورئاندا، نه له پرواداران که بفرموی: فلانکه‌س و، نه له بیپروایان، به‌لکو ته‌نیا سیفه‌ته‌کانیانی باسکردوون، تاکو ههر که‌سی نه‌و سیفه‌ته‌ی تپدا‌بوو، نه‌و

(سُنْدُسْ وَإِسْتَبْرَقَ)، (رَقِيْقُ الدِّيَابِجِ وَغَلِيظَةُ)، (سُنْدُسْ) واتە: ئاوریشمی تەنک، (إِسْتَبْرَقَ) کە لە (سَتْبَرَك) ی فارسییەووە هاتووە، بە مانای ئەستوور دۆ، لە دنیادا نایابترین شت، کە بەرگ و پۆشاکى لى دروست بکړى، ئاوریشمە، دياره ئاوریشم بۆ پیاوان قەدەغەبە، مەگەر پاساویکی نەخۆشیی پێستیان هەبى، وەک پێغەمبەر ﷺ بۆ هەندىک لە هاوولان، کە نەخۆشیی پێستیان هەبوووە پێى داووە و مۆلەتی داووە لەبەرى بکەن، ئەگەرنا ئاوریشم هەر بۆ ئافرهتان بەکاردهی، وەک بەکارهینانی زېریش هەر بۆ ئافرهتانه.

بەلام بە تەنکيد ئەو ئاوریشمەى لە بەهەشتدا هەبە، وەک ئەو هەبە، کە لە دنیادا هەبە، هەرودها ئەو زېرو زیوہى کە لە بەهەشتدا هەبە، جیاپە لەوہى کە لە دنیادا هەبە، هەر وەک ئاگرى دۆزەخیش کە دواوژۇدا هەبە، جیاپە لە ئاگرەکەى دنیایا، وەک پێغەمبەرى خوا ﷺ پۆژى بە هاوولانى فەرموو: ئاگرى دۆزەخ، حەفتا هیندەى ئاگرى دنیا گەرمە، گوێیان: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ! ئەم ئاگرەى دنیاش بەس بوو، پێى سزا بدریین! فەرموو: سویند بەوہى گیانى منى بە دەستە، ئاگرى دۆزەخ حەفتا هیندە گەرمە^(۱)، وا پێدەچى حەفتا هیندەکەش، بۆ تێگەیاندن بى، بۆ زیدەپۆیى بى، ئەگەرنا مەرج نەبە، تەنیا حەفتاش بى، تێستا دەرکەوتووە کە دەگونجى، ملیونان پلەى گەرمیى هەبى، ئاگر لە پلەى سەدیى دەکوئینى، بەلام دەگونجى ئاگرى زۆر گەرمتر هەبى ئەو کوورانەى چەکیان تێدا دروست دەکرى، چەند سەد جار، یان چەند هەزار جار، لەو ئاگرەى کە ئاوى پێ دەکوئینى، یاخود ئەو ئاگرەى شتى پێ دەسووتینى و، دەبرۆنرى، گەرمترە.

(۱) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ مِنْ آدَمَ جُرَّةً مِنْ سَبْعِينَ جُرَّةً أَوْ مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ، قَالُوا: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لِكَافِيَةِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: فَإِنَّهَا فَضَّلْتُ عَلَيْهَا بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُرَّةً أَكْثَرًا مِنْ حَرِّهَا) (أخرجه أحمد: ۱۰۲۰۴، والبخاري: ۳۰۹۲،

تَنَجًا دەفەرمۇي: ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَنِينَ﴾، پۇشاكى، ئاورىشىمى تەنك و ئەستۈور لەبەر دەكەن، ﴿مُتَقَنِينَ﴾، پووبەپرووى يەكدى، پەرابەر بە يەكدى دانىشتوون، لە شوئىنەكانى دىكەدا ھاتو، بە تايىبەت لە سوورەتى (الضافات)دا، كە پىشتەر تەفسىرمان كىردو، كە لە بەھەشتدا كۆپو مەجلىس دەبەستى و، يادى دنيا دەكەنەھو، يادى ھاوئل و ئاشنا ناسياوھكانيان دەكەنەھو، ئەگەر لە دۆزەخىشدا بن و قسەيان لەگەلدا دەكەن.

﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بَحُورٍ عَيْنٍ﴾، ئاوا بەو شىئوھە ھال و بالى پارىزكاران و، سەربارەش جووھانكردن و، كىردماننە ھاونىشىن لەگەل ئافرەتانى سىپى و سۆل و، جەستە ناسك و شوخ و شەنگ، چاوو برۆ گەورەو رەش و جواندا، (حور) كۆى (خۆزە)، بە ماناى ئافرەتى سىپى و سۆل، كە جەستەى بى پەلەو بى لەكە بى، (عَيْن) كۆى (غىئە)، واتە: ئافرەتانى زۆر چا و جوان، كە ھەم رەشكىنەى چاويان، ھەم سىپىنەى چاويان زۆر تۆخ و جوان بى.

﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَكٍّ مِمَّا آمَنُوا﴾، لەوئىدا ھىماننەھو دۇنيايانە (لەھو بەھەشتەدا)، ھەر جورە ميوھەك داوا دەكەن، لە ھەموو ميوھەك داوا دەكەن، لە ھەموو ميوھەك، لەوانەى كە لە دنيادان، ئىمە دەزانىن چىن و، لەھو ميوھەشى كە بەس خوا ﷻ دەزانى بەھەشت چ ميوھەكى دىكەى ئىيە، دنيابەك كە بو تاقىكردنەھى مروقان داندراروھو، زياتر كافرو بىپروايەكان لىي بەھرەمەندن، لە نازو نىعمەتەكانى، ئەھو ھەموو شتەنەى تىدابين، بەھەشتىك كە خوا ﷻ تايىبەت بو دۆستەكانى خۆى دەپرەخسىتىن، دەبى چى تىدابتى! ئەھوى كە خواى بەرزى مەزن دەفەرمۇي: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأحقاف)، واتە: ھىچ كەستىك نازانى ئەھوى بۇى پەنجانكراو، لەھو كە جىي شادمانىي و دلخۇشىيەتى، بەھۆى ئەھوھو كە دەيانكرد.

که ده فەرموی: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَكِحَةٍ آمِنَةٍ﴾، له هه موو جوړه میوه یه کی تیدا داوا ده کەن، دلنیاو بئ ترسیشن، ئەوهی پتیشی به گشتی فەرمووی: له جینگه و ڕیگه و نشینگه یه کی پر هیمن و ناساییشان، به لأم ئەمه یان ئەم ناساییش (آمن)ه، په یوه ندیی به خواردن و خۆراکه کهوه هه یه، واته: ئەو خواردن و خۆراکه، ئەو جوړه میوانه ده خوون و، دلنیاو بپترسن، که به هۆی خواردنی ئەو میوانه وه، تووشی نه خووشیی و، دهره او بیشتهی خراپ نابن، وهک خواردنه کانی دنیا، که مرووف دوو پارووان له خوئی زیاتر ده خوات، دواپی نارەحەت دەبێ.

﴿لَا يَدْعُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، لهو به هه شته دا مردن ناچێژن، جگه له مردنی یه کهم، تنجا مردنی یه که میان له دنیا دا چێژتوه، نهک له به هه شته دا، به لأم لێره دا خوا ﷻ ده فەرموی: له به هه شته دا، مردن ناچێژن جگه له مردنه یه که مه کهوه، مردنه یه که مه که ش له دنیا داو له به هه شته دا چێژراوه، ئەم ته عبیرهش وهک دواپی باسی ده که یین، له مه سه له گرنکه کاندان، له بهر ئەوه یه که برواداران، ههر که روو حیان له جهسته یان جیا بۆوه، یه کسه ر ده چنه به هه شته، بۆیه وهک ئەو مردنه، ههر له به هه شته دا روویدا بئ، یاخود مانایه که ی: له به هه شته دا مردن ناچێژن، جگه لهو مردنه ی که له دنیا دا چێژتوو یانه، که ئەو کاته ده بئ بلتین: هه لآواردنه که، هه لآواردنێکی دا براوه، به لأم ئەکه ر بلتین هه لآواردنه که په یوه سته، ده بئ مانایه که ی ئاوابئ: مردن له به هه شته دا ناچێژن، جگه لهو مردنه ی که له دنیا دا چێژتوان.

﴿فَصَلِّ لِمَنْ رَزَاكَ﴾، ئەوه به خششه له پهروه ردگار ته وه، واته: ئەو به هه شته ی ده چنئ، بارتە قای کرده وه کانیان نیه وه، کرده وه کانیان هۆکارن، ئیمان و کرده وه باشه کان هۆکارن، بۆ چوونه به هه شته، به لأم نرخ و به های به هه شته ئین، به لکو ئەوه ههر به خششێکه له پهروه ردگار یانه وه، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْقَوْمُ الْظَلِيمُ﴾، ئا ئەوه یه به مراد گه یشت و به ئاوات گه یشت و، بردنه وه ی مه زن، نهک ئەوه ی له

دنیادا، کافرەکان خۆیانی پێ با دەدەن، کە چوار عانەیان لە گیرفاندایەو، شەش کەس قەلەبالیغیان بە دەورەو هەبە، لووتیان دەچیتە تاسمانی و هەواپەکیان دەچیتە کەللەو، بە هەق لەگەڵ کەس ناکەن! نەخێر ئەو بە ئاوات گەیشتی و بەمراد گەیشتی و بردنەوێ مەزن نیە، بەلکو بردنەوێ مەزن، ئەو یە کە خوا ﷻ باسی دەکات و لە بەهەشتدا دیتە دی.

لە کۆتایی دا خوا ﷻ دەفرموی: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ بِلِسَانِكَ﴾، بۆیە تێمە بە زمانی تۆ ئاسامان کردو، واتە: قورئامان ئاسان کردو، ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، بەلکو پەند وەر بگرن و تێی بگەن، واتە: خەلکە کەت و کۆمەلکایە کەت، پێش هەموو کەس کە هاوچەرخێ تۆن، بۆیە بە زمانی خۆت قورئامان ئاسان کردو، ﴿فَأَرْقَبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَابُونَ﴾، ئەم (ف)ە، (فاء التفریع) ی پێ دەتێن، واتە: بەلام بێپروایەکان بەندیان وەر نەگرت، لێی ورد نەبوونەو، لێی بەهەرەمەند نەبوون، بۆیە چاوەرێ بە، خوا سزایان دەدات، ﴿إِنَّهُمْ مُّرْتَابُونَ﴾، ئەوانیش چاوەرێن، ئەوان چاوەرێن کە تۆ بمری و پەیامە کەت کۆتایی پێبێ، یاخود: چاوەرێن ئەوێ تۆ دەبێتی، بێتە دی، تۆش چاوەرێ بەو، ئەوانیش دیارە چاوەروانن، کە بە تەنکید ئەوێ پیغەمبەری خاتەم ﷺ چاوەروانی کرد، لە دنیادا هاتە دی، کە سەرکەوتنی ئیسلام و، سەقامگیر بوونی پەیام و هیدایەتی خوا بوو، لەسەر گوێ زەوی و، ئەوێ ئەوان چاوەرێیان دەکرد، کە موخەمەد ﷺ مەری و پەیامە کەی ئەمێنی و، چرایە کە کە بە مۆلەتی خوا هەلیکردو، چرای ئیمان و هیدایەت بکوژی ئەو و خەفە بێ، ئەوێ ئەوان چاوەرێ بوون، هەر لە دنیادا هاتە دی و، لە دواڕۆژییدا بۆیان دەرکەوتو، کە زۆر بە هەلەدا چوو بوون، چونکە پیغەمبەری خوا ﷻ چەندە لە دنیادا ناوونابانگی بەرزکردو، وەک دەفرموی: ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ الشرح، بە تەنکید لە دواڕۆژدا ناوو ناوبانگی بەرزتریشە، هەلبەتە شوێنکەوتووانیشی هەروان، هەر کەسە بە پێتی خۆی، ئەم ئیسلامە هەر کە سێک دەستی تێبگرێ، هەر کە سێک ئەو پەیامی خواپە وەر بگرێ و،

خزمەتق پىئى بىكات، ھەم لە دىئادا پىئى بەرزىدە بىتتەو، ھەم لە دۈارۈۋۇشدا،
 ۋەك پىغەمبەر ﷺ لە فەرمايشىتىكىدا، دەفەرمۈئى: **إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا**
وَيَنْزِعُ بِهِ الْآخَرِينَ (أخرجه مسلم: ۸۱۷)، واتە: خوا بەم كىتپى، كۆمەلەتتىك بەرزى
 دەكاتەو، كۆمەلەنىكىش نىزم دەكاتەو.

ئەوانەى كە دژاىەتپى دەكەن و پىشتى تى دەكەن و پىشت گۈئى دەخەن،
 نىزم دەبنەو، ئەوانەش كە گۈئى لى دەگرن و لىئى تى دەگەن، بەرزىدەبنەو.
 خوا لە و كەسانەمان بگىرپى كە بە ھۈى قورئانەو زىاتر پىدەگەن، زىاتر لە
 خوا نىزىك دەبنەو، زىاتر پاك و چاك و راست و ساغ دەبن.

مه‌سه‌له گرنه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

میوه‌ی دره‌ختی زه‌قنه‌ مووت، خوراکی بابای گونا‌ه‌کاره، که وه‌ک کانزای
تواوه‌ له‌ سکاندا ده‌کولئ، وه‌ک کولئینی ئاوی داغ، خوای داد‌گه‌ر فه‌رمان به
فریشته‌کان ده‌کات، که بابای بی‌سرواو گونا‌ه‌کار بگرن و، په‌لکیشی نی‌وه‌پراستی
ناگری دۆزه‌خی بکه‌ن و، دوا‌یی ئاوی داغ و کول‌لوی به‌ ته‌پلی سه‌ردا بکه‌ن
و، پی‌ی بگوتری: بی‌چیزه! بی‌گومان تۆی ده‌سترۆ‌یشتووی به‌ریز! وه‌ک لاف‌ت لئ
ده‌دا له‌ دنیا‌دا، ئە‌مه‌ش ئە‌و سزایه‌ بوو که تیی‌دا دوو دل بوون، مشتوم‌پتان له
باره‌یه‌وه‌ ده‌کرد:

خوای ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ سَجْرَةَ الرَّقُومِ ﴿۱۳﴾ طَعَامُ الْأَيْمِ ﴿۱۱﴾ كَأَنَّهُمْ
يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿۱۵﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿۱۶﴾ خَذُوهُ فَاَعْتَلَوْهُ إِنَّ سَوَاءَ الْجَحِيمِ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ
صَبُّوا قَوْقَ رَأْسِهِ. مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿۱۸﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿۱۹﴾
إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿۲۰﴾﴾

شیک‌کردنه‌وه‌ی ئە‌م ئایه‌تانه، له‌ جهوت برگه‌دا:

۱- ﴿إِنَّ سَجْرَةَ الرَّقُومِ ﴿۱۳﴾ طَعَامُ الْأَيْمِ ﴿۱۱﴾﴾، به‌دنیایی دره‌ختی زه‌ققووم، خوراکی
گونا‌ه‌کاره، وا پیده‌چێ زه‌قنه‌ مووتی کوردیی له‌ زه‌ققوومه‌وه‌ هاتب، بی‌گومان که
ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ سَجْرَةَ الرَّقُومِ ﴿۱۳﴾ طَعَامُ الْأَيْمِ ﴿۱۱﴾﴾، به‌ دنیایی دره‌ختی
زه‌ققووم خوراکی گونا‌ه‌کاره، واته: به‌ری دره‌ختی زه‌ققووم، وه‌ک له‌ سووره‌تی (الصفات)
دا، پی‌شته‌ر هینامان، که ده‌فه‌رموئ: ﴿أَذَلِكْ خَيْرٌ لِّمَنْزِلَا أَمْ سَجْرَةُ الرَّقُومِ ﴿۱۳﴾﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً

لِّظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾ إِنَّهَا سَجَرَةٌ تُخْرَجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾ طَلَعَهَا كَأَنَّهٗ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ ﴿١٨﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ فِيهَا فَأَلَوْنَ مَنَافِقَ الْبُطُورِ ﴿١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابِقَ مِجَاسٍ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٢١﴾، که له ته فیسری سوورده تی (الصافات) دا، به درژییی لهو باره وه قسه مان کردوه و، تم نایه تانه مان ته فیسر کردوون.

کهواته: لیتره دا که هه ریک ده فهرموئی: دره ختی زه ققووم خوراکسی بابای گوناهاکارو زور تاوانباره، واته: میوه که ی و به ره که ی که ده ری ده کات، نه ک خودی دره خته که هه مووی، به لام له بهر نه وه ی لهوئی باسی (طَلَع) و میوه که ی کرده، لیتره دا به پتویست نه زانراوه، به زوری وایه، خوا هه ندی شت که یه کچار باس بکری، له شوینی دیکه، دووباره ی ناکاته وه، به لام جاری واش هه یه، هه قیقه تیک له سه دان شویندا باس ده کات، یان له ده شویندا باسی ده کات، یان له چوار شویندا باسی ده کات، نه وه نده ی پتویست ده کات، له چند شویتیکدا باسی دره ختی زه ققووم کراوه، به لام باسی میوه که ی کرابی و چوترا بی به سه ری شه ی تانانه وه، ته نیا له سوورده تی (الصافات) دایه، نیدی که لهوئی باسکراوه، له شوینه کانی دیکه پتویست نه کراوه، دووباره بکریته وه، نجا که ده فهرموئی: ﴿إِنَّ سَجَرَتَ الرَّقُومِ﴾، به دناییی به ری دره ختی زه ققووم، یه کسه ره ده فهرموئی:

﴿طَعَامُ الْأَشْجِرِ﴾، خواردنی بابای زور گوناهاکاره، دیاره: ﴿سَجَرَتَ الرَّقُومِ﴾، مه نصوبه وه ده بیته ناوی (إِنَّ) (اسم إن)، ﴿طَعَامُ الْأَشْجِرِ﴾، ده بیته گوزاره، (خَبْر) ه که ی، به لام ده شگونجن مانابه که ی ناوا بی: بیگومان دره ختی زه ققووم، هه تا بلئی تال و ناخوشه، خوراکسی بابای گوناهاکاره، وه ک من له مانای ده قاو ده قه که یدا وام هیناوه.

(الْأَشْجِرُ): واته: (كَيْفُ الْإِثْمِ)، زور گوناهاکار، چونکه (إِثْمٌ) به مانای گوناهاکار، به لام (أِثْمِ)، واته: زور زور گوناهاکار، وه ک: (عَالِمٌ)، به مانای: زانا، (علیم) واته:

زور زانا، لیره‌دا که ده‌فهرموی: (أثیم) واته: زور گونا‌ه‌کار، (الطبری) قسه‌یه‌کی جوان ده‌کات، ده‌لئ: (الإثمُ الَّذِي هُوَ الْكُفْرُ بِرَبِّهِ، ذُونُ غَيْرِهِ مِنَ الْإِثَامِ)، لیره‌دا مه‌به‌ست له گونا‌ه، نه‌و گونا‌ه‌یه‌که بریتیه له بی‌پروایی به په‌روه‌ردگاری، نه‌ک گونا‌ه‌کاتی دیکه، واته: نه‌و گونا‌ه‌یه‌که پی‌ی ده‌چپته دوزه‌خ و، نه‌و سزا سه‌خته‌ی پی‌ی ده‌دری، بریتیه له بی‌پروایی، نه‌گه‌رنا نه‌ک هه‌ر گونا‌ه‌یکی دیکه، هه‌ندی گونا‌ه، گونا‌ه‌ی گچکه‌ن و، هه‌ندی گونا‌ه مسو‌لمانانیش تووشیان ده‌بن و، نیمانی‌شیان هه‌یه، به‌لام دوا‌یی به ته‌وبه‌کردن، یان به شه‌فاعة‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یاخود به سزای قوناغی به‌رزخ، نه‌و گونا‌ه‌یان له کو‌ل ده‌بپته‌وه، نه‌وانه نا، به‌لکو نه‌و گونا‌ه‌یه‌که ده‌یکات، پی‌ی بچپته دوزه‌خ و پی‌ی له به‌ری زه‌ققووم بخوات، بریتیه له بی‌پروایی و، هاوبه‌ش بو خوا دانان.

۲- ﴿كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبَطْنِ﴾، وه‌ک کانزا له سکاندا ده‌کو‌ل، (المُهْلُ: الرِّصَاصُ أَوْ الْفِضَّةُ أَوْ مَا يُدَابُّ فِي النَّارِ إِذَا أُذِيبَ فِيهَا فَتَنَاحَتْ حَرَارَتُهُ وَاسْتَدَّتْ حَمِيئَتُهُ فِي شِدَّةِ السَّوَادِ)، (مُهْل): بریتیه له مس، یاخود زیو، یان هه‌ر کانزایه‌ک که له ناگردا بتویتریته‌وه، که گه‌رماییه‌که‌ی ده‌گاته نه‌وپه‌ری و، په‌کجار زور گه‌رم ده‌بن، په‌کجار زور ره‌شیش ده‌بن.

هه‌لبه‌ته مه‌رج نیه، هه‌موو کانزایه‌ک ره‌ش بی‌ی، به‌لکو جاری وا هه‌یه سوور ده‌بپته‌وه، گرنک نه‌وه‌یه (مُهْل) به مانای کانزای تواوه‌دی، هه‌ندی‌کیش گوتووایانه: تلئتی زه‌یت، زه‌یتیش که زه‌یتوونه‌که ده‌کو‌لی‌تری، بو نه‌وه‌ی زه‌یت به‌ره‌م بی، نجا تلئته‌که‌ی زور گه‌رمه، نه‌ویش وه‌ک نیمچه کانزایه‌کی تواوه‌وایه له به‌ر گه‌رمی‌یان، (يَغْلِي)، نه‌و میوه‌ی دره‌ختی زه‌ققوومه ده‌کو‌ل، (يَغْلِي الطَّعَامُ، وَتَغْلِي الثَّمَرَةُ) چونکه (يَغْلِي) به (تَغْلِي) یش خو‌نراوه‌ته‌وه، نجا نه‌گه‌ر (يَغْلِي) بی، واته: خورا‌که‌که ده‌کو‌ل له سکیاندا، که دره‌ختی زه‌ققوومه، نه‌گه‌ر به (ت) ش بخویتریته‌وه (تَغْلِي) راناوه‌که‌ی ده‌چپته‌وه بو میوه‌ی دره‌ختی زه‌ققووم، (ثَمَرَةُ) مینه‌ی مه‌جازییه‌و، راناوه‌که بو نه‌و ده‌چپته‌وه.

چۆن دەكۆلێ له سکیاندا؟

۳- ﴿كَغَلِي الْحَمِيرِ﴾، وهك كۆلینی ئاوی كۆلاو و داغ، (وَهُوَ الْمُسَخَّنُ الَّذِي قَدْ أُوقِدَ عَلَيْهِ حَتَّى تَنَاهَتْ شِدَّةَ حَرِّهِ)، ئەو ئاوهیبه كه ئاگری دەدرێته بهر، تاكو گهرمایه كهی دهگاته ئەوپهڕی.

له بارهی زهققوووهوه، ئەمه گێردراوه تهوه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، لَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنْ زُقُومٍ جَهَنَّمَ أُنزِلَتْ إِلَى الدُّنْيَا، لَأَفْسَدَتْ عَلَى النَّاسِ مَعَاشَهُمْ} (أخرجه الطبري: ۳۱۲۰۶).

واته: عه بهدوللای كۆری عه بهباس (خوا لێیان رازی بێ)، دهلتی: ئەگه ر دلۆپێك له زهققووومی دۆزهخ دابه زینتیته سه ر دنیا، ژیان و گوزه رانی هه موو خه لك تێك ده دات، هه لبه ته ئەو شتانه ی خوا دایان، له رۆژی دوایدا، چ وهك پادا شت بۆ پارێزكاران و به رواداران، چ وهك سزا بۆ بێهروایان و خراپه كاران، له گه ل ئەوه ی دنیا دا ناچه تاي ته رازوووه و، به خه یالی مرۆفیش دانایه ن، له به ر ئەوه نابێ ئەو قسه به مان پێ زۆر بێت، كه به ك دلۆپه له زهققووومی دۆزهخ هه موو دنیا ده گۆرێ و، تێکی ده د.

۴- ﴿حُدُودَهُ فَاَعْتَلَوْهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾، به گرن نجا رايكيشنه ئیوه راستی دۆزهخ، لێره دا شتێك قرتبێراوه كه به سیاق و سه لېقه ده زانری، واته: (يُقَالُ لِلْمَلَائِكَةِ: حُدُودُهُ فَاَعْتَلَوْهُ)، به فریشتان ده گوتری: به گرن و رايكيشن، یان (يَقُولُ اللَّهُ لِلْمَلَائِكَةِ)، خوا به فریشته كان ده فرموی: به گرن، (فَاعْتَلَوْهُ)، واته: رايكيشن، په لكیشی بکه ن، ﴿إِن سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾، به ره و ئیوه راستی كلبه ی دۆزهخ، (فَاعْتَلَوْهُ) ش، به دوو شتیه خویندراوه ته وه:

أ- (فَاعْتَلَوْهُ)،

ب- (فَاعْتَلَوْهُ)، (عَتَلَهُ: يَعْتَلُهُ وَيَعْتَلُهُ: عَتَلًا، إِذَا سَاقَهُ بِالذُّفْعِ وَالْجَذْبِ)، (عَتَلَهُ: يَعْتَلُهُ وَيَعْتَلُهُ) هه ر دوو كیان، (عَتَلًا)، چاوكه كه بانه، واته: رايكيشا به پال پتوه نان و به رايكيشان، به كوردی پێی ده گوتری: په لكیشکردن، یان پالسه ستۆدان.

۵- ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابٍ الْحَمِيمِ﴾، دواپی بەسەر تەپلی سەردا برێژن، لە نازاری ئاوی کولاوو داغ، تەعبیره که ئاویه: (مِنْ حَمِيمٍ الْعَذَابِ)، ئاوی کولاوو که مایه‌ی سزاو نازاره، بە لأم بۆیه فەرمووویهتی: ﴿مِنْ عَذَابٍ الْحَمِيمِ﴾، (آی: مِنَ الْحَمِيمِ الَّذِي هُوَ سَبَبُ الْعَذَابِ)، له و ئاوه کولاوو داغی که هۆکاری نازارو ئێشه.

وشه‌ی (سَوَاءَ): به مانای ئیوه‌پراستی دێ، ﴿إِنَّ سَوَاءَ الْجَحِيمِ﴾، بۆ ئیوه‌پراستی دۆزه‌خ په‌لکێشی بکه‌ن و، دواپی له ئاوی کولاووی بەسەر تەپلی سەردا بکه‌ن، جگه له‌وه‌ی ئەو خواردنه‌ی خواردووویه‌تی له سکیدا، ده‌کولێن، وه‌ک: مس و کانزای تاواوه وایه، ده‌کولێ و، سەرباره‌ش ئاوی کولاوویشی بەسەر تەپلی سەردا بکه‌ن و، په‌لکێشی بکه‌ن، رایکێشینه ئیوه‌پراستی ناگری دۆزه‌خ.

(جَحِيمٌ) یش: (النَّارُ الْمُتَاجِفَةُ)، ئەو ئاگره‌ی کلپه‌ی سەندوه، کلپه‌که‌ی سه‌وز بووه له به‌هێزیان.

۶- ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، بچێژه به‌ دنیایی هه‌ر تۆی ده‌ستپۆشیتووێ زالی خاوه‌ن پێزو حورمه‌ت، واته: به‌و گوناهاکاره به‌دبه‌خته ده‌گوتری: بچێژه ئەو نازارو سزایه‌ی تێستا پێی سزا ده‌دری، به‌پراستی تۆ بووی ده‌ستپۆشیتوو بووی، له ئیو کۆمه‌له‌که‌تداو، له لایان به‌رپێژ بووی، ئەمه‌ش دوو واتای هه‌ن:

أ- ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی ئەوه‌ بێ، که له ئیو خه‌لکه‌که‌یدا ده‌ستپۆشیتوو بووه‌و، پێژ لیگیراویش بووه.

ب- ده‌شگونجی ئەمه به‌ توانج و ته‌وسه‌و بێ، واته: بچێژه تۆ بووی که ده‌تگوت: من زۆر ده‌ستپۆشیتوووم و زۆریش به‌رپێزو حورمه‌تم، ده‌ بچێژه ده‌ی! ده‌ستپۆشیتن و پێزو حورمه‌ته‌که‌ت به‌ خۆسه‌پانندن و به‌سته‌م، زۆرو به‌ ناهه‌ق بوو، بۆیه ئاوا له‌سه‌ری سزا ده‌دری، که‌واته: به‌م واتایه‌ بێ، ئەمه‌ سه‌رزه‌نشترکردنه، به‌ واتایه‌که‌ی دیکه‌ بێ، روونکردنه‌وه‌ی حال و واقعه‌تی له‌ دنیا‌دا، که تۆ له دنیا‌دا وا بووی.

(۷) - ﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ مُتَمَرِّضُونَ﴾، به دنیایی تمهه، (ثم نازارو سزایه)، که تئیدا دوودل بوون، یاخود تئیدا مشتومرتان ده کردو، شه په قسه تان ده کرد، نهوه ئیستا فهرموون تووشی بوون.

با له بارهی (مُهَل) هوه، ئەم ده قه بئین، که چه مک و واتاپه که ی زیاتر پوون ده کاته هوه، (الطبری) له تفسیره که ی خویدا^(۱) ئەم ده قه دئین:

(عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: بَلَّغَنِي أَنَّ ابْنَ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، سئِلَ عَنِ الْمُهْلِ الَّذِي يَقُولُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَرَابُ أَهْلِ النَّارِ، وَهُوَ عَلَى بَيْتِ الْمَالِ؟ قَالَ: قَدَعَا بِدَهَبٍ وَفِضَّةٍ فَأَذَابَهُمَا، فَقَالَ: «هَذَا أَشْبَهُ شَيْءٍ فِي الدُّنْيَا بِالْمُهْلِ الَّذِي هُوَ لَوْنُ السَّمَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَشَرَابُ أَهْلِ النَّارِ، غَيْرَ أَنْ ذَلِكَ هُوَ أَشَدُّ حَرًّا مِنْ هَذَا»)، واته: حه سه نی به صرایی (په حمه تی خوای لیین)، ده لئ: پئیم گه یشتوه که عه بدوللای کوری مه سعوود رضي الله عنه له بارهی (مُهَل) هوه پرسیری لیکراوه، ئەو (مُهَل) هی که گو تویانه و ده گو ترئ: پوژی قیامت، خواردنه وهی دۆزه خیانه، ئەوانه ی له نیو ناگری دۆزه خدان، (ئهو کاته عه بدوللای کوری مه سعوود به پرسیری خه زئنه ی ده ولت بووه، ئەویش ده یه وی به لگه یه کی کرده یی و واقیعیان بو بئیتته وه، به شیوه یه کی واقیعی بویان وئنا بکات) بانگ ده کات ده لئ: هه ندئ زئرو زیو بئین، (له ریوایه تی دیکه دا هاتوه، ده لئ: ئەوه ی که پارچه و شکاوو، پکاو بووه له خه زئنه ی ده ولتدا ماوه ته وه) ده یان تو بئیتته وه، (دوای ئەوه ی قال ده بئته وه په نگه که ی سوور ده بئ، ته واو ته واو گهرم ده بئ)، ده لئ: ئەمه له شتی دنیا دا وئچوو ترین شته به و (مُهَل) هی خوا رضي الله عنه باسی ده کات، که په نگه که ی وه ک په نگه ی ناسمانه، له پوژی دواییدا، (شین ده بئ) و، خواردنه وه ی ئەوانه یه که له ناگری دۆزه خدا ده بن، به لام ئەوه ی له قیامت هه یه، له دۆزه خدا هه یه، زور گهرم تره له و کانه زا تواده ی ئیستا لئره ده بیین.

مهسه لهی دووهم:

پاریزکاران له رۆژی دوایی داسه لامت و بئ به لان، له ئیو باغ و سه رچاواندا، پۆشاکێ ئاوریشمی ته نک و نه ستور ده پۆشن، رووبه رووی یه کدی داده نیشن و له گه ل ئافره تانی سپی و سو ل و قه شه نگ و چاوه شدا، ده بنه هاوشین و، هه موو جو ره میوه یه کیان ده بی و، بئ ترس و بیس ده بن و، مردن ناچیزن، جگه له و مردنه ی یه که م که رابردوو، نه وه ش هه مووی وه ک به خشی پهره ردگاریان و هه ر نه وه ش سه رفرازی مه زنه:

خوَا ۵۴ ﴿۵۴﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿۵۵﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۵۶﴾
 يَلْبَسُونَ مِنْ تَحْتِهَا أَسَدِينَ ﴿۵۷﴾ كَذَلِكَ وَرَوْنَهُمْ بَخُورٍ عَرِينٍ ﴿۵۸﴾
 يَتَدَعُونَ فِيهَا كُلًّا فَنُكِهَتِ عَائِمَاتٌ ﴿۵۹﴾ لَا يَدْخُرْنَ فِيهَا الْمَوْتُ إِلَّا أَلْمُوتَةَ ﴿۶۰﴾
 الْأُولَىٰ وَوَقْنَهُمْ عَذَابَ الْبَحِيمِ ﴿۶۱﴾ فَضَلَّامِينَ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْغَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿۶۲﴾

شیکردنهوی ئەم، تاهه تانه، له ده برگه دا:

۱- ﴿۵۴﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿۵۵﴾، به دنیایی پاریزکاران له نشینگه به کی پر هیمن و ئاساییش و دنیاییدان، وه شی (مقام) واته: شوینی لیوه ستان، که خانووبه ره و جگه و رگه و، نه وه ی که پیه وه په یوه سته، ده گریته وه، خو پتر او یشه ته وه: (فی مَقَامٍ أَمِينٍ) (مقام) یش واته: شوینی تیدا نیشته جی بوون، واته: (مقام)، یانی: شوینی تیدا وه ستان، (مقام) یش واته: شوینی تیدا نیشته جی بوون و مانه وه، مانایه که یه یان لیک نیزی که.

که ده فه رموی: ﴿۵۴﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿۵۵﴾، یان (مقام آمین)، (آی: الْأَمِينِ سَاكِنُهُ)، یانی: ئەو که سه ی تیدا نیشته جی بئ، بئ ترس و بیمه و هه ست به هیمینی و ئاساییش ده کات، هه روو هه ده شگونجی بگوتری: شوینه که هه یج مه ترسی به ده رو به وه نیه، له سه ر نیه و وه ک شوینه کانی دنیا که ده گونجی لا فویان بو بئ،

بوومله رزه یان بو بئ، تاگر پۆین لئیان بدات، تسونامی لئیان بدات، درنده یان بو بئ، دوژمن هه لکوتیتته سهریان، نهو مه ترسییانهی هیچ کام له سهه ر ئین، بو به هه ندیک له توژده روهوان که گوتوو یانه: (أَمِیْنٌ سَاکِنُهُ)، یان (أَمِیْنٌ سَاکِنُهُ)، پیم وابه مه رج نیه نهو که سهی له ویدا نیشته جینه، بهس نهویان نه مین و دلنیو بو ترس بئ، به لکو شوینه کهش وهک جوگرافیا ترس و بیم و مه ترسی و ناره چه تیهه کان رووی تیناکه ن.

(۲) ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، له باخ و کانیاوان دان، دوایی سه ر ژمیری نهو نازو نیعمه تانه ده که یه، که هه موویان یازده نازو نیعمه تن، به لام جاری پیناندا ده پۆین، له تئو باخ و گوئ و گوئزارو، کانیی و سه ر چاواندان.

ئه دهی پۆشاکیان چیه؟

(۳) ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾، ناوری شمی ته نک و نه ستوور ده پۆشن، (مِنْ: لِيَيَّانِ الْجَنِّسِ، وَالْمُبَيَّنُّ مَخْدُوفٌ دَلَّ عَلَيْهِ يَلْبَسُونَ)، (يَعْنِي: يَلْبَسُونَ مِنْ ثِيَابِ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ)، نه م: ﴿مِنْ﴾، بو روونکر دنه وهی جنسی له بهر کر اوو پۆشراوه که به، تنجا پۆشراوه که قرتی زاوه، چونکه وشه ی ﴿يَلْبَسُونَ﴾: ده لاله تی له سهه ده کات، یانی: (يَلْبَسُونَ ثِيَابًا) یان (لباساً مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ)، (سُندُسٍ) به ناوری شمی ته نک ی زور گران به ها ده گوتری، (إِسْتَبْرَقٍ) یش به ناوری شمی نه ستووری گران و به قیمهت ده گوتری.

(۴) ﴿مَتَقَلَّبِيكَ﴾، رووبه رووی یه کدی دانیش توون، (مُتَوَاجِهَيْنِ)، رووبه رووی یه کدی داده نیشن، له شوینه کانی دیکه ی قورناندان خوا ﷻ باسی کردوه: ﴿إِخْرَاقًا عَلَىٰ سُرْرٍ مِّنْ قَلْبَانٍ﴾ ﴿الصَّحْر﴾، واته: برایانه له سهه ر ته ختان رووبه روون، له شوینی دیکه له سووره تی (الحجر) دا، ده فهرموئ: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ﴾ ... ﴿١٧﴾، هه رچی کینه و بوغزو غه ره زو هه ستیاری به رانه به یه کدی، هه موویمان له دل ده رهاو یشتن، هه روه ها له سووره تی (الأعراف) یشدا تاماژه به وه ده کات و، له سووره تی (الصافات) یش، باس ده کات، نه وانه که داده نیشن باس و یادی دنیا ده که نه وه، نه ک هه روا به وشکیی دابنیشن.

۵- ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بِحُورٍ عَيْنٍ﴾، حالیان وایه و جووتیشمان کردن له گه لّ نافرته تانی سپیی و سوّل و چاوگهش و گهوره دا. (كذَلِكَ) واته: حالیان به و شیوهیه، یا خود نهوانه له نازو نیعمهت و، له حالیکی هیئنده خوّش دان، مه گهر هر بچووتری به خوویه، نه گهرنا هیچ شتیکی دیکه نیه، بکوتری: وهک نهو، ﴿وَرَوَّجْتَهُمْ بِحُورٍ عَيْنٍ﴾ جووتمانکردوون، یان کردوومانن به هاونشین له گه لّ نافرته تانی سپی و سوّل و سافدا، له رووی جهسته و دیمه نهوه، ﴿عَيْنٍ﴾، چاو گهوره و چاوگهش و جوان، که واته: لیره دا ﴿وَرَوَّجْتَهُمْ﴾، وهک هموو تویره رهوانی قورئان گووویانه و قسه که شیان راسته، مه به ست نهوه نیه، که خوا ﴿﴾ هاوسه رگیری بو کردوون و لیکی ماره کردوون، چونکه له به هه شتدا ماره کردن نیه و، نهوه بو دنیایه، به لّام له به هه شتدا، هر که سه نهوه ی خوا ﴿﴾ پی بدات، نهوه ی هه یه و پیویست به ماره کردن ناکات، هر پیدانی خوی موته عال، بو خوی نهوه ماره کرده که یه، ههروهک خوا ﴿﴾ زهینه بی به وشه ی موباره کی خوی له پیغه مبهری خوا ﴿﴾ ماره بری، که کچه پووری خوّشی بوو، فهرمووی: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾ ﴿٣٧﴾ الأَحْزَاب، واته: کاتیک زهید کاری پی نه ماو، لیک جیابوونه وه، له تۆمان ماره بری، ئنجا دوایی زهینه ب، وهک له تهفسیری سووره تی (الأحزاب) دا باسمان کرده، شانازی ده کرد، به سه ر هاوسه رانی دیکه ی پیغه مبهردا ﴿﴾ هر کامبکیان شانازی به شتیکه وه کرده، نهویش ده بکوت: ﴿زَوَّجْنَاهَا لِيَكُونَ وَرَؤُوسَ الْجَنَّةِ﴾ (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۲۱۳، قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الألبانی)، واته: ئیوه خرم و کهستان ماره یان بریون، (له پیغه مبهردا ﴿﴾، به لّام من خوا ﴿﴾ له سهرووی ههوت ناسمانانه وه منی ماره بریوه.

که بیگومان شانازییه کی گهوره بووه، بهس بو نهویش و ابووه، (حُورٍ) کوّی (حُورَاهُ) ه، واته: نافرته تی سپی و سوّل، که جهسته ی خالّ و په لّه و له که ی پیوه نه بی، (عَيْنٍ) یش کوّی (عَيْنَاهُ) ه، واته: نافرته تی چاوگهش و جوان، که هه م سپینه ی چاوی زور سپی بی، هه م ره شکیته ی چاوی زور رهش بی، مهرجیش نیه، ته نیا چاویان رهش و سپی بی و چاوپرهش بن، چونکه (عَيْنَاهُ) واته: چاویان گهوره و

جوان بئی، تنجا چاویان شینه، یان چاویان سهوزه، یان چاویان کالّه، بویه ش لیره ده یلّیم، چونکه له تهفسیره کاندانهمبینهوه نهمه باس کرابئی، ههر ده لّین: سپینه چاویان زور سپیهو، رهشکینهی چاوشیان زور ره شه، چوینراون به چاوی مانگای کینوی، یان چاوی ناسک و مامزه وه، که چاویان گه وره و جوانه، به لّام پّیم وایه وشه ی: (عین) که کوی (عیناء) واته: نافرتهی چاو گه ش و چاو گه وره و جوان، تنجا ئیدی چاوه که ی ره شه، رهش و سپیه، سه وزو سپیه، چاوی شینه، چاوی کالّه، هه مووی ده گرته وه، له بهر نه وه ی ههندهی له تویره ده وانی قوربان، ته ماشای زهوق و سه لیکه ی خو یان، یا خود ده وره به رو ژینگه ی خو یان کرده، له وه وه ته ماشای نیعمه ته کانی خو یان کرده، ههر به و شیوه یه ش، به و پاشینه کلتوریه ی خو شیان قورنایان تهفسیر کرده، که نه وه مرؤف تووشی هه له ده کات، نه گه رنا (خور) کوی (خوزاء) ه، که جهسته یان پاک و بئی په له و له که یه، که نه ویش ههر چه نده زور به یان ده لّین: سپی و سوّل، به لّام ده شگونجی به مانای: جهسته ساقی و بئی په له یی و بئی له که یی و، ساغ و ساف و جوان و بهرچاوی، تنجا با نه سمه ریش بئی، با ههر ره نکینکی دیکه ش بئی، هه روه ها: (عین) یش که کوی (عیناء)، واته: چاو گه ش و چاو گه وره و جوان، تنجا رهنگی چاوه که ههرچی هک بئی، که به پی زهوق و سه لیکه ی گه لان و، نه ته وه کان و به پی کلتوری نه و گه ل و نه ته وانه، که به شیکه له پیکه اته یان، تیکه یشتیان بو جوانیه کان ده گورّی، یانی: بو جورّی جوانیه کان تیکه یشتنه که یان ده گورّی، هه یه چاوی نه م جورّی پی جوانه، هه یه چاوی جورّی دیکه ی پی جوانه، هه یه رهنگی سپی پی جوانه و، هه یه رهنگی نه سمه ری پی جوانه و، تا کوتابی.

۶- ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَاءٍ آمِينًا﴾، له ویدا (له به هه شتدا)، هیمانه هه موو جورّه میوه یه ک داوا ده که ن، واته: ههرچی بیخوازن لیبه ی، (الْفَاكِهَةُ: مَا يَتَفَكَّهُ بِهِ وَيَتَلَذُّذُ بِهِ بَطْعَمِهِ مِنَ الثَّمَارِ وَنَحْوِهَا، (فَاكِهَةُ): ههر شتیکه چّیژی لی وهر بگری، له زه ذی لی وهر بگری له خواردنه که ی، تنجا چ له میوه، چ له غهیری میوه ش، واته: نه ویش مه رج

نیه، ته‌نیا میوه بن، به‌لکو ههر شتی که مایه‌ی چیژ لیوه‌رگرتن و خو‌شی لیوه‌رگرتن بن، بن‌ته‌وه‌ی له‌بهر برسیه‌تی، یان له‌بهر له‌کۆل خو‌کردنه‌وه‌ی نازاری برسیه‌تی بخوری.

﴿أَمْنِينَ﴾، ﴿أَمْنِينَ﴾: حَالٌ مِنْ صَمِيرٍ يَدْعُونَ، وَالْمَرَادُ هُنَا أَمْنٌ خَاصٌّ، وَهُوَ الْأَمْنُ مِنَ الْغَوَالِيلِ وَالْأَلَامِ مِنْ تِلْكَ الْفَوَاكِهِ عَلَى خِلَافِ حَالِ الْإِكْتَارِ مِنَ الطَّعَامِ فِي الدُّنْيَا، وَشَهَى: (أَمْنِينَ) حَالَهُ لَه رَانَوای (يَدْعُونَ) یانی: کاتیکی داوای هه‌موو جو‌ره میوه‌یه‌ک ده‌که‌ن، نه‌مین و دل‌نیاو هیمن و، بن‌ترسن، ته‌مه‌ش بن‌ترسیه‌کی تایبه‌ته، که بریتیه له‌بن‌ترسی و دل‌نیا‌یی، له‌و نازارو ده‌رهاو‌یشته خراپانه‌ی له‌و خواردانه، که ده‌یانخو‌ن، په‌یدا ده‌بن که بو له‌ززه‌ت و چیژ ده‌یانخو‌ن، به‌په‌چه‌وانه‌ی هی دنیاوه، که نه‌که‌ر که‌سیک له‌شتیک زۆر بخوات، دوایی تووشی ناره‌حه‌تی ده‌بن و، ده‌رهاو‌یشته‌ی خراپی ده‌بن.

﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، له‌و‌یدا مردن ناچیژن، جگه له‌مردنی به‌که‌م، وه‌ک پیشت‌ر باسمان‌کرد، ته‌وه دوو واتای هه‌ن:

أ- نه‌م: (إِلَّا) به، نه‌که‌ر بگوتری: هه‌لاواردنی په‌یوه‌ست (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَّصِلُ)، واته: له‌به‌هه‌شتدا مردن ناچیژن، جگه له‌و مردنه‌ی به‌که‌م جار، له‌بهر ته‌وه‌ی مرو‌فی بر‌وادار که روو‌حی له‌جه‌سته‌ی جیاده‌بیته‌وه، به‌کسه‌ر روو‌حه‌که‌ی ده‌چیته به‌هه‌شت، ئنجا وه‌ک له‌به‌هه‌شتدا مردب وایه.

ب- به‌لام نه‌که‌ر (إِلَّا)، به‌مانای (غَيْرَ) بن، نه‌ک به‌مانای جگه، یانی مردن ناچیژن له‌به‌هه‌شتدا، جگه له‌و مردنه‌ی که له‌دنیا‌دا چیشتوو‌یانه، ته‌و کاته‌ش پی‌ی ده‌گوتری: هه‌لاواردنیکی داب‌راو (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَّقَطِعُ).

چونکه په‌یوه‌ست، ته‌وه‌یه که هه‌لاو‌تر‌دراو (مُسْتَثْنَى)، به‌شیکی بن، له‌لن هه‌لاو‌تر‌دراو (مُسْتَثْنَى مِنْهُ)، به‌لام نه‌که‌ر هه‌لاو‌تر‌دراو به‌شیکی نه‌بن له‌لن هه‌لاو‌تر‌دراو، ته‌و کاته‌ش پی‌ی ده‌گوتری، هه‌لاواردنی داب‌راو.

۸- ﴿وَوَقَّهْمَ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، ئەو (خوایا) پاراستنی، چەپالەیی دان لە نازاری کڵبەیی دۆزەخ.

۹- ﴿فَصَلِّاَ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەو بەخششە لە پەرورەدگار تەو، ﴿فَصَلِّاَ﴾، (حَالَ مِنْ الْمَدْكُورَاتِ)، هەموو ئەو ی باسکرا، بەخششە لە پەرورەدگار تەو، بەو واتایە: کە ئیمانیان هەبوو و کردەوی چاکیان هەبوو، هۆکار بوو بۆ چوونە بەهەشتیان، بەلام بەهەشت و، ئەو هەموو نازو نعیمة تانە، بەهاو تیچوو و نرخەکیان ئەو نەندە ئیمان و کردەوی باشی ئەوان نەبوو، بەلکو تەنیا هۆکار بوو، بەلام ئەو بەهەشت و نازو نعیمة تە، لە راستیدا بەخششیکە لە پەرورەدگار تەو دەدری و، ئیمان و کردەوی چاکیش هۆکاری تی.

۱۰- ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەو یە دەربازبوون و قوتاربوونی مەزن، یاخود: ئا ئەو یە سەرکەوتن و بردنەوی مەزن و، بە مراد گەشتنی مەزن، لێرەدا پانای جیاکردنەو (ضمیر الفصل) کە (هۆیە)، هینراو بۆ تاییەت کردنی ئەو بردنەو بە مراد گەشتنە، بە بەخششی پەرورەدگار تەو، ئەمیش ئەو دەگەیهنی کە جگە لە بەخششی پەرورەدگار، بردنەو بە مراد گەشتنیکێ دیکە بوونی نیەو، ئەگەر بردنەو هەبی، بەس ئەو یە.

ئنجا بە پیتی ئەو مانایەیی ئیمە کردمان:

(ابن قتیبة) وهك (الشوكانی) له (فتح القدیر) هكەیی خویدا^(۱)، لپی خواستۆتەو، مینیش دەقەكەیی دینم، دەلی:

(إِنَّمَا اسْتَنْتَنِي الْمَوْتَةُ الْأُولَى وَهِيَ فِي الدُّنْيَا، لِأَنَّ السَّعْدَاءَ حِينَ يَمُوتُونَ يَصِيرُونَ بِطُغْيِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ إِلَى أَسْبَابِ مِنَ الْجَنَّةِ، يَلْقَوْنَ الرُّوحَ وَالرَّيْحَانَ، وَيَرَوْنَ مَنَازِلَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ، وَتُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُهَا، فإِذَا مَاتُوا فِي الدُّنْيَا فَكَأَنَّهُمْ مَاتُوا فِي الْجَنَّةِ، لِاتِّصَالِهِمْ بِأَسْبَابِهَا

وَمَشَاهَدَتِهِمْ إِيَّاهَا، فَيَكُونُ الْإِسْتِثْنَاءُ عَلَى هَذَا مُتَّصِلًا. وَاخْتَارَ ابْنُ جَرِيرٍ أَنْ إِلَّا بِمَعْنَى بَعْدَ، وَاخْتَارَ كَوْنَهَا بِمَعْنَى سِوَى ابْنِ عَطِيَّةَ).

(ابْنُ قُتَيْبَةَ) که زانیه‌کی زور ورده، قسه‌ی زوری کردوون له باره‌ی نه‌و نایه‌تانه‌وه، که مانایان جوریک له نیشکال و، تم و مژی به‌سه‌ره‌وه‌یه، به لای زوربه‌ی خه‌لکبه‌وه، ده‌لی:

بۆیه خوا **مُتَّعًا** مردنی به‌که‌می هه‌لاواردوه: ﴿لَا يَدْوُقُونَ فِيهَا أَلْمُوتَ إِلَّا أَلْمُوتَةَ الْأُولَى﴾، له حالیکدا که مردنی به‌که‌م له دنیا‌دا بووه، چونکه به‌خته‌وه‌ران کاتیک ده‌مرن، به لوتف و توانای خوا ده‌چنه نئو هۆکاره‌کانی به‌هه‌شته‌وه، له‌وی تووشی (رَوْحٌ وَرَيْحَانٌ)، به‌زه‌یی خواو نازو نبعمه‌تی خوا ده‌بن و، شوینه‌کانی خویمان له به‌هه‌شتدا ده‌بینن و، ده‌روازه‌کانی به‌هه‌شتیان به‌ روودا ده‌کرینه‌وه، نجا کاتیک له دنیا‌دا ده‌مرن، وه‌ک ریک له به‌هه‌شتدا مردبن، چونکه به‌کسه‌ر په‌یوه‌ست ده‌بن به‌ هۆکاره‌کانی به‌هه‌شته‌وه، به‌هه‌شت ده‌بینن، بۆیه نه‌و هه‌لاواردنه پتی ده‌گوتری: هه‌لاواردنیک‌ی په‌یوه‌ست، وه‌ک مردنکه به‌کسه‌ر له به‌هه‌شتدا بووی، چونکه به‌وئوه په‌یوه‌سته.

به‌لام (ابْنُ جَرِيرٍ) گوتویه‌تی: (إِلَّا لِيَرْتَدَّ بِهِ مَنَايَ) [دوای] (بَعْدَ) به، (لَا يَدْوُقُونَ فِيهَا أَلْمُوتَ بَعْدَ أَلْمُوتَةِ الْأُولَى) له دوای مردنی به‌که‌م که له دنیا‌دا بووه، مردن ناچیزن، نجا نه‌مه پتی ده‌گوتری: هه‌لاواردنی دابراو.

(ابْنُ عَطِيَّةَ) گوتویه‌تی: (إِلَّا لِيَرْتَدَّ بِهِ مَنَايَ) [جگه] (سِوَى) به، (لَا يَدْوُقُونَ فِيهَا أَلْمُوتَ سِوَى أَلْمُوتَةِ الْأُولَى)، جگه له مردنی به‌که‌م که له دنیا‌یه‌دا چیشتوو‌یانه، مردن ناچیزن، که‌واته: له هه‌ردوو حالاندا ده‌بیته هه‌لاواردنیک‌ی دابراو.

که‌واته: خوا پاداشتی پارێزکارانی له یازده برگه‌دا خستوته روو:

۱- ﴿إِنَّ أَلْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾، به دنیایی پارێزکاران له نشینگه‌یه‌کی پر دنیایی و، هیمینی و، ئاسایشدان.

- ۲- ﴿فِي حَنَّتٍ وَعُشُوبٍ﴾، له تيو باغ و بستان و کانی و سهراچاوان دان.
- ۳- ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾، پوشاکی تاوریشمی تهنگ و نهستور دهپوشن.
- ۴- ﴿مُنْقَلَبَاتٍ﴾، رووبهرووی یه کدی دانیشتوون.
- ۵- ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بِحُورٍ عَيْنٍ﴾، نهو نازو نیعمهته به جوړیکه، که مهگه هر هر به خوی بچویتی و، کردوومان به هاونشین و هاوراز لهگه ل نافرتهانی جهسته پاک و بی په لهو بی له کهو، چاو گهش و جواندا.
- ۶- ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَكْحَمَةٍ﴾، هموو جوړه میوه یه کی تیدا داوا ده کهن.
- ۷- ﴿ءَامِينَ﴾، له حالیکدا که بی ترسن له دهرهاویشته ی نهو میوه یه، ههرچه نده زوری لی بخون.
- ۸- ﴿لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا الْمَوْتِ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، له به هه شتدا مردن ناچیزن، جگه له مردنی یه کهم، که له دنیا دا چیزتوویانه، به لام په یوه ست بوته وه به به هه شته وه، له بهر نه وه ی پرواداران هر که گیانیان، له جهسته یان جیا بووه، یه کسه ر ده چنه به هه شت، وه ک مردنه که له به هه شتدا پرویدابی.
- ۹- ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، خوا ﷻ چه پاله یدان و پاراستنی له سزاو نازاری کلپی دوزه خ.
- ۱۰- ﴿فَضَلَّامِينَ رَبِّكَ﴾، نهو ههش به خششه له په روه ردگارته وه.
- ۱۱- ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، تا نهو یه بردنه وه به مراد گه یشتن و به ناوات گه یشتنی ههره مهزن.

مهسه لهی ستهیم و کوژایی:

خوا ﴿﴾ قورژان به زمانی عه‌په‌ییی که زمانی پیغه‌مبه‌ری خاتهم موحه‌ممه‌د و گه‌له‌که‌یه‌تی، ئاسان کردوه، تاکو په‌ند وه‌ریگرن و، بیر بکه‌نه‌وه، که‌چی نه‌وانه‌ی بیروان پشتیان تیکرد، بویه‌ فه‌رمان به پیغه‌مبه‌ر ده‌کات، که‌ چاوه‌پ‌تی بی، که‌ی خوا سزایان ده‌دات، نه‌وانیش چاوه‌پ‌تین به‌و خه‌ون و خه‌یالانه‌وه که‌ له‌ که‌لله‌ و می‌شکیاندا هه‌بوون:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿﴿﴾ فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ رَبَّكَ إِنَّهُمْ يُرْتَضَوْنَ ﴿٥٩﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئهم، دوو ئایه‌ته، له‌ چوار برکه‌دا:

۱- ﴿﴿﴾ فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ بِلسَانِكَ﴾، به‌ دنیایی تیمه به‌ زمانی تو ئاسمان کردوه.

بێگومان رانوی (بێرناه) ده‌چته‌وه‌ بو قورژان، چونکه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا کوژایی، باس باسی قورژانه، باسی په‌یامی خوایه، باسی پیغه‌مبه‌ری خوایه ﴿﴾ واته: ئهم قورژانه‌مان ئاسانکردوه، به‌ زمانی تو: (إِطْلَاقُ اللِّسَانِ عَلَى اللُّغَةِ مَجَازٌ شَائِعٌ، لِأَنَّ أَهَمَّ مَا يُسْتَعْمَلُ فِيهِ اللِّسَانُ الْكَلَامُ)، به‌کاره‌یتزانی وشه‌ی (لسان): که‌ به‌ مانای زمانی گوژستینه، بو (لغه) که‌ ئاخواتنه، مه‌جازیکی باوه، چونکه‌ گرنگ‌ترین شتییک که‌ زمانی بو به‌کاردی، بریتیه له‌ قسه‌کردن، ده‌فه‌رموی: تیمه قورژانمان به‌ زمانی تو (که‌ زمانی عه‌په‌بیهه)، ئاسان کردوه، بوچی؟

۲- ﴿﴿﴾ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، به‌لکو په‌ند وه‌ریگرن، لئی تییگه‌ن و، بیربکه‌نه‌وه.

وه‌ک له‌ سووره‌تی (الأحاف)، ئایه‌تی ژماره: (۱۲) دا هاتوه، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿﴿﴾ وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيًّا يُنذِرُ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ يُنذِرُ لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾﴾ واته: ئهمه‌ کتیییکه، به‌ راست دانه‌ره به‌ زمانی عه‌په‌بیهی، تاکو نه‌وانه‌ی سته‌مکارن، بیانترسینتی و، هوژدارییان پ‌تی بدات و، موژده‌شه بو چاکه‌کاران

لیتره‌دا که ده‌فهرموی: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ بِلِسَانِكَ﴾. پیوسته دوو سه‌ره‌نجانی لی

بده‌ین:

یه‌که‌م: بۆچی به (ف) ده‌ست پیده‌کات، ﴿فَإِنَّمَا﴾؟ شاره‌زایانی قورئان و ریزمانی عه‌ره‌بسی ده‌لین: (الْفَاءُ لِلتَّفْرِيعِ إِشَارَةٌ إِلَى أَنَّ مَا بَعْدَهَا مُتَّفَرَعٌ عَمَّا قَبْلَهَا، حَيْثُ كَانَ الْمَذْكُورُ بَعْدَ الْفَاءِ فَذَلِكَ لِلسُّورَةِ، أَيْ إِجْمَالٌ لِأَعْرَاضِهَا بَعْدَ تَفْصِيلِهَا فِيمَا مَضَى)، واته: (ف) بۆ لیق ده‌رکردنه‌و، ناماژه‌شه به‌وه که نه‌وهی له دوایه‌وه دی، په‌یدابووه له‌وهی له پیشه‌وه بووه، چونکه نه‌وهی له دوای (ف) ده‌که‌وه هاتوه: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، نه‌مه وهک خولاسه‌و گوشراوی هه‌موو سووره‌ته‌که‌به، واته: کورته‌ی مه‌به‌سته‌کانی سووره‌ته‌که‌به، دوای نه‌وهی دریزه‌که‌ی له نایه‌ته‌کانی پیشیدا هاتوه.

ئنجاکه ده‌فهرموی: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ بِلِسَانِكَ﴾، واته: نه‌وه‌یه‌که به زمانی توؤ ئاسامان کردوه، به زمانی عه‌ره‌بسی هۆکاره‌که‌ی چیه؟ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه و په‌ند وه‌ر بگرن، راستیه‌کانیان بیته‌وه بیر، که وشه‌ی (إِنَّمَا) ش به‌کاره‌یتزاوه، که (إِنَّمَا)، نامرازی کورته هه‌لینان و چه‌سه‌پاندنه، واته: ته‌نیا بۆیه به زمانی توؤ ئاسامان کردوه، نه‌م قورئانه، ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، (لَعَلَّ: لِلتَّغْلِيلِ أَيْ: لِأَجْلِ أَنْ يَتَذَكَّرُوا بِهِ)، واته: له پیناوی نه‌وه‌دا که په‌ندی لی وه‌ر بگرن و، پی‌ته‌مبێ خواردوو بن، راستیه‌کانیان پی‌ته‌بیر بکه‌وه‌یته‌وه، هه‌له‌به‌ته لیتره‌دا مه‌به‌ست له قوئاغی یه‌که‌مدایه، نه‌که‌رنا، به‌ته‌کید قورئان به زمانی عه‌ره‌بسی هاتوه‌و، کۆمه‌لگای پیغه‌مبه‌ر ﴿بِهِ﴾ یه‌که‌مین که‌سانیک بوون، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به زمانی خو‌یان بووه، لی‌ی به‌هره‌مه‌ند بوون، به‌لام دواتر کۆمه‌لگاکانی دیکه‌ش لی‌ی به‌هره‌مه‌ند بوون، وهک له نایه‌ته‌کانی دیکه‌دا باسکراوه، که ده‌فهرموی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، ص، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾، ۱۷، ﴿الْأَنْبِيَاءَ﴾.

که واته: که سائیک که دین نایه تیک له سیاقی خوئی دهر دینن، ده یانه وی بیگشتینن به سهر تیکر ای نایه ته کانی قورئانداو ده لاین: قورئان بهس بو گه لی عه ره ب هاتوه، چونکه خوا ناوا ده فهرموی! ده لاین: نا لیره دا وا ده فهرموی، به لام له شوینه کانی دیکه دا، باسی نه وه ده کات که قورئان په یامی خوا به، بو هه موو مرو فایه تیی، به لام لیره دا به پله ی یه که م و، یه که مین که سائیک که له قورئان به هره مه ند بوون، نه و کومه لگا عه ره بییه بوون، که له روژگاری پیغه مبه ر ﷻ دابوون، له بهر نه وه ی قورئان به زمانی خو یان بووه، ههر بو یه ش نه وان له گه لانی دیکه بهر پرسیارتر بوون و، بیگومان سز ابار تریش ده بن، نه گهر پشتی تیکه ن، ههر بو یه ش دوایی خوا ﷻ ده فهرموی:

۳- ﴿فَارْتَقِبْ﴾، واته: تو چاوه ری به، ﴿فَارْتَقِبِ النَّصْرَ﴾، تو چاوه ری سه رخست به، یا خود چاوه ری به، نه وان له نه نجامی نه وده که پشتیان له م قورئانه کردوه، له و په یامی خوا به کردوه، به لایان به سهر بیّت.

۴- ﴿إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾، نه وانیش چاوه ری ن، واته: نه وانیش چاوه ری ن به سهر تودا، زالب ن، یان چاوه ری ن تو په یامه که ت کو تایی پ ن بن.

که ده فهرموی: ﴿فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾، نه مه ش دیسان نه وه ده گه یه نی که شتیک له پیش نه وه وه باسکراوه، واته: ﴿فَأَمَّا بَنُو إِسْرَائِيلَ فَاعْلَمُوا لَوْ كَانُوا يَشْعُرُونَ﴾، ﴿لَكِنَّهُمْ أَغْرَضُوا عَنْهُ فَارْتَقِبْ﴾، به لام نه وان پشتیان تیکردو، روویان لی ودرگتیرا، بو یه چاوه ری به، واته: چاوه ری به، به لای خواو، سزای خو یان بو بن، یان چاوه ری به، خوا تو سه ری خات، نه و خه ون و خه یاله خرابانه ی نه وان، بینه نه خش و بلقی سهر ناوو نه یه نه دی، تو چاوه ری به، ﴿إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾، به دنیایی نه وانیش چاوه ری ن.

(الطبري) نه م نایه ته موباره که ناوا مانا ده کات: ﴿فَانْتَظِرْ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ الْقِتْحَ مِنْ رَبِّكَ، وَالنَّصْرَ عَلَى هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ بِاللَّهِ مِنْ قَوْمِكَ مِنْ قُرَيْشٍ، إِنَّهُمْ مُتَّظِرُونَ

عِنْدَ أَنْفُسِهِمْ قَهْرًا وَعَلَيْتَكَ بِصَدِّهِمْ عَمَّا أَنْتَهُمُ بِهِ مِنَ الْحَقِّ مَنْ أَرَادَ قَوْلَهُ وَاتَّبَاعَهُ عَلَيْهِ) (۱۱).

واته: نهی موحه ممه‌دا! چاره‌پئی به، سه‌رخستن له خواوه، یارمه‌تیی و سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر نه و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رانه‌دا، که هاوبه‌شیان بۆ خوا داناه، له (خه‌لکه‌که‌ت)، له هۆزی قورپه‌یش نه‌وانیش له‌لا خۆپانه‌وه چاره‌پئین، که تۆ زه‌بوون بی و به‌سه‌رتدا زال بن، به‌وه که نه‌وانی تۆ هه‌قت بۆ هینان و، ده‌پانه‌وی په‌سه‌ندی بکه‌ن و شوینت بکه‌ن، نه‌وانه بگپینه‌وه و لایان بده‌ن.

وه‌ک له جینه‌کی دیکه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يَقُولُوا عَلَيَّ مَكَاتِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ﴾ (۱۲) الأنعام، واته: بلی: نهی خه‌لکه‌که‌م! نهی کۆمه‌له‌که‌م! تیه‌وه کاری خۆتان بکه‌ن، (هه‌رچی له تواناندا‌یه)، تيمه‌ش کاری خۆمان ده‌که‌ین.

ئهمه‌ش ده‌کاته نه‌و په‌ری له‌خۆ رادیتوویی و، به‌رچاو روونی، که بیگومان به‌هۆی نه‌وه‌وه‌یه که خواجه‌ک ﴿﴾ که‌ون و کائیناتی به‌ده‌سته، شتیکی پئی بفه‌رموی، به‌دنیایی هه‌ر واده‌بی، وه‌ک له کۆتایی ته‌فسیری سووره‌تی (ص) دا، باسامانکرد که خوا ﴿﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۱۳) وَلَنَعْلَمَنَّ نِبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (۱۴)، له‌ویدا باسامانکرد، که نه‌وه تی‌عجاز‌کی می‌زوویی له قورئاندا که خوا ده‌فه‌رموی: ئهم قورئانه، ته‌نیا بیرخه‌ره‌وه‌یه بۆ هه‌موو جیهانیان، ﴿وَلَنَعْلَمَنَّ نِبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (۱۵)، به‌دنیایی هه‌وا‌له‌که‌ش دواي ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌زانن، دواي ماوه‌یه‌کی که‌م، هه‌ر له‌ماوه‌ی (۲۳) سالی ته‌مه‌نی موباره‌کی پی‌غه‌مه‌ردا ﴿﴾، ئهم ئایه‌ته‌که له سووره‌تی (ص) دایه، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی (الدخان) له مه‌که‌که دابه‌زیون، که قوناغی مه‌که‌که (۱۲) سال بوو، دواي زۆری پئی نه‌چوو هه‌ر له ته‌مه‌نی موباره‌کی پی‌غه‌مه‌ردا ﴿﴾، ئیسلام گه‌یشته‌ فارس و رۆم و دنیا، پی‌غه‌مه‌ری خوا ﴿﴾ نامه‌ی نووسی بۆ پادشای میسرو، پادشای هه‌به‌شه‌و، پادشای فارس و، پادشای رۆم، که نه‌و کات نه‌وان گه‌وره‌ترین ده‌و‌له‌تی دنیا بوون، دواي خۆشی،

چوار جینشینہ راشیدہ کان: (أبو بکر و عمر و عثمان و علی)، خوا لئیان رازی بی،
ئیسلامیان به زیاتر له نیوهی دنیای تهو کاته گه یاند.

کهواته: خوا ﷺ که ده فرموی: ﴿وَلَعَلَّامَن تَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ ص، دواى ماوه یه کی
کهم هه واله که ی ده زانن، نه مه ئی عجاز ئکی میژوو ییه، ئیسلامیک که گرفتار بوو
بوو له نیوان چوار دیواری چیاو چوئی مه ککه دا و کافره کان به ته ما بوون،
هر لهوئی سهر بنیته وه، که چی خوا ﷺ نهو کاته فرموویته: تم په یامه
بو هه موو جهانیان و، له مه ودوا هه واله که ی ده زانن، ئنجا دواى ماوه یه کی
کهم، هه واله که شیان زانی و ئیسلام به هه موو دنیا دا، بلاؤ بووه، نهوانه ش که
دژایه تی ئیسلامیان کرد: نه بوو جهل و عوتبه و شه یه وه لیدی کوری موغیره و
نه ضری کوری حاریس و ئومه ییه ی کوری خه له ف، کت و کت، فری درانه نیو
زبلدانی میژوو، مه گهر وه ک میژوو به سه رها تیان باس بکری، نه گهر نا ناویان له
کوله که ی ته پردا نه ما!

لیره دا کو تایی به ته فسیری سووره تی (الدخان)، دئین و له خوا ی په روه ردگاریش
داواکارین یارمه تیمان بدات، چاکتر له کتیب و فره میشته که ی تی بگه یین و، باشر
پیدا قول بینه وه و، ئی به هره مه ند بین، یارمه تیمان بدات هه رچی ئی
تیده گه یین، به هو یه وه پینگه یین، هه رچی ئی ده زانین بیتوانین و، هه رچی ئی
حالی ده بین له خو ماندا بیکه ینه حال و، پیشی خو مانى پی چاک بکه یین، ئنجا
ده ور به رو کو مه لگامان، بنگومان قورنایش روشنایی خوا و، به ره که ت و هیدایه تی
خوا به، بو تیکر ای مرو قایه تی، به لام تیمه نه رکی سهر شاغانه پیشی نهوانه ی
لیمان نیزیکن، دوا یی کو مه لگا و ده ور به رمان له م نوورو هیدایه ته به هره مه ند
بکه یین، خوا ی به خسه رو نهو کاره مان بو ئاسان بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الجانیتہ

دەستپێک

بە پڕـزان!

ئەمڕۆ کە (۲۸)ی (جمادي الأولى)ی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچییە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۱/۲۳)ی زاینیی، لە شاری هەولێر، دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (الجاثیة)، کە وەک عادی خۆمان سەرەتا پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارە کە دەخەینە روو، ئەویش لە حەوت بەرگەدا:

نێوەڕۆکی سوورەتی (الجاثیة) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە کە سوورەتی شەشەمە لە (حوامیم)، یان (ذوات حم)، ناوی هەرە باوی بریتیه لە: (سورة الجاثیة)، بەلام هەر کام لە: (حم و الجاثیة)، و (سورة الشریعة)، و (سورة الدهر)یشی پێگوتراوه، بەلام زیاتر بە (سورة الجاثیة) ناسراوه.

دووەم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەککەییە و لە قۆناغی مەککەدا دابەزیوه، ئەوه بەلای زۆریه ی هەرە زۆری زاناوانه وه، بەلام هەندیکیان لە عەبدوللای کوری عەباس (خوا لە خۆی و باپی رازی بن)، و قەتاده وه، کە یەکیکە لە زاناوانی شوینکەوتوووان (تابعین)، هیناوانه، کە هەردووکیانەتی (۱۴ و ۱۵) کە خوا ﷻ تێیاندا دەفەرموی: ﴿قُلْ

لِّلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لَظَنِّكَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مِّنْ عَمَلٍ صَالِحًا فَلْيَنْتَهِسْهُ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ الْحَاجِّاتُ.

گوتووایانه: ئەم دوو نایەتە لە مەدینە هاتوونە خوار، گواپە لە بارەى عومەرى كورى خەتتابەوه (خوا لێى رازى بێ)، كە پیاوێكى هاوبەش دانەر قسەى پێگوتوه، یاخود یه كێك له زانایانى جووله كه قسه به كى بێ جێى كردوه به رانه به خوا ﷻ، عومەرىش تووره بووه و ويستووێتى سزای بدات، به لām دوایى پێغه مبه ر ﷻ پێزانیهوه پێى لێگرتوه، دوایى ئەوه باسى ده كەین، كه ئەو رپوايه تانهى له و باره وه هاتوون، یاخود له باره ی رووداوێكى دیکه وه كه گواپه له مەدینە روویداوه، ههچیان سه نه ده كه یان جێى پشت پێ به ستی نیه، بۆیه تێمه هەر له سەر ئەو رپه یین، كه ئەم سوورته هه مووی شوێنى دابه زینى بریتیه له مه ككه و، له قوناغى دا مه ككه دابه زیوه.

سییه م، ریزبه ندیی له موصحف و هاتنه خواردا:

زۆر به ی هه ره زۆرى زانایان ئەم سوورته یان له ریزبه ندیی دابه زین (ترتیب النزل) دا، ژماره (٦٤) یان، بۆ داناه و، له دواى سوورته ی (الدخان) و، پێش سوورته ی (الأحکاف) دابه زیوه، واته: هه ره له و شوێنه ی كه تێستا له موصحفه فدا تیبدا دانراوه، ریزبه ندیه كه ی له دابه زینیشدا له رووی شوێنه جوگرافیه كه یه وه، نه ك له رووی ژماره ی ریزبه ندیی موصحفه وه، چونكه له ریزبه ندیی موصحفه فدا، ژماره كه ی (٤٥) ه، دیاره ئەمیش به پێى ئەوه كه ژماره (٦٤) بێ، واته: (٦٤) هه مین، سوورته بێ دابه زینى، به مه زنده ده كه وێته سالانى هه شت و نۆ و، ئەو ده وره به ره ی قوناغى مه ككه وه.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

ژمارەى ئايەتەكانى سوورەتى (الجاثية)، بە لاي خەلكى مەدىنە و مەككە و شام و بەصرەو: (۳۶)ە، بەلّم بە لاي خەلكى كووفەو: (۳۷)ە، ھۆكارى راجاييەكەشيان ئوھەيە كە بېژەى (حم) ئايەتتىكى سەربەخۆيە، يان نا؟!

زانايانى كووفە (حم)يشيان، بە ئايەتتىكى سەربەخۆ داناو، بۆيە ژمارەى ئايەتەكان بۆتە (۳۷)، بەلّم ئەوانى دېكە (حم)يان، بە بەشېك لە ئايەتتىك داناو، نەك ئايەتتىكى سەربەخۆ، بۆيە ژمارەى ئايەتەكان بۆتە (۳۶)، ھەميشە جياوازىي ژمارەى ئايەتەكان دەگەرېتەوھ -- وەك پېشتريش گوتوومانە -- بۆ كورتىي و درېژىي رستەكانى قورئان.

پىنچەم: ئيوەرۆكى:

ئەم سوورەتە، ھەمان ئيوەرۆكى سوورەتە مەككەيەكانى ھەيە، كە ئيمە لە بەرگى پىنچى ئەم تەفسىرەدا، لە كاتى تەفسىر كردنى سوورەتى (الأنعام)دا، لە سەرەتاكەبەوھ باسېكى تا راددەيەك تىرو تەسەلمان كردو، لە بارەى قورئانى مەككەيىي و قورئانى مەدىنەيىي و، ئيوەرۆكى ھەردووكيان و ھىلە گشتىيەكانيانەو، ئەم سوورەتەش ھەمان ئيوەرۆكى قورئانى مەككەيىي و سوورەتە مەككەيەكانى ھەيە، بەلّم دوای ئاماژەيەكى كورت بە قورئان، زۆرتريىن پانتايى بۆ خستەنرەووي بەلگە و نىشانەكانى بەدېھىتەنرەيەتسىي و، پەرورەدگاريتسىي خوا تەرخانكراو، لەم سوورەتەداو، دوای ئەويش بۆ رۆژى دوايى بە تايەتقى قۇناغى قيامەت و زىندوكرانەوھو سزا و پاداھتدرانەوھ، لە ئىواخنى ئەوھشدا سزا و ئازارى بېئروايان و سەرەنجامى شووميان، باسكراوھو، ئاماژەيەكيش بە پاداھت و نازو نىعمەتتىك كە خوا كە بۆ بىروادارانى داناو، كراوھ.

۲- تعبییری: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، واته: یتیمه نهو هی تئوه ده تانکرد، نوسخه مان له بهر ده گرت هوه، نهو هس ته نیا له م سووره ته دا هاتوه.

۳- وشه کانی (شَرِيعَةً) و، (دَهْر) و، (جَائِئَةً)، ته نیا له م سووره ته دا هاتوون، دیاره له سووره تی (المائدة) دا، باسی (شَرِيعَةً) کراوه، ههروه ها له سووره تی (الشوری) دا، (شَرَعُوا) و (شَرَع) هاتوون، به لآم ته نیا له م سووره ته دا وشه ی (شَرِيعَةً) هاتوه، ههروه ها وشه ی (دَهْر) یش ته نیا به کجارو له م سووره ته دا هاتوه، وشه ی (جَائِئَةً) ش، هه ر به کجارو ته نیا له م سووره ته دا هاتوه.

۴- تعبییری: ﴿إِنْ نُّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا عَنَّا بِمُتَّبِعِينَ﴾، یش، ته نیا له م سووره ته دا هاتوه، نهو ته عبیره ش نهو راستیه مان بو دهرده خات که (یقین) و (ظن)، دژ و پیچه وانه ی به کدین، (یقین) واته: دلنیا یی، (ظن) واته: گومان، (شَكَّ) یش، یانی: دوو دلئی، (شَكَّ): نهو دیه که له نتوان بوون و نه بوونی شتیکدا، مرؤف دوو دل بۆ و، دوو نه گه ری به کسان دابنت بۆ هه ردووکیان، به لآم (ظن): نهو دیه که بوونی نهو شته، یان نه بوونی، زآل بکات به سه ر لایه کیاندا.

که واته: زۆر که س که پئی وایه (شَكَّ) و (ظن)، به ک و اتایان هه ن، وانیه، (شَكَّ) واته: دوو دلئی، (ظن) واته: گومان، (یقین) یش واته: دلنیا یی.

۵- تعبییری: ﴿وَسَخَّرْنَا لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾، که وشه ی (مِنْهُ) ی له که لدابن له نایه تی ژماره (۱۳) دا، ته نیا له م سووره ته دا هاتوه، واته: هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه، تیکرایی له لایه ن خۆیه وه، بۆ ئئوه ده سه ته مۆو ملکه چ کردوه.

هه وته م: دابه شکردنی نایه ته کانی بۆ چه ند دهرسیک:

یتیمه کۆی نهو (۲۷)، نایه ته ی نه م سووره ته، بۆ سَن دهرس دابه ش ده که ین:

دهرسی به که م: نایه ته کانی: (۱ - ۱۵)، واته: پازده نایه تی سه ره تا که ته وه ری سه ره کییان، باسی نیشانه و به لگه کانی پهروه ر دگار یتیی خویه، وئرای باسی قورئان

و پێنماییه کی گرنگ بۆ برواداران، له بواری مامه له یان له گه‌ڵ نه یاره کانیاندا، له گه‌ڵ بێبروایاندا.

ده‌رسی دووهم: ئایه‌ته‌کانی: (۱۶ - ۲۶)، واته: یازده ئایه‌ت، ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیان، باسی ئه‌زموونی جووله‌که‌یه له دیندارییاندا، که لێره‌دا زیاتر باسی شکسته‌خواردنیان کراوه له ئه‌زموونی دیندارییاندا، که بریتیه له دووبه‌ره‌کیی و ناکوکیی و په‌رته‌وازه‌ییان، پاشان باسی پابه‌ندییه به شه‌ریعه‌ته‌وه، یانی: فه‌رمان کردنه به پێغه‌مبه‌ری خاتمه ﷺ و شوێنکه‌وتووانی، پابه‌ندبن به و شه‌ریعه‌ته‌وه که خوا بۆی دابه‌زاندوون، هه‌روه‌ها باسی حیکمه‌تی دروستکرانی گه‌ردوون و، باسی مولحیدان و، نکوولییان له قیامه‌ت و به‌ئاماژه به‌رپه‌رچدانه‌وه‌یان، ئه‌م ده‌رسه‌ ئه‌و باس و پابه‌تانه‌ی تێدان.

ده‌رسی سێیه‌م و کو‌تایی: ئایه‌ته‌کانی (۲۷ - ۳۷)، واته: یازده ئایه‌ت ده‌گرێته‌ خۆی، که ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیان، باسی قیامه‌ت و چاره‌نووسی شوومی بێبروایانه‌و، سه‌ره‌زنشته‌کرانیانه، له کو‌تاییشدا ڕا‌که‌یاندنی ستایش و پایه‌ به‌رزیی و گه‌وره‌یی و مه‌زنیی خوای به‌رزى بن وێنه‌یه.

دهرسي يه كه م

د هره يه كه م د هره يه كه م د هره يه كه م د هره يه كه م د هره يه كه م

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسی یەكەمە، لە پازدە (۱۵) ئایەتی سەرەتای ئەم سوورەتە پێكدی، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۵)، کە وێرای ئاماژە یەکی کورت بە قورئان و، ئایەتەکانی و، هەلۆستی نەرتینیانە ی بێروایان لە بەرانبەریناندا، جگە لەوه، ئەم پازدە ئایەتە هەموویان بۆ خستنه‌پرووی بەلگه و نیشانه‌کانی په‌روه‌دگارێتی خوا، تەرخانکراون و، بەگشتی ئەم هه‌شته باسکراون:

- ۱- ئاسمانه‌کان و زه‌وی.
 - ۲- دروستکرانی مرۆفان.
 - ۳- بلاوکردنه‌وه‌ی ژيانداران له زه‌ويدا.
 - ۴- جياوازی و جينگۆپکتي شه‌وو رۆژان.
 - ۵- دابه‌زاندنی ئاو له ئاسمانه‌وه‌و، پێ ژياندنه‌وه‌ی زه‌وی، دواي مردنی.
 - ۶- جۆراوجۆر کردنی بایه‌کان له‌ پرووی هه‌لکردنیه‌وه‌و، له‌ پرووی ئەندازه‌ی به‌هێزی و، سووکیان و، له‌ پرووی ماهیه‌تیانیه‌وه‌.
 - ۷- ده‌ریا و که‌شتیه‌کانی ئیوی و بازرگانیه‌ پێکردنیان.
 - ۸- پامکردنی هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌یه، وه‌ک به‌لگه‌ له‌ سه‌ر په‌روه‌دگارێتی خوا، که‌ هاوکات نيعمه‌ت و چاکه‌ی خواشن له‌ ژيانی مرۆفدا.
- له‌ کۆتاییشدا ئامۆژگاریی ب‌پرواداران کراوه، که‌ چۆن له‌ گه‌ڵ نه‌بانه‌کانیاندا مامه‌له‌ بکه‌ن؟ ده‌بێ چاوپۆشیان لێبکه‌ن و، سینگ فراوان و لیبورده‌بن، ئەو پاستیه‌ش پاگه‌یه‌نراوه، که‌ هه‌ر که‌سه‌ له‌ چاکه‌ی خۆی به‌هه‌رمه‌نده‌و، له‌ خراپه‌که‌شی زه‌ره‌رمه‌نده‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ نَزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابِّهِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَتَخْلِيفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أُزِّلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مِنْ رَدْفٍ فَآخَرًا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا وَضَرْبِ الرِّيحِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ يَكَادُ آيَاتُ
 اللَّهِ تُخَالِفُهَا عَيْنُكَ بِالْحَقِّ فَيَأْتِي حُدُوثُهَا بَعْدَ اللَّهِ وَالنَّبِيُّ يُؤْمِنُ ﴿٦﴾ وَيَلِكُلُ أَفَّاكَ أَيْبُرُ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ
 آيَاتِ اللَّهِ تُنَادِي عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فنتبره بعداب اليم ﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا
 شَيْئًا أَخَذَهَا حِزْرًا أَنزِلُوكَ لَمَّا عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾ مَن وَرَاوَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا
 شَيْئًا وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ وَلِمَ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُ
 رَبَّهُمْ لَمَّا عَذَابٌ مِّن رَّبِّهِمْ ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِيُنذِرَ بِن
 فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلذَّلِيلِ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
 قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ رِزْقًا مِّنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
 تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

مانای دهقا ودهقی نایه تەکان

(بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، حا ميم ۱) دابەزاندنی ئەم کتیبە لە لایەن خۆی زالی کاربەجی وەیه ۲) بە راستی لە ئاسمانەکان و زەوی دا، بۆ برواداران بەلگە و نیشانە (ی زۆر) هەن (لەسەر بەدیهینەرایەتی و پەروەردگاریتی خوا) ۳) هەرۆهە لە دروستکردنی خۆتان و ئەو ژياندارانە (خوا لە زەویدا) بلأوی کردوونەوه، بەلگە و نیشانە (ی زۆر) هەن، بۆ دلتیایان (لە بروایاندا) ۴) دیسان جیاوازی و جیگۆرکەیی شەو و رۆژ، و ئەو بڑیوێی خوا لە ئاسمانەوه دایە زاندووه، دواي مردن (و وشک هەلگەران) زەوی پتی ژياندۆتەوه، بەلگە و نیشانەن بۆ کۆمەلێک بفا من ۵) ئەوانە نایه تەکانی خۆان بە هەق بەسەرتیاندا دەخوێننەوه، ئنجا نایا (ببیروایان) دواي خواو نایه تەکان، بە چ قسەیه ک بروا دیتن؟ ۶) سزای سەخت بۆ هەر درۆزێکی زۆر گوناھکار ۷) گوئیستی نایه تەکانی خوا دەبێ بەسەریدا دەخوێننەوه، کەچی دوايی خۆبەز لکرانە هەر سوور دەبێ (لەسەر ببیروایی) وەک هەر ئەبیبستین! دەجا موژدەي نازاریکی بە تیش و ژانی بدیه ۸) ئەگەر شتێکیش لە نایه تەکانمان بزانن، بە گائە جاربان دەگرێ (گائەیان پتی دەکات)، ئەوانە نازاریکی ریسواکەریان هەیه ۹) دۆزخ لە پشیمانەوهیه (چاوه پێانە) و، ئەوهی وەدەستیان هیناوه (لە مأل و سامان) و، ئەوانەش کە لە جیاتی خوا بە دۆست و سەرپەرشتیاران گرتوون (و پەرستوویانن)، هیچ سوودیان پتی ناگەینن و، نازاریکی مەزنیشان هەیه (لە رۆژی دوايی دا) ۱۰) ئەوه (کە باسکرا) رینماییه، ئەوانەش کە ببیروان بە نایه تەکانی پەروەردگاریان، نازاریان لە (سزایه کی) هەژنەری بە تیش هەیه ۱۱) خوا ئەو کەسەیه دەریای بۆ رامکردوون، تاکو بە فەرمانی وی کەشتیەکانی پێدا بپۆن (و کاسبیی بکەن) و، لە بەخششی وی (بڑیو) بخوازن و، بەلگە سوپاسگوزاریش

بکهن ﴿۱۲﴾ ههروه‌ها هه‌رچی له ناسمانه‌کان و له زه‌ویدا‌یه، تیک‌پرای له لایه‌ن خۆیه‌وه بۆی پام و ملکه‌چ کردوون، بیگومان له‌وه‌دا به‌لگه و نیشانه‌(ی زۆر) هه‌ن (له‌سه‌ر په‌روه‌ردگار تیبی خوا) بۆ کۆمه‌تیک بیربکه‌نه‌وه و رامینن ﴿۱۳﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌دا!) به‌وانه‌ی پروایان هیناوه بلین: با له‌وانه‌ بیوورن که (بیب‌پروان و) به‌ ئومیدی رۆژه‌کانی (دیداری) خوا نین، تا‌کو (سه‌ره‌نجام خوا) به‌ پشی ئه‌وه‌ی کردوویانه، سزای کۆمه‌تیک بدات (له‌ رۆژی دوایی داو، با سزایه‌که‌یان بۆ ئه‌وی بئ) ﴿۱۴﴾ هه‌ر که‌س چاکه‌ بکات، به‌ سوودی خۆیه‌تی و، هه‌ر که‌سیش خرابه‌ بکات، به‌ زیانی خۆیه‌تی، دواییش بۆ لای په‌روه‌ردگار تان ده‌گێردرینه‌وه ﴿۱۵﴾.

نشیگردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان

(وَمَا يَأْتِيهِمْ) (الْبَثُّ: التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ، كَبْتُ الرُّوحِ الضَّرَابِ) (بَثُّ): بریتیه‌ له‌ بلا‌وکردنه‌وه‌و له‌ شوینی خۆ جوولاندنی شتی‌ک، وه‌ک چۆن با گل و خۆل له‌ شوینی خۆی هه‌لده‌قه‌نن و بلا‌وی ده‌کاته‌وه‌.

(من دَابَّةٍ): (الدَّابَّةُ: يُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ حَيَوَانٍ: ﴿إِنَّ مَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿٥٥﴾ (الأنفال، عَامَةً فِي جَمِيعِ الْحَيَوَانَاتِ)، وشه‌ی (دَابَّة) به‌کارده‌هینرئ بۆ هه‌ر ژياندار تیک، وه‌ک خوا فه‌رمووویه‌تی: ﴿إِنَّ مَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿٥٥﴾ (الأنفال، واته: به‌ دلتیایی خرابترین ژياندار که ده‌رۆن له‌سه‌ر زه‌وی له‌ لای خوا، نه‌وانه‌ن که ببیروان، ئه‌مه‌ تیک‌پرای ژيانداران ده‌گرتیه‌وه‌، چونکه‌ خوا ﴿بیب‌روایانیشی به‌ شه‌تیک له‌ (دَابَّة) له‌ قه‌له‌م داوه‌، هه‌روه‌ها له‌ شوینی دیکه‌ خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ ﴿٥٥﴾ (فاطر، که‌واته: هه‌رچی له‌سه‌ر زه‌وییه‌ به‌ مرۆف و ئاژده‌ل و په‌ره‌ور و زینده‌وه‌ره‌ وه‌، هه‌مووی وشه‌ی (دَابَّة)، ده‌یگرتیه‌وه‌، بۆیه‌ من له‌ هه‌ندی شوینان

وشہی (دآبۃ)، به پیرو، یاخود به ژباندار، مانا دهکهه، پیروش مهرج نیه پیی ههبن و به پئیان پروا، چونکه بالندهش ههه به (دآبۃ) له قهلهه دهدرین، ههچهنده زیاتر به بالایش دهفرن.

(يُوقِنُونَ): واته: دلنیا، دلنیا دهبن، (الْيَقِينُ: سُكُونُ الْقَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، وَالْيَقِينُ مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَائِعَةِ)، (يَقِينُ): بریتیه له وهستانی تیگه یشتن لهگهله چهسپانی بریاردان، تیگه یشتن له باره ی شتیگه وه بوهستی و چیدیکه دهرفهقی نه بی پروا، بریار له باره یه وه چهسپاو بی، (يَقِينُ) له سیفهقی زانیارییه له سهرووی ناسین و، په پییرو دنه وه یه، واته: خوی په روه ردگار (علم اليقین) ی باسکردوه، زانیارییه که خاوه نه که ی تییدا دلنیا بیث، ههروه ها (عَيْنُ الْيَقِينِ) یش، هاتوه له قورئاندا و (حَقُّ الْيَقِينِ) یش، هاتوه، (يَقِينُ): به مانای دلنیا یی تهواو له شتیگدا، له (يَقِنُ) هوه، هاتوه، (يَقِنُ: أَي رَكَدٌ وَثَبَتْ) واته: چهسپا، نجا مروف نه گهر له شتیگدا تهواو گه یشته فهناعهت و دلنیا یی، مانای وایه یه قینی بو پهیدا بووه، چونکه تیگه یشتنه که ی له وی دهوستی و، بریاره که شی چهسپاو ده بی له باره یه وه.

(وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ): واته: جوړاو جوړ کردنی بایه کان (الصُّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ خَالَةٍ إِلَى خَالَةٍ، أَوْ إِبْدَالُهُ بَعْثَرِهِ، وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ: هُوَ صَرْفُهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ)، وشه ی (صُرْفُ): بریتیه له وه ی شتیگ له حالیکه وه بگوږدری بو حالیک، یاخود له حالیکه وه بگوازیرتته وه بو حالیک، یان به حالیک ی دیگه بگوږدری.

(وَيَلَّ): (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِيِّ)، ده لن: (وَيَلَّ: قُبِحَ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي التَّحْسُرِ)، (ویل) یانی: ناشیرینی، دزیوی و، به کاریش ده هیتری بو خه فته خواردن.

به لم که ته ماشای قورئان ده که یین (وَيَلَّ) وشه یه که، به کارده هیتری بو سزا، وه که خوا ده فهرموئ: ﴿وَيَلَّ لِكُلِّ هُمْزٍ لَمَزَةٌ﴾ ﴿١﴾ الهمزه، ههروه ها ده فهرموئ: ﴿وَيَلَّ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ ﴿٢﴾ ابراهیم، که واته: (ویل) به شیکه له

سزایه کی سهخت، بههه رحال (ویل) له قورئاندا به کارهاتوه، به مانای سزا و، تازار و، هاوار بو فلانکەس و، وای بو ئەو، واته: چ مه ترسییه کی له پێشدايه!
 هه له ته دوای به مانای دیکهش به کارهاتوه، وهک: (ویلئه)، یان (ویل لک)، هه موو کات مه رج نیه به مانای سزا بی، یانی: هاوار بو تو، یاخود خه قهت و داخ بو تو، بویه (راغب) گوتویهتی: (وَيُسْتَعْمَلُ فِي التَّحْسِرِ).

(أَفَالَيْ): (الإفك): كَلَّ مَضْرُوفٍ عَنِّ وَجْهَهُ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ، وَاشْتُعْمِلَ فِي الْكَيْدِ، (إفك): بریتیه له هه ر شتیک لهو رووهی لابدرئ که ده بووایه له سه ری بی، به لام دوای به کاریشه تێراوه له درۆدا، که واته: (أَفَالَيْ)، یانی: (گدأب)، زۆر درۆکه ر، به کوردیی ده لێن: درۆزن، درۆکه ر: که سیکه یه کجار درۆ بکات، پێی ده لێن: درۆکه ره، به لام درۆزن: ئەوه یه که عاده تی به درۆیان هوه گرتبی، بویه پیم وایه وشه ی (أَفَالَيْ): له به رانه ره که یدا درۆزن دا بنرئ پر به پستیه تی، به پێی ئەم سیاقه، ئەکه رنا له ئەصدا: (فَأَنِّي يُؤْفَكُونَ ﴿١١﴾ العنكبوت، یانی: (فَأَنِّي يُضْرَفُونَ)، یان (يُقلِبون)، بو کوئ لاده درێن؟ بو کوئ روویان پی وهرده گێردرئ؟.

(يُضْرَفُ): سوور ده بی، سامه ره ستوو ده بی، مكو ر ده بی، (الإضرار: كَلَّ عَزِيمَ شَدَدَتْ عَلَيْهِ، وَالإضرار: التَّعَقُّدُ فِي الدُّنْبِ وَالتَّشَدُّدُ فِيهِ، وَالإضرارُ مُلَاذَمَةُ الشَّيْءِ، وَعَدَمُ الإِنْفِكَاحِ عَنَّةً)، زانایان به چهند ته عبیریک و یستووایه مانای (إضرار) بکه ن، (ضر): به مانای بای سارد دئ، (ضر) به مانای گوشین و گرئدانی ش دئ، (ضرة): پرئسکه یه که شتی تیکرایی و توند به سترایی، (إضرار): هه ر ویستیکه، به سه ختی گرتبت، (إضرار) یش، بریتیه له وه ی که سیک دلی خوئ له سه ر گونا هه سپاندی، ههروه ها (إضرار): بریتیه له هاوه لئی کردنی شتیک و لئی جیا نه بونه وه ی، به کوردیی (إضرار) ده بیته سوور بوون له سه ر شتیک، سامه ره ستوو بوون له سه ری، مكو ر بوون له سه ری.

(هُرُورًا): (الهُرُورَةُ: مَزْحٌ فِي خَفِيَّةٍ)، (هُرُورًا): بریتیه له گالته پیکردنتیکی په نهان، (هُرُورًا): چاوک (مصدره)، به لَام به مانای بهرکار (مَفْعُولٌ بِهِ) به کارهاتوه، یانی: (مَهْرُورًا)، گالته پیکراو.

(مُتَّهِينَ): (أَي: مُخْزِي، مُسْتَخْفٍ، مُذِلٌّ، مُهَيَّبٌ): به مانای ریسواکه، زه بوونکه، ملیتکه چکه ر.

(رَجُزٍ): (أَصْلُ الرَّجُزِ: الإِصْطِرَابُ)، وشه ی (رَجُزٍ):

أ- له نه صلدا به مانای جوولّه جووّل و به مانای خوڼه گرته، له قورئاندا خوای پهروه ردگار وشه ی (رَجُزٍ)، له چهند سیاقیکدا به کارهیتاوه، پو وینه:

ب- له سووره قی (الأَنْفَال) دا، ده فهرمووی: ﴿وَيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْزُ الشَّيْطَانُ﴾ (۱۱)، (رَجُزٍ) ی، شه بیتانان لئ لابه ری، که لیره دا له وانه یه به مانای خوتخوته ی شه یتان بئ، که ده بیته هوّی جوولّه جووّلئ مروّف و، هوّی له ده ستدانی سه قامگیری و دامه زراوی.

ج- (رَجُزٍ)، به مانای (رِجْس) یش، هاتوه (رَجُزٍ) به (ز)، (رِجْس) به (س)، هه ردووکیان به مانای (قَدْر)، شتی پيسن، وهک (مُخْتَارُ الصَّحاح)، هیتاویه تی.

د- (رَجُزٍ): به مانای سزا و نازار یش دئ، به به لگه ی تابه قی (۱۳۴) له سووره قی (الأعراف): ﴿لَيْتَ كُنْتُمْ عَنَّا الرِّجْزَ لَتُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلْتُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (۱۳۴)، واته: نه گهر تو (رَجُزٍ) مان لئ لابه ری واته: سزاو نازارمان لئ لابه ری، به لَمان لئ لابه ری، به دنئیایی بروات پئ دئین و به نوو ئیسراییلیشت له گهلّ رهوان ده که یین.

له سووره قی (الرُّحْرِف) یش دا، به به لگه ی نه وه ده زانین (رَجُزٍ) به مانای سزا و نازاره، چونکه هه ر له سووره قی (الرُّحْرِف)، له تابه قی (۵۰) دا ده فهرمووی: ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُورُونَ﴾ (۵۰)، که له هه ر هه مان سیاقداو له هه مان باره وه یه: کاتیک نازارمان لئ لابه ردن، نه وان نه وه به ئینه ی دابوویان (که بپروا بیتن و به نوو ئیسراییل ته سلیمی موسا بکه نه وه)، هه لیاونه شانده وه.

که واته: ﴿لَئِن كَشَفَتْ عَنَّا الرِّجْزَ﴾ ﴿۱۳۱﴾ الأعراف، یانی: (لَئِن كَشَفَتْ عَنَّا الْعَذَابَ)،
به کورتیی: (رِجْزُ):

۱- به مانای سزا و نازاریش و،

۲- به مانای پیسییش و،

۳- به مانای خوتخوتهی شهیتانیش و،

۴- به مانای جوو له جوو لیکیش دیت که هاسه نگیی مروّف تیکده دات.

﴿وَيَذْهَبْ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ﴾ ﴿۱۱﴾ الأنفال، ده لئ: (مَا يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنَ الْكُفْرِ
وَالْبُهْتَانِ وَالْفَسَادِ)، نه وهی که شهیتان بانگه شهی بو ده کات له بیبروایی و تومهی
نارپه او، تیکدان، ههروهها (رِجْزُ) به مانای سهختترین نازارو سزاش دی: ﴿فَأَرْسَلْنَا
عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ ﴿۵۹﴾ البقرة، واته: دامانبه زانده سه ره نه وانهی
سته میان کردبوو (رِجْزُ) یک له سه ریوه، واته: نازاریکی زور سهخت.

(أَيَّامَ اللَّهِ): (أَيَّامَ) کوی (يَوْمَ) ه، (يَوْمَ)، رۆژ، (أَيَّامَ اللَّهِ) واته: رۆژه کانی خوا،
(الْأَوْقَاتِ الَّتِي حَصَلَتْ فِيهَا نَصْرُ اللَّهِ، أَوْ فَضْلُهُ، أَوْ أَيَّامُ جَزَائِهِ فِي الْآخِرَةِ، أَوْ وَقْتُ
عِقَابِهِمْ)، ﴿لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾، واته: به تومیدی دیداری رۆژه کانی خوانین، رۆژه کانی
خواش نه و رۆژانهن که سه رخستنی خوایان تیدا هاتوته دی، یان به خششی
خوایان تیدا هاتوته دی، له دنیا دا، یاخود: نه کات و رۆژانهی خوا ﴿سِزَا وَ
پاداشتی خویمان تیدا بهرجهسته ده کات، پاداشت بو دۆسته کانی و، سزا و تۆله
بو نه یاره کان و ناحه زانی خوئی و، پیغه مبه ره کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و په پیام و
بهرنامه کانی.

مانای گشتیی نایه تہ کان

خوَا ۱۰۰ (۱۰) نایه تہ دا، وه ک له پیناسه ی ئەم دەرسه دا گوتمان، پانتاییه کی زۆری تهرخانکردوه، بۆ خسته نووی به لگه و نیشانه کانی به دیهینه رایه تیی و پهروه ردگار تیی و، خاوه ندرار تیی خووی، تیکهه لکیش له گه ل هه نو یستی نه رتیبانه و که لله په قانه ی بیروایان له به رانیه ر نایه ته کانی خوَا، واته: نایه ته خو پتراوه کانیدا، که دیاره ئەو دیارده و دیمه نانه ش که له و نایه ته خو پتراوانه دا ده یان خاته روو، ئەوانیش دیسان له نیشانه کان (آیات) ی خوَان و نیشانه نه بیزاوه کانی :

خوَا ۱۱۴ ده فه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، مادام خوَا ۱۱۴ سه دو چواره (۱۱۴) جاران له قورئان دا فه رموویه تی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ئەوه ده هینی که مانایه که شی دووباره بگریته وه، ئنجا له کاتیک دا مروف ده لئ: به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، ده بی به لایه نی که مه وه، چوار واتایان له عه قل و دلی خویدا ناماده بکات:

۱- بۆ کردنی ئەو کاره به ناوی خوَا ده ست پئ ده کم، نه ک به ناوی خوَم، یان هه ر شتیکی دیکه.

۲- ئەو کاره بۆ رازیبکردنی خوَا ئەنجام ده دم.

۳- ئەو کاره به پئی به رنامه ی خوَا ئەنجام ده دم.

۴- ئەو کاره به یارمه تیی و هاوکاری خوَا ئەنجام ده دم، نه ک به شان و شه وکه تی خوَم.

خوَا ده فه رموی: ﴿حَم﴾، ئەمانه دوو پیتن، پیتی (حا)، و پیتی (میم)، که پیمان ده گوتری: پیته پچر پچره کان (الحروف المقطعة)، چونکه به سه ر به که وه

ناخوٲرٲنه وه، كه بگوتري: (حام)، دهٲى به جيا جيا بخوٲرٲنه وه، پٲشتر باسمان كرده كه له سه ره تاي ته فسيري سووره ٲى (يونس) دا، باسٲكى تيرو ته سه لمان له و باره وه كرده، ته و پٲانه ه كه كوٲى هه موويان چواره ده (١٤) پٲت له سه ره تاي (٢٩)، سووره ٲ له سووره ته كاني قورٲاندا هاتوون، باشترين واتايه ك كه لٲيان وه رده گيري، ته وه يه كه خوا **﴿﴾** به بنده كاني ده فهرموٲى: ته م فهرمايشته ي له بهر ده ستانه و ده بخوٲرٲنه وه و گوٲبيستي ده بن و تٲيه وه راده ميٲن، هه ر له و پٲت و ده نكانه پٲكه اتوه كه تٲوه قسه يان پٲده كه ن، كه واته: ته و پٲت و ده نكانه وه ك كه ره سه ته يه كي خاو له بهر ده ست تٲوه شدا هه ن، به لام ته و كه ره سه ته خاوه و ته و پٲت و ده نكانه، خواي به ديٲنه ر، ته م فهرمايشته ي لٲى پٲكه ٲتاون، به لام تٲوه قسه ي ناسايان لٲى پٲك دٲن، هه ر به وه را بزنان كه ته م فهرمايشته هي خوايه **﴿﴾**، كه فهرمايشٲى پٲكه ٲناوه له و پٲت و ده نكانه ي له بهر ده ستى تٲوه شدا هه ن، كه تٲوه نه ك هه ر ناتوانن وٲنه ي ته و فهرمايشته ي بيٲن كه هه موو قورٲانه، به لكو وٲنه ي ده (١٠) سووره ٲى، بگره وٲنه ي سووره ٲى سٲى نايه تيش بيٲن، وه ك: (العصر) و (الكوثر) و (المصر).

كه واته: بزنان كه بٲرزه ري ته م فهرمايشته خوايه **﴿﴾**، وه ك چوٲن خوا **﴿﴾** له كه رديله كان و له گه رده كان، له ماده ي بٲى ژيان، ژياندار دروست ده كات، كه تاكو ئستا مروٲى له بهر انبه ر ديارده ي ژياندا سه راسيمه و ده سه وسانه، ته نانه ت ژياني ژياندار ٲكى زور ساده ي وه ك (ته ميبا) ش، وه ك چوٲن مروٲى كه ل و په لى ديكه دروست ده كات، كه ژيانيان تٲدانيه، به هه مان شٲوه خواش **﴿﴾** ته م فهرمايشته ي خوى ره خساندوه و پٲكه ٲناوه له و پٲت و ده نكانه، كه رووحيكه به بهر ژياني مروٲدا ده كرى و، رووناكٲى و به ره كه ت و پٲرٲكه وه، ته نيا فهرمايشٲى خوا **﴿﴾** ته و تايه هه نديانه ي هه ن.

﴿﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿﴾، له رووي رٲزمني عه ره بييه وه، ياني: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، ته مه دابه زاندى كتٲبه، يا خود (تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، ده بيته نيهاد

(مُبْتَدَأً) و ﴿ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴾ یش، ده بیته ده بیته گوزاره (خبر)، دابه زاندنی کتیب له لایه ن خوا ی بالا دهستی کار به جئ وهیه، یاخود: خوا ی زالی کار زانه وهیه، که واته: بزائن! سه رچاوه ی ئەو کتیبه خوا یه که ﴿﴾، خواوهی هه موو عیززه تیک و بالا دهستی و، ده سترپویشته و ییکه، خواوهی هه موو لیژانیسی و، کار زانیسی و کار به جیبیه که، بویه ش ئەو سیفه تانه ی خوا له و کتیبه ی دا به رجه سته بوون، نجا دوا ی ئەم ناماژه کورته به قورئان، خوا دئته سه ر باسی خستنه پرووی به لکه کانی به دیهینه رابه تیی و پهروه ردگار تیی خوی:

﴿ إِنِّي فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَأَشْفَعُ لَكُمْ لِمُنْتَمِنْتُمْ ﴾، به دنیایی له ئاسمانه کان و زه ویدا نیشانه هه ن بو پرواداران، واته: نیشانه هه ن که پهروه ردگار و خواوه ن و به دیهینه ری خو یانیان پی بناسن، چونکه خوا ی پهروه ردگار چو ن په ی پیبیه ن؟ بیگومان له پی نیشانه کانیه وه، نیشانه کانیسی: یان له کتیبه خو ندر او هه که یدان، که قورئانه، یان له کتیبه بیژاوه که یدان، که گه ردوونه.

﴿ فِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابِّهِمْ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾، پیسی فه رموی: له ئاسمانه کان و زه ویدا نیشانه ی زور هه ن بو پرواداران، نجا ده فه رموی: له دروستکرانی خو تاند او له وه دا که خوا بلاوی کردوته وه له ژیانداران له زه ویدا، نیشانه هه ن بو کومه لیک که دنیابن، واته: دنیاییان هه بیته و له پروایه که یاندا که یشتبته قه ناعه ت و دنیایی ته واو.

نجا ده فه رموی: ﴿ وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ ﴾، ههروه ها جیاوازی و جیگور که ی شه وو روزان و، ته وه ی خوا دابه زاندوه له سه ریوه له بژیو، ئەو بژیوه ی خوا دابه زاندوه، هه رچهنده زوربه ی زانیان هه ر به مانای بارانیان لیکداوه ته وه، به لام هه میسه که خوا ده فه رموی: ئاو (ماء)، یان لیته دا ده فه رموی: بژیو (ریزق)، له بهر ته وه یه که وشه ی: (ماء)، باران و به فر و ته رزه و ئاونگ و هه لمی ئاو، هه مووی ده گریته وه، (ریزق) یش ته نیا ئاو ناگریته وه، به لکو

تېشىكى خۇرىش و جورە تېشكە كاني دېكەش كە لە كەھكەشان و ئەستېرە كاني دېكەھوە دېن و، سەر جەم ئەو شەپۇلانەش كە لىيانەھوە دېن، ھەموويان دەبنە ھۆى بۇيو بۇ مروۇف، بە لأم (رزق) بە پلەى بەكەم ئەو ئاوە دەگرتەھوە كە لە سەرئوہ دادەبەزى، كە دەفەرموئى: ﴿فَأَحْيَا بِهَا الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، زەوى پئى زىندوو كرڈۆتەھو، دواى مردنەكەى، كە ھەلبەتە زەوى وەك چۆن بە ئاۋ زىندوو دەبېتەھو، بە تېشىكى خۇرىش، زىندوو دەبېتەھو، ئەگەر تېشك نەبئ لە دەريا بدات، ھەئىمى ئاۋىش پەيدا نابئ و، باران و بەفرو تەر زەش پەيدانابن، ھەرۋەھا تېشك بۇ گەشە كرنى پوۋەك بەھۆى تېشكە پېكھاتن (التمثيل الضوئي) يەھوەش ھەر پئويستە.

﴿وَصَرِيفَ الرِّيحِ﴾، ھەرۋەھا جورا جورا كرنى بايەكان، جورا جورا كرنىش بەس لە پوۋى ئەو شوئېنەھو نېە كە لىى ھەلدەكەن، ئايا پەشەبايە، شەمالە، لەسەرئوہيە، لە خوارئوہيە، لە باكۋورە، لە باشۋور! ھەر ئەوئەندە، نا، بەلكو جورا جورا كرنى بايەكان لە پوۋى چۆنئېتېيانەھو، پاشان لە پوۋى ئەندازەيانەھو، بەھىزن، يان نەرم و سووكن؟ ئەوانە ھەموويان ﴿مَأْتَتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، نېشانەن بۇ كۆمەئىك بىفامن.

دوايى لە مەسەلە گرنگە كاندا باس دەكەبن: بۇچى پېشئى دەفەرموئى: ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، دوايى دەفەرموئى: ﴿لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، دوايى دەفەرموئى: ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، جياوازيى ئەو سئ حالەتانە چيە؟

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ ۖ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، ئەوانە ئايەتە كاني خوان بە ھەق بەسەر تۇياندا دەخونئېنەھو، وشەى (حق): بە پئى ئەو سىاقە كە تئيدا دئى، مانايەكەى دەگورئى، جارى وايە بە ماناي راستە، جارى وايە بە ماناي دادگەريە، جارى وايە بە ماناي حېكمەتە، جارى وايە بە ماناي شتى چەسپاۋە، كە ئەسلى ماناي ھەقە، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ ۖ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، بە چ قسەيەك لە دواى خوا و، ئايەتە كاني بىرا دئىن؟

واته: نه گهر بپروا به نایه‌ته‌کانی خوا نه‌هینن، به چ قسه‌یه‌کی دیکه بپروا دینن؟
نه گهر بپروا به خوا نه‌هینن ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ مَوَاقِعِ الْمَضَالِمِ وَأُولُو الْمَضَالِمِ عَلَيْهِمْ الْكُفْرُ فَهُمْ كَافِرُونَ﴾ وهک خاوه‌ن و به‌دیه‌ینه‌ری نهم که‌ون و کائیناته،
نه‌دی کئی به خاوه‌نی که‌ون و کائینات داده‌تین؟!

﴿وَلِلَّيْلِ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾، سزای سه‌خت بۆ ههر درۆزنیکی، زۆر گونا‌هبارو تاوان‌بار.

دوایی پیناسه‌ی ده‌کات نهو که‌سه کئیه؟

﴿يَسْمَعُ أَلْسِنًا أَوْ يَسْمَعُ أَفْهَامًا﴾، گوئیستی نایه‌ته‌کانی خوا ده‌بئی، به‌سه‌ریدا
ده‌خوئیرینه‌وه، که ده‌فه‌رموئ: ﴿تَنْتَلِي عَلَيْهِنَّ﴾، که‌واته: ﴿ءَايَاتٍ﴾، مه‌به‌ست
پئی نایه‌ته‌ خوئیراوه‌کانن، رسته‌کانی قورن‌انن، نایه‌ته‌کانی خوا گوئیستی ده‌بئی،
به‌سه‌ریدا ده‌خوئیرینه‌وه، ﴿ثُمَّ يُعْرِضُ مَثَلَهُمْ﴾، دواییش سوور ده‌بئی، واته: له‌سه‌ر
بپروا نه‌هینان، له‌سه‌ر بئبروایی، ﴿كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾، وهک ههر نه‌بییستین، ﴿فَقَبَّرَهُمْ
مَعْدَابٍ أَلِيمٍ﴾، تنجا موژده‌ی پئی بده، به‌ تازاریکی به‌ تیش.

بیگومان موژده‌ بۆ شتی خوؤش و چاکه، به‌لام نهمه به‌ توانج و ته‌وسه‌وه‌یه،
یاخود: نه‌گهر هه‌والئیکی دلخوؤشکه‌ر و موژده‌یه‌ک بۆ نه‌وان هه‌بئی، ههر سزاو
نازاری به‌ تیشه.

﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ مَوَاقِعِ الْمَضَالِمِ وَأُولُو الْمَضَالِمِ عَلَيْهِمْ الْكُفْرُ فَهُمْ كَافِرُونَ﴾، نه‌گهر شتیک له‌ نایه‌ته‌کانی تیمه‌شی
زانی، به‌ کالته‌جاری ده‌گرئ، واته: شتیک له‌ نایه‌ته‌کانی له‌به‌ر کرد، هه‌ندی
که‌س هه‌ندی نایه‌تی قورن‌ان له‌به‌ر ده‌کات، یان فه‌رمایشتیکی پیغه‌مبه‌ر، یان
قسه‌ی که‌ستیک، دوایی لاسایی ده‌کاته‌وه‌و به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه ده‌لیئ، وهک
کالته‌پیکردن، بۆیه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ مَوَاقِعِ الْمَضَالِمِ وَأُولُو الْمَضَالِمِ عَلَيْهِمْ الْكُفْرُ فَهُمْ كَافِرُونَ﴾، نه‌که‌رنا کالته‌ به‌ کوی
نایه‌ته‌کان ده‌کات، به‌لام لیره‌دا مه‌به‌ست کالته‌ پیکردنیکی تابه‌ته، ﴿أُولَئِكَ هُمُ
عَذَابُ مُهِينٍ﴾، مادام نه‌وانه‌ کالته‌ به‌ نایه‌ته‌کانی خوا ده‌که‌ن و به‌ که‌م ته‌ماشایان
ده‌که‌ن، سزایه‌کی ریسواکه‌رو زه‌بوونکه‌ریان هه‌یه، چونکه هه‌میشه سزا به‌ پئی
کرده‌وه‌یه.

﴿مِن وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ﴾، له پشتیانوه دۆزهخ ههیه، له بهرئوهی نادیدهیان گرتوه، بۆیه دهقه رموی: له پشتیانوه، ئه گه رنا ئه وهی بۆ تۆ دئی و تۆ به رهو پرووی ده چی، له پشته وهیه ﴿مِن وَرَائِهِمْ﴾، واته: نادیدهیان گرتوه، یاخود: ﴿مِن وَرَائِهِمْ﴾، واته: شتیکی زۆر ترسناکه، مه ترسیی که له پشته وه بۆت بئی، زیاتر جیی ترسه، دۆزهخ له پشتیانوهیه، ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ﴾، هه رچی وه دههستیان هیناوه سوودیان پی ناگهیه نی، ههروهها ئهوانه ی له جیاتی خوا کردوو یانن به دۆست و سه ره رشتیار، سوودیان پیناگه یه نن (به رستراوه کانیان)، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئهوانه نازاریکی مه زنیان بۆ ههیه.

﴿هَذَا هُدًى﴾، ئه مه رینماییه، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَكُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ أَلِيمٌ﴾، ئهوانه ش که بیسروان به ئایه ته کانی پهروه ر دکاریان، نازاریان بۆ ههیه له سه خترین سزای به تیش.

ئه گه ر سه رنج بده ی ن ده بی نین: لیره دا خوا ﷻ سزای ئهوانه ی زۆر به سه ختی باس کردوه:

﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ﴿عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ﴿عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ أَلِيمٌ﴾، که دوایی باس ده که ی ن، بۆچی خوا ئه وه هه مو وه سفانه ی داناون، بۆ سزا دانی ئهوانه؟!

دوو باره خوا ﷻ ده گه ر پته وه سه ر پتشان دانی به لگه و نیشانه کانی پهروه ر دکاری تیی و به دیه ی نه رابه تیی خوی: ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِيَجْرِيَ فِيهِ الْفُلُكُ فِيهِ يَأْتِرُونَ﴾، خوا ئه وه که سه یه ده ریای بۆ ده سه تمۆ کردوون، که شتییه کان پیتدا ده رۆن به مؤله تی خوا واته: به پیتی ئه وه سیسته می خوا دایناوه، ﴿وَلِيَسْتَفْعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، تا کو له به خشی خوا داوا بکه ن (به هوی که شتییه کانه وه بار و سوار ده که ن) و به لکو سوپاسگوزاری بکه ن (له ئه نجامی ئه وه دا).

﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾، (خوا) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه، تیکرایی له لایه ن خۆیه وه بۆ تیه وه ده سه تمۆ و رام کردوه، ﴿إِنْ فِي

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّنَا الْحَقُّ﴾ به دنیایی له وه دا نیشانه ی زۆر هه ن بۆ کۆمه لێک
را هێمن و بیر بکه نه وه.

له کۆتاییدا ده فه رموئ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾
به وانه بلی: که بر وایان هێتا وه، لێ سوورن له وانه ی به ئومیدی رۆژه کانی خوا نین،
یانی: به ئومیدی دیداری خوا نین، با چاوپۆشیان لێ بکه ن، له ورده هه له وه
په له، لێیان بسوورن، ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، تا کو کۆمه لێک به وه ی
وه ده سته دێنن، سزایان بداته وه، واته: سزایه که ی نه وان هه لده گیرێ بۆ رۆژی
دوایی و، با نه وان بیر له سزادانیان نه که نه وه.

﴿مَنْ عَمِلْ سَلْبًا فَلْيَنْسَوْهُ﴾ هه ر که سیک چاکه بکات، سووده که ی بۆ
خۆیه تی، ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلْتَهَا﴾ هه ر که سیک خرابه ش بکات، زیانه که ی بۆ خۆیه تی،
﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾، دوایی بۆ لای په ره رد گارتان ده گێدرێ نه وه، ههروه ها
خۆترویشه ته وه: (قرچعون) ده گه رێ نه وه.

که واته: پاداشتی چاکان و سزای خرابان، له وێ هه یه، دنیا مه که نه شوێنی
ته صفیه ی حیساب و تۆله له یه کدی ستانده وه، پیکه وه مو دارا بکه ن و یه کدی
ته همه مو ل بکه ن، به تابه تی ته هه لی ئیمان، له گه ل نه یارانیاندا ده بێ به و شیوه یه
مامه له بکه ن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

قورئان کتیبیکه له لایه ن خوی زالی کارزانه وه دابه زی تراوه، له ناسمانه کان و زهوی و، دروستکرانی مروشان و بلاوکرده وهی ژيانداران له زهوی داو، جیگو پکی شیوو و پوژان و، بژیوی دابه زی تراو له ناسمانه وه، گوړینی بایه کاند، به لگه و نیشانهی زور هه ن، له سه ر به دیهینه رایه تی و په روه ردگار تی خوا، بو برواداران و دنیایان و عاقلمه ندان:

خوا ده فرموی: ﴿حَمَّ ۱﴾ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾ إِنَّ فِي آيَاتِنَا وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ﴿۳﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابِّهِ ؕ إِنَّتُمْ لَقَوْمٌ يُوقِنُونَ ﴿۴﴾ وَالْخَلْقِ الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ؕ إِنَّتُمْ لَقَوْمٌ يَعْقِلُونَ ﴿۵﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي يَتَّبِعُونَ ۖ سُبُلَ الَّذِينَ كَفَرُوا قَدْ سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَكُنُوا لَهُمْ سَبِيلًا ﴿۶﴾

شیکردنه وهی هم، ثایه تانه، له دوازه برگه دا:

(۱) ﴿حَمَّ﴾ زورچار دووباره مان کردوته وه، همانه دوو پیت، لهو پیتانه ی خوا ﴿۲﴾ قورئانی لئ پیکهیتان و، تیمه پوژانه به کاریان دینین له قسه کردن و نووسیمان دا، نهو پیتانه که له سه رتهای بیست و نو (۲۹) له سووره ته کاند هاتوون، ناماژیهان تیدایه که نهو قورئانه ش هر لهو پیت و دهنگانه پیکهاتوه که تپوه به کاریان دین، به لام خوا ﴿۳﴾ قورئانیک لئ پیکهیتان و که له بهر دهستانه و تپوه له بهرانبه ریدا دهسته وسان، نهک له بهرانبه ر هه مووی، به لکو له بهرانبه ر ده (۱۰) سووره تی و، بگره له بهرانبه ر سووره تیکشیدا، که واته: بزنان بیژره که ی نهو، که سه ی نهو فرمایشته ی فرمووه، خوی به دیهینه ری په روه ردگاری که ون و کائیناته.

۲- ﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴾. دابه زینانی کتیبه که له لایهن خوی زالی کارزانه وهیه، وشعی (الکتاب): که (أل)ی، ناساندنی له سره، ناساندنه که بؤ (عهد)ه، واته: دابه زاندنی کتیبه که، نهو کتیبه که زانراوه و ناسراوه که قورنانه، له کوئوه یه؟ ﴿ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴾، له لایهن خوی زالی کارزانه وهیه، نه مه له پرووی ریزمانی عه پهبیه وهه پیئی ده گوتری: رسته یه کی ده ستپنکردن (جُمْلَةً اِبْتِدَائِيَّةً)، که له نیهادو گوزاره (مُتَبَدَأً وَخَبْرًا)، پتکها توه: دابه زاندنی کتیبه که (که قورنانه) له لایهن خوی زالی کارزانه وهیه، بؤ نه وهی هه ره له سره تاوه تۆ بزانی، که نه م سووپه ته ده خوئنی، یان هه ره سووپه تیک ده خوئنی، که به شیکه له قورنانه، بزانی سه رچاوه که کییه و له کوئوه هاتوه؟ له لایهن خواوه هاتوه، خواش ﴿ وَخَاوِی ﴾ خاوه نی هه موو سفه تیکی به رزو په سنده، به لام لیره دا نهو دوو سیفه ته ی زیاتر به رجه سهه کراون، که بریتین له عزیزه ت و حکمه ت، چونکه دوابی باسی سزادان و هه لوئستی نه رینییانه ی بیرویان کراوه، که خوا به عزیزه تی خوئی له گه لیاندا رووبه پروو ده بیته وهه، هه روه ها باسی پرواداران کراوه و مامه له یان له گه ل نه یارانیاندا، که ده بی حکمه ت به کاریتین و، خوی په روه ردگاریش به حکمه تی خوئی ته گبیری حالی مسولمانان ده کاو، پشتیان ده گری و، هاوکاریان ده بی، هه روه ک خوا به عزیزه ت و حکمه تی خوئی واته: زالی و کارزانی خوئی، له گه ل پیغه مبه ری خویدا ده بی ﴿ وَیَمَامَهْ کَیْ خَوِیْ ﴾ که به پیغه مبه ردا نار دوویه تی ﴿ مَشْوُورِیْ لَیْ دَهْ خَوَاتْ نَهْ وَیَمَامَهْ بَچَه سَیْ وَبَلَاوِیْتَهْ وَهْ وَنَامَانْجَهْ کَانِیْ خَوِیْ بَیْکَیْ.

لیره دا خوا که ده فه رموی: ﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴾، نه م ته عبیره یانی: نه وه که قورنانه دابه زینراوه، هیچ جیی مشتومر نیه، به لام له لایهن کیوه دابه زینراوه؟ له لایهن خوی بالادهستی کار به جی وه.

۳- ﴿ اِنَّ فِيْ اَسْمَآئِكَ وَالْاَرْضِ لَآٰیٰتٍ لِّمُؤْمِنِيْنَ ﴾، دوی نهو نامازه کورته به قورنانه و، به سه رچاوه ی لیوه هاتنی قورنانه، یه کسه ره خوا ﴿ دَیْتَهْ سَهْرْ بَاسِیْ نِیْشَانَهْ وَبَهْ لَگَهْ کَانِیْ بَهْ دَیْهَیْتَهْ رَا بَهْ تَیْیْ وَپَهْ روه ردگاریتی و خاوه ندراریتی خوئی له گه ردووندا، ده فه رموی: به دلنیایی له ناسمانه کان و، له زه ویدا نیشانه هه ن بؤ پرواداران، لیره دا ناسمانه کان

و زەوى كراون بە زەرفىك، بۇ ئەو بەلگەو نىشانانەى دەمانگەيەن بە ناسىنى خواو، دەمانگەيەن بە دانپىداھىتان بە بەدپىھىنەرايەتىى و پەروەردگارپىتىى و خواوندارىتىى خوادا ﷻ، تىمە كاتى خۇى لە تەفسىرى سوورەتى (يونس)دا، ھەم باسى گەردوونمان كىردە بە گىشتىى، ھەم باسى خۆرمان كىردە، ھەم باسى زەوى و، باسى مانگمان كىردە، ھەروھە لە تەفسىرى سوورەتى (فصلت)دا، باسى دروستكرانى گەردوونمان كىردە لە كورته باسىكدا، كە كاتىك مروّف تەماشى ئەم گەردوونە دەكات، بە كەھكەشەنەكان و بە كەلە كەھكەشەنەكانەو، پاشان بە پىكەتەى كەھكەشەنەكانەو، لە ئەستىرەكان و خړۆكەكان، بە تايپەتى خۇرى خۇمان و كۆمەلەكەى، ئەو نۆ خړۆكەيەى بە دەورىدا دەخولپنەو، تەماشى ئەندازەكانيان دەكات، تەماشى مەسافەكانيان دەكات، تەماشى وردەكارىيەكان دەكات، ئەگەر چ پرەقل و وىژدان بەكارپىتىى، دەزانى كە ئەم گەردوونە، ئەم كەون و كانىناتە، ئەم دروستكرانەى خوا، بە سەرو خوارىانەو، خواونىكىيان ھەيە، بۇيە خوا دەفەرموى: لە ئاسمانەكان و زەويدا نىشانە ھەن بۇ پرواداران، واتە: ئەوانەى لە پرواھىتان بگەرپن، ئەم گەردوونە، ئەم ئاسمانەكان و زەويە، پىرن لە نىشانەو بەلگە بۇ پرواھىتان.

۴- ﴿ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابِّهِ أَيُّهَا لَقَوْمٌ يُوقِنُونَ ﴾، ھەروھە لە دروستكرانى خۇتان و لەوھدا كە بلاوى كىردۆتەو لە ژيانداران، نىشانە ھەن بۇ كۆمەلەك دىنباين، (الْيَقِينُ ضِدُّ الظَّنِّ)، دىنباينى (يَقِينٌ): دۇى گومان (ظَنٌّ)، بە بەلگەى ئەوھ كە ھەر لەم سوورەتى (الْجاثية)دا ھاتو، دەلن: ﴿ إِنْ نَفْطُنْ إِلَّا ظَنًّا وَمَا عَشُ يُسْتَقَرَّبُ ﴾ ۳۱، بەس گومانمان دەبردو، تىمە لە دىنبايان نەبووين، كەواتە: گومان ئەوھە، ئەگەر (إِحْتِمَال) دابىتى بۇ بوون و نەبوونى شتىك، ئنجا يان بوونەكەى زالبكەى، يان نەبوونەكەى، بەلەم دىنباينى (يَقِينٌ) ت نەبى، لە بوونى يان نەبوونىدا، لىرەدا خوا ﷻ باسى گەردوون دەكات، دەفەرموى: لە گەردووندا چەندان نىشانە ھەن بۇ پرواداران.

بەلەم دوايى كە دىتە سەر دروستكرانى خۇمان و ژياندارانى دىكە، دىنباينى (يَقِينٌ) دەكاتە بەرھەمى تىوھەرامانىيان: ﴿ وَفِي خَلْقِكُمْ ﴾، لە دروستكرانى خۇتاندا،

واتە: پەیداکرانتان و، رێک و پێک خستنتان و، وەچە لێکەوتنەوتەتان و، زۆر بوونتان و بلابوونەوتەتان بە زەویدا.

﴿وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَلِيلٍ﴾ هەر وەها لە ژياندارو پێرۆیانەى خوا بلأوى کردوونەوه بە زەویدا، ئەوانەش هەموویان: ﴿مَا يَبُتُّ﴾، خۆتزاویشتەوه: (آیات) بە هەردوو شتیوه خۆتزاوئەتەوه، ﴿لَقَوْمٍ يُوقَشُونَ﴾، بۆ کۆمەلێک که زانیارییهکی جێی دلتیایان هەبێت، لەبەر ئەوهی ئەگەر پێشش بە گشتی تەماشای گەردوون بکەى، دەتگەینەن بە ئیمان، بەلام دواى ئەگەر بتەوئ بەقین پەیدا بکەى، دەبێ زیاتر رامیتی لە خووت و لە پێکهاتهکانی گەردوون، لە شتەکان زیاتر وردبیهوه: لە زیندەوهەران، لە ژيانداران، ئەگەر بتەوئ دلتیایی پەیدا بکەى لە برأوا هێتانهکەتدا، واتە: ئەگەر تەماشای گەردوون بکەى، دەتگەینەن بە ئیمان، بەلام بۆ زیاتر قۆلبوونەوهی ئەو ئیمانە که بێ بە جێی دلتیایی، دەبێ سەرنجی وردتر بەدهی لە خووت و، لە دەوروبەرت.

که خوای پەرورەدگار دەفەرموئ: ﴿وَفِي خَلْقِكَ﴾، لە دروستکردنی خووتان، وەک لە شوینی دیکە دەفەرموئ: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (الذاریات، هەر وەها لە خوشتان دا تایا نابینن و سەرنج نادەن! یان دەفەرموئ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ (الطارق، با مرؤف سەرنج بەدات لە چی دروستکراوه!

تێمە لەم تەفسیره‌دا، لە چەند شوینی‌ک دا لە باره‌ی مرؤف و ژياندارانه‌وه باسمان کردوه، لە سەرته‌ی تەفسیره‌ی سوورەتی (المؤمنون) دا، باسیکمان کردوه لە باره‌ی دروستبوونی مرؤفه‌وه، هەر وەها لە باره‌ی ژياندارانه‌وه لە سوورەتی (النحل) دا، لە چەند شوینی‌کدا باسمان کردوه، دیسان لە باره‌ی روه‌ک و شیناوردەوه لە سەرته‌ی تەفسیره‌ی سوورەتی (الشعراء) دا، کورتە باسیکمان کردوه.

بە دلتیایی بە ئەندازی ئەوهی که ئینسان ورد دەپێتەوه لە شتەکان، بە تاییه‌تی لە ژيانداران و لە ورده‌کاری و نه‌په‌نیه‌کانیان تێده‌گات، زیاتر په‌ی بە

سېفەتە بەرزو بىۋىتەكەنى خوا دەپات، ديارە ژيانداران چەندان جوريان هەن، جگە لە مروڤ: ئەوہ ناژەلانىن كە چوار جورن: (حوشترو پەشەولاخ و مەرۋ بزن)، ھەرۋەھا ناژەلانى دېكە ھەن، كە من پىم وايە وشەى (انعام) وپراى ئەو چوار جورە، ناژەلانى دېكەش دەگرېتەو، ھەموو ئەوانەى مروڤ لىيان بەھرەمەند دەبى لە گۆشتيان و، بۆ بارو سوار بەكارھىتان و، بەرھەمەكانيان، ئەوجار پەپرەورەكان ھەن، ديسان ژياندارى دەريايى ھەن، ژياندارى ھەوايى ھەن، ھەرۋەھا زىندەووران ھەن، ھەموو ئەوانە ئەگەر ئىنسان لىيان وردېتەو، پتر دەگاتە زانيارى جىيى دلنبايى و تىمانى دامەزراو ئەلەخشاو، بۇيەش پىشىنانى خۇمان لە كاتى رازو نيازدا گوتويانە: (ئەى خواى ھەشتا ھەزار عالم!)، كە لە راستىدا، عالمەكان زۆر زۆر لە ھەشتا ھەزار زياترن و، بەس خوا خۆى دەزانى چى ھىناوہتە دى لەم زەوييەدا، چ جاي لە گەردووندا!!!

۵- ﴿وَالتَّائِبِينَ الَّذِينَ لَمْ يُغْلَبُوا وَرَأَوْا كَثِيرًا مِنْ كَثِيرٍ وَقَدْ كَفَرُوا مِنْ قَبْلِهِمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ أَنَّهُمْ إِتَابَ الْعِبَادِ لِلَّهِ إِنَّهُمْ يَبْغُونَ الْعِلْمَ وَمَا يَكْفُرُونَ بِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، ھەرۋەھا جىگۆرکەو جياوازى شەوو پۇژان، شەوو پۇژ، ھەم جىگۆرکە دەكەن، شەو دېتە جىي پۇژ، پۇژ دېتە جىي شەو بەردەوام، ھەم جياوازىشن، شەو تارىكەو پۇژ پووناكەو، بە دواى يەكدا دېن، ئەو بە دواى يەكدا ھاتن و ئەم جياوازىيەيان و، جىگۆرکەيان، نىشانەى پەرۋەدگاريتىيى خوان.

۶- ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ شَيْءٍ﴾، ھەرۋەھا لەو بۇيۋەدا كە خوا دايەزاندوہ لە سەرتوہ، ئەو بۇيۋەش زۆربەى زانايان بەس بە بارانيان لىكداوہتەو، بەلەم وپراى باران، بەفرو ئەزەرەش دەگرېتەو، ھەموو ئەو شانەى دېكەش دەگرېتەو، كە لە ئاسمانوہ دېن، وەك: جۆرەكانى تىشك.

۷- ﴿فَأَحْيَا بِهِنَّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، دوايى زەوى پىن زىندوو كىدۆتەوہ دواى مردنى، واتە: دواى ئەوہى زەوى خالىيى بۆتەوہ لە رووہك، بەھۆى تىشك و ئاوى لەسەرتوہ دابەزىتراوہو، ژياوہتەوہ.

۸- ﴿وَصَرَّفَ الْأَنْجَارَ﴾، ھەرۋەھا جۇراو جۇر كىردنى بايەكان، واتە: لە رووى جۇريانەوہو، لە رووى ئەو لايەوہ كە لىي ھەلدەكەن لە باكورەوہ دېن، يان لە باشوورەوہ، يان لە

پوژه لاتوه، یان له پوژتاواوهو، له رووی جوړو چۆنیه تیی بایه کهوه، ئایا نهو بایه کهرم و وشکه وهک په شه باو بای ژوورو، یاخود فینک و شیداره، وهک شه مآل، ننجا نهو بایه نه اندازه کهی چهنده و پښه کهی چهنده؟ که تیتستا مروځ چهندان پتوهری دروستکردوون بۆ پتوانی باو، بۆ پتوانی باران، خوا ﷻ جاری وایه نه اندازه یه که له پښه و نه اندازه ی تابه تیی با زیاد دهکات، ده بیته هوی تسونامیی و، ده بیته هوی نهوه که داروبه رد به یه کدا بدات!!، له جوړاوجوړ کردنی بایه کان له هه موو پووه کانیانه وهو، لهو شتانه ی دیکه شدا:

۹- ﴿ اِنَّتُمْ لَعَوْمٌ مَّعْلُوْنَ ﴾، نیشانه هه ن بۆ کومه لیک بفا من، هه روه ها خو تیراویشته وه: (آیات)، ﴿ لَعَوْمٌ مَّعْلُوْنَ ﴾، بۆ کومه لیک بفا من، یانی: به س عه قلی خو یان به کار بیتن، نه وانه هه موویان بۆ یان ده بنه نیشانه و به لگه له سه ر به دیه پته رایه تیی و په روه ردگار تیی و خاوه ندرار تیی خوا ﷻ، چونکه پیتشی مروځ تیمان دینتی، له دوا ی تیمان هیتان، ده بی هه ولبدات بیگه به نیتته پله ی یه قین و دلنایی، دوا ی نه وهش شتیک نامیتنی له رووی تیمانوه پتی بگات، مه که ر عه قلی خو ی زیاتر به کار بیتنی، تا کو نهو به قینه ی به رده دام بی، یه قینیش به ته نکید پله پله یه و ده بی هه ولبدات یه قینه که ی دامه زراوتر بی، نه که رنا له دوا ی یه قینه وه، پله یه که نه له رووی تیمانوه مروځ پتی بگات، بۆ یه خوا ﷻ دوا ی باسکردنی نهو نیشانه ی دیکه ده فهرمو ی: بۆ کومه لیک که بفا من، واته: تۆ ده بی به رده دام عه قلی و هوشی خو ت به کار بیتنی بۆ به هیز کردنی یه قینه که ت و مانه وه ی یه قین و زنده بوونی.

۱۰- ﴿ تِلْكَ اٰیَاتُ اللّٰهِ تَنْزُوْلُهَا عَلٰیكَ بِالْحَقِّ ﴾، نه وانه ئایه ته کانی خوان که به هه ق به سه ر تۆ یاندا ده خو تینینه وه، واته: کاتیک به سه ر تۆ یاندا ده خو تینینه وه، تيمه هه ق و راستین، که واته: (بالحق)، ده بیته حال بۆ به که ر (فَاعِلِی)، (تَنْزُوْلُ)، یانی: (تَنْزُوْلُهَا عَلٰیكَ مُحِقِّیْنِ)، کاتیک نهو ئایه تانه ت به سه ر دا ده خو تینینه وه، تيمه له سه ر هه قین و راستین، یاخود (بالحق) ده بیته حال بۆ به رکار (مفعول به) ده که ی یانی: (مُتَبَسِّئاً بِالْحَقِّ)، نه م ئایه تانه که به سه ر تیاندا ده خو تینینه وه له خودی خو یاندا، هه قن، یاخود: (بالحق)، یانی: (بَسْبَبِ الْحَقِّ).

بۆ ئەوەی هەق بچەسپێنن بە ھۆی ئەو ئایەتانەووە کە بەسەر تۆپاندا دەخوێننەووە، کەواتە: (بِالْحَقِّ) چ کە لێرەدا، چ کە لە ھەر شوئییکی دیکە ی قورئاندا ھاتووە، سَنَ مانای ھەن:

أ- تَيْمَمَةٌ كَمَا تَأْتِي تَهْكَانُ دَعْوَى تَيْمَمَةٍ هَهُنَا.

ب- ئایەتەکان تێکەڵ و ئاویتن لەگەڵ ھەقدا.

ج- ئایەتەکان دەخوێننەووە بۆ ئەوەی ھەق بچەسپێنن، ھەقیش ئەوێ بە کە خوا ﷻ بە راست و چاکی دەزانێ بۆ بەشەر.

(۱۱) ﴿قَاتِلِي حَدِيثَ بَعْدَ اللَّهِ وَأَيْتِهِ، يُؤْمِنُونَ﴾، ننجایا لە دواى خوا ﷻ و ئایەتەکانى، نیشانەکانى، بە چ قسەبەکی دیکە برۆا دێنن؟! واتە: ئەگەر برۆا بە فەرمایشتى خوا نەھێنن! برۆا بە چ قسەبەکی دیکە دێنن؟ ئەگەر برۆا بە خوا ﷻ نەھێنن کە خاوەن و پەرورەدگارو مشوورخۆرى گەردوون (ناسمانەکان و زەوى)، ئەدى برۆا بە کى دێنن؟ وشەى (يُؤْمِنُونَ): خوێنراویشەتەووە: (تُؤْمِنُونَ)، ئەو کاتە لە دواندى نادابەرەو دەیکۆرێ بۆ دواندى رووبەرۆو (خُطَاب).

لێرەدا بە چاکی دەزانم ناماژەبەک بەکەم بە قسەبەکی تېمام (فخرالدين الرازي)، ھەرکام لە توێژەرەوانى قورئان جار جار قسەبەک کە زۆر تايبەت بى و کردبان، ئەگەر بە دلم بى دەبھێنم، جارى واش ھەبە قسەبەکیان کردووە عەقلم نابېرێ و بە پێوستى دەزانم پەخنەى لى بگرم، ئەگەرنا مەرچ نەبە ھەر قسەبەک کە بە دلم بى، بھێنم و، ھەر قسەبەکىش کە بە دلم نەبى، پەخنەى لى بگرم، بەلام ھەندىک جار ئەو بە پێوست دەزانم، ئېستا ئەو قسەبەكى (الرازي) بى پى جوانە کە لە تەفسیرەکەى خۆیدا^(۱) دەلى:

(وَأَعْلَمُ أَنَّ كَثِيرًا مِنَ الْفُقَهَاءِ يَقُولُونَ: إِنَّهُ لَيْسَ فِي الْقُرْآنِ الْعُلُومَ الَّتِي يَبْحَثُ عَنْهَا الْمُتَكَلِّمُونَ، بَلْ لَيْسَ فِيهِ إِلَّا مَا يَتَعَلَّقُ بِالْأَحْكَامِ وَالْفِقْهِ، وَذَلِكَ عَقْلَةٌ عَظِيمَةٌ لِأَنَّهُ لَيْسَ

فِي الْقُرْآنِ سُورَةٌ طَوِيلَةٌ مُنْقَرِدَةٌ يَذْكُرُ الْأَحْكَامَ، وَفِيهِ سُورٌ كَثِيرَةٌ خُصُوصًا الْمَكْتَبَاتُ لَيْسَ فِيهَا إِلَّا ذِكْرٌ دَلَائِلِ التَّوْحِيدِ وَالثَّبُوتِ وَالبَعْثِ وَالْقِيَامَةِ، وَكُلُّ ذَلِكَ مِنْ عُلُومِ الْأُصُولِيِّينَ).

دهلئ: بزانه که زوریک له شه‌رعزانان گوتووایانه: له قورئاندا نهو زانیاریانیه که زانیایانی عیلمی که لام (واته: زانیایانی که باسی بوونناسیی و، ئیمان و عقیده ده‌کهن، بیرم‌ندانئ ئیسلام)، قسه‌ی له باره‌وه ده‌کهن، له قورئاندا باس و خواسیان نیه، به‌لکو نه‌وه‌ی له قورئاندا هه‌یه ته‌نیا نه‌وه‌یه که په‌یوه‌سته به حوکمه شه‌رعیه‌کانه‌وهو به فیقه‌ه‌وه! به‌لام نه‌وه بیتا‌گاییه‌کی مه‌زنه، چونکه له هه‌موو قورئاندا سووره‌تیکئ درئز نیه که ته‌نیا حوکمه شه‌رعیه‌کانئ تئدابن، به‌لام زور سووره‌تی تئدا هه‌ن به تایه‌تی سووره‌ته مه‌ککه‌یه‌کان، که ته‌نیا باسی به‌لگه‌کانئ په‌کتابی خواو، پئغه‌مبه‌رایه‌تیی و، زیندووکرانه‌وهو قیامه‌تیان تئدا هه‌یه، نه‌وانه‌ش هه‌موویان لهو زانیاریاننه‌ن که زانیایانی بنچینه‌کانئ دین (زانیایانی ئیمان و عقیده) قسه‌یان له باره‌وه ده‌کهن.

له راستییدا قورئان زور له‌وه مه‌زنتزه که ته‌نیا کتیبی فیه‌ بئ، فیه‌هیش به مانا باوه‌که‌ی، واته: باسی حوکمه کرده‌یه‌کان (الأحكام العملیة)، به‌لکو قورئان وئپرای باسی حوکمه کرده‌یه‌کان و پیش نه‌وه، باسی بوونناسیی و، ئیمان و عقیده‌وه، ره‌وشت و ئاکاره‌کان و، هه‌موو نه‌و شتانه‌یه که مروؤف پیوستیی پیانیه، بو به‌رئوه‌بردتیکئ ته‌ندروستانه‌ی ژبانی دنیا، له پرووی تاکیی و، خئزانیی و، کؤمه‌لایه‌تیی و سیاسیه‌وه، هه‌موو نه‌وانه‌ی تئدیاه، به‌لام وه‌ک ده‌گوترئ: (هه‌ر که‌سه به یاری خوئ هه‌لا ده‌لئ)، یان (هه‌ر که‌سه له هه‌مبانه‌ی خوئدا گوئز ده‌ژمئیرئ)، شه‌رعزانان که زیاتر سه‌رگه‌رمی حوکمه فیه‌یه‌کان بوون، هه‌ر نه‌وه‌یان له قورئاندا بینیه‌وه، ره‌نگه ته‌وانه‌ش که سه‌رگه‌رمی عقیده‌وه عیلمی که‌لام بوون، زیاتر نه‌وه‌یان تئدا بینیی و، زانیایانی ته‌زکیه و ته‌صه‌وو‌فیش، ره‌نگه زیاتر نه‌و لایه‌نه‌یان تئدا بینیی، به‌لام له راستییدا قورئان هه‌موو نه‌وانه‌یه‌و زور شتی زیاتر له‌وانه‌شه.

مه سه له ی دووهم:

هه ره شه کردن به سزای سهخت، له ناحه زانی په یامی خواو، ناساندنیان به: دروژن و، تاوانبارو، خو به زلگرو، گالته کهر به نایه ته کانی خواو، وه سفی سزایه که شیان به نازارگه یه نه رو، ریسواکه رو، بیس و، به تیش و ژان، یانی: نه وان چهند سیفه ق خرایان تیدا هه ن، خوا ی دادگه ریش سزایه که یانی هینده وه سفی بو داناون:

خوا ی په روه ردگار ده فه رموی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾ (۷) سَمِعَ آيَاتِ اللَّهِ تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ يَصِرُ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَرَّهَ بِعَدَابِ آيَةٍ ﴿۸﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ هُمُ عَذَابُ مُهِينٍ ﴿۹﴾ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْيَاتٍ وَهُمْ فِي عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿۱۰﴾ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ هُمُ عَذَابُ مِنْ جَحِيمٍ ﴿۱۱﴾

شیکردنه وی ئه مه نایه تانه، له چوارده برکه دا:

۱- ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾، سزای سهخت بو هه دروژنیک ی زور گوناها بار، پشتریش باسمان کردوه، (ویل: کلمه دعاء بالشتر، وأصل الويل الشر وحلوه، (ویل): له نه صلدا بریتیه له تووک و داواکردنی خراپه، نزا کردن به خراپه، نه صلی (ویل)، بریتیه له خراپه و زیان و هاتنی نه و خراپه و زیانه، به لأم جاری وایه به مانای مه جازیشیان به کارهیناوه، واته: هاوار بو تو، وای بو تو، به لأم له نه صلدا به مانای سزای سهخته، وهک له قورنندا ده فه رموی: ﴿وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ (۲) ابراهیم، که واته: (ویل) به شیکه له سزای سهخت، لیره دا ده فه رموی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾، سزای سهخت بو هه دروژنیک ی زور گوناها بار، له کوردیدا که سیک درو بکات، ده لاین: درو کهر، یان دروی کرد، به لأم نه کهر زور درویان بکات پیی ده لاین: دروژن.

بۆیه پێم وایه وشەى (أَفَاك): له كوردیدا بهرانبه ره كهى ده بێته درۆزن، ئەصلی وشەى (أَفَاك) یانئ: (القَوِيُّ الْإِفْكَ)، كه سێك (إفك) ه كهى، زۆر به هێزه، (إفك)، له ئەسڵدا به مانای هه لگێرانه وهی و به مانای لادانه، له بهرته وهى درۆش بریتیه له هه لگێرانه وهى قسه، یان بریتیه له بهراوه ژوو كردنى شتیك، پێچه وانەى هه ق، بۆیه وشەى (إفك): به مانای درۆ به كاردی، نه گه رنا نه صلی وایه كهى ئەوه نیه، به لأم لیره دا به پێى سیاق، واته: كه سێك كه شت هه لده گێرێته وه و درۆ دهكات، زۆریش گونا هباره.

۲- ﴿يَمْعُ مَكَيْتِ اللَّهُ تَنَلَى عَلَيْهِ﴾، گوێبێستى ئایه ته كانى خوا ده بێ به سه ریدا ده خوێرتنه وه، واته: ئەوه نیه كه بۆ خوێ بچیت بیان خوێتیتنه وه، به لكو ئایه ته كان به سه ریدا ده خوێرتنه وه، كه به ته ئكید مه به ست پێى پێغه مبه رى خوا به ﴿﴾ ئایه ته كانى به سه ردا خوێندوونه وه.

۳- ﴿تَمْ بَيْرُ مُسْتَكْرًا كَانَ لَرِ سَمْعَهَا﴾، دوا بى خو به زلگرانه سوور ده بێ، وهك هه ر نهیبیستین! سوور ده بێ له سه ر چى؟ لیره دا ئەوهى له سه رى سوور ده بێ، قرتتێراوه چونكه به سیاق و سه لیه ده زانری، یانئ: (يُصِرُّ عَلَى الْكُفْرِ مُسْتَكْرًا)، له سه ر كو فرو بێروایى هه ر سوور ده بێ به رده وام ده بێ، له رووى خو به زلگریه وه، ﴿كَانَ لَرِ سَمْعَهَا﴾، وهك ئەو ئایه تانهى هه ر نهیبیستین، (الإصرار: مَلَا زَمَةُ الشَّيْءِ، وَعَدَمَ الْإِنْفِكَائِ عَنَّهُ، وَحَذَفَ مُتَعَلِّقٌ يُصِرُّ لِدَلَالَةِ الْمَقَامِ عَلَيْهِ، أَي: يُصِرُّونَ عَلَى كُفْرِهِمْ)، واته: (إصرار) په یوه ستیوون به شتیكه وه و لئ جیا نه بوونه وه یه ق، ئەوهى (يُصِرُّونَ) ی پێوه په یوه سه قرتتێراوه، چونكه حاله كه ده یگه یه نئ، یانئ: له سه ر بێرواییان سوور ده بێ.

له قورئاندا قرتانندن زۆره، به هۆى ئەوه وهش ئەو فه رما بشتهى خوا كورت بۆته وه، هه ر شتیك كه به عه قـلـ و سه لیه بزانی، خواى په ره رده گار كتیبى خوێ پئ قه له با لئ نه كرده، تىستا لیره: ﴿تَمْ بَيْرُ مُسْتَكْرًا﴾، یانئ: خو به زلگرانه سوور ده بێ له سه ر بێروایى، ئەوهى تىسرا په كهى پێوه په یوه سه ق، كه بریتیه له

كوفر، قرتیزاوه لەبەر ئەوەی بە سیاق و سەلیقە دەزانرێ، بابای زۆر درۆزنی زۆر گوناھكار، كە ئایەتەكانی خوا دەبیستێ بەسەریدا دەخوێرتنەوه، لەسەر یتیروایی سوور دەبێ، لەرووی خو بەز لگریهوه، ﴿كَانَ لَرَّيْسَمَهَا﴾، وەك ھەر نەیبیستین، ئەمە ئامازەییە بەوھە كە ھەر كەسێك بەراستی گوی بۆ ئایەتەكانی خوا ھەلبخات، وەریاندەگرێ و پروایان پێدینێ، بۆیە دەفەرموێ: ﴿يَسْمَعُ مَا كُنْتُ اللَّهُ تَلُّوْا عَلَيْهِ﴾، گوییست دەبێ ئایەتەكانی خوا بەسەریدا دەخوێرتنەوه، دواوی خو بەز لگراھە لەسەر كوفر سوور دەبێ، ﴿كَانَ لَرَّيْسَمَهَا﴾، وەك نەیبیستین، یانی: ھەر كەسێك ئایەتەكان بیستێ و گویی دلیان پێ بدات، پروایان پێدینێ، بەلام ئەو وەك ھەر نەیبیستین و لەراستییدا بە گویی دل گویی بۆ ھەلنەخستوون، یاخود ھەر پێشێ نەتە ھیناوه وەریان نەگرێ، واتە: قەناعەت ھینانی پێش بێرکردنەوه رتی لێگرتوھ.

٤- ﴿فَيَسِّرُهُ لَعَدَابِ آلِيمٍ﴾، ئنجا موژدە پێدە، بە ئازاریکی بە ئیش، واتە: ئەگەر شتیك ھەبێ بۆ ئەو موژدە بێ، و جێی دلخۆشیی بێ، ھەر ئەوھە، كە پێی بلین: سزاو ئازاریکی بەئیش چاوەریت دەكات! ئەگەرنا ھیچ دلخۆشییەکی دیکە بۆ ئەو نیە لەپروژی دوایدا.

یاخود لێرەدا مەبەست لە: ﴿فَيَسِّرُهُ لَعَدَابِ آلِيمٍ﴾، ئەوھە كە بە توانجەوھو بە تەوسەوھ، ئەو تەعبیرە بۆ بەكارھینراو، وەك یەكێك بە یەكێکی دیکە دەلێ: موژدەت لێبێ، ئەوھە فلان كەسیشت مرد، یان موژدەت لێبێ فلان شتەت بەسەرھات، كە بە تەوسەوھ پێی دەلێ، چونكە ھەوآلەكە لە خودی لە خویدا شتیکی دلخۆشكەر نیە.

٥- ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا أَخَذَهَا حُرُوًّا﴾، ئەگەر شتیك لە ئایەتەكانی تێمەش بزانی، بە گالته پێكراویان دەگرێ، لێرەدا مەبەست لە (عَلِمَ): ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا﴾، بریتییە لە گوییست بوون و لەبەرکردن، ئەگەرنا ئەو كەسە گالته بە ھەموو ئایەتەكانی خوا دەكات، بەلام ئەگەر شتیك لە ئایەتەكانی خوا بزانی، واتە: ھەندێکیان لێ لەبەر بكات،

به گالته پیکردنه‌وه ده‌یانلیتته‌وه، هه‌ندیک که‌س لاسایی قسه‌ی که‌سبک ده‌کاته‌وه، یان قسه‌که‌ی دووباره ده‌کاته‌وه، به‌لام به‌شئوه‌یه‌ک که‌ بۆنی گالته پیکردنی لیدی، دپاره‌ نه‌و بیبیروایانه‌ی رۆژگاری پیغهمبه‌ر ﴿ زُورْ جُورِیَانْ تَبْدَاْ هَه‌بِوونْ، ئه‌وانه‌شیان هه‌بووه، که‌ ئایه‌تیکیان له‌ پیغهمبه‌ری خوا ﴿ گوئی لئیووه، یان له‌ یه‌کبک له‌ هاوه‌لان، ئه‌وانیش نه‌و ئایه‌ته‌یان له‌به‌ر کردوه‌و، دوایی دووباره‌یان کردۆته‌وه به‌ گالته پیکردنه‌وه.

(۶) - ﴿ اُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَعَهُمْ ﴿، ئه‌وانه‌ نازاریکی ریسواکه‌رو زه‌بوونکه‌ریان بۆ هه‌یه، چونکه‌: (الْجَزَاءُ مِنْ جُنْسِ الْعَمَلِ)، نه‌و که‌سه‌ گالته‌ی کردوه به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا، ئایه‌ته‌کانی خوای به‌ که‌م ته‌ماشاکردوون و به‌گالته‌جاری گرتوون، خوای کاربه‌جیش سزایه‌کی ده‌دا له‌ قه‌ده‌ر خۆی، پر به‌ پستی خۆی، سزایه‌ک که‌ زه‌بوون و ریسواو سه‌رشۆری ده‌کات.

(۷) - ﴿ مَن رَزَاهُمْ جَهَنَّمُ ﴿، له‌ پشتیانوه‌وه دۆزه‌خ هه‌یه، وه‌ک پشتریش گوتمان: نه‌و شته‌ی که‌ ئینسان به‌ره‌و روه‌ی ده‌چن، له‌ پشیشه‌وه‌یه‌تی، به‌لام لیره‌دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ مَن رَزَاهُمْ جَهَنَّمُ ﴿، وه‌ک له‌ سووره‌تی (الکھف) بێشدا، ده‌فه‌رموی: ﴿ وَكَانَ وِرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ﴿، ئەم ته‌عبیره هه‌ندیک له‌ زانایان گوتویانه: (وَرَاءَ)، به‌ مانای (أمام) ه، به‌لام له‌ راستیدا پتویست به‌وه ناکات و (وَرَاءَ)، یانی: پشته‌وه (خَلْفًا) و، (أمام) یانی: (قُدَام) پشسه‌وه، به‌لام ئەم ته‌عبیره وه‌ک یه‌کبک له‌ توژره‌روانی قورتان ده‌لن: (مَثْبُتٌ لِّلْإِقْرَابِ وَالْغُفْلَةِ)، وێنه هینانه‌وه‌یه بۆ نیزیکی ئه‌و شته‌و بۆ بێتاگایی، واته: نه‌و دۆزه‌خه‌ی که‌ چاوه‌رییان ده‌کات، له‌ پشینه‌وه‌یه، به‌لام وه‌ک له‌ پشتیانوه‌به‌ن، چونکه‌ مه‌ترسییه‌ک، که‌ له‌ پشتته‌وه‌ ده‌بن، تۆ ناییینی، واته: نه‌وان رۆژی دواییان نادیده‌گرتوه، وه‌ک له‌ پشتیانوه‌به‌ن، ئەها خه‌ریک بن به‌سه‌ر ملیاندا بکه‌وئ! هه‌م لێیان نیزیکه، هه‌م نه‌وانیش لێ بێتاگان، نه‌وه بۆ ویناکردنی ئه‌و حاله‌ته‌یانه، حاله‌تی بێتاگایی له‌و مه‌ترسییه‌و نادیده‌گرتنی و نیزیکیشی.

(۸) - ﴿ وَلَا يُعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا سَيِّئًا ﴿، هه‌رچی وه‌ده‌ستیان هیناوه، هه‌چ سوودیان بێتاگه‌یه‌نی، (الْإِغْنَاءُ: الْكِفَايَةُ وَالنَّفْعُ)، (إِغْنَاءُ): به‌ مانای ئه‌وه‌یه شتیک بۆ شتیک کافی

بِ، به س بَ و سوودی پَی بگه یه نَ، نَجَا بَوَّه: ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾، ﴿يُغْنِي﴾، به (عَن)، ته عه ددای پَی کراوه بَو به رکار (مفعول)، و بَو خواستن به رکار، تا کو مانای (پالپتوده نَ) ی بخریته نیو، (وَعَدَي بِحَرْفِ «عَنْ» لَتَضْمِينِهِ مَعْنَى يَدْفَعُ، يُغْنِي: وَلَا يَدْفَعُ عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا سُبُّنًا)، نه وهی وه دستیان هَینا هیج سوودیان پَینا گه یه نَ و، هیج شتیکیان لَی دوور ناخاته وه.

وشه ی (سُبُّنًا): ده بیته به رکار (مفعول به)، یانی: ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا سُبُّنًا مِنَ الْإِغْتَاءِ﴾، هیج جوړه سوودیکیان پَی ناگه یه نَ، هیج جوړه دوور خسته نه وه هیک سزاو نازاریان لَی دوور ناخاته وه.

۹- ﴿وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ﴾، ههروهه نه وانه ی جگه له خوا به دؤست و سه ره رشتیاریان گرتوون (هیج سوودیان پَی ناگه یه نَ)، هم نه وه ی وه ده ستیان هَینا وه له سهروهت و سامان به چه پامی، که به زوړی سهروهت و سامانه که یه پَی بوغړا ده بن و، به زوړی به هو ی نه و به زم و بازاره چه پامه وه یه، ناماده نین گو ی بَو په یامی هق بگرن، چونکه به زم و بازاره که یان لَی تیکده چَی قوړخکاری و گنده لَیبه که یان لَی تیکده چَی، ده ست به سه ر سهروهت و سامانی ولات داگرتیان لَی تیکده چَی، نه گهر ملکه چ بن بَو په یامی خوا، هم نه وه سوودیان پَی ناگه یه نَ، ﴿وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ﴾، ههروهه نه وانه ش که جگه له خوا کردوویان به سه ره رشتیاری خو یان و، به په رستراوی خو یان، نه وانه ش هیج سوودیان پَینا گه یه نَ.

۱۰- ﴿وَلَمْ عَنَابٌ عَظِيمٌ﴾، بَو نه وانش نازاریکی مه زن هه یه، نَجَا شتیکی خوا پَی یفه رموی: مه زن، دپاره زوړ مه زنه، هه ندیک له روونکه ره وان گوتوویانه: ﴿وَلَمْ عَنَابٌ عَظِيمٌ﴾، اته: له دنیا دا، به لَام نه و پراهه راستره که ده فه رموی: ﴿وَلَمْ عَنَابٌ عَظِيمٌ﴾، اته: له روژی دوا پیدا، چونکه به لَی بیرویان جاری وایه له دنیا شدا سزا دراون، به تایبه تی بیرویان ی روژکاری پیغهمبر ﷺ له دنیا شدا له جهنگی به دردا زه بوونی و سه رشوړی و نازارو مهینه تیبه کی زوړیان به سه ره ات، ههروهه له جهنگه کانی دیکه شدا، وپرای

تهوه که بیپروایی خوی جوریکه له تازارو مهینه تیی و تیش و ژان، بابای بیپروا بهر چاوی لیل و تاریکه، تهماشای رابردووی دهکات، تاریکه، تهماشای تیتستای دهکات، تاریکه، تهماشای داهاتووی دهکات، تاریکه، له سه راسیمه بیدایه، بیپروایی ههر خوی تازارو مهینه تیی و تیش و ژانه، به لأم سزاو تازاریک خوا به مهزن وهسفی بکات، له دنیا دا جیی نابیته وهو له رۆژی دوا بیدایه.

له کۆتایی دا خوا دهفه رموی:

(۱۱) ﴿ هَذَا هَدَىٰ ﴾، ئەمه رینماییه، واته: قورئان رینماییکار (هادی) هه ری پشان ده دات، به لأم بۆیه به (هدی)، که چاوگه وهسف کراوه، واته: تهوپه ری رینمایی تیدایه.

(۱۲) ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِكَائِنَبَ رَبِّهِمْ ﴾، ئەوانهش که بیپروا بوون به نیشانه کانی پهروه ردگاریان (که له کهردووندا ههن)، یاخود: به نایه ته کانی پهروه ردگار که له فه رماشته که یدا ههن و به سه ریاندا ده خو پترینه وه.

(۱۳) ﴿ لَكُمْ عَذَابٌ مِّن رَّحْمَتِ أَيْمٍ ﴾، تازاریان بۆ هه به له پیسییه کی به تیش، (رجز)، پتیش ریش گوتمان: به چهند واتایه ک هاتوه:

أ- ههم به مانای (أَشَدُّ الْعَذَابِ) سه ختترین سزا هاتوه.

ب- ههم به مانای پیسی هاتوه.

ج- ههم به مانای سزایه ک هاتوه که مروف بشله ژینتی و بیجوولینتی، (رجز) یش، له ئەسلدا به مانای جوولاندن و هه ژاندن دی.

وشه ی (أییم): خو پترایه شه ته وه: (أییم)، که ئەو کاته ده بیته وهسف بۆ (رجز)، ئەگه ر (أییم) یش بی ده بیته وهسف بۆ (عذاب)، ﴿ لَكُمْ عَذَابٌ مِّن رَّحْمَتِ أَيْمٍ ﴾ به هه ردوو شتیه که خو پندرا وه ته وه.

(۱) له تفسیری نایه تی (فلا تدعوا مع الله إلا آخر فتكون من المعذبين) الشعراء - ۲۱۳ - دا، له و باره وه کورته باسیکمان کردوه.

هه‌ئۆیستی خرایپان زۆر بوون، خواش سزای سزاو ئازاره‌که‌یانی به‌چهند وه‌سفیک
 پیناسه‌کردوه، چونکه‌خوا هه‌ر هه‌ر که‌سه‌به‌پیی تاوانی خوئی سزای ده‌دات،
 تاوانی زۆر بووبن، به‌سزای زۆرو، که‌متر بووبن که‌متر، چاکه‌ی زۆر بووبن
 پاداشتی زۆرو، چاکه‌ی که‌متر بووبن که‌متر.

مەسەلەى ستيەم:

رام و دەستەمۆكرانى دەريا، كە كەشتيەكانى پيدا دەرۆن و، خەلك بە ھۆيانەوہ كارو كاسيى دەكەن، ھەروەھا رامكرانى ھەرچيەك كە لە ئاسمانەكان و زەويدايە لە لاين خاوە بۆ مروّفەكان، ئەوانە نيشانەى زۆرى بۆ كەسانى بىركەرەوہ تيدان و، ھاندەريشيانە بۆ سوپاسگوزارى:

خوا دەفەرموى: ﴿اللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لَتَجْرَىٰ أَلْفَاكٌ فِيهِ بِأَمْرِهِ. وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ. وَلَمَّا كَرِهَ لَكُمْ تَسْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾﴾

شيكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە شەش برگەدا:

(١) - ﴿اللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ﴾، خوا ئەو كەسەيە ﷻ دەريای بۆ دەستەمۆ كردوون، كە دەفەرموى: (البحر)، واتە: ھەموو ئەو ئاوہى كە سى لەسەر چواری، ياخود چوار لەسەر پيئنجى، پانتايى گۆى زەوى داپۆشيوە، كە لەراستيدا لەسەر زەوى، خوا مەخلووقىكى كەرەتر لە ئاوى نەخولقاندوہ.

كە دەفەرموى: خوا ئەو كەسەيە دەريای بۆ تيوە دەستەمۆ و ملكەچ كردوہ، پيشى خوا باسى بەلگەكانى بەدبەيتنەرايەتسى و پەرورەدگارتيى خوى كرد، ئنجا باسى ھەندىك لە چاكەكانى خوى دەكات، كە ديسان ھەر بەلگەن لەسەر بەدبەيتنەرايەتسى و پەرورەدگارتيى خوا، بەلام ھاوكا تيش زياتر سيقەتى چاكەو نيعمەت بوونيان بۆ مروّف تيدا دەدرەوشيتتەوہ، وەك ئەوانى پيشى زياتر بەلگە بوونيان تيدا دەبينراو، نيشانە بوونيان لەسەر پەرورەدگارتيى خوا تيدا دەبينرا، بەلام ئەمجارە لەو پووەوہ كە سوودو كەلكيان تيدايە بۆ خەلك.

تيمە ھەروا بە سادەيى تەماشاي دەريا دەكەين، بەلەم و كەشتى و پاپۆرو و ئير دەريا تيدا دەرۆن، بەلام با ئينسان ببەيتنە بەرچاوى خوى، ئەگەر ئاويش

وهک گل و بهردو کانز او زیرو زیوو ناسن بووایه، کئی ده بتوانی به سه ریدا بروات؟ به لأم خوای پهروه ردگار گه رده کان (جُرَبِيَات) (مَوْلُوكُوْلَهْ كَان) ی ناوی وا خو لقا ندوون به سه ر یه کدا به زن، ههروهک مَوْلُوكُوْلَهْ کانی هه وای به جو ریک خو لقا ندوون، که فرۆکه و بالنده بتوانن پیندا بفرن، به لأم له بهر نه وهی مرو ف که به شتیکه وه پادئ، زور سه رنجی نادات، نه گه رنا تو ته ماشا بکه! هه وای ده توانرئ بالنده پیندا بر و او بال پاره شینئ، ههروه ها فرۆکه پیندا بر و او، به لأم ده ریا به جو ریکی دیکه به، ماده دی هه وای جیا به له هی ناو، هی ناویش جیا به له هی گل و بهردو دارو ناسن و مس و کانزایه کان، بوچی خوا ده ریا ی ناو او بو ده سته مو کردووین؟

(۲) ﴿لَيْجَرَى الْفَلَکُ فِيهِ بِأَسْرِهِ﴾، تا کو به مَوْلَهْ تی خوا که شتیبه کانی پیندا برؤن.

(الْفَلَکُ)، هه م به مانای تاک دئ، یانی: (سَفِيْنَة)، هه م به مانای کو دئ، واته: (سَفْنُ)، بو نه وهی که شتیبه کان پیندا برؤن به مَوْلَهْ تی خوا، که ده فهرموئ: (بِأَسْرِهِ)، یانی: خوا وای داناوه که شتیبتی بتوانن پیندا برؤن.

(۳) ﴿وَلْيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، تا کو سه ره نجام (به هوئی نه وه که شتیبه انه وه و، نه و بارو سواره که به ده ریا دا ده یکه ن)، له به خششی خوادا داوا بکه ن، واته: کارو کاسیبی بکه ن و، رزقی هه لال له به خششی خوا په یدا بکه ن، که ته مه هه موو جو ره به هره وه رگرتنه کانی مرو ف ده گرتنه وه، نه ک ته نیا کارو کاسیبی، هه موو جو ره به هره وه رگرتنه کان نه گه ر او و شکاری ماسیبه، پاری ژیاندارانی دیکه به، ده رهتانی گه وه ره مرواریبه، ده رهتانی شتانی دیکه به، که له داهاتوودا به شه ر په بیان پئ ده بات، هه مووی ده گرتنه وه.

(۴) ﴿وَلَمَّا كُنْتُمْ كُرُوفًا﴾، بو نه وهش که سوپاسگوزاری بکه ن، بو یه خوا بو ی ده سته مو کردوون، سوپاسگوزاریش بریتیه له به کارهتانی چاکه کانی خوا له ره زامه ندی خوادا.

(۵) ﴿وَسَخَّرْ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾، هه رچی له ناسمانه کان و له زه ویدا هه به، تیکرای له لایه ن خو یه وه بو ئیوه ده سته مو کردوه، بو ئیوه ی رام و ملکه چ

کردو، که دهفهرموی: (مِنْهُ أَي: مِنْ قَبْلِهِ وَيَزَادَتْهُ)، له لایه ن خۆیه و ده به ویستی وی، یاخود (مِنْهُ: مُتَعَلِّقٌ مَبْتَدَأٌ مَحْذُوفٍ أَي: كُلُّ ذَلِكَ رَحْمَةٌ مِنْهُ لِعِبَادِهِ)، (مِنْهُ) په یوه سته به قرتیتر او ویکهوه، یانی: ئه وه هه مووی له لایه ن ئه وه وه به زه ییه به رانه ر به بنده کانی.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعُلُوِّ بِنْفِكَرُوتِ﴾، به د نیا یی له وه دا (له دروست کرانی شتانی نیو ناسمانه کان و زه وی و ده سته موکران و، رامکرانیان به شیوه یه که مرۆفه کان بتوان لئیان به هر مه ند بن)، نیشانه هه ن بۆ کۆمه لیک بیریکه نه وه و راهمێنن.

به لئ چاکه و نیعمه ته کانی خوا له ژماره نایه ن، به لآم به شه ر زۆر شتی خراب کردوه و تیکداوه که به هۆی زیده ته مع و دنیا ویستییه وه، په چاوی پاراستنی ژینگه ی نه کردوه، به تابه تی له م رۆژانه دا ناگره که ی ئوستورالیا هه رچه نده دوا ی ماوه یه کی زۆر خامۆش بووه وه، به لآم هه زاران جۆره ژیاندار هه ر قه بریوون و نه مان، چونکه هه ر له وی هه بوون و نه ویش هه مووی سووتاه وه و پرووکاوه، هه روه ها ده ریاکان زۆر ژیاندارانیان تیدا ده فه وتین، هه مووی له نه نجامی ئه وه دا که نه و کارگانه ی چه ک دروست ده که ن، ئه و دوو که له ی لئیان په یدا ده بئ به رز ده بینه وه و چینی ئۆزۆن کون ده بئ و، زیاد له وه ی که پتویسته تیشکی ژیر سوورو سه روو وه نه وشه یی دینه نیو زه وییه وه و، ده بینه هۆی ئه وه ی هه م به سته له که کان بتوینه وه و، ریزه ی ساردیی له زه وییدا که که م بینه وه و، په ی گه رمیی به رز بینه وه و، هه م هه و تیکبچئ، هه م ده ریا تیکبچئ، هه م ژینگه تیکبچئ، نجا نه گه ر ئینسان بیر ی لیکاته وه، که خوا ﷻ له نه صدآ ئه م گه ردوونه ی چاک و ریک خولقاندوه، ئه م سه ر زه ویه ی باش خولقاندوه، به لآم مرۆف تیکی ده دات، بۆیه خوا ﷻ له دوو شوینی قورئاندا ده فه رموی: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ (۸) ﴿الأعراف﴾، واته: تیکدان مه که ن له زه ویدا، دوا ی ئه وه ی چاک دروستکراوه، دوا ی ئه وه ی چاککراوه تیکی مه ده ن، واته: به جو ریک ده ستکاری مه که ن له به ر زیده ته مع، که ژینگه تیکبچئ و سه ر زه ویتان لئ تیکبچئ و ژیا نتان لئ تال بئ.

لەو كۆبۈنە ۋە يەي لەم رۆژانەي پابدوودا لە (داڤۇس) كرا، گوترا: مەترسىي ھەيە كە ژيانى بەشەر ماۋەيەكى دىكەي كەم بتوانى بەردەوام بى لەسەر زەوى، بە ھۆي ئەۋەۋە كە دارستانەكان زياتر گر دەگرن و، بەستە ئەكەكان زياتر دەتوئە ۋە، ئاستى ئاو بەرزتر دەبىتە ۋە، وشكانىي زياتر دادە پۆشتى، ئەو حالەتە نەويستراوانەي كە روو دەدەن، زياتر روويدەن.

لە خۋاي پەروەردگار دەپارتىنە ۋە كە يارمە تىيمان بدات زياتر لە فەرمائىشتە كەي تىبگەين، يارمە تىيشمان بدات كە تىبگە يىشتە كە مان بگەينە ھۆي يىنكە يىشتى زياتر، بۆ خۆمان و دەورو بەرمان، خوا يارمە تىيمان بدات كە ئەم قورئانە ۋەك خوا ﷻ ويستوو يەقى و بە ئامانجى گرتو، بىكەينە مايەي ھىدايەت و رىئمايى و راستەرى بون، بۆ خۆمان و دەورو بەرمان، كە بىگومان ئەم قورئانە ھەمووي نوورو ھىدايەت و بەرەكەتە بۆ ھەموو مرؤفايە تىي.

مہ سہ لہی چوارہم:

ناموژگاری بی پرواداران کہ به لیسوردن و چاوپوشییه وه، مامه له گهل بی پروایانی
نه یارو ناحه زیاندا بکن، چونکه له رۆژی دوایدا خوا سزاو پاداشتی پر به
پیستی هه موو لایه ک ده داته وه، مرؤف خۆی له چاکه که ی به هره مه نده وه، هه ر
خۆشی له خرابه که ی زه ره مه نده، گه رانه وه ش ته نیا بۆ لای خوا به:

خوَا ﴿۱۰﴾ ده ره موئ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْحَمُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۱﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ
تُرْجَعُونَ ﴿۱۲﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له پینج برکه دا:

۱- ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْحَمُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾، به و که سانه بلن که بر وایان
هیناوه، له وانه ببورن که به ئومیدی رۆژه کانی خوا نین.

(خوَا ﴿۱۰﴾ به پیغه مبه ری خاتهم موحه ممه د ﴿۱۱﴾ ده ره موئ: به و که سانه
بلن: که بر وایان هیناوه، واته: بر وایان هیناوه به هه موو ته و شتانه ی پتویسته
بر وایان پت بهیتری، بر وایان هیناوه به خوَا ﴿۱۱﴾، به دیهینه رایه تیی و په روه ردگار تیی
و خاوه ندرایتیی و ته نیا په رستراوئتیی و، خاوه نی هه موو ناوو سیفه تیکی هه ره
باش و په سهند بوونی خوَا، پاشان بر وایان هیناوه به رۆژی دوا یی و، بر وایان
هیناوه به فریشته کان و به کتیه کانی خوَا به پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
بر وایان هیناوه به ئەندازه گیری و راپه راندن (قدر و قضاء) ی خوَا بۆ هه موو
کاروباره کانی بوون، به وانه بلن: که بر وایان هیناوه (يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْحَمُونَ أَيَّامَ
اللَّهِ)، ببورن له و که سانه ی که به هیوای رۆژه کانی خوا نین، واته: له بی پروایان
ببورن و چاوپوشییان لئ بکن.

(الرُّجَاءُ: تَرْجَبُ وَتَطْلُبُ الْأَمْرَ الْمُحْبُوبَ)، چاوه پیکردن و داواکردنی کار تک، یان شتیکه خویشو یستراو بن، (أَيَّامَ اللَّهِ: الْأَوْقَاتُ الَّتِي تَجَسَّدَ فِيهَا نَصْرُ اللَّهِ أَوْ فَضْلُهُ)، نهو کاتانهی یارمه تیی خواو پشتیوانیی خوا بو دۆسته کانی تییاندا بهرجهسته بووه، یاخود به خشش و چاکه ی خوا تییاندا بهرجهسته بووه، بو دۆسته کانی، دهشگونجن بلیین: نهو پوژانهی که تۆلهو سزای خویان تیدا بهرجهسته بووه بو دوژمنان و ناحه زانی، ثایا بوچی پرواداران له گه ل بپیروایاندا که به هیوای دیداری خوا نین، به هیوای نهو کاتانه نین که تایه تن به خویای پهروهردگار وهو به خششی خویان تیدا بهرجهسته ده بن بو چاکه کاران و، سزاو تۆلهو جه زره بهی خویان تیدا بهرجهسته ده بن بو خراپه کاران، به لیبوردهیی مامله بکهن؟

۲- ﴿يَجْزِي قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، تاكو سزاو پاداشتی كۆمه لیک بداته وه به پیتی نهوهی كردوو یانه، خویندراو یشه ته وه: (لِنَجْزِي)، بو نهوهی سزا و پاداشت بدینه وه، (قَوْمًا)، كۆمه لیک (بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ)، به پیتی نهوهی كردوو یانه، واته: بو نهوهی سزاو پاداشتی پر به پیستی خوا بیته دی، بو كه سانتیک به پیتی كرده وه كه یان، جا نهوهی پروادارو كردار چاك بووین، دیاره پاداشتی خویان بو دهسته بهر ده بن، به نه ندازهی ئیمان و كرده وه باشه کانیان و، كه سانتیک كه بیپروا و خراپه کاریش بووین، سزاو جه زره بهی خویان بو بهرجهسته ده بن و ده ره خسی، به پیتی بیپروایی و خراپه کانیان، نه مه دوایی زیاتر تیشکی ده خهینه سه ر.

۳- ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾، هه ره كه سیك چاكه بكات، سووده كه ی بو خو به تی.

۴- ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَلِنَفْسِهِ﴾، هه ره كه سیك خراپه ش بكات، زیانه كه ی بو خو به تی.

۵- ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾، دواییش بهس بو لای پهروهردگارتان ده گپردینه وه، وپرای (تُرْجَعُونَ)، خویندراو یشه ته وه: (تُرْجَعُونَ)، واته: ده گه پینه وه، كه واته: ئیوه له دنیا دا مودارا بکهن، له گه ل نه یاره کاتانداو مه یکه نه شوینی لیکده رکردن و ته صفیه حساب، به لکو پیکه وه مودارا بکهن و ویک هه لیکه ن و پیکه وه بسازین، به لام شوینی پاداشترانه وهی

تیوه له سەر چاکه کانتان و له نێو ئەو چاکانهشدا: چاوپۆشی و لیبوردن له هه‌له‌و په‌له‌ی به‌رانبه‌ره‌ کانتان و، شوێنی سزای پر به پێست بۆ بێپروایان له‌سەر خراپه‌کانیان، له نێو خراپه‌کانیشیاندا: ئەزیه‌ت و نازاردانی تیوه، پۆژی دوايه، بۆیه هه‌ر که‌سێک چاکه بکات، خۆی لێی به‌هره‌مه‌نده، له دنیاو له دواپۆزیشدا، چاکه له دنیادا مایه‌ی سه‌ره‌رزیه‌ی و سه‌لامه‌تیه‌ی و پاکیه‌ی و چاکیه‌ی، له پۆژی دوايشدا مایه‌ی سه‌ره‌رزیه‌ی، مایه‌ی سه‌رفرازی و پروسووریه‌ی له لای خوا، خراپه‌ش له دنیادا مایه‌ی عه‌یداریه‌ی، له قیامه‌تیشدا مایه‌ی گوناهازی و شه‌رمه‌زاریه‌ی، مادام هه‌ر بۆ لای په‌روه‌ردگاریشتان ده‌گێردێته‌وه‌و، ده‌گه‌رێته‌وه‌، که‌واته: بزانی نه‌ چاکه‌ی نێوه‌ زایه‌ ده‌بێ، نه‌ خراپه‌ی ئەوانیش ده‌قه‌وتی، ئەوانیش وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بۆی ده‌رناچن.

چۆنیه‌تیه‌ی په‌یوه‌ست بوونه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ش به‌ ئایه‌ته‌کانی پێشه‌وه‌ ئاوايه: پێشتر باسی گالته‌ پێکردنی کافره‌کان به‌ قورئان کرا، که‌ ئەمه‌ش ورووژێته‌ره‌ بۆ هه‌ست و سوۆزی برواداران، بۆیه پێویست بووه‌ له‌ باره‌ی دان به‌ خۆدا گرتنه‌وه‌، رێنمایی بکری و دلتیاش بن که‌ هه‌ر که‌سه‌ چی بکات، دێته‌وه‌ رێی، ئەوانیش و نه‌یاره‌ بێپروایه‌کانیشیان.

که‌واته: با له دنیادا به‌ سینه‌ فراوانیه‌ی و ته‌حه‌ممول و سه‌به‌رو حه‌وسه‌له‌، مامه‌له‌ بکه‌ن و، وه‌ک قیشه‌که‌ شێته‌ ده‌رنه‌په‌رن و، وه‌ک شیر زوو هه‌لنه‌چن و، له قه‌ده‌ر ئایین و به‌رنامه‌ تێرو ته‌واوه‌که‌ی خۆیان بن، ئایینه‌که‌یان لێیان داوا ده‌کات، که‌ له هه‌موو شتێکدا له‌ لووتکه‌دا بن، به‌ تابه‌ت له‌ به‌واری هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ڵ خه‌ڵکدا، ئەگه‌ر بێت و مسوڵمانان وه‌ک نامسوڵمانان بکه‌ن، له هه‌موو شتێکدا و ئەوان چێیان کرد، مسوڵمانانیش وا بکه‌ن، مانای وایه‌ چاکه‌و ئیمتیازو په‌لایه‌کیان بۆ نامبێتته‌وه‌ به‌سه‌ر به‌رانبه‌ره‌کانیاندا! ئەمه‌ش ئەوه‌ی لێوه‌رده‌گیرێ که‌ به‌رنامه‌و ئایینه‌که‌ی ئەوان چۆنه‌، به‌رنامه‌و ئایینه‌ی مسوڵمانانیش به‌هه‌مان شیوه‌یه‌! که‌ واش نه‌، بۆیه هه‌ر که‌سه‌ ده‌بێ له‌ قه‌ده‌ر به‌رنامه‌ی خۆی بێ، ئەگه‌ر به‌رنامه‌ی ئەوان جێبوی تێدا بوو، بوختانی تێدا بوو، درۆو ده‌له‌سه‌ی

تیدا بوو، شه پر پی فروشتن و گنجه ل پتکردن و ته شقه له ی تیدا بوو، بیگومان بهرنامه ی ئیسلام سهراپا رهوشتی بهرزو جوان و ئاکاری په سندنو لیجورده یی و رهحم و سۆزه، ته نانه ت بهرانبه ر به نه یارانیس.

کورتبه باسیک

وریا بوون له باره ی هوی هاتنه خواری ئایه ته کانه وه

ئهم کورتبه باسه له پینچ (5) برگه دا ده خهینه پروو، که پتویسته وریابین له هوی هاتنه خواری ئایه ته کان، که له سه رچاوه کاندئا هاتوون، چ له ته فسیره کاندئا، چ له و کتیبانه دا که تابه ت به هویه کانی هاتنه خوار (أسباب النزول) ده وه، نووسراون، ده بی زور وریابین، هم له پرووی وردبوونه وه له سه نه دیان و زنجیره ی راوییه کان، که تا چ رادده یه ک راسته و جیی متمانیه، نه و شته که پال ده دریته لای پیغه مبه ر ﷺ و پیغه مبه ری خوا فه رموویه تی، یان کردوویه تی، یان دانی پتیدا هیناوه؟ ههروه ها ویرای سه نه دو زنجیره ی راوییه کان له پرووی ئیوه پروکیشه وه: ئایا نه وه ده قه، یان نه وه به سه رهاته، تا کو چ رادده یه ک له پرووی ئیوه پروکیشه وه، له گه ل قورئاندا ده گونجی و، له گه ل عه قلندا ده گونجی و، له گه ل سیره و ژیا نی پیغه مبه ردا ده گونجی؟ پاشان تا کو چ رادده یه ک له گه ل نه وه ئایه ته، یان نه وه چهنده ئایه ته دا ده گونجی که به وانه وه په یوه ست کراوه؟

برگه ی یه که م:

سئ هوی هاتنه خوار، که له پرووی سه نه ده وه راست نین:

له باره ی ئهم دوو ئایه ته وه، به تابه ت ئایه تی یه که میان: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لَلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ آيَاتَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۱)، به وانه بلن: که

بىر ايان ھىناۋە، با چاۋپۆشىي بىكەن، لەوانەي بە ھىۋاي رۆژەكانى خوا نىن، تاكو كۆمەلتيك بەپىيى ئەۋەي كىرۋويانە، سزايان بداتەۋە، ياخود پاداشتايان بداتەۋە، ھەردووك لايان دەگرىتەۋە، بەلّام زياتر وا پىدەچى مەبەست پىي سزادان بى، چونكە وشەي (جزاء) لە قورئاندا، ھەم بە ماناي سزا (عقاب) دى، ھەم بە ماناي پاداشت (ثواب) دى.

بەلّام من تاكو تىستا لە زمانى كوردىيدا وشەيەكى وام لى ھەننەكەوتەۋە، مانايەكەي پىر بە پىستى وشەي (جزاء) بى، تىمە يان دەبى بلتىن: سزا، يان دەبى بلتىن: پاداشت، ھەر بۆيە كە كاتىك وشەي (جزاء) تەفسىر دەكەم دەلّيم: سزاۋ پاداشت، دەشگونجى بگوتىرى: بەرابەر.

چەند بەسەرھاتىك لەو بارەۋە كىردراۋنەۋە، ۋەك ھۆي ھاتنەخواري ئەم ئايەتە، كە بىگومان ھىچيان سەنەدەكەيان راست نىە، بەلّام مەگەر چۆن ئەگەرنا ھەموو تەفسىرەكانىش ھىناۋيانن:

۱- يەككىك لە بەسەرھاتەكان كە (الواحدى) لە (أسباب النزول) دەكەي خۇيدا ھىناۋىەتى، بە ژمارە (۷۴۳)، ئەمەيە:

رۆژىك عومەرى كورى خەتتاب (خوا لىي رازى بى)، لەگەل عەبدوئلاي كورى ئوبەي كورى سەلوول لە غەزۋەي (بنى المصطلق)، كاتىك كە سوپايەكە دابەزىە سەر بىرى (المريسيغ)، عەبدوئلاي كورى ئوبەي كورى سەلوول غولمەكەي خۇي، كە ئەۋىش ھەر ناۋي عەبدوئلا بوو، ناردى ئاۋي بۆ بىتى، (ئاۋيان بۆ ھەللىنجى لە بىرەكەۋ دواكەۋت)، كە گەپايەۋە گوتى: بۆچى دواكەۋتى؟ (ديارە بىرەكە بە مەزەندەي ئەۋ، ھىندە دوور نەبوۋە، ئەۋەندەي پى بچى)، ئەۋىش گوتى: غولمەكەي عومەر لەۋى بوو، گوتى: تاكو ئاۋ بۆ پىغەمبەر ﷺ دوايى بۆ ئەبوو بەكرو دوايى بۆ عومەر ھەننەھتىنجم، رى نادەم كەس ئاۋي لى ھەللىنجى، ئىدى لەسەر ئەۋە من دوا كەۋتم، (ديارە دەستەلّاتى ئەۋ نىردراۋەي عومەرى نەبوۋە خوا لىي رازى بى)،

عەبدوڵلای کورێ ئوبە ی کورێ سەلوول (کە بە سەرۆکی موناڤیقەکانی مەدینە دادەنرێ و پێش ئەوەی پێغەمبەری خوا ﷺ بچێ بۆ مەدینە، تاجیان بۆ چنیوه، بۆ ئەوەی بیکەنە پادشاو ھوکمرانی خۆیان، زۆر ھەسوودی بە پێغەمبەر بردووه، ھەر بە نیڤاقەوہ ژیاوہو بە نیڤاقەوہ مردوہ، قسەبەکی ناشرینی کرد، پەندێکی عەرەبانە)، گوێ: (سَمُّنُ كَلْبِكَ يَا كَلْبُكَ)، سەگەكەت قەلەو بکەو دوایسی خۆت دەخوات و بەلەکت دەگرێ، نجا گوێ: ئەوانە لە شاری خۆیان دەرکراوون، (واتە: لە مەككە)، ئیمە پەناماندان و حاواندماننەوہو، ھاوکارییمانکردن، کەچی ئیستا لێرە ھوکمرانییمان بەسەردا دەکەن!!

دیارە دوایسی ئەو قسەبە ی عەبدوڵلا - ئەگەر ئەم ئایەتەش بەھۆبەوہ ئەھاتبێتە خوار، وا پێدەچێ ئەو ئایەتانە ی سوورەتی (منافقون) بەھۆبەوہ دا بەزین کە خوا پشتیوان بێ، ئەگەر تەمەن بەردەوام بێ، دەبگەنێ - ئەو قسەبە ی عەبدوڵلای کورێ ئوبە ی کورێ سەلوولیش دەرھاویشتە ی دەبێ، چونکە بە پێغەمبەر دەگاتەوہو کورێکی عەبدوڵلاش، کە دیسان ناوی عەبدوڵلا بووہ، ڕێگە بە بابی دەگرێ، چونکە عەبدوڵلای کورێ ئوبە ی کورێ سەلوول وێرای ئەو قسەبە، قسەبەکی دیکەش دەکات دەلێ: (لَعْنٌ رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ)، کە خوای پەرورەدگار ھەر دەقی قسەبەکی ھێناوہ: ئەگەر گەرپانئەوہ بۆ مەدینە، ئەو کەسە ی بالادەستە، دەبێ ئەو کەسە ی زەبوونە، دەرکات، (واتە: ئیمە کە خەلکی مەدینەین (خۆی و موناڤیقەکان) دەبێ موھەممەدو ھاوہلانی دەرکەین)، نجا کورەکەشی لە شوئینیک ڕێ بە بابی دەگرێ و دەلێ: دەبێ دانسی پێدا بێنی کە موھەممەد پێغەمبەری خوا ﷺ عەزیزو بالادەستەو، تۆش زەبوونی، ئەگەرنا ڕێگەت نادەم بچێوہ تێو شار، ھەتا پێغەمبەر ﷺ بە ویدا دێ و، دەلێ: ڕێگە ی بدە، دەلێ: ئیستا مادام پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمان بکات، ئەوہ ڕێگات دەدەم. نجا دەلێن: ئەم ئایەتە ھیچ پەبوەندیی نیە، بەو بەسەرھاتەوہ، کە بەداخوہ ھەندیک لە توژەرەوانی قورئان، ھۆکارێک یاخود بەسەرھاتیک

کہواته: سَیْ هُوَی هاتنه خوار له باره ی تَهو تابه ته وه له تهفسیره کاندا هاتوون، په نگه هی دیکه ش هه بن، به لَام تَهو سَیْبه سه ره کیه کانیا ن، هیچی ان یان هه ره سه نه دیان نیه، وه ک ریوایه تی په که می (الواحدی)، که هیج سه نه دیک ی نیه، یاخود سه نه ده که یان بَیْهَیْزه، واته: جَیْی متمانه پیکردن نیه، که په یوه ست بکری، به چه مک و واتای تَهو تابه ته موباره که وه.

برگه ی دووه م:

به مه نسوخ دانرا نی تَهو تابه ته:

(الطبري)، ده لَیْ: (وَهَذِهِ الْآيَةُ مَنسُوخَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ بِقِتَالِ الْمُشْرِكِينَ، وَإِنَّمَا قُلْنَا: هِيَ مَنسُوخَةٌ لِجَمَاعِ أَهْلِ التَّوْبِيلِ عَلَى ذَلِكَ)، واته: تَهو تابه ته نه سخ کراوه ته وه به فه رمانکردنی خوا به جه نککردن له دژ ی هاوبه ش بُو خوا دانه ره کان، بویه ش ده لَیْیْن: تَهو تابه ته نه سخ کراوه ته وه، له بهر په کرای ی و په کده نگی ی زانایانی که قورنایان تهفسیر کردوه، له سه ره تَهو.

به لَام بابزانین تَهو ده عوایه ی (طبري) راسته؟!

(الطبري)، پینج ریوایه تان دَیْی، بُو پشتگیری تَهو که په کده نگی ی زانایان له سه ره تَهو یه، تَهو تابه ته ی ده فه رموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۱)، نه سخ کراوه ته وه و کاری پیناکری:

۱- (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَوْلُهُ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ (الجاثية: ۱۴، قَالَ: «كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْرَضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِذَا أَدَّوهُ، وَكَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ بِهِ، وَيَكْذُبُونَهُ، فَأَمَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُقَاتِلَ الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً، فَكَانَ هَذَا مِنَ الْمَنسُوحِ» (۱)).

واته: عہدوللای کوری عہبباس (خوا له خوئی و بابی پازی بی) ده لئ: پیغہمبہری خوا ﴿﴾ پرووی له هاوبہش بو خوا دانہرہکان و ہردہ گپرا، کہ نہزہتیان دہداو، کالتهیان پی دہ کردو بہ درویمان دادہنا، بہ لام دواپی خوا فہرمانی پیکرد کہ لہ دژی ہمموو هاوبہش بو خوا دانہران بجہنگی، (کہ دہ فہرموی: ﴿ قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً ﴾، التوبة: ۱۰۳۶)، بویہ نهم نایہتہ کہ دہ فہرموی: لیان ببوورن و چاوپوشیان لی بکن، نہسخ کرایہوہ.

۲- اَعَنْ قِتَادَةَ، فِي قَوْلِهِ: ﴿ قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ ﴾ العجائية: ۱۴، قَالَ: «تَسَخَّرَهَا مَا فِي الْاَنْفَالِ» ﴿ فَاِمَا تَتَّقْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَسَرُّدٌ بِهِمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴾ (الأنفال: ۵۷، «وفي براءة» ﴿ قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ﴾ التوبة: ۳۶، أَمَرَ بِقِتَالِهِمْ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ﴾^(۱).

واته: قهتاده له بارہی ئەو نایہتہ موبارہکەوہ دەلئ: ئەو نایہتہی سوورەتی (الأنفال)، (نایہتی ژماره ۵۷) و، نایہتەکەی سوورەتی (براءة)، نایہتی ژماره (۲۶)، ئەو نایہتەیان نەسخ کردۆتەوہ ئەو دوو نایہتە بە ھەردووکیان ئەویان نەسخ کردۆتەوہ!

۳- اَعَنِ الصُّحَاكِ فِي قَوْلِهِ: ﴿ قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ ﴾ (۱۱) ﴿، قَالَ: «هَذَا مُنْسُوخٌ، أَمَرَ اللّٰهُ بِقِتَالِهِمْ فِي سُورَةِ بَرَاءةٍ»^(۲).

واته: له (ضحاک) ھوہ ھاتوہ لە بارە ی ئەم نایەتەوہ: ﴿ قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ ﴾ (۱۱) ﴿، گوتووێتی: ئەم نایەتە نەسخ کراوەتەوہ، چونکە خوا ﷻ فەرمانی کردوہ بە جەنگ لە دژکردنیان لە سوورەتی (براءة) دا، (واته: سوورەتی (التوبة)).

(۱) جامع البيان: ۳۱۲۵۰.

(۲) جامع البيان: ۳۱۲۵۲.

۴- (عَنْ أَبِي صَالِحٍ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ﴿۱۱﴾ الجاثية، قَالَ: نَسَخْتُهَا الَّتِي فِي الْحَجِّ: ﴿أَذِّنْ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا﴾ (الحج: ۳۹) ﴿۱۱﴾.

واته: نه بوو صالحیخس ده لئ: نایه ق ژماره (۱۴) ی سوورہتی (الجاثیة)، نایه ق ژماره (۳۹) سوورہتی (الحج)، نه سخی کردو ته وه، (واته: له سه ر لابه ر (ناسخ) ه که ی نه وه جارئ جوار را په یدابوون!!).

۵- (أَقَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ﴿۱۱﴾ الجاثية، قَالَ: هُوَ لِإِثْمِ الْمُشْرِكِينَ قَالَ: وَقَدْ نُسِخَ هَذَا وَفُرِضَ جِهَادُهُمْ وَالْغِلْظَةُ عَلَيْهِمْ) ﴿۱۱﴾.

واته: ئینبو زه ید ده لئ: نه م نایه ته: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ﴿۱۱﴾ الجاثية، مه به ست پئی هاو به ش بو خوا دانره کانه، دواپی ده لئ: نه مه نه سخ کراوه ته وه، جه نک له دژ کردنیان و زبری به رانه ر نواندنیان، فه رز کراوه.

(الطبري)، نه مه شی به ژماره (۲۱۲۵۳) هیناوه، که واته: (الطبري)، به ژماره کانی: (۳۱۲۴۷، ۳۱۲۵۰، ۳۱۲۵۲، ۳۱۲۵۳، ۳۱۲۵۴)، پینج ریوايهت دینئ، له هه ر کام له عه بدوللای کوری عه بباس و له قه تاده و له نه ضحاک و له نه بوو صالح و له ئینبو زیده وه، (که دیاره هه ر عه بدوللای کوری عه بباس هاوه له و، نه وانی دیکه هه ر چواریان له زانایانی تابعینن)، بو پشتر استکرده وه ی نه و رایه ی ده لئ: نه م نایه ته نه سخ کراوه ته وه و کاری پیناکری، به لام له و باره وه نایا: چ نایه تیک نه و نایه ته ی نه سخ کردو ته وه؟ پینج رای جیا جیا هه ن:

أ- عه بدوللای کوری عه بباس ده لئ: به وه نه سخ کراوه ته وه، که خوا فه رمانی کردوه له دژ ی هاو به ش بو خوا دانره ن، به گشتی جه نک به ر یا بکری، مه به ستی پئی نایه ته که ی سوورہتی (البراءة) به: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾ ﴿۳﴾.

(۱) جامع البيان: ۳۱۲۵۴.

(۲) جامع البيان: ۳۱۲۵۳.

ب- قه تاده همم ئایهتی (۲۶) ی سوورهتی (التوبة) و همم ئایهتی (۵۷) ی سوورهتی (الأَنْفَال)، به نه سخکهره وهی ئه و ئایه ته ده زانی.

ج- ئه ضححاکیش ده لئ: ئه وهی که له سوورهتی (البراءة) دا هه یه، که ره نگه مه به سستی هه ره ئه و ئایه ته بئ، یان ره نگه مه به سستی ئایهتی دیکه ش بن.

د- ئه بوو صالح ده لئ: ئایهتی (۳۹) ی سوورهتی (الحج)، نه سخی کردۆته وه.

ه- ئین زه دیدش ده لئ: نه سخ کراوه ته وه، فه رمانکراوه که جیهادیان له دژ بکری و، زبیریان به رانه ر بنوئتری، که واته: مه به سستی ئه و ئایه ته یه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ بَلَّوْا كُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة، مانای وایه به لای که مه وه پینج رای جیاواز هه ن له باری نه سخ که ره وهی ئه و ئایه ته وه، له سه ری یه کده نگ نین!

هه لبه ته له رووی سه نه دیشه وه، ئه و رپوایه تانه هیه چیان جیی متمانه نین، چونکه هه موویان به مورسه ل داده نرین، واته: یه کسه ره ئه و زانیه ی تابعین پالی ده داته لای پیغه مبه ر ﴿﴾ یان لای هاوه لآن، یا خود بو وینه: عه بدوللای کوری عه بباس (خوا له خوئی و بابی رازی بئ) که ئه وه بو چوونی خو به تی، ده لئ: پیغه مبه ر ﴿﴾ پشتی له هاوبه ش بو خوا دانه ره کان ده کرد، که نازاریان ده داو گالته یان پئ ده کردو به درویان دادنا، به لأم دوای ئه وهی خوا فه رمانی پیکرد که له دژیان بجه نگی، ئه وه نه سخ بووه! که ئه وه ش بو چوونی ئه وه، نه ک شتی بئ بئ: پیغه مبه ر ﴿﴾ وای فه رمووه، هه لبه ته ده شگونجی سه نه ده که شی راست نه بئ و عه بدوللای شتی وای نه گوئیی.

برگهی سیئہم:

را جیایی لہ سر نہ سخ کرانہ وہی ئایہ تہ کہ:

ہہ ندیک لہ زانایانی دیکہ گوتوو یانہ: ئەم ئایہ تہ موبارہ کہ نہ سخی بہ سہردا نہ ہاتوہ، ہہ روہک ئیمہ پامان وایہ، کہ ہیچ ئایہ تیک لہ قورئاندا مہ نسوخ نیہ بہ و واتایہی ئایہ تیک ہہ بئ لہ قورئانداو ئیستا کاری پئ نہ کرئ، بہ لئ دەگونجئ ئایہ تیک ہہ بئ، حوکمیکسی گشتیی تیدابئ و دوای ئەو حوکمہ، ئایہ تیکسی دیکہ ہاتبئ ئایہ تہ تی کردبئ، ہہ روہا دەگونجئ ئایہ تیک ہہ بئ حوکمیکسی پزہای تیدابئ و، ئایہ تیکسی دیکہ حوکمہ کہی بہ ندادار (مقید) کرد بئ و، ئایہ تیک ہاتبئ حوکمیکسی کورت (مجممل)ی تیدابئ، ئایہ تیکسی دیکہ یان چہ ند ئایہ تیکسی دیکہ، ہاتین تہ فصیلیان دا بئتی، یا خود دەگونجئ لہ بارہی حوکمیکہ وہ چہ ند ئایہ تیک ہاتین، وہک پلہ پلہ یی، بہ لام ہیچ کہ س ناتوانئ ئایہ تیک بئنی بئ: فلان ئایہ تہ لہ قورئاندا ہہ یو، کاری پئ ناکرئ و، ئیمہ تا کو ئیستا کہ گہ یشتووینہ تہ کو تایی جوزئی (۲۵)، ئایہ تیکسی وامان نہ ہاتو تہ پئش ناچار بین، بئین: ئەو ئایہ تہ لہ گہ ل فلان ئایہ تہی دیکہ دا تیک دە گیرئ، یان ئەو ئایہ تہ کاری پئنا کرئ، بہ ہەر حال با تہ ماشای قسہی چوار لہ زانایان بکہین، کہ دووانیان دە لئین: ئەم ئایہ تہ نہ سخ بو تہ وہو، دووانیشیان دە لئین: نہ خیر نہ سخ نہ بو تہ وہ.

(۱) - یہ کیک لہ وانہی دە لئ: ئەم ئایہ تہ نہ سخ بو تہ وہو پرایکی وا دئتی (القرطبی) یہ (۱)، کہ دە لئ: ئەگەر ئەم ئایہ تہ لہ مہ ککە ہاتبئتہ خوار، ئەوہ نہ سخ بو تہ وہ، بہ لام ئەگەر لہ مہ دینہ ہاتبئتہ خوار، نہ سخ نہ بو تہ وہ.

کہواتہ: ئەو ئەگەری نہ سخ بوونہ وہو، نہ سخ نہ بوونہ وہ دادەنئ.

(۲) - (الشوکانی) یش بہ (قیل)، دە یهئتی و دە لئ: (قیل: الآیة مَنسوخة بآیة السیف)، گوتراوہ: ئەم ئایہ تہ نہ سخ کراو تہ وہو حوکمہ کہی لا براوہ، بہ ئایہ تی شمشیر.

تیمه له سوورهتی (التوبة) دا باسماں کردوه، که وشهی (سیف) له ههموو قورئاندا نه هاتوه، بهس وشهی (أسلحة) هاتوه، که کوئی (سلاح) ه، واته: چه که، به لأم وشهی (سیف) له قورئاندا نه هاتوه، نه دی نایهتی شمشیریان له کوئی هینا؟ مه بهستیان پیتی نایهتی ژماره (۵) ی سوورهتی (التوبة) یه، که تیمه له شوئی خوئی له سوورهتی (التوبة) دا، به ته فیصل قسه مان لیکردوه، به لأم تیسنا بهس دهقی نایهته ده خویتیته وه و ده کورته مانایه کی ده که یکن، بو ته وهی ده ریکه وی، ناگونجی نه و نایهته نه سخ کرابیته وه، نایهته که ده فهرموئی: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَعَادُوا وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِنَّا تَائِبُونَ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵﴾

ههموو نهوانه ی ده لاین: فلان نایهته وه، فلان نایهته، به نایهتی شمشیر نه سخ بوته وه، مه بهستیان له نایهتی شمشیر هم نایهته یه، که هه ندیک له زانایان گو توویانه: هم نایهته سه د (۱۰۰) نایهت، یان (۱۵۰) نایهت، یان (۱۶۰) نایهتی نه سخ کردوته وه!! که له راستیدا نایهتی شمشیرمان له قورئاندا نیه، به لأم به داخه وه هه ندی له زانایان به هه له هم نایهته یان کردوه به شمشیریک و، ملی زور نایه تانایان پی هه لپریوه، به ناهق!! نایهته که ده فهرموئی: نه گهر مانگه چه نگ تیدا قه ده غه کراوه کان رابردن، واته: نه و مانگانه ی که خوا مؤلته تی داوه له سه ره تاوه وه ده فهرموئی: ﴿فَيَسْجُودُ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةً أَشْهُرًا..... ﴿۲﴾ التوبة، واته: چوار مانگان بو تان هه یه، به زه ویدا برؤن نه ی نهوانه ی په یمانتان هه یه له گه ل پیغه مبهری خواو له گه ل مسولماناندا! نه ی نه و هاوبه ش بو خوا دانه رو کافرانه ی هاوپه یمانن، به لأم پابه ند نین به په یمانه کاتانه وه! نه وه چوار مانگ مؤلته نه ک چوار مانگه چه رامه کان، به لکو چوار مانگ مؤلته، چاو به خو تاندا بگپرنه وه، یان پابه ند بن به جیددی، یا خود ئعلان ده کری که په یمانتان نه ماهه، نه ک له په نای په یمان هه بووندا زه بر له مسولمانان بدن، له پشته وه خه نجه ری غه در بوه شینن، که واته: هم چوار مانگه، نه و چوار مانگه مؤلته

دراوهن، نجا نه گهر نهو چوار مانگه تپه رین، که جه نگیان تندا قه دهغه کراوه،
﴿ فَأَقْبَلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَلٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ (۵) التوبة،
 هاوبهش بؤ خوا دانهره کان بکوژن له ههر شوئینیک بهر په لئان که وتن، بیانگرن
 و نابلووقه یان بدهن له هه موو بؤساندا بؤیان دابنیشن، نجا نه گهر په شیمان
 بوونه وه و نوئزیان بهرپا کردو زه کاتیان دا (واته: مسولمان بوون) پټیان به ردهن،
 به دنئیایی خوا لیبورده ی به به زه بیه.

تایا که دهغه رموی: **﴿ فَأَقْبَلُوا الْمُشْرِكِينَ ﴾**، که (أل) ی ناساندنی له سهره (**الْمُشْرِكِينَ**)، لیره دا مه بهستی پی کوی موشریکه کانه، یا خود مه بهستی هاوبهش
 بؤ خوا دانهره انیکسی تابه ته، واته: (أل) ده که بؤ (عهد)، واته: هاوبهش بؤ خوا
 دانهره کان تابه ته کان؟

به ته نکید مه بهستی پی هاوبهش بؤ خوا دانهره انیکسی تابه ته، نه وانه ی
 په یمانیان هه بووه له گه ل پیغه مبهرو له گه ل مسولماناندا، که له سه ره تای
 سوره ته که وه ناویان هاتوه: **﴿ بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾** (۱) التوبة، واته: نه مه دووری و حاشا کردنه له خواو پیغه مبهره که یه وه، بؤ
 نهو هاوبهش بؤ خوا دانهره انی په یمانتان له گه لدا به ستوون.

که واته: نهو هاوبهش بؤ خوا دانهره انی، جه نگیان په وایه، دوی نهو چوار
 مانگه، که په یمانیان هه یه له گه ل مسولماناندا، به لآم به په یمانه که یانه وه پابه ند
 نین، چونکه ههر له سیاقی نهو نایه تانه، له تابه تی ژماره (۴) دا، دهغه رموی:
**﴿ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا
 إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴾** (۱) التوبة، واته: جگه لهو هاوبهش بؤ
 خوا دانهره انی که په یمانتان له گه لدا به ستوون، دویسی هیچ که میی و کورتییان
 نه بووه له په یمانه که یانداو، یارمه تیسی هیچ دوژمننکیان نه داوه له دژی تیوه،

تهوانه په يمانه که يان تاكو کاتي ديار بيکراو له گه ل ته واو بکه، بېگومان خوا پاريز کاراني خوځنده وټن، واته: تهوانه ي په يمان ده پاريزن و، که سائتيکي پابه ندن به په يمان و به لټنه وه.

نجا نه و ټايه ته ش به ناهه ق ناوی لټزاوه: ټايه ق شمشيرو وشه ي شمشيريشي هه ر ټيدانيه و، له راستيدا نه و ټايه ته ش بریتی نيه له ټيعلانی جهنگ به رانه به به هه رچی کافرو موشریکه، به لکو بریتيه له ټيعلانی جهنگ به رانه به به هاوبه ش بو خوا دانه رانټک، که پابه ندن به په يمانه که يانه وه، له په نای هه بوونی به لټن و په يماندا هه نجهري غه در دوهو شټنن، ټویش دواي تهوه ي چوار مانگ مؤلته دراون، چوار مانگ مؤلته ده درين، برون چاو به خودا بکټر نه وه و بو خوتان هه لسه نکټن، ټايا به رزه وه نديتان وايه پابه ندن به به لټن و په يمانه وه، يا خود په کجاري ټيعلانی بکه که به لټن و په يمانان پټکه وه نه ما؟!!

نجا با قسه ي دوو له زانايان دیکه ش بټنين، که رايان جياوازه و پټيان وانيه ټهم ټايه ته مه نسووخ بټ:

(٣) - (عبدالرحمن بن ناصر السعدي)، له ته فسيړه که ي خوی: (تيسير الکریم الرحمن في تفسير الکلام المنان) دا^(١)، ټهم ټايه ته موباره که دټټي ته فسيړي ده کات و باسي نه سخی ټټدا ناکات.

(٤) - تهوه ي که به بوچوونی من قسه يه کی زور باشي له باره وه کردوه و زور به دلمه (فخرالدين الرازي) يه، که له ته فسيړه که يدا^(٢)، ده لټي: (وَأَكْثَرُ الْمُفْسِرِينَ يَقُولُونَ إِنَّهُ مَنْسُوحٌ، وَالْأَقْرَبُ أَنْ يُقَالَ: إِنَّهُ مَحْمُولٌ عَلَى تَرْكِ الْمَنَازَعَةِ فِي الْمُحَقَّرَاتِ، وَالتَّجَاوُزِ عَمَّا يَصْدُرُ عَنْهُمْ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْمُؤَدِّيَةِ وَالْأَفْعَالِ الْمُوحِّسَةِ).

(١) ص ٧٧٦.

(٢) مفاتيح الغيب، ج ٢٥، ص ٢٣٣.

واتە: زۆریەى تۆیژەرەوان گوتوویمانە، ئەم ئایەتە نەسخ کراوەتەو، بەلام ئەو نزیکتەر، (واتە: ئەو نزیکتەر لە راستییەو) کە بگوتری: مەبەست لەم ئایەتە ئەو یە کە واز لە دووبەرەکی و ناکوکی و مشتومڕ لەسەر شتی بچووک بھێنری و، چاوپۆشی بکری [لە هاوبەش بو خوا دانەر و بێپرۆبەکان]، لەوێ لێیانەو دەردە چى لە وشە یەکی بریندارکەر، یاخود لە رەفتاریکی نامۆ خراب.

برگەى چوارەم:

ئەگەر تەماشای سپرەو ژياننامەى پێغەمبەرى خوا ﷺ بکەین، هەم لەگەڵ جوولەکەکان و، هەم لەگەڵ دەغەڵ و موناڤیقهکان، هەم لەگەڵ هاوبەش بو خوا دانەرەکاندا، پێغەمبەر ﷺ رێک ئەو ئایەتە موبارەکە چى دەفەرموی، وای رەفتار کردو، وەک لەم دەقەدا هاتو: {عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي هَذِهِ الْآيَةِ: وَكَانَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَصْحَابُهُ يُعْشُونَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَأَهْلِ الْكِتَابِ، كَمَا أَمَرَهُمُ اللَّهُ، وَيَضْرِبُونَ عَلَى الْأَذَى} (أخرجه البخاري: ۴۵۶۶).

واتە: ئوسامەى كورى زەيد (خوا لێیان رازی بى) لە روونکردنەوێ چەمكى ئەو ئایەتەدا گوتووێ: پێغەمبەرى خوا ﷺ و هاوێلانی خوا لێیان رازی بى، چاوپۆشیان دەکرد لە هاوبەش بو خوا دانەرەکان و لە خاوەن کتیبەکانیش، وەک خوا فرمائی پێکردوون، ئارامگرو خۆراگر بوون لەسەر ئەزىت و نازاریان، کەواتە: سپرەى پێغەمبەرىش ﷺ رێک ئایەتەکە چ دەفەرموی: ئەویش هەر وابوو.

برگه‌ی پنجم و کوتایی:

لیبوردن و چاوپوشی بنچینه‌یه‌کی گشتیه له مامه‌له‌دا:

ئه‌مه قسه‌ی خۆمه ده‌لیم: لیبوردن و چاوپوشی له مامه‌له‌دا، بنچینه‌یه‌کی گشتیه‌و، ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ش ته‌عبیر ده‌کات، له‌و بنچینه‌ گشتیه‌ که له هه‌موو قورئاندا هه‌یه، ته‌ماشای بکه‌ن:

۱- له سووره‌تی (الزخرف) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَصْحٰٓحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ سَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۝۸۹﴾
واته: چاوپوشیانی ئی بکه‌و روویان لیوه‌رگیره‌و بلن: سه‌لامتان لی بن، یانی: خوا حافیز.

۲- له سووره‌تی (الفرقان) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْۤنًا وَّ اِذَا خَاطَبُوْهُمُ الْجَاهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ۝۱۲﴾

۳- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (القصص) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَ اِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَّقَالُوْا لٰنَا اَعْمَلْنَا وَّلَكُمْ اَعْمَلْكُمْ سَلٰمٌ عَلٰیكُمْ لَا تَبْغِي الْجٰنِهِيْنَ ۝۵۵﴾، مه‌دحی که‌سانیک ده‌کات و ده‌فه‌رموی: هه‌رکات گوئیستی پووچ بوون رووی لی وه‌رده‌گیرن و ده‌لین: کرده‌وی خۆتان بو خۆتان، سه‌لامتان لی بن، ئیمه‌ نه‌فامان ناخوازین (که له‌گه‌لیان بچینه‌ته‌رازوویه‌وه).

که‌واته: ئه‌مه بنچینه‌یه‌کی گشتیه له هه‌موو قورئانداو، پیشتیش له ته‌فسیری سووره‌تی (الشوری) دا، باسه‌مانکرد: ﴿وَجَزٰٓؤًا سَيِّئًا سَيِّئًا مِّثْلَهَا فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاجْرُهٗٓ عَلٰی اللّٰهِ اِنَّهٗٓ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۰﴾، واته: سه‌زای خرابه‌یه‌ک خرابه‌یه‌کی وه‌ک خۆبه‌تی، به‌لام که‌سێک چاوپوشی بکات و چاکه‌کاری بکات، ئه‌وه‌ پاداشتی له‌سه‌ر خوايه، بیگومان ئه‌و سه‌ته‌مکارانی خۆشناوین.

بۆیه‌ باسی مه‌نسوخ بوونی ئه‌و ئایه‌ته، هه‌یج واتایه‌کی نیه‌و، ته‌گه‌ر گریمان ئه‌و ئایه‌ته‌ش مه‌نسوخ بی چه‌ندان ئایه‌تی دیکه‌ هه‌ن، که فه‌رمان ده‌که‌ن به‌ لیبوردن و چاوپوشی و به‌ خۆشخوئقی و ته‌حه‌ممول و سه‌هر، ده‌بی هه‌موویان

مه نسووخ بن، به لآم پیغهمبهری خوا ﷺ کاتیک تهماشای سهراپای ژبانی دهکهی، چ له مه ککهو، چ له مه دینه، نهوپه پری صهبرو نارامیی و لیبوردن و چاوپوشیی به خه رج داوه، چ له گه لّ خاوه ن کتیبه کاند، که قسه ی نارِکیان کردوه، چ له گه لّ مونا فیه کاند، چ له گه لّ هاوبه ش بوّ خوا دانه راند، چ له گه لّ نه عرابیه کاند، له گه لّ هموو خه لکدا، نهوه شتیکئی تاشکراو زانراوه، تنجا نهو ریوایه تانه ش که باسما نکردن، هیچیان سه نه ده که یان جیی پشت پیّ به ستن نیه، نه گهر گریمان له رووی سه نه دیشه وه ریوایه تیک هه بیّ سه نه ده که یشی راست بیّ، به لآم پیچهموانه ی ناراسته ی گشتیی قورئان و، نهو بنه ما گه وره قورئانییه بیّ، که ده یان نایه ت دا کوکیان له سه ر کردوه، که پیویسته نه هلی تیمان چاوپوشییان هه بیّ و، لیبوردن یان هه بیّ و به صهبرو حه وسه له بن، له مامه له له گه لّ غه بری خو یاندا، نه گهر گریمان ریوایه تیک هه بیّ سه نه ده که شی راست بیّ، مادام له گه لّ نهو هموو نایه تانه و سپره و ژبانی پیغهمبهری خوا و هاوه لآنی دا دژو تیکگیرا و بیّ، کاری پیناکریّ و گوئی پینادریّ، دوا ی نهوه ی له تیگه بشتنی واتایه که یدا ورده کاری ته وا و ده کریّ له لایهن خه لکی شاره زا و پسپوره وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دوووم

پیناسہی ئہم دہرسہ

ئہم دہرسہ مان ئاہتہ کانی: (۱۶ - ۲۶)، واتہ: یازدہ (۱۱) ئاہت دہگرتہ خوئی، کہ تہوہری سہرہ کییان پابہندیہ بہ وہ حیوی و پہ یام و بہرنامہی خواوہ.

سہرہ تا لہ دوو ئاہتہ تی یہ کہم: (۱۶ - ۱۷) دا، باسی ئەزموونی بہ نوو ئیسپرائیل کراوہ، لہ بواری دیندارییدا، کہ وئپرای پئزئینان و ھہ ئبژاردنی خوا بوئان، سہرکہ و توو نہ بوون و، دوو چاری نا کوکیوی و دوو بہرہ کیوی زور بوون، نہک لہ پرووی نہ زانیبشہوہ، بہ لکو لہ پرووی ستہم و سنوور شکیئینی و، ھہ سوودی بہ یہ کدی بردن و، سنوور بہ زاندنہوہ بہرہ و لای یہ کدی.

دوایی باسی تاییہ تکرانی پیغہ مہبری خاتم ﷺ کراوہ بہ بہرنامہ یہ کی سہرہ بخوؤہ، لہ ئایینی گشتیی خواو، فہرمانی پئکراوہ کہ پئبہوہ پابہ ندبئ و، شوئین ئارہ زووہ کانی نہ زانان نہ کہوئی.

ئنجہ پیناسہی دوا پہ یامی خوا کراوہ، بہ بہرچاو پروونی بو خەلک بہ گشتیی و، بہ رینمایی و بہزہیی بو برواداران بہ تاییہت.

پاشان خراوہ تہ پروو، کہ ناگونجئ خرابہ کاران و برواداران ی چاکہ کار، وەک یەک دابترین، چ ژانیان و چ مردنیان، دوایی باسی حکمہت و ئامانجی دروستکرانی گہردوون کراوہ، کہ بریتییہ لہ سزاو پاداشت درانہوہی پپ بہ پئستی مروؤفہ کان، یان یہ کیک لہ حکمہتہ کان ئەوہ یہو، خوا گہردوونی بہ ھەق ھیناوتہ تی.

لہ چوار ئاہتہ تی کوئایی دا، ئاہتہ کانی: (۲۲ - ۲۶)، باسی کہ سانئیکی بیپروای ئارہ زووی خوؤپہرستی، دنیا ویستی، مؤر بہ سہر دل و گوئوہ نراوو، پەردہ بہ سہر چاو ھہ لکشاو، کراوہ، کہ جگہ لہ ژیانی دنیا، پروایان بہ ھیچ شتیک نیہو، لہ کاتی بہ سہردا خوئترانہوہی ئاہتہ کانی خواشدا، تاکہ بہ لگہ یان بو نکوو ئیکردنیان

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

{(ههروهها) به دنیاییه وه کتیب و حکمهت و یتغهمبه رایه تییمان به وه چهی ئیسرائیل (یه عقووب) دابوو و، له بژیوه پاک و چاکه کامان پیدابوون و، به سهر جیهانیان (ی رۆژگاری خۆیان) دا هه لمانبژاردبوون ﴿١٦﴾ له باره ی کاروبار (یدینداری) شیانه وه، به لگه رۆشنه کامان دابوونئ (که چی له ئیو خۆیاندا ناکۆک بوون و) ته نیا دوا ی ئه وه ی زانیاریشیان بۆ هات به هۆی ده سندرژژی و ستمه وه، له ئیو خۆیاندا ناکۆک بوون، بیگومان پهروه رداگرت له رۆژی قیامه تدا، له باره ی ئه وه وه که تیدا کهوتبوونه ناکۆکیه وه دادوه ریان له ئیواندا ده کات ﴿١٧﴾ دوا یی (ئه ی موحه ممه دا!) تۆمان خسته سهر بهرنامه یه که له کاروبار (ی نایین)، ده جا شوئیی بکه وه وه، به دوا ی ئاره زووه کانی ئه وان ه مه که وه که نازانن ﴿١٨﴾ به دنیایی ئه وان له بهرانبهر (سزای) خوا دا، هیچ سوودیکت پیناگه یهنن و، بیگومان ستمکارانیش هه ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه ندیکیان و، خواش سهر په رشتیاری پارێزکارانه ﴿١٩﴾ ئه م (قورئان) ه بۆ خه لکی کۆ بهرچاو روونیه وه، بۆ کومه لیکیش که دنیابن (له بره وایاندا) ریتنمای و به زه ییه ﴿٢٠﴾ یان نایا ئه وان ه ی (کرده وه) خراپه کان ئه نجام ده دن، پینان وایه: وه ک ئه وان ه یان داده نئینن که بره وایان هینا وه (کاره) باشه کانیان کردوون، له ژیان و مردنیاندا یه کسانن؟ خراپترین دادوه ری ده که ن (به و جوړه قسانه یان) ﴿٢١﴾ ههروه ها خوا ئاسمانه کان و زه و ی به هه ق هیناونه دی و، تا کو ههر که سه ش به پئی ئه وه ی وه ده سته هینا وه، سزا و پاداشت بدرتیه وه وه، ئه وان (له سزا و پاداشت درانه وه دا) ستمه شیان لی ناکرئ ﴿٢٢﴾ نایا ئه و که سه ت دیوه که ئاره زووی خۆی کردۆته په رستراوی و، خوا به زانیارییه وه گو مرای کردوه و، مۆری به سهر بیستن و دلپه وه نا وه، په رده ی به سهر چاوی هه لکیشا وه، ئنجا نایا کن دوا ی خوا راسته رئی ده کات؟ نایا (هه ق

و راستی) بیرتان ناکه ویتته وه و په ند وه رناگرن؟ ﴿٢٣﴾ ههروهه ها (بیروایان) گوتیان: ژیان ته نیا ژیا نی دنیامانه، (ههندیگمان) ده مرین و (ههندیگیشان) ده ژین و، ته نیا پوژگار له به نیمان ده بات! هیچ جوړه زانیاریه کیشیان لهوباره یه وه نیه، شهوان (له و قسانه یاندا) به س گومان ده بهن و، به گوتره قسه ده کهن ﴿٢٤﴾ هه ر کات ئابه ته پوژنه کانیشمانیان به سه ردا بخوینرنه وه، به لکه یان (له سه ر زیندو نه کرانه وه یان) به س شهویه که ده لئین: نه گه ر ئیوه له راستانن (که قیامت هه یه) باب و باپیرانمان بئینن (با ئیستا زیندوو بینه وه!) ﴿٢٥﴾ بلن: خوا ده تانژیه نی، دواپی ده تا مرنئی، دواپی به ره و لای (گوژپانی) پوژی هه لسانه وه (که دوو دلئی تیدانیه) کوژان ده کاته وه، به لام زوربه ی خه لکی نازانن (که شه و پوژه مه زنه چاوه رپاننه بو یه خو ی بو تاماده ناکه ن) ﴿٢٦﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(وَلْتَكُنَّ): لیره دا به مانای حکمه ته، وه ک له سووره قی (مریم) دا، خوا که باسی یه حیا ﷺ ده کات، ده فهرموئ: ﴿يَتَخَوَّنَ حُدَّ الْكُتُبِ بِقُرْوَةٍ وَأَيْتَنَهُ الْكُتُبُ صَبِيًا﴾ ﴿١٢﴾، واته: شه ی یه حیا به توندیی کتیه که بگروه، هه ر به میرد مندالیی حکمه همان پیدابوو، که مه به سته له (حکم) هوکمرانیی نیه، چونکه هوکم له قورئاندا به زوری به مانای دادوهری دی و، به مانای حکمه تیش دی، ههروهک جاری وایه به مانای هوکمرانییش و به مانای دیاریکردنی هه لال و هه رام و به برنامه دانانیش، دی.

(الْحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، (حِكْمَةٌ): بریتیه له پیکانی هه ق له پرووی زانیاریی و له پرووی کرده وه وه، واته: مروقی هه م له پرووی تیوریی و زاینه وه، هه ق پیکن، هه م له کرده وه که شه ی به پیی هه ق بی و پر به پیست و راست بی.

(وَالْحِكْمَةَ: إِتْقَانُ الْأُمُورِ)، (حِکْمَة): به کارامه‌یی و نه‌نجامدانی کاره‌کان به‌ورده‌کاریش، مانا کراوه.

(الْحِكْمَةُ: مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَفِعْلُ الْحَيَاتِ)، (حِکْمَة): به زانینی شته‌کان و نه‌نجامدانی چاکه‌کانیش، مانا کراوه.

وهک پتشتَر گوتمان: (حُکْم)، له‌م سیاقه‌دا، نا، به‌لَم له‌قورئاندا به‌مانای قه‌زاو دادوه‌ریش هاتوه، هه‌روه‌ها به‌مانای هوکمرانیی و بالآده‌ستیش هاتوه، به‌مانای دیاریبیکردنی چه‌لآل و چه‌پامیش هاتوه.

(بَغِيًّا بَيْنَهُمْ): واته: له‌رووی سته‌مه‌وه له‌ئێو خۆیاندا (البَغِي: التَّعَدِي)، سنوور شکانندن، (وَكُلٌّ مُجَاوِزَةٌ وَإِفْرَاطٌ عَلَى الْمَقْدَارِ الَّذِي هُوَ حَدُّ الشَّيْءِ، هُوَ بَغِيٌّ^(۱))، هه‌ر سنوور به‌زانندنیک و هه‌ر تپه‌راندنیک له‌وه‌ندازه‌یه‌ی که‌سنووری شتیکه، نه‌وه پتیی ده‌گوتری: (بَغِي).

(شَرِيعَةً): (الشَّرِيعَةُ: مَشْرَعَةُ الْمَاءِ، وَهِيَ مَوْرِدُ الشَّارِبَةِ، وَمَا شَرَعَ اللَّهُ لِعِبَادِهِ مِنَ الدِّينِ)، شه‌ریعه‌ت له‌ته‌صلدا به‌و رتیه‌ ده‌گوتری، که‌خه‌لک لئییه‌وه ده‌چت بۆ هیتنانی ئاو، (وَهِيَ مَوْرِدُ الشَّارِبَةِ)، نه‌و شوئینه‌به‌و نه‌و رتیه‌به‌که‌ئاو خۆروه‌وه‌کان ده‌چن، ئاوی لئ دینن، دوا‌یی وشه‌ی (شَرِيعَةً)، خوازراوه‌ته‌وه بۆ: (مَا شَرَعَ اللَّهُ لِعِبَادِهِ مِنَ الدِّينِ)، نه‌وه‌ی خوا له‌تایین بۆ مرۆفه‌کانی کردووه‌ته‌به‌رنامه، ده‌گوتری: (شَرَعَ وَشَرَعَ، شَرَعَ يُشْرَعُ تَشْرِيعًا، وَشَرَعَ يَشْرَعُ شَرْعًا).

(مِنَ الْأَمْرِ): واته: له‌تایینی گشتیی، له‌کاروباری تاینن (الأمر: الشَّأْنُ، وَجَمْعُهُ أُمُورٌ، وَمَصْدَرُ أَمْرُهُ إِذَا كَلَّفْتَهُ أَنْ يَفْعَلَ شَيْئًا، وَهُوَ لَفْظُ عَامٍ لِلأَقْوَالِ وَالأَفْعَالِ)، وشه‌ی (أمر): به‌مانای پتگه‌(شان) و حال دئی، که‌به‌(أمر) کۆده‌کریته‌وه، هه‌روه‌ها (أمر)، ده‌گونجی چاوگی (أَمْرُهُ) بئ، نه‌گه‌ر که‌سیک کارتیکی پت

(۱) مختار الصحاح كلمة: بغى.

بسیپرری ده لى: (أَمْرُهُ بِأَمْرٍ، أَمْرَتُهُ أَمْرًا)، وشهى (أَمْرٌ): بیزه یه کی گشتیه بو قسان و بو کرده وان.

(بَصِيرٌ): (جَمْعُ بَصِيرَةٍ: وَهُوَ الْمَعْرِفَةُ وَالتَّحْقُقُ)، (بَصِيرَةٌ): بریتیه له ناسین و ساغردنه وهى شتیک، (بَصِيرَةٌ: أَنْ تُبْصِرَ الشَّيْءَ فَتَشْهَدَ عَلَيْهِ)، (بَصِيرَةٌ): به وهى ده گوترى که شتیک بینى و شایه دى له سهر بدهى، له نه صلدا (بَصِيرَةٌ) به مانای (مُبْصِرَةٌ) دى، واته: پتینه، جارى واش هه یه، به مانای عیبهت دى، که به هوى نه و عیبهت هه خه لک له شت تیده گات و شت ده بینى.

من (بصائر)م، به (کو بهرچاو روونى) لیکداوه ته وه، چونکه (بَصِيرَةٌ)، به مانای بهرچاو روونیش دى، (بَصَائِرُ) یش کویه که یه تى.

(أَجْرًا حُرًّا): (الإجْرَاحُ: إِكْتِسَابُ الإِثْمِ)، (إِجْرَاحٌ): بریتیه له وه ده سهه تى گوناج، واته: نه نجامدانى گوناج.

(إِلَهُهُ): (إله):

یان له:

- ۱- (أَلَهُ يَأْتُهُ إِلَهَةٌ) دوه هاتوه، (أَي: عَبَدَ يَعْبُدُ عِبَادَةً)، په رستى، ده په رستى، په رستى.
- ۲- یان له (أَلَهُ) دوه هاتوه، (أَلَهُ: أَي تَحَرَّى)، واته: سه رسام بوو، له بهر نه وهى خوا خه لک له ناسینى دا، سه رسام ده بى.
- ۳- یا خود له (لَا يَلُوهَ لِهَا) دوه، هاتوه، (أَي: اِخْتَجَبَ يَخْتَجِبُ إِخْتِجَابًا)، له بهر نه وهى خوا په نهانه.
- ۴- یا خود وهر گيراوه و داتا شراوه له: (وَالَهُ وَوَالِهِ: أَي: مُشْتَقًا)، له بهر نه وهى خوا ده لک کان بوى تامه زرون و عهودالن، واته: ده گونجى له یه کیک له و چوار ریشانه وه وشهى (إله) هاتى.

(هَوَى): (الْهَوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ، وَالْهَوِيُّ: السَّقُوطُ مِنْ غَلْبِ إِلَى سُفْلٍ)،
 (هَوَى): بریتیه له لادانی نەفس بەرەو لای ئارەزوو، یان چوونی نەفس بەرەو
 ئارەزوو، (هَوِيٌّ): بە مانای بەرزبوونەوهو و کەوتنە له سەرەوه بو خوار، ئنجا
 لەبەر ئەوهی شوین کەوتنی ئارەزوو، مرۆف لەسەرئۆ دەئێت بو خوار، بۆیه
 ناوی لێناوه: (هَوَى)، (وَمَنْ تَبَعَ الْهَوَى هَوَى)، هەر کەسێ شوین ئارەزوو بکەوی
 دەکەوی، (هوی)، یانی: (سَقَطَ) کەوت.

(وَحَخَّمَ عَلَى سَمْعِي): واتە: خوا مۆری بەسەر گوێهەو ناوه، (الْحَخْمُ: الطَّبْعُ، وَهُوَ
 تَأْيِيرُ الشَّيْءِ كَنَقْشِ الْخَاتِمِ وَالطَّابِعِ)، (ختم): بە مانای (طَبَعَ) دێ، ئەویش بریتیه له
 شوینەواری شتیکی، وەک نەخشی ئەنگوستیلە، یاخود مۆر کە بەسەر شتیکیهوه
 دەئێت، (وَالْأَكْرُ الحَاصِلُ عَنِ النَّقْشِ)، ئەو شوینەواری کە بەهوی نەخشیکیهوه
 پەیدا دەبێ، پێی دەگوترێ: (ختم)، یان (طبع).

(عَسَاوَةٌ): (الْعَسَاوَةُ: مَا يُعْطَى بِهِ الشَّيْءِ)، (عَسَاوَةٌ)، پەردە، هەر شتیکی کە
 شتیکی پێ دادەپۆشێ.

(الْأَهْرُ): (اسْمٌ لِمُدَّةِ الْعَالَمِ مِنْ مُبْدَأِ وُجُودِهِ إِلَى انْقِضَائِهِ، ثُمَّ يُعْبَرُ بِهِ عَنْ كُلِّ
 مُدَّةٍ كَثِيرَةٍ، وَهُوَ خِلَافُ الرُّمَانِ الَّذِي يَقَعُ عَلَى الْمُدَّةِ الْقَلِيلَةِ وَالْكَثِيرَةِ، وَدَهْرُ الْفُلَانِ:
 مُدَّةُ حَيَاتِهِ)، وشەى (الْأَهْرُ): ناوه بو ماوهی بەردەوام بوونی جیهان له سەرەتای
 پەیدا بوونیهوه، تاكو كۆتایی هاتنی، دواى تهعبیری پێی دهكری له هەر
 ماوهیهك زۆر کە زۆربێ، بۆیه وشەى (الْأَهْرُ)، بەپێچهوانەى (زمان)، (زمان)، بو
 ماوهى كەم و زۆر بەكاردی، بەلام (الْأَهْرُ) بو ماوهى زۆر بەكاردی و، دهگوتری:
 (دهر فلان، أي: مدة حياته)، ماوهى ژيانهكهى تهمه نهكهى، پێی دهگوتری: (دهر
 فلان)، واتە: رۆژگارى فلان، یاخود تهمه نى فلانكەس.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

دهرباره ی هوی هاتنه خواره وهی ئەم نایه ته موباره که ی، ده فەرمووی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَسْلَمَ اللَّهُ عَلَىٰ عِبْرٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ، وَظَلَمَهُ، وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عِثْرَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (۳۳)، ئەم کێردار وهی هاتوه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: فِي هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ (۳۳) الْحَائِثَةُ، قَالَ: كَانَ أَحَدُهُمْ يَغْبِذُ الْحَجَرَ، فَإِذَا رَأَىٰ مَا هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ، رَمَىٰ بِهِ وَغَبَذَ الْآخَرَ} (أخرجه النسائي في تفسيره: (۵۰۵)، والحاكم في المستدرک، ج ۲، ص ۴۵۲، ۴۵۳، والسيوطي في الدر المنثور، ج ۷، ص ۴۲۶)^(۱).

واته: عهبدوللای کوری عه عباس (خوا لئیان رازی بی)، دهرباره ی ئەم نایه ته: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ (۳۳) الْحَائِثَةُ، ده لئ: یه کیکیان، (واته: یه کیک له هاوبهش بو خوا دانهر و بته پرسته کان)، بهردیکی ده پرست، نه گهر بهردیکی بینیا یه له و جوانتر، نه وهی پشایی فری ده داو نه وهی دوایی ده پرست، خوا به و بونه وه نه وهی دابه زاند.

هه له به ته ئەو نایه ته موباره که نه وهی عهبدوللای کوری عه عباس (خوا لئیان رازی بی)، گێراویه ته وه، ده یگرته وه، شتی دیکهش ده گرتته وه، به لأم مه بهستی عهبدوللای کوری عه عباس (خوا لئیان رازی بی)، ئەوه بووه ئەو نایه ته موباره که، ئەو جوړه رهفتاره ی هاوبهش بو خوا دانهره کان ده گرتته وه، به لأم ئەوه که تابهت به وه هاتبته خوار، پتویستی به به لگه هه یه، که نیه.

که واته: ده بی وریابین له هوی هاتنه خواره وه کاند، جاری وا هه یه هاوه لآن (خوا لئیان رازی بی)، چه مک و واتای نایه تیک که شتیک ده گرتته وه، گو توویانه:

(۱) الإستیعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۲۰۴، قال المؤلف: إسناده حسن.

لهوبارهوه هاتۆته خوار که مه‌رج نیه، ته‌نیا له‌م باره‌وه بووی، به‌لام چه‌مک و واتای ئەو نایه‌ته، ئەو رووداوه، یان ئەو قسه‌یه، یان ئەو به‌سه‌رهاته‌ش ده‌گریته‌وه.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

ئەو یازده (۱۱)، نایه‌ته موباره‌که، پینج‌بابه‌تیا‌ن گرتوونه‌ خو‌یا‌ن:

۱- نایه‌تی (۱۶ و ۱۷)، باسی گه‌لی جووله‌که‌و ئەزموونی دیندارییان ده‌کات، که دوایی چۆن تیتیدا شکست خواروو بوون، بۆیه‌ ده‌بێ پهن‌دیان لێ‌وه‌ربگیری.

۲- بابه‌تییکی دیکو که نایه‌ته‌کانی: (۱۸ و ۱۹ و ۲۰)، ده‌یگرنه‌ خو‌یا‌ن، باسی شه‌ریعه‌ت و به‌نامه‌ی سه‌ربه‌خۆیه، که خوا بۆ پینغه‌مبه‌ری کو‌تایی موحه‌مه‌د ﷺ و ئۆمه‌ته‌که‌ی نارده‌وه.

۳- یه‌کسان نه‌بوونی خراپه‌کارو چاکه‌کاران، چ له‌ پووی ژیا‌ن، چ له‌ پووی مردنیا‌نه‌وه، نایه‌تی ژماره (۲۱)، گرتوویه‌ته‌ خو‌ی.

۴- گه‌ردوون به‌ هه‌ق دروستکراوه‌و، بۆ ئەوه‌ی هه‌ر که‌سه‌ به‌ پیتی کرده‌وه‌که‌ی خو‌ی سزا پاداشت وه‌ربگریته‌وه، ئەمیش نایه‌تی ژماره (۲۲)، گرتوویه‌ته‌ خو‌ی.

۵- بابه‌تی پینجه‌م که نایه‌ته‌کانی: (۲۳ - ۲۶)، گرتوویانه‌ خو‌یا‌ن، ئاره‌زووپه‌رستانی پۆژگار په‌رست، که له‌به‌ر شو‌پنکه‌وتنی ئاره‌زوو، له‌به‌ر زۆر رووکردنه‌ دنیاو، دنیا له‌ باوه‌شکرتن، هه‌سته‌وه‌ره‌که‌نی خو‌یا‌ن له‌ کارخستوون، نه‌عه‌قلیا‌ن وه‌ک پینویست شته‌کان ده‌رک ده‌کات، نه‌ گو‌تیا‌ن هه‌ق ده‌بیست، نه‌ چاویان هه‌ق ده‌بینت و، هه‌ر ئەوه‌ش پالنه‌رو هاندنیا‌نه‌ بۆ نکوولییکردن له‌ هاتنی رۆژی دوایی و قیامه‌ت، وه‌ک خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (القیامه) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿بَلْ يُبْذِرُ الْإِنْسَانَ لِفُجْرٍ آَمَانَةٌ﴾ (۵) ﴿يَسْتَلِئُ أَيَّامًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (۶) ﴿مَرْوَفٍ﴾ (واته: مرو‌فی بې‌بروا) ده‌یه‌وی هه‌ر به‌ گونا‌هو تاوان بیداته‌ به‌ر، بۆیه‌ ده‌پرسن: رۆژی قیامه‌ت که‌نگییه‌؟!.

که سیک بیهوئی له دنیادا شوین ناره زووه کانی بکهوئی، نکوولی ده کات له قیامت، بو نهو وا باشه قیامت هه ر نه بی، که مرد هه موو شت کو تایی پی بی، نه که له سه ر شوینکه وتی ناره زووه کانی سزا بدری، بویه ته وانه ی چاویان له گونا هو تاوان و خراپه کارییه، حه ز ده که ن قیامت و رۆزی سزاو پاداشت و لپرسینه وه نه بی.

دوای ئاماژه کردن به پینج بابته سه ره کیه که ی ته م یازده (۱۱) نایه ته، ئنجا با سه رنجیکی گشتیان لی بدهین:

خوَا ﴿۱﴾ ده فه رموئی: ﴿وَلَقَدْ مَأْنَسْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكُتُوبَ وَالْحِكْمَةَ وَالنَّبِيَّ ﴿۱﴾، به دنیایی تیمه به وه چه ی ئیسرا ئیلما ن دابوو، کتیب و حیکمه ت و پیغه مبه رایه تی، یاخود حوکم واته: حوکمپانی و دادوه رییکردن و، پیغه مبه رایه تیشمان پیدابوون، ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ﴿۲﴾، له شته خو ش و به تامه کان، یاخود: له پیداو یستییه چاک و په سه نده کانیش، به شمان دابوو، بژیومان دابوو، که مه رج نیه (الطَّيِّبَاتِ) ته نیا به مانای خواردن و خواردنه وه بی، به لکو: به رگ و پو شاک ده گرتیه وه، که ل و په ل ده گرتیه وه، مأل و سامان ده گرتیه وه، خانوو به ری چاک ده گرتیه وه، هه مووی ده گرتیه وه، ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳﴾، به سه ر جیهانیاندا، (جیهانیانی رۆزگاری خو یاندا) هه لمانبژارد بوون، له گه ل نهو هه موو که م و کو رپیان هه که گه لی جووله که هه بانبوون، به لام هه ر چو ن بی، باشترین خه لکی رۆزگاری خو یان بوون.

که واته: ته ی مسو لمانینه؟ ئیوه ته ماشای گه لی جووله که بکه ن، که خوَا ﴿۳﴾ له پیش ئیوه دا کتیبی پیدابوون، هه م ته ورات، هه م ئینجیل، هه م زه بوور، له په یمانی کوندا باسی کۆمه ئیک کتیبی دیکه ش ده کات، که تیمه ناتوانین بلین: نه وان، نه وانین، ته وه ی له قورئاندا باسکراوه: ته ورات به مووسا دراوه، زه بوور به داوود دراوه، ئینجیل به عیسا دراوه، (سه لات و سه لامی خوَا له سه ر هه ر

سَکِیَانِ بِنِّ)، بە لَام دانیال و حیسقیال و ئەوانی دیکە، کە ناویان هاتووە، ئایا راستە ئەوانیش کتیبیان بوو بِنِّ؟ بۆ تێمە دیار نیه، پەنگە و ابِنِّ و پەنگە واش نەبِنِّ، گرنگ ئەوەیە خوا دەفەرموێ: کتیبمان پێدابوون و حوکمی شمان پێدا بوون، حوکم دەگونجێ بە مانای حکمەت بِنِّ، واتە: دواي ئەوەی کتیبمان پێدابوون کە بەرنامە فیکری و تیۆرییەکی تێدا یە، حکمەتیشمان پێدابوون، شارەزیمان کردبوون ئەو کتیبە چۆن پراکتیزە بکەن و جێبەجێ بکەن، وەک چۆن تێمە دەئێین: قورئانمان هەبە و پێبازی پێغەمبەریشمان هەبە، پێبازی پێغەمبەریشمان بریتییە لە چۆنیەتی پێداکەردن و بەرجەستە کردنی قورئان لەسەر ئەززی واقع.

پێغەمبەرایەتیشمان پێدابوون و، لە بۆیوە پەسندو چاکەکانیش، چ خواردن و خۆراک، چ بەرگ و پۆشاک، چ خانوو بەرەو، چ کەل و پەل، چ پێداویستیەکان، ئەوانەشمان پێدابوون و، بەسەر جیهانیانیشدا بەر زمانکردبوونەو، جیهانیانی پڕۆگرامی خۆیان، ﴿وَمَا يَتَّبِعُهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ﴾، بە لۆکە پۆشنە کاتمان لە کاروباردا پێدابوون واتە: کاروباری دینداریان و کاروباری دنیا داریان، بەرچاومان پۆشن کردبوونەو، بەهۆی ئەو کتیب و حکمەت و پێغەمبەرایەتیەو، ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَيِّنَاتٍ﴾، ناکۆک و پاجیا نەبوون، مەگەر دواي ئەوەی زانیاریان بۆ هات، بە هۆی ستم و دەستدرێژی نێوخۆیانەو، واتە: ناکۆکیەکیان پەیدا بوو لە دەستدرێژی و سنوور شکێنی نێو خۆیان، لە ئەنجامی ئەوەدا کە چاویان لەو بوو، خۆیان بەسەر یە کەیدا بەسە پێنن و قەرز بکەن، دەستدرێژی بۆ سەریەک بکەن، ستم لە یە کەدی بکەن، لە ئەنجامی ئەوەدا ناکۆکیان پەیدا بوو، ناکۆکیەکیان بە هۆی ئەزانێهەو نەبوو، بە لۆکە بەرچاویان پوو نکرابوو، دەیانزانی هەق و ناهەق چۆنە، عەقڵیان زانیاری راستی تێدا بوو، بە لَام دَلَّ و دەروونیان نیهق باش و، نامانجی باش و، مەبەستی باشی تێدانه بوو، خە لەل و کەم و کوپیە کە لە عەقڵیانەو نەبوو، کە ئەزانن، بە لۆکە لە دڵیانەو بوو، کە شەیتان زەفەری پێردبوون و، نیازو مەبەستی خراب چوو بوو

دلپانه‌وه، هه‌سوودی به یه‌کدی بردن، سته‌م له یه‌کدی کردن، خو سه‌پاندن و ده‌ستدریژی کردن بو سه‌ر یه‌کدی، وشه‌ی (بغی)، هه‌موو نه‌وانه ده‌گریته‌وه، وه‌ک پیشتریش باسه‌مانکرد.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، به‌دلنپایی په‌روه‌دگارت له روژی قیامه‌تدا دادوه‌ریبان له نپواندا ده‌کات، ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (۱۷)، له‌وه‌دا که تپیدا که‌وتوونه کیشه‌و دووبه‌ره‌کیه‌وه، په‌روه‌دگارت دادوه‌ریبان له نپواندا ده‌کات، کئ له‌سه‌ر هه‌قه‌و کئ له‌سه‌ر ناهه‌ق بووه؟ که دادوه‌ریبان له نپواندا ده‌کات، دیاره‌سزای نه‌وانه‌ش ده‌دات، که چاپیان له سته‌م و خراپه‌کاری بووه.

دوای نه‌وان، ئنجا دپته سه‌ر باسی شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی تاییه‌ت و سه‌ریه‌خو پیدانی پیغه‌مه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فرموئ: ﴿شَرُّ﴾، واته: له دوای نه‌زموونی خاوه‌ن کتپیه‌کان، به تاییه‌ت دوای نه‌زموونی جووله‌که‌کان، ﴿جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِّ عَمَلٍ مِنَ الْأَعْمَالِ﴾، تو‌مان دانا له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌ک له کاروبار، یاخود له نایینی گشتی خو‌مان، به‌رنامه‌یه‌کی تاییه‌ت و سه‌ریه‌خو‌مان به‌تو‌دا، ﴿فَأَتَيْهَا﴾، ده‌جا شوینی بکه‌وه، ﴿وَلَا تَسْمِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۱۸)، شوین ناره‌زووی نه‌وانه مه‌که‌وه که نازانن، نه‌وانه‌ی نازانن کین؟ چ هابو‌ه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان بن، که‌وا پنده‌چن زیاتر مه‌به‌ست پئی نه‌وان بن، چونکه نه‌وان هیچ جو‌ره‌شاره‌زایی و زانباریه‌کیان نه‌بووه، به‌لام خوای په‌روه‌دگار به‌نسبه‌ت جووله‌که‌کان و خاوه‌ن کتپیه‌کانه‌وه ده‌فرموئ: ﴿مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْمَوْلَىٰ﴾، به دوای ناره‌زووی نه‌وانه مه‌که‌وه که نازانن، ئنجا چ بته‌رسته‌کان بن، چ هه‌ر که‌سیکی دیکه بن، چونکه زانپان گوتوو‌پانه: ﴿كُلُّ مَنْ عَصَى اللَّهَ، فَهُوَ جَاهِلٌ﴾، هه‌ر که‌سی سه‌ریتچی خوا بکات، نه‌زانه، ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، به دلنپایی نه‌وان له‌لایه‌ن خاواوه، هیچ سوودیکت پئ ناگه‌یه‌نن، له به‌رانه‌ر سزای خوادا، هیچ سوودیکت پئ ناگه‌یه‌نن، که بو سزای خوات لئ دوور بخه‌نه‌وه، یاخود هیچ سوودیکت پئ ناگه‌یه‌نن، که بو تو بینه جیدارو به‌دیلی خوا ﷺ، ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، به دلنپایی

ستەمكارانىش، ھەندىكىيان دۆست و پشتىوان و سەرپەرشتىارى ھەندىكىيان، ﴿وَاللَّهُ
وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾، خواش سەرپەرشتىارو دۆستى پارىزكارانە.

كەواتە: مەكەوھ ژېر كارىگەرييان، ئەوانە دۆست و پشتىوانى تۆ نىن، دىلسۆزى
تۆ نىن، دىلسۆزۇ سەرپەرشتىارو دۆست و نىزىكى تۆ، تەنيا خواپە، بەس ئەويش
سەرپەرشتىارى پارىزكارانە.

﴿هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، ئەمە، ئەم قورئانە، يان
ئەوھى كە باسكرا، كۆ بەرچاو روونىيە بۆ خەلك بە گشتى و، رېنمايى و
بەزەبىشە بۆ كۆمەلىك كە دىنباين، دىنباين لە ئيمان و بېروا ھىنائانداو، دىنباين
لە راستى و تېرو تەواويى پەيامى خوادا.

ئىجا خوا ﷺ دېتە سەر بابەتى سېيەم، كە برىتە لە يەكسان ئەبوونى
چاكە كاران و خراپە كاران و دەفەرەمۆي: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، يان ئايا
ئەوانەى خراپەكانيان ئەنجام داون، پىيان وايەو خەيالان وايە، وەك ئەوانەيان
دابىتىن، وەك ئەوانە مامەلەيان لەگەلدا بكەين كە بروايان ھىناوھە كەردوھە
باشەكانيان ئەنجام داون، كە ژيان و مردنيان يەكسان بى و وەك يەك بن؟ ﴿سَاءَ
مَا يَحْكُمُونَ﴾، ئەوھ خراپترىن دادوھرىيە دەيكەن و، خراپترىن بېرارە دەيدەن،
چۆن پاك و پيس، راست و چەوت، بېروادارو بېبېروا، وەك يەك دەبن؟

ئىجا نۆرەى بابەتى چوارەمە: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَلْقَى﴾، خوا
ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق ھىناوھە دى، واتە: بەھىكمەت و بە ئامانجەوھە
و بۆ چەسپاندنى ھەق، ﴿وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾، بۆ ئەوھى ھەر
كەسىك بەپىي ئەوھى كەردوويەتى سزا، ياخود پاداشت بەدېتەوھە، ﴿وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ﴾، ئەوانىش ستەميان لى ناكرى، ستەميان لى ناكرى، كە لە پاداشتيان
كەم بكرتەوھە، ياخود لە سزايان زياد بكرى.

تِنجا دیتہ سہر بابہ تی پتِنجہم و کوٹای: ﴿ اَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ﴾، نایا تہو کہ سہت بینیوہ یان ہوا لَم پِن بدہ، لہ بارہی تہو کہ سہوہ کہ نارہ زووی خوئی کردو تہ پہرستراوی خوئی، پہرستراوہ کہی بریتہ لہ نارہ زووی خوئی و، خواش بہ زانیاریہوہ گومرای کردوہ، واتہ: خوا دہ زاننئی شایستہی گومرایہوہ گومرای کردوہ، یا خود: دوا تہوہی زانیاریشی ہہ بووہ، تِنجا خوا گومرای کردوہ، لہ بہر تہوہی پابہند نہ بووہ بہ زانیاریہ کہیہوہ، ﴿ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ ﴾، مؤری بہ سہر بیستنی و بہ سہر دلہوہ ناوہ، ﴿ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً ﴾، پہردہ شی بہ سہر دیتن و چاوی ہہ لکنشاوہ، ﴿ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ﴾، لہ دواي خوا کئی راستہ ریئی دہ کات؟ ﴿ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ (۳۳)، نایا پہند و ہرنا گرن و بیر نا کہ نہوہ!

ہہ لہ بہتہ لیرہ دا خوا ﴿﴾ کہ سیک کہ شو تِن نارہ زووی کہوتوہ، وامان بو و تِن دہ کات کہ لہ زانیاریہ کہی خوئی بہرہ مہند نہ بووہو، لہ ہیژی بیستنی بہرہ مہند نہو، لہ ہیژی عقل و دلی بہرہ مہند نہو، لہ ہیژی چاویشی بہرہ مہند نہو، چونکہ ہہ سہتہوہ رہ کانی لہ کار خستون، لہ تہ ناجمی شو تِن کہوتنی نارہ زوودا، و ہک گوتراوہ: ﴿ حُبُّكَ الشَّيْءُ يَغْمِي وَيُصِمُّ ﴾، خو شو بستنت بو شتیک، کو تیریش دہ کات و کہ ریش دہ کات.

﴿ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا ﴾، گوتیان: ہیج شتیک لہ نارادا نہو، بہ سہرہاتی تِمہ ہیج نہو، جگہ لہ ژیان دنیامان، ﴿ نَمُوتُ وَنَحْيَا ﴾، دہ مرین و دہ ژین، واتہ: ہہندی کمان دہ مرین و ہہندی ک دواي تِمہ دہ ژین، یا خود: تِمہ دہ مرین و رولہ کامان دہ ژین، یان: ہہروا مردن و ژیان بہ دواي یہ کدا دین، ﴿ وَمَا يَهْدِيكُمْ إِلَّا إِلَهُكُمْ ﴾، تہنیا رُوژگار دہ ماہر تِن و دہ مانفہ و تِننئی، تہ مانہ دیارہ مولعید بوون و نکو و تیبیان کردوہ لہ بوونی خوا، ﴿ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ ﴾، خوا دہ فہرموی: لہو باروہ ہیج زانیاریان نہو، ﴿ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴾، تہوانہ بہس گومان دہ بہن، بہس شو تِن گومان و خہ یال و گو ترہ کاری کہوتوون، ہہر لہ خو وہ قسہ دہ کہن،

به لگه‌ی نه‌وه‌ش که هیچ زانیاریان نیهو، ههر به دوای گومان و خه‌ون و خه‌یال که‌وتوون، نه‌وه‌یه:

﴿ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ عَلَيْهِمْ مَا يَتَّبِعُونَ ﴾، کاتیک نابه‌ته رۆشنه‌کانی تیمه‌یان به‌سه‌ردا بخویرینه‌وه، ﴿ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَوْنَا آيَاتِنَا أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾، به‌لکه‌یان به‌س نه‌وه بوو که گوئیان: باب و بایرمان بننن، نه‌گه‌ر تیهو له راستان! ناخر نه‌وه که‌ی به‌لکه‌به! بابیه‌ک بلی: نه‌گه‌ر راسته‌ زیندوو کرانه‌وه هه‌یه، بایم بو بیننه‌وه له گوستان! نه‌وه ههر به‌لکه‌ نیه، چونکه به‌پیی سیستمی خوا، نه‌وه که‌سه‌ی ده‌مری، له دنیا‌دا نابه‌ته‌وه، چونکه تازه‌ تاقیردنه‌وه‌ی خو‌ی داوه‌و، نه‌وه قوناغی به‌سه‌ر جووه بو نه‌وو، له قوناغیکی دیکه‌دا که قوناغی به‌رزه‌خه‌و دواتر قوناغی قیامه‌ته، ده‌چته‌ نیو ژیانیکی دیکه.

بۆیه خوا له کوتاییدا ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلِ اللَّهُ يُخَيِّرُكُمْ بَيْنَ بَيْتِكُمْ ثُمَّ يَجْعَلُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا رَبَّ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾، بلی: خوا ده‌تانزیه‌نن، دوا‌یی ده‌تانه‌رننن، دوا‌یی بو‌رژیک که هیچ دوو دل‌یی تیدا نیه، کو‌تان ده‌کاته‌وه، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن، واته: زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن، که ناگونجی دنیا شاری بی‌خواه‌ن بی‌و، ناگونجی ژبانی ئینسان، ته‌نیا له‌م پینج و دوو رۆژی دنیا‌دا کورت هه‌لبی و، قوناغیکی دیکه‌ی به‌دوادا نه‌یه‌ت و، ئینسان له‌سه‌ر خرابه‌کانی سزا نه‌دری و، له‌سه‌ر چاکه‌کانی پاداشت وهرنه‌گرته‌وه.

خوا له‌وه‌که‌سانه‌مان بگپیری که ههرچی زیاتر له‌فه‌رمایشتی خوا ورد ده‌بنه‌وه‌و، پاده‌مین و تیده‌گه‌ن و، دوا‌ی تیکه‌یشتنه‌که‌شی به‌هۆی تیکه‌یشتنی باش و چاک و قووله‌وه، زیاتر پیده‌گه‌ن، زیاتر خو‌یان به‌جو‌ریک لیده‌که‌ن که جیکای په‌زانه‌ندی خو‌ابن، پاشانیش هه‌ولده‌ده‌ن له‌سه‌ر ده‌ورووبه‌رو و کۆمه‌لگایان کار بکه‌ن و، کۆمه‌لگاشیان به‌جو‌ریک لی بکه‌ن، که له‌لای خوا په‌سه‌هندو چاک بی‌تاکو سه‌ره‌نجام، هه‌م ژبانی دنیامان ژبانیک بی، که شایسته‌ی مرو‌ف بی، هه‌م له‌رۆژی دوا‌ییشماندا، سه‌رفرازی و روو سووریمان پی‌بیری، له‌به‌رانه‌بر خوا‌ی په‌روه‌ردگاردا.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

گه لسی جووله که هه رچه نده خوای به خشه ر کتیب و، حیکمهت و، پیغه مبه رایه تیی و، بژیوه پاک و چاکه کان و، به نکه ره روشنه کانی دیندارییی ییدا بوون و، به سه ر جهانیاندا هه لیبزارد بوون، که چی به هوی سته م و ده ستر دژیی نیو خویانه وه، نا کوکیان که وته نیوان و، خوای دادگه ریش له قیامه تدا دادوه رییان له تیواندا ده کات:

خو ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبِيَّوَةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾ وَأَتَيْنَاهُمْ بَيْنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ مِمَّا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَغْيُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۷﴾﴾

شیکردنه وی ئه م، دوو ئایه ته، له هه شت برکه دا:

به ریزان! خوا ﷺ له م دوو ئایه ته به پیره دا بو مسولمانان باسی ئه زموونی جووله که ده کات، له دیندارییان داو، ئه و راستیه ده خاته روو، که خوا ﷺ له گه ل ئه و گه له دا، واته: وه چه ی نیسرائیل، نه وه کانی یه عقووب ﷺ (به گشتیی له گه ل هه موو مروؤه کاندا)، به لام به تاییهت له گه ل ئه واندا، زور میهره بانانه و به خشه رانه مامه له ی کردوه، هه رچی پتویست بووه، بو ئه وه ی سه رکه وتووین له گوزه راندنی ژبانی دنیادا، به شیوه یه ک که چیکای ره زامه ندیی خوا بی، پیداون، هه ر له کتیب و به رنامه وه بگره، تاکو حیکمهت و لیزانییی و کارامه یی، یا خود رپازیک که ئه و به رنامه یه ی پی به رجه سته ببی، له لایه ن پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ السَّلَٰةُ وَالسَّلَامُ)، پاشان

پىغەمبەرلەپتەسى، دوايى بەلگە پۇشەنەكان كە دۇنيانى بىكات، پى راست چۇنە؟ دۇنيانى بىكات ئەودى خوا پىداون، ئەو راستە شەقامەيە، كە بە نامانجى دنيا و دوا پۇژيان دەگەيەنئى، هەرودەها خوا لە هەموو پىداويستىيە پاك و چاكەكان، بە تايەت لە بۇيودەكان پىدابوون، بەسەر جىهانىيانى پۇژگارى خۇياندا هەلپۇژار دبوون، كە چى لە ئەزموونى دىندارىياندا سەر كەوتوو ئەبوون، بە هۇى ئەودەو كە لە تىو خۇياندا ستميان لە يەكدى كرد، سنوورشكىنيان بەرەو لاي يەكدى كرد، ئەودەش بوو بە هۇى پەيدا بوونى دوو بەرەكىسى و ناكۇكىسى و پەرتەوازەيان، كە هەميشە دادگەرى دەبىتە هۇى تەبايى و، ستم و زۆر و خۇسەپاندو دەستدرىژيى، دەبىتە هۇى پەرتەوازەيى و، تىكچوونى شىرازەي كۆمەلگا.

هەلبەتە ئەودەش بۇ ئەودەيە كە مسولمانان پەند وەربگرن، لە هەلەكانى گەلى بەنوو ئىسرائىل و، لە چاكەكانىشان دەرس وەربگرن و، هەولبەدەن ئەو شتانەي ئەوان تىياندا سەر كەوتوو بوون و لە خۇياندا هەتاوياننە دى، مسولمانانىش لە خۇياناندا بىننە دى و، ئەو شتانەش كە بەهۇيانەو شكىستان خواردو، لە دىندارىياندا، لە گوزەراندى ژيانىكى رىك و پىكى خوا پەسەندانەدا، پەند و عىپەتبان لى وەربگرن.

۱- ﴿وَلَقَدْ مَآئِنَا بِنِي إِسْرَائِيلَ أَلْكَتَبَ وَوَلَعْنَا أَلْتَّوْبَةَ﴾، بە دۇنيانىش كىتب و حىكمەت و پىغەمبەرلەپتەسىمان بە وەچەي ئىسرائىل دابوو.

(و) بۇ بادانەوئەيەو گىرەروە (عاطفة)يە، ئەم قسەو باسە دەگىرپتەو سەر قسەو باسى پىشەو، (لقد): (ل)كە بۇ سوئند بۇ خوارنە، يان بۇ زەمىنە خۇشكرنە بۇ سوئند، (اللام للقسّم أو مُمَهِّدَةً لِّلْقَسْمِ)، (قد) بۇ ساغكرنەوئە، ﴿وَلَقَدْ مَآئِنَا بِنِي إِسْرَائِيلَ أَلْكَتَبَ وَوَلَعْنَا أَلْتَّوْبَةَ﴾، واتە: بە دۇنيانى و، بە جەختكرنەوئەو بە وەچەي ئىسرائىلمان دابوو، كىتب و حىكمەت و پىغەمبەرلەپتەسى، هەرچى كىتبە (الْكَتَبَ)، كە (أل)ى ناساندنى لەسەرە، مەبەست پىي جىنس نى، واتە: هەرچى كىتبى خوا بوو، ئەدراو بەوان، كەواتە: مەبەست

پتی (عهد)ه، واته: کتیبه کاغذمان پیدابوون، له پیش هه موویانه وه (ته وورات و زه بوورو ئینجیل)، نهو سن کتیبه که خوا ناوی هیناون، هه لبه ته له په یمانی کؤندا ناوی ژماره په کی دیکه ش هیناوه، به ناوونیشانی پیغهمبه ران، بو هه ر کامیکیان، یان بو زۆربه یان باسی کتیبیک کراوه، له په یمانی کؤندا سه رجه م: سی و نو (۳۹)، به سه ر ژمیریک و، چل و نو (۴۹) به سه ر ژمیریکی دیکه، به پیغهمبه رو خواهن په یام له لایهن خواوه وه ناوزه د کراون، کتیبیک یان نامیلکه په کیش پالدراره ته لای هه ر کامیکیان، نجا نایا چهندی راسته و چهندی راست نیه؟ بیگومان هه ر قسه په کیش له و کتیبانه دا هه بی و پالدرابیتته لای نهو که سانه و، ریک له که ل وه حیی خوا ی په روه دگارد، تیکبگیری، نهوه دلنایین که هی خوا ی به رزو مه زن نیه، به لیم نهوه ی دیکه، وه ک پیغهمبه ر ﷺ فه رموو یه تی: **إِلَّا تُصَدَّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تُكَدُّبُوهُمْ** (أخرجه البخاري: ۴۲۱۵)، واته: خواهن کتیبه کان، نه به راست دابیتن، نه به درؤشیان دابیتن، لیان بیده گ بن، مه گه ر شتیک بزانی رتی که پیچه وانهی وه حیی، یان عه قل، یان پیچه وانهی عیلم، یان واقعیه، ده لیتن: له وه دا راستان نه کردوه.

وشه ی (الحکم)، و برای حوکمرانیی به حیکمه تیش لیکدراوه ته وه و، پیشتریش پیناسه ی حیکمه تمان کرد که په نگه کورترین پیناسه ی نهوه بن: **(إِصَابَةُ الْحَقِّ عِلْمًا وَعَمَلًا)**، پیکانی هه ق له پرووی زانیاریی و کرده وه وه، واته: مرؤف هه م باش تی بگات، له شته که، هه م چاک کار بگات، بهو شته ی که باشی لئ تیکه یوه، هه ندیک له زانیان (حکم) یان به: **(الْفَهْمُ بِالْكِتَابِ)** چاک تیکه یشتن له کتیبی خوا، لیکدراوه ته وه.

واش پیده چی (حکم) و (حکمة) مه به ست پتی نهو ریبازه بیت، که نهو پیغهمبه ره ﷺ گرتوو یه ته به ر بو جبه چی کردنی نهو کتیبه، هه روه ک تیتا تیمه ده لیتن: (الکتاب والسنة)، سوننه ته که ش نهو ریباز و چۆنیه تیه په که پیغهمبه ری خوا موحه ممه د ﷺ گرتوو یه ته به ر بو جبه چی کردنی کتیبه که ی خوا،

وہک لہ زور لہ کتیبہ کانی خوٰمدا باسم کردوہ، بؤیہ باشرین پیناسہ بؤ سونہت یانی: رِبَّیَازِی پَیغَمبِہر ﷺ، بہ واتای نَہو چؤنیہ تیہی کہ موحمہد ﷺ کتیبی خَوای پَی جِیہ جَی کردوہ، ہہر بؤیہ ش پَیغَمبِہری خَوا ﷺ دہ فہرموی: (اعْلَمُکُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِيِّينَ بَعْدِي، عَصُوا عَلَيَّهَا بِالْاَوْجَادِ)، (اخرجہ أبو داود: ۴۶۰۷، والترمذی: ۲۶۷۶ وَغَيْرَهُمَا)، واتہ: رِبَّیَازِی مَن وَ رِبَّیَازِی جِئِشِیَنہ سہر راستہ رِنَمایمیکراوہ کانی دَوای مَن بگرن، کہ لَبانی لہ سہر رِوَبگرن.

ننجا نَہگہر مہ بہست لہ (سنة) وہ حیہہ کی تابیہت بَی کہ بؤ پَیغَمبِہر ہاتوہ، بَیگومان خہ لیفہ راشیدہ کان وہ حییان بؤ نہ ہاتوہ، کہ واتہ: سونہت لَیْرہدا بہ مانای رِبَّیَازِو چؤنیہ تیسی جِیہ جَی کردن، دَی، واتہ: بہر جہستہ کردنی نَہوہی خَوا لہ قورناندایہ زانندوہ، بہ تابیہت لہ رِووی ئیدارہ دانی کؤمہ لگا و لہ رِووی سیاسی و کؤمہ لایہ تیہوہ، نَہگہرنا بَیگومان خہ لیفہ راشیدہ کانی پَیغَمبِہر ﷺ شتیکی زیادہ یان نَہ خستوتہ گہل تاین، بہ لام بہ رِیکسی وہک پَیغَمبِہری خَوا ﷺ قورنایان جِیہ جَی کردوہ، ہہر وہا نَہوہی کہ لہ پَیغَمبِہر وہوہ ﷺ پَیان گہ یشتوہ، وہک لَیکدانہوہی قورنَان و لَی تَیکہ یشتنی قورنَان و جِیہ جَی کردنی قورنَان، یان وہک وہ حیہہ کی زیادہ کہ پَیغَمبِہر ﷺ وِیرای قورنَان بؤی ہاتوہ، جِئِشِیَنہ سہر راستہ کانی پَیغَمبِہر ﷺ باش باش نَہوہ یان جِیہ جَی کردوہ.

کہ واتہ: لَیْرہدا: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرٰءِیْلَ الْكِتٰبَ﴾، (الکتاب) یانی: کتیبی خَوا، (الحکم)، حکمہت، نَہوہیہ کہ چاک چاک نَہو کتیبہ جِیہ جَی بگہن، بہ رِبَّیَازِیک و چؤنیہ تیہہ کی راست و دروست، (وَالسُّبُوَّةُ) پَیغَمبِہر ایہ تیسی.

۲- ﴿وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الْاَنْبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰی الْعٰلَمِیْنَ﴾، لہ بڑیوہ خَوش و پاک و چاکہ کائمان پَیدابوون، ننجا ہہندیک لہ زانایان گوتوویانہ: مہ بہست لہ: (الطَّيْبَاتِ): (الْمَنَ وَالسُّلُوٰی) (گہ زؤ و سہلوا) یہ، کہ لہ سہر زہمینی شام خَوا بؤی رَہ خساندوون، دَوای نَہوہی لہ چنکی فیرعہون و سوپا و دارو دہستہ کہی دہریازیان بوو، بہ دہریای سووردا پَہرینہوہو کہ ووتنہ بیابانی (سینا)، ہیچ خواردن و خؤراکیان نہ بوو، خَوا ﷺ گہ زؤی بؤ رَہ خساندن و شِیلاقہ

(سلوى)ش که جۆره بآئنده بەک بوو، بۆى پەخساندن، ھەرچەندە دوابى قەناعەتشان بەو دووانە نەکردو، ھەک لە سوورەتى (البقرە) دا ھاتو: ﴿وَاذْقَلْتُمْ يَسْمُونَ لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَجِدْ قَادِحٌ لَنَا رَبِّكَ يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقِيْعِهَا وَيُقْبِلُهَا ﴿٦٦﴾﴾، بىنانوويان بە مووسا عليه السلام گرت، کە خواردنى جۆراو جۆر کە کاتى خۇى لە ميسرپوھ پييانەوھ پراھاتبوون، بۇيان برەخسینى، بەلآم بيگومان چەمكى (الطيبىت) زۆر لە گەزۆو شىلاقە (المئن والسلى) فراوانتەو، گرنگ ئەوھىە خوا ليړە دەفەرموى: تيمە لە بڑيوھ پاک و چاکەکان پيمان دابوون، ئنجا مەرج نيە، تەنيا ئەو کاتەى لە دەشتى (سینا) بوون، بەلکو دوابى کە نيشتەجيش بوون لە ھەندىک شارو ناوھ دانبيھ کاند.

۳- ﴿وَقَضَّيْتُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، ھەلما نيزارد بوون بەسەر جياھاننياندا، واتە: بەسەر ئەو کۆمەلگايانەى کە لە رۆژگارى ئەواندا بوون ھەلما نيزاردبوون، واتە: (فضلناھم على عالمي اھل زمانھم)، لەبەر ئەوھى بەنوو ئيسرائيل لەگەل ھەموو کەم و کوپيھ کانيشياندا، لە قەدەر خەلکى و رۆژگارى خۇيان و کۆمەلگايھ کانى دیکھ، لە ھەموويان باشتەر بوون، لە سۆنگەى ئەوھوھ کە ئەوان دينيان ھەبووھ، بەپيى دينەکەش دنياو ژيان و کۆمەلگايھ کەى خۇيانيان بەرئوھ بردوھ، ئنجا با کەم و کوپيشيان بووي، ھەرچۆن بى، چاکتر بوونە لەوانەى کە سەريان بەرھو ئاسمان بەرز نەکردۆتەوھ، سەرنجيان نەداوھ: داخۆ ئەو خوايەى ھيتاونيھ دى، چى لتيان دەوى و، چۆنى فەرمان پيکردوون و، پيى خۇشە، چۆن ژيانى دنيايان بگوزەريئن؟

۴- ﴿وَعَايَنْتَهُمْ يَبْتَلِي مِنْ الْاَمْرِ﴾، بەلگە رۆشنەکانيشمان لە بارەى کاروبارەوھ پيئدابوون، (ببتلى)، يانى: بەلگە رۆشن و ئاشکرايھ کان، کە دەفەرموى: (مِن الْاَمْرِ)، ئەمە دوو واتاي ھەن:

أ- لە بارەى کاروبارو کۆمەلگاو ئۆممەتەوھ، بەلگە رۆشنەکاھان پيئدابوون، کە بەلگە رۆشنەکانيش ھەر لەو دوو توپى کتیب و حیکمەت و پيغەمبەرايەتیی دابوون، بەلآم خوا عليه السلام بە جيا باسى کردوون، واتە: ئەو کتیب و حیکمەت و پيغەمبەرايەتیی، بوونە ھوى ئەوى کە بەرچاويان رۆشن بى و، بەلگەيان بە دەستەوھ بى بۆ دينداريھ کەى خۇيان.

ب- یاخود (أمر): مەبەست پیتی کاروباری دیندارییه، واتە: لە دیندارییاندا بەرچاو پۆشتمان کرد بوون. دیندارییهک که دنیاوی پێ بەرپۆه دەبن، چونکه لە راستییدا نایین بۆیه هاتوه دنیا رێک بخات و بەرپۆه بهرێ و پاکي بکات و چاکي بکات، کهواتە: وشەي (أمر): یان بە مانای تۆمەتە، (مِنَ الْأَمْرِ)، یانی: (مِنَ أَمْرِ الْأُمَّةِ)، یاخود بە مانای: تائینە، یانی: (من أمر الدين)، که لە راستییدا دینیش هەر بۆ بەرپۆه بردنی تۆمەت و کۆمەلگا هاتوه، کۆمەلگایهکی راست و تەندروستییش ئەو کۆمەلگایه که بە پیتی دینی خوا، بە پیتی وه حیی خواو په یامی خوا، بەرپۆه دەچێ.

٥- ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾، نەشکەوتنە راجیاییهوه، مەگەر دواي ئەوهی زانیارییان بۆ هاتبوو.

ف)، لێرهدا بۆ (تفریح)ه، واتە: لە پێش ئەوهدا قسەیهک هاتوه، یانی: (فَاخْتَلَفُوا، وَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ)، ناکۆک بوون لە نێو خۆیاندا، ناکۆکیش نەبوون، مەگەر دواي ئەوهی زانیارییان بۆ هات، واتە: ناکۆک بوونەکه یان لە نێو خۆیاندا، بە هۆی نەزانییهوه نەبوو، بەلکو دواي ئەوهی زانیارییان بۆ هاتوهو بەرچاو پوونکران و، بیانوو بپاو کران، ناتەباو ناکۆک بوون.

٦- ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾، لە نەجامی سنوور شکینیی نێو خۆیانوه، (الْبَغْيِ: الظُّلْمُ وَالْجَاوِزُ، أَي: كَانَ اخْتِلَافُهُمْ عَنْ عَمْدٍ وَمُكَابَرَةٍ)، (بَغْيًا): بە مانای ستهم و سنوورشکینیی دی، واتە: ناکۆکییه که یان و نا تەباییه که یان لە نەجامی ستهمی نێو خۆیانوه بوو، وشەي (بَغْيًا): لە پرووی رێزمانی عەرەبییهوه دوو حالهتی هەن:

أ- یان دەبیته بەرکاری پێناو (مفعول لأجله).

ب- یاخود دەبیته حال، (بتأويل المصدر باسم الفاعل)، که چاوه که بگۆرێ بۆ ناوی بکه، واتە: (بِأَعْيُنٍ يَبِينُهُمْ) یانی: ناکۆک نەبوون، لە نێو خۆیاندا، مەگەر دواي ئەوهی زانیارییان بۆ هات، لە حالیکدا که لە نێو خۆیاندا ستهمیان دەکرد، یاخود بە هۆی ستهمی نێو خۆیانوه، ئەو ناکۆکییه یان لە نێواندا په یدا بوو.

وشه ی (بغی): تو تیره دوانی قورئان به زور و اتا لیکیان داوه ته وه:

۱- هه ندیکیان گوتوو یانه: (البغی: الحسد).

۲- هه ندیکیان گوتوو یانه: (البغی: الظلم والتجاوز).

۳- هه ندیکیان گوتوو یانه: (بغياً بینهم، أي: طلباً للرياسات)، به لأم وشه ی (بغی) له نه سلدا وهک پتشر له (مختار الصحاح) دوه، هینامان: (كُلُّ مُجَاوِزَةٍ وَإِفْرَاطٍ عَلَى الْمَقْدَارِ الَّذِي هُوَ حَدُّ الشَّيْءِ، فَهُوَ بَغْيٌ)، هه ر تپه راندنیک و زیده رۆبیه ک له و نه ندازه یه ی که سنووری شتیکه، پتی ده کوترئ: (بغی)، ئنجا دیاره تیره یی (حسد) ده گریته وه، ستم ده گریته وه، سنوور شکینیش ده گریته وه، خو سه پاندنیش ده گریته وه، مالی یه کدی داگیر کردنیش ده گریته وه، ده سترئ ییکردن بۆ نه فس و ناموس و هیمن و ناساییشی یه کدیش ده گریته وه، خوا ﷻ وشه یه کی به کاره یناوه که هه رچی لادان و تاوان و خراپه و ده سترئ ییه، بیگریته وه.

(۷) - ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، به دنیا یی پهروه ردگارت دادوه ریان له ئیواندا ده کات له رۆژی هه لسانه وه دا، چونکه راجیا یی نه وه ده خوازی، که هه ندیک له سه ر هه ق بن و، هه ندیک له سه ر ناهه ق بن، ئنجا نه وه ش چۆن یه کلابگریته وه و ساغ بگریته وه؟ پیوستیی به رۆژیک هه یه، که تپیدا دادوه ریی بگری: کن له سه ر هه ق بووه، کن له سه ر ناهه ق بووه؟ بۆیه ده فه رموی:

(۸) - ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، له وه دا که تپیدا که وتبوونه راجیا یی و نا کوکیی و دووبه ره کییه وه، به دنیا یی پهروه ردگارت له رۆژی قیامه تدا دادوه ریان له ئیواندا ده کات، نه وه هه مووی هوشدازیدانه به ئوممه ق پیغه مبه ر موحه ممه د ﷻ و به مسولمانان، که ئیوه ش نه چن به هوی سنوور شکینیی و خو سه پینیی و ده سترئ یی کردنه وه بۆ سه ر یه کدی و مافه کانی یه کدی، نا کوکیی و دووبه ره کییتان له ئیواندا په یدابن، نه گه رنا نه گه ر له دنپاشدا ستمه کاران و خو سه پینه ران و مافی خه لک زه وتکه ران، به سزای خو یان نه گه ن، له رۆژی دوا ییدا دادگایی ده کرین و، خوا دادوه ریه کی دادگه رانه یان له ئیواندا

دەكات، كەواتە: ئىتوھ ش وریا بن! بە مەرەدى خاوەن كىتیبە پىشووھەكان نەچن، ئەگەرنا لە پۆژى دوايدا تووشى ھەمان چارەنووس و سەرەنجام دەبن، دادگایى دەكرىن و، خوا دادوھەرىتان لە نىواندا دەكات و، ھەر كەسە بەپىي ھەلوپىست و كرددوھەكەى خۆى، ئەگەر خراپەكار بوو بى سزا، ئەگەرنا پاداشت دەدرىتھوھ، ئەگەر لەسەر ناھەق بووبى سزا، ئەگەر لەسەر ھەقىقەت بوو بى، پاداشت دەدرىتھوھو، ھەقىقەت بۆ لە بەرانبەرەكەى دەكرىتھوھ.

بىگومان ئەوھى خوا ﷻ ھەرموویھەت، بۆ ئەزموونى شكستخواردووى خاوەن كىتیبەكان، كە بە ھۆى سەتەم و دەستریژىيھوھ، ناكۆكىيان لە نىواندا پەيدا بوو و دوایى پەرتەوازەيى، ھەمان دەرد بەداخھوھ بەسەر ئۆمەھەت پىغەمبەریشدا ھات، بە تايبەت لە دوای چوار خەلىفە راشىدەكانى پىغەمبەر ﷺ خوا لىيان رازى بى، ئەبوو بەكر و عومەر و عوسمان و عەلى، كە ھەر يەككىيان بە رىژەيەك بە ئەندازەى خۆى، بە رىبازى پىغەمبەرھوھ پابەند بوو.

بە نىسبەت ئەبوو بەكر و عومەرھوھ خوا لىيان رازى بى بە رىژەيەكى زۆر زۆرو، بە نىسبەت عوسمان و عەلىشھوھ خوا لىيان رازى بى، بە رىژەيەكى لەوان كەمتر، لەبەر بارودۆخ و رىنگە، يان لەبەر ھەندى سىفەت شەخسى و تايبەت خۆيان، بە تايبەت (عثمان)، خوا لىيان رازى بى، بە لىم گرىگ ئەوھەيە بەگشتى، ھەر بەو رىبازە دا كە پىغەمبەر ﷺ پىيدا رۆىشتبوو و كۆمەلگای پى ئىدارە دا بوو، ھەر بەو شىوھەيە بە رىتوھ چوون، بە لىم لە دوای ئەوانھوھ: يەكەم شت شىوازى داندرانى ھوكمران، گۆرا لە شووراوھ كە بناغەى ھوكمرانىيە لە ئىسلامدا، بناغەى پىسپىردانى بەرپرسيارەيتىيە: ﴿ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ ﴾، ئەو بناغەيە لاچوو و كرا بە بنەمالىي و مىراتىي، لەسەردەمى موعاويەھوھ بە دەستى وى.

مهسه له ی دووهم:

دانانی بهرنامه یه کی سه ره خو له نایینی گشتیی خوا، بو پیغهمبه ری خاتهم موحه ممه د ﴿﴾ و نؤومه ته که ی و پابه ند کردنیان پییه وه و، هو شداری پیدانیان که بکه ونه دوا ی ناره زووه کانی نه زانان، واته: له خو یان وریا بن، تووشی نه وه نه بن، که دوا یی هیچ دادیان ناده ن له روژی دوا یی دا و، له دنیا شدا سته مکاران پشتیوانی یه کدی و، خواش پشتیوانی پاریزکارانه و، قورنایش بو خه لکی به گشتیی کو بهرچاو روونیی و، بو پروادارنیش به تایبه تی راسته ریکهر و بهزه یی خوا به:

خو ا ده فه رموی: ﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ هَذَا بَصْنِعِ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾ ﴿﴾

شیگردنه وی ئه م ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

١- ﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ ﴾، دوا یی تۆمان خسته سه ره بهرنامه یه ک له نایینی خو مان.

خوای پهروه ردگار پیغهمبه ری خاتهم موحه ممه د ﴿﴾ ده دوینیی، ده فه رموی: ﴿ ثُمَّ ﴾ دوا یی (ئهم) بو بهدواداهاتیی پله پله ییه، واته: دوا ی خواوه ن کتیه کان و، ئه و نه زموونه ی بو مان باسکردن، تۆمان دانا له سه ره بهرنامه یه ک له نایینی گشتیی خو مان، یان له کاروباری که ده بی کۆمه لگای پی بهر پیوه ببردیی، به پیی و حیی و په یامی خوا، تۆمان له سه ره بهرنامه کی سه ره خو دانا.

٢- ﴿ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾، ئنجا شوینی بکه وه، شوینی ئه و بهرنامه یه بکه وه و، به دوا ی ناره زووه کانی نه وانه مه که وه که نازان.

که ده فہرموی: (عَلَى شَرِيحَةٍ مِنَ الْأُمْرِ)، (عَلَى: للاستِعْلَاءِ الْمَجَازِيِّ، أَي: التَّمَكُّنِ وَالنَّبَاتِ)، (علی) بؤ ہرزبونہ وہی مہ جازیہ، یانی: چہ سپان و دامہ زران، دوایی تو مان خستوتہ سہر راستہ شہ قامیک، تہ نوینی سہر (عَلَى شَرِيحَةٍ)، بؤ بہ مہ زنگرتن (تَعْظِيمًا)، واتہ: شہریعہ تیک، بہرنامہ بہ کی ناوازہ، بہرنامہ بہ کی بی وینہ، (فَأَتَّعَمَهَا)، نجا بہرہ دوام بہ لہ سہر شوینکہ وتنی، تہ گہرنا پیغہ مہری خاتمہ ﷺ ہہر لہ سہرہ تاوہ کہ خوی پەرہردگار پھیامی بؤ ناردوہ، پابہند بووہ بہوہوی خوا بؤی ناردوہ، بہو ریپازو بہرنامہ بہوہ.

(وَلَا تَسْجِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ)، بہ دوی نارہ زوودکانی تہوانہ مہ کہوہ کہ نازانن، بہ زوری: تہوانہی نازانن (الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) لہ قورٹاندا بؤ بتپہرستان و ہاوبہش بؤ خوا دانہران و تہوانہی کہ شارہ زایان نہ بووہ، لہ کتیب و بہرنامہی خوا پەرہردگارداو، شارہ زایان نہ بووہ بہ وہ حیی، بہ زوری بؤ تہوان بہ کاردہ ہیتری، کہ لہ رؤژگاری ٹیستای ٹیمہ دا، سیکؤلاریستہ کان دہ گرتہوہ، لائیکہ کان، تہوانہی کہ دان ناہینن بہ وہ حیی و پھیامی خوا دا، کہ بہرنامہی ژیان بی و، پکخہری ژیان مرووف بی.

۳- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُعْتَبِرُونَكَ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، بہ دنیایی تہوان لہ بہرانبہر خوا دا، لہ بہرانبہر سزای خوا دا، ہیج سوودیک بہ تو ناگہیہنن، (صُمِّنْ أَعْيُنِي مَعْنَى دَفَعْ، فَعَدَيْتَ بِـ «عَنْ» وَشَيْئًا مَّفْعُولٌ مُطْلَقٌ)، کہ دہ فہرموی: (إِنَّهُمْ كَانُوا يُعْتَبِرُونَكَ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا)، (يُعْتَبِرُونَ)، یانی: کہ لین بؤ گرتن، (أَعْيُنًا يُغْنِيهِ)، واتہ: کہ لینی بؤ گرت، کہ لینی بؤ دہ گرتی، بہ لام لیرہ (يُعْتَبِرُونَ)، مانای لا دہ بات (يدفع)ی خراوہ تہ تئو، واتہ: ہیج لہ بہ لادو سزای خوا لہ تو ناگپنہوہ و لیت لا نادہن، (شَيْئًا) ییش، بہرکار یکی رہ ہایہ، واتہ: ہیج جوڑہ سوودیکت پی ناگہیہنن و، ہیج بہ لایہ کت لئ دوور ناخہنہوہ، تہ گہر لابدہی، وشہی (أَهْوَاءٌ: جَمْعٌ هَوَى، وَهُوَ الْمَحَبَّةُ وَالْمَيْلُ وَمَشْتَهَى النَّفْسِ)، (ہوی) بریتہ لہ خو شوہیست و نارہ زووکردن و، شتیک کہ نہ نفس نارہ زووی بکات.

بینگومان که خوا ده فهرموئ: ﴿فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ آهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، پرووی دواندن له موحه ممد پیغه مبهری خاتمه ﷺ، به لام دوو شتی تیدا ره چاو کراون: **یه کهم:** که هاوبهش بو خوا دانهر و کافره کان نهوه بیستن، تاکو تهما برابون و، هیچ ئومئیدیان نه بن بهوهی پیغه مبهر ﷺ به لای نه واندنا بشکی.

دووم: ئمه هوشار بییدانه به شوئینکه وتووای پیغه مبهری خاتمه ﷺ و به مسولمانان، که له خویمان وریا بن و، ههتا هو دای خوا لهوئی بی، به دوا ی هه وای خه لکی نه زان و نه فام نه کهون، نه گهرنا دوا یی دوو چاری سزاو تو له ی خوا دین و، نه وان هس که نه زان بوون و، به دوا ی ئاره زووه کانیا ن که وتوون، هیچ دادیا ن نادهن و سوودیا ن پینا گه یه ن.

هه ندیک له زانا یانیش ئم ته عبیره یان ئاوا لیکدا وه ته وه:

نه وان ه هیچ سوودیک به تو نا گه یه ن، یا خود که میکیش له سوود گه یاندن، وهک جیگره وه بو تو له و سزای خوا به تو نا گه یه ن، واته: یهک تو زیش له سزاو جه زه به و تو له ی خوا، له تو دوور نا خه نه وه، نه گهر به دوا ی ئاره زووه کانیا ن بکه وی.

٤- ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، سته مکارانیش هه ندیکیا ن دوست و پشتیوان و سه ره شتیا ری هه ندیکیا ن.

٥- ﴿وَاللَّهُ وَلِيٌّ الْمُؤْمِنِينَ﴾، خواش دوست سه ره شتیا ری پاریزکارانه، دیا ره موحه ممد دیش ﷺ، کو تا پیغه مبهری خواو سه ره وری پیغه مبهران، پیشه وای پاریزکاران بووه، که واته: خوا ﷺ له هه موو کهس زیاتر سه ره شتی کردوه و، مشووری خواردوه و پشتیوانی بووه، وشه ی (اغناء)، که له قورئاندا زور هاتوه، ده لی: (الإغناء: جَعَلَ الْغَيْرَ غَنِيًّا غَيْرَ مُحْتَاجٍ)، (اغناء): بریتیه له وهی ئه و که سه، ئه و به رانه ره، بی نیاز بکه ی و وای لی بکه ی، ئاتاج نه بن، واته: نه گهر تو به دوا ی ئاره زووی نه وان ه بکه وی، که نازان، تو یان پی بی نیازو ده و له مهن د ناکری، له سزای خوا، یا خود تو یان پی دهر باز ناکری و، سزای خوا یان پی له تو دوور ناخرئته وه.

پاشان ستمکاران دوست و سهرپه رشتیاری به کدین له بهینی خویندا، به لام دوست و سهرپه رشتیاری پارێزکاران ته نیا خواجه ﷺ، واته: به تهمای کهسی دیکه مه به و به کهسی دیکه ئومیده وار مه به، ئنجا تهمه له لایه ک: پووی دواندن له پتغمه بهر ﷺ و له لایه که وهش: ته ما پراو کردنی کافرو بپروابه کانه، له وه دا که ته ما عیان هه بئ پتغمه بهر ﷺ یان نه هلی ئیمانی راسته قینهی شوئیکه و تووی پتغمه بهریان ﷺ به لادا بشکی، ههروه ها هۆشدار بیدانه به شوئیکه و تووانی پتغمه بهریش ﷺ که به هیچ جوړیک بیر له وه نه که نه وه، خه لک رازی بکه ن له سه ر حیسابی لادان له شه ر یعت، لادان له بهرنامه ی خوا، چونکه نه وه نه له دنیا دا، هیچ شتیک نه وه یان بو قه ره بوو ده کاته وه، نه بو دوا ر پوژیشیان هیچ شتیک سزای خویان لی لاده دات.

له کۆتایی دا خوا ده فه رموی:

(۶) - ﴿ هَذَا بَصِيرٌ لِلنَّاسِ ﴾، تهمه کۆ بهر چاو پوونیه بو خه لک، واته: نه وه ی باسکرا له فه رمایشت، یاخود (هَذَا)، ناوی ئاماژه یه بو قورئان، واته: تهم قورئانه (بَصِيرٌ لِلنَّاسِ)، واته: کۆ بهر چاو پوونیه، (بَصِيرٌ) کۆی (بصيرة) یه، یانی: بهر چاو پوونیی، (بَصِيرٌ : جَمْعُ البصيرة، وَهِيَ حَاسَةٌ بَاطِنَةٌ، وَهِيَ أَنْ لِكُلِّ إِنْسَانٍ بَصِيرَةٌ، لَذَا جُمِعَتْ: بَصَائِرُ)، (بَصَائِرُ) کۆی (بصيرة) یه، نه ویش بریتیه له هه ستیکی ده روونیی مروّف هه قی پئده ناسی و له ناهه ق جیای ده کاته وه، ئنجا له بهر نه وه ی هه موو مروّفیک نه وه هه سته ده روونیه ی هه یه، نه گه ر له خۆی دا که شه ی پی بدا و فراژووی بکات، بو یه به (بصائر) کۆکراوه ته وه.

(۷) - ﴿ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾، ههروه ها راسته ریکه ره به زه ییه بو کۆمه لیک دنیا یانه بپوا بئین، ﴿ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾، بو یه وشه ی (قوم) به کاره اتوه، (لَأَنَّ الْيَقِينَ أَصْحَحَ مَقْوَمًا لَّهُمْ)، دنیا یی و زانیاری ته واو و قه ناعه ت هاتنی ته واو، بوته راگری نه و کۆمه له، که مه به ست پئی بپواداران و مسو لمانانه، بو چی لیره دا خوا ده فه رموی: ﴿ هَذَا بَصِيرٌ لِلنَّاسِ ﴾، تهم قورئانه، یاخود نه وه ی باسکرا: کۆ بهر چاو پوونیه بو خه لک به کشتیی، به لام: ﴿ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾، راسته ریکه ره و به زه ییه بو کۆمه لیک

بىرۋادارى دۇنيايىن؟ ۋەلام: (بَصِيرٌ لِلنَّاسِ)، كۆ بەرچاۋ پوونىيە بۇ خەلک، لە بەرئەۋەدى قورئان پوونكەرەۋەيە بۇ خەلک بە گشتىي و خەلک بە گشتىي دەتوانن لىي بەرەمەند بىن، بەلام راستە رىكردن و بەزەيى، تايبەتكراون بە كۆمەلئىكەۋە كە بىرۋادارى دۇنيايىن، چونكە ئەۋ پوونكردنەۋەۋە بەرچاۋ پوونىيەي قورئان، رىي راستى پىناگرى و، پىي ناگاتە تامانچ، مەگەر كە سىك لىي دۇنيايى، لە راستىيەكانى دۇنيايى، ھەرۋەھا بۇ ھىچكەس نايىتە ھۆي ئەۋەدى بە ھۆي ئەم قورئانەۋە، خوا بەزەيى لەگەل بنوئىتى، مەگەر كە سىك بە ئىمان و يەقىنەۋە، شوئىيى بگەۋى، وشەي (يقين)، پىشترىش گوتوۋمانە: ناۋى سىفەتى زانبارىيە، واتە: زانبارىيەك كە دوۋ دلىي تىدا نەمايىن، ئىنجا كە دەفەرەمۆي: ﴿لَقَوْمٍ يُؤْتُونَ﴾، يانى: دۇنيان لە بىرۋا ھىتانەكە ياندا، ياخود: دۇنيان بە راستىيەكانى قورئان و، لە راستىيەكانى قورئاندا، دۇنيان و دىل لە دۇلدانان نەماۋە، (يقين) و (ظن) ايش -- ۋەك دو ايش دەيگە يەنئى -- پىچەۋانەي يەكدين، ۋەك ھەر لەم سوۋرەتە موبارەكە دا ھاتوۋە: ﴿إِنْ نَطْنُ إِلَّا طَنًّا وَمَا عَنُّ بِمُسْتَقِيرِينَ﴾ (۳۳)، واتە: ئىمە ھەر گومان دەبەين و، لە دۇنيايان نىن، كە واتە: دۇنياپوون پىچەۋانەي گومان ھەبوۋنە.

ھەندىك لە زانايان دەلئىن: ۋەك چۆن مرؤف بە ھۆي چاۋ (بصر) ەۋە، شتە بەرھەستەكان دەبىنئى، بە ھۆي (بصيرة) يشەۋە، شتە پەنھانەكان دەبىنئى، بۇيە ئەگەر (بَصْر) بۇ شتە بەرھەستەكان دەرکكەرۋ بىنەرە، (بصيرة) ايش بۇ شتە مەعنەۋىيەكان، زانەرۋ پەيپبەرە.

(الْبَصِيرَةُ: إِذْ رَأَى الْعَقْلُ الْأُمُورَ عَلَى حَقَائِقِهَا، شُبَّهَ بِبَصْرِ الْعَيْنِ، وَفُرِّقَ بَيْنَهُمَا بِصِغَةِ «فَعِيلَةٍ» لِلْمُبَالَغَةِ)، (بصيرة): بىرىتە لە دەرکكردنى عەقل، ياخود پەيپىردنى عەقل بۇ كارۋبارەكان، ۋەك چىيەت و راستىي خۇيان، بۇيەش چوئراۋە بە دىتنى چاۋەۋە، بەلام دوايى لىك جياكراونەۋە، بەۋە كە (بصيرة) لەسەر كىشى (فعلية) يە بۇ زىدە رۇيى، واتە: زۇرچاك دىتن، دىتنى عەقل، دىتنى دىل و دەرۋون، بۇ راستىيە مەعنەۋىيەكان.

مهسه لهی سینه م:

بی پروایان خرابه کارو بروداران چاکه کار، ژیان و مردنیان یه کسان نیسه، که سیک پیسی وایی وهک یه کن، بۆچوونیکسی یه کجار هه له و لاری هه یه:

خوا دهفه رموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مِّنْجَاهُمْ وَمِمَّا تُمْنٌ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (۱)

شیکردنهوگی ئه م، ئایه ته به پیزه، له چوار برگه دا:

له بهر ئه وهی له ئایه ته کانی پیتسی دا، باسی که سانیک کرا که برودارو کردار چاکن، ههروه ها باسی که سانیکش کرا، که بی پروا کردار خرابن، ئنجا خوا ﴿﴾ باسی نایه کسان بوونی سه ره نجامیان ده کات:

(۱) - ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾، یان ئایا ئه وانیه خرابه کانیان ئه نجام داون پیمان وایه و ا خه یال ده کن:

(۲) - ﴿أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، وهک ئه وانیه یان دابننیه که برویان هیناوه و، کرده وه باشه کان ئه نجام ده دن؟

(۳) - ﴿سَوَاءٌ مِّنْجَاهُمْ وَمِمَّا تُمْنٌ﴾، یه کسان بی ژیان و مردنیشان؟

(۴) - ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، ئه وه خرابترین هوکمه و، خرابترین دادوه ریه ده یه کن، وشه ی: ﴿أَمْ﴾، که ده فه رموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾، ده ئن: (أَمْ: لِلْضَّرْبِ الْإِتْقَالِي)، (أَمْ): بۆ گواستنه وه یه، واته: وهک ئه وان ده ئن وانیه، ئایا ئه وانیه خرابه کانیان ئه نجام داون، و ا ده زانن و و ا گومان ده بن، تیمه وهک ئه وانیه یان دابننیه، که برویان هیناوه، به هه موو ئه و شتانه ی پتویسته برویان پتیه تری و، چاکه کانیان ئه نجام داون، ئایا پیمان وایه وهک یه کیان دابننیه؟ ﴿سَوَاءٌ مِّنْجَاهُمْ وَمِمَّا تُمْنٌ﴾، (سَوَاءٌ)، خوندر اویشه ته وه: (سَوَاءٌ)، یانی: که ژیانیشان و مردنیشان، یه کسان بی؟ یا خود: ئایا

وەك چۆن لە ژيان دا يەكسان بوون، وەك يەك ژياون، مردنیشيان يەكسان دەبى و وەك يەكيش دەمرن و، دواى مردنیش وەك يەك دەبن؟ يان: ئايا ژيانیشيان لەگەل ېروداران دا يەكسانەو، مردنیشيان يەكسانە؟! بە دلئايى نەخىر! ژيائى ئيمانداران ژيانىكى بەرچاو پوونانەبە، ژيانىكى مرقانەبە، ژيانىكى پاك و راست و چاكە، مردنەكەشيان ھەر جيايە، باباى ېرودار، ھەر حالەق مردنەكەى جيايە، موژدەى بەھەشتى پى دەدرى، پاشان لە دواى مردنیش، لەوئى تەواو لىك جيا دەبنەو، كە لە دنيا دا تەواو تىكەن، بەلام لە دواى مردنەو، ئنجا ھەر كەسە دەچىت بۇ مەزلگاي خۇى، ھەر لە قۇناغى بەرزەخىشا، چ جاي لە قيامەتیشدا، كەواتە: وەك يەك نين، بۇيە دەفەرموئى: ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ھەر ئەو خراپترين حوكمە كە دەيدەن، خراپترين دادوەرىيە كە دەيكەن.

دیارە ھەندىك لە تەفسىرەكان دەلئىن: موشرىك و ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان بە مسولمانانيان دەگوت: تىمە وەك چۆن لە دنيا دا بارودۇخمان لە ئىوہ باشترەو، ژيان و گوزەرمان لە ئىوہ خۇشترە، لە دواى مردنیش ھەر تىمە لە ئىوہ چاكتر دەبين! ھەلبەتە مسولمانى واش ھەيە، مسولمانى گىلۆكە، يان ئيمان دانەمەزراو، مسولمانى دل پىر لە گومان، بىستومە دەلئىن: ئەو كافرانە وەك چۆن لە دنيا دا ژيانان خۇشترە، لە قيامەتتەش ھەروا دەبن! لە راستىدا ئەو نەزانىيەو، ئەگەر بە قوولئى تەماشيا كىرى و بە پوزش بە نەزانىي (العذر بالجهل) پاساوى بۇ نەھىترتەو، ئەو كوفرە!

ئىرەدا خوا ﷻ دەفەرموئى: ئەو خراپترين دادوەرىيە كە دەيكەن، كە پىيان وابى ئەوانەى بىپىروان و خراپەكانيان كىردوون، وەك ېرودارانى كىردار چاكى!! كە مەبەست پىيان ھاوبەش بۇ خوا دانەران و كافرەكانە، چونكە باباى بىپىروا، پىيە لە بەردەمدا، ئاچووغە، ھەر خراپەيەك دەكات، بە پىچەوانەى ېرودارەو، كە پابەندەو چوارچىوہى بۇ دانراو، ئەو ھەلالە و ئەو ھەرامە، ئەو چاكەو ئەو خراپە، بەلام باباى بىپىروا كە ېرواى ئىبە، ھەوالەى غەرىزەو ئارەزووكانى خۇى كراو، چى پىخۇشە دەيكات.

برا و خوشکانی به پتر!

گومانی تیدا نیه که ژبانی ئیماندارانه، ژبان له سایه‌ی ئیماندا، وهک من له و باره وه نامیلکه یه کم ههیه (ژبان له سایه‌ی ئیمان داو، په واندنه وه‌ی گومانه کان)، ژبان له سایه‌ی ئیماندا، ژبانیکه پاک و چاک و بهرچاو پرووانه‌یه و، ژبانیکه پر له دنیایی و هیمینی و ئاساییش و ئوخژنه، دهزانی له کوپوه هاتوو‌ی؟ دهزانی بوچی هاتوو‌ی؟ دهزانی کت هیناوی؟ دهزانی بو کوئی دهچی؟ دهزانی ده‌بئ چۆن بژی؟ دیسان خودی پرۆسه‌ی مردن و گیانکیشران و جیاپوونه‌وه‌ی رووح له جهسته‌ش، بو بابای پروادار جیاپه له بابای بیپروا، ئنجا دوا‌ی مردنیش بیگومان ئه و کاته، جیاوازییه گه‌وره و سه‌ره‌کیه‌که ده‌رده‌که‌وی.

خوا به لوتف و که‌ره‌می خو‌ی ئیمه به خاوه‌ن ئیمانی راسته‌قینه بگپیری، تا‌کو ژبانیکه ئیماندارانه بگوزه‌رینین و، مردنیکه ئیماندارانه به‌رین و، زیندوو‌بوونه‌وه‌کی ئیماندارانه‌ش زیندوو‌بینه‌وه.

مهسه لهی چواره م:

خوای کاربه جن گهردوونی به ههق و حکمهت خولقاندوهو، بو ئه وهش که سزاو پاداشتنی هه ر کهس به پیی کرده وه که ی بداته وه:

خو ده فهرموئ: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْمَلَوِّ وَتُجَزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۲۳)

شیکردنه وهی ئه م ئایه ته موباره که، له سئ برکه دا:

۱- ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْمَلَوِّ﴾، خو ئاسمانه کان و زهوی به ههق هیناونه دی، (و) بو بادانه وهو گێزانه وهیه، ئه م مه به سه ته که لیره باس ده کری، ده یگێرته وه بو سه ر مه به سه ته کانی پیشی، واته: ههروه ها وه ک چو ئ خو ﴿بِالْمَلَوِّ﴾ ئه وانیه پیشی فه رموون، یان کردوون، ئاسمانه کان و زهوی شی به ههق هیناونه دی، که ده فهرموئ: ﴿بِالْمَلَوِّ﴾، واته: به هوکاری ههق، واته: که ئاسمانه کان و زهوی هیناونه دی، ئاویته بوون له گه ل ههق دا، له گه ل حکمهت و راستیی دا، وشه ی (حق) یش: (اسْمٌ جَامِعٌ لِمَا شَأْنُهُ أَنْ يُحَقَّقَ وَيُثَبَّتَ)، (حق) ئاویکی کو که ره وه یه بو هه ر شتیک که بچه سپی و بیته دی.

به پیی سیاق مانای وشه ی (حق) ده گوئ، جاری وایه به مانای حکمهت دی، جاری وایه به مانای هینانه دی ئامانجیک دی، جاری وایه به مانای راستیی دی، جاری وایه به مانای چه سپاندنی شتیک دی،

خو ﴿بِالْمَلَوِّ﴾ لیره دا هه و ئمان پیده دا که ئاسمانه کان و زهوی، واته: دروست کراوه کانی خوا به سه رو خواره وه، زهوی بو ئیمه خواره وهی دروستکراوه کانه و، ئاسمانیش سه ره وه یانه، که له م رۆژگاره دا، زارووی گهردوون، یان بوونه وه ر به عه ره بیی (کون)، یان (گیتی) به فارسیی، به کارده هیتری، به لام له راستییدا وشه ی گهردوون، بوونه وه ر (کون)، ته نیا جیی ئه وهی تیدا ده بیته وه که تا کو تپستا به ته لسه کو به کان مرؤف

توانیہ تی دہرکی بکات، کہ بہ مہزہ ندهی زانیانی گہردووناس، ئەم دروستکراوانہی خوا بہ سہرو خواریانہوہ، ئەوہی تاکو تیسستا مروؤف پەہی پێردوہ، دەلین: گہردوون تیرہ کہی سێزده ملیارو ھەوتسەد، یاخود ھەشتسەد ملیۆن (۱۳,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالی تیشکییہ، تیشک کہ لە چرکہ بہ کدا (۳۰۰,۰۰۰) کیلۆمەتر دەبرێ، دەبێ سێزده ملیارو ھەوتسەد، یاخود ھەشتسەد ملیۆن سالی بروا، ئنجا ئەسەرو ئەوسەری گہردوون دەکات، شایانی باسە: تیمە لە تەفسیری سوورہ تی (فصلت) دا، لە بارە ی دروستبوونی گہردوونہوہ، باسیکمان کردوہ، ھەر وہا لە سوورہ تی (یونس) یشدا، باسیکمان کردوہ، لە تەفسیری سوورہ تی (الرحمن) یش دا بە ھەمان شیوہ، لە مەسووعە ی: (ئیمان و ئیلحاد) دا، درێژتر باسی گہردوونمان کردوہ.

ئنجا بە پیتی نایەتە کانی خواش ھەرچی ئەستێرە یو کہ ھکە شانە و دەبیترێ، ھەمووی لە سنووری ئاسمانی نزیکتر لە تیمە دان، چونکہ خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿ تَمَّ اسْوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿۱۱﴾ فَفَضَّلْنَ سَبْعَ سَوَاتِرَ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهُنَّ رَبَّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۱۲﴾ فصلت.

ئەوہی جیی مەبەستمە، ئەوہ یە: ﴿ رَبَّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا ﴾، (الدُّنْيَا: مَوْثِدُ الْأُذُنِ)، یانی: (المخلوق الأقرب)، ئەو دروستکراوہی لێتانەوہ نیزیکترە، بەلام دیارە (السَّمَاءُ)، (مَوْثِدُ) ھو دەبێ ئەو وشە یەش کہ لە گەلی بە کار دەھێترێ ھەر وابتی، (السَّمَاءُ الدُّنْيَا)، یانی: ئاسمانی نزیکتر لە ئێوہ، (السَّمَاءُ الْأَقْرَبُ)، ئەوہی لە ئێوہ نیزیکترە، ئەوہ پازێتراوہ تەوہ بە چرایان، کہواتە: چرایەکان مەبەست پیتی ئەستێرەو خڕۆکەکانن ئەوانہی کہ تیمە دەیانینین، ئنجا ھەرچی ئەستێرە یو ھەرچی کہ ھکە شانە و ھەرچی گەلە کہ ھکە شانە ھەمووی، وشە ی (مصاییح) دەبیرگرتەوہ.

کہواتە: ھەمووی لە سنووری ئاسمانی نزیکتر لە تیمە دا یە، ئاسمانی یە کہ م، ئاسمانی بنەوہ، ئنجا لەسەر رو یوہ شەش ئاسمانی دیکە ھەن و، لەسەر ئەویشەوہ (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) ھە یو، لەسەر رووی ئەویشەوہ عەرشی خوا ﷻ ھە یە، کہواتە:

ثوہی تا تیسٹا بہ شہر پہی پئی بردوہ، تیرہ کہی ٹوہ نڈہیہ بہ مزہ نڈہ، ٹوہ
حیسا بانہش مہرچ نیہ، ریک و کت و مت و ابن، بہ لآم ٹوہی تا کو تیسٹا بہ شہر
پہی پتیردوہ، ہہ مووی لہ سنووری ٹاسمانی یہ کہم دایہ، ٹوہ سنوورہش لہ کوئی
کوٹایی پئی دئی؟ تا کو تیسٹا زانست لہو باروہ قسہی نہ کردوہ، گہردووناسان
لہو باروہ نہ یانگو توہ: لہوئی سنووریک ہہیہو کوٹایی پئی دئی و تہواو دہی.

ٹنجا تیمہ لہ بہر ٹوہی لہو سہرچاوانہو، شوٹانہدا کہ ناماژہ مان پیدان،
لہو باروہ بہ درژیی قسہ مان کردوہ، بہ تائبہت، لہ مہوسووعی: (لیمان و
لیلحداد)، بویہ لیرہ بہوہ نڈہ باسکردنہ لئی دہ گہرین.

خوا دہ فہرموی: خوا ٹاسمانہ کان و زہوی بہ ہہق دروست کردوون، واتہ: بہ
حیکمہت، یاخود بؤ چہ سپاندنی ہہق.

۲- ﴿وَلْيَجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾. ہہروہا بؤ ٹوہی ہہر کہسہ بہ پئی
ٹوہی و ہدہستی ہیناوہ، سزا و پاداشت بدریتہوہ، ٹمہ لیرہدا: (تَفْصِيلٌ بَعْدَ إِجْمَالٍ)،
دریژہ پیدانہ دواي ٹوہی بہ کورتبی باسی کردوہ، سہرہتا دہ فہرموی: خوا ٹاسمانہ کان
و زہوی بہ ہہق دروست کردوون، دواي تہفصیلی پیدہدات و روونی دہ کاتہوہ، ٹوہ
ہہقہ چپیہ؟ ٹوہیہ کہ ہہر کہسہ بہ پئی ٹوہی کردوویہتی، سزا و پاداشت بدریتہوہ،
پیشتریش باسکرد: (جَزَاءٌ) لہ زمانی عہرہ پیددا، ہہم پاداشت (تَوَابٌ)، ہہم سزا (عِقَابٌ)
دہ گریٹہوہ، (الْجَزَاءُ: التَّوَابُ وَالْعِقَابُ)، بہ لآم لہ کوردیددا وشہیہ کمان نیہ، کہ پیر بہ پستی
مانای (جَزَاءٌ) بن، تا کو تیسٹا نہ مبینوہ! بویہ ہہمیشہ دہ بن بلین: ﴿وَلْيَجْزِي﴾، یانی:
بؤ ٹوہی سزا و پاداشت بدریتہوہ، ٹوہی خرابہی کردوہ، سزاو، ٹوہی چاکہی کردوہ،
پاداشت.

۳- ﴿وَهُمْ لَا يظَلُمُونَ﴾، لہ حالیکدا ٹوہان ستہ میان لینا کرتی، بہوہ کہ لہ پاداشتیان
کہم بگریٹہوہ، یاخود لہ سزایان زیاد بگری، ٹمہش ہہر جہ ختکردنہوہی ٹوہ ہہقہیہ،
کہ لہ سہرہتاوہ باسکرا، ہہلہتہ لہ شوینی دیکہش باسکردوہ: بہ شیک لہو ہہقہی

خوای دادگهر باسیکردوه، ئه وهیه که مرۆف تا قیی بکرتیه وه له و گهر دوونه داو، دوایی سزاو پاداشت رووی تن بکات، به لام تیا ئه م گهر دوونه، ئه م دروستکراوانه، بهس بو دیکهش ههن، که ئیمه په بیان پین نابهین؟ ئه وهی بو ئیمه زانراوه و، خوای پهروه ردگار بو ئیمه ی باسکردوه ئه وهیه و، ئه م راستیه له زیاتر له پازده (۱۵) شوینی قورئان دا، خوا ﷻ خستوویه ته روو، له و باسه ی له تهفسیری سوورته ی (یونس) دا، کردوو مه، هه موو ئه و شوینانه ی که له قورئاندا هاتوون، له و باره وه هیناومن، که واته: هه قیک که بو ئیمه دیاره و گهر دوونی بو دروستکراوه، ئه وهیه که مرۆف تا قیبکرتیه وه و، له سه ر خراپه کانی سزاو، له سه ر چاکه کانی پاداشت بدرتیه وه، به لام ناتوانین بلتین: حکمه تی خوا له دروستکردنی ئه م دروستکراوانه و، ئه م گهر دوونه دا، بهس ئه وهیه، به لام به نسبه ت ئیمه وه ئه وه یه کیکه یان حکمه تیکه، خوای پهروه ردگار ئه و گهر دوونه ی بو هیناونه ته دی، ده گونج بهس ئه و حکمه ته هه بن و، ده شگونج حکمه تی دیکهش هه بن، که ئیمه نایانزاین، یاخود په یوه ندیان به ئیمه وه نه.

مه سه له ی پینجه م:

باسی شوین ناره زوو که وتووای دنیا په رست و، به ره وه رنه گر له عه قل و هسته وه کانیان و، نکو و لیبیکه ران له قیامت و، راگه یان دنی ئه و راستیه که خوا ژینه رو مرینه رو زیندو و که ره وه و کۆکه ره وه ی مروّفه کانه له رژی دوا یی دا:

خوا ده فه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَمَّ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غَشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۳۳﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿۳۴﴾ وَإِذَا نُظِرَ عَلَيْهِمْ مَاتِنَّا يَبْتَغُونَ مِمَّا كَانُوا يُحِبُّونَ وَإِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعُوا مَا تَابَتِ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهَا شَاكِرُونَ ﴿۳۵﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْمِلُكُمْ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا رَبَّ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له پازده برگه دا:

۱- ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾، ئایا ئه و که سه ت دیوه (زانیوه) که ناره زوو ی کردۆته په رستراوی!.

چۆنیه تیی په یوه سبتوو نی ئه م ئایه تانه، به وانیه ی پێش خۆیان ه وه، ئه وه یه که نه وه ی له پابردوودا باسکرد، وا له مروّف ده کات به دوا ی (هدی) بکه وئ، به دوا ی پێنمایی خوا بکه وئ، نه ک به دوا ی هه وا و ناره زوو بکه وئ، دوا ی نه وه ی خوا ﷻ باسیکرد، که نه م گه ردوونه به هه ق خو لقی ترا وه، هه ره وه ها باسی کرد که ئه وانیه ی به دوا ی پێنمایی خوا و هیدایه تی خوا ده که ون و، ئه وانیه ی به دوا ی هه وا و ناره زوو ده که ون، وه ک یه ک نین، ژیان و مردنیان وه ک یه ک نیه، ئنجا خوا ی به رزی مه زن، وردتر باسی ئه وان ه ده کات که به دوا ی هه وا و ناره زوو ی خویان ده که ون، ده فه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾، ئایا سه رنجی ئه و که سه ت دا وه، که ناره زوو ی خوی کردۆته په رستراوی خوی؟ ئایا ده یزانی؟ ئایا

بینیوتہ؟ آیا دہیناسی؟ ہواؤلم پئی بدہ، لہ بارہیہوہ، بہ ہہموو تہو واتایانہ:
(أَفَرَأَيْتَ) مانا کراوہ، کہ دہ فہرموی: ﴿أَتَخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ﴾، زانایان دوو واتایان بو
لیکداونہوہ:

یہ کہم: ہہواو نارہزووی خوئی وہک پہرستراویک لیکردوہ، سہریتچی ہیچ فہرمانیتیکی
ناکات و، ہہرچی نارہزووی پئی بلئی، وا دہکات.

دووہم: پہرستراویک دہپہرستئی، لہبہر ٹہوہی حہز دہکات بیپہرستئی، دہپہرستئی، نہک
لہبہر ٹہوہی راست و ہہقہو شایستہیہ.

ئینو عہعباس و حہسہنی بہصرایی و قہتادہ خوا لئیان رازی بی، گوتوویانہ:
(ذَلِكَ الْكَافِرِ اتَّخَذَ دِينَهُ مَا يَهُوَاهُ، فَلَا يَهْوَىٰ شَيْئًا إِلَّا رِكْبَةً)، واتہ: ٹہوہ بابای
بیتروایہ کہ دینہکہی بریتہ لہوہی نارہزووی دہکات، نارہزووی ہیچ شتیکی
ناکات، مہگہر ٹہنجامی دہد، گوئی ناداتہ حہلال و حہہرام و، چاک و خراب.
عیکریمہ دہلئی: (أَفَرَأَيْتَ مَنْ جَعَلَ إِلَهُهُ الَّذِي يَعْْبُدُهُ، مَا يَهُوَاهُ، أَوْ يَسْتَحْسِبُهُ،
فَإِذَا اسْتَحْسَبَ شَيْئًا وَيَهْوِيَهُ، اتَّخَذَهُ إِلَهًا)، ئایا ٹہو کہسہت بینیوہ: پہرستراوہکہی
کہ دہپہرستئی، بریتہ لہوہی نارہزووی دہکات، یاخود پئی چاکہ، ئنجا ہہر
کاتیک شتیکی پئی چاک بوو و نارہزووی کرد، دہیکاتہ پہرستراوی خوئی.

ٹہمہ وہک شاعیریکی عہرہب دہلئی:

وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهْوَاهُ فَإِنَّمَا إِلَهُهُ هَوَاهُ

واتہ: ہہر کہ سیک نہفسی چی نارہزووی کرد، بوئی رہوا بکات، ٹہوہ
نارہزووی خوئی کردووہتہ پہرستراوی خوئی.

(۲) - ﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ عَلَىٰ عِلْمِي﴾، خواش بہ زانیاریہوہ گومرای کردوہ، ٹہمیش دوو واتایان بو
لیکداونہوہ کہ زیاتر بہ دلہوہ بنووئین، ٹہگہرنا زانایان زوربان قسہ لن کردوہ:

بەكەم: خوا ئەو كەسەي گومراو سەرگەردان كرده، هەرچەندە ئەو كەسە رېئامی و گومراييش دەزانی، بەلام ئەو زانیارییه سوودی پېتەگە یاندوده، خوا گومرای كرده.

دووهم: خوا گومرای كرده، پیتی زانیایه كە شایستهی ئەوهیه، بە هۆی ئەوهوه كە بۆ خۆی گومرای دهوی.

كەواته: ﴿عَلَّ عَلِمٌ﴾، یان: پەيوهسته بە بکەر (فاعل) هوه، كە پەروەردگارە، خوا گومرای كرده، دەسزانی كە شایستهیه گومرا بکری.

یاخود ﴿عَلَّ عَلِمٌ﴾، پەيوهسته بە بەرگار (مفعول به) هکهوه بۆ رانای (ه) بەكە دهچیتهوه كە لەسەر ﴿وَأَسْلَهُ﴾ یه، واته: خوا گومرای كرده لە حالیکدا كە ئەو كەسە زانیارییشی ههبوو، بەرچاو روونیش بوو، ههق و ناههقی لیک جیا دهکردنهوه، بەلام بەرژهوه ندیی لە شوئنگهوتنی ههق دانهبوو، لە شوئنگهوتنی ناههقدا ههبوو، ئەوهش گهورهترین گرفت و کێشه ی بەشهره، كە ناتوانی ههمیشه توانبەكە ی بەپیتی زانیبەكە ی بێ، ناتوانی حالیبیوونەكە لە خۆیدا بکاته حال، بابایهکی جگه ره کیش، بابایهکی شەراب خۆزهوه، بابایهکی تیرگه له کیش و تلیاک کیش، دەزانی ئەو شتانه زانیان ههیه، ههه کامیکیان بە ئەندازهی خۆی، بەلام دەستی بۆ لیبی ههئناگیری، واته: زانیاری پیتی ههیه، بەلام دەستی پتی لئ ههئناگیری، چونکه هیزکی دیکه ی ههیه، كە هیزی دل و ئاره زوو و ویستینهتی، زالبووه بهسەر هیزی عهقل و هۆش و زانییدا، مرۆف کۆمپیوتەر نیه، ههه شتیکی زانی بیشتوانی! مرۆف ئامیر نیه، مرۆف کائینیکی زۆر ئالۆزه، دەزانی ههق لهوئیه، كەچی شوئینی ناکهوی، وهك خوا ﷻ له باره ی فیرعهون و دارو دهسته كه یهوه دهفه رموی، کاتیک مووسا هات بۆ لایان: ﴿وَحَمَدُوا بِهَا وَاسْتَفْتَتَهَا انْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۱﴾﴾، نکوو لیبیان لیکردن (له نیشانه کانی مووسا)، له دهروونیشیان دا لیبان دلنایبوون (که راستن)، بۆچی؟ ﴿ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾، چاویان له ستم و خۆسه پاندن و خۆ بهرزکردنهوه بوو، ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾، سهرنج بده! سه ره نجامی تیکده ران چۆن بوو!

ھەرۋەھا ئەبوۋ جەھل و ۋەلىدى كۆپى مۇغپىرە ۋە نەزرى كۆپى خارىس و ئوممىيەي كۆپى خەلەف و ئەو زەلە زىلانەي قورەيش، دەيانزانى موحەممەد ﷺ پىغەمبەرى خواپە و راستە، كەسىك تاكو تەمەنى گە يىشتۆتە چىل (۴۰) سالىيى درۆي لەگەل مرقۇاندا نە كەرد بى، ئايا ئىستا لە دواي چلەۋە، دواي ئەۋەي لاجانىكى^(۱) سىپى بوون بە ناۋى خواۋە درۆ دەكات؟! حاشاى ئەو، بە لام بۆچى شوئىنى نەكەتوون؟ كاتى دىكەو لە بۆنەي دىكەدا باسما ن كەردۈ، لە تەفسىرى تايەتى دىكەدا، لەبەر ئەۋەي گوتوۋيانە غەشىرەتى تىمە لەگەل غەشىرەتى موحەممەددا ﷺ ھەر پىشپىركەيان بوۋە، ۋەك دوو ئەسپى پىشپىركەكار (كفرسى الرۇھان) ئەوان شىتىكىان كەردۈ، تىمەش شىتىكىان كەردۈ، ئىستا ئەوان دەلئىن: تىمە پىغەمبەرىكىمان لە نىودا ھاتو، ئايا تىمە پىغەمبەرىك لە كوئى بىئىن؟ دەبى بە دواي ھۆزى ئەوان بکەۋىن!! ئەوان خىستوۋيانەتە ئەو قالمەۋە، فىرەغەنىش بۆيە بە دواي مووسا نەدەكەوت، چونكە بەپىي پەيامەكەي مووسا، فىرەغەون كە دەيگوت: (من پەرۋەردگارى ھەرە بەر زانام)، (بىچگە لە خوم پەرستراۋىكى دىكەم بۆ تىۋە پى شك نايەت)، دەبوۋايە ۋاز لە ۋ قسە ۋ لافلئىدانانە بھىئى و، ئەو كاتەش فىرەغەون و قىبىيەكان لەگەل بەنوۋ ئىسرائىلىيەكى چەستىراۋەدا، كە سۆغەرە بىگارى پىندەكراۋ، خاۋەن ھىچ شىتىكى خۇي نەبوۋ، يەكسان دەبوونەۋەو، فىرەغەون بوۋارى فىرەغەونايەتى نەدەما، بۆيە ئامادە نەبوۋ مل بدات بۆ پەيامەكەي مووسا، ئىستاش ھەرۋايەو، ئىستاش لە پانايى و درىژايى جىھانى تىسلامىي دا، ئەو ھەموو حوكمىرانە بوۋدەلەو بوۋكەلە كار تۇننىانەي دروستكارون و، ئەو ھەموو داشى دامانەي دانراون و بەسەر مسولماناندا فەرز كراون، ئەو حوكمىرانە گوئى لەمستانە بۆ رۆژھەلات و رۆژئاۋا، گوئى لەمستانە بۆ زاۋىنىستانى جۈۋلەكەو ئەمەرىكا، بۆ زلھىزان، بۆچى دانوۋيان لەگەل تەۋرمى ئىسلامىيدا ناكولئى؟ بۆچى دانوۋيان لەگەل كەسانىكدا ناكولئى كە دەلئىن: دەبىت

(۱) ھەر مرقۇتىك دوو لاجانىكى ھەن، كە برىتىن لەو موۋانەي كۆتايى سەر كە بەملاۋاي رومەتەكان دا دىنە خوارو خەنافىسەكان درىژ بوونەۋەيانن.

شهریعتی خوا، سایه و سیبهری نهو خه لکه مسولمانه بی؟ له بهر نهوهی
 نه گهر شهریعت حاکم بی، نهوان نهو به زم و بازاره یان لئ تیکده چئ، وهک
 چؤن جووله که کانی مه دینه ده یانزانی که موحه ممه د ﴿يَتَّخِعْمَهَا رِيًّا﴾ پیغه مبهری خواجه، له
 کتیبه کانی نهواندا موژدهی هاتنی موحه ممه د ﴿يَتَّخِعْمَهَا رِيًّا﴾ هه بوو، وهک خوا ده فه رموی:
 ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ البقرة، وهک چؤن کوره کانی خو یان ده ناسیی، ناوا
 موحه ممه دیان ده ناسیی، به ناوونیشانه کانی، که تئستاش له کتیبه کانیناندا ماون،
 دواى نهو هه موو ده ستکاری و گوړانکاریه ش، به لأم پوچی شوینی نه ده که وتن؟
 چونکه نهو به زم و بازاره ی پتکیان وه نابوو له سایه دی ندراریه کی گوړاوو
 ساخته دا، نهوه یان لئ تیکده چوو، ئنجا تئستاش هه روایه، عه لمانییه کان، رژیمه
 تاغووتیه کان، حوکمرانه خو سه پیته کان، که ئیددیعای مسولمانه تیش ده که ن،
 نه گهر شهریعتی خوا حاکم بی:

۱- جاری پئش هه موو شتیک شهریعت ده لئ: ده بی شیوهی حوکمرانیی و شیوهی
 دانانی بهر پرسان: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ الشورى، به راویژ بی، راویژیکی راسته قینه،
 نهک هه لپاردنی ساخته و پر ته زویرو دروو ده له سهو، قیل له خه لککردن و خه لک
 چه واشه کردن و، خه لک ترساندن.

۲- دوایش شهریعت ده لئ: ده بی دادگه رانه حوکمرانیی بکری و، حوکم به شهریعت
 بکری، نهوهی شهریعت به هه لالی داناه، به هه لالی دابترئ و، نهوهی قه ده غه ی
 کردوه، ده بی به قه ده غه دابترئ، ئنجا که ناوا بکری، نهوان نهو به زم و بازاره ناشه رعیه ی
 پتکیانوه ناوه، له سایه حوکمی دیکتاتوریی و میراتیی دا، له سایه سیکۆلاریزم و،
 لیبرالیزیم و، سۆسیالیزم و کاپیتالیزم دا، لیان تیکده چئ.

که واته: ﴿وَأَسْأَلُهُ أَتَى عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، یانی:

أ- خوا به زانیاریه وه گومرای کردوه، واته: له گه ل نهوه شدا زانیاریی هه به، به لأم شوینی
 ناکه وی.

ب- یاخود: خوا گومرای کردوه، له بهر ئەوہی دەزانی شایستە ی گومرایبە، بۆچی شایستە بە؟ چونکہ هەق دەزانی، دەبینی، دەبیستی، بەلام شوینی ناکهوی، ئنجا کہ شوینی ناکهوی، مانای وایە بە پیتی سیستمیک کہ خوا دایناوہ لە ژبانی مروّف دا، شایستە ی ئەوہیە گومرا بی و سەرگەردان و سەر لێشواو بی.

(۳) ﴿ وَحَمَّ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ ﴾، خوا مۆری بەسەر بیستی و بەسەر دلێوہ ناوہ.

(۴) ﴿ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً ﴾، هەر وەها پۆششیکی لەسەر دیتنی داناوہ، (غِشْوَةً)، خۆترویشەتەوہ: (غِشَاوَةً)، هەردووکیان بە مانای پەردەو پۆشش دین، پۆششیکی لەسەر چاوی داناوہ.

شایانی باسە: لە سوورەتی (البقرة) دا خوا دەفەرموی: ﴿ حَمَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً ﴾، بەلام لێرەدا دەفەرموی: ﴿ وَحَمَّ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً ﴾، بۆچی؟ چونکہ پەوتەکە لێرە قسە کردنە لە بارە ی کۆمەلێکەوہ، کہ دلی خویان چەسپاندوہ، بپاریانداوہ هەر بە دوا ی گومرای بکەون، گوئی بۆ هەق هەلناخەن و گوئی ناگرن، بە بەلگە ی ئەوہ کہ خوا پێشتر ئاوا پێناسە ی کردوون، دەفەرموی: ﴿ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ وَأَمْسَلَهُ اللَّهُ عَلَى عَايُنِهِ ﴾، بۆیە لێرەدا (سَمْع) ی پێشخستوہ، واتە: گویناگرن و گوئی هەلناگرن و لەسەر کوفر عەزەمیان جەزم کردوہ، قەناعەتی پێش بپێرکەندوہیان هەبە، قەناعەتپێنانی پێش گوینگرتیان هەبە، ئنجا قەناعەتەکەیان و عەزم جەزم کردنەکەیان، لەسەر شوینکەوتنی گومرایی وای لیکردوون، کہ هەر گوئی هەلنەخەن، بۆیە دەفەرموی: ﴿ وَحَمَّ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً ﴾، بەلام لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿ حَمَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ ﴾، لەوێ (البقرة) باسی کۆمەلێکە لە بېبروایان و باسی حالەتی رۆچووێ کوفر دەکات، تێیاندا، ئنجا پێش هەموو شتی کوفر عەقل و دلی مروّف دادەگرێ، ئنجا دوا ی بیستی، دوا یی چاوی، لەوێ باسی حالەتی لە تێو کوفردا بوونیان دەکات، بۆیە پێش باسی مۆرکرانی دلایان کردوہ، ئنجا هە بیستیان، دوا یی پەردە بەسەر چاوهەلکشانیان، بەلام

لیره‌دا له باره‌ی کۆمه‌لیکه‌وه‌یه، که شوینکه‌وتوو‌ی ئاره‌زووی خو‌یان و، ئاره‌زووی خو‌یان کردۆنه‌ په‌رستراوی خو‌یان، که‌واته: په‌ریاران داوه‌ گوئی هه‌لنه‌خه‌ن.

﴿وَمَعَلَّ عَلَى بَصَرِهِ عَشَاوَةً﴾، خویندراوه‌ته‌وه‌ش: (عَشَاوَةً)، یانی: په‌رده‌ی به‌سه‌رچاویان هه‌لکێشاوه، هه‌لپه‌ته‌ لیره‌دا مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌ ئیه‌ خوا مۆریکی هێنابی و له‌سه‌ر دلیان بدات و، له‌سه‌ر بیستنیان بدات و، په‌رده‌یه‌ک پێنی به‌سه‌ر چاویان هه‌لکێشێ، به‌لکو هه‌موو ئه‌و ته‌عبیرانه‌ مه‌جازیین، واته: ئه‌وانه‌ له‌ ئه‌نجامی رووکردنه‌ بپروایی و خراپه‌کاری و شوینکه‌وتنی ئاره‌زووی خو‌یاندا، کارێکیان به‌سه‌ر خو‌یان هێناوه، دلیان وه‌ک چۆن نامه‌یه‌ک که‌ بویسترێ کۆتایی پێ بھێترێ، له‌ خوارێ مۆر ده‌کرێ، یان جاری وایه‌ مۆریکیان له‌سه‌ر زه‌رفه‌کشی داوه، تاکو نه‌کرێته‌وه، ئه‌وانه‌ش ئاویان له‌ خو‌یان کردوه، نه‌ک خوای دادگه‌ر ئاوی لیکردبێ، به‌لام بۆچی خوا پالێداوه‌ته‌ لای خو‌ی؟ له‌ سوئگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که‌ به‌پێی سیستمیک ئه‌و گۆرانکاری و حاله‌ته‌یان به‌سه‌ردا هاتوه، که‌ خوا دایناوه، له‌و رووه‌وه‌ خوا پالێده‌داته‌ لای خو‌ی ﴿فَمَنْ يَّدِيهِ﴾، ئه‌گه‌رنا به‌ دنیاییه‌وه، خوا ڤقی له‌ مرۆڤه‌کان هه‌لناستێ، دلیان دابخات و گوئیان بگرێ و، چاویان په‌رده‌ی به‌سه‌ر هه‌لکێشێ، تاکو هه‌ق نه‌بینن و، هه‌ق نه‌بیستن و، هه‌ق ده‌رک نه‌که‌ن، به‌لام خوای کاربه‌جێ ئه‌و شتانه‌ پالێده‌داته‌ لای خو‌ی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌پێی سیستمیک که‌ خوا دایناوه، ئه‌و حاله‌تانه‌ روویانداوه.

٥- ﴿فَمَنْ يَّدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾، تنجا ئایا کێ راسته‌ ڤێی ده‌کات له‌ دوا‌ی خوا؟ لیره‌دا (یَّدِيهِ) به‌ مانای ڤینماییکردن ئیه، چونکه ڤینماییه‌که‌ی هه‌ر کردوون، به‌لکو به‌ مانای راسته‌ ڤیکردن و به‌ ئامانج گه‌یاندنه، په‌رسپارکردنه‌که‌ش لیره‌دا: ﴿فَمَنْ يَّدِيهِ﴾: الإستفهام للإنكار، په‌رسپارکردنی نکوولبیلێکه‌رانه‌یه، چونکه به‌ دنیایی جگه‌ له‌ خوا هه‌یچکس ناتوانێ ئه‌وانه‌ به‌ ئامانج بگه‌یه‌نی و راسته‌ ڤێیان بکات.

٦- ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ئایا بیرناکه‌نه‌وه؟ خویندراویشه‌وه: (أَفَلَا تَذَكَّرُونَ)، یانی: (تَذَكَّرُونَ)، که‌ هه‌ر یه‌ک وایان هه‌یه، ئایا په‌ند وه‌رناگرن، ئایا بیر ناکه‌نه‌وه، ئایا وه‌بیریان نایه‌ته‌وه؟

تنجا دیتہ سہر باسی قسہ یہ کی دیکہ یان:

(۷) ﴿ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا ﴾، ہر وہا گوتیان: هیچ له نارادا نیہ، جگہ له ژیا نی دنیا مان، له سوورہ قی (الأنعام) دا دہ فرموی: ﴿ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴾ (۲۹)، واتہ: ژیان تہ نیا ژیا نی دنیا مانہو، تیمہ له زیندوو کراوان، نابین، بہ لآم لیرہ دہ فرموی: ﴿ مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا ﴾، (ان ہی)، (ان النافیة: ما ہی)، (ان ای لاہرہ (نافیة) و (ما ای لاہرہ، یہ ک و اتایان ہہ یہ.

(ہی) ہہم له نایہ تہ کہی سوورہ قی (الأنعام) داو، ہہم لیرہ دا: ﴿ صَمِعَ الْقِصَّةَ وَالشَّانَ أَي: قِصَّةُ الْخَوْضِ فِي الْبَعْثِ تَنْحَصِرُ أَنْ لَا حَيَاةَ بَعْدَ الْمَمَاتِ ﴾، واتہ: بہ سہرہ اتی باسکردنی زیندوو بوونہوہ، لہوہ دا خو لاسہ دہ بیتہوہ، کہ له دوا ی تہم ژیا نی دنیا مان، هیچ شتیکی دیکہ له نارادا نیہ، ژیا نیکی دیکہ نیہ، دوا ی تہو ژیا نہ دنیا مان کہ بہ سہر دہ چن، ژیا نیکی دیکہ نابن.

ہہ ندیک له پروونکہرہ وانیش گوتوو یانہ: ﴿ مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا ﴾، (یعنی: مَا الْحَيَاةُ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا)، واتہ: ژیا نیہ، جگہ لہم ژیا نہ دنیا مان، تہ گہر براہوہ دہ بریتہوہو، جاریکی دیکہ زیندوو ناکرینہوہ.

(۸) ﴿ تَمُوتُ وَنَحْيَا ﴾، دہ مرین و دہ ژین، بہ روالہ ت دہ بوواہ گوترا با: دہ ژین و دہ مرین، بہ لآم لیرہ دا مردن پتیشخراوہو، مانا بہ کہی تاواہ: ﴿ تَمُوتُ نَحْنُ وَنَحْيَى أَبْنَاؤُنَا ﴾، تیمہ دہ مرین و رولہ کامان له دوا ی تیمہ دہ ژین، یاخود: ﴿ تَمُوتُ بَعْضُنَا وَنَحْيَى بَعْضُنَا ﴾، ہہ ندیکمان دہ مرین و ہہ ندیکمان دہ ژین، بہ لآم بوچی مردن پتیشخراوہ؟ ﴿ تَقْدِيمُ الْمَوْتِ لِأَنَّهُ الْأَهْمُ إِذْ هُمْ بِصَدَدِ إِبْتَاتٍ أَنْ لَا حَيَاةَ بَعْدَ الْمَوْتِ ﴾، مردن بوہ پتیشخراوہ، چونکہ تہوہ گرنکترہو، تہوان خہریکی تیسپات و سہ لماندنن تہوہ بوون، کہ له دوا ی تہم ژیا نہ دنیا مان، دوی، ژیا نیکی دیکہ نیہ، تنجا بہ لای تہوانہوہ گرنکہ کہ مردنہ کہ یہ، تاکو بیسہ لمیتن کہ له دوا ی مردن ژیا نی دیکہ نیہ، بوہ مردنیا ن پتیشخستوہ.

۹- ﴿ وَمَا يَكْفُرُ إِلَّا اللَّهُ ﴾، ته نیا پوژگار تیمه دهفهوتینن، وشه ی: ﴿ اللَّهُ ﴾: پیشتیش باسما ن کرد، که به مانای کاتیک ریژبووه دهیهو، فرفی له گهل (زَمَن) و (وَقْت) و (عُمُر) دا، تاوایه: (العُمُر) تمه منی که سیکی دیارییکراو، (الرَّزْمَن) و (الْوَقْتُ) هم بۆ کاتی که م و، هم بۆ کاتی زوریش به کاردین، به لام (اللَّهُ) ، بۆ پوژگاریکی دوورو دریز به کاردی، یانی: ته نیا پوژگاری دریز تیمه دهفهوتینن و، که س نیه سه رپه رشتیمان بکات، تیمه ی هینابن و بڑیه ن و مریتن، به لکو به س به تپه ربوونی کات تیمه ده مرین و زیندووکرا نه وه ش نیه.

۱۰- ﴿ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ ﴾، ﴿ خَوَاتَمُ ﴾ هه ر نه وه نده وه لامی نه و قسه یان ده داته وه، ده فهرموی: زانیاریان له و باره وه نیه، هه ر به نه زانی قسه ده که ن و، هیچ زانیاریان نیه، که ده لین: نه وه ی نه وان ده مرینن، ته نیا پوژگار، له خووه قسه ده که ن، له راستییدا نه وه ی نه وان ده ژیه ن و ده مرینن و زیندوو ده کاته وه، خوایه ﴿ خَوَاتَمُ ﴾، نه گه رنا ژیان و مردن له خووه په یدانه بوون و، په یدانابن، وه ک له سووره ی (الملک) دا، ده فهرموی: ﴿ أَلَيْسَ خَلْقَ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ لِبَلْوَةٍ أَتَكْفُرُ بِعَمَلٍ ﴾، واته: خوا مردن و ژیان په خساندوون، تا کو تاقیتان بکاته وه، کامه تان کرده وه ی باشتره؟

۱۱- ﴿ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴾، نه وان ته نیا گومان ده بن، (إِنْ) لابه ره (نافیه) یه، (جِيءَ بِالْمُضَارِعِ لِلتَّجْدُدِ)، بویه ده فهرموی: ﴿ يَظُنُّونَ ﴾، نه وان ته نیا گومان ده بن و، به کرداری (مُضَارِعِ) هیناویه تی، چونکه بۆ تازه بوونه وه یه، واته: گومان له دوی گومان ده بن، یانی: ته نیا پشت به وه هم و پیوانه خه یالیه کان ده به ستن، ده لین: کوا که س له قه برستان نه هاتو ته وه؟ قیاسی خوای په روه ردگار ده که ن له سه ر خو یان، که سیگ که ده مری، ناتوان زیندووی بکه نه وه، هه روه ها ناتوان ژیان په یدا بکه ن، ئنجا پییان و ابووه خوای به رزو مه زینش هه روایه، به زوری هوکاری شیرک و به هله داچوونی مروفت له وه دایه، که پیوانه (قیاس) ی خوای تا ک و پاک ده کات له سه ر خو ی و، له هه بنانه ی خو یاندا گو یژ ده ژمیرن.

بویه ش خوا ﴿ خَوَاتَمُ ﴾ ته نیا نه وه نده ده فهرموی: که نه وان ته نیا گومان ده بن، چونکه راستیه که ی هه روایه، هه رچی نه و بیردوزه و میردوزه ن لیان بکوله وه و

بچو بنج و بنه وانیان، هه مووی گومان و خه یال و بوچوونی کرچ و کال سه رچه نگ
چوونهو، هیچی ناچیتته وه بو شتیکی ریشه دارو به لگه یه کی روونی جیی دلتیایی.
ئنجا خوا یه کیک له گومانه کانیان، یان یه کیک له به لگه بووچه کانیان
ده خاته پروو، ده فه رموی:

(۱۲) ﴿وَإِنَّا نُنْفِئُ عَنْهُمْ ءَاثِمًا بَسِيتًا﴾، کاتیگ نایه ته روونه کانی تیمه یان به سه ردا بخوئرتته وه،
یانی: نایه ته رووشنه کان و دره وشاوه کان، که گومان و دوو دلایی له دلی که سانیگدا که
نایه ته کانی خوا به راست داده بئین، لا ده بات و دلیان خاویین و رووشن ده کاته وه.

(۱۳) ﴿مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعُوا بِئَابَانَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، به لگه یان ته نیا ته وه بوو
که گوئیان: هیچ به لگه یه کیان نه بوو، جکه له وهی گوئیان: باب و باپیراغان بیئن، ته گهر
ئیوه له راستان، (لَمْ يَكُنْ لَهُمْ حُجَّةٌ إِلَّا قَوْلُهُمْ: أَحْبَبُوا آبَاءَنَا مِنَ الْقُبُورِ)، به لگه که یان هه
ته وه بوو که گوئیان: باب و باپیراغان له گوره کانیاندا زیندوو بکه نه وه!

ئنجا ته وه که ی به لگه یه؟ خوا ﴿مَرْوُفٌ﴾ مرؤفی داناوه له سه ر زهوی، ثم قوناغه،
قوناغی ژبانی دنیاو تاقیکردنه وه یه، کاتیگ ثم قوناغه به سه رچوو، قوناغیکی
دیکه دئی، ناگونجی ته وه ی له قوناغیکی دیکه دا دئی، ته ویش ئیستا به ئیرته
ئیره، ته مه ده کاته تیکه لیبی و پیکه لیبی! ههروهک مندال له مندالانی دایکی
دیته ده ری، وهک کورپه له یهک شیر ده خوات، دواپی ورده ورده گه وره ده بی و
ددانی لیده پروین و، ته گهر هه تا ته مه نی دوو سالی، ژبانی له سه ر دوو مه مکی
دایکی بووه، ئنجا ژبانی ده که ویتته سه ر دم و ددانی خوئی، پیشن داره داره ده کات،
دواپی پیروچکه ده بی و، گه وره ده بی و ده پروات، ئنجا قوناغی مندالی و، قوناغی
هه رزه کاری و، قوناغی گه نجیتی، ناکرئی مرؤف بگاته قوناغی کاملبوون، دواپی
بیتته وه بو قوناغی شیره خویره یی! که واته: خوا ﴿مَرْوُفٌ﴾ ثم گه ردوونه له ئیویدا ژبانی
مرؤفی به سیستم داناوه، بو هه ر کام له قوناغه کان یاسای داناوه، قوناغیک که
ده گوزه رینئی، ناگونجی دواپی مرؤف بو لای بکئیردیتته وه، نایا ده گونجی که س
بچیتته وه ئیو مندالانی دایکی، دوا ی ته وه ی لیوه ی هاتوته ده ر؟ نه خیر!

كەواتە: كەسپىكىش كە تاقىكىردنەھەي ژىانى دىيائى داوھو، چۆتە قۇئاغى بەرزەخەھو، جەستەكەي چوۋەتەھە بۆ ئىو خاك و، پۈوحەكەشى چوۋە بۆ ئەو شۆينەي كە ئەگەر ئەھلى پاداشت بى، ۋەك بەھەشتە، يان لە ئىو بەھەشتە، ئەگەر ئەھلى سزا بى، ۋەك دۆزەخە، ياخود لە ئىو دۆزەخە، ناگونجى لەۋئوھو ۋەيئەھو بۆ دىيا، چونكە ئەو قۇئاغە بەسەرچوۋە، بۆيە ئەوان ئىستا چوۋنەتە قۇئاغى بەرزەخەھو، لە دواي ئەو قۇئاغى بەرزەخەش، قۇئاغى قىامەتېش دى، بەلام بېيروايەكان وىستوويناھەھموو شتىك تىكەل و پىكەل بگەن، ۋەك چىشتى مجپور! بەلام نەخىر، بۆيە خوا دەفەرموئى: ئەگەر ئايەتە پۇشنەكانى تىمەيان بەسەردا بخوتېرنەھو، بەلكەيان ھەر ئەھە بوو كە گوتيان: باب و باپىرئامان بىنن، ئەگەر راست دەكەن، واتە: ھەموو عەقلەكەيان ئەھەندە بوو، ھەموو بەلكەكەيان ئەھە بوو، لەھە زياتر بەلكەيان بەدەستەھە نەبوو، ئەھەش ھىچ بەلكە نىھ، بۆيە خوا ﷻ دەفەرموئى:

۱۴- ﴿قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَبَّ فِئَهُ﴾، بلى: خوا ﷻ دەتائزىنەن، دواي دەتائمرىنن، دواي بەرھو پۇژى قىامەت زىندووتان دەكاتەھە، كە ھىچ دوو دلىي تىدائىھە.

۱۵- ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەي خەلكى نازانن، واتە: كەوتتە گومان و دوو دلىي زۆربەي خەلكى، بە ھۆئ ئەھەۋەيە كە زانىپارىيان نىھ، بەبوونى بەلكەكانى زىندووكرانەھو ھەبوونى سزا پاداشت، ياخود نكوولپىكىردنى زۆربەي خەلكى بەھۆئ ئەھەۋەيە، كە حەقىقەتئ ئەو پۇژە نازانن، يان لەبەر ئەھە زانىپارىيان نىھ بە دەستەلاتئ خوا، كە دەسەلاتەكەي بى سنوورەھو، دەتوانئ مردووانىش زىندوو بكاتەھە، ۋەك چۆن كاتئ خۇيئى ژىانىان نەبوو، خوا ژىانى پىداون، ئىستاش كە ژىانى لئوھرگرتوونەھە، دەتوانئ جارئكى دىكە ژىانىان بى بداتەھە، چونكە ئەوان دەستەلاتئ بى سنوورى خوا، سىفەتە بى سنوورەكانى خوا نازانن، بۆيە نكوولپى لە ژىئىرانەھەيان دەكەن.

چەند دەقىكى سۈننەت لە بارەى

قسە نەگۈتن بە رۇژگارو شوپننەكەوتنى ھەواو نارەزۈوھو

يەكەم: قسە نەگۈتن بە رۇژگار:

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمىشتى ھەن لە بارەى رۇژگارەو، كە نابى مروّف قسە بە رۇژگار بلىن، كە بەداخەوھ زور لە شاعىرە كوردەكانىش قسە بە رۇژگار دەلىن، قسە بە زەمانە دەلىن، قسە بە دنيا دەلىن، ئەوھش پىچەوانەى ئەو فەرمىشتانەى پىغەمبەرە ﷺ، بو وئنه:

۱- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: «يَسُبُّ ابْنُ آدَمَ الدُّهْرَ، وَأَنَا الدُّهْرُ، بِيَدِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ» (أخرجه البخاري: ۴۸۳۶، ومسلم: ۲۲۴۶)، واتە: ئەبوو ھورەيرە (خوا لىنى رازى بن) دەلىن: گويم لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بو دەيفەرمو: خواى زالى پايەدار فەرموويهق: پۆلەى ئادەم قسە بە رۇژگار دەلىن، من رۇژگارم، شەوو رۇژ بە دەستى من، دەيانھىنم و دەيانبەم.

۲- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يُؤْذِينِي ابْنُ آدَمَ، قَالَ: يَقُولُ: يَا خَيْبَةَ الدُّهْرِ، فَإِنِّي أَنَا الدُّهْرُ، أَقْلَبُ لَيْلَهُ وَنَهَارَهُ، فَإِذَا سِنْتُ قَبْضَتُهُمَا) (أخرجه البخاري: ۶۱۸۲، ومسلم: ۲۲۴۶)، واتە: ئەبوو ھورەيرە (خوا لىنى رازى بن) دەلىن: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: خواى زالى پايەدار دەفەرموئى: نەوھى ئادەم قسەم پىن دەلىن، فەرمووى: دەلىن: ئەى بەدبەختىى بو رۇژگار، ياخود: پەشيمانىى بو رۇژگار، چونكە من خوم رۇژگارم، شەوھكەى و رۇژكەى ھەلدەسوورپىتم و، ھەر كاتىك ويستىشم، شەوو رۇژان لادەبەم، (خوا شەوو رۇژان بەسەر زەوى دادىتى، ئەگەر زەوى نەما، شەوو و رۇژ نامپىن).

۳- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: لَا تَسْبُوا الدَّهْرَ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ) (أخرجه مسلم: ۲۲۴۶)، واته: نه بوو هوږه پږه (خوا لېی رازی بی) ده لئی: پیغهمبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: قسه به ږوژگار مه لئین، خوا خوئی ږوژگار.

به و واتیه که خوا ﷺ ږوژگار ده سووړئتی، هه لبه ته قسه گوته به زه مان و به ږوژگار، شتیکی نامه نیتییه، چونکه ږوژگارو زه مان، شتیکی بیلابیه نه، وه ک تووره که یه ک وایه، تو کاره که ی تیدا نه نجام بده ی، نجا چاکه ی تیدا بکه ی، چاکه و، خراپه ی تیدا بکه ی، خراپه، که واته: به هوئی چاکه که ی خو ته وه، کاته که ت چاک ده بی و، به هوئی خو ته وه ش کاته که له خو ت خراپ ده که ی، نه که رنا کات له خودی خویدا، نه چاکه و نه خراپه، به و واتیه ی بگو ترئی: فلانه کاته چاکه و، فلانه کاته خراپه، نه وه کرده وه کانی مروئن که له کاتا نه نجامیان ده داو، خیر و په رو پیت و پیژ، یاخود نه گبه تیی مروئن، به ره مه می کرده وه کانی خو یه تی.

دوهوم: به دواي نارزوو نه که ورتن:

له و باره وه ش نه م ده قه ی سونه ته پیغهمبه ر ﷺ دینین: (فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ثَلَاثٌ مُهْلِكَاتٌ: شُحٌّ مُطَاعٌ، وَهَوَى مُتَّبَعٌ، وَإِعْجَابُ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ. وَثَلَاثٌ مُنْجِيَاتٌ: حَسْبَةُ اللَّهِ فِي السُّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، وَالْقَصْدُ فِي الْقَطْرِ وَالْغَنَى، وَالْعَدْلُ فِي الْغَضَبِ وَالرِّحْمَا) (أخرجه الطبراني في الأوسط: ۵۷۵۴، وحسنه الألباني في صحيح الجامع: ۳۰۳۹، ۳۰۴۵، صحيح الترغيب والترهيب: ۵۳) واته: پیغهمبه ر ﷺ فه رموویه تی: سن سیفه ت فه وتیننه رن، سن سیفه تیش ږزگار که رن، سن فه وتیننه ره کان:

- ۱- چرووکیه کی فه رمانه ری بو کراو.
- ۲- نارده زوویه کی په پږه ووی لیکراو.
- ۳- سه رسام بوونی مروئن به خوئی.

سۆي دەر بازگەرە كانئيش:

- ۱- ھەببەت و سام بەرانبەر بە خوا لە كاتى پەنھان و تاشكرادا.
 - ۲- ميانجىي بوون لە كاتى دەولە مەندىي و ھەژارىي دا.
 - ۳- دادگەر بوون لە كاتى رازىبوون و توورە بوون دا.
- بە راستىي ھەم سۆي سىفەتە فەوتىنە رەكان، ھەم سۆي سىفەتە رىزارگەرە رەكان، زۆر سىفەتە گىرنگىن، سۆي سىفەتە فەوتىنە رەكان:

۱- چىرووكىيەك كە خاوەنەكەي بە قسەي بىكات، ئنجا چىرووكىي لە بەخشىنى مالد، لە بەخشىنى زانستدا، لە بەخشىنى ھاوكارىيدا، ھاوكارىي مەعنىي، خىرخوازىي لەگەل خەلك، چىرووكىيەك كە خاوەنەكەي بە قسەي بىكات، سىفەتەكى زۆر فەوتىنە رە.

۲- پاشان ئارەزىوويەك كە پەپىرەويي لى بىكرى، كە سىك كە ھەواو ئارەزىووي خۆي پەپىرەويي لى بىكات، كوئىرانە گوئى لە مستى بى و شوئىنى بىكەوى.

۳- سەرسامبوون بەخۆ، مەروؤف كە بە خۆي سەرسام بوو، بەو واتايەي كە پىي و ابوو زۆر گەورەو گىرنگە، قسە لە كەس وەرناگرى، ھەندى كەس دەبىنم، ئەوانەي مامەلەيان لەگەلدا دەكەم، تەماشادەكەم ھەيە زۆر لە خۆي رازىيەو، زۆر بە خۆي دەنازى، زۆر بە خۆي سەرسامە، ئنجا كە مەروؤف و ابوو، گوئى بۆ كەس ناكرى و، شت لە كەس وەرناگرى، پىي وايە لەو سەرى ھاوتەتەو، پىويستىي بە عىلمى كەس نى، پىويستىي بە عەقلى كەس نى، پىويستىي بە دىلسۆزىي كەس نى، بۆ خۆي ھىندە ھەموو شتىكى ھەيە، لىي زيادە!!

جارى وا ھەيە كەسانىك كە پىيان وايە شوئىنكەوتنى سەلەفى صالح و شوئىنكەوتنى قورئان و سوننەت لەسەر ئەوان تاپۆ و قورخىراو، بەشى كەسى دىكەي پىو نەماو، خۇيان پىي بىروادارى مومتازەو نامۆزگارىي خەلك دەكەن، كە چى ئەو سىفەتە شىيان ھەيەو، پىيان وايە پىويستىيان بە كەس نى، بۆ خۇيان

هه‌موو شتیکیان به زیاده‌وه هه‌یه! که به ته‌نکید به‌س خوا ﷺ پتویستی به که‌س نیه‌و، ته‌نیا خواجه که هه‌موو شتیکی هه‌یه‌و، هه‌موو شتیکی ده‌توانتی و هه‌موو شتیکی ده‌زانتی، به‌لام مروّقه‌کان که‌سیان وانین.

ئنجا سئ سیفته ده‌بازکه‌ره‌کانیش:

۱- که مروّف سام و هه‌یه‌تی به‌رانبه‌ر به‌خوا هه‌بی، له کاتیکیدا که‌په‌نه‌نه‌و، له کاتیکیدا که‌ناشکرایه.

۲- میانجیی بی له مال به‌خشیندا له کاتی هه‌بوونداو له کاتی نه‌بوون دا.

۳- دادگه‌ر بی له کاتی تووره‌بوون و له کاتی رازیبووندا، هه‌م که‌رازیبه‌دادگه‌ر بی و، که‌سیکی له‌به‌ر نه‌وه‌ی لئی رازیبه‌و خوژی ده‌وی، بۆی تینه‌په‌رئتی، هه‌روه‌ها که‌سیکیش که‌لئی تووره‌یه، له کاتی تووره‌بوونیشدا، دیسان کورتی نه‌هئینی و، دادگه‌ر بی و سته‌می لئ نه‌کات، هه‌م سئ سیفته‌ه‌ه‌ه‌تینه‌ره‌کان زۆر زۆر خراپن و، هه‌م سئ سیفته‌ه‌ه‌ره‌بازکه‌ره‌کانیش، زۆر زۆر چاکن.

خوا به‌لوتف و که‌په‌می خوژی و‌امان لئ بکات، که‌سیفته‌ه‌ه‌ره‌بازکه‌ره‌کان له‌خۆماندا بئینه‌دی و، خۆمانیان پئ برازئینه‌وه، سیفته‌ه‌ه‌ه‌تینه‌ره‌کانیش له‌خۆمان دا‌برئین و، خۆمانیان لئ بزار بکه‌ین و پاک بکه‌ینه‌وه.

کۆتایی نه‌و ده‌سه‌شمان به‌و قسه‌یه‌ی (أبو الدرداء رضي الله عنه) دئیم یه‌کیک له‌هاوه‌لانی به‌رئزی پئغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لئ: (إِذَا أَصْبَحَ الرَّجُلُ اجْتَمَعَ هَوَاهُ وَعَمَلُهُ وَعِلْمُهُ، فَإِنْ كَانَ عَمَلُهُ تَبَعًا لِهَوَاهُ، فَيَوْمُهُ يَوْمٌ سَوْءٌ، وَإِنْ كَانَ عَمَلُهُ تَبَعًا لِعِلْمِهِ، فَيَوْمُهُ يَوْمٌ صَالِحٌ)^(۱)، واته: پیاو که‌روژ ده‌کاته‌وه، ئاره‌زووه‌که‌ی و کرده‌وه‌که‌و زانیاریه‌که‌ی کۆده‌به‌نه‌وه، نه‌گه‌ر کرده‌وه‌که‌ی به‌دوای ئاره‌زووه‌که‌ی که‌وت، نه‌وه‌پوژه‌که‌ی روژئیکی خراپه، به‌لام ته‌گه‌ر کرده‌وه‌که‌ی به‌دوای زانیاریه‌که‌ی که‌وت، پوژه‌که‌ی روژئیکی باشه.

ئەو قسە یە قسە یە کێ زۆر زۆر دانایانە یە! هەر لە هاوێلانێ بە پێزی پێغەمبەر
 ﷺ دەوێ شێتەوێ خوا لێیان رازی بێ.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی، ئیمە لەو کەسانە بکێرێ، کە هەمیشە
 کردەوێمان بە پیتی ئێو زانیارییە راست و دروستە بێ، کە لە وەحیی خواوە
 هەتێدەهێنجین و وەریدەگرین، یان لە عەقڵی سەلیمەوێ وەریدەگرین، کە عەقڵی
 سەلیمە هەر شەرع فەرمانی کردوێ، کە بە پیتی عەقڵی سەلیم بەرێوێ بچین
 و، خوا هەمان پاریزێ لەوێ کە بکەوینە ژێر کاریگەری هەواو ئارەزووی خۆمان،
 یاخود جگە لە خۆمان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سېيەم

پڻاسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له يازده (۱۱) ٿايه تي کوٽايي سووڙھ تي (الجاڻيه) ڀيڪ دي، که بریتين ٿايه ته کاتي: (۲۷ - ۳۷)، ٿه وھري سهره کييان ٻاسي ڀوڙي قيامه ته، ڀوڙي سزاو پاداشت و لڀرسينهوه، دواي ٿا ماڙه به کي کورت به سهره نجامي خيري ٻه پروادار تي کردار باش، له بهک ٿايه تءا، ٿايه تي ڙماره (۳۰).

ٿه وي ديکه ٿايه ته کاتي: (۲۱ - ۲۵)، هه مووي ٻو خسته ڀووي سهره نجامي شوومي ٻيڀرواياني تاوانبارو خراپه کار، ته رخا نڪراوهو، خراوه ته ڀوو که ڙماره به کي زور له خه سلٽ و کردهوه خراپه کانيان، بهو سهره نجامه دڙوارو ٻيڀه زايه ي گه ياندوون، که سه رجهم ۵۵ (۱۰) خه سلٽ و په فتاري خراپن:

- ۱- ٻيڀروايي.
- ۲- خوبه زلگريي.
- ۳- تاوانباري.
- ۴- ٿه زانيي.
- ۵- گومانداري و دل ڀر له گومان و دوو دلبي بوون.
- ۶- خراپه کاريي.
- ۷- گاٿه ڀيڪردي قيامه ت.
- ۸- له ٻيڪردي ديداري خوا.
- ۹- گهمه کردن به ٿايه ته کاتي خواو ٻيڀروادنيان.
- ۱۰- فريو خواردن به ڙياني دنيا.

له کۆتاییش دا له دوو نایه‌تی: (۳۶ و ۳۷) دا که کۆتا نایه‌تی ئەم سووره‌ته موباره‌که‌ن، ستایشکردنی خوا سوره وه‌ک په‌روه‌دگارو خاوه‌نی گه‌ردوون و جیهانیان واته: گه‌ردوون به‌سه‌رو خواریه‌وه به‌ئاسمانه‌کان و زویه‌وهو جیهانیان تیکراو، راکه‌یاندنی به‌رزیی و گه‌وره‌یی په‌های خوا سوره له گه‌ردووندا.

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْسِرُ الْمَبْطُلُونَ ﴿٣٧﴾ وَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَائِعَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كَيْبَتِهَا الْيَوْمَ تُحْرَزُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾ هَذَا كَيْبَتُنَا نَطِئُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٤٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ أَتَنبِئُهُمْ بِمَا تُكْرَهُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقْبِرِينَ ﴿٤٢﴾ وَيَدَّاهُم سِيَاتٌ مَّا عَمِلُوا وسَاقِيَهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِنَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٤٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُرُوقًا وَعَرَّضْتُمْ آلِدْنِيَّآ قَالِيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْعَوُونَ ﴿٤٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْآرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٧﴾﴾

مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان

{حوکمرانیی و دەسەلاتی ئاسمانەکان و زەوی، تەنیا هی خواپەو، ئەو پڕۆژەش کە کاتی بەرپاوی قیامەت دێ، (مرۆڤە) ناهەقەکان دۆراو زیانبار دەبن ﴿۳۷﴾ (لەو پڕۆژەدا) ھەموو کۆمەڵیک (لە مرۆڤان) دەبینی (لە ترس و بیم و حەزەمتان) لەسەرچۆکان کەوتوون، ھەر کۆمەڵیک بۆ (لیستی) نووسراوی خۆی بانگ دەکری (پێیان دەگوتری: ئەمپڕۆ بە پێتی ئەوەی کردووانە، سزاو پاداشتتان دەدریتەووە ﴿۳۸﴾ ئەمە نووسراوی تێمە بە ھەق و راستیی لەسەرتان دەدوێ (شایەدییان لەسەر دەدات)، مسۆگەر تێمە کاتی خۆی ئەوەی دەتانکرد، لەبەرمان دەگرتەووە (فۆتۆکۆپییمان دەکرد) ﴿۳۹﴾ ئنجا ئەوانە ی پروایان ھیناوەو چاکەکانیان ئەنجام داو، پەرەردگار یان دەیانخاتە تێو بەزەیی خۆپەو، ھەر ئەوەیە بردنەو بە مراد گەیشتنی ئاشکرا ﴿۴۰﴾ بەلام ئەوانە ی بێپروابوون (پێیان دەگوتری: ئایا ئایەتەکانمەتان بەسەردا نەدەخوێرانەو، کەچی (لە بەرانەریاندا) خۆتان بەز لگرت و کۆمەڵیک تاونبار بوون؟ ﴿۴۱﴾ ھەر کاتیش گوتراپایە: بێگومان بەلێنی خوا ھەق و راستەو، قیامەت راستەو ھیچ دوو دلیی ھەلناگری، دەتانگوت: نازانین قیامەت چییە! تەنیا گومان دەبین و بە مەزەننە ی دەزانین و، تێمە لە دنیایان نین (ئەو پڕۆژە بێ) ﴿۴۲﴾ (دەرھاویشتەو شوێنەوارە) خراپەکانی ئەوەی کردبوویان بۆیان دەرکەوتن و، (سزای) ئەوەی گالته یان پێدەکرد، گەمارۆی دان ﴿۴۳﴾ (پیشیان) گوترا: ئەمپڕۆ لە بیرتان دەکەین (پشتگویتان دەخەین) وەک چۆن تێو دیداری ئەمپڕۆتان لە بیر کرد بوو (نادیدە گرتبوو)، جیی حەوانەو ھەشتان ناگرەو، ھیچ پشتیوانیشتان نین ﴿۴۴﴾ ئەو (ناگری دۆزەخ) ەشتان بە ھۆی ئەو دەویە کە تێو ئایەتەکانی خواتان بە گالته گرتبوون و، ژبانی دنیا ش فریوی دابوون، بۆیەش ئەمپڕۆ لێی ناھێرننە دەری و، داواشیان لێ ناگری داوا ی لیبوردن (لە خوا) بکەن

(و خوا رازی بکن) ﴿۳۲﴾ ستایشش تهنیا بُو (خوا)ی پهروه‌دگاری ناسمانه‌کان و، په‌روه‌دگاری زهوی و، په‌روه‌دگاری جیهانییانه ﴿۳۳﴾ هروه‌ها مه‌زینی و بالایی په‌ها له ناسمانه‌کان و زهویدا، به‌س هی ویهو، تهنیا نهو زالی کارزانه ﴿۳۴﴾ ا.

شیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(خَسِرُ): (خَسِرَ يَخْسِرُ خُسْرًا وَخُسْرَانًا، بَابُهُ: فَرِحَ يَفْرَحُ، عَكْسُ: رِيحٌ، أَي: صَاعَ رَأْسِ مَالِهِ، وَخَسَرَ يَخْسِرُ الشَّيْءَ: نَقَضَهُ بَابُهُ: ضَرَبَ يَضْرِبُ)، وشه‌ی (خَسِرُ)، که ږاږدووه‌که‌ی (خَسِرَ)یه، (خَسِرَ يَخْسِرُ خُسْرًا وَخُسْرَانًا) له سه‌ر کیشی (فَرِحَ يَفْرَحُ) یه، واته: دؤرا، سه‌رمایه‌که‌ی له ده‌ستجوو، زیانباربوو، (خَسِرَ يَخْسِرُ)، پیچه‌وانه‌ی (رِيحٌ يَرِيحُ)یه، (رِيحٌ يَرِيحُ)، واته: قازانجی کرد، قازانج ده‌کات، به‌لام (خَسِرَ يَخْسِرُ)، واته: زیانی لیکه‌وت و ده‌ستمایه‌که‌ی فه‌وتا، (خَسِرَ يَخْسِرُ خُسْرًا وَخُسْرَانًا) جیایه له (خَسِرَ يَخْسِرُ الشَّيْءَ)، (خَسِرَ)، (عَيْنُ الْفِعْلِ)ه‌که‌ی سه‌ر (فتحة)ی هه‌یه، به‌لام (خَسِرَ) ژیر (کسرة)ی هه‌یه، (وَخَسَرَ يَخْسِرُ الشَّيْءَ)، واته: شته‌که‌ی که‌م کرد، که‌م ده‌کات، نه‌مه له‌سه‌ر کیشی (ضَرَبَ يَضْرِبُ)ه، وه‌ک خوا ﴿۳۵﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿۳۶﴾ وَبِئْسَ لِلْمُطَفِّئِينَ ﴿۱﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿۲﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزِنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿۳﴾، یانی: (بنقصون)، نه‌گه‌ر شتیان بُو خویان کیشا، یان پیتوا، به‌ته‌واوی وهری ده‌گرن، به‌لام نه‌گه‌ر بویان پیتوان یان بویان کیشان، لیتی که‌م ده‌کهن.

(الْمُبْطِلُونَ): (الَّذِينَ يُبْطِلُونَ الْحَقَّ، وَالْبَاطِلُ: تَقْيِضُ الْحَقِّ، وَهُوَ مَا لَا ثَبَاتَ لَهُ عِنْدَ الْقَضِصِ)، (مُبْطِلُونَ) کۆی (مُبْطِلٌ)ه، (مُبْطِلٌ): که‌سیکه بیه‌وی هه‌ق بیووچیتنه‌وه، هه‌لگری ناهه‌ق بی، (باطل): پیچه‌وانه‌ی (حق)ه، هه‌ق یانی: شتی چه‌سپاو و دامه‌زراو، یان شتیک که راست بی، به‌لام (باطل) یانی: شتی پووچ و بی نیوه‌رۆک و، شتیک که ناراست بی.

(حَائِثَةٌ): (جَسَى عَلَى رُكْبَتَيْهِ، يَجْتَوِ جُثُوًّا وَجَثِيًّا فَهَوَ جَاثٍ، وَالْجَمْعُ جُثِيٌّ مِثْلُ: بَاكٍ وَبَيْكِيٍّ، بَرَكَ عَلَى رُكْبَتَيْهِ)، وَاَتَه: لَهُ سَهْرٌ نَهْ زُنُوبِيَانِ، لَهُ سَهْرٌ جَوَّكَانِ دَانِيْشْتِ، (يَجْتَوِ جُثُوًّا وَجَثِيًّا، فَهَوَ جَاثٍ)، يَانِي: نَهْو لَهُ سَهْرٌ نَهْ زُنُوبِيَه، كَوِيَهْ كَهِي بَرِيْتِيَه لَه: (جُثِيٌّ) وَهَك: (بَاكٍ)، كَرِيَاو، (وَبَيْكِيٍّ)، كَرِيَاوَهْ كَان، نَنْجَا ﴿أَمْرٌ جَائِيَةٌ﴾، يَانِي: كَوْمَه لَيْك كَه لَهُ سَهْرٌ نَهْ زُنُوْ كَه وَتَووون لَه پَهو رُوو كَه وَتَووون، لَهُ سَهْرٌ رَجَوَّكَان لَه بَهْر زَه بُووونِيَان كَه وَتَووون.

(يَطِئُ): وَاَتَه: دَه دَوِيٍّ، (الْكِتَابُ نَاطِقٌ، لَكِنْ نَطَقَهُ تُدْرِكُهُ الْعَيْنُ، كَمَا أَنَّ الْكِتَابَ كَلَامٌ، لَكِنْ يُدْرِكُهُ السَّمْعُ)، دِيَارَه نُووسرَاوِيْش بِيْزَهْرَه، بَه لَام بِيْزَتَنَه كَهِي چَاو دَه بِيْئِنِيٍّ، هَه رُوَه ك كِتَبِيْش قَسَه دَه كَات، بَه لَام گُوِي قَسَه كَهِي دَه بِيْئِسْتِن.

(نَسْتَسِيْخُ): وَاَتَه: نُوَسْخَهِي لَه بَهْر دَه كَرِيْنَه وَه، (النُّسْخُ: إِزَالَةُ الشَّيْءِ بِشَيْءٍ يَتَعَقَّبُهُ)، (نَسَخَ): بَرِيْتِيَه لَه وَهِي شَتِيْكَ بَه شَتِيْكَ لَابَهْرِي، بَه دَوَايْدَا بِيٍّ، (وَنَسَخُ الْكِتَابِ: نَقَلَ صَوْرَتَهُ الْمَجْرَدَةَ إِلَى كِتَابٍ آخَرَ، وَالْإِسْتِنْسَاخُ: التَّقْدُمُ بِنَسْخِ الشَّيْءِ)، (نَسَخَ الْكِتَابِ): بَرِيْتِيَه لَه وَهِي وَنَهْ كَهِي بَكُوَازِيَه وَه بُو كِتَبِيْئِيْ كِي دِي، بُو نُووسِيْئِيْ كِي دِيْكَه، لَه وَ نُووسرَاوَه بِيْگُوَازِيَه وَه بُو نُووسِيْئِيْ كِي دِيْكَه، لَه بَهْر كَرْتَنَه وَه، (إِسْتِنْسَاخُ): دَاوَا كَرْدِنِي لَه بَهْر كَرْتَنَه وَه، كَه وَه ك دَوَايِي بَاسِي دَه كَه يِن، نَه مَه بُعْجَازِيْ كِي عِيْلِمِي تِيْدَايَه.

﴿الْفَوْزُ﴾: (الظَّفَرُ بِالْغَيْرِ مَعَ خُضُولِ السَّلَامَةِ)، (فَوَزَ): بَرِيْتِيَه لَه وَه دَه سَتَه يِنَانِي قَاَزَانْج وَ خَيْرِ، لَه گَه ل هَه بُووونِي بِيْمَزَه رَه تَبِي وَ بِيٍّ دَه رَدُو بَه لَآيِيْدَا.

(هَرُوًّا): (الهُزْءُ: مَرُوحٌ فِي خَفِيَّةٍ)، (هَزَّ): بَرِيْتِيَه لَه كَالْتَه بِيْئِرْ كَرْدِنِيْ كِي پَه نَهَان.

(وَعَرَّتْكُمْ): فَرِيوِيْدَان، هَه لِيْخَه لَه تَانْدِن، (الْغِرَّةُ: عَفْلَةٌ فِي الْبِقَطَةِ، وَعَرَّتْ: خَدَعَتْ يَغْرُهُ عُرُوًّا)^(۱)، (غَرَّتْ): بَه مَانَاي بِيٍّ نَاگَايِي دِيٍّ، (عَلَى غِرَّةٍ)، يَانِي: لَه كَاتِي بِيْتَاگَايِي دَا، بَه لَام بِيْتَاگَايِيَه كَه لَه حَالَه تِي بِيْدَارِيْ يِيْدَا، كَه سِيْكَ كَه بِيْدَارَه وَ خَه وَتَوو نِيَه، بَه لَام

لهو کاته‌دا خافلاوه، که‌سیک زه‌فهری پی‌ده‌بات، (عَرَّةٌ: حَدَعَهُ يَغْرُهُ غُرُورًا)، واته: فریوی دا، فریویده‌دا، فریودان، وهک نه‌وهی له کاتیکدا نه‌و خافلاوه، زه‌فهری پی‌دبسی، جاری وا هه‌یه با خافلاویش نه‌بی، به‌لام وهک چوَن بابای خافلاو، که‌سیک له ناکاو زه‌بریکی لی‌ده‌دا، یان شتیکی لی ده‌رفیتی، به‌ه‌مان شیوه.

(وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ): (أَعْتَبَ وَاسْتَعْتَبَ: طَلَبَ أَنْ يُعْتَبَ وَاسْتَعْتَبَهُ، فَأَعْتَبَهُ: اسْتَرْضَاهُ، فَأَرْضَاهُ، الْعُتْبَى: الرِّضَا)، (عُتْبَى): به‌مانای رازی بوون دی، (أَعْتَبَ وَاسْتَعْتَبَ: طَلَبَ أَنْ يُعْتَبَ)، داوای کرد لئی رازین، (وَاسْتَعْتَبَهُ): واته: داوای لی‌وردنی کرد، یان داوای رازی‌بوونی کرد، (فَأَعْتَبَهُ)، نه‌ویش لئی رازی‌وو، (اسْتَرْضَاهُ، فَأَرْضَاهُ)، داوای رازی‌بوونی لی‌کرد، نه‌ویش لئی رازی بوو، (عُتْبَى)، به‌مانای رازی‌بوون (رِضَا) دی.

(وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ)، (أَي: لَا يُطَلَبُ مِنْهُمْ أَنْ يُزِيلُوا عُنَبَ رَبِّهِمْ عَلَيْهِمْ)، داوایان لیناکری، گله‌یی په‌روه‌دگاریان له‌سه‌رخویان لابه‌رن، که نه‌میش کینایه‌یه بو رازی‌کردنی خوی به‌رز، واته: لیان داوا ناکری له‌و روزه‌دا، خوا عزوجل له خویان رازی بکه‌ن، چونکه تازه تیه‌ریوه، یانی: داوای رازی‌کردنی خواو داوای لی‌وردن کردن له خوی په‌روه‌دگاریان لیناکری.

(الْكِبْرِيَاءُ): واته: نه‌وپه‌ری مه‌زنی، نه‌وپه‌ری گه‌وره‌یی، نه‌وپه‌ری شکو‌داری، (كَبُرَ: عَظُمَ، كَبِرًا فَهُوَ كَبِيرٌ، وَكُبِّرَ مبالغَةً فِيهِ...، (كَبُرَ) مه‌زنبوو، (کبیر) گه‌وره، (كُبِّرَ) زیده‌رؤیه تیدا، یانی: زور گه‌وره.

(الْكِبْرِيَاءُ: الْعِظَمَةُ وَالْبُلْغَةُ، أَوْ كَمَالُ الدَّاتِ وَكَمَالُ الوجود)^(۱)، (کبریاء) یانی: مه‌زنی و هوکم‌رانی، یاخود ته‌واوی له خود داو ته‌واوی له بووندا.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوا ﷻ له کۆتایی ئەو سوورەتە موبارەکەدا، بۆمان باسی سەرەنجامی مرۆڤەکان دەکات بە گشتیی، که له پۆژیی دوایی دا چییان لێ دێ و چۆن دەبن؟ کهواتە: با له ئیستاوه خەمی ئەو پۆژە بخۆن و، ئیستا بە شتێهێهێک بژیەن، که لهو پۆژەدا سەر بەست و سەلامەت و سەرفراز و بەختەوهر بن، بەلام پتر پانتایی ئەم یازدە نایەتە تەرخانکراوه بۆ سەرەنجامی شوومی بێپروایان و، ئاماژەیهێکی کورت کراوه له یەک نایەتدا بۆ سەرەنجامی پڕ خێرو خۆشیی بڕوادارانێ کردار باش، ئەگەرنا ئەوی دیکە هەمووی باسی سەرەنجامی شووم و دۆوارو سەختی بێپروایانە.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، حوکمرانیی و دەسەلاتی ئاسمانەکان و زەوی تەنیا هی خواﷻ، تەنیا خوا حوکمران و بالادەستە له ئاسمانەکان و زەویدا، ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُومِيزُ بَعْضَ الْمُتَطَلِّعِينَ﴾، ئەو پۆژەش کاتەکه ﴿السَّاعَةَ﴾، هەلنەستی و بەرپا دەبێ، له کوردەواریی دا دەلێن: قیامەت رابوو، لێره دا: ﴿السَّاعَةَ﴾، وهک بە پیتی رەوتەکهی بۆمان دەردەکهوێ، یانی: ئەو کاتەی زیندوو کرانەوه و سزاو پاداشتی تێدا دێتە دی، ئەویش بە دوو بەلگه:

أ- وشەي ﴿نَقُومُ﴾، هەلنەستی، که بەردەوامبوون دەگەیهنێ و، هەسانی خەلکیش دەگەیهنێ.

ب- خوا ﷻ باسی سەرەنجامی هەر کام له بڕوادارو بێپروایان دەکات، ئەوهش له پۆژیی قیامەتدا دەردەکهوێ، ئەک له تاخیر زەماندا، که دەفەرموێ: ﴿يَوْمِيزُ بَعْضَ الْمُتَطَلِّعِينَ﴾، لهو پۆژەدا ئەوانەي لەسەر ناهەقن، ئەوانەي دەیانەوێ هەق بپووچیننەوه، زیانبەر دەبن،

دۇراو دەبن، مايە پوۋچ دېتە دەرى، لەو رۆژەدا ئەوانەى ھەموو ھەول و تېكۆشانىان بۇ ئەوہىە، ھەق بېوۋچېننەوہو، ھەلگىرى ناھەقن، ئەوانە دۇراوو زىانبار دەبن.

﴿وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةٍ﴾، ھەر كۆمەلېك دەبىنى لەسەر ئەژنۇيان كەوتوہ، ﴿جَعَىٰ عَلَىٰ رُكْبَتَيْهِ: بَرَكَ عَلَىٰ رُكْبَتَيْهِ﴾، لەسەر ئەژنۇيان يان لەسەر چۆكان كەوت، (جائىمە) سىفەتى ئۆممەتە، (شَخْصٌ جَائِعٌ، وَأُمَّةٌ جَائِعَةٌ)، كەسېك كە لەسەرئەژنۇيان كەوتېتى و، كۆمەلېك كە لەسەرئەژنۇيان كەوتېن.

خو دەفەرمۇى: ھەموو كۆمەلەكان دەبىنى لەسەر ئەژنۇيان كەوتوون، لېرەدا خو ﷻ ھەموو مروۋقەكان بەوہ وەسەف دەكات، بە چاك و خراپەوہ، لەو رۆژەدا لە سام و ھەببەتې ئەو رۆژو لە ترس و بىمى ئەو چارەنووسەى چاۋەرېيان دەكات، ھەموويان بەسەر ئەژنۇدا كەوتوون و، چاۋەرېى داداگايىكران دەكەن.

﴿كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا﴾، ھەر كۆمەلە بانگ دەكرى بۇ نووسراوہ كەى خۇى، بۇ لىستى كىردەوہكانى، دەگونجى ھەر ئۆممەتېك لىستىكى گشتىى ھەبى، ناوى ھەموو تاكەكانى تېداپى، كىردەوہى ھەر كامېكىان و سزا، يان پاداشتى ھەر كامېكىان، دەشگونجى تاكەكان ھەر كامېكىان نووسراوى تايبەتې خۇى ھەبى، وېراى ئەو نووسراوہ گشتىيە، ھەر كامېكىان نووسراوىكى تايبەتې خۇى ھەبى، كە خۇاى شارەزا لە چەند شوئىنان نامازە بەوہ دەكات، بۇ وئىنە:

۱- لە سوورەتى (الإسراء) دا: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿۱۱﴾﴾، واتە: نووسراوہكەت بخوئىنەوہ، ئەمرو بەسە خوئ لېپرسىنەوہ لەگەل خوئدا بكەى.

۲- لە سوورەتى (الحاقة) دا: ﴿بَنَاتِي لَرَأُوتٍ كُنِيَّةٌ ﴿۱۵﴾﴾، واتە: خۇزگە نووسراوہكەم وەرنەگرتبايەوہ.

۳- لە سوورەتى (الحاقة) دا، خو دەفەرمۇى: ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْقَ كُنُفَيْهِ يَسْمَالِيَةً ﴿۱۵﴾﴾، واتە: بەلام كەسېك بەچەپەى نووسراوہكەى وەربگرتتەوہ...

که‌واته: هر که سیک لیستی کرده‌وی خوئی هه‌به، به‌س خواش ده‌زانی
 نه‌وه چۆنه! یاخود مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که هه‌ر کۆمه‌ل‌کایه‌ک و هه‌ر کۆمه‌له
 خه‌ل‌کێک، بانگ ده‌کرین، هه‌ر کامیکیان بۆ نووسراوه‌که‌ی خوئی، ﴿اَلْیَوْمَ نُجَزِّوْنَ
 مَاکُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾، (هه‌ذا مقول قول محذوف)، ئەمه‌ گوتراوی قسه‌یه‌کی قرتی‌تراهه
 که به‌ سیاق و سه‌لیقه ده‌زانری (يُقَالُ لَهُمْ اَوْ قِيلَ لَهُمْ: اَلْیَوْمَ نُجَزِّوْنَ مَاکُمْ تَعْمَلُوْنَ)،
 پێیان ده‌گوتری، پێیان گوترا: ئەم‌ڕۆ ئەوه‌ی کردبووتان، له‌سه‌ری سزاو پاداشت
 ده‌درێنه‌وه، واته: سزا و پاداشتی ئەوه‌ی کردبووتان ده‌درێنه‌وه.

﴿هَذَا كَيْفًا يَطَّوَّقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾، ئەمه‌ نووسراوه‌که‌مانه به‌ هه‌ق له‌سه‌رتان
 ده‌دوێ، واته: به‌راستی و، به‌ شیوه‌یه‌کی چه‌سپاو به‌ بێ زێده‌پۆیی و که‌م و
 کورتیی، ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِجُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئەمه‌ به‌ل‌که هینانه‌وه‌یه بۆ رسته‌ی
 پێش، که ده‌فه‌رموێ: ئەمه‌ نووسراوی ئێمه‌یه به‌ هه‌ق له‌سه‌رتان ده‌دوێ، به
 شیوه‌یه‌کی راست و ڕێک، ئنجا به‌ل‌که دینیته‌وه: ئێمه‌ ئەوه‌ی تێوه ده‌تانکرد،
 نوسخه‌مان له‌به‌ر ده‌گرتوه، واته: ڕێک کرده‌وه‌که‌ کۆپی ده‌کراو نوسخه‌ی له‌به‌ر
 ده‌گیراوه، وه‌ک دوا‌یی له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا باسی ده‌که‌ین، ئەمه‌ ئی‌عجاز‌یکێ
 عیلمیی تێدا‌یه، چونکه زانایانی پێش وایان‌زانیه هه‌ر به‌ نووسین ده‌نوسری،
 به‌لام تێستا که زانیاری ته‌کنۆلۆژیای مه‌علوماتییه‌ به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چووه، ئێمه
 له‌ چه‌مک و واتای ئەوه تێده‌گه‌ین، له‌به‌ری ده‌گرینه‌وه یانی چی؟! ئەگه‌ر تێستا
 به‌شه‌ر بتوانی کامپرای چاودێری و دابنێ، که دوا‌یی تۆماره‌ی بکات و بلێن: ئەوه
 نیه، ئەوه‌تا تۆی فلانه‌ کاره ده‌که‌ی؟ له‌ سوپه‌رمارکیت و له‌ شوینه‌ گشتیه‌کان،
 تێستا کامپرای چاودێری داده‌نری، دوا‌یی دین تۆماری ئەو کامپرایه‌ لێده‌ده‌نه‌وه،
 ده‌لێن: ئەو ڕووداوه به‌و شیوه‌یه‌ ڕوویدا، ئەو که‌سه‌ ئاوا ئەو دوو‌کانه‌ی ب‌ری،
 یان ئەو که‌سه‌ ئاوا فلان‌ک‌سه‌ی گوشت، یان ئەو دزییه‌ی کرد، ئنجا ئەگه‌ر به‌شه‌ر
 بتوانی کاری و بکات، ده‌بێ خ‌وای به‌شه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ چ نام‌ێریکی زۆر سه‌رس‌وه‌هینه‌رو زۆر
 کۆنترۆل‌که‌رو وردی دابینه‌ ده‌ست فریشته‌کان و، چ توانایه‌کی به‌و فریشتانه‌ دابنێ،

که تابه تن به تۆمارکردنی هه لسوکهوت و قسهو کردارو نیهت و نیازو مه بهستی نێو دلسی مروڤه کان! وهک ده فهرموئى: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿۱۰﴾ كِرَامًا كَثِيرًا ﴿۱۱﴾ يَعْمُرُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۱۲﴾﴾ الإنفطار، واته: چهند پارێزه ریکتان به سه ره وهن، زۆر به پێژن، نووسهرن، تۆمارکه رن، ده زانن چى ده کهن، واته: به عقل و دل، چ خولیاو نیازو مه به ستیکتان له عقل و دلتاندا هه یه، ههروه ها به زمانتان ته عبیره کانتان، نه ندانه کانتان هه موو جموڤۆل و چالاکیه کانتان ده زانن و، تۆماریان ده کهن، هه ر کامه ی به شیوه ی خوئى.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾، تنجا نه وانه ی برۆیان هیناوه و، کرده وه باشه کانیا ن نه نجام داو ن، پهروه ر دگاریان ده یانخاته نێو به زه یی خوئیه وه، ته م ته عبیره: ﴿فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾، پهروه ر دگاریان ده یانخاته نێو به زه یی خوئیه وه، وهک عه ر به ده لێن: (كُلُّ الصَّيْدِ فِي جَوْفِ الْفَرَى)، هه موو نێچیره کان له نێو هه ناوی (فرى) دان، (الفرى) پێم وایه به کوردی چوار لوو یه، یان کور به شه یه، ناژه لێکه به قه ده ر گیسکێک، به ر خێک ده بێ، به لام زۆر قه له وه، یه ک به یه کێک ده لێن: ده لێی چوار لوو یه، یان ده لێی: کور به شه یه زۆر قه له وه، واته: راوچى، ته گه ر زه قه ر به و ناژه له ببات، که لێنى هه موو نێچیره کانی دیکه ی بو ده گرتی، با راویشیان نه کات.

ئه وه ش که خوا ده فهرموئى: نه وانه ی برۆیان هیناوه و کرده وه باشه کانیا ن نه نجام داو ن، پهروه ر دگاریان ده یانخاته نێو به زه یی خوئیه وه، خرانه نێو به زه یی خوا، هه موو شتیک ده گرتیه وه، چوونه به هه شت ده گرتیه وه، لى رازیبوونى خوا ده گرتیه وه، هه موو نازو نبعمه ته ماددی و مه عنه و بیه کان ده گرتیه وه، سه رفرازی ده گرتیه وه، بى به لایى و بيمزه ره تى ده گرتیه وه، له و پۆژه دا هه موو شتیک ده گرتیه وه، ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْمُ الْغَٰفِلُونَ﴾، هه ر نه وه یه بردنه وه به تامانج که یشتنى روون و ناشکرا.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به لأم نهوانه‌ی بیبروابوون، یانی: بیبروابوون به خوا، به پیغهمبهر ﷻ، به کتیبی خوا، به رۆژی دواپی و به دیداری خوا، به سزاو پاداشتی خوا، ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ مَعِنَا نَتْلُ عَلَيْكَ﴾، یانی: (پیمان ده‌گوتری:)، تایا نایه‌ته‌کامتان به‌سهردا نه‌ده‌خوئترانه‌وه؟ به لأم (يُقَالُ لَهُمْ)، قرتیزاوه، چونکه به سیاق و سه‌لیقه دیاره‌و، خوی بهره‌ردگاریش کتیبی خوئی قه‌له‌بالغ نه‌کردوه، به هیچ وشه‌و ته‌عبیریک که عه‌قل و سه‌لیقه‌ی سه‌لیم دهرکی پی ده‌کات و په‌ی پی ده‌بات، واته: پیمان ده‌گوتری: تایا نایه‌ته‌کانی منتان به‌سهردا نه‌ده‌خوئترانه‌وه؟ ثم (أ)یه، همزه‌ی پرسیارکردنه، به لأم ده‌گونجی بۆ نکوولیبلیکردن بی، یانی: نایه‌ته‌کانی منتان به‌سهردا ده‌خوئترانه‌وه، ده‌شگونجی بۆ چه‌سپاندن (تقریر بی، چونکه له‌وی نکوولیی له‌وه ناکه‌ن که نایه‌ته‌کانی خویان به‌سهردا خوئترانه‌وه، ﴿فَأَسْكَبْتُمْ فَوَماً شَجْرَ مِثْلٍ﴾، که چی ئیوه خوئان به زلگرت و، کۆمه‌لیکی تاوانبار بوون، واته: تاوانکردن، راگری نه‌و کۆمه‌له‌ی ئیوه بوو، حکمه‌تی ته‌عبیری (کُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ)، نه‌وه‌یه یانی: نه‌وانه که ته‌ماشات ده‌کردن، تاوانباریان لی ده‌باریی و، تاوانباریی پیناسه‌یان و پیکه‌اته‌یان و بناغ‌هی بوونیان بوو.

﴿وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، کاتیک ده‌گوترا: به دلنایبی به‌ئینی خوا راسته‌و چه‌سپاوه، ﴿وَأَلْسَانُهُمْ لَا تَدْرِبُ فِيهَا﴾، کاته‌که‌ش هیچ دوو دلئی تیدا نیه، واته: نه‌و کاته‌ی قیامه‌تی تیدا دئی، هیچ دوو دلئی تیدا نیه، یاخود (ساعة) ده‌گونجی مه‌به‌ست پئی تاخیر زه‌مان بی، واته: ثم دنیا پوونه، هه‌روا به‌رده‌وام نابئی، کاتیک دئی، خوا ده‌پیچته‌وه، لاپه‌ره‌ی ثم ژیانه دنیاییه ده‌پیچته‌وه، قوئاغیکی دیکه و ژیاغیکی دیکه دیته پیشی، نه‌وه هیچ دوو دلئی تیدانیه، ﴿فَلَمَّ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ﴾، ئیوه ده‌تانگوت تیمه نازانین کاته‌که (الساعة) چییه؟! ﴿إِنْ نَطُنُّ إِلَّا ظُنًّا﴾، تیمه به‌س گومان ده‌به‌ین، به‌س به مه‌زنده پیمان وایه، ده‌گونجی قیامه‌ت، یان تاخیر زه‌مان هه‌بی، ﴿وَمَا عُنَّ يُسْتَقَرِّبُونَ﴾، به لأم تیمه له دلنایان

نین، واته: ٲٲمه له‌وانه‌نین دٲنبا‌ین، که تاخیر زه‌مان یاخود قیامت دٲ، ٲٲوه
واتان ده‌گوت.

﴿وَبَدَأْتُمْ سَبَاتًا مَا عَمِلُوا﴾، خراپه‌ی نه‌وه‌ی ده‌یانکرد، بٲیان ده‌رکه‌وت، واته: سزای
خراپه‌کانی که نه‌نجامیان ده‌دان، سزایه‌که‌یان بٲ ده‌رکه‌وت، ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ﴾، ده‌وره‌و ٲاٲلووقه‌ی دان، نه‌وه‌ی گالته‌یان بٲ ده‌کرد، یانی: خودی گالته
پٲکراوه‌که ده‌وره‌ی دان، که دٲزه‌خه، یاخود: سزای گالته پٲکراوه‌که، نه‌گه‌ر په‌یامی
خوا بووه، یان پٲغه‌مبه‌ر بووه، یان هه‌رچی بووه، سزایه‌که‌ی، ده‌وره‌ی دان.

﴿قَوْلِ الْيَوْمِ نَسْتَكْفُرُ﴾، گوتراش: نه‌مٲرٲ له‌ بیرتان ده‌که‌ین و فه‌رامٲشان
ده‌که‌ین، نادیده‌تان ده‌گرین و پشت گوتیان ده‌خه‌ین، نه‌گه‌رنا خوا ﴿لَا﴾ هیچ
شتٲکی لٲ ون نابٲ: ﴿وَمَا كَانَ رُؤْيُكَ نَبِيًّا﴾ ٲٲ، مریم، واته: په‌روه‌دگارت هه‌رگیز
هیچ شتٲکی لٲ ون نابٲ و له‌ یاد ناچٲ، به‌لام نه‌وه په‌یوه‌ست (لازم)ه‌که‌ی
مه‌به‌سته، واته: که‌سٲک شتٲکی له‌ بیر بچٲ، ٲاگای لٲ نامینٲ و فه‌رامٲشی
ده‌کات و پشتگوٲی ده‌خات، واته: ٲٲمه‌ش نه‌مٲرٲ ٲٲوه پشتگوٲی ده‌خه‌ین، وه‌ک
چٲن که‌سٲک شتٲک که له‌ بی‌ری چووه، پشتگوٲی ده‌خات.

﴿كَأَنِّي سِرْفَاءٌ يَوْمَئِذٍ﴾، وه‌ک چٲن ٲٲوه دیداری نه‌مٲرٲزه‌تانتان له‌ بی‌رچوو
بوو، فه‌رامٲش کردبوو، ٲٲمه‌ش نه‌مٲرٲ له‌ بیرتان ده‌که‌ین و پشتگوٲیان ده‌خه‌ین
و نادیده‌تان ده‌گرین، وه‌ک هه‌ر نه‌بن، ﴿وَمَا أَوْلَاؤُكُمْ إِلَّا النَّارُ﴾، جٲی حه‌وانه‌وه‌شان
ٲاگره، شوٲٲٲک که په‌نای بٲ ده‌به‌ن و ٲٲیدا ده‌حه‌وٲنه‌وه‌و، ٲٲیدا پشوو ده‌ده‌ن،
برٲٲیه له‌ ٲاگر، خوا په‌نامان بدات، ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ﴾، هیچ پشتوانیشتان
نیه‌و، هیچ که‌س نیه، هاوکارتان بٲ و سه‌رتان بخات و به‌رگریتان لٲ بکات،
په‌کٲک ده‌لٲ: له‌به‌رچی؟

﴿ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ آخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُرُوفًا وَعَرَّفْتُمْ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا﴾، ٲم سزایه‌شان به
هٲی نه‌وه‌وه‌ بوو، که‌نایه‌ته‌کانی خواتان به‌ گالته پٲکراو گرتوو، ٲابه‌ته‌کانی

خواتان کرد بوون به گالته جار، وا پنده چنی ثابته کان (آیات) مه بهست پنین
 رسته کانی فه رمایشی خوا بی له م سیاقه دا، چونکه هه مووی باسی قورئانه و
 باسی ثابته کانه، له سه ره تاوه خوی په روه ردگار باسی قورئانی کرد، ﴿حَمَّ ۱﴾
 نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾، هه روه ها دوا بی: ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ
 يَا حَتِي قِيَامِي حَبِيبٍ بَعْدَ اللَّهِ وَمَا يَلِيهِ، يُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾، هه روه ها دوا بی: ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ مَوَائِنَا
 شَيْئًا أَخَذَهَا حَرُونَ﴾، لیره ش ده فه رموی: ئەم سزایه تان به هوئی نه وه وه یه و، له
 سۆنگه ی نه وه وه یه، که ثابته کانی خواتان به گالته پیکراو گرتبوون و کردبووتانن
 به گالته جارو پیتان راده بواردن، ﴿وَعَرَّفْنَا الْيَوْمَ الْأَدْنَىٰ﴾، ژییانی دنیاش فریویدان،
 ژییانی دنیا له روه ماددیه که یه وه، هه لیخه له تاندن و فریویدان، ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ
 مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾، ئەم روؤ نه لئی ده برینه ده ری و، نه داواشیان لیده کری
 داوای لیبوردن بکه ن (له خوا)، یاخود نه داواشیان لی ده کری خوا ﴿﴾ له
 خویان رازیبکه ن.

وشه ی: ﴿يُخْرَجُونَ﴾، خوینراویشه ته وه: ﴿يُخْرَجُونَ﴾، واته: ئەم روؤ لئی ناچه
 ده ری و، لئی نابرینه ده ری، ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾، داوای داوای لیبوردن کردنیشیان
 لینا کری، واته: داوایان لینا کری، داوای لیبوردن بکه ن، یاخود: داوای رازیبکردنی
 خوی په روه ردگاریشیان لینا کری، چونکه ئەوه تپیه ری و کاتی نه ماوه.

﴿فَلِلَّهِ الْعُقُودُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ستایش هه ر هی خوا یه،
 په روه ردگاری ناسمانه کان، په روه ردگاری زهوی، په روه ردگاری جیهانییان.

﴿وَلِلَّهِ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه رچی مه زنیی و گه وره یی و بالادهستی
 و شکۆ هه یه، هه ر هی نه وه، له ناسمانه کان و زهویدا، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾،
 هه ر ئەو بالآ دهست و زآل و کارزانه ﴿﴾.

خوا ﴿﴾ کۆتایی ئەم سووره ته موباره که، به م دوو ثابته دینتی و راپده گه یه نی
 که هه رچی ستایش و پی هه لا گوتن و مه دح و سه نا هه یه، هی خوا یه،

ھەرچى سىفەتق بەرزو جوان و پەسند ھەيە، ھەمووى ھى خوايە كە خاوەن
 و پەروەردگارو مشوورخۆرى ئاسمانەكانە، خاوەن و پەروەردگار و مشوورخۆرى
 زەويىيە، خاوەن و پەروەردگارو مشوورخۆرى جىھاننىيە، جىھاننىيان واتە: جىھانى
 فرىشتان، جىھانى مەرۇقان، جىھانى جند، ھەروھە جىھانى ماددەى بى ئىيان،
 جىھانى پروەك، جىھانى ئازەلان، ئازەلىش بە ھەموو چۆرەكانىيەو، پەپەورو
 زىندەوھەرو ھى ئىو ئاوو، ھى ئىو ھەواو، ھى ئىر زەوى، ھەروھە جىھانى
 فراوانى گەردوون، كە پىشتەر فەرمووى: ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ﴾، يانى: جىھانى فراوانى
 گەردوون، چ ئەوھى بو تىمە دىارىيىكراوھو زانراوھ، بە زاتىن يان بە مەزەندە،
 چ ئەوھى پەنھانەو نەزانراوھ، ھەروھە ھەموو گەورەيى و شكۆو بەرزىيەك بو
 خوا لە ئاسمانەكان و زەويداو، ھەر ئەو زالى كارزانە.

مهسه له گرنه کان

مهسه له یه که م:

حوکمپرانیی و دهسته لاتی گهر دوون هی خواجه علیه السلام، له رۆژی قیامه تیشدا، بیپروایانی هه وئدهر بۆ لابردنی ههق و پووچه نکرده وهی، زیانبار ده بن، تیکرای ئۆمهه تان لهو رۆژه دا له سه ر نه ئۆنۆیان ده که ون، به ره و لیستی تۆماری کرده وه کانیا ن بانگ ده کری ن و پینان ده گو تری: ئەمه نووسراوی تیمه یه به راستیی و به ههق له سه ر تان ده دو ی، چونکه هه رچی کردو وتانه، له به ری گیرا وه ته وه و کۆیی کراوه:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِزُ بِحَسْرِ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۲۷﴾ وَرَىٰ كُلَّ اُمَّةٍ جَائِئَةٌ كُلُّ اُمَّةٍ مُّدْعٰةٌ اِلٰی كِتٰبِهَا اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۸﴾ هٰذَا كِتٰبُنَا يُطٰقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِجُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۹﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم، ئایه تانه، له جهوت بره دا:

(۱) - ﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، (له زمانی عه ره بییدا کاتیک (الجارّ والمجور)، پیش ده خرین، مانای کورته له تانان ده که یه نئ)، حوکمپرانیی و بالآدهستی له ئاسمانه کان و زه ویدا، ته نیا هی خواجه علیه السلام، (الطبری) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، ئاوا ئەم رسته ی شی ده کاته وه و مانا ده کات: ﴿وَلِلّٰهِ سُلْطٰنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ، دُونَ مَا تَدْعُوْنَ لَهُ شِرْکًا﴾، بالآ دهستی و حوکمپرانیی جهوت ئاسمانه کان و زه وی، ته نها هی خواجه، نه ک هی ئەوانه ی وه ک ها وهش بۆ خوا بانکه شه یان بۆ ده که ن و، لیان ده پارێنه وه.

۲- ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يَوْمَئِذٍ تَمُوتُ السَّاعَةُ﴾، نهو رُوژه ش که کاته که (السَّاعَةُ) هه لدهستن و قیامت پا دهبن، هه لکرانی ناهق زیانبار دهبن، لیره دا (السَّاعَةُ)، مه بهست پی قیامته، نه گه رنا (السَّاعَةُ) یانی: کاتیکی دیاریبیکراو که خوا ﴿تَمُوتُ﴾ کردوویته بی به ناویکی عه له م، هه م بُو تاخیر زه مان، کُوتایی هاتنی نه م گه ردوونه و نه م دنیا به، هه م بُو قیامت و هه لسانه وه و زیندووکرانه وه ش، نجا به پی سیاق ده زانری که (السَّاعَةُ) نایا مه بهست پی تاخیر زه مانه، یان قیامته؟ به لام لیره دا که ده فهرموئ: ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يَوْمَئِذٍ تَمُوتُ السَّاعَةُ﴾، به نیشانه ی نه وه که ده فهرموئ: نهو رُوژه ی (السَّاعَةُ) هه لدهستن به رپا دهبن، نهو رُوژه ناهقان زیانبار دهبن، واته: نهو کاته ی که سزاو پاداشت و لپرسینه وه ی تیدا دیته گورئ.

﴿تَمُوتُ السَّاعَةُ﴾، نهوانه ی که له سه ر ناهق بوون، یان نهوانه ی ویستوو یانه هه ق لابه رن، زیانبار دهبن، نهوانه ی له دنیا دا قسه ی ناهق و بانگه شه ی ناهق یان کردوه و، هاوه شیان بُو خوا داناه و، لهو رُوژه دا زیانبار دهبن، (حَسِرٌ یَحْسِرُ، أی: غِبْنٌ یَغْبِنُ)، دُورًا، ده دُورئ، زبانی کرد، واته: (صَاعٌ رَأْسَمَالِهِ) سه رمایه که ی فهوتا، به لام (حَسِرٌ یَحْسِرُ)، به مانای: (نَقَصٌ یُنْقِصُ)، که می کرد، که م ده کات، یانی: شتیک لئی که م کردو لئی که م ده کات.

(الطبري) له تفسیری تهو نایه ته موباره که دا که ده فهرموئ: ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يَوْمَئِذٍ تَمُوتُ السَّاعَةُ﴾، ده لئ: (وَيَوْمَ تَجِيءُ السَّاعَةُ الَّتِي يَتَشَرُّ اللَّهُ فِيهَا الْمَوْتُ مِنْ قُبُورِهِمْ، وَيَجْمَعُهُمْ لِمَوْقِفِ الْعَرْضِ ﴿تَمُوتُ السَّاعَةُ﴾ الجاثية: ۲۷، یقول: یَغْبِنُ فِيهَا الَّذِينَ أَظْلَمُوا فِي الدُّنْيَا فِي أَقْوَالِهِمْ وَدَعْوَاهُمْ إِلَهُ شَرِيكًا، وَعِبَادَتِهِمْ إِلَهَةً ذُوْنَهُ بِأَنْ يَفُوزَ بِمَنَازِلِهِمْ مِنَ الْجَنَّةِ الْمُحِقِّونَ، وَيُبَدَّلُوا بِهَا مَنَازِلَ مِنَ النَّارِ، كَانَتْ لِلْمُحِقِّينَ، فَجُعِلَتْ لَهُمْ مَنَازِلُهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ، ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ)^(۱)، واته: نهو رُوژه ی ساعه دئ و خوا مردوه کان تیدا زیندوو ده کاته وه، له گوره کانیان و بُو رانواندن کویان

دەكاته، لەو پۆژەدا ئەوانەى لە دنیادا قسەى ناھەق و بانگەشەى ناھەقیان كەردو، كە ھاوبەشیان بۆ خوا داناو، ئەوانە دۆرا دەبن و، ئەوانەى لەسەر ھەق بوون، ئەو مەنزەلگا و جێگا و پێگا گریمان كراوانەى بۆ بێپروایەكان لە بەھەشتى دانراون، ئێیان بە میرات دەگرن، لە جیاتی ئەوەش ئەو جێگا و پێگا گریمانكراوانەى دانراون، بۆ ئەوانەى كە ئەھلى ئیمان و كەردەوھى چاكن، (ئەگەر بێپروا و كردار خراپ بوونایە، دەچوونە ئەو جێگا و پێگایانە)، ئەو جێگە و پێگایانەش دەدرێن بە بێپروایەكان.

(ھەر كامێكیان جێگە و پێگای ئەوى دیکە، بە میرات دەگرن، ئیمانداران لە بەھەشتدا، جێگا و پێگایان بە میرات دەگرن و، بێپروایانیش لە دۆزەخدا جێگا و پێگای ئیمانداران بە میرات دەگرن).

۳- ﴿وَرَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَائِعَةً﴾، تۆ ھەر كۆمەڵێك دەبینى لەسەر چۆكان، ئەژنۆیان كەوتو، (بَارِكِينَ عَلَى الرَّكْبِ مُسْتَوْفِزِينَ عَلَىٰ هَيْئَةِ الْمَذْنِبِ الْمُنْتَظِرِ مِمَّا يَكْرَهُ)، واتە: لەسەر ئەژنۆیان كەوتوون و لەسەر ھەستن، وەك شێوھى بابایەكى تاوانبارى چاوەرێى سزا.

۴- ﴿كُلُّ أُمَّةٍ نَدَعَىٰ إِلَىٰ كَيْبِهَا﴾، ھەر كۆمەڵە بە بانگ دەكرێ بۆ نووسراوھەكى خۆى، نووسراوێكى گشتییى كە ھى تاك تاکیانى تێدا، یاخود: ھەر كۆمەڵێك بانگ دەكرێ بۆ نووسراوھەكى خۆى، واتە: تاك تاكى كۆمەڵەكە، ھەر كامیان لیست و نووسراو و پروانامەى خۆى وەر دەگرێتەوھ.

۵- ﴿الْيَوْمَ جَزَاءُ مَن كَفَرَ﴾، (پێشیان دەگووترێ): ئەمڕۆ بە پێى ئەوھى دەتانكرد، سزا و پاداشت دەدرێتەوھ، (يَكُونُ جَزَاؤُهُمْ عَلَىٰ وَفْقِ أَعْمَالِهِمْ)، سزا یان پاداشتیان بە پێى كەردەوھەكانیانە.

۶- ﴿هَذَا كَيْدُنَا يَنْطِقُ عَنِ الْحَقِّ﴾، (پێیان دەگووترێ): ئەمە نووسراوھەكەمانە بە ھەق و راستییى، لە دژتان دەدوێ، قسەتان لەسەر دەكات و شاھەدییتان لەسەر دەدات، (عُدِي يَنْطِقُ بِـ «عَلَىٰ» لِإِفَادَةِ مَعْنَى: يَشْهَدُ، (نَطَقُ) پێوێستییى بە (عَلَىٰ) نێه، (نَطِقُ)، یانى: دەدوێ.

به لَام که ده فہ رموی: (سَطِقٌ عَلَيْكُمْ)، به هُوَی (علی) وہ وشہی (سَطِقٌ) مانای (يَشْهَدُ) شی، خراوہ تہ نَبُو، وِپْرای مانای (دہدوی)، مانای (شایہ دبی دہدا) شی خراوہ تہ تَن، چونکہ بنچینہی (تَضْمِينُ)، (خرانہ نَبُو) لہ زمانی عہ پرہ بییدا، وہ ختیک کردارِ پک کہ عادت نہ، بہ پیٹیک تہ عہ ددا بکات و بہرکار بخوازی، بہو پیٹہ بہرکار دہ خوازی، وِپْرای مانای خُو، مانایہ کی دیکہش دہ گہ یہ نَبُو و لہ یہ ک کاتدا، دوو واتایان دہ گہ یہ نَبُو.

واتہ: تہ مہ نووسراہ کہی تِیمہ یہ، بہ شیوہ یہ کی راست لہ بارہ تانہ وہ دہدوی و شایہ دیتان لہ سہر دہدات.

(۷) - ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَسِيحُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، تِیمہ تہ وہی دہ تانکرد، لہ بہرمان دہ گرتہ وہ، تہ مہ بہ لگہ ہینانہ وہ یہ بُو رستہی پِشَن، واتہ: بُو یہ بہ راستی شایہ دیتان لہ سہر دہداو، لہ بارہ تانہ وہ دہدوی، تہو نووسراوہی تِیوہو، تہو تومارہی تِیمہ، چونکہ تِیمہ تہ وہی دہ تانکرد کاتی خُو، لہ بہرمان دہ گرتہ وہ

وشہی (نَسْتَسِيحُ):

أ- زانایان ہہ ندِکیان گووتویانہ: (نَكْتُبُ)، دہ مانووسی.

ب- ہہ ندِکیان گووتویانہ: (نُكَلِّفُ الْمَلَائِكَةَ بِكِتَابَتِهِ)، فریشتہ کامان تہر کردار کردبوون، کہ بینووسن.

ج- ہہ ندِکیان گووتویانہ: (تَنْقُلُ مِنَ اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ)، لہ لہ وحی پارِیزراوہ وہ تہ وہی کہ خوا ہہ موو زانایاریہہ کاتی خُو تیدا تومار کردون، لہ وِیوہ دہ مانگواستہ وہ، بہ لَام مانا راستہ کہی تہ وہ یہ: (نُسَجَّلُ وَنُصَوِّرُ)، تِیمہ تومارمان دہ کردو وِینہ مان لِن دہ گرتہ وہ، وہک چُون مرُوْف تِیستا دہ توائَن تہ وہ بکات، کہ تہ مہ بیگومان ناماژہ یہ کی عیلمیہ و تِیعجازِ یکی زانستیہ، کہ خوا ﷻ ہہ زارو چوارسہ دو تہ وندہ سال پِش تہ وہی مرُوْف بتوائَن تہو نامیرانہ دابِئَن، کہ بہ دنگ و وِینہ وہ، شان تومار دہ کَن و ہہ لیدہ گرن و لہ کاتی پِیوستدا لِن دہ درِئہ وہ، خوا ناماژہ یہ وہ کردوہ.

ههروهک له سوورهتی (الکھف) یشدا، که لهوئی قسهمان لهو بارهوه کردوه، بۆیه لێره دووباره ی ناکهینهوه، دهفهرموئی: ﴿وَجِدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ **أَحَدًا**﴾ (۱۵)، خوا دهفهرموئی: نهوهی کردبوویان به ناماده کراوی بیبیان، واته: خودی کردهوه که دهبیننهوه، خودی قسه که دهبیننهوه، خودی ههلسوکهوته که دهبیننهوه، نهک نووسراویک له لیستیکیدا، ﴿وَجِدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾، نهوهی کردبوویان به ناماده کراوی بیبیان، دهگوتی: نهوه توئی نهها ته ماشا بکه، نهوه دهنگت، نهوه وینه که ی تو، نهوه ههلسوکهوته که ی تو، ههه م نایه ته که ی سوورهتی (الکھف)، ههه م نایه ته، زۆر به روونی دهلالهت لهسهه نهوه ده که ن، ههروهها نهو نایه ته ی سوورهتی (الزلزله) یش، که دهفهرموئی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (۸)، واته: ههه که سیک به گرانیی گهردیک چاکه بکات، ده بیینی، (کردهوه که ده بیینتهوه)، ههروهها ههه که سیک به گرانیی گهردیک خراپه بکات، ده بیینی، (واته: خودی کردهوه که ده بیینتهوه).

له باره ی نهوهوه که خوا ﴿﴾ دهفهرموئی: لهو روژهدا، نهوانه ی لهسهه ناهه قن، زیانبارده بن، زانیان زۆریان قسه کردوه، به لام زۆر گه پام، ده قیکم نه بیینی لهو بارهوه، ده قیک له پتغه مبه رهوه ﴿﴾ به لام هه موویان نهو قسه یان لهو باره یهوه کردوه، که تیمانداران شوینی بیبروایان له بههه شتدا به میرات ده گرن و، بیبروایانیش شوینی تیمانداران له دۆزه خدا به میرات ده گرن.

(الشیخ حسنین محمد مخلوف) له تهفسیری نهم نایه ته له سوورهتی (التغابن) دا: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ (۱)، ده لئ: (أي: يَوْمَ غَبِنَ فِيهِ بَعْضُ النَّاسِ بَعْضًا بِزُورِ السُّعْدَاءِ مَنَازِلَ الْأَشْقِيَاءِ الَّتِي كَانُوا يَنْزِلُونَهَا لَوْ كَانُوا سَعْدَاءَ، وَزُورِ الْأَشْقِيَاءِ مَنَازِلَ السُّعْدَاءِ الَّتِي كَانُوا يَنْزِلُونَهَا لَوْ كَانُوا أَشْقِيَاءَ، مُسْتَعَارًا مِّنْ تَغَابُنِ الْقَوْمِ فِي التَّجَارَةِ) إِذَا غَبِنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا فِيهَا، وَفَعَلَهُ مِنْ بَابِ ضَرَبَ، وَفِيهِ

تَهَكُّمٌ بِالْأَشْقِيَاءِ لِأَنَّهُمْ بئُرُولِهِمْ مَنَازِلَهُمْ مِنَ النَّارِ، لَا يَغْبُثُونَ السُّعْدَاءَ^(۱)، واته: له و روژه دا که هه ندیکیان زیان له هه ندیکیان ده دن، به هوی ئه وه وه که به خته وه ران ده چنه شوینی به دبه ختان، که ئه گهر به خته وه ر بوونایه، ده یانچوونه تی له به هه شتی و، به دبه ختان و خرابه کارانیش ده چنه شوینی به خته وه ران له دۆزه خدا، که ئه گهر خرابه کار بوونایه، ده یچوونه تی، ئه میش خوازاوه ته وه له (تَغَابَنَ الْقَوْمُ فِي التَّجَازَةِ) واته: کۆمه له خه لکتیک له بازرگانیی دا زیانیان له یه کدی دا، ئه گهر هه ندیکیان زیانیان له یه کدی دا تیدا، کرداره که شی له جوژی: (ضرب) وه هاتوه (عَبَّ يَغْبِنُ، ضَرَبَ يَضْرِبُ)، ئه مه جوژیک له گالته پیکردنیش به به دبه ختان و بیروایه کان، چونکه ته وان که له دۆزه خدا، شوینی به هه شتییه کان، شوینی ئیمانداران به میرات ده گرن، له راستیدا، زیان له ئیمانداران نادهن، هه ر سزاو ئازار بو خویان زیاد ده که ن.

(۱) صفوة البيان لمعاني القرآن، ص ۷۲۷ و ۷۲۸.

مهسه لهی دووهم:

برواداران کردار باش که خوا ده یانخاته نیو به زهی خو به وه، بردن وه و به مراد گه یشتنی مه زیان پی ده بری و، بی پروایانی خو به زلگرو تاوانباریش، که هه میسه له گومان و دوو دایی دابوون، له باره ی په یامی خوا و له باره ی روژی دوایی و، دیداری خوا وه، خراپه کانیا نیان بو درده که ون و، سزای نه وه ی گانته یان پتده کرد، دور یان ده دات:

خوا ده فهرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿۳۰﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ ﴿۳۱﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِيكَ ﴿۳۲﴾ وَيَدَّٰهُمُ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۳﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سیزده برگه دا:

(۱) - ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، نجا نه وانهی بر وایان هینا وه و کرده وه باشه کانیا نه نجامداون.

(۲) - ﴿فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾، په ره درگاریان ده یانخاته نیو به زهی خو به وه.

(۳) - ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ﴾، ئا نه وه به ئامانج گه یشتن و بردنه وهی مه زن و ئاشکرا و روونه.

لیره که ده فهرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، (ف) ی (فأما): (لِعَطْفِ الْمُفْصَلِ عَلَى الْمُجْمَلِ، وَهَذَا تَفْصِيلٌ لِمَا: ﴿وَرَوَى كُلُّ امْتَرَجَائَةٍ﴾)، که ده فهرموی: (فأما)، ئەم (ف) ه بو بادانه وه یه، بادانه وه ی قسه ی روون و ئاشکرا له سه ر قسه یه ک که پیشتر به کورتیی کراوه، نه وه ی به کورتیی کراوه، نه وه یه که ده فهرموی:

﴿وَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَانِيَةً﴾، هەر کۆمه لێک دهبنی لهسهر نهژۆيان، ئنجا دێته سه ر درێژه کهي: ئهوانه ي لهسهر نهژۆيانن، که هه موو مروّفه کانن، به لّام ئهوانه يان که بروايان هه تاوه و کردهوه باشه کانيان ئه نجام داو، ﴿فِي دَعْوَاهُمْ رِيحٌ فِي رَحْمَةٍ﴾، پهروه دگاريان ده بانخاته ئيو به زه يي خۆيه وه، ئه مه بۆ ئه وه يه هه م برواداران دلخۆش بکړين و موژده يان پتې بدرئ، هه م بۆ خراپه کارانيش دياره هه وائێکی ناخۆشه و، زياتر مایه ي خه فته و مه ينه تيانه، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْقَوْمُ الْاٰمِيْنُ﴾، (الْفَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُضُولِ السَّلَامَةِ)، (فَوْز): بریتیه له وه که ئینسان چاکه و خێرو بهرژه و نه ديدی بۆ دابين بئ، له گه لّ سه لامه تیی و بيمزه ره تیی و بئ به لایيشدا، چونکه جاري وایه ئینسان قازانج ده کات، يا خود خۆشيه يکی دیته رئ، به لّام ناره حه تيانيش ده بنئ، به لّام (فَوْز) ئه وه يه که به بئ دیتنی ناره حه تیی، خێرو خۆشیی ببینئ.

ئنجا دیته سه ر باسی حالّ و گوزه رانی ئه وانه ي بیروان:

(۴) - ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به لّام ئه وانه ي بیروان، واته: بیروابوون به خوا ﷻ، يا خود بروايان به خوا هه بووه، وه ک به ديه ئنه رو پهروه ردگار، به لّام بیروابوون به يه کتایی خوا له په رستران دا، يان: بیروابوون به په يام و پتغه مبه ری خوا ﷻ، يا خود بروايان به وه ش بووه، به لّام بیروابوون به دیداری خوا، ئه وانه ي بیروابوون به هه ر شيوه يه ک له شيوه کانی بیروایی.

(۵) - ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ مَأْتِي تَنَا عَلَىٰ كُر﴾، ئایا ئایه ته کا مته تان به سه ردا نه ده خو ئترانه وه؟ وه ک پتشر تیش گوته مان: ئه مه لیره دا شتیک قرتتیراوه، که به سیاق و سه ليقه ده زانرئ، واته: (يقال لهم)، پتيان ده گو تریئ: ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ مَأْتِي تَنَا عَلَىٰ كُر﴾، ئه دی ئایه ته کانی مه تان به سه ردا نه ده خو ئترانه وه؟ ئه مه په رسیار کردنه و په رسیار کردنه که ش ده گونجی بۆ سه رزه نشت بئ، ده شگونجی بۆ چه سه پاندن بئ، واته: خو تان ده زانن ئایه ته کانتان به سه ردا ده خو ئترایه وه، يان بۆ هه ر دوو کپانه، بۆ سه رزه نشتیشه و بۆ چه سه پاندنیشه، به لّام به ته نکید بۆ

نکوولیبلیکړدن نیه، چونکه لهوې کهس نکوولیبی لهوه ناکات، که نایه ته کانی خوای پیگه یشتن و به سریدا خوږترانه وه.

۶- ﴿فَأَسْكَبْتُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، که چی ټیوه خوټان به زلگرت و، کومه ټیکي تاوانبار بوون، که ده فهرموئ: ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ﴾، له جیاتی نه وهی بفهرموئ: (وکنتم مجرمین) بویه وا ده فهرموئ: تاکو نه وه بگه یه نن که تاوانباری بوته خه سله ټیکي ریشه داریان و، ټیکه ل به دهروونیان بووه، تاکو وای لیها توه بوته راگر (مقوم) ټک له راگره کانی کومه لبوونیان. که واته: لیره خوا ﷻ سی موریان به ټیو چه وانه وه ده نن:

یه که میان: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بی پروایی.

دووه میان: ﴿فَأَسْكَبْتُمْ﴾، خو به زلگه ری.

سینه میان: ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ﴾، تاوانباری.

که له راستیدا نه و سینه ټیکه لکیشن و یه کدی په لکیشن ده کهن، ههر کهس بی پروا بی، خو به زلگیش ده بی، ههر کهس دان به بوونی خوادا نه هینتی، یان دان به بوونی خوادا بینتی، به لام دان به راستی پیغه مبه ردا نه هینتی، یا خود بروای به دیداری خواو روژی دواپی نه بی، که سی وا ههر له خووه بوغرا ده بی و، خوئی له لا زل ده بی، نه وهش سره ده کیشن بو نه وهی تاوانباری بکات و، رپی گوناج و تاوانی له به رده مدا ناچووخ و تخت ده بی، وه ک خوا ﷻ له سورپه تی (القیامة) دا ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ يُرْمَى الَّذِينَ لَا يُعْجَبُونَ أَمَانَةً﴾ ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ﴿١﴾، مروقی بی پروا دپه وئی له پیښیه وه، گونا هو تاوان بکات، خراپه کاری بکات، بویه دپرسئ: روژی قیامه تی که نکبیه؟

له راستیدا روژی قیامه ت و پروا بوون به روژی دواپی، به سزاو پاداشتی خوا، له مپه رو کوسیتکه له به رده م ټینساندا، که تاوان و لادان بکات، به لام که سیک بروای به وه نه بی که ده چپه وه خزمه ت خوای په روه ردگار و خاوه تی خوئی، نه و

کاته له لای وی: مانایهک بۆ چه لال و چه رام و، مانایهک بۆ چاکه و خرابه نامینئ، چونکه ئیمان ئه و چاوهگهیه، مانا ده دات به هه رچی ره وشت و به هایه، که ئیمان نه بوو، هه موو ره وشت و به هایه کان بئ پشتیوان ده بن، وه کو پاره ی بئ پشتیوان (رصید) و ره وشت و به هایه کان، هه یج واتایه کیان نامینئ، به لام راستی و پاکیی و چاکیی و هه موو سیفه ته به رزه کان، ئیمان واتاو ئیوه وۆکیان پێده دا، وه ک له مه و سووعه ی (ئیمان و ئیلحاد) دا، باسمان کردوه له راستیدا له گه ل له گه ل ئیلحادو بیپروایی دا، واتایه ک بۆ ره وشت و به ها به رزه کان نامینتته وه و، خه سه له ته په سنده کان ئه و پشتیوانه یان نابئ، بوون و پاساو و به رده و امییان پتیدات.

۷- ﴿وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، هه ر کاتیک (له دنیا دا پتتان) ده گوترا: به دلنایی به لئینی خوا راسته، یانی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ بِحَقِّ السَّاعَةِ الَّتِي يُبْعَثُونَ فِيهَا، ثَابِتٌ﴾، به لئینی خوا، به و کاته ی تیدا زیندوو ده کرئته وه، راست و چه سپاوه.

۸- ﴿وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، ئه و کاته دیارییکراوه ش، هه یج دوو دلئیی تیدانیه، وشه ی (الساعة) که به (أل) ناستیواوه، بۆ (عهد)، (التَّعْرِيفُ لِلْعَهْدِ، وَهِيَ سَاعَةُ الْبَعْثِ)، واته: ئه و کاته دیارییکراوه ی که زیندووکرانه وه ی تیدا ئه نجام ده درئ، هه یج دوو دلئیی تیدانیه، واته: دوو دلئیی تیدانیه، ئه گه ر به چاوی عه قل و مه نتیق ته ماشای بکه ی، به چاوی ویزدان ته ماشای بکه ی، ئه گه رنا ئه وه تا بیپروایان تیدا، له گومان دابوون و، تیدا دوو دل بوون، له بهر ئه وه ی به چاوی عه قل و مه نتیق ته ماشایان نه کردوه و، به چاوی وه حییش هه ر هه یج ته ماشایان نه کردوه و، عه قلئ سه لیمی خویشیان تیدا چاک به کارنه هیناوه، کاتیک پتتان ده گوترا: به لئینی خوا راسته و چه سپاوه، قیامه تیش جئیی دوو دلئیی نه.

۹- ﴿قَلَّمَ مَا نَدَرَى مَا السَّاعَةُ﴾، ئیوه گوتتان: ئیمه نازانین کاته که چیه؟ واته: نازانین ئه و کاته ی ئیوه ده لئین: خه لکی تیدا زیندوو ده کرئته وه، چیه؟! ئنجا ئه مه نکوو لیبکردنه هه ر له خودی هه بوونی (ساعة)، که شتیک نه بزانی و ده رک بکری و عه قل په ی پئ بات، واته: شتیک ناماقوول، ئه م ته عبیره ئه وه ده گه به نئ.

۱۰- ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، تيمه ته نيا به گومانتيكي بيتهيز گومان ده به ين، ليره دا كه ده لي: ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، نهمه پتي ده گوتري: ﴿الِاسْتِثْنَاءُ الْمُفْرَغُ﴾، هه لاواردني به تا لکراو، خالي سیکراوه، تنجا شاره زايان و ريزمانزاني عه ره يبي، نيشکالي تکیان ليره دا باسکردوه، كه گوتوو يانه: ﴿لَا يَصِحُّ أَنْ يَكُونَ الْإِسْتِثْنَاءُ مُفْرَعًا لِلْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ، لِأَنَّهَا فَائِدَةُ التَّفْرِيعِ﴾، هه لاواردني خالي سیکره وه له به رکاري ره ها، راست نيه، چونکه خالي سیکردنه وه كه سوودي ناميتن، ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، ياني: ﴿مَا نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، گومان نابه ين، جگه له گومان، ده لين: نهمه واتايه كي بو ناميتته وه، گومان نابه ين، جگه له گومان!

به لام (ابن هشام) له (معني اللبيب) دا، كه كتبي تيكي ريزماني عه ره يبيه ده لي: ﴿مَضْمُوحُ اسْتِثْنَاءِ الظَّنِّ مِنْ نَفْسِهِ، أَنَّ الْمُسْتَثْنَى هُوَ الظَّنُّ الْمَوْصُوفِ بِمَا دَلَّ عَلَيْهِ تَكْثِيرًا مِنَ التَّحْقِيقِ الْمُشْعِرِ بِهِ التَّوْبِينُ﴾، نه وه ي وا يکردوه گومان (ظن)، له خو ي هه لباو يردني، ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، نه وه يبه كه هه لاو يردراو، بريته له و گومانه ي كه مادام به نه ناسراو (نكرة) هاتوه، ماناي وايه شتيكي كه م و بچووك و كه م بايه خه، واته: تيمه گومان نابه ين، جگه له گومان تيكي بن هيژ، تنجا نهمه وا يکردوه كه نه وه لاواردن (استثناء) ه، ليره دا دروست بيت، نه وه ته نو ليك.

هه نديكي ديكه ش گوتوو يانه: ﴿ضَمَّنَ (نَظُنُّ)، مَعْنَى نَعْتَقِدُ، يَعْنِي إِنْ نَعْتَقِدُ إِلَّا ظَنًّا﴾، (نَظُنُّ) ماناي (نَعْتَقِدُ) ي خراوه ته نيو، ياني: قه ناعه ت و پروامان نيه، جگه له گومان، واته: پيمان وانيه قيامه ت بي و قه ناعه همان پتي نيه، جگه له گومان.

به بوچووني من هه ردووكيان جوانن، له هه ردوو حالاندا ده لي: ﴿مَفْعُولًا: (نَظُنُّ)، مُحَدِّثًا لِدَلَالَةِ الْكَلِمِ عَلَيْهِمَا أَي: إِنْ نَظُنُّ السَّاعَةَ وَاقِعَةً﴾، هه ردووك به رکاري (نَظُنُّ) قرتي تراون، چونکه سياقي قسه كه ده يانگه به ني، پيمان وانيه (ساعة) بي و بقه ومي، چونکه (نَظُنُّ: ظُنُّ مُحَمَّدٌ زَيْدًا وَاقِعًا)، (نَظُنُّ) دوو به رکار (مفعول به) ي ده وين، كه ليره دا هه ردووكيان قرتي تراون، چونکه ديان، واته: تيمه پيمان وانيه (ساعة) بي، پيمان وانيه كاته كه يان قيامه ت بي، (الساعة).

بەرکاری یەكەمیەتی و (واقعة) بەرکاری دوومیەتی و، ھەردووکیان قرتیژان، لەبەر ئەوەی بەپێی سەلیقە و سیاق زانراو و دیارن.

(۱۱) - ﴿وَمَا عَنُ بِمُسْتَقِيرَةٍ﴾، تێمەش لە دنیایان نین، واتە: تێمە لە دنیایان نین، بەھاتنی رۆژی قیامت، ئەمەش دەریدەخات کە (اليقين والظن)، ھەك پێشتریش گوتوویمان: رێك دژو پێچەوانە یەكدین، لە ھەر شوئینیک یەقین ھەبێ، گومان نابێ، و پێش گومانیش دوو دلێی (شك) نابێ، (الظن)، واتە: گومان، (الشك)، واتە: دوو دلێی، ئنجا ئەكەر گومان نەبێ، دوو دلێی ھەر نابێ، چونكە دەفەرموێ: (إِنْ تَطَنَّ إِلَّا طَنًّا وَمَا عَنُ بِمُسْتَقِيرَةٍ) (۲۳)، ئەنیا گوماننیک بێ ھێژمان دەبرد، یاخود قەناعەتمان وابوو، ئەنیا بە گومان قەناعەتمان وابوو و، تێمە لە دنیایان نەبووین، كەواتە: دلنایی و گومان (اليقين و الظن)، دژو پێچەوانە یەكدین.

(۱۲) - ﴿وَبَدَأْتُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا﴾، سزای كردهوه خراپەكانی كە و دەستیان ھینا بوون، بۆیان دەرکەوت، یاخود: ئەو شوئینەوارە خراپانە و دەستھێنانەكەیان - كە لەسەر كوفر بنیاترابوو - پەیدای كردهوون، بۆیان دەرکەوتن.

(۱۳) - ﴿وَسَأَقُ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، ئەوەی پێشتر گالتهیان پێ دەكرد كە مارۆی دان، (وَسَأَقُ) بە مانای (فز) دێ و، بە مانای (أَخَاط) ش دێ، واتە: دابەزێ سەریان، كە مارۆی دان، (مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) (۲۴)، ئەوەی پێشتر گالتهیان پێ دەكرد، واتە: سزایەكە یەكە مارۆی دان، یاخود: خودی گالتهپێكراوەكە، كە سزای خواپەو، دۆزەخە كە مارۆی دان.

مہ سہ لہی سئیہ م:

به بېروایان ده گوتړی: نه مړو پشکویتان ده خهین، وهک چوڼ تېوه دیداری نه مړو تان پشکووی خستوهو، جیگاشتان ناگره له سوڼکھی گانه کردنانه وه به نایه ته کانی خواو، فریو خواردنتان به ژبانی دنیا، که سه رهنجام له دوزه خدا هه میسه یی ده بن و، ریشتان نادری، خوا رازی بکه و، گله یی خوا له سه ر خوتان نه هیلن:

خوا ده فهرموی: ﴿ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكَ أَفَئِنَّ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ ناصِرِينَ ﴿٣١﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ أَخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُرُؤًا وَعَرَّتْكُمْ الْخَيْرَةَ الدُّنْيَا فَلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْعَتُونَ ﴿٣٢﴾ ۴

شیکردنوهی تم دوو نایه ته، له هه شت برکه دا:

(۱) - ﴿ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكَ ۴﴾ گوتراش: نه مړو له بیرتان ده کین، (فهراموشتان ده کین و پشت کویتان ده خهین)، به کئ گوترا؟ به دلنایی به بېروایان گوتراو، لهو سیاقه شدا، دیاری نه کراوه بیژره که کینه، نه مه ش جوړیکه له به کهم ته ماشاکردن، یانی: که سیک راسپیدردا نه دیان پې بلن، که مسوگر فریشته کانن، وشه ی (نَسَفُكَ)، (تَنَزُّكُمْ تَزَكًا مُؤَبَّدًا، لَأَنَّ النَّسِيَانَ تَزَكُ الشَّيْءِ الْمُنْسِي، أَوْ النَّسِيَانَ مُسْتَعَارًا لِلْهَمَالِ وَعَدَمِ الْمُبَالَغَةِ)، ﴿ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكَ﴾، واته: وازتان لن دینین به یه کجاره کی، چونکه له بیرچوون بریتیه له وازهمینانی له شتیک به یه کجاری، یاخود لیره دا وشه ی (النَّسِيَانُ، نَسَفُكَ)، خوازاوه ته وه بو پشکوویخست و گوئی پنه دان و بایه خ پنه دان، واته: نه مړو پشکویتان ده خهین و بایه ختان پینادهین.

(۲) - ﴿ مَا كُنْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا ۴﴾ وهک چوڼ تېوه دیداری نه مړو ژه تان له بیر چوو بوو، یان: فهراموش کردبوو و پشکویتان خستبوو، (اللقاء: وجدان الشيء شيئاً في مكانٍ لقي

زَيْدَ عَمْرًا). (اللِّقَاءَ) بریتیه لهوهی شتییک له شوینییک شتیکی لی هه لکهوئی، وهک ده لی: (لَقِيَ زَيْدَ عَمْرًا)، زهید تووشی عهمر بوو، یانی: له کات و شوینیکی دیارییکراودا.

(۳) ﴿وَمَا وَكَّرَ النَّارُ﴾، جیگه و پیکه ی حهوانهوه تان ناگره، (المَأْوَى: الْمَكَانُ الَّذِي يَأْوِي إِلَيْهِ الشَّخْصُ بَعْدَ أَعْمَالِهِ)، (المَأْوَى): بریتیه لهو شوینهی که سیک په نای بو ده بات، دوی نه نجامدان کاره کانی، که ماندوو ده بی و، ناره حهت ده بی، ده چن له ویدا پشوو بدات و ئیسرا حهت بکات، واته: شوینی پشوودان و حهوانهوه، نه گهر بو ئیوه هه بی له رژیی دوا ییدا، ناگری دۆزه خه، خوا په نامان بدات.

(۴) ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾، هیچ پشتیوان و سه رخه رو هاوکاریشان نین، (أَنْتُمْ لَكُمْ، أَي: نَاصِرٍ مَهْمَا كَانَ)، (وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۲۱﴾)، ئەم (مِنْ) ه، که بو ده ستییکه (إِبْتِدَائِيَّة)، واته: هه له سه ره تایی سه رخه رو پشتیوانانهوه، تاکو کۆتاییان، هه له بچووکیان تاکو که وره یان، هیچ پشتیوانیکتان نیه، نه کهم، نه زۆر.

(۵) ﴿ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ أَتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوءًا﴾، ئەمه شتان ئەم سزایه تان، یان ئەم سه ره نه جامه شووم و پر مهینه تیه تان، به هوی ئه وه وه یه که ئیوه نایه ته کانی خواتان به کالته پیکراو گرتبوون، کالته تان پی ده کردن، به کالته جار تان گرتبوون، دیاره وشه ی (هُزُوءًا: الْهُزُوءُ: مَصْدَرٌ مُرَادٌ بِهِ اسْمُ الْمَفْعُولِ مِثْلُ: خَلَقَ وَمَخْلُوقٍ، هُزُوءًا)، أَي: مَهْزُوءًا، واته: ئه وه به هوی ئه وه وه یه که نایه ته کانی خواتان کالته پیکراو گرتبوون، به کالته جار تان گرتبوون، (هزه)، چاوه که به مانای (مهزوء) و به رکار (مفعول به)، وهک چۆن (خلق)، به مانای (مخلوق) ه، دروستکراو.

(۶) ﴿وَعَرَّيْتُمْ الْحَبْرَةَ الدُّنْيَا﴾، (ویرای ئه وهی نایه ته کانی ئیمه تان به کالته جار گرتبوون)، ژبانی دنیش فریوی دان، (التَّغْرِيبُ: الإِطْمَاعُ الْبَاطِلُ)، (تغریر) بریتیه له به ته ما کردنیکی پووچ، به ته ما کردنیکی بن بنه ما، به کوردیی ده گوتری: هه لئه له تاندن، فریودان، کلاو له سه رنان.

(۷) ﴿فَأَلِيمٌ لَا تَصْرُحُونَ مِنْهَا﴾، ئەمرۆ ئیوه لیی نابرینه ده ری، خو ئیروا ویشه ته وه: (لَا يَخْرُجُونَ

مِنْهَا)، ئەمڕۆ ئێوھ لێی ناچنە دەری، واتە: لە ئاگر ناچنە دەری، یاخود لێی نابریئە دەری، لێی دەرباز ناکرین.

۸- ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾، داواشیان لێ ناکرێ، داواى لیبوردن بکەن، یاخود: داواشیان لێ ناکرێ، پەرورەدگاریان پازیی بکەن، داوايان لێناکرێ کلهیی پەرورەدگاریان لەسەرخۆیان لابهرن و، سەرەنجام پەرورەدگاریان پازیی بکەن، بۆیە زانايان هەندیکیان گوتووینە: ﴿وَلَا يُسْتَعْتَبُونَ﴾: ئی: لَا يُطَلَّبُ مِنْهُمْ إِرْضَاءِ اللَّهِ، داوايان لێناکرێ خوا پازیی بکەن، هەندیکیشیان گوتووینە: ﴿وَلَا يُسْتَعْتَبُونَ﴾، یانی: داوايان لێناکرێ داواى لیبوردن بکەن، واتە: کلهیی خوا لەسەر خۆیان لابهرن، وەک پێشتریش گوتم: ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (فصلت) و، لە تەفسیری سوورەتی (النحل) یشدا، بە درێژیی لە بارەى وشەى (إِعْتَاب، وَإِسْتِعْتَاب) هوه قسەمان کردوه.

مہ سہ لہی چوارہم و کو تابی:

ستایش کردنی خوی پەروردگاری گہردوون و جیہانیان، کہ مہزنی و، ہرزئی و گہورہی پرها، لہ بووندا تہنیا ہی ویہو، خوا زال و کارہہ جیہہ:

خوا دہفہ رموی: ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳۹﴾

شیکردنہوی ثم دوو ئایہتہ، لہ چوار ہرگہدا:

۱- ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ﴾، ستایش تہنیا ہی خویہ، (ف) ی سہر (فَلَيْهِ)، (فَاءَ) لَلتَفْرِيعِ، فَإِنْشَاءَ الْحَمْدِ لِه تَعَالَى وَتَخْصِيصَه بِه، وَحَضْرَه عَلَيْهِ، مُتَفَرِّعٌ عَمَّا سَبَقَ فِي هَذِهِ السُّورَةِ الْمَبَارَكَةِ مِنْ ذِكْرِ آيَاتِ اللَّهِ وَنِعْمِهِ وَهِدَايَتِهِ وَلُطْفِهِ مَعَ عِبَادِهِ، واتہ: (ف) بُو لِقِ لِيكْرَدْنَه وَهِيہو، ئەوہ دہگہیہنئ کہ ئەوہی لیرہدا دہگوترئ، لہوہی پئشہوہ سہرچاوہ دہگرتئ، چونکہ: پاگہ یاندنی ستایش کردنی بُو خوی ہرزو پتوہ تاییہ تکر دنی و، تیدا کور تہہ لہیتانی، ہمہ مووی پیدابووہ لہوہی کہ لہم سوو پرتہ موبارہ کەدا، پئشتر باسکراوہ، لہ باسی نیشانہ کانی خواو چاکہ کانی خواو پئنامی و ہیدایہتی خواو لوتف و کہرہم و ہرزہی خوا لہ گہل بہندہ کانیدا، تنجا پەروردگاریک و ابئ، ہمہوو ستایشیک تہنیا شایستہی ئەوہ.

۲- ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پەروردگاری ناسمانہ کان، پەروردگاری زہوی و، پەروردگاری جیہانیان، سئ جارن دووبارہ کردنہوہی پەروردگاریتیی خوا، لیرہدا لہبہر تہوہیہ کہ پئنگہو شوئنہ کہ دہیخوازی، پەروردگاریتیی خوا، واتہ: مشوورخوردنی خواو بہسہر پاگہیشتنی و خواوہنداریتیی و پەروردہ کردنی خوا، تاییہہ ندرتین سیفہتی خویہ، لہ پە یوہندی لہ گہل دروستکراوہ کانیدا.

۳- ﴿وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ہہرچی مہزنی ہہیہ، ہہر بُو وییہ لہ ناسمانہ کان و زہویدا، (الْكِبْرِيَاءُ): (الْعِظْمَةُ الْمُطْلَقَةُ، وَالْعُلُوُّ الْمُطْلَقُ، وَالْجَلَالُ وَالْجَمَالَ وَالْكَمَالَ

فِي الذَّاتِ وَالصَّغَاتِ، (الْكِرْيَاءُ) بە ماناي: مەزنىي رەھا، بەرزىي رەھا، گەورەيى رەھا، ھەرۋەھا جەلال و جەمال و كەمال لە زات و لە سېفەتەكانى دا.

(جالال)، واتە: شكۆ ھەيىەتى خوا، (جمال)، واتە: جوانىي خواي پەرۋەردگار، ۋەك بۇ خواي پەرۋەردگار شايستەيە، (كەمال)، واتە: تەواويى خوا ﷻ، ھەم لە زاتىدا، ھەم لە سېفەتەكانىدا، تەنبا ھى خوايە.

٤- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ھەر ئەو زالى كارزانە، بېگومانىش (عزە) سېفەتتىكى كۆكەرەۋەيە بۇ ھەموو سېفەتەكانى ھىزۆ دەسەلات و ھەيىەت و، (حكمتە)يش، كۆكەرەۋەيە بۇ ھەرچى پەيۋەندىي ھەيە بە زانىارىي و شارەزايى و ئاكادارىي خواۋە ﷻ لە بارەي دروستكراۋەكانىەۋە.

دوو فەرموودەي پىغەمبەرى خوا ﷻ لەبارەي گەورەيى و مەزنىي خوا و تەنبا پەرسىنىيەۋە: ھاتوۋە:

١- فەرموودەيەك لەوبارەۋە كە ھەركەس گەورەيى و مەزنىي بخوازى - بەسەر خەلكدا - ۋەك ئەۋەيە ناكۆكى ھەبى لەگەل خوادا لەسەر گەورەيى و مەزنىي، كە دوو سېفەتى ھەرە تايبەتى خوان:

اعْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْكِرْيَاءُ يَدَانِي، وَالْعِظْمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَارَعَنِي شَيْئًا مِنْهُمَا، أَلْقَيْتُهُ فِي جَهَنَّمَ» (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٩٧٠٣، وَمُسْلِمٌ: ٢٦٢٠، وَالبخاري في «الأدب المفرد»: ٥٥٢، وَأَبُو دَاوُدَ: ٤٠٩٠، وابن ماجه: ٤١٧٤).

واتە: ئەبوو ھورەيرە (خوا لىي رازى بىن) دەلىن: پىغەمبەرى خوا ﷻ فەرمووى: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) دەفەرمووى: گەورەيى كراسمە، (يان گەورەيى و شكۆي ھەرە بەرز كراسمە) و مەزنىي پۆشاكمە، ھەر كەسەك لە يەكەك لە ۋە دووانەمدا لەگەلم ناكۆك بىن، دەپخەمە تىو ئاگر.

واته: گه‌وره‌یی و مه‌زنی، سیفه‌تی تاییه‌تی خوان، بویه هه‌ر که‌سیک خوئی به گه‌وره بگریئ و، خوئی به مه‌زن بگریئ له به‌رانبه‌ر مروّقه‌کاندا، نه‌وه مانای وایه، ناکوکیی هه‌یه له‌گه‌ل خوادا له‌سه‌ر نه‌وه دوو سیفه‌تانه‌ی که تاییه‌تن به خواوه ﴿۱۸﴾، هیچ که‌سیک بوئی نیه لاتی نه‌وه دوو سیفه‌ته لئ بدات، نه‌گه‌رنا مانای وایه بوغرا بووه‌وه له که‌ولئی خوئی ده‌رچوه‌وه، تووشی سزای خوا ده‌بی.

۲- فه‌رمایشتیکی پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿۱۸﴾ له به‌ره‌ی خوا په‌رستان و جگه له خوا په‌رستانه‌وه له قیامه‌ت دا:

ئه‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿۱۸﴾ دینین، که‌شیکردنه‌وه‌وه پوونکردنه‌وه‌ی نه‌وه نایه‌ته موباره‌که‌یه که‌ده‌فه‌رموئ: ﴿وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةٍ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا﴾ ﴿۱۸﴾، هه‌موو کۆمه‌لیک ده‌بینی له‌سه‌ر نه‌ژنۆیان که‌وتوون، هه‌ر کۆمه‌لیک بوئ نووسراوه‌که‌ی خوئی بانگ ده‌کریئ:

له فه‌رمووده‌یه‌که‌دا^(۱)، پیغه‌مبه‌ر ﴿۱۸﴾ ده‌فه‌رموئ: (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : قُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ نَرَىٰ رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ؟ قَالَ : « هَلْ تَصَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ إِذَا كَانَتْ صَحْوًا ؟ » قُلْنَا : لَا. قَالَ : « فَإِنَّكُمْ لَا تَصَارُونَ فِي رُؤْيَةِ رَبِّكُمْ يَوْمَئِذٍ، إِلَّا كَمَا تَصَارُونَ فِي رُؤْيَيْهِمَا ». ثُمَّ قَالَ : « يُنَادِي مُنَادٍ : لِيَذْهَبْ كُلُّ قَوْمٍ إِلَىٰ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. فَيَذْهَبُ أَصْحَابُ الصَّلِيبِ مَعَ صَلِيبِهِمْ، وَأَصْحَابُ الْأُوتَانِ مَعَ أُوتَانِهِمْ، وَأَصْحَابُ كُلِّ آلِهَةٍ مَعَ آلِهَتِهِمْ، حَتَّىٰ يَبْقَىٰ مَنْ كَانَ يُعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ، وَغَيْرَاتٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، ثُمَّ يُؤْتَىٰ بِجَهَنَّمَ تُعْرَضُ كَأَنَّهَا سَرَابٌ، فَيَقَالُ لِلْيَهُودِ : مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ؟ قَالُوا : كُنَّا نَعْبُدُ عَزْرِيْرَ ابْنَ اللَّهِ. فَيَقَالُ : كَذَّبْتُمْ، لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ ؟ قَالُوا : نُرِيدُ أَنْ تَسْقِيَنَا. فَيَقَالُ : اشْرَبُوا. فَيَتَسَاقَطُونَ فِي جَهَنَّمَ، ثُمَّ يُقَالُ لِلنَّصَارَىٰ : مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ؟ فَيَقُولُونَ : كُنَّا نَعْبُدُ الْمَسِيحَ ابْنَ اللَّهِ. فَيَقَالُ : كَذَّبْتُمْ، لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ ؟ فَيَقُولُونَ : نُرِيدُ أَنْ تَسْقِيَنَا.

(۱) أخرجه البخاري: ۴۵۸۱، ومُسْلِم: ۱۸۳، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

فَيَقَالُ : اشْرَبُوا . فَيَتَسَاقَطُونَ ، حَتَّى يَبْقَى مَنْ كَانَ يَعْْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ ، فَيَقَالُ لَهُمْ : مَا يَحْبِسُكُمْ وَقَدْ ذَهَبَ النَّاسُ ؟ فَيَقُولُونَ : فَارَقْنَاَهُمْ وَنَحْنُ أَحْوَجُ مِنْهُ إِلَى الْيَوْمِ ، وَإِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي : لِيُلْحَقَ كُلُّ قَوْمٍ بِمَا كَانُوا يَعْْبُدُونَ . وَإِنَّمَا نَنْتَظِرُ رَبَّنَا . قَالَ : فَيَأْتِيَهُمُ الْجِبَارُ ، فَيَقُولُ : أَنَا رَبُّكُمْ . فَيَقُولُونَ : أَنْتَ رَبَّنَا . فَلَا يَكْلُمُهُ إِلَّا الْأَنْبِيَاءُ ، فَيَقُولُ : هَلْ يَبْنِيكُمْ وَيَبْنِيهِ آيَةٌ تَعْرِفُونَهُ ؟ فَيَقُولُونَ : السَّاقِ . فَيَكْشِفُ عَنْ سَاقِهِ ، فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ ، وَيَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ لِلَّهِ رِيَاءً وَسُمْعَةً ، فَيَذْهَبُ كَيْمَا يَسْجُدُ فَيَعْبُدُ ظَهْرُهُ طَبَقًا وَاحِدًا ، وَاتِهِ : لَهُ رِوَايٌ قِيَامُهُ تَدَاهِرُ كَوْمَهُ لِيَكُ جِي پەرستېن، بوى وينا ده كرى، (بهرديان پرست بڼ، په يكهريان پرستېن، ته خته و داركيان پرستېن، ناژه لنيكيان پرستېن، هه رچييان پرستېن، نهو شته وينا ده كړي ته وه و ده هيرته گوري)، دوايي به هه ر كه سيك كه شتيكي پرستوه، ده گوتري: هه ر كه سيك هه ر شتيكي پرستوه، شويي بكه وي، ئيدي هه ر كه سه و ده چي بهره و پرستراوى خو، (ياخود: نهو پرستراوانه، ده كړنه پيشهنگ و سه ر قافله بو ناگرا، هه تا نهو خه لكه ي كه له دنيا دا پرستويان، ده كه ونه شوئييان تاكو ده يانخه نه نيو ناگري دوزه خه وه، نجا نومه تي موحه مه د ۱۰۰ ده مي نيته وه له گه ل خاوه ن كتيبان، (كه ليره دا باسي جووله كه و نه صرانييان كراوه)، پيشي به جووله كه كان ده گوتري: نيوه چيتان ده پرست؟ ده لين: خوامان ده پرست و (عوزه ير) يشمان ده پرست، جگه له كه ميكيان (كه ميكيان كه ته نيا خويان پرستوه و عوزه ير يان نه پرستوه)، پييان ده گوتري: عوزه ير، نه له نيوه يه و نيوه ش له وي نين، عوزه ير به نده يه كي صالحى خوا بووه و بهس خوا پرست بووه، بويه به لاي چه پيدا ده گيرين، (يانى: ره پيچهك ده درين و كو ده كړنه وه)، ئيدي نه وان ده چن و ناتوان مي ننه وه، (رېك به پيشخو ده درين، بهره و دوزه خ)، دوايي بانگي نه صرانييه كان ده كرى، پييان ده گوتري: نيوه چيتان ده پرست له دنيا دا؟ ده لين: نيمه خوامان ده پرست و (مه سيح) يشمان ده پرست، جگه له كه ميكيان، (كه ميكيان دياره بهس خويان پرستوه)، پييان ده گوتري: عيسا نه له نيوه يه و نه نيوه ش له وين، چونكه نهو ته نيا خوا پرست بووه، نه وانيش به لاي چه پيدا ده گيرين و ده برين و، ده رون و ناتوان مي ننه وه، (واته: بهره و دوزه خ

دەبرین، ئۆممەتی موحمەد ﷺ دەمیتتەو، پێیان دەگوتری: ئیوێ چیتان دەپەرست؟ ئەوانیش دەلین: ئیمە تەنیا خوامان دەپەرست، ئیمە بۆیە لەوانە جیابوینەو لە ترسی ئەمڕۆ، بۆیە ئیمە تەنیا خوامان پەرستو، ئیدی مۆلەت دەدری بە برواداران کە کپنووش بەرن، برواداران کپنووش بۆ خوا دەبن، بەلام لە لای هەر بروادارێکەو، موناڤیقێک و دەغەتیک هەیه، بابای موناڤیق پشتی رەق دەبی و ناتوانی کپنووش بەری و، کپنووش بەردنی برواداران دەبیتە مایە سەرزنشت و بچووکیی و پەشیمانیی و داخ و خەفەت بۆی (سەرەنجام ئەوانیش هەر بەرەو دۆزەخ بەری دەکرین).

لە خوای پەرورەدگار دەپارتەو کە بە لوتف و کەرەمی خوێ، یارمەتی ئیمە و سەرجمە مسوڵمانان بەدات، هەرچی زیاترە لە قەرماشتهکە و وردترو قوولتر حالیی بین، پاشان دوا و وردو قوول تێگەشتنی، هەولیش بەدین باشیش لە ژبانی تاکێ خۆمان داو، لە ژبانی خێزانییمان و، لە ژبانی کۆمەڵایەتییمان و، لە ژبانی سیاسیییماندا، پیادە یەکەین، ئەم قورئانە بە دنیایی هەمووی نوورو بەرەکەتە، خۆتێندەو کە بەرەکەتە، لێوردبوونەو بەرەکەتە، لە بەرکردنی بەرەکەتە، کارپێکردنیشی بەرەکەتە، بەلام بەرھەم و بەرەکەتی هەرە زۆری ئەم قورئانە، لە لێتێگەشتنی و کارپێکردنی دایە.

لە راستیدا قورئان بۆیە عیبادەتە بخوێرتتەو، عیبادەتە لە بەر بکری و، عیبادەتە تەماشای بکری، تاکو چاک دەرک بکری و، لێی حالیی بین، پاشان کاری پێ بکەین.

چەند بەرەو تێواتیک لە تێوان بەشیک لە مسوڵمانان و قورئان دا:

بەداخەو بەشیک لە مسوڵمانان، پەردەو تێوانی زۆر کەوتووتە تێوان ئەوان و قورئانەو، ئنجا ئەو پەردەو تێوانە:

١- هەندیکیان هەر پەیوەندیان بە خودی قورئانەو هەیه، کە بریتیه لە تەفسیرکردن و شیکردنەو و پوونکردنەو قورئان، بە شێوەیەک کە شایستە قورئان نیە، مانایەکی هەلپزکراو و کچ و کال، پێدانی!

۲- هه‌ندیکیان په‌یوه‌ندیان هه‌یه به سوننه‌تی پښغه‌مبه‌روهه ﷺ واته: مامه‌له‌ی هه‌له‌ له‌گه‌ل رښازی پښغه‌مبه‌ردا ﷺ. هه‌ندیک که‌س پښان وایه: رښازی پښغه‌مبه‌ر ﷺ و فه‌رمایشته‌کانی جیگره‌وه (بدیل)ن بۆ قورټان، که‌ له‌ راستیدا هیچ شتیک به‌ دلی قورټان نیه، ئنجا ته‌نیا فه‌رمایشتی خوا (کلام‌الله) به‌رنامه‌و رښازی پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه، پښغه‌مبه‌ری خوا جگه‌ له‌م کتیبه، جگه‌ له‌ قورټان، به‌رنامه‌یه‌کی دیکه‌ی پښ نه‌بووه، فه‌رمایشته‌کانی پښغه‌مبه‌ر ﷺ چ نه‌وه‌ی که‌ به‌ زاری موباره‌کی فه‌رموونی، چ نه‌وه‌ی به‌ کرده‌وه کردوونی، چ نه‌وه‌ی له‌ پښ چاوی کراون، یان بیستوونی و دانی پښدا هیناون، واته: (قول و فعل و تقریر)، هه‌مووی هه‌ر له‌به‌ر رۆشنایی قورټاندا بووه‌و، له‌ چوارچۆه‌ی قورټاندا بووه‌و، بۆ که‌سی شاره‌زای قورټان و سوننه‌ت، نه‌مه‌ شتیکي زۆر روون و ناشکرایه.

۳- هه‌ندیکیش له‌و په‌رده‌و ته‌م و مزانه‌ په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌ به‌ره‌می دیکه‌ی زانا‌بان‌ه‌وه، چ له‌ بواری (فقه)دا، چ له‌ بواری بنچینه‌کانی دین (أصول‌الدین) و عقیده‌دا، چ له‌ بواری بیرکردنه‌وه‌ی مسولماناندا، چ له‌ بواری ته‌زکیه‌و ته‌صه‌ووفا، چ له‌ بواره‌کانی دیکه‌دا، زۆرجار شتانیک له‌ ئیو نه‌و زانسته‌ ئیسلامیانه‌داو، له‌ ئیو نه‌و که‌له‌پوره‌ی مسولمانان دا هه‌یه، که‌ ناکوک و نامۆیه‌ به‌ قورټان و به‌ روو‌حی قورټان، وه‌ک من له‌ کتیبی: (با له‌ خزمه‌ت قورټاندا بین)دا، روونکردنه‌وه‌ی باشم داوه‌ له‌و باره‌وه‌ و، زۆر گرنگه‌ ئیمه‌ بتوانین جارێکی دیکه‌ عه‌قلی خۆمان نازاد بکه‌ین، دڻ و ده‌روون و هه‌ناو عه‌قل و هۆشی خۆمان بژار بکه‌ین، له‌ هه‌رچی خلته‌و خال و لیته‌و لاله‌و نامۆیه‌ له‌گه‌ل قورټاندا، نامۆیه‌ له‌گه‌ل فه‌رمایشتی خوای په‌روه‌ردگارداو، له‌گه‌ل رښازو راسته‌ شه‌قامی پښغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ، که‌ وه‌ک زۆرجار گوتوو‌مه: هیچ گومانی تڻدانه‌یه: رښازو راسته‌ شه‌قامی پښغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌ناوو هه‌وین و جه‌وه‌ره‌که‌ی هه‌ر قورټان بووه، بۆیه‌ نه‌و جوړه‌ تیکه‌یشتنه‌ که‌ گوايه: قورټان شتیکه‌و، رښازو سوننه‌تی پښغه‌مبه‌ر ﷺ شتیکي دیکه‌یه، زۆر هه‌له‌یه، وه‌ک له‌و باره‌وه‌ نامیلکه‌یه‌که‌م نووسیه‌ به‌ ناوی: (قورټان و سوننه‌ت وه‌ک روو‌ح و جه‌سته‌ تیکه‌ه‌لکیشن)، له‌ راستیدا قورټان جیا نیه‌ له‌ سوننه‌ت و، سوننه‌ت جیا نیه‌ له‌ قورټان، چونکه‌ قورټان له‌ میانی رښازی پښغه‌مبه‌ردا ﷺ په‌راکتیزه‌ کراوه‌و روونکراوه‌ته‌وه، ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ النحل، سوننه‌تیش هه‌ناوو هه‌وینه‌که‌ی هه‌ر بریتیه‌ له‌ قورټان، که‌واته: سوننه‌ت،

به مانا راسته قینه کهی، واته: چۆنیه تیی جیبه جی کردنی پیغه مبه ر ﴿۳۳﴾ بۆ قورئان، چۆنیه تیی پابه ندبوونی پیغه مبه ر ﴿۳۴﴾ به قورئانه وه، له ژبانی تاکیی و خیزانیی و کۆمه لایه تیی و سیاسیدا.

ئه گهر همانه وۆ به شیوه یه کی فیکریی و تیوریی بزانیی ئیسلام چیه؟ ته ماشا قورئان ده که یی، به لام ئه گهر همانه وۆ به شیوه یه کی کرده یی و به بهرجه سته کراویی بزانیی ئیسلام چیه؟ ته ماشای ریبازی پیغه مبه ر ﴿۳۵﴾ ده که یی، چونکه ریبازه که ی پیغه مبه ریش ﴿۳۶﴾ هه ر قورئانی تیدا بهرجه سته کراوه ^(۱).

خوا به لوتف و که ره می خوۆ له تاییی و بهرنامه ی خویدا، زیاتر شاره زامان بکات، به هۆی وردترو قوولتر تیگه یشتن له قورئان و، باشر ئاشنا بوون به ریبازو ری و شوینی پیغه مبه ره وه ﴿۳۷﴾.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) زۆر جار گوتوو مانه و دووباره ی ده که ینه وه: ئاشکرا و پوونه که پیغه مبه ری کۆنایی موحه ممه د ﴿۳۸﴾، وێرای قورئان وه حیی دیکه شی بۆ نیرراوه، به لام هه ر له سیاقی قورئان داو، هه رگیز ریبازی پیغه مبه ری خاتهم له قورئان جیا نیه، له گه لی تیک ناگیرتی و، هه میشه سوننه ت ده بیی به ته رازووی قورئان هه لسه نکیرتی.

تہ فیسری سوورہ تی

الأحْقَافِ

بەرزان!

ئەمىرۇ كە (۶) ى (جمادي الثاني) ى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۱/۲۹) ى زاينىي، لە شارى ھەولتەر خوا پشتىوان بيت، دەست دەكەين بە تەفسىر كوردنى سوورەتى (الأحقاف).

بىناسەى سوورەتى (الأحقاف) و بابەتەكانى

يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە تىكراي موصەفەكان و، كىتتەكانى سونەت و سىرەدا، ھەر بە (سُورَةُ الْأَحْقَافِ) ناوبراۋە، ھەرچەندە ئەم دەقە واى لى دەفامرئتەۋە، كە ناوى (ثَلَاثِينَ) ىشى بۇ بەكارھاتتى:

«عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَقْرَأَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سُورَةَ مِنَ الثَّلَاثِينَ، مِنْ «أَلِ حَم» قَالَ: يَعْنِي الْأَحْقَافَ، قَالَ: وَكَانَتْ السُّورَةُ إِذَا كَانَتْ أَكْثَرَ مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً، سُمِّيَتْ الثَّلَاثِينَ» (أخرجه أحمد ۳۹۸۱، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن).

واتە: ەبەدوللاى كورى مەسعوود ر.ھ. دەلن: پىغەمبەرى خوا ﷺ سوورەتتىكى لە ئالى ھامىم، واتە: لە ھەوت سوورەتەكانى كە پىيان دەگوترى: (أل حم) يان (ذوات حم)، بەسەردا خوئندم، يان: پىن خوئندمەۋەۋە فېرى كردم، كە برىتتە: لە (الأحقاف)، ئەۋ كاتىش سوورەتتىك ئەگەر لە سى (۳۰) ئايەت زياتر بوۋايە، پىتى دەگوترا: (ثَلَاثِينَ) واتە: سى، يان سى ئايەتتى.

بەلام بىگومان ھەر سوورەتتىك لە سى ئايەت زياتر بوۋىتى، مەبەستى ئەۋەپە بەلەم بىگومان سى و چلدا بوۋىتى، ئنجا ھەر سوورەتتىك و ابوۋىتى، ناوى (ثَلَاثِينَ) ى بۇ

بەكارهاتىڭىز، كەواتە: تايەت نىيە، بە سوورەتى (حم) يان (الأخفاف) دەۋە، بۇيە بە ناۋى ئەم سوورەتە دانانرىڭىز.

ھەرۋەھا لەو بارەۋە ئەم دەقەش ھەيە: (عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رض، قَالَ: أَقْرَأَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سُورَةَ الْأَخْفَافِ) (أخرجه أحمد ۴۳۲۲، تعليق شعيب الأرنؤوط: صحيح، وهذا إسناد حسن).

واتە: ئىبنو مەسعوود رض، دەلىڭىز: پىغەمبەرى خوا ﷺ سوورەتى ئەحقافى قىزىكرىم و بەسەردا خوتىندمەۋە، يان پىتى خوتىندمەۋە.

كەواتە: ئەم سوورەتە ھەر ناۋى سوورەتى (الأخفاف) بۇۋە، ھۆى ئەو ناۋەشى ئاشكرابىە كە بىرىتتە لە ھاتنى وشەي (الأخفاف) كە تەنيا بەكجار لە ھەموو قورئاندا ھاتوۋە، تەنيا لەم سوورەتەشدا ھاتوۋە، (أخفاف) يش كۆى (حُف) دە، واتە: كۆ، لىتىك كە كۆدەبىتتەۋە سەر يەك، تەپۈلكەي لى، بە مەرچىك لە بارى درىزىيدا بىتت و، بە شىۋەيەكى درىز كۆبۇوبىتتەۋە سەر يەك.

دوۋەم: شۇينى دابەزىنى:

بە يەككەنگىي زانايان ئەم سوورەتە مەككەيە، واتە: بە گشتىي سوورەتتىكى مەككەيە، ھەرچەندە باسى ھەلاۋاردى چەند ئايەتتىك كراۋە كە مەدېنەيىن، بە تايەت ئايەتى ژمارە دە (۱۰)، كە دەفەرمۇي: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفْرَتُمْ بِهِمْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَأْمُنٌ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأخفاف).

ھەرۋەھا ئايەتى ژمارە سى و پىنچ (۳۵)، ئايەتى كۆتايى ئەم سوورەتە، كە دەفەرمۇي: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَرْشِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِّغْ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (الأخفاف).

هه‌ندی‌کیش نایه‌ته‌کانی: (۱۵ - ۱۸) شیان به مه‌دینه‌ی داناون، که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِضْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبْلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَّوَرُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصِّدْقَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَنْعَدَانِي أَنْ أُنْحَرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفِيتَانِ اللَّهَ وَإِنَّكَ بِاِنْ عَدَدِ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْغَنِيِّ وَالْإِنسَانِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾﴾ الأحقاف.

به‌لام ته‌نیا نایه‌تی ژماره (۱۰) وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، ریوایه‌تی هوی هاتنه خواره‌وه‌که‌ی متمانه‌ی پی‌ ده‌کری و سه‌نه‌ده‌که‌ی راسته، وه‌ک له سه‌رچاوه‌کاندا هاتوه، که‌واته: نه‌م سووره‌ته به‌ گشتی سووره‌تیکی مه‌که‌ییه، به‌لام نایه‌تی ژماره (۱۰)، وا پی‌ده‌چی که له مه‌دینه‌دا دابه‌زیی و، دوایی خرابیته‌ته و شوینه‌ی تیستا خراوه‌تی، به‌س نه‌م سووره‌ته‌ش وانیه، سووره‌تی دیکه‌ش هه‌یه له مه‌که‌ دابه‌زیوه، دوایی نایه‌تیکی له مه‌دینه‌ دابه‌زیوه و خراوه‌ته نیوی.

سییه‌م: ریزه‌ندیی له دابه‌زین و له موضحه‌فدا:

ریزه‌ندیی له دابه‌زیندا، ژماره شه‌ست و پینج (۶۵)ه، له موضحه‌فیشدا ژماره چل و شه‌ش (۴۶)ه، نه‌م سووره‌ته له دوای سووره‌تی (الجاثیه)یه، پیش (الذاریات) هاتوه، به‌مه‌زنده که ته‌وه رای خومه، له سالآنی نیوان حه‌وت (۷) تاکو ده (۱۰)ی پی‌غهمبه‌رایه‌تی دا دابه‌زیوه، واته: سی‌ سال پیش ته‌وه‌ی مسولمانان و پی‌غهمبه‌ر ﴿﴾ کوچ بکه‌ن بو شاری (یثرب) و ناوه‌که‌ی بگوژدری بو مه‌دینه، یان شاری پی‌غهمبه‌ر (مَدِينَةُ الرَّسُول).

چوارم: ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی:

له لای زۆریه‌ی خه‌لکی شاره‌کان، وه‌ک (محمد الطاهر بن عاشور) و زانایانی دیکه‌ش گوتووایانه: ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی سی و چوار (۳۴)ه، به‌لام له لای خه‌لکی کووفه ژماره‌یان سی و پینج (۳۵)و، زیاتر ژماره‌ی (۳۵) ته‌به‌ننسی کراوه، له‌و موصه‌فانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستی ئیمه‌دا هه‌ن، راجیایه‌که‌ش به‌هۆی (حم)وه‌یه، که‌ نایا نایه‌تیک‌ی سه‌ربه‌خۆیه، که‌ نه‌و کاته ژماره‌ی نایه‌ته‌کان ده‌بیته (۳۵)، یاخود به‌شیکه‌ له‌ نایه‌تیک: ﴿حَمَّ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ هه‌مووی به‌سه‌ریه‌که‌وه نایه‌تیک بئ، نه‌و کاته ژماره‌که‌ی ده‌بیته (۳۴)، بۆ سووره‌تی (الجاثیه)ش هه‌روابوو، له‌ حیساب کردن و نه‌کردنی (حم) له‌ ریزی نایه‌ته‌کان دا.

پینجه‌م: نیوه‌رۆکی ئەم سووره‌ته:

واته: هیله‌ گشتیه‌کانی و چوارچینه‌که‌ی و نیوه‌رۆکه‌که‌ی، هه‌مان نیوه‌رۆکی قورئانی مه‌که‌یه، به‌ هه‌رسنیک ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی: ۱- خوا به‌یه‌کگرتن و، ۲- وه‌حیی و پینجه‌مبه‌رایه‌تیی و قورئان و، ۳- رۆژی دوایی و سزاو پاداشتی خوا، دۆزه‌خ و به‌هه‌شته‌وه، له‌م سووره‌ته‌ موباره‌که‌دا پانتاییه‌کی زۆر بۆ باسی پووچاندنه‌وه‌ی شیرک و، باسی قورئان و پینجه‌مبه‌رایه‌تیی و، باسی قیامه‌ت ته‌رخانکراوه‌و، ئاماژه‌یه‌کی باشییش به‌ به‌سه‌رهاتی هودو گه‌لی عاد کراوه، جارێک ناوی (بنو اسرائیل) هاتوه‌و، دوو جارێش ناوی موسا هاتوه، جگه‌ له‌ سووره‌تی (الجن) ییش، که‌ خوا پشتیوان بئ دوایی پئی ده‌گه‌ین، ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا نه‌وه‌نده‌ به‌ درێژی باسی (جن) کراوه، چوار نایه‌ت بۆ باسی (جن) له‌م سووره‌ته‌ موباره‌که‌دا ته‌رخانکراون.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

حەوت تايبەتمەندى ئەم سوورەتەمان ھىئاون:

تايبەتمەندى يەكەم: ئەم سوورەتە سوورەتى حەوتەم و كۆتايە، لە (خوامىم)، يان (آل حم)، واتە: كۆتا سوورەتە لەو حەوت سوورەتەي پىتشت باسماكرىدن و بە سوورەتى (غافر) دەست پىدەكەن و بەم سوورەتە كۆتايان دى: (غافر، فُصِّلَتْ الشُّورى، الرُّخرف، الدُّخان، الجائىة، الأَحْقَاف).

تايبەتمەندى دووهم: تەنيا لەم سوورەتەدا، باسى شايبەدېداتى شايبەدېكى لە (بئو إسرائيل) كراوہ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ، فَنَأْمَنُ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۗ﴾، ھەلبەتە لە زۆر شوئى دىكە لە قورئاندا باسى (بئو إسرائيل) كراوہ، بەلام بەم تەعبىرە تەنيا لىرەدا ھاتوہ، كە ھەك دوایى باس دەكەين، ئەم ئايەتە موبارەكە، ھۆى ھاتنە خواروھەيكى زۆر گەورە و گرنگ و مانادارى ھەيەو، بە سەنەدىكى راست (صحیح) لە سەرچاوہ متمانە پىكراوہكاندا ھاتوہ.

تايبەتمەندى سىتىەم: تەنيا لەم سوورەتەدا، بەراورد لە ئىوان بابايەكى بروادارى چاكەكار لەكەل باب و دايكى داو، بابايەكى بىبىراو خرابەكار لەكەل باب و دايكىدا كراوہ، ئايەتەكانى: (۱۵ - ۱۹) بۆ ئەو تەرخانكراون.

تايبەتمەندى چوارەم: تەنيا لەم سوورەتەدا سەرزەمىن و شوئى گەلى عاد بە (الأَحْقَاف) ناوبراوہ، لە ئايەتى ژمارە (۲۱) داو، تەنيا يەكجار وشەي (الأَحْقَاف) لە ھەموو قورئاندا ھاتوہ، ئەويش لەم سوورەتەداو، ھەك ناو بۆ ئەو شوئى جوقرافىيەي گەلى عاد، كە پىنغەمبەرەكەيان ھوود عليه السلام بووہ، تىيدا ژياون.

تايبەتمەندى پىنجەم: تەنيا لەم سوورەتەدا باسى ناردى خوا بۆ كۆمەلەيك لە جند بۆ لاي پىنغەمبەر عليه السلام كۆيكرتنيان لە قورئان كراوہ، لە ئايەتەكانى: (۲۹ - ۳۲) داو، شايانى باسە: ئەو كۆمەلە جندە و باسكراون، كە وىراي شارەزايى

پېشىر بە كىتىب و بەرنامە كاتى خوا، چەمگە كاتى خواناسى و دىندارىشيان زۆر باش زانىون و، زۆرىش بە ئەدەب بوون لە خزمەت پىغەمبەر ﷺ و قورئانداو، زۆرىش ھەستىيان بە بەرپرسىيارىھەتتى كىردو، چونكە يەكسەر كە قورئانىيان وەرگرتو، گە پاونەوھە بۆ لای خەلكە كەيان و، دەستيانكردوھە بە بانگەواز كىردىيان بۆ لای خواو بۆ لای ئىسلام.

تايبە ئەندىسى شەھەم: تەنيا لەم سوورەتەدا تەعبىرى: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرِ

أُولُوا الْعَرْشِ مِنَ الرُّسُلِ ﴿۵۵﴾، ھاتو، كە زۆرەي ھەرە زۆرى توتۆرەوانى قورئان بە جۆرىك واتايان كىردو كە مەبەست لە: ﴿أُولُوا الْعَرْشِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، چەند پىغەمبەرىكى ديارىكراون، بە تايبەت: نووح و ئىبراھىم و موسا و عىسا (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)، كە بە پىغەمبەرى خاتەمەوھە ﷺ موھەممەد دەبنە پىنج، بەلام من رايەكى دىكەم ھەيە، كە لە كاتى تەفسىركردنى تايبەتەكەدا دەپخەمە روو.

تايبە ئەندىسى ھوتەم و كۆتايى: چەند تەعبىرو وشەيەك تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

۱- لە ئايەتى ژمارە جوار (۴)دا: ﴿أَوْ أَنْتَرْقَ مِنْ عِلْمٍ﴾، واتە: باشماوھەك لە زانىارىي.

۲- لە ئايەتى ژمارە نۆ (۹)دا: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنْ الرُّسُلِ﴾، واتە: من داھىتراوىك نىم، پەيدا كراوىك نىم، ياخود: تازە بابەتتىك نىم لە پىغەمبەران كە پىشىنەم نەبووى.

۳- لە ئايەتى ژمارە نۆ (۹)دا: ﴿وَمَا أَدْرِى مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾، واتە: نازانم من و تۆوھەش چىمان پى دەكرى، چىمان لى دەكرى، واتە: لە رووى سەرەنجامى ژيانى دىنابىيەوھە، ئەگەرنا سەرەنجامى قىامەتتى لە لا روون بوو، كە خووى و شوپىنكەوتوانى بەھەشتىين و، نەيارو ناھەزەكانىشى ئەھلى سزان.

۴- لە ئايەتى ژمارە يازدە (۱۱)دا: ﴿إِنَّكَ قَدِيرٌ﴾، تەنيا لىرەدا ھاتو، (إِنَّكَ) واتە: ھەلكىتېردراو، بەلام لىرەدا مەبەست پىي: درۆيە، قەدىم) ىش واتە: لە مېژىنە، كات بەسەرداچوو، دېرىن.

۵- له ئايەتى ژمارە دوازده (۱۲) دا: ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾. واتە: پېشەواو بەزەبى، ديارە ئەم دوو وشەيە بە جيا له قورئاندا زۆر هاتوون، بەلام پېكەووە تەنيا لەم سوورەتەدا هاتوون.

۶- له ئايەتى ژمارە بيست و يەك (۲۱) دا: ﴿بِالْحَقِّ﴾. واتە: تەپكۆلكە ملاوييەكان، كە وەك گوتمان: سوورەتەكەش بەو ناوہ ناوئراوہ .

۷- له ئايەتى ژمارە بيست و هەشت (۲۸) دا: ﴿قُرْبَانًا لِلَّهِ﴾. واتە: پەرستراوانى ھۆكارى نيزيکەوتنەوہ، چونکە (قُرْبَان) واتە: (مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ) ئەوہى كە پيى نزيك دەبنەوہ لە خوا، (اللَّهِ) ش كۆى (إله) ە، واتە: پەرستراوہكان.

۸- له ئايەتى ژمارە بيست و نوو (۲۹) دا: ﴿صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجَنِّ﴾. واتە: كۆمەتيك، يان كەسانتيكمان لە جند ناردن بۆ لای تۆ، بۆ گوبيست بوونى قورئان.

۹- له ئايەتى ژمارە سى و پينج (۳۵) دا: ﴿أَوَلَوْ أَلْعَزِيمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾. واتە: خاوەن عەزيمەتەكان لە پيغەمبەران.

۱۰- ھەر لە ئايەتى ژمارە سى و پينج (۳۵) دا، وشەى: ﴿بَلَّغْ﴾. كە بەم پزۆگە (صيغە) يە، تەنيا لەم سوورەتەدا هاتوہ، ئەگەرنا بە شيوەى ديکە زۆر هاتوہ: ﴿وَمَا عَلَيَّ الرُّسُولُ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾. العنكبوت، بەلام وشەى (بَلَّغْ) بەبى ئەليف و لام، تەنيا لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتوہ.

ھوتەم، دابەشکردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۶)، واتە: چوارده (۱۶) ئايەتى سەرەتاي ئەم سوورەتە موبارەكەمان كەردوون بە دەرسىك، كە باسى قورئان و بە ھەق دروستكرانى گەردوون، پووچەلكردنەوہى شيرك و، پەواندنەوہى تەم و مژو ئيشكال لە دەورى پيغەمبەرايەتسى (محمد ﷺ) و، باسى ھەئويستى ئالۆزيكيانەو

ناماقوولانەى كافرەكان و، پێناسەى برواداران و، سەرەنجامى خێریان لەم چوارده تايەتەدا كراون.

دەرسى دووهم: تايەتەكانى: (۱۵ - ۲۰)، واتە: شەش (۶) تايەت، باسى بەراوردكردنى تێوان دوو كەسى دژ بە يەك كراوه، بروادارىكى بەرپىزو چاكەكار لەگەڵ باب و داىكىداو، بېيروايەكى بەدەرەفتار لەگەڵ باب و داىكىداو، سەرەنجامى شايستەى هەر كاميان، بەهەشت و پەزىامەندى خوا بۆ بروادارانى چاكەكارو بەرپىزو لەگەڵ باب و داىكيان داو، سزاي ريسواكەرو سەختى بېيروايانى خراپەكارو بۆ رپىزو لەگەڵ باب و داىكيان داو، خوۆشگوزەران لە دنياىدا.

دەرسى سێتەم: تايەتەكانى: (۲۱ - ۲۸)، واتە: هەشت (۸) تايەت، باسى بەسەرھاتى ھوود عليه السلام و گەلەكەى كەلى عاد كراوه، كە بانگى كردوون بۆ يەكتا پەرستىي و، ئەوانيش پەفزيان كردوه، سەرەنجام بايەكى زۆر بەھيژ كە ئەوان بە ھەورى تېگەيشتوون، خوا ناردووويەتە سەريان و، بە ھۆيەوھە فەوتاون، ئاماژەبەكيش بە ئاوەدانىيە فەوتاوەكانى ديكەى، دەوروپەرى كۆمەلگاي پىنغەمبەر عليه السلام كراوه، كە پەرستراوەكانيان ھيچ داديان نەداون، لە كاتىكدا كە سزاو بەلای خوايان بۆ ھاتوھ.

دەرسى چوارەم: تايەتەكانى: (۲۹ - ۳۵) واتە: ھەوت (۷) تايەت، كە لە ھو ھەوت تايەتەدا، چواريان تايەتەكانى: (۲۹ - ۳۲)، ناردنى خوا بۆ كۆمەلگىك جند باسكراوھ، كە گووى لەو قورئانە بگرن كە موھەممەد عليه السلام خوێندووويەتى، پاشان گەرانبوھيان بۆ لای گەلەكەيان و ھۆشدارى پێدانيان و، بانگەوازكردنيان بۆ لای خوا، لە تايەتەكانى: (۳۲ - ۳۵) یش دا، سى بابەت باسكراون:

أ- ئيسپاتى زىندووكرانەوھ، بە بەلگەيەكى لۆژيكيى زۆر بەھيژ.

ب- ديمەنى دانپێداھيتانى كافرەكان لە قىامەتدا.

ج- فرمانکردنی خوا به پیغمبر ﷺ که وهک پیغمبرانی خاوهن عهزیمهت و خوږاگرو
 پشوو دريژ بڼ و، دامه زراوو نه له خشاوبڼ و، په له ش نه کات له هاتنی سزای هه ږه شه
 پڼ لیکراوی بیبروایان و، دلنیاش بڼ، که ته گه ر له سهر ته و بیبروایی و خراپه کارییه ی
 خوږیان به رده وام بڼ، سه ره نجام سزای خوا ﷺ هه ر یه خه یان ده گری.

دەرسى يەكەم

پیناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چوارده (۱۴) ئایەتى سەرەتای سوورەتى (الأحقاف) دەگریتەو، ئایەتەکانى: (۱ - ۱۴)، ئەم چوارده ئایەتە کۆمەتیک بابەتى جۇراو جۇر، بەلام پیکەو پەيوەست و تیکەهەلکیشیان تیدا خراونەپوو، که حەوت بابەتن:

(۱) - دابەزاندنى قورئان، ئەو زاتەى سەرچاوەى دابەزاندنى قورئانە، خواى بالآ دەستى کارزانە، لە ئایەتەکانى: (۱ - ۲) دا.

(۲) - حیکمەتى دروستکرانى گەردوون، لە ئایەتى: (۳) دا.

(۳) - خستەپووی پووچەلپى شیرک، لە ئایەتەکانى: (۴ - ۶) دا.

(۴) - هەلۆیستى نەرتینیانەى کافرەکان بەرانبەر بە قورئان، لە هەردوو ئایەتى: (۷ - ۸) دا.

(۵) - روونکردنەوێ پێغەمبەرى خاتەم ﷺ بۆ بەرنامەکەى و، بۆ هەلۆیستى خۆى، لە دوو ئایەتى: (۹ - ۱۰) دا.

(۶) - هەلۆیستى بى بەلگەو پاساوى کافرەکان لە بەرانبەر قورئان و ئىسلام و پێغەمبەردا ﷺ، که هیچ بەلگەیهکیان بەدەستەو نیهو، هیچ پاساویکی ماقوول و لۆژیکیان نیه، که قورئان و ئىسلام و پێغەمبەر ﷺ رەفز دەکەن، لە دوو ئایەتى: (۱۱ - ۱۲) دا.

(۷) - وەسفى بروادارانى کردار باش و سەرەنجامى خیریان، لە دوو ئایەتى: (۱۳ - ۱۴) دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَم﴾ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ٣ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنذِرُونِ مَنْ قَبْلَ
 هَذَا أَوْ أَتُنذِرُونَ عِلْمِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٤ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ٥ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا
 لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ٦ وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنْتَبِهُوا ٧ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَفْرَأَيْتُمْ فَلَآ تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ
 أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَلَىٰ بِهِ سَهِيْدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٨ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا
 مِنْ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٩
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ وَثِيْقَةٍ فَتَمَنَّ
 وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١٠ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ
 خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ ١١ وَمِنْ قَبْلِهِ
 كَتَبَ مُوسَىٰ إِيمَانًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 وَنُبَشِّرَ الْمُحْسِنِينَ ١٢ إِنْ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا فَالَا حَرْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ١٣ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٤

مانای ده قواو ده قی نایه تهاکان

{به ناوی خوای به بهزه یی به خشنده}، حا میم ﴿۱﴾ دابه زانندی نهم کتیبه له لایهن خوای بالآدهستی کارزانهویه ﴿۲﴾ ناسمانهکان و زهوی تهوی تیوانیاغان تنیا به هق و حکمهت و بو کاتیکی ناوبرو (دیاریکراو) هیناونه دی، له حالیکدا نهوانه ی بیپروان لهوی لئی ترستیرون (و له بارهیهوه وریاکراونهوه) لامل و پشت هه لکردوون ﴿۳﴾ (تهی موحه ممه د! ﴿۳﴾) بلئی: (تهی هاوبه شدانره کان!)، نایا نهوانه تان دیوه که جگه له خوا لیان ده پارینهوه، پیشانم بدن چیان له زهویدا دروستکردوه، یان نایا له (دروستکردنی) ناسماناندا به شدارن؟! نه گهر له راستانن (بو تیسپاتی قسه که تان) کتیبیکم پیش تم (قورئان) ه، بو بینن، یان پاشماوه به یک له زانیاری (به ره می عقل) ﴿۴﴾ ههروه ها (و برای نهوش) کی لهو که سه گومراره، که جگه له خوا له که سیک (و له شتیک) ده پارینهوه، که هه تا رژی قیامهت وه لمی نادتهوهو (بگره) نهوان (په رستراوه کان) له پارانهوهو بانگکردنه که شیان بی ناگان؟! ﴿۵﴾ کاتیکیش خه لک کوکرانهوه (له قیامه تدا) نهو (په رستراوانه، لیان ده بنه دوژمن و، به په رسته که شیان بی پرواده بن (و نکوویی لیده که ن!) ﴿۶﴾ کاتیکیش نایه ته روشنه کامانیان به سه ردا بخوئینهوه، نهو که سانه ی بیپروان به (قورئانی راست و) هق، هه ر له گه ل بو یان هات، ده لیئن: ته مه جادوو به کی ناشکرایه! ﴿۷﴾ یان نایا ده لیئن: (موحه ممه د ﴿۷﴾ به ناوی خواوه) هه لیهه ستوه؟ بلئی: نه گهر (گریمان) هه لمبه ستین، تیوه له به رانه ر (سزای) خوادا هیچ شتیکتان بو من (به ده ست نیه و) له ده ست نایه ت، نهو زاناره بهو (قسه و تومه ت) هی، تییده رژین (و به نیوی ده که ون) نهو به سه له تیوان من و تیوه دا شاید بی (که من راستگویم) و، هه ر نهویش لیئوردی میهره بانه ﴿۸﴾ بلئی: من داهیتراو (و بی پیشینه) نیم له پیغه مبه ران و ناشزانم

له ژبانی دنیا‌دا) چی به من و تئوه‌ش ده‌کړئ، ته‌نیا شوین ته‌وه ده‌که‌وم که بوم سر‌وش ده‌کړئ و، من به‌س ترسینه‌رو وریا‌که‌ره‌وه‌یه‌کی ئاش‌کراو روون‌که‌ره‌وه‌م ﴿۹﴾ بلئ: ئایا (به چاوی عه‌قل و دل) بینو‌تانه! نه‌گه‌ر (ته‌م قور‌تانه) له لایه‌ن خوا‌وه بی و، تئوه‌ش پی‌ی بی‌رو‌ابن و، شایه‌دیک‌یش له (که‌لی جو‌وله‌که) وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل شایه‌دی له‌سه‌ر (راستی) وینه‌ی ویدا، ئنجا بروای هینا‌و تئوه‌ش خوتان به‌زل‌گرت (له ناستی داو برواتان پی‌ی نه‌هینا)، ئایا کن له تئوه‌ گوم‌راره؟ به‌ دل‌نیایی خوا‌ کومه‌ئی سته‌م‌کاران راسته‌ ری ناکات ﴿۱۰﴾ ته‌وانه‌ی بی‌رواشن به‌وانه‌یان گوت که بروایان هینا‌وه: نه‌گه‌ر (قور‌تان) چاک (و هه‌ق) بو‌وا‌یه (له بروا پته‌ینانیدا) ته‌وانه‌ پشمان نه‌ده‌که‌وتنه‌وه، ئنجا چون‌که به‌هوی‌وه‌ه ری‌ی راست‌گرت‌وو نه‌بوون (لی‌ی به‌هره‌مند نه‌بوون) ده‌لین: ته‌وه در‌وی‌ه‌کی د‌یرینه! ﴿۱۱﴾ (له‌ حال‌یک‌دا) له‌ پیش ویش‌دا کتیبه‌که‌ی مو‌وسا علیه‌ السلام (ته‌ورات) پیشه‌وا‌و به‌زه‌یی (خوا) بو‌و، ته‌م (قور‌تان) ه‌ش، کتیبی‌کی به‌راست‌دانه‌ری کتیبه‌کانی پیش‌وو‌یه‌و، به‌ زمانیکی ر‌وشنه، (نیر‌درا‌وه) تا‌کو ته‌وانه‌ی سته‌میان ک‌رد‌وه، بر‌سینئ و ه‌وشیار ب‌کاته‌وه‌و، مو‌ژده‌شه‌ بو‌ چاکه‌کاران ﴿۱۲﴾ به‌ دل‌نیایی ته‌وانه‌ی گوتیان: په‌ره‌رد‌گارمان خوا‌یه، ئنجا را‌وه‌ستا‌وو دامه‌زرا‌ویش بو‌ون، هی‌چ ترسیان له‌سه‌ر نیه‌و خه‌مباریش نابن ﴿۱۳﴾ ته‌وانه‌ ها‌وه‌لانی به‌ه‌شتن تئیدا هه‌رما‌و ده‌بن (ته‌وه‌ش) پا‌دا‌شتی ته‌وه‌یه‌ که ده‌یان‌کرد ﴿۱۴﴾!

شیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(أَنْزَرُوا مِنَ عَلِيٍّ): (أَنْزَرُوا الشَّيْءَ: حُضُورُ مَا يَدُلُّ عَلَى وُجُودِهِ، أَنْزَرُوا وَإِنْزَرٌ، وَالْجَمْعُ أَنْزَارٌ، يُقَالُ: سَمَّئْتُ الْإِبِلَ عَلَى أَنْزَارَةٍ، أَي: عَلَى أَنْزَرٍ مِنْ شَحْمٍ، وَأَنْزَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ، وَفَرِي أَنْزَرَةٌ، مَا يُرْوَى أَوْ يُكْتَسَبُ فَيُنْقَى لَهُ أَنْزَرٌ)، كه خوا عَلِيٌّ ده‌فه‌رموئ: (أَنْزَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ)، (أَنْزَرُ الشَّيْءِ) په‌یدا‌بوونی شوئینه‌واریکه به‌لگه‌ه‌ بئ له‌سه‌ر بوونی نه‌و شته، (شَوَيْنَ پَتِي به‌لگه‌ه‌ه له‌سه‌ر رۆیشتنی پتروو، دروستکراو به‌لگه‌ه‌ه له‌سه‌ر به‌دهیینه‌را، کۆی (أَنْزَرٌ) بریتیه له (أَنْزَارِ)، عه‌رهب ده‌لین: (سَمَّئْتُ الْإِبِلَ عَلَى أَنْزَارَةٍ) واته: حوشتره‌که‌م قه‌له‌و کرد له‌سه‌ر پاشماوه‌یه‌ک له‌ چه‌وری و پیو، (وَأَنْزَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ) به‌ (أَنْزَرَةٌ)ش خوئیندراوه‌ته‌وه، بریتیه له‌و نه‌ندازه‌ زانسته‌ی که‌ ده‌گێدریتیه‌وه، یاخود ده‌نووسری و شوئینه‌واره‌که‌ی ده‌میتته‌وه، که‌واته: (وَأَنْزَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ) واته: زانیاریه‌ک، پاشماوه‌یه‌کی زانیاری له‌وه‌ی عه‌قل به‌ره‌می هیتاوه.

(أَفْتَرَيْتَهُ): (الْفَرِي: قَطَعَ الْجِلْدَ لِلْحَرْزِ وَالْإِصْلَاحِ، وَالْإِفْتِرَاءُ: الْكَذِبُ، وَالظَّلْمُ، وَالشَّرْكَاءُ)، وشه‌ی (إِفْتَرَى) له‌ (فَرَى)یه‌وه هاتوه، (فَرَى): بریتیه له‌ برینی چه‌رم بو پینه‌کردن (کاتی خو‌ی پتلاویان به‌ چه‌رم پینه‌کردوه، بو چاککردن و، جاری وایه پیتسه‌که‌یان، چه‌رمه‌که‌یان بریوه بو نه‌وه‌ی شتیکی لی دروست بکه‌ن، به‌لام دوایی وشه‌ی (إِفْتَرَى) له‌ قورئاندا به‌کاره‌یتراوه بو دروو، سته‌م، هه‌روه‌ها بو هاوبه‌ش بو خوادانان.

(تَفِيضُونَ فِيهِ): واته: ده‌رژنه‌نیوی، وه‌نیوی ده‌که‌ون، ده‌گوتری: (قَاضِ الْمَاءِ: سَأَلَ مُتَصَبِّئًا وَقَاضَ إِنَاءَةً: مَلَأَهُ حَتَّى أَسْأَلَهُ، وَالْإِفَاضَةُ: الْإِنْدِغَاعُ فِي شَيْءٍ)، (قَاضِ الْمَاءِ) واته: ئاوه‌که‌هه‌لپژا، (أَفَاضَ إِنَاءَةً) واته: قاپه‌که‌ی پرکرد، تا‌کو لی پژا، (إِفَاضَةً): بریتیه له‌ رژانه‌نیو شتیکی به‌ گورژم بچه‌نیوی، که‌ ده‌فه‌رموئ: (تَفِيضُونَ فِيهِ) واته: نه‌و قسانه‌ی ده‌چنه‌نیویان، وه‌ک چوونه‌نیو باتلاغ (تَخُوضُونَ) و (يَخُوضُونَ).

(خَاصَّ، يَخُوضُ) واته: چووہ نَبُو باتلاغیکهوه، یان چووہ نَبُو ناویکھوه، ههروهه کرد، (فَاصَّ الْمَاءُ يَفِيضُ) واته: ناوهکه پَرَا، ده پَرَزِي، به لَام (أَفَاضَهُ) واته: پَرَا نَدِي و پَرِي کرد، تاكو لَبِي پَرَا، لَبَرَه دا مه به ست پَيِي چوووه نَبُو نهو قسهو باسانه به که راست نين، وهه ک چوَن که سَيِک ده چَيته نَبُو باتلاغیکهوه.

(بَدَعًا): واته: شتِيکِي تازهو بِي پيشينه، (الْإِبْدَاعُ): إِنْشَاءٌ صُنْعِيًّا بِلَا اِخْتِدَاءٍ وَاقْتِدَاءٍ، يُقَالُ: رَكِبْتُ بَدِيعُ: جَدِيدَةَ الْحَفْرِ، (إِبْدَاعُ): بريتِه له دروستکردنِي شتِيکِي به بِي چاولِيکَرْدَن و، به بِي پيشينه هه بوون، له نوِي دروست بکَرِي، به کوردِي داهيناني پِي ده لِيِن، ده گوتَرِي: (رَكِبْتُ بَدِيعُ)، (رَكِبْتُ) بِيَر، بِيَرِيک که تازِه هه لَقَه نرابِي و پيشينه ي نه بووِي، نه که بِيَرِيک کوَن بووِي و پاکر اَبِيته وه، (بَدَعًا مِنْ الرُّمْلِ: مُبَدَعًا لَمْ يَتَقَدَّمْهُ رَسُولٌ)، واته: تازِه په يدا بوويه که هِيچ پَيغه مبه رِي پيش نه که وتين، يا خود (مُبَدَعًا فِيمَا أَقُولُهُ)، داهينه ريم له وه دا که ده يَلِيَم، واته: داهينه ريم له وه دا که هاتووم، يان داهينه ريم له وه دا که ده يَلِيَم و پيش من کهس وای نه کردبِي له پَيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(إِفْكَ): (الْإِفْكَ: كُلُّ مَضْرُوفٍ عَنَّ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ وَيُسْتَعَارَ لِكُذِّبٍ)، (إِفْكَ): بريتِه له هه ر شتِيکِي لهو رووه ي که پَيويسته له سه رِي بِي، لِيِي لَابدرِي، ده شخوار زَرِيته وه بو درُو، نه که رنا نه سَلِي وشه ي (إِفْكَ) به ماناي هه لَكِي پَرانه وهو سه رهو بن کردن دِي، بوِيه ناوه دانِييه کافي گهل لووط ناويان لِي نراوه (المُؤْتَفِكَاتِ)، واته: هه لَكِي پَر اوه کان.

(قَدِيمٌ): واته: دَرِيِن، کات به سه ردا چوو، (أَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْقَدِيمُ بِاعْتِبَارِ الزَّمَانِ، وَكَمْ يَرِدُ فِي الْقُرْآنِ وَالسُّنَنِ «قَدِيمٌ»، كَصِفَةِ لِلَّهِ، وَالْمُتَكَلِّمُونَ يَصِفُونَهُ بِهِ وَيُسْتَعْمِلُونَهُ)، وشه ي (قَدِيمٌ) به زوَرِي له رووي کاته وه، که کاتي به سه ردا چوو، به کوردِي ده لِيِن: «دَرِيِن، يان کوَن، يان له مِيژينه»، به لَام نه له قورنَان، نه له سوننه تدا وشه ي (قَدِيمٌ)، وهه ک سيفه تِيک بو خوا به کارنه هاتوه، به لَام

زانایان باری ثیمان و عه قیده (که مُتَكَلِّمُونَ) یان پی گوتراوه، خویان ﷺ بهو سیفته ته وه سفکر دوه.

ده لیم: ههروه ها وشه ی (صانع) یشیان، بو خوا ﷺ به کارهیناوه، که له قورئان و سوننه تدا نه هاتوه، زانایان وشه ی دیکه شیان به کارهیناون، هه م پسه پورانی عه قیده (مُتَكَلِّمُونَ)، هه م: پسه پورانی ته زکیه و ته صه ووف (أَهْلُ التَّصَوُّفِ)، هه ندی وشه و ته عبیر به کارده هینن بو تیگه یاندنی خه لک که له قورئان و سوننه تدا نه هاتوون، له و باره وه ش له نیوان زانایاندا مشت و مر هه یه، به لام من وای تپده گه م سه لامه تر وایه، هه ر وشه یه ک خوا ﷺ وه ک ناو یان سیفته بو خوی به کاری نه هینا بی، نیمه به کاری نه هینن، مه گه ر پیویست بکات، جاری وایه سیفته تیکی خوا ﷺ یان ناویکی خوا شی ده که یه وه و مانایه که ی روشن ده که یه وه، ده گونجی بلئی: مانا که ی ناوایه، به لام که نه و وشه یه، بو خوا ﷺ به کار به پیتری، پیم شتیکی باش نیه، چونکه بو وینه: وشه ی (قَدِيم) نه وه یه که کاتی به سه ردا تپه پری بی، به لام سه ره تای هه بی، به لام خوا بی سه ره تایه، یان وشه ی (صانع) واته: سه نه تکار که سیک که شتیکی دروست کرد بی به شیوه یه کی ریک، به لام نه وه نه گه ر له روویکه وه له گه ل خوی پهروه ردا گاردا ده گونجی، به لام له رووی شکووه، له گه لی ناگونجی، بو یه هه ر وشه یه ک له قورئان و سوننه تدا نه هات بی، و اباشه بو خوا ﷺ به کاری نه هینن، به لای که مه وه باشه، نه گه ر نا هه ندیک له زانایان هه ر به قه ده غه ی ده زانن به کار به پیتری.

(إِمَامًا): (الإمام: الْمُؤْتَمُّ بِهِ إِنْسَانًا كَانَ، أَوْ كِتَابًا، أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، مُحِقًّا كَانَ، أَوْ مُبْطَلًا وَجَمْعُهُ أَيْمَةٌ)، وشه ی (إِمَام) هه ر که سیکه، یان هه ر شتیکه، نجا مروفی بی، یا خود کتیب بی، یان جگه له وان، که بکرتیه پی شه و او سه ر مه شق، پاشان نه و مروقه، یا خود نه و کتیبه، چ هه قی گرتیبته نیو خوی، چ ناهه قی گرتیبته نیو خوی، کوی (إِمَام) یش (أَيْمَةٌ) یه، پی شه وایه کان.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

ده رباره ی هوی هاتنه خواره وهی نهم نایه ته موباره که، که خوا ﷺ ده فه رموی: **﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ. وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ. فَأَمَّا مَنْ أَسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾** (۱۰) نهم دوو گیراوه یه دینین:

أ/ (عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكِ الْأَشْجَعِيِّ رضي الله عنه)، قَالَ: انْطَلَقَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَنَا مَعَهُ، حَتَّى دَخَلْنَا كَنِيْسَةَ الْيَهُودِ بِالْمَدِيْنَةِ يَوْمَ عِيدِهِمْ، وَكَرِهُوا دُخُولَنَا عَلَيْهِمْ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ: يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ! أَرُونِي اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا يَشْهَدُونَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، يَحْطُ اللَّهُ عَنْ كُلِّ يَهُودِيٍّ تَحْتَ أَدَمِ السَّمَاءِ الْغَضَبَ الَّذِي غَضِبَهُ عَلَيْهِ، قَالَ: فَأَمْسَكُوا مَا آجَبَهُ مِنْهُمْ أَحَدٌ، ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِمْ، فَلَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ، ثُمَّ ثَلَّثَ فَلَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ، فَقَالَ: أَبَيْتُمْ؟ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَنَا الْخَاشِرُ، وَأَنَا الْعَاقِبُ، وَأَنَا الْمُقْفَى، أَمْتُمْ، أَوْ كَذَبْتُمْ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَأَنَا مَعَهُ، حَتَّى دَنَا أَنْ نَخْرُجَ، فِإِذَا رَجُلٌ مِنْ خَلْفَاتِنَا يَقُولُ: كَمَا أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ! قَالَ: فَقَالَ ذَلِكَ الرَّجُلُ: أَيُّ رَجُلٍ تَعْلَمُونَ فِيكُمْ يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ؟ قَالُوا: مَا تَعْلَمُ كَانَ فِينَا رَجُلٌ أَعْلَمُ بِكِتَابِ اللَّهِ، وَلَا أَفْقَهَ مِنْكَ، وَلَا مِنْ أَبِيكَ مِنْ قَبْلِكَ، وَلَا مِنْ جَدِّكَ قَبْلَ أَبِيكَ، قَالَ: فَإِنِّي أَشْهَدُ لَهُ بِاللَّهِ أَنَّهُ نَبِيُّ اللَّهِ الَّذِي تَجَدُّوْنَهُ فِي التَّوْرَةِ، قَالُوا لَهُ: كَذَبْتَ ثُمَّ رَدُّوا عَلَيْهِ، وَقَالُوا لَهُ شَرًّا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَذَبْتُمْ لَنْ يُقْبَلَ قَوْلُكُمْ، أَمَا إِنِّي أَتُتُّونَ عَلَيْهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا أَتُنْتُمْ، وَأَمَا إِذَا آمَنَ كَذَبْتُمُوهُ، وَقُلْتُمْ مَا قُلْتُمْ، فَلَنْ يُقْبَلَ قَوْلُكُمْ، قَالَ: فَخَرَجْنَا، وَنَحْنُ ثَلَاثَةٌ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَأَنَا، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ: **﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ. ﴾** (۱۰) { (أخرجه أحمد: ۴۴۰۳، وابن حبان: ۷۱۶۲، وَغَيْرُهُمَا، قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوطُ: [إسناده صحيح).

واته: عهوفی کوری مالیکی نه شجه عیی خوا لئی رازی بن، ده لن: پیغه مبه ری خوا ﷺ رۆبشت، من له خزمه تیدا بووم، تاکو چووینه تیبو په رستگای جووله که کان له مه دینه له رۆژی جه ژنیاندا، پتیان ناخو ش بوو که چووینه لایان، پیغه مبه ری خوا ﷺ پیگوتن: نهی کومه لی جووله که! دوازه پیاوانم پیشان بدن، شایه دیی

بدن، که بیجگه له خوا ﷺ هیچ په‌ستر او نین و، من په‌وانه‌کراوی خواو، خوا
 ﷺ نه‌و تووړه‌بیه‌ی که نواندوویه‌تی بو سهر هر هر جووله‌که‌یه‌ک، له ژیر سیته‌ری
 ناسماندا، (نه‌و تووړه‌بیه‌ی له‌سهر جووله‌کان) لای ده‌بات، ده‌لئ: بی دنگ بوون و
 هیچ کامیان وه‌لامیان نه‌دایه‌وه‌و، دووباره‌ی کرده‌وه، دیسان هیچ که‌س وه‌لامی
 نه‌دایه‌وه‌وه، سی باره‌ی کرده‌وه، هیچ که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌وه، نجا فه‌رمووی:
 ناماده‌نین بروام پتی بینن؟ سویند به خوا منم حاشیر، (واته: نه‌و ده‌بیته
 پیشکه‌وتوو و سهر مه‌شق بو کوکړدنه‌وه‌ی خه‌لک و ده‌ستپیکردنی لپرسینه‌وه‌و
 سزاو پاداشت) و من عاقیم (واته: کوټای پیغه‌مبه‌ران که به دویان دادی)
 و من موقه‌فغام (واته: نه‌وه‌ی کراوه‌ته کوټای پیغه‌مبه‌ران، له دوی نه‌وه‌وه
 که‌سی دیکه‌ نایه‌ت)، تیوه‌ پروابینن یان به درو دابینن، دوی پی‌ویش و منیش
 له خزمه‌تیدابووم، هه‌تا نزیک بوو بچته‌وه‌ری له کلن‌سایه‌که‌یان، پیاوټک له
 دوامانه‌وه‌ گوټی: نه‌ی موحه‌ممه‌د! له شوټنی خوټ به، ده‌لئ: نجا نه‌و پیاوه
 پرووی له جووله‌که‌کان کردو گوټی: نه‌ی کومه‌لی جووله‌که‌! چوون که‌سیکم ده‌زانن؟
 گوټیان: نه‌مانزانیوه، هیچ پیاوټک زاناتبی به کتیبی خواو، شاره‌زاتربی له تو و
 له بابت له پیش تو‌دواو، له باپیرت له پیش بابتدا، نه‌ویش گوټی: من شایه‌دی
 ده‌دهم به خوا که نه‌وه نه‌و پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ که له ته‌وراتدا ده‌بینن،
 گوټیان: درو ده‌که‌ی و، به‌رپه‌رجیان دایه‌وه‌وه، قسه‌ی خرابیان پټکوت، پیغه‌مبه‌ری
 خواش ﷺ فه‌رمووی: تیوه‌ درو ده‌که‌ن و، قسه‌تان وه‌رناگیرتی، پیشتر ستایشتان
 کردو، پټتان هه‌لگوت و قسه‌ی خیرتان بو کرد، به‌لام دوی نه‌وه‌ پروای هینا،
 به‌ دروټان داناو، نه‌وه‌تان گوت، که گوتان، بو‌یه‌ قسه‌که‌تان وه‌رناگیرتی، ده‌لئ:
 هه‌رسیکمان ده‌رچووین، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و، من و عه‌بدول‌لای کوری سه‌لام،
 خواش ﷺ له باره‌ی نه‌وه‌وه‌ هم‌ نایه‌ته‌ی نارده‌ خوار: ﴿ قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ
 اللّٰهِ وَكُفْرُكُمْ بِهِ. وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي اِسْرٰٓءِٖلَ عَلٰٓى اِسْرٰٓءِٖلَ يَلٰٓ عَلٰٓى مِثْلِهِۦ. فَمَا مَنَ وَاَسْتَكْبَرْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰﴾

هەر لهو باره‌ی ئەم ئایه‌ته موباره‌که‌وه، ئەم گێڕاوه‌یه‌ش دێنین:

ب/ اَعَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه، قَالَ: مَا سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ لِأَحَدٍ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، إِلَّا لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: وَفِيهِ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَسَيَدَّ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَتَأْمَنَ وَاسْتَكْرَمَتْ لَكَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (١٠) (أخرجه البخاري: ٣٨١٢، ومسلم: ٢٤٨٣).

واته: سه‌عدی کورێ ته‌بی وه‌ققاص رضي الله عنه، ده‌لێ: نه‌مییستوه‌ یت‌غه‌مه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم به‌ هیچ که‌سێک که له‌سه‌ر زه‌وی رۆیشتوه، ب‌فه‌رموێ: له‌ خه‌لکی به‌هه‌شته، جگه له‌ عه‌بدوللای کورێ سه‌لام (ئه‌وه‌ی به‌و فه‌رمووه) و له‌ باره‌ی ئه‌ویشه‌وه، ئەم ئایه‌ته‌ دابه‌زی: ﴿وَسَيَدَّ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَتَأْمَنَ وَاسْتَكْرَمَتْ لَكَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (١٠)، که‌ دواییش ده‌یگه‌ینێ مشت و م‌ر هه‌یه، له‌ نێوان زانا‌یاندا، که‌ ئایا ئه‌ویش هه‌ر له‌ نێو سووره‌تی (الأحقاف)دا، له‌ مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه، یاخود به‌ جیا له‌ مه‌دینه‌ دابه‌زیوه‌و، دوایی خراوته‌ ئه‌و شوێنه؟ به‌پێی ئه‌و ئەم دوو ر‌یوايه‌ته‌ درده‌که‌وێ، که‌ ئەم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ به‌ جیا له‌ مه‌دینه‌ دابه‌زیی، له‌ کاتیکدا عه‌بدوللای کورێ سه‌لام که‌ به‌کیک بووه، له‌ زانا هه‌ره‌ دیاره‌کانی چووله‌که‌کان به‌ دان پ‌یدا ه‌ینانی خۆیان، مسو‌لمان بووه، له‌و کاته‌دا دابه‌زیوه، به‌لام دوایی خراوته‌ نێوان دوو ئایه‌ته‌کانی: (٩ و ١١)، له‌ سووره‌تی (الأحقاف).

مانای گشتی نایه تکان

وهک له پیناسه ی ئەم سوورەتەدا، گوتمان لەم سوورەتە بەپێزەدا، پانتایه کی زۆر تەرخانکراوه بۆ باسی قورئان و پیغەمبەرایه تی، پاشان باسی بەرپه چدانه وهی شیرک و هاوبهش بۆ خوادانه ران، ههروهها باسی رۆژی دواپی و سزاو پاداشت، وپرای چەند شتیکی دیکه، که تیکه لکیش کراون له گه ل ئەو بابەتانهدا، سه ره تا خوا ﷻ ده فەرموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته: ده ستیگر دنم به ناوی خوا یه، که مه به ستی پی ئەوه یه:

- ۱- ئەم کاره تهنها به ناوی خواوه ئەنجام ده دەم.
- ۲- ئەم کاره تهنیا بۆ په زامه ندیی ئەنجام ده دەم.
- ۳- ئەم کاره به پیتی بهرنامه ی خوا ئەنجام ده دەم.
- ۴- ههروهها ئەم کاره به تواناو یارمه تی خوای پهروه ردار ده که م.

ئنجا خوا ده فەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾، که ئەمانه دوو پیتن له پته پچر پچه کان، واته: پچر پچه ده خو ئێر ئه وه، نهک به سه ریه که وه، که وهک پئشتر گوتوو مانه: له تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، له سه ره تاکه یدا باسیکی در ئیمان له باره ی ئەو بیست و نۆ (۲۹) سوورەتەوه کردوه، که سه رجه م چوارده لهو پیتانه له پئشپانه وه هاتوون، ئنجا هه ندیکیان یهک پیتین و وهک (ص) و (ق) و (ن) و، هه ندیکیان دوو پیتین، وهک (حم) هکان و (یس و طه و طس)، هه ندیکیشان سی پیتین وهک (ألر) یه کان، یان (أل) کان و، (طسم) هکان و، هه ندیکیان چوارین

وهک (المړ) و (المص) و، هه‌ندیکیان پښجین وهک (کهیصص)، کوئی نه‌و پیتانه‌ی له سه‌ره‌تای نه‌و بیست و نو سووره‌تانه هاتوون، چوارده (۱۴) ن و هه‌موو جوړه پیته‌کانیان تیدان.

زانیان زوریان قسه‌ کرده‌ی له باره‌ی نه‌و پیته‌ پچر پچرانه‌وه، تایا حکمه‌تی چیه‌ خوا خستونیه‌ پیش بیست و نو له سووره‌ته‌کانی قورثان؟ هه‌ندیکیان گوتوو یانه: به‌س بو‌ ناگادار کرده‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر بووه‌ و ﴿﴾ هه‌ندیکیان گوتوو یانه: بو‌ نه‌وه‌ بووه‌ که‌ سه‌رنجی مرؤفه‌کان رابکتشی‌ که‌ نه‌و قورثانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستتانه، هه‌ر له‌و پیت و ده‌نگانه‌ پیک دئی، تیمه‌ش تاکو تیتستا نه‌و مانایه‌مان له‌ هه‌مووان زیاتر به‌ دل‌ه‌وه‌ نووساوه، به‌ به‌لگه‌ی نه‌وه‌ که‌ هه‌ر به‌کسه‌ر له‌ دوا‌ی نه‌و پیتانه‌ی باسی قورثانه: ﴿طه ۱﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْكُرَ ﴿طه ۲﴾ طه، ﴿یس ۱﴾ وَالْقُرْآنَ لِتَكْبِرَ ﴿یس ۲﴾ یس، ﴿حم ۱﴾ نَزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿غافر ۱﴾ غافر، ﴿التر ۱﴾ نَزِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿التر ۲﴾ السجدة، هی هه‌موویان وان، جگه‌ له‌ هه‌ردووک سووره‌تی (العنکبوت) و (الروم)، هه‌ر کاتیک نه‌و پیتانه‌ هاتین، به‌کسه‌ر باسی قورثانه، واته: نه‌و قورثانه‌ هه‌ر له‌و پیت و ده‌نگانه‌ پیک دئی، که‌ له‌به‌ر ده‌ستی تپوه‌شدا هه‌ن، وهک که‌ره‌سته‌یه‌کی خا، به‌لام تپوه‌ نه‌ک هه‌ر ناتوانن، وینه‌ی قورثان بینن، یان وینه‌ی ده (۱۰) سووره‌ت، به‌لگو وینه‌ی سووره‌تیک سئ نایه‌تیش بینن، وهک سووره‌ته‌کانی: (العصر) و (الکوثر) و (النصر).

که‌واته: بزائن! نه‌و خوایه‌ی ﴿﴾ نه‌و فه‌رمایسته‌ به‌رزو ناوازه‌و بی وینه‌یه‌ی، له‌و پیت و ده‌نگانه‌ پیک هپناوه، که‌ وهک که‌ره‌سته‌یه‌کی خا، له‌به‌ر ده‌ستی تپوه‌شدا هه‌ن، به‌لام تپوه‌ ده‌سته‌وسان و ده‌سته‌پاچه‌ن له‌ به‌رانبه‌ریدا، بزائن بیژهری نه‌و فه‌رمایسته‌ خوایه‌ ﴿﴾، نه‌ موحه‌ممه‌د ﴿﴾ بو‌ خو‌یه‌تی، نه‌ که‌سی دیکه‌ش فیری موحه‌ممه‌دی ﴿﴾ کرده‌، نه‌گه‌رنا وهک چو‌ن خه‌لک توانویوه‌تی قسه‌ به‌ ده‌می پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﴿﴾ هه‌ل‌به‌ستی، نه‌گه‌ر قورثانیش هی خو‌ی بو‌وايه،

ده یانتوانی چند نایه تی، یان چند سووره تیکیش هه لئه ستن، به لام ئەم قورئانه بهرزو مهزله، نهک نایه تیکی تیدا کهم و زیاد نه کراوه، به لکو وشه یهک و پیتیکیش، چونکه زانیان و پیرای ئەوهی که سه رژمیری نایه ته کانیان کردوه، که دیاره قورئان هه مووی سه دو چوارده (۱۱۴) سووره ته و، شهش هه زارو دوو سه دو سی و شهش (۶۲۳۶) نایه ته، هه لئه ته هه ندیکیان که متریان گوتوه، به لام ئەم ژماره یه زیاتر له سه رینی و، که میی و ژۆری ژماره ی نایه ته کانیس ده که پتته وه بو کورتیی و درژی پسته کان، نه کهرنا له سه ر وشه کانی قورئانیش پیکه وتوون، که هه فتاو ههوت هه زارو چوار سه دو سی و نو (۷۷۴۹) وشه یه، له سه ر پیتته کانیسی پیک که وتوون، که سیسه دو بیست و یهک هه زارو سه دو هه شتا (۲۲۱۱۸۰) پیتته، ئەو قورئانه مهزله، هیچ کهس نه یه توانیوه و ناتوانی نهک وینه ی بینتی، نهک وینه ی ده سوورته و سووره تیکی بینتی، به لکو ئەگه ر وشه یهک و پیتیکیشی لی بگۆرئی، یه که سه ر هه ستی پی ده کری.

ئنجنا خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿ تَزِيلُ الْكَوْبِ مِنْ أَمْرِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴾، دابه زینانی کتیبه که، ئەم کتیبه له لایه ن خوای زالی کارزانه وه یه، (الْعَزِيزُ: مَنْ لَا يُغْلَبُ)، که سیک کهس پی نه و پیری، هیچ هیزیک له به رانه بریدا نه وه ستن، بویه ئەگه ر له زمانی کوردیددا (عَزِيزٌ) به: بالاده ست، زال، ده سترۆیشتوو، ته و په پری توانادار، مانا بکری، جیی خۆیه تی، (الْحَكِيمُ) واته: کارزان، کار به جی، زاتیک که کاره کانی هه موویان له جیی خۆیاندان و، فه رمایشته کانی هه موویان به جین.

که واته: ئەم قورئانه له لایه ن خوایه که وه دابه زیوه، که خاوه نی ته و په پری عیززه ته، خاوه نی ته و په پری حیکمه ته، هه ر بویه ش عیززه ت و حیکمه تی، که خوا ﷻ هه یینی، له کتیبه که شهیدا، له فه رمایشته که شهیدا، په نگیان داوه ته وه، به دنیا یی هه ر که سیک به ئەندازه ی ئەوه که هوگری ئەم قورئانه ده بی، کارتیکراو ده بی بهم قورئانه و له خزمه ت قورئاندا، ده بی، هه م عیززه ت، هه م حیکمه تیش له قورئانه وه وه ده کری، هه لئه ته هه ر که سه له قه ده ر خۆی.

دوایی دهفه رموی: ﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ ﴾
 دوائ ناماژه کردن به قورن ان و پیناسه کردنی قورن ان، نجا خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نهو بابته
 زور گه وره و گرنکه باس ده کات، که وهک دوایی روونی ده که پنه وه، له کورته
 باس یکدا، به لای که مه وه له هه فده شوینی قورن اندا، باسکراوه، نهویش نه وه یه
 که: خوا ناسمانه کان و زهوی و نه وهی نیوانیان، واته: که ون و کائینات و، گه ردوون
 بوونه وه ری به هه ق و حکمهت دروست کردوه، نامانج و مه به ست له پشتیه وه
 هه یه، به هه وه نته و کالته نه وه، بی نامانج و بی حکمهت نه، ﴿ مَا خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ﴾، ناسمانه کان و زهوی و نه وهی نیوانیان
 دروست نه کردوون، مه گه به هه ق، ته نیا به هه ق دروستمان کردوون، هه ق
 بریتیه: له شتی چه سپاو، به لام جاری وایه (حق) به مانای راستی دی و، جاری
 وایه به مانای حکمهت دی و، جاری وایه به مانای نامانج و مه به ستیکی به
 جی دی و، جاری وایه به مانای دادگه ری دی، به پی سیاقه کان، به لام لیره دا
 واته: به حکمهت و نامانجیک که په یوه سته به دروستکراوه کانه وه، نهک به
 خوای په روهدرگا ره وه، خوا کار به جیه و خاوهن حکمهت وه هیچ شتیکی بیجی
 ناکات، به لام بیگومان خوا هیچ ئیشیکی به هیچ کهس و هیچ شتیکی نه،
 هیچ نامانجیکی نه، که به هوی نه نامدانی کاریکه وه، بیهینته دی، به لکو
 نه وه نامانجی دروستکراوه کانه، خوا ده بهینته دی، نهک نامانجی خوی، چونکه
 خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نه گه نامانجیک بهینته دی، به هوی دروستکردنی گه ردوونه وه، که واته:
 پیوستی بهو نامانجه یه؟! به لام نهء خوا نامانجیک دینته دی که په یوه سته
 به دروستکراوه کانه وه، خواش بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به پی سیفه ته کانی خوی، مامه له ده کات له که ل
 دروستکراوه کانیدا.

خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خاوهنی نهوپه ری که ره م و به خشه وه، نهوپه ری به زه ییه وه، نهوپه ری
 توانایه وه، نهوپه ری حکمهت، بویه نه م گه ردوونه ی هینا وه ته دی، وهک
 به ره میکی، سیفه ته کانی خوی، که خوا به دیه نره، نهو دروستکراوانه ی هینا وه

دی، بہ لّام بوجی؟ بؤ نامنجیک کہ پیوہستہ بہ دروستکراوہ کانپوہ، خوا
 ﴿۳۷۲﴾ دہ فہرموی: تیمہ ناسمانہ کان و زہوی و نہوہی نیوانیامان بہ ہہق نہہی
 نہہیتاوانہ دی، ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، ہہروہا بؤ کاتیکسی ناوبراوو دیاریبکراویش، واتہ:
 نہوہ نیہ، ئەم گہردوونہ ہہتا ہہتایہ برؤا، بہ لکو بؤ کاتیکسی دیاریبکراوہو،
 قؤناغیکہ قؤناغی دیکہی بہدوادا دی، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾، لہ
 حائیکدا کہ ئەوانہی بیپروان، لہوہی پیٹی ترستیراون و لئی وریاکراونہوہ، پشت
 ہہ لکردوون، پرووہ چہرخینہرن، گوئی پی نہدہرن.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بلئی: تایا ئەوانہ دەبینن کہ لہ جیاتی خوا،
 یان جگہ لہ خوا، لئیان دەپارینہوہ! یاخود: ہہوالم پی بدن، لہ بارہی ئەوانہوہ
 کہ لہ جیاتی خواو، جگہ لہ خوا لئیان دەپارینہوہ، ﴿أَرُونِي مَاذَا حَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾،
 پیشانم بدن، چیمان لہ زہوی دروستکردوہ، دہنکہ لمیک، پەرہ مریشیک، دہنکہ
 چہویک، بہردیک، داریک، ﴿أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فِي السَّمَوَاتِ﴾، یان تایا ہاوبہشیمان ہہیہ،
 لہ ناسمانہکاندا، بہ دلئیایی ئەمہ جوڑیکہ لہ توانج تیرگرتن و، بہ تہوسہوہ قسہ
 لہگہل کردنیان، ئەگہرنا مادام ئەوان توانای چوونہ ناسمانیان ہہر نیہو، مادام
 لہ زہویدا ہیچیان نہ خولقاندبئ، ئەدی چؤن دەستیان گہیشتہ ناسمان! ﴿أَتُنْفِئُ
 بِكُتُبٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنْزُرَ مِن عَلِيمٍ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگہر راست دہکەن،
 ئەو شتانہی دەیانپہرستن، شایستہی پەرستران، بؤم بئین، کتیبیک پیش ئەمہ
 دابہزیبئ، یاخود پاشماوہیہک لہ زانیاریبم بؤ بئین، واتہ: بہ لگہیہکی نہقلیبم
 بؤ بئین، یان بہ لگہیہکەہی عہقلیی، کتیبیک کہ پیش ئەم قورئانہ دابہزیبئ،
 باسی ہاوبہش بؤ خوادانانی تیدابئ، بؤم بئین، یاخود پاشماوہیہک لہ زانیاریبم
 بؤ بئین، وەک بہ لگہ، کہ بہ تہنکید ہیچ کامیان نین، نہ بہ لگہی نہقلیان
 بہدستہوہیہ، نہ بہ لگہی عہقلیی، نہ ہیچ نہقلیک و، وەحبیبہک، باسی رەوایی
 ہاوبہش بؤ خوا دانانی کردوہ، نہ ہیچ عہقلیکیش، ہیچ عہقلیکسی سہلیمیش
 شتی وای گوتوہ.

﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾، نایا کئ گومراتره له که سینک که له جیاتی خوا، جگه له خوا، له شتیک، له که سینک دهپارته‌وه که هه‌تا رۆژی قیامت وه‌لامی ناداته‌وه، نجا نایا رۆژی قیامت وه‌لامی ده‌داته‌وه، نه‌خیر، واته: هه‌ر وه‌لامی ناداته‌وه، هیچ دواکاریه‌کی بۆ جیبه‌جی ناکات، ﴿ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴾، ته‌وان له بانگ‌کردن و له هاوار تیه‌ستنی ته‌وان بی‌ ناگان، نجا نه‌مه هه‌رچه‌نده رانای عاقلانی بۆ به‌کارهیناوه، به‌لام زیاتر مه‌به‌ست پتی بت و سه‌نهم و په‌یکه‌ره‌کانن، به‌لام نه‌گه‌ر مه‌به‌ست ته‌وانی دیکه‌ش بی، نه‌صرانییه‌کان که عیسایان په‌رستوه، ته‌وانی دیکه‌ که فریشته‌کانیان په‌رستوون، جووله‌که که عوزیریان په‌رستوه، که‌سانی دیکه‌ شتانی دیکه‌یان په‌رستوون، ته‌و په‌رستراوانه ناگیان له په‌رسته‌ره‌کان نه‌بووه، به‌ دنیایی وه‌لامیشیان ناده‌نه‌وه.

﴿ وَإِذَا حِجْرًا أَنَسَ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً ﴾، کاتیکیش خه‌لک کو ده‌کرینه‌وه، واته: بۆ سزاو پاداشت کو‌ده‌کرینه‌وه، ﴿ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً ﴾، ته‌وانه، ته‌و په‌رستراوانه بۆیان ده‌بنه دوژمن، واته: له په‌رسته‌ره‌کانیان ده‌بنه دوژمن، ﴿ وَكَانُوا بِعِبَادِهِمْ كَافِرِينَ ﴾، به په‌رسته‌که‌شیان ببیروا ده‌بن و، نکوو‌بیان لی ده‌کن و په‌خه‌یان لی ده‌گرن: بۆچی تیمه‌تان په‌رستوه؟ لیره که رانای عاقلان به‌کار دینن، یان بۆ زاکردنی عاقلانی په‌رستراوه‌کانه، نه‌گه‌ر فریشته‌ن، نه‌گه‌ر پیغه‌مه‌رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نه‌گه‌ر مروّفه‌ چاکانن، به‌سه‌ر ته‌وانی دیکه‌دا، یاخود له‌به‌ر نه‌وه‌یه که له خه‌یال و نه‌ندیشه‌ی بته‌رسته‌کاندا، وابووه، ته‌و بت و سه‌نهم و په‌یکه‌رانه، وه‌ک عاقل مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا کردوون، پتیان وابووه ناگیان له شت هه‌یه، نه‌گه‌ر مانگ و خوژه، نه‌گه‌ر دارو به‌ردن، نه‌گه‌ر په‌یکه‌رن، هه‌رچی هه‌ن، خوا ﴿ لَیْرَهُ ﴾ له جیی دیکه‌ش به‌ پتی عه‌قلی ته‌وان ته‌و راناه‌ی بۆ عاقلان به‌کارهیناوه، چونکه ته‌وان وه‌ک که‌سانیکی خاوه‌ن ویست و عه‌قل و ئیدراک له‌گه‌ل بت و سه‌نهمه‌کانی خو‌یاندایا مامه‌له‌یان کرده.

نه‌وی یرابد هه‌مووی بۆ پووچه لکردنه‌وه‌ی بیروک‌هی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان بوو.

ئنجنا دیته سه‌ر باسی هه‌لۆیستی نه‌رئییان به‌رانبه‌ر به‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و، به‌رانبه‌ر به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾، کاتی‌ک ئایه‌ته‌ رۆشه‌نه‌کانی تێمه‌یان به‌سه‌ردا ده‌خوێننه‌وه، ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَيِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، ته‌وانه‌ی بێ‌روابوون به‌و هه‌قه، ده‌لێن که بۆیان دۆ، یه‌کسه‌ر که نه‌و هه‌قه‌یان بۆ هاتوه، گو‌توو‌یان: ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، نه‌مه جادوو‌یه‌کی ناشکرایه‌و، روونه که جادوو‌یه.

﴿أَرَيْتُلُوْنَ أَفْتَرَيْتَهُ﴾، به‌ نسه‌ت قورئانه‌وه ده‌لێن: نه‌وه جادوو‌یه، به‌ نسه‌ت موحه‌مه‌ده‌وه‌ش ﷺ، ده‌فه‌رموی: یان ده‌لێن ئایا، هه‌لێبه‌ستوه، واته: به‌ ناوی خواوه هه‌لێبه‌ستوه، جادوو نیه، به‌لام هه‌لێبه‌ستراوه بۆ خۆی گو‌توو‌یه‌تی، ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، بلی: نه‌گه‌ر هه‌لمبه‌ستی، تێوه له به‌رانبه‌ر خوادا هیچ شتی‌کتان بۆ من پێ ناکرێ، خواوه‌نی هیچ شتی‌ک نین بۆ من، هیچ شتی‌کتان له ده‌ست نایه‌ت بۆ من، که له سزای خوا بپارێزن، ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ فِيهِ﴾، خوا زاناتره به‌وه‌ی تێوه تێده‌په‌رژێن، وه‌نێوی ده‌که‌ون، له قسه‌ی پووچ و بۆش، ﴿كَفَىٰ بِهِ سَهْمًا بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾، به‌سه نه‌و شایه‌د بێ له تێوان من و تێوه‌دا، ﴿هُوَ الْعَفْوَءُ الرَّحِيمُ﴾، نه‌و لێبوردی میه‌ره‌بان، لێره‌دا نه‌مه ته‌ماع و وه‌به‌رنا‌ئیکه بۆ نه‌وان که نه‌گه‌ر بگه‌ر نه‌وه‌و، واز له که‌له‌په‌قیی و عینادی بێنن، با بزائن که هه‌میشه خوا ده‌رگای لێبوردن و به‌زه‌یی ئاوه‌لایه‌و کراوه‌یه.

ئنجنا نه‌مه له چه‌ند شوێنی‌کدا له قورئاندا هاتوه، بۆ په‌ردانه‌وه‌ی نه‌و تۆمه‌ته که گو‌توو‌یان: موحه‌مه‌د ﷺ بۆ خۆی قورئانی هه‌لێبه‌ستوه‌!

بۆ وێنه: له سووره‌تی (الطور) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَّا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٣٣﴾ قَلْبَانُؤُا بِحَدِيثِ رَبِّهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾، واته: یان ئایا ده‌لێن: بۆ خۆی گو‌توو‌یه‌تی و هه‌لێبه‌ستوه، به‌لکو بپوا ناھێنن، نه‌گه‌رنا با فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ک نه‌و بێنن، نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن.

ههروه‌ها له سووره‌تی (الحاقه) دا، خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ نَفَعْنَا عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقْوَابِ
 ۱۱ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۱۲ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۱۳ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ أَشِدَّتِهِ حَنْجِرِينَ ۱۴﴾، واته: نه‌گه‌ر هه‌ندی قسه‌مان به ده‌مه‌وه هه‌له‌به‌ست، ئی‌مه قۆلی راستی ده‌گرین و، له‌رگی ملی ده‌ده‌ین و، ئی‌وه‌ش هه‌یج کامتان ناتوانن، بنه‌ په‌رده‌و ئی‌وان و نه‌ه‌ی‌لن.

بۆیه ئی‌رده‌دا خوا به پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: پێ‌یان ب‌ل‌ئ: ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُمْ،
 فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، واته: ب‌ل‌ئ: نه‌گه‌ر هه‌لمبه‌ستب، ئی‌وه له به‌ران‌به‌ر
 خوادا هه‌یچ‌تان بۆ من له ده‌ست نایه‌ت و، خوا ﷺ س‌زام ده‌دات، چۆن ل‌ئ
 ده‌گه‌ری که‌سیک له خۆوه، ب‌ل‌ئ: خوا وای‌فه‌رموو‌ه؟!، خواش ﷺ زان‌تاره به‌وه‌ی
 ئی‌وه تیی‌ده‌رژ‌ئین و به ئی‌وی ده‌که‌ون، خوا ﷺ به‌سه شایه‌دی ب‌ئ و چاود‌ئیر ب‌ئ،
 شایه‌دی‌ده‌رو گه‌واهی‌ده‌ر ب‌ئ له ئی‌وان من و ئی‌وه‌دا، که من راست ده‌که‌م و
 ئی‌وه درۆ ده‌که‌ن، ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، ئه‌و ل‌ئ‌سورده‌ی می‌ه‌ره‌بان و به به‌زه‌یی‌ه،
 به به‌ل‌گه‌ی ئه‌وه‌ش خوا ﷺ شایه‌دی‌ی راستی موحه‌مه‌دی ﷺ دا، که ئه‌وه‌تا
 په‌یامه‌که‌ی موحه‌مه‌د ﷺ به هه‌موو دنیا‌دا ب‌لا‌وبۆ‌ته‌وه‌و، ئه‌وانه‌ی نه‌یاری‌شی بوون،
 بوونه په‌ندی زه‌مانه‌و فر‌ئید‌رانه زب‌لدانی می‌ژوو‌وه‌و، که‌واته: ئه‌م فه‌رمای‌شته، ئه‌م
 په‌یامه‌ی خوا به کۆ‌تا پی‌غه‌مبه‌ری خۆیدا نار‌دوو‌یه‌تی، خوا خاوه‌نداری‌تی‌ی کرد‌وه‌و
 خۆی مشووری ل‌ئ خوار‌دوه، هه‌م له په‌یامه‌که‌شی، هه‌م له په‌یامه‌ره‌که‌شی،
 په‌یامه‌که‌ی چه‌سپان‌دوه‌و، پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌شی ﷺ پاراستوه‌و، سه‌ر خسته‌و.

﴿قُلْ مَا كُنتُمْ بِدَعَاؤِ الرَّسُولِ﴾، پێ‌یان ب‌ل‌ئ: من داه‌ئیراوی‌ک نیم، له پی‌غه‌مبه‌ران
 (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، واته: پی‌غه‌مبه‌ری‌ک نیم که تازه باب‌ه‌ت بم، یه‌که‌می‌نی
 پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیم و، داه‌ئیراوی‌ک نیم ب‌ئ پێ‌شینه‌بم، ﴿وَمَا
 أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾، ناش‌زانم چی به من‌یش و به ئی‌وه‌ش ده‌کر‌ئ، واته:
 چاوه‌روانی‌ی ش‌ئیکم ل‌ئ مه‌که‌ن، که له توانای من‌دا نه‌، زۆر‌چار ب‌ئیراویان دا‌وای
 به‌ل‌گه‌و مو‌ع‌جی‌زه‌ی وه‌ک ه‌ی پی‌غه‌مبه‌رانی پێ‌شوویان ل‌ئ ده‌کرد، نه‌یان‌ده‌زانی

که پیغهمبه رانی پتیشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کاتیک هاتوون، که مروفايه تیی له قوناغی ساوايیدا بووه، بویه زیاتر خوا ﷺ موعجیزه و به لگهی وای داونه پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که ههسته وه ره کانی مروفانیان دواندوون، به لام دوی ئه وهی مروفايه تیی گه یشتوته قوناغی کامل بوون، موعجیزه به کی داوه ته پیغهمبه ری کوتایی ﷺ که عه قلی خه لک ده دوینتی و له گه ل عه قلیاندا مامه له ده کات، ته وانه ش ویستوو یانه هه ر بگه رینه وه بو قوناغی پتیشی، به لام نه خیر نه و قوناغه به سه رچوو، تیتستا مروفايه تیی گه یشتوته قوناغی کی دیکه ی باشترو کاملترو، پتویسته له رتی عه قله وه بدوینتی، بویه خوا فه رموویه تی: تو بفه رموو: ﴿ وَمَا أَدْرِي مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكْرَهُ ﴾، ناشزانم چیم لی ده کری و، چیتان لی ده کری، نه مه بگومان مه به ست پتی دنیا به، واته: نازانم له رووی دنیا به وه من چیم لی دی، تیه وش چیتان لی دی، نایا خوا سه رم ده خات، یان وه ک هه ندیک له پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شه هید کراون، منیش شه هید ده کری؟ تیه وش نایا خوا ده تانفهنه و تینتی، یان ده تانفهنه و تیه وه، یان نایا به چ جوره سزابه ک سزاتان ده دات، نازانم، به لام بو پوژی دوا یی، به ته نکید پیغهمبه ری خوا ﷺ به رچاو روون بووه و، دنیا بووه که نه و پیغهمبه ری خوا به ﷺ و، شوینکه وتوو انیشی نه هلی به هه شتن، نه یاره کانیشی نه گه ر له سه ر نه و بیرواییه ی خو یان برۆن، دیاره سه ره نجامیان دوزه خه، ﴿ إِنْ أَنْتَ إِلَّا مَا تُوْحَىٰ إِلَيْكَ ﴾، (إِنْ لَيْتَهُدَا لِابْرَهَ (نافیه) به، به مانای (ما به، واته: (إِنْ النَّافِيَةِ) به، ﴿ إِنْ أَنْتَ إِلَّا مَا تُوْحَىٰ إِلَيْكَ ﴾، ته نیا شوین ته وه ده که وم که بووم سه روش ده کری، ﴿ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾، منیش ته نیا وریا که ره وه و ترسیته ری کی رو شن و ناشکران، یا خود روونکه ره وه م.

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ ﴾، بلتی: نایا ده بینن، ده زانن ته گه ر ته م (قورشان) له له لایه ن خوا وه بوو، تیه وش پتی بیرواییه ی بوون، ﴿ وَمَشَاهِدٌ مِنْ نَحْوِ إِسْرَائِيلَ ﴾، له وه چه ی ئیسه رانیلیش، وه چه ی به عقوو بیش ﷺ، واته: له گه لی جووله که، شایه دیک شایه دیدا ﴿ عَلَيَّ مِثْلَهُ ﴾، له سه ر وینه ی ته وه، واته:

شایه دیدا که پیشتریش خوا **﴿عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾**، هه ر مه به ست پی قورثانه، واته: له سه ر وینه ی تمه ه شایه دیدا که راسته، **﴿فَأَمَّنْ وَأَسْتَكْرَمْتُمْ﴾**، نه و بروای هیناو تیهو خوٲان به زلگرت، وه لمه که ی لیره دا قرئتراه، واته: کئی له تیهو گومراره؟ کئی له تیهو به دبه ختره؟ کئی له تیهو زیانبارتره؟ به کیک ی دیکه ی جگه له م کومه لگایه، که جووله که به بروابینئی، که چی تیهو که قورٲان به زمانی خوٲان دابه زیتراه، بروا نه هینن، کئی له تیهو زیانبارتره؟! **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾**، به دنئیایی خوا کومه لی سته مکاران، راسته ری ناکات. هه ندیک له تویره وه وانی قورٲان چهن د جاریکی دیکه ش باسمانگروه، که وشه ی (هدایه) یان هه میشه به یه ک واتا به کارهیناوه، واته: رینمای، له ته فسیره کوردیه کانیشیدا تهو هه لیه هه ر زور زوره، واته: خوا کومه لی سته مکاران رینمای ناکات، به لام نه مه راست نیه، خوا سته مکارو سته ملیکراو، چاک و خراپ، هه موویانی رینمای کردوون، خوا **﴿هُدًى﴾** ناوی له قورٲان ناوه: (هدئی للعالَمین) و (ذکر للعالَمین)، به لام هیدایه ت لیره دا به مانای راسته ری کردن و، به نامانچ که یاندنه، خوا سته مکاران به نامانچ ناگه یهنئی، راسته رینان ناکات، نایانخاته سه ر ری راست، نه ک ری رستیان پیشان نادات، پیشان داون، نجا نه گه ر ری پشانده ی خویان قبول کردو رینمایه که یان وه ریانگرت، نه و کاته خوا راسته رینان ده کات و به نامانجیان ده گه یهنئی، بویه ش ده فه رموی: **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾**، نه وانه ی سته م ده کهن، سته م له په یامی خوا ده کهن، سته م له پیغه مبه ری خوا **﴿ذکر﴾** ده کهن، سته م له خو یان ده کهن، خوا به شایسته ی نه وه یان نازانی، راسته رینان بکات و به نامانجیان بگه یهنئی.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه وانه ی بیبرواشن به وانه یان گوت که بروایان هیناوه، **﴿لَوْ كَانْ خَبْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ﴾**، نه گه ر تم (قورٲان) چاک بووایه، په سندن بووایه، نه وانه یانی: مسولمانه ره ش و رووت و چه وسیتراه کان، بو لای قورٲان و نیسلام، پشمان نه ده که وتنه وه له پشئی تيمه دا بروای پی بینن، گوتووایانه: نه گه ر نیسلام

خیری تبدیلی، تیمہ شایستہین، نہک ٹہو ٲہش و ٲووانہ، کافرہکان ہہر بہ ٲی و دانگی خویان شتیان ہہ لہسہنگاندوہ و، بہ ٲیوہرہ لارہکھی خویان ٲیوایانہ، ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾، نئجا تئستا کہ ٲی ٲاستیان ٲی نہگرتوہو لئی بہہرہمہند نہبون، ﴿فَسَيَقُولُونَ هَذَا آفَاكٌ قَدِيرٌ﴾، دہلین: ٹہوہ درؤیہکی لہ میژینہو ہہ لہبہستراویکی دیرینہ، وہک کوردہواریی خومان دہلین: (دہمی نایکاتئ دہلئ ترشہ)؛ ٹہوانہش لہبہر ٹہوہی بہہرہمہند نہبونہ لہو ہیدایہتہی خوا ﴿﴾، گوتوویانہ: ٹہگر ئیسلام ہق بوایہو ٲاست بوایہ، تیمہ کہ زؤر خاوہن عہقل و تیکہ ٲشتین، ٲیشتر ہرومان ٲی دہہتئا، نہک ٹہو ٲہش و ٲووت و کہودہن و نہفامانہ! ہہمیشہ خوبزلگرو خوسہٲینہکان، خوشگوزہرانہکان، خہلکی ہہ ژارو نہداریان لہ خویان بہ کہم عہقلٹرو کہم ہوشتر زانیوہ، نئجا ٹہوہیان کردؤتہ بہلگہو گوتوویانہ: مادام تیمہ ہرومان ٲئی نہہتئاوہ، کہواتہ: دیارہ خیرو چاک نیہو، ٲاست نیہ.

خوا ﴿﴾ دہفرموی: ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ مُّوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾، لہ ٲیش ویشدا کتیبہکہی مووسا ﴿﴾ ٲیشہوا بوو و بہزہیی بوو، ٲیشہوا بوو، کہ ٲیش خہلکی بکہوی بہرہو ہق، مایہی بہزہیی خواش بوو، واتہ: ٹہم قورٹانہ، لہ ٲیش ٹہویشدا ٲیشینہ ہہبووہ، ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِآءِ عَرَبِيَا﴾، ٹہمہش کتیبیکہ بہٲاستدانہرہ، واتہ: بہٲاستدانہرہ بو کتیبہکانی ٲیش خوی، ﴿لِسَانِآءِ عَرَبِيَا﴾، بہ زمانئکی ٲوشنہ، چونکہ وشہی (عربی) وہک چؤن مانای زمانی عہرہبیہ، ہی نہتہوہیہکی دیاریکراوہ کہ نہتہوہی عہرہبن، بہ ہہمان شتوہ بہ مانای ٲوشنیش دئ، کہ لئرہدا ٲیم وایہ (عربی) بہ مانای زمانئکی ٲوشن ہاتوہ، بوچی؟ ﴿إِنَّمَا نَذِرُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ٹاکو ٹہوانہی ستمیان کردوہ بیانترسئتی، وریایان بکاتہوہ، ہوشدارییان ٲی بدات، ﴿وَنُذِرُ الْمُحْسِنِينَ﴾، ہہروہا موژدوہ دلخوشکہریشہ بو چاکہکاران.

لہ کوتایی دا خوا ﴿﴾ ٲیناسہی ٹہو چاکہکارانہمان بو دہکات، کہ قورٹان موژدوہ دلخوشکہرہ بویان، دہفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبِّنَا اللَّهُ ثُمَّ اتَقَمُوا﴾، بہ

دنیایی نه‌وانه‌ی گوتیان: په‌روه‌ردگارمان خوايه‌و، دواييش پاره‌ستاو و به‌رده‌وام بوون، نه‌له‌خشاو بوون، له‌سه‌ر گوتنی ته‌و قسه‌يه‌و، کارکردن به‌پتی نه‌و قسه‌يه‌و، به‌رتوه‌چوون به‌پتی ته‌و قسه‌يه‌و، ﴿فَلَا حَرْفَ عَلَيْهِمْ﴾، هيچ ترسيان له‌سه‌ر نه‌، واته: بؤ داهاتوو، ترس و دله‌راوکتیان ني‌ه، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، خه‌مبارو په‌ژاره‌داريش نابن، واته: بؤ رابردوو، نه‌وه‌ی په‌رتزی پاکه، بی پاکه، نه‌وه‌ی په‌رتزی پاکه به‌رچاوی رووناکه.

﴿أُولَئِكَ أَحْسَبُ الْجَنَّةَ حَلِيلِينَ فِيهَا﴾، نه‌وانه هاوه‌لانی به‌هه‌شتن، یان خاوه‌نانی به‌هه‌شتن، (أَصْحَاب) که کو‌ی (صاحب‌ه)، ده‌گونجی به‌مانای خاوه‌ن بی، ده‌شگونجی به‌مانای هاوه‌ل بی، که نه‌وان (به‌هه‌شتیه‌کان) هم‌ه‌م ده‌بنه‌ خاوه‌نی به‌هه‌شت، هم‌ه‌م ده‌بنه‌ هاوه‌لی به‌هه‌شتیش، ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾، له‌وتیدا هه‌رماو ده‌بن، واته: به‌رده‌وام ده‌بن له‌ ژياندا، بی برانه‌وه، ﴿حِرَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، نه‌وه‌ش پاداشتی نه‌وه‌يه‌ه که ده‌يانکرد، پاداشترانه‌وه‌يانه به‌پتی نه‌وه‌ی ده‌يانکرد.

جاری دیکه‌ش گوتوو‌مانه: وشه‌ی (عمل) له‌ قورئاندا، هم‌ه‌م به‌مانای ني‌ه‌تی تيو‌دل، دی، هم‌ه‌م به‌مانای ته‌عبیری زمان، هم‌ه‌م به‌مانای کرده‌وه‌ی نه‌ندامه‌کان، واته: نه‌وه‌ی که به‌دل و زمان و نه‌ندامه‌کانیان، نه‌نجامیان دده‌ا، له‌ تيمان هيتان و پابه‌ندیی به‌ تيسلامه‌وه، له‌ پاداشتی نه‌وه‌دا، خوا ﴿لَهُنَّ﴾ ده‌يانکاته‌ خاوه‌ن و هاوه‌لی به‌هه‌شت، که له‌وتیدا هه‌رماو ده‌بن و به‌هه‌ميشه‌یی ده‌بن.

خوا به‌لوتف و که‌رهمی خو‌ی تيمه‌ له‌و که‌سانه‌ بگيری و، یارمه‌تيمان بدات که‌هه‌رچی زیاتر له‌م فه‌رمايشته به‌رزو به‌پزه‌ی خوا ﴿لَهُنَّ﴾ وردينه‌وه‌و و پامئين و حالیی بین، ته‌و فقیه‌شمان بدات که‌ پييه‌وه‌ پابه‌ند بین، له‌ ژيانی تايه‌تی خو‌مان، له‌ ژيانی خيزانيمان، له‌ ژيانی کو‌مه‌لایه‌تيمان، ژيانی سياسیيماندا، هه‌روه‌ها هه‌وليش بده‌ين که‌ نه‌م قورئانه‌ بکه‌ينه‌ چراهه‌ک و، کو‌مه‌لگای خو‌مانی پی‌ رو‌شن بکه‌ينه‌وه، يیکه‌ينه‌ سايه‌و سببه‌رتک و، کو‌مه‌لگای خو‌مانی له‌ ژردا به‌ستينه‌وه.

مهسه له گرنه کان

مهسه له یه که م:

دابه زینه ری قورنای خوی زالی کارزانه و، گهردوونیش به هه ق و حکمهت و بو کاتیکی دیاریکرا و ده دیهیناوه، که چی بیروایان له وهی پیی ترسیناوان و پیی هوشیارکراونه وه، روو وه چهرخینه رن، پشته له کهرن:

خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿حَمَّ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ۝﴾.

شیکردنه و هی ئه م، ئایه تانه، له پینج برکه دا:

(۱) - ﴿حَمَّ﴾، پیشتر زور قسه مان له سه ر کردوه، ئه مانه دوو پیتن له بیست و هه شت پیته کانی زمانی عه ره بیی و، خوا ﷻ به هینانی ئه و پیتانه، ئاماژه به وه ده کات که ئه م قورنانه، هه ر له و پیت و ده نگانه پیکهاتوه، که به شیوه ی ئاسایی مروقه کان، به کاریان دینن له خویندن و نووسین و وتاردا، ده سه وسانن له به رانه ر قورناند، که واته: بزنان ئه و زاته ی ئه و قورنانه ی ئه و فه رمایشته ی له و که ره سه ته خاوه ی به رده سه تی ئیوه پیکهیناوه، خوی به رزی بن وینه یه.

(۲) - ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابه زاندنی کتیبه که، ئه م کتیبه له لایه ن خوی زالی کاربه جئ وه یه، له رووی رێزمانی عه ره بییه وه: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، ده گونجی بیته گوزاره (خبر)، بو نه یاد (مبتداً) یک که به سه لیه ده زانری و به مجوره یه: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، (هَذَا) ئه و کاته ده بیته نه یاد (مُبْتَدَأً) و (تَنْزِيلُ الْكِتَابِ) ده بیته گوزاره (خبر)، ده شگونجی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، هه مووی له شوینی (رَفَع) دابن و (مُبْتَدَأً) بن و، ﴿مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، ئه ویش هه مووی له شوینی (رَفَع) دا بن و (خبر) بن.

شایانی گوته: نهو شیوه تهعبیره، له سه ره تائ سووره تی (الجاهلیة) ش: (حَم)
 ﴿۱﴾ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ لَعَلَّكُمْ ﴿۱﴾ و، له سه ره تائ سووره تی (غافر) یش: ﴿حَم﴾
 ﴿۲﴾ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۲﴾ و، له سه ره تائ سووره تی (فصلت) یش:
 ﴿حَم﴾ ﴿۳﴾ تَنْزِيلَ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾، به تهعبیری جوراوجور هاتوه، تاكو
 بزانی که تمم کتیبه، تمم فورئانه به کتیکه له شته زور روون و ناشکرا به کان که
 دابه زیناروه، واته: نهگوتراوه و هه لئه به ستراوه له لایه ن موحه ممه دهوه ﴿۴﴾ حاشای
 نهو، به لکو بو لای دابه زیناروه و، بو سه ری دابه زیناروه له لایه ن زاتیکه وه که
 خاوه تی نهوپه ری بالآ دهستی و زالیسی و عیززه تهو، خاوه تی نهوپه ری شاره زایی و
 لیزانیسی و حیکمه ته.

وشه ی (الکتاب) پیتیش باسمانکرده که (أل) ی ناساندنی له سه ره، لیره دا
 به پیتی سیاق ده زانری که ته لیف و لامه که بو عه هده، واته: نهو کتیبه ی
 زانراوه ناسراوه، کتیبه که، یان فورئان، نهو کتیبه ی پیتیش باسمانکرده و زانراوه،
 دابه زانندی نهو کتیبه له لایه ن خوی بالآ دهستی کار به جی وه به.

﴿۳﴾ - ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، ناسمانه کان و زهوی نهوه ی
 تیوانیامان به هه ق نه بی نه هیناونه دی، به کسه ر دوی دابه زانندی کتیبه که، خوا ﴿۴﴾ باسی
 نهو راستیه گه وره و گرنگه ده کات، که وه ک دوابی له کورته باسیکا ده یخه پنه پروو، به
 لای که مه وه له حه فده شوینی فورئاندا باسکراوه، که بریتیه له وه ی خوا ﴿۵﴾ ده فهرموئ:
 ناسمانه کان و زهوی و نهوه ی ده که ویته تیوانیانه وه به هه ق نه بی نه مان هیناونه دی.

﴿۴﴾ - ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، بو کاتیکي ناوبراو، واته: ناسمانه کان و زهوی و نهوه ی ده که ویته
 تیوانیانه وه به هه ق نه بی، نه مان هیناونه دی، هه روه ها بو کاتیکي دیار بیکراویش نه بی،
 نه مان هیناونه دی.

﴿۵﴾ - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذُنُوا مُعْرِضُونَ﴾، له حالیکدا نهوانی بی پروان له وه ی پی
 ترسیزون، له وه ی لپی وریاکراونه وه، پشت هه لکردوون، پرو وه چه رخنه نرن.

(الطَّيْرِي) په حمه قى خواى لى بى له ته فسیره کهى خوئى دا^(۱)، ناوا مانای ته مایه موباره که ده کات: (مَا أَخَذْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فَأَوْجَدْنَا نَاهِمَا خَلْقًا مَّضْنُوعًا، وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ أَصْنافِ الْعَالَمِ إِلَّا بِالْحَقِّ، يَعْنِي: إِلَّا لِإِقَامَةِ الْحَقِّ وَالْعَدْلِ فِي الْخَلْقِ، وَإِلَّا بِأَجَلٍ لِكُلِّ ذَلِكَ مَعْلُومٍ عِنْدَهُ، يُفْنِيهِ إِذَا هُوَ بَلَغَهُ، وَتَعَدَّمَهُ بَعْدَ أَنْ كَانَ مُوجُودًا بِإِيجَادِهِ إِثْبَاتًا).

واته: هم ناسمان و زوییه مان پهیدانه کردوون و نه مانهیناونه دی، وه کى به دپهینراویکی دروستکراوو، نه وهى ده که وپته نیوانیا نه وه له جوره کانی دروستکراوان، مه گهر به هق، یانی: بو نه وهى هق بچه سپ و دادگهری له نیوان دروستکراوه کاندایته دی، ههروهها نه مانهیناونه دی، مه گهر بو کاتیکى زاندر او له لای خوا، که هه ر کات ته و دروستکراوانه، ته و ناسمان و زوی و نه وهى نیوانیان که یشته نه و کاته، نایانهینلی و له بهینیان ده بات، دواى نه وهى که دروستکراو بوون، به هوئى به دپهینانی خواوه. [له و کاته دیاریکراوه دا، که دایناوه، هه ر کاتیک که یشته، نه وه نایانهینلی].

نجا له ته فسیری: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾، دا، هه ندیک له زانایان دیکه ده لاین: (وَالَّذِينَ جَحَدُوا وَخَدَانِيَةَ اللَّهِ عَنْ إِذْذَارِ اللَّهِ إِلَيْهِمْ مُعْرِضُونَ، لَا يَتَعَذَّرُونَ بِهِ، وَلَا يَتَفَكَّرُونَ فِي عَثَرَتِهِمْ)، واته: نه وانهى نکوولیی ده که ن، له په کتایی خوا، دواى نه وهى خوا نه وانی ترساندوه و هوئسار کردوونه وه و، پشتیان هه لکرده و، بیرناکه نه وه، تاکو په ند وهر بگرن.

سہرنجیک:

تیمہ بہر لہوہی تہم مہسہ لہی یہ کہمہ بہ جئ بہئین، با سہرنجیک لہ
 ثابہتی دووہم بدہین کہ دہفہرموی: ﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ آيَاتِ الْمُرْسَلِينَ الْحَكِيمِ ﴾ :

تہمہ تہوہ دہگہ یہ نئی کہ خوا ﷺ خاوہنی ہہ موو سیفہتہ بہرزو پہسندہ کانہو،
 لہ ہہ موو کہم و کوپیی و لہ کہ یہک بہ دوورہ، ہہ لہ بہ تہ بہو تہ اندازہ یہی بہ عہقل
 و ہوشی سنوورداری خومان تیبیدہ گہین، تہ گہرنا خوا ﷺ: پاکیی خوا، بہرزیی خوا،
 چاکیی خوا، جوانیی خوا، تہواوییی خوا، زور زور لہوہ گہورہ ترہ کہ ہہ مووی لہ
 عہقل و ہوشی تیمہ دا جیی بیتہوہ، ہیچ گومانی تیدانیہ، بہ لام ہہ تا ہوش و
 عہقلی تیمہ دہ پری و، ہہ تا بوئی وہ خو دہ گیری و جیی دہ بیتہوہ، خوا بہرزہو،
 مہزنہو، پاکہو، چاکہو، جوانہو، تہواوہو، لہ ہہ موو کہم و کوپییہک بہ دوورہ،
 لیترہ دا خوا ﷺ دوو سیفہتی خوئی دہ خاتہ روو:

یہ کہم: (عزیز).

دووہم: (حکیم).

۱- کہواتہ: تہم قورٹانہ لہ خوا یہکی خاوہنی تہوپہری عزیزتہوہ ہاتوہو دابہزیوہ،
 ہہرہوہا لہ خوا یہک کہ خاوہنی تہوپہری حکمہتہ، مانای وابہ تہم قورٹانہ خویشی
 پڑہ لہ عزیزتہ و حکمہتہ و، مایہی عزیزتہ و حکمہتہ بو ہہر کہ سیک بیخوینتی و
 لئی تیبگات و، کاری پی بگات.

۲- تہوہش و ہنہ پی ہس قسہ یہک بی بکری، بہ لکو لہ واقعیکدا بہرجہستہ دہ پی،
 ہہ موو تہوانہی لہ گہل تہم قورٹانہ بہرزو مہزنہ دا، کہ کوٹا فہرمایشتی خوا یہ، بو
 مروّفہ کان، دہبنہ ہاودہم و ہاواراز، دہبنہ ہاوہلی و دہیخوینتی و، بیری لئ دہ کہ نہوہو
 تیوہی رادہ مینن و، لئی تیبیدہ گہن و کاری پی دہ کہن، بہ تہ اندازہی لئ تیگہ پشت و
 کار پیگردن و کار لیکر دنیان لہ گہ لیدا، عزیزتہ پہ یاد دہ کہن و حکمہ تیش پہ یاد دہ کہن،

ئىنچا ئەمە ھەم بۆ تاك تاك راستە، ھەم بۆ كۆمەل و كۆمەلگاكائىش راستە، واقىعەش باشتىن بەلگەيە: گەلى عەرەب بەر لەۋەي پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ ئەم فەرمايشتە پر بەرەكەتەي خۇبايىن پى بگەيەنئ، چۆن بوون؟ لە رووى سىياسىيەۋە پەرش و بلاۋو، لە رووى ئابورىيەۋە چىنايەتتى و قىرى و پىرى، لە رووى كۆمەلەيەتتەۋە لىك ھەئەشاۋە، لە رووى فىكرىيەۋە زۆر دواكەوتوو و بەجىماو، لە رووى رەۋشەتتەۋە زۆر دارووخاۋ، لە ھەر روۋيەكەۋە تەماشايان بگەي زۆر بى سەرۋەر، تەنيا لە رووى قسەزانىي و شىعر گوتن و پەخشان و وتارو رەۋانىيىي و قسە پاراۋىيەۋە، لەو روۋوۋە لە پىشەۋە بوون، و، رەنگە لەو بوارەدا لە پىش زۆرەي گەلانەۋە بووبن، بەلەم دواي ئەۋەي لەگەل قورئاندا، دەبنە ھاۋدەم و ھاۋراز، ئەم قورئانە بەرزو مەزنە لە عەقل و دلى ژمارەيەكياندا جىي دەبىتتەۋە، ۋەخۆ دەگىرىي، ۋە فام دەكرىي، ۋە كارى پى دەكرىي، دەبىنن گۆرانتكى سەدو ھەشتا (۱۸۰) پلەي بەسەر واقىعە ئەو نەتەۋەيەدا دىي، بە ماناي ئەو دوو ۋەشەيە دەبنە خاۋەنى عىززەت، دواي زەبوونىي و زەلىلىي و داماۋىي و بە جىماۋىي، ۋە دەبنە خاۋەنى عىززەت و بالادەستىي و دەستپۇشتوۋىي، ھەرۋەھا دواي دواكەوتوۋىي لە رووى فىكرىيەۋە، دەبنە خاۋەنى زانىارىي و حىكەمەت، بە ماناۋ چەمكى فراۋانى عىززەت و حىكەمەت، ئىستاش لە دواي وانىشەۋە، لە دواي كۆمەلگاي پىغەمبەرەۋە ﷺ ھەروا جىل بە جىل مسولمانان، نەتەۋە بە نەتەۋە، كۆمەلگا بە كۆمەلگا، تاك بە تاك، ھەر كەسەي ك زياتر دەستى بە قورئانەۋە گرتبى، پتر بۆتە خاۋەنى عىززەت و خاۋەنى حىكەمەت، ۋەك پىغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتەكدا دەفەرەمۆي: **إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا، وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ** (أخرجه أحمد: ۲۳۲، والدارمي: ۳۳۶، ومسلم: ۸۱۷، وابن ماجه: ۲۱۸، وأبو عوانة: ۳۷۶۲، وابن حبان: ۷۷۲)، واتە: خوا بەم كىتەبە كۆمەلەنلىك بەرز دەكاتەۋە، كۆمەلەنلىكش نزم دەكاتەۋە.

خوا ﷺ تىمە لەو كەسانە بگىرىي، كە بە ھۆي قورئانەۋە بەرز دەبن، ۋە ئەۋپەرى بەھەرۋە سوۋدى لى ۋەردەگرن.

کورتە باسیک له باره‌ی

حیکمه‌تی زۆر باسکرانی نامانجی دروستکرانی گه‌ردوونه‌وه

له‌به‌ر تیشکی ئایه‌تی ژماره (۳)دا: ﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴾. ئەم کورتە باسە دەکه‌ین و، ئەم کورتە باسەش له دوو برگان پێک دێ:

برگه‌ی یه‌که‌م:

خوای کاربه‌جێ، کارو قسه‌ی به‌جێ و پرر حیکمه‌ت نه‌بێ، ئێی ناوه‌شیته‌وه، گومانی تێدانییه، ئەمه له به‌لگه نه‌ویسته‌کانه، خوا ﷻ نه قسه‌یه‌ک، نه کرده‌وه‌یه‌ک، که نه‌وپه‌ری حیکمه‌تی تێدانه‌بێ، نه‌وپه‌ری دانایی تێدانه‌بێ، ئێی ناوه‌شیته‌وه، چونکه خوا ﷻ یه‌کیک له سیفه‌ته‌کانی ئەوه‌یه که زاناو کارزانه، له چه‌ند شوێنی قورئاندا خوا خۆی به: (عَلِيمٌ وَحَكِيمٌ) ناساندوه، سیفه‌ته‌کانی خوای په‌روه‌رده‌گاریش هه‌موویان له لوتکه‌دان، دیاره به‌نسبه‌ت ئیدراک و تیکه‌یشتنی ئیمه‌وه باسی لوتکه‌ده‌که‌ین، ئەگه‌رنا سیفه‌ته‌کانی خوا بێ سنوورو په‌هان و، که ده‌گوتری: خوا کاربه‌جێیه، واته: نه‌وپه‌ری حیکمه‌ت هی خوای په‌روه‌رده‌گاره و، که ده‌گوتری: خوا زانایه، واته: نه‌وپه‌ری زانیاری هی خوایه و، که ده‌گوتری: خوا به‌زه‌یی و میهره‌بانه، واته: نه‌وپه‌ری به‌زه‌یی و میهره‌بانی هی خوایه و ... هتد، هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خوا له نه‌وپه‌ری دان و، عه‌قلی ئیمه‌ده‌رکی سنووره‌که‌یان ناکات و بێ سنوورن و په‌هان، سیفه‌ته‌کانی خوا هه‌موویان بێ سنوورو په‌هان.

نجا نهو راستییه که گهردوون بهسرو خواریهوه به هق و حکمهت دروستکراوه، به لای کهمهوه له ههفده (۱۷) شوینی قوربان و له ههفده سووره تاندا هاتوه، هه لبتته به پیی تهوهی من سه رنجم داوه و کهوتوته بهرچاوم، به لام ناشلیم ته نیا لهو ههفده شوینه دا، باسی نهوه کراوه که خوا نهو دروستکراوانه ی به هق و به حکمهت نه بی، نه هیناونه دی، به لام من ههفده شوینم کهوتوونه بهرچاوه:

۱- له سووره قی (آل عمران) دا، ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطُلًا تُسَبِّحُكَ قَوْنًا عَذَابَ النَّارِ﴾، واته: نهوانه ی به پیوه به دانیشته وهوه له سه ره نهیشتیان، یاد ی خوی ده کهن و، بیر ده که نهوه له دروستکرانی ناسمانه کان و زهوی، ده ره نجام ده لاین: پهروه ردگارمان! نه مهت (نم گهردوونته) به به لاش و به پووچ و هه وهنته و بی حکمهت نه هیناونه ته دی، پاکیی بو تو، له نازاری ناگر چه پاله مان بده.

۲- له سووره قی (الانعام) دا، ده فهرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾، واته: نهو (خوا) نهو زاته یه که ناسمانه کان و زهوی به هق هیناونه دی، واته: به حکمهت و بو تامانجیک (یان به چه ندان حکمهت بو چه ندان تامانج).

۳- له سووره قی (یونس) دا، ده فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ النِّجْمِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، واته: نهو (خوا) نهو زاته یه که خوړی کردوه به تیشک و، مانگی پروناک کردوته وهوه، چه ند قوئاغی بو داناون، تاکو ژماره ی ساله کان و ژماردن، بزاند، خوا تهوه ی به هق نه بی نه هیناونه ته دی.

۴- له سووره قی (هود) دا خوا ﷻ فهرمویه قی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَنِكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، واته: نهو (خوا) نهو کهسه یه که ناسمانه کان و زهوی به شه ش روژان، (واته: له شه ش قوئاغاندا)

هیناونه دی، لهو کاته دا عهړشه که ی له سر تاوئ بووه، تاكو تاقتان بکاته وه داخو کامه تان کرده وهی چاکره، که واته: حکمه ق تیدایه که خوا ناسمانه کان و زهوی هیناونه دی و نامانچیکیان له پشته وه یه.

۵- له سووره قی (ابراهیم) دا، خوا ﴿۱۹﴾ ده فهرموئ: ﴿الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهُ حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾، واته: نایا نابینی، (واته: نازانی، یان به چاوی عقل و دل نابینی) که خوا ناسمانه کان و زهوی به هق دروستکردوون، (نه که به بتال و پوچ و بن حکمه ت).
﴿۱۹﴾

۶- له سووره قی (الحجر) دا، خوا ﴿۲۰﴾ ده فهرموئ: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّهُ فَاصِّغِ الصَّغْحَ الْجَمِيلَ﴾، واته: نیمه ناسمانه کان و زهوی و نه وهی ده که وپته نیوانیشیانه وه، به هق نه بن دروستمان نه کردوون، بنگومان کاته که (ساعة) ش دی، (واته: نهو کاته ی که تواماری هم بیوونه وهی بیستای تیدا ده پیچرتته وه، یاخود قیامه ت)، ده جا تو ش (نه ی موحه ممد ﴿۲۰﴾ چاوپوشی جوان بکه، (لهو ورده مافانه ی وه ک مافی که سیی ده که ونه لای به رانبه رده کان).
﴿۲۰﴾

۷- له سووره قی (النحل) دا، خوا ﴿۲۱﴾ ده فهرموئ: ﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ تَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، واته: (خوا) ناسمانه کان و زهوی به هق هیناونه دی، به رزی بؤ خوا له وهی ده یکه نه هاوبه شی.
﴿۲۱﴾

۸- له سووره قی (الانبیاء) دا، خوا ﴿۲۲﴾ ده فهرموئ: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينٍ﴾، واته: نیمه ناسمانه کان و زهوی و، نه وهی ده که وپته نیوانیانه وه، به کالته دروستمان نه کردوون.
﴿۲۲﴾

۹- له سووره قی (المؤمنون) دا، خوا ﴿۲۳﴾ ده فهرموئ: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾، واته: نایا پیتان وایه، نیوه مان به هه وده نته و بن حکمه ت دروستکردوه، بؤ لای نیمه ناگیږږینه وه؟ به رزی بؤ خوا ی حوکمړانی و هق (که شی بن حکمه ت و بن جی بکات) جگه لهو هیچ په رستراویک نیه، په روره دگاری ته ختی به ږیزو حورمه ته.
﴿۲۳﴾

۱۰- له سوورهتی (العنکبوت) دا، خوا ﷻ ده‌فهرموی: ﴿ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ ﴾ (۱۱)، واته: خوا ناسمانه‌کان و زهوی به هه‌ق دروستکردوون، له‌وه‌دا نیشانه‌هه‌یه بو پرواداران.

۱۱- له سوورهتی (الروم) دا، خوا ﷻ ده‌فهرموی: ﴿ أُولَئِكَ يَفْجَرُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴾ (۸)، واته: تایا سه‌رنجیان نه‌داوهو بیریان نه‌کردوته‌وهو رانه‌ماون، که خوا ناسمانه‌کان و زهوی و نه‌وهی ده‌که‌وئته‌ نیوانیانه‌وه، به هه‌ق و بو کاتیکی دیاریبیکراو نه‌بی، دروست نه‌کردوون؟ به‌لام زور له خه‌لکی بیپروان به دیداری په‌روه‌ردگاریان.

۱۲- له سوورهتی (ص) دا، خوا ﷻ ده‌فهرموی: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطُلًا ذَلِكَ خُلُقِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن آثَارِ ﴿۱۷﴾، واته: تیمه ناسمانه‌کان و زهوی و نه‌وهی ده‌که‌وئته‌ نیوانیانه‌وه، بی حکمه‌ت و به هه‌وه‌نته دروستمان نه‌کردوون، نه‌وه گومانی نه‌وانه‌یه که بیپروان، (بیان وایه دنیا شاری بی‌خواه‌نه)، سزای سه‌خت بو نه‌وانه‌ی بیپروان له ناگری دوزه‌خ.

۱۳- له سوورهتی (الزمر) دا، خوا ﷻ ده‌فهرموی: ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ﴿۵﴾، واته: خوا ناسمانه‌کان و زهوی به هه‌ق دروستکردوون.

۱۴- له سوورهتی (الذخا) دا، خوا ﷻ ده‌فهرموی: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبٍ ﴿۲۸﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۹﴾، واته: تیمه ناسمانه‌کان و زهوی و نه‌وهی نیوانیانه‌مان به کالته و یاریی دروست نه‌کردوون، ته‌نیا به هه‌ق دروستمان کردوون، به‌لام زوربه‌یان (واته: زوربه‌ی بیپروایان) نازانن، (هه‌یانه ده‌زانن)، به‌لام خوئی لی گیل ده‌کات، له‌بهر به‌رژوه‌ندیی لی تیک نه‌چوون.

۱۵- له سوورهتی (الجماعیة) دا، خوا ﷻ ده‌فهرموی: ﴿ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۱﴾، واته: خوا ناسمانه‌کان و زهوی

به ههق دروستکردوون، تاكو ههه كه سه سزاو پاداشتی خوئی وهه بگرن، بئ تهوهی ستهمیان لئ بگرن.

۱۶- له سوورهی (الأحقاف) دا، خوا ﷺ دهه رموی: ﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿۲﴾ واته: ئیمه تاسمانه كان و زهوی و تهوهی دهكه وئته ئیوانیان، به ههق و حیکمهت نه بئ و بو کاتیکی دیاریبکراو نه بئ، نه مان هئوانه دی، له حالئکدا نهوانه ی بیروان لهوهی پئی ترستراون، پشت هه لکردوون، روو وه چه رخیتهرن.

۱۷- له سوورهی (القیامة) دا، كه خوا ﷺ دهه رموی: ﴿ اِنْعَسَبَ الْاِنْسَانُ اَنْ يُرَكَّ سُدًى ﴿۳﴾ واته: ئایا مرووف پئی وایه وازی لئ دهه تری و لئی ناپرسرتهوه! واته: وانیه ئهم پرسیارکردنه بیگومان پرسیارکردنی نکوو لیلیکه رانه به، واته: وازی لئ ناهیتری و لئی دهه پرسرتهوه و سزاو پاداشتی چاوه پئیه).

که واته: ئهمه هه فده (۱۷) شوئن بوون به لای که مهوه له قورئاندا، ئهو راستیه راده که یه نهن که گهردوون به سهرو خواریهوه، یان تاسمانه كان و زهوی تهوهی دهكه وئته ئیوانیان، به ههق و حیکمهت نه بئ دروست نه کراون.

برگی دووم: حیکمهتی ئهو زور باسکرانهی خستنه رووی ئامانج و مه بهستی به دیهینرانی گهردوون، چیه؟

ئه مئش له دوو خالدا باس ده کهین:

(۱)- مشت و مپ له باره ی هه بوونی ئامانج (هدف، غرض) و نه بوونی له کاره کانی خوادا، له ئیو زانایاندا هه ربوووه ئیستاش هه به و، پئشم وایه هوکاری سه ره کیی مشت و مرو پاجاییه که لئک حالی نه بوونه.

به درئیایی میژووی مسوئلمانان له ئیو زانایانی بنچینه کانی تاینن (أصول الدین) دا، که به (عُلَمَاءُ الْكَلَامِ) و (الْمُتَكَلِّمُونَ) و (عُلَمَاءُ الْعَقِيدَةِ) ناسراون، زانایانی که

له بابه تی بووناسیی و تیمان و عه قیده ده کۆلنه وه، مشت و مې هه بووه له و باره وه، که تایا ده گونجی بلتین: خوا ﷺ ئامانجیکی له بهر چاو گرتوه له کردنی کاریکی دا، یان دروستکردنی گهردووندا، یان کاره کانی دیکه دا، یان ناگونجی؟

هه ندیک گوتوو یانه: ناگونجی وابلتین، چونکه نه گه ر گوتمان: خوا ﷺ ئامانجیکی له بهر چاو گرتوه له کاتیکدا، کاریکی ته نجامداوه، بۆ وئنه: که پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون، یان یهک یهک کتیبه کانی دابه زاندوون، یان ئەم گهردوونه ی هیناوه ته دی، نه گه ر بلتین: ئامانجیکی ره چاو کردوه، مانای وایه خوا ﷺ پتویستی به هینانه دی ئەو ئامانجه هه یه وه، ئەوهش شایسته ی خوا نیه، چونکه خوا ئاتاجی جگه له خۆی نیه، واته: خوا سیفه تی پتویستی هه بوون (احتیاج) ی نیه.

به شیک دیکه له زانیان گوتوو یانه: کاری خوا ناگونجی بئ ئامانج بیت و، ناگونجی ئامانج و مه بهست له پشت کاره کانی خوا وه نه بی، به لأم تیمه نالتین: ئەو ئامانجه په یوه ندیی به خوای پهروه ر دگاره وه هه یه، به لکو په یوه ندیی به دروستکراوه کانه وه هه یه، بۆ وئنه: خوا ﷺ که پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و کتیبه کانی خۆی دابه زاندوون و ئامانجه که شی روون کردۆته وه، ده فه رموی: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء، ۱۶۵) واته: پیغه مبه رانیک د لخواشکه رو ترسینه رن، تا کو خه لک له دوی ره وانه کرانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به لکه یان له سه ر خوا نه بی، که واته: پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ ئامانجیک تیر دراون و کتیبه کانی خوا بۆ ئامانجیک دابه زانراون، که بریتیه له وهی خه لک بیانوو بپراو بکری، به لأم ئەو ئامانجه په یوه ندیی به مرو فقه کانه وه هه یه، نه ک خوا ﷺ په کی له سه ری که وتبی، هه ئبه ته هه ندیک له زانیانیش گوتوو یانه: ده بی وشه ی حکمهت به کار به تیری، نه ک وشه ی (عَرَضَ) واته: له کاره کانی خوادا نیه، به لکو حکمهت هه یه.

بەلەم بە بۆ چوونى من چ بلىتى: مەبەست (غَرَضُ) چ بلىتى ئامانچ (هَدَفُ)، چ بلىتى ويستراو (غَايَة)، چ بلىتى حىكمەت، ھەمووى دە چىتتەو ىتوھ ئەوھ، كە كارەكانى خوا ﷺ لە جىتى خۇياندان و، كارەكانى خوا حىكمەت لە پشتيانەوھ ھەبە و، ئامانچىك دىننە دى، خوا لە كارەكانى خۇيدا شتائىكى بە ئامانچ گرتوون، بەلەم ئەو شتانەى خوا بە ئامانجى گرتوون، بە دىئايى خوا لە جگە لە خۇى بن نىازە: ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (۶) العنكبوت، بەلەم ئەو ئامانجانە، دروستكاراوه كان پىويستيان پىيان ھەبە، واتە: ئەگەر لە جىھانى مرؤف بەولاولەتر بچىن، خوا كە شتەكانى ھىئاونە دى، ئەم گەردوونەى بەو پەرى حالەتتىكى سىستىماتىك و رىك و پىك دروستكردوھ، ھەر شتىك كە خوا خولقانددووبەتى، رى و شوئىنى بۆ داوھ: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْفَهُ ثُمَّ هَدَىٰ﴾ (۵۰) طه، چونكە ھەر شتىك ئەگەر ھىدايەت نەدرى لە لايەن خواوھ، سىستىمى بۆ دانەنرى و، رىك و پىك بەرىتوھ نەبدرى، قەوزاو پاشاگەردانى و بىسەرۋەبەرى لە خوا ناوھ شىتتەوھ، نابى لە مولكى خوادا بى سەرۋەبەرى و پاشاگەردانى و نارىكىسى ھەبى، كەواتە: خوا ﷺ ئامانچ و مەبەست ھەبە لە كارەكانىدا، بەلەم ئەك ئامانچ و مەبەستىك كە پەيوەست بن بە خۇبەوھ، چونكە خۇاى پەرۋەردگار بىگومان نىازو پىويستى بە جگە لە خۇى نىھ، بەلەم ئەو ئامانچ و مەبەستانە، پەيوەندىيان بە دروستكاراوه كانەوھ ھەبە.

(۲) - حىكمەتى زۆر باسكرائى ئەو ئامانجەش، برىتتە لە بەرچا و روونكردنەوھ و دىئايى كەردنەوھى مرؤف، لە بارەى بوون و ژيانەوھ، لە سۇنگەى ئەوھە كە چوار ھۆكار ھەن، پىويستى كردوھ كە خوا ﷺ بە لاي كەمەوھ لە ھەقدە ئايەتى موباپەكدا، باسى ئەو راستىيە بكات، كە ھەر راستىيەك لە يەك ئايەتدا باسكرا بىتت تەواوھ، بەلەم راستىيەك خوا ﷺ لە ھەقدە شوئىندا دووبارەى بكاتەوھ، بە ھەقدە تەعبىرى جورا و جور، ماناى واىھ، خوا ﷺ زۆرى مەبەست بووھ، ئەو راستىيە بۆ خەلك بختاھەر، كە برىتتە لەوھى بەر چاويان روون بىتتەوھ و دىئايىن، لە بارەى بوون و ژيانەوھ، كە بوون و ژيانى ئەوان

بە ھەقەو، ھیکمەتی تێدایەو، ئامانجی لە پشتمو، ئەنجا چوار ھۆکار ھەن کە پالئەرو ھاندەری زۆر پوونکردنەو، ئەو راستییەن:

ھۆکاری یەكەم: لەبەر ئەوێ مرۆڤ بۆ تاقیکردنەو خولقی تێزاو، بوار ھێلداراوەتەو کە مرۆڤ، ئەتوانی ھەموو ئەو راستییانە ی ھەن، وەخۆیان بگری و ھەزمیان بکات، واتە: زۆر نھێنی ھەن زۆر شت ھەن، مرۆڤ سەری لێیان دەرناسی، گومانێ تێدایە، وەک لە مەوسووعە: (ئیمان و ئیلحاد) دا، باسمان کردو، کە یەکیک لە ھۆکارەکانی پەلکیش کرانی کەسانیک بەرەو ئیلحاد، ئەو یە کە ھەندێ شت دەبینن لە ژياندا سەریان لە ھیکمەتە کە یان دەرناسی، بۆ وینە: مندائیک کە ھەر لە دایک دەبێ بە نوقصانی لە دایک دەبێ، یاخود کە سیک بەلایەکی بەسەر دێ، نازانی بۆچی؟ یان لە ھەندێ لە دروستکراوەکانی خوادا حالەتی نارێکی ھەبە، بۆ وینە: ژيانداریک، ئازەتیک دروست دەبێ نوقصانی ھەبە، جگە لە جیھانی مرۆڤ، لە ھەندێ لە شتەکانی دیکە دا، یان خوا ﷻ ھەندیک شتی خولقاندوون، کە سوودە کە یان بۆ تێمە دیار نیە، وەک: وەک مارو دووپشک و میکروپ و فایروس، کە زیانە کە یان دیار، بەلام سوودە کە یان دیار نیە، ھەر وەھا زۆر نھێنی دیکە ھەن، کە مەرج نیە عەقڵی مرۆڤ جیتی ھەلکردنی ھەموو ئەو مەتەلانی بوونی تێدایتەو.

ھۆکاری دووھەم: بۆ ئەو زۆر جەختکردنەو، ئەو یە کە شەبتانەکان بەردەوام دنە دنە مرۆڤ دەدەن و، خوتخوتە ی بۆ دەکەن و، خەیاڵ و ئەندێشە ی خرابی دەخەنە عەقڵ و دلەو، لە بارە ی خواو، لە بارە ی ژيانی خۆیەو، لە بارە ی دەورووبەر یەو، لە بارە ی شتەکانەو، بۆیە خوا ﷻ بە پێویستی زانیو ئەو ھەموو جەخت بکاتەو لەسەر ئەو کە ژيان و بوون، ھەق و ھیکمەتیان لە پشتمو، ھەوئە و گالئە و بێ ئامانج نین.

ھۆکاری سێھەم: ھەبوونی زۆر ھەورازو نشیو کەم و کورپی لە ژيانی مرۆڤدا و، پرسیار کە لێک کە مرۆڤ سەری لێیان دەرناسی، ھەبەتە تێمە لە شوئینیکی

تهرخانگراودا، که مهوسووعه‌ی: (دره‌وشاوه‌یی ئیمان و پووجه‌لی ئیلحاد له‌به‌ر
 رۆشنایی زگماک و عه‌قل و زانست و وه‌حیی دا)یه، زۆریک له‌و پرسیارانه‌مان
 هه‌ولداوه، وه‌لام بده‌ینه‌وه، به‌لام دیسان پرسیاری بئ وه‌لام و ئیشکالی بئ
 چاره‌سه‌ر، کهم و زۆر هه‌ر ده‌مین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مرۆف توانایه‌کانی سنووردارن
 و، عه‌قل و هۆشه‌که‌ی سنوورداره، مرۆف بۆیه نه‌خولقی‌نراوه هه‌رچی نه‌ئینی
 گه‌ردوون و ناسمان و زه‌وی هه‌یه، بیزانئ، به‌لکو نه‌زانینی زۆریک له‌و نه‌ئینیانه،
 مادده‌یه‌که‌ بۆ پئ تاقیکردنه‌وه‌ی مرۆف، ئنجا ته‌گه‌ر مرۆف هه‌موو شتیکی
 زانیایه‌وه له‌ هه‌موو شتیکی، له‌و سه‌ریه‌وه هاتبایه‌وه، ئازایه‌تی نه‌ده‌بوو بۆ
 خوا ملکه‌چ بئ و، به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکات!

هۆکاری چواره‌م: هه‌بوونی بوار بۆ پتیه‌لاجوون و زیاتر هه‌ولدانی مرۆف،
 نه‌ک بکریته‌ حازر خۆری به‌ر سێبه‌ر، خوا ﷻ کاریکی وایکردوه له‌ ژبانی
 مرۆفدا، که مرۆف ناچار بئ، زیاتر هه‌ول بدات و، زیاتر پئی هه‌ل‌بچئ، زیاتر
 کار له‌سه‌ر خۆی بکات و خۆی ماندوو بکات، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رکی نه‌ئینییه‌کان و
 ده‌رکی حکمه‌تی خوا له‌ کاره‌کانیدا بکات و، ده‌رکی راستیه‌کانی فه‌رمایشته‌که‌ی
 بکات و، خوا ﷻ دوو کتییی خستوونه به‌ر ده‌ستی ئیمه، کتییی قورئان که
 کتییی خوتندراوه (الکتاب المقروء)ی خواجه و، کتییی گه‌ردوون که کتییی
 ته‌ماشاکراو (الکتاب المنظور)ی خواجه، هه‌ردوو کتیبه‌که‌ش به‌لگه‌و نیشانه‌ی
 خوا و پرنیشاندهری خوا ناسین، بۆیه‌ش خوا ﷻ رسته‌کانی قورئانی ناوانون
 (آیات) نیشانه‌کان: ﴿ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ... ﴾ ﴿٦﴾، الجاثية، واته: نیشانه
 له‌سه‌ر به‌دیهینه‌رایه‌تی و، په‌روه‌ردگاریتی و، خاوه‌نداریتی خوا ﷻ، هه‌روه‌ها
 دیارده‌و دیمه‌نه‌کانی گه‌ردوونیشی ناوانون (آیات): ﴿ وَجَعَلْنَا آيَاتٍ لِلنَّهَارِ وَاللَّيْلِ فَسُحُورًا
 آيَةً لِّلَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً ﴾ ﴿١٢﴾ الإسراء، واته: شه‌وو رۆژمان کردوونه دوو
 نیشانه، نیشانه‌ی شه‌ومان خه‌فه کردوه نیشانه‌ی رۆژگاران کردوته پتینه‌ر،
 هه‌روه‌ها: ﴿ وَكَأَن مِّن آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

﴿۱۰۵﴾ یوسف، واتە: زۆر نیشانە ھەن لە ئاسمانەکان و زەویدا، بەلایاندا پەت دەبن لە حالیکدا کە پشتیان تیکردوون، یان: ﴿سَرَّيْهُمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفْقَانِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَقٌّ يَبَيِّنُ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ ﴿۱۰۴﴾ فصلت، واتە: نیشانەکانی خۆمانیان پێشان دەدەین، لەمەودوا لە ئاسۆیەکاندا، (واتە: لە گەردوون دا) لە خودی خۆشیاندا، تاكو بۆیان دەربكەوئى كە ئەو (قورئان) یان (خوا) ھەقە، پێشتر تەفسیرمان کردوہ.

كەواتە: ئەم چوار ھۆكارە كە ھەندىكيان تىكەلكىشن، ھۆكارن بۆ ئەوہى خوا ﷻ ئەو راستىيە لە ھەقەدە شوئىن بە لای كەمەوہ، لە قورئان دا دووپات بكاتەوہ، كە گەردوون و مروؤف و ژيان، بە ھەوہنتە ئەخولقئىراون و، بە ھەق ھىتراونە دى و، حىكمەت و تامانج لە پشتيانەوہ ھەيە، كە ديارە لە ئايەتەكەى سوورەتى (الجاثية) دا، خوا ﷻ تاكو راددەيەكى زياتر لە ئايەتەكانى دى، ئەو حىكمەتە روون دەكاتەوہ كە دەفەرموئى: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَلْقَىٰ وَالْتَجَزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿۲۲﴾، واتە: خوا ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق ھىناونە دى، ھەروەھا بۆ ئەوہش كە ھەر كەسە سزاو پاداشتى خۆى بە تەواوئى وەرېگرئى و ستەميشيان لى ناكرئى.

مهسه لهی دووهم:

دهرختنی پووچه لسی شیرک و، نه بوونی هیج به لکه یه کی نه قلیی و عه قلیی له سهری و، به گومرترین کس دانانی هاویه شدانه ران و، له پژوی دواپی دا، بوونه دوژمن و حاشا لیکردنی به رستراوه کانیان لییان:

خو! ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَنْتَوْنِ يَكْتُمُونَ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ شَجَرًا تَأْكُلُ مِنْهُ الْحَيَاةُ كُلُّهَا وَهُمْ عَنْهَا مُبْرِحُونَ ﴿۱﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَهًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَذْهَبْنَا عَنْهُمْ آيَاتِنَا وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسٍ أَغْمُضًا ﴿۲﴾ وَإِذَا حُيِّرُوا كَانَُوا أَعْمَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿۳﴾﴾

شیکردنه وهی ئه مه تیه تانه، له ده برگه دا:

(۱) - ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، (دیاره دوپنراو، پیغه مبهری خاتمه ﴿﴾ بفرموو: ئایا ده بینن نهوانی له جیاتی خوا، یان جگه له خوا لییان ده پارینه وه، یا خود: پیشانم بدن نهوانی جگه له خوا، لییان ده پارینه وه.

(۲) - ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، پیشانم بدن، بۆم بخه نهروو چییان له زهوی دروست کردوه!

(۳) - ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾، یان ئایا به شدارییان له ئاسمانه کاندایه هیه؟!.

(أرأیتهم) زانایان به گشتی به دوو جوړ لیکیان داوه ته وه:

یه که مه: به مانا روواله تیه که ی: ئایا بینیتان! ئایا زانیتان و به چاوی عه قل و دل دیتان؟. دووهم: بهو مانایه ی که لئی هه لده هینجری، (أرأیتهم) واته: (أخبرونی) واته: دواي نه وه ی بینویتانه و، زانویتانه، ئنجا هه وائلم پئ بدن، نهوانه به کسه ر لازمی مانایه که یان لیکرتوه، ده رهاویشته ی مانایه که ی واته: هه وائلم پئ بدن، ﴿مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، نهوانی

جگه له خواو له جیاتی خوا، لیبان ده پارینه وه، (أرؤنی)، پیتشانم بدن، ﴿مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، چیان له زهوی دروستکردوه، به ته نکید لیره دا (أرؤنی: تَعْبِيرٌ تَسْخِيرٌ وَتَعْجِيزٌ)، ده بربرینیکه بو گالته پیکردن و دهسته پاچهیی پیتشاندانیان، چونکه کوا ده توانن چی پیتشان بدن، که جگه له خوا ﴿مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، وشه ی: ﴿مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، (مَاذَا) واته: (مَا الَّذِي خَلَقُوهُ)، چیه نه وهی نه وان هیناویانه ته دی، چونکه ده لی: (ذَا: إِسْمٌ إِشَارَةٌ نَابٌ عَنِ الْمُضَوَّلِ، وَأَصْلُ التَّرَكُّبِ: مَاذَا الَّذِي خَلَقُوا، وَالْإِسْتِفْهَامُ إِنكَارِيٌّ أَوْ تَوْبِيخِيٌّ)، (مَاذَا) نه صلی خوئی، واته: (مَا الَّذِي) چونکه (ذَا) ناوی تاماژه یه، له شوینی (الَّذِي) دانیشتوه، نه سلی پیکهاته که ناویه (مَا الَّذِي خَلَقُوهُ) چیه نه وهی هیناویانه ته دی؟ پرسیارکردنه که ش ده گونجن بو نکوولیلینکردن بِن، به لام باشر وایه، بلتین بو سه ر زه نشتکردنه، چونکه نه وان نکوولیی له وه ناکه ن، که نه وان هی له جیاتی خوا لیبان ده پارینه وه وه ده یانه رستن، هیچیان نه هیناوه ته دی، نه گهر بشلین بو نکوولیلینکردنه، واته: وه ک که سیک دانراون که نکوولیی بکن، له وهی پرستراوه کانیان هیچیان نه هیناوه ته دی، [(قَالَ النَّحَّاءُ إِنَّ (ذَا) بَعْدَ (مَا) أَوْ (مَنْ الْإِسْتِفْهَامِيَّةَ) مَبْنُوتَةٌ (مَا الْمُضَوَّلَةَ)]، (ذَا) که له دوا ی (ما) ی پرسیارکردن یان (مَنْ) ی پرسیارکردنه وه دی، له جیبی (مَا الْمُضَوَّلَةَ) یه.

واته: (مَاذَا) یان (مَنْ ذَا)، (ذَا) که له دوا ی (ما) وه وه دی، بو پرسیارکردنه، یاخود له دوا ی (مَنْ) وه وه دی، دیسان بو پرسیارکردنه، نه وه له شوینی (ما الْمُضَوَّلَةَ) ده بِن، واته: (مَا الَّذِي) یان (مَنْ الَّذِي).

که ده فه رموی: ﴿أَمْ لَمْ نُنزِلْكَ فِي التَّوْرَةِ﴾، (أَمْ) حَرْفٌ إِضْرَابٌ إِنْقِطَاعِيٌّ، وَالْإِسْتِفْهَامُ الْمُقَدَّرُ بَعْدَ (أَمْ)، (أَمْ) زۆربه ی زانیان ده لیتن: بریتیه له هه مزه ی پرسیارکردن و (بَلْ)، واته: (بَلْ أَلْهَمَ شُرَكَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، به لکو تایا هاوبه شیان له تاسماناندا هه ن؟! هه نندیکیش ده لیتن: (أَمْ) به مانای هه مزه ی پرسیارکردنه، به لام لیره دا بو گواسته وه یه، نه وه پرسیاره ی له دوا ی (أَمْ) وه وه دی، پرسیارکردنیکه نکوولیلینکهرانه یه، واته: تایا هاوبه شیان هه یه له دروستکرانی تاسمانه کاندان؟! به ته نکید نه خیر! بو یه ده فه رموی:

۴- ﴿أَتُنْفِي بِكُتَيْبِكِ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾، بۆم بئین، کتیبیک له پیش ئەمهوه، واته: له پیش قورنانهوه کتیبیک بئین شتی وای گوئیی، که ئەو پەرستراوانه شتیکیان له زهوی دروستکردوه، یاخود پشک و بهشیان ههیه، له دروستکرانی ئاسمانهکاندا، کتیبیکم بۆ بئین له پیش ئەمهدا، شتی وای گوئیی، واته: بهلگهیهکی نهقلیی.

۵- ﴿أَوَأَنْتَرَوْتُمْ عَلِيمٌ﴾، یان پاشماوهیهک له زانیاری، (أَثَرَةٌ) به زۆری وای خویندراوه تهوه، بهلام ههندیکیان خویندوو یانه تهوه: (أَثَرَةٌ)، ههندیکیشیان خویندوو یانه تهوه: (أَثَرَةٌ)، بهلام (الطهري) ده ئین: جگه له (أَثَرَةٌ) دروست نیه، به شیوازی دیکه بخویندراوه تهوه، ﴿أَوَأَنْتَرَوْتُمْ عَلِيمٌ﴾، (أَي: بَقِيَّةٌ مِنْ عِلْمٍ)، واته: شوینه وارێک له زانیاریم بۆ بئین، یان کتیبیکم بۆ بئین له پیش قورنندا دابه زبیب و ئەوهی تیدابن، که پەرستراوه کانی ئیوه بهشدریاریان کردوه له ئاسمان دا، یاخود شتیکیان له زهوی دا خوئقاندوه، ئەگەر کتیبیتان بۆ نههات، پاشماوهیهک له زانیاریم بۆ بئین، (الْأَثَرَةُ: الْبَقِيَّةُ مِنَ الشَّيْءِ)، پاشماوهیهک له شتیکی، که لێره دا خوا ﷻ بواریان زیاتر پێ ده دات، یانی: ئەگەر بهلگهیهکی نهقلییتان هینا، باشه، ئەگەر نه تان هینا، بهلگهیهکی عهقلییش بئین ههه باشه.

۶- ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگەر ئیوه له راستان، ئەمه بۆ زیاتر تیزکردن و هاندانیانه، که زۆر بگهڕین و ههول بدەن، بهلگهیهک له وه حیی خوا بئین، له کتیبیکی خوادا، که دایه زاندووته سهه به کتیک له پیغه مبهران، که بیکومان شتی وانیه، یاخود ئەگەر بهلگهیهکی نهقلییتان نه هینا، بهلگهیهکی عهقلیی بئین، بهلگهیهک له زانست که بهرهمی عهقله بیهینن، که به ته نکید نه بهلگهیهکی نهقلیی له سهه شیرک ههیهوه، نه بهلگهیهکی عهقلیی، نه وه حیی پێی ده دات و نه عهقلی سهلیم، بۆیه ده فه رموی:

۷- ﴿وَمَنْ أَسْأَلْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾، کت گومارته له که سیک له جیاتی خوا، له که سیک ده پارتیهوه که ههتا پوژی قیامهت وهلامی ناداتهوه؟! (مَنْ أَسْأَلْ)، (مَنْ: الْإِسْتِفْهَامِيَّةُ لِلْإِنْكَارِ وَالْتَعْجِيبِ) ئەم (مَنْ)، بۆ پرسیارکردنه، تنجا ههه بۆ نکوولیی لیکردنه، ههه بۆ سهه سوپماندنه، ﴿وَمَنْ أَسْأَلْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ دُونِ اللَّهِ﴾

الله ﷻ، کئی گومراتره له که سیک که له جیاتی خوا له که سیک ده پارتهوه که تاکو رۆژی قیامت وه لأمی ناداتهوه، ئەمه لێره دا که ده فەرموی: هەتا رۆژی قیامت، واتە: هەتا دنیا دنیا، وه لأمی ناداتهوه، رۆژی قیامتیش ئەوه نیه، وه لأمی بداتهوه، به لأم یانی: ئەو به ئەمایه له دنیا دا له فریای بی، به لأم تاکو دنیا به کۆتا دی، وه لأمی ناداتهوه، تاکو رۆژی قیامت.

هه لئه ته که ده فەرموی: ﴿يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (مَنْ) بۆ خوا وهن عقل و ئیدراکانه، به لأم لێره دا خوا ﷻ به پیتی عه قلی هاوبهش بۆ خوا دانهره کان، دواوه، که ئەوان پێیان وابوووه ئەو بت و صه نه م و په یکه رانه، جوړیک له عه قلی و هۆشیان هه یه، دواپی ده فەرموی:

(۸) - ﴿وَهُمْ عَن دَعَائِهِمْ غَفْلُونَ﴾، (وێرای ئەوه ش] له حالیکدا ئەوان له پارانه وهی ئەوان بێتاگان، واتە: په رستراوه کان له پارانه وهی داواکاره کان، بته رسته کان بێتاگان، هه ر ناگاشیان لئ نیه، دياره له بهر ئەوه یه که لێره دا خوا ﷻ (غافلون) ی بۆ به کاره یانوان، چونکه له نایه ته که ی پێشیش دا (مَنْ) ی بۆ به کاره یانوان، که بۆ خوا وهن عه قلا نه.

که واته: که ده فەرموی: ﴿وَمَنْ أَسْأَلُ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دَعَائِهِمْ غَفْلُونَ﴾، واتە: هه یچ که سیک گومراتر نیهو، حاله که شی سه رسوره یته رتر نیه، له که سیک که له جیاتی خواو، جگه له خوا له که سیک و له شتی که ده پارته وه، که تاکو رۆژی قیامت و رۆژی دواپی وه لأمی ناداته وه، تاکو دنیا دنیا، به لکو هه ر له پارانه وه که شیان بێتاگان.

(۹) - ﴿وَإِذَا حُزِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً﴾، کاتیکیش خه لک خه ده کریته وهو که دوه کریته وه له رۆژی دوا پیدا، لێشیان ده بنه دوژمن، واتە: په رستراوه کان ده بنه دوژمنی په رسته ره کان.

(۱۰) - ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾، نکوولێش ده کهن له په رسته که یان، واتە: بێپروان به په رسته که یان، ده لێن: تێمه پروامان پیتی نه بوو، نکوولیی لئ ده کهن، که نه ده بوو واتان کردبایه.

هه نديکيش گوتوو يانه: ﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً﴾، راناوه که ی ده چتیه وه بو پرستهره کان، واته: تهوانه ی که بته کانیان پرستتون و، پرستراوه کانیان پرستتون، ده بنه دوژمنی پرستراوه کان، به لام زیاتر واپنده چتیه مه بهست نه وه بی که پرستراوه کان ده بنه دوژمنی پرستهره کان و له پرستنه که شیان نکوویی ده کهن، نه گهرنا ده شگونجی بگوتری: پرستهره کان نکوویی ده کهن له پرستتی، که پیشتر له دنیا دا بوویانه بو پرستراوه کان.

که واته: لیره دا نه مه وه ک زانایانی وتوویر (المناظرة)، ده لین: (إِنْ كُنْتُمْ نَاقِلًا فَالصُّحُفَ أَوْ مُدْعِيًا فَالدَّلِيلَ)، نه گهر تو شتیک له کتیبیکه وه نه قل ده که ی ده بی سه نه ده که ی راست بی و، نه گهر لاف لیدانیکیش هه یه، ده بی به لگه بینه وه، خوی پروره دگار ده فهرموئی: فهرموون: نه گهر نه قل ده کهن له دینی خواو، به ناوی دینی خواوه وا ده کهن، چونکه هاوبه ش بو خوادانه ره کان ئیددیعای نه وه یان ده کرد که له سه ر نایینی ئیپراهیمن، خوا ﷺ ده فهرموئی: کتیبیکم بو بین، که له پیش قورئاندا شتی وای گوتبی، یاخود: نه گهر ده تانه وی به لگه بینه وه، فهرموون زانباریه کم بو بین، پاشماوه یه ک له زانست که به ره می عه قل بی بوم بین، که واته: لیره دا خوا ﷺ بو پووچه لکردنه وه ی بیرو که ی شیرک چند شیوازیکی به کاره پناون:

- ۱- کتیبیک له پیش قورئاندا بین، که شتی وای تیدابن.
- ۲- پاشماوه یه ک له زانست بین، که به ره می عه قل بی.
- ۳- ئیوه که له شتیک ده پارینه وه، له که سیک ده پارینه وه وه لامتان ناداته وه، تا کو دنیا دنیا یه، تا کو قیامت، هیچ کهس له ئیوه گومراتر نیه.
- ۴- نهو پرستراوانه ی ئیوه له پرستنه که ی ئیوه، له داوا کردنه که ی ئیوه بینگان.
- ۵- کاتیکیش که خه لک کو ده کرتیه وه لیتان ده بنه دوژمن.
- ۶- نهک هه ر لیتان ده بنه دوژمن، به لکو نکوویییش ده کهن و، بیپراشن بهو پرستنه ی ئیوه که پیشکه شی ته وانتان کردوه.

مهسه لهی ستیهم:

تۆمه تبارکردنی بیبروایان بۆ قورئان به جادوو و، بۆ موحه ممهده ﴿۷﴾ به قسه هه لبهست به ناوی خواوهو، بهر په چدانه وهی پیغه مبهری خوا ﴿۸﴾ بۆیان (به فترکردنی خوا ﴿۹﴾) به سنی به لگان:

- ۱- نه گهر قسه هه لبهستی به ناوی خواوه، سزای ده دات.
- ۲- ئەو داهترویک نیه، له پیغه مبهراندا که پیشینهی نه بی.
- ۳- شایه دیک له گه لی جووله که، شایه دبی راستگویی بۆ داوه.

خوا ﴿۷﴾ ده فه رموی: ﴿وَإِذْ أَنْتَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۷﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَهُ قُلْ إِنْ أَفَرَأَيْتَهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعَلُونَ وَمَا أَدرَى مَا يَفْعَلُ فِي وَلَا يَكْفُرُ إِنْ أُنْبِئَ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۸﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مَنْ أُرْسِلُ وَمَا أَدرَى مَا يَفْعَلُ فِي وَلَا يَكْفُرُ إِنْ أُنْبِئَ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفْرْتُمْ بِهِ وَسَهَدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَأْمَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پازده بر گه دا:

- ۱- ﴿وَإِذْ أَنْتَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾، واته: [وێرای ئەوه که رابرد و حالیان وایه]، کاتیکیش ئایه ته پۆشنه کانی تێمه یان به سه ردا ده خوێرتێنه وه، ئەمه ش خستنه پرووی گومراییه کی دیکه یانه، وێرای گومراییه کانی پیشی و، گواستنه وه یه بۆ روونکردنه وهی گومراییه کی دیکه و، سه رگه ردا نیی و سه ر لێشێواوییه کی دیکه یان، وێرای ئەوانه ی پیشی باسکران، که بریتیه: له وهی کاتیکی ئایه ته پۆشنه کانی تێمه یان به سه ردا بخوێرتێنه وه:
- ۲- ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، ئەوانه ی بیبروان به هه قێک که بۆیان هات ده لێن: ئەمه جادووییه کی ئاشکرا یه.

﴿ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ﴾، خوا ﷺ دہیتوانی بفہ رموی: ﴿ قَالُوا ﴾ گوتیان: بہ لآم بؤ ٹہوہی دہرکہوئی، کہ ٹہوہ بیروایہ کہیانہ، ٹہو جوڑہ قسانہ یان پندہ کات.

ہہرہوہا کہ دہفہ رموی: ﴿ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ﴾، خوا ﷺ دہیتوانی بفہ رموی: ﴿ وَإِذَا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا لَهَا، أَوْ قَالُوا لِلْقُرْآنِ، ﴾ بہ لآم بؤیہ دہفہ رموی: ﴿ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ﴾، واتہ: ٹہو تايہ تہ موبارہ کانہی کہ بہ سہرینا دہ خوٹیرنہوہ، ہہقن، کہ چی بہو ہہقہ یان گوت: کہ بؤیان ہات، ﴿ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ﴾، (لَمَّا) واتہ: ہہر لہگہ ل ہہقہ کہ یان بؤ ہات، گوتیان: ﴿ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، ٹہمہ جادوویہ کی ناشکرایہ، کہ دہفہ رموی: ﴿ لِلْحَقِّ ﴾ ٹہم (ل): ﴿ لَأَمْ الْعُلَّةِ وَتَيَسَّتْ لَأَمْ التَّعْدِيَةِ ﴾، بہ ہہقیان گوت، لہبہر خاتری ہہق وایان گوت، وشہی (حَقِّ) یش دیارہ مہ بہست پئی تايہ تہ کانن، بہ لآم خوا ﷺ بہ ہہق تہعبیری لیکردون، واتہ: ٹہو تايہ تانہ ہہقن و چہ سپاون و راستن، کہ دہفہ رموی: ﴿ لَمَّا جَاءَهُمْ ﴾، ٹہمہ بؤ دیاریکردنی کانی قسہ کہیانہ، واتہ: ہہر لہگہ ل ہہقہ کہ یان بؤ ہات و تايہ تہ کانیان بہ سہردا خوٹیرانہوہ، بہ بی سئ و دوو، بہ بی تیفکرین و تیوہ رآمان، یہ کسہر گوتیان: ﴿ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، ٹہمہ جادوویہ کی روون و ناشکرایہ، بیگومان لیرہدا (مُبِينٌ) لہ (أَبَانِی) (لَازِمٌ) دوہ ہاتوہ، (أَبَانِی) یانی: (ظَهَرَ) دہرکہوت، ٹہمہ جادوویہ کی روون و ناشکراو بی پیچ و پہنایہ. ٹنجا ٹہوہ یہ کئی لہ قسہ کانیان، بہ نسبت قورٹانہوہ ٹہوہ ہہ لوٹستیان بوو، ٹہدی بہ نسبت پیغہ مہرہوہ ﷺ بابزانین ہہ لوٹستیان چوٹ بوو؟.

۳- ﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ﴾، یان ٹایا دہلین: ہہ لیبہ ستوہ؟ واتہ: موحہ مہد ﷺ قورٹانی ہہ لیبہ ستوہ، دیارہ پرسیارکردنہ کہ بؤ نکوولیبیلکردنہ، شوٹنی نکوولیبیلکردنہ کہ ش بریتہ: لہ ہوکاری نکوولیبیلکردنہ کہ، واتہ: ٹہوہ کہ قورٹان ہہ لیبہ ستراو بی، نک مہ بہست ٹہوہ بی کہ وایان گوتوہ، بہ لکو مہ بہست ٹہوہ یہ: بہ ہوئی ٹہوہوہ ٹہو قسہ یان کردوہ، کہ گویہ قورٹان پیغہ مہر ﷺ ہہ لیبہ ستوہ!.

۴- ﴿قُلْ إِنْ أَفْرَيْتُمْ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، بَلَى: نه گهر من هه لمبه سبتی، تئوه له لایهن خواوه هیچ سوودیک به من ناگه یهن، واته: له به رانبره خوادا که خوا ﴿﴾ بیهوی سزام بدات، هیچ سوودیکم پی ناگه یهن و ناتوان هیچ بهرگریه کم لئ بکن، چونکه بیگومان خوا ﴿﴾ چاویوشی لهوه ناکات که سیک به ناوی نهوهوه قسه بکات، ههر کهس به ناوی دینی نهوهوه به ناهه ق قسه بکات، سزای ده دات، که ده فهرموی: ﴿فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، (شَیْئًا: مَفْعُولٌ لَمْ تَمْلِكُوا)، (شَیْئًا) بهرکاری (مَلِكُونَ) یه، یانی: تئوه هیچ شتیکنان بو من له ده ست نایهت له بهر په رچدانهوهی سزای خوا، نهوهی سزام بدات له سه ره نهوهی قسه به ناوی نهوهوه ده کم و، قسه م هه لبه ستوه، به ناوی دینی خواوه.

۵- ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ﴾، نهو زانتره بهوهی تئوه ده رژینه نیوی و، تئوه به نیوی ده کهون، (الإِفَاضَةُ: الإِنْدِفاعُ بِشِدَّةٍ، فَاضَ الإِنَاءُ: سَالَ مِنْهُ، وَأَفَاضَ الإِنَاءُ: أَسَالَ)، پیشتر له شیرکردنهوهی وشه کاند، باسمن کرد (تُفِيضُونَ فِيهِ)، واته: به توندی به نیوی ده کهون و، ده رژینه نیوی، ده گوتری: (فَاضَ الإِنَاءُ)، یانی: قاپه که ناوی لئ رژا، نه گهر بکوتری: (أَفَاضَ الإِنَاءُ) واته: قاپه که هی هینده پر کرد، ناوی لئ رژا، لیره دا حالی کافره کان وینا کراوه وه که سیک که ده رژینه باتلاغیکه وهو به نیو ناویک ده کهوی، واته: تئوه ش نهو دروو ده له سهو قسه و پروپاگه ندانهی ده یانکه، وهک باتلاغیک و ناویک وایه، که ده رژینه نیوی و، به پی خواسی به نیوی ده کهون و، خوتانی پندا ده دن، به لم خوا ﴿﴾ زانتره بهوهی ده رژینه نیوی، واته: نهوهی تئوه باسی ده کهن، خوا ﴿﴾ پی زانتره، نه گهر گریمان و ابووایه، به دلنایی خوا ﴿﴾ له منی قبول نه ده کردو، نهو کاته ش سزای ده دام و هیچستان بو من پی نه ده کرا.

۶- ﴿كُنْ بِوَسْطِنَا بِنِي وَبَنِيكَ﴾، به سه نهو (خوا) شایه د بی له نیوان من و تئوه دا، (شَهِيدٌ) به مانای گهواهیده ر (شاهد) هو، که سیکه هه و آل ده دات، له باره ی واقعیکه وه.

۷- ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ الرَّجْمِ﴾، نهو (خوا ﴿﴾ یش لیبوره دی میهره بان و به بهزه یه، نهه هم ته مع و به برنانه بو وان، که وازیبنن و ده ست هه لبرگن له کوفرو شیرک،

ههم دلخوشکردنی پیغمبر صلی الله علیه و آله که نهوان هر چه ندهد نهو تومه تانهت بو هه لده به ستن، به لام نه خیر خوا لیبورده به له گه ل تو و به به زه بیه، که واته: مانایه که ی ناوی لن دیته وه: ﴿ قُلْ إِنْ أَقْرَبْتُمْ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ﴾ (آی: ۱) اِن اَقْرَبْتُمْ عَاقِبَتِي هُو عِقَابًا، لَا تَمْلِكُونَ رُدَّهُ وَدَفَعَهُ عَنِّي، إِذْ هُوَ لَا يُفْرُ أَحَدًا أَنْ يُبَلِّغَ عَنْهُ، مَا لَمْ يَأْمُرْهُ بِتَّبْلِيغِهِ، واته: نه گهر من قسم به ناوی خواوه ﴿ هَلْ يَسْتَبِيهٖ ﴾ هه لبه ستبایه، خوا سزای دده ام، سزایه که تئوه نه تانده توانی له منی دووربخه نه وه، چونکه خوا ﴿ كَسَيْكَ شَيْئًا ﴾ که سیک شتیک ناوی نه وه وه، بلن: که فرمانی پینه کردوه، لئی بی دهنک نابن و، له سه ره نه وه نایچه سپینن، به لکو به ره پرچی دده اته وه، وه که له سوورده قی (الحاقه) دا، دهه رموی: ﴿ وَلَوْ نَقُولُ عَيْنًا بِعَظْمِ الْأَفْأَبِيلِ ﴾ ﴿ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴾ ﴿ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴾ ﴿ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَنِيزِينَ ﴾ ﴿ ۱۷ ﴾، واته: نه گهر هه ندیک قسه ی به دده مه وه هه لبه ستباین، تیمه لای راستیمان ده گرت، (قوئی راستی، چونکه به زوری وایه مرووف به دهستی راستی بهرگری له خوئی ده کات)، دواپی ره گی ملیمان ده په راند، نجا هیچ کام له تئوهش نهیده توانی بیته پشیمان و، بیته په رده و نئوان و، بهرگری لن بکن.

لیره دا (محمد الطاهر بن عاشور) قسه به کی جوان ده کات ده لئی: (وَجَعَلَتْهُ عِقَابِ اللَّهِ لِمَنْ أَفْتَرَى عَلَيْهِ الْكَذِبَ، بِخِلَافِ بَقِيَّةِ الْمَعَاصِي أَنْ هَذَا يُفْضِي إِلَى اخْتِلَالِ عَظِيمِ يَدُونِ أَنْ يَشْعَرَ بِهِ النَّاسُ، فَيَتَصَدَّوْا لَهُ كَبَقِيَّةِ الذُّنُوبِ وَالْمَعَاصِي)^(۱)

واته: حکمه قی نه وه که خوا ﴿ هَلْ يَسْتَبِيهٖ ﴾ نه گهر که سیک به ناوی نه وه وه قسه هه لبه ستن و درو بکات، سزای دده ات له دنیا دا، جگه له هه موو گونا هه کانی دیکه، (که سزایه کانیان هه لده گری بو قیامت)، له بهر نه وه بیه که درو هه لبه ستن به ناوی خواوه، ده بیته هوی تیکچوو نیکسی مه زن، بی نه وه ی خه لک ههستی پی بکات و، بیان هوی بهر پرچی بده نه وه، وهک گونا هه تاوانه کانی دیکه که خه لک لییان بی دهنک نابن.

چونکه که سبّ به ناوی خواوه قسه بکات، په ننگه له بهر پښو حورمه تی خواو به مه زنگرتنی خوا ﴿﴾، بروای پښ بکه ن و، راستیش ناکات، که واته: سه ریان لئ ټیکده چئ، ههروهک به داخه وه زور جارن له بهرگی دیندا، دنیا خوراوه و خراپه کراوه و، خه لک سه ری لئ شټواوه، بویه که سټک به ناوی خواوه و ﴿﴾ خوئی بکات به وه کیلی خوا، شتیک بلئ، خوا لئی قبوول ناکات، بویه ش هه موو نه وانهی به درو لانی پیغهمبه رایه ټیان لئ داوه، وهک (مسئلمة الکذاب) و (الأسود العنسی) و (سجاج الیمامة) و زوری دیکه، به درټزایی میژوو، هه موویان خوا ﴿﴾ ریسواو زه بوونی کردوون و، به زوری هه ر له دنیا شدا، له بهین چوون و کوژراون و سزادراون.

ننجا خوا ﴿﴾ شتیک دیکه به پیغهمبه ری خاتم ﴿﴾ ده فهرموئی:

۸- ﴿ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاٍ مِّنْ أَرْسُلِكُمْ ۚ ﴾ [هه ر بؤ بهر په رچدانه وهی نکوو لیبیکردنیان پیغهمبه رایه ټیی موحه ممه د ﴿﴾ ده فهرموئی: [پټیان بلئ: من تازه په یدابوویهک نیم له پیغهمبه ران، (بذع: أي مُبْتَدِعٌ أَوْ بَدِيعٌ)، (مُبْتَدِعٌ) واته: داهیتراو، (بَدِيعٌ) واته: شتیک ناوازه په یداکراو، (وَالْبَدْعُ فِي كُلِّ شَيْءٍ الْأَوَّلُ، أَي: مَا أَنَا بِأَوَّلِ رَسُولٍ)، واته: په که مین پیغهمبه ر نیم و، په که مین که س نیم خوا ﴿﴾ ره وانی کردبم، من داهیتراو په یداکراویک نیم، نامؤ بم، به لکو له پیش مندا پیغهمبه رانی دیکه هاتوون و رابردوون.

۹- ﴿ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۚ ﴾، ناشزانم چی به من ده کری و، چی به ټیوه ش ده کری! لیته دا زانایان زور مش و مریان کردوه، که توژیکی دیکه نامازهی پښ ده دده م، به لأم پیموایه ته گهر هه ر ته ماشای راسته مانای ټایه ته که یان کرد بایه، پیویستی نه ده کرد زور به ملاولادا بچن، که هه ندیکیان گوتوو یانه: ټم ټایه ته، نه سخ کراوه ته وه، به ټایه ټیک دیکه له سووره تی (الفتح) دا، وهک باسی ده که یین!

راسته مانای ټایه ته که ناوایه: من نازانم چی به منیش و به ټیوه ش ده کری، واته: نازانم سه ره نجای دنیای من و سه ره نجای دنیای ټیوه ش چوون ده بی،

تیدی باسی قیامت نہ، کہ بَلَى: من نازانم دہ چمہ کوئی لہ قیامتہ تدا، خویشم چیم لئی دہ کری و تئوہش چیتان لئی دہ کری! وای نہ فہرموہ، چونکہ نہ وہی تہوان پروایان پئی ہہ بووہ، بہس دنیا بووہو تہوہندہ پروایان بہ قیامت نہ بووہ، ناکو پیغہمبہر ﷺ بفہرموئی: لہ قیامتہ تئ منیش نازانم چیم لئی دئی و، تئوہش چیتان لئی دئی!

(الحمد لله) ہہ ندیک تیکہ بشتنم بو دئی، لہ میانی تہ فسیر کردنہ کہ دا، تئستا نہوہم بو ہات کہ لیرہ دا پیغہمبہر ﷺ بہ پئی عہ قلی تہوان قسہ دہ کات و، تہوان تہنیا پروایان بہ دنیا ہہ بووہ، کہ نایا تہوائیش لہ دنیا دا چیان لئی دئی و، پیغہمبہریش ﷺ چی لئی دئی؟ نجا تہویش لہو بارہوہو لہو چوار چئوہیہ دا قسہ یان بو دہ کات، واتہ: نازانم، منیش چیم پئی دہ کری و تئوہش چیتان پئدہ کری؟ نایا من فہرمانم پئی دہ کری لہ نئوتاندا ہئئمہوہ؟ یان کوچ بکہم؟ نایا خوا ﷺ بہ دہستی تئوہ دہمفہوتئینئ، وک ہہ ندئی لہ پیغہمبہران، یان نا؟ ہہ روہہا نازانم تئوہش خوای پەرورہدگار چیتان لئی دہ کات، ہیدایہ تئان دہدات، دواپی دئتہ سہر راستہ شہ قامی خوا، یا خود سزاتان دہداو، چؤنتان سزا دہدات؟ وک گہلی عاد، گہلی سہموود، گہلی لووط، گہلی نووح، نازانم چؤنتان سزا دہدات و، چیتان لئی دہ کات! تہمہ تہو مانایہیہ تی کہ ریک دئتہ زہینہوہ.

۱۰- ﴿إِن أَنبَأْنَا إِلَّا مَا بَوَّحْنَا إِلَيْ﴾، من تہنیا شوئن تہوہ دہ کہوم، کہ بوئم سروش دہ کری، من چیم پئی بگوتری لہ لایہن خواوہو، بوئم بتئردئی، شوئن تہوہ دہ کہوم.

وہک پیشتیش گوتمان: لہ بارہی تہم تاہہ تہوہ زانایان مشتومریان بووہ، بو وئتہ:

۱- ہہ ندیکیان گوتوویانہ: تہم تاہہ تہ باسی قیامتہ دہ کات و، تہو کاتہ پیغہمبہر ﷺ نہیزانیوہ لہ قیامتہ تی چارہ نووسی خوئی و، چارہ نووسی خہ لکہ کہش چی دہ بی، نجا تہو کاتہ کہ لئی دیار نہ بووہ، خوای پەرورہدگار لہ سہر زمانی تہو ناوای فہرموہو: بَلَى: نازانم منیش چیم پئی دہ کری (لہ قیامتہ تدا) و تئوہش چیتان پئی دہ کری!

ئىنجا گوتتويوانە: دوايى كە لە سوورەتى (الفتح) دا، خوا ﷻ ئەو ئايەتەى نارده خوار: **لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَبِعَمَلِهِ لِيَفْعَلَنَّ بِكَ مَا تَشَاءُ** ﷻ، واتە: بۆ ئەوەى خوا ﷻ لەو گوناھەت كە تېپەپريوەو ئەوەش كە دادى، لە ھەموو گوناھەكانت بېتوورى و بېتە خشى و، چاكەى خۆى لەسەر تۆ تەواو بىكات و، بتخاتە سەر راستە رى، گوتتويوانە: ئەم ئايەتەى سوورەتى (الفتح) ئەم ئايەتەى تېرەى نەسخ كر دۆتەوا!

بەلام لە راستييدا ئەو قسەيه، ھىچ پاساويكى نيه وەك باسماں كرد.

ب- (حەسەنى بەسرايى) پەحمەتى خواي لى بى، قسەيهكى جوان دەكات دەلتى: (مَا أَذْرِي مَا يَصِيرُ إِلَيْهِ أَمْرِي وَأَمْرُكُمْ فِي الدُّنْيَا)، واتە: من نازانم كارى من و كارى تۆه لە دنيا دا بە كوئى دەكات؟ پىغەمبەر ﷺ، ئەوەى خوا لىي تاكادار نەكر دېتەوه،

ج- نەيزانو، (ابن عجيبة) ش لە تەفسيره ناوداره كەى خويدا^(۱) دەلتى: (الْأَوْفَى أَنْ (مَا) فِي: **﴿وَمَا أَذْرِي مَا يَفْعَلُ فِي وَلَا يَكْر﴾**، عِبَارَةٌ عَمَّا عَلَّمَهُ لَيْسَ مِنْ وَطَائِفِ النُّبُوَّةِ، بَلْ هُوَ مِنَ الْخَوَادِثِ وَالْوَأَقِعَاتِ الدُّنْيَوِيَّةِ، دُونَ مَا يَقَعُ فِي الْآخِرَةِ، فَإِنَّ الْعِلْمَ بِذَلِكَ مِنْ وَطَائِفِ النُّبُوَّةِ، وَقَدْ وَرَدَ بِهِ الْوَجْهِ النَّاطِقُ بِتَفَاصِيلِ مَا يَفْعَلُ بِالْجَانِبَيْنِ).

واتە: گونجاوتر وايه كە وشەى (ما) لە: **﴿وَمَا أَذْرِي مَا يَفْعَلُ فِي وَلَا يَكْر﴾** دا، مەبەست پىي ئەوديه كە زانينه كەى لە ئەركەكانى پىغەمبەرايه تىي نيه، بەلكو پروداوه كانى كە لە دنيا دا پرو دەدن، مەبەست پىي ئەوديه، نەك ئەوەى لە پروژى دواييدا پرو دەدات، چونكە ئەوەى لە پروژى دواييدا پرو دەدات، لە ئەركى پىغەمبەراتيه، وە حىيش زۆر بە وردى و بە روونىي باسيكر دوه، كە ھەر كام لە دوو لايە چىيان پى دەكرى و چىيان لى دەكرى!

كە پىغەمبەر ﷺ و شوپنكە وتووانى باشتري پاداشتبان ھەيه، ناحەزو نەيارەكانىشى سەختري سزايان ھەيه، كەواتە: مەبەست پىي ژيانى دنيايه،

(۱) البحر المديد في تفسير كتاب الله المجيد: ج ۷، ص ۸۴.

وهك گوتم، بهس سه رنجدانی نایه ته که و سه رنجدانی رهوت و سه رنجدانی که ش و هه وایه که، نه و مانایه به دهسته وه ده دات.

۱۱- ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، من ته نیا وشیار که ره وه و ترسینه ریکی روونکه ره وه م، یاخود: روون و ناشکرام، نه وانه دیاره داواکاریان له پیغه مبه ر ﷻ هه بووه، که نه وه یان بو بکات و نه وه یان بو بکات و فلان موعجزه یان بو بینی، دواپی خوا ﷻ به پیغه مبه ری خاتم ﷻ ده فهرموئ: پرسیاریکی دیکه یان لن بکه:

۱۲- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، بلن: هه و آل م پی بدن، یاخود: نایا ده بینن، ده زانن، نه گهر نه و (قورئان) ه، له لایه ن خواوه بوو، تیوه ش پی بیبروا بوون، (گان) پاناهه کی که تییدا شیردراوه یه وه ده چیتته وه بو قورئان، واته: نه گهر نه و قورئانه له لایه ن خواوه بوو.

﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، تیوه ش پی بیبروا بوون، لیره دا وه لأمی مهرجه که، چونکه (إن) (شُرطیة) یه، وه لأمه کی قرتیزاوه و، نه ویش دوو نه گهری هه ن:

یه که م: ده گونجی وه لأمه کی نه وه بن: (مَنْ أَضَلُّ مِنْكُمْ) کن له تیوه گومراتره، بلن: نایا ده بینن، نه گهر نه م قورئانه له لایه ن خواوه بن و تیوه ش پی بیبروا بوون، کن له تیوه گومراتره؟

دوو ه م: وه لأمه کی نه وه یه: (أَلَسْتُمْ ظَالِمِينَ) نایا تیوه سته مکارنن، چونکه هه ر کام له و دوو ته عبیره، پیشت هاتوون، هی یه که میان که خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِّنْ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلاَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفُولُونَ﴾، هی دووه میش نه وه یه که خوا ﷻ باسی سته می نه وانی کرده، که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، واته: به دلنیایی خوا کومه لی سته مکاران، راسته ری ناکات، که واته: نایا نه گهر نه م قورئانه له لایه ن خواوه بن، تیوه ش پی بیبروا بوون، نایا گومراو سته مکارنن؟ بیگومان با، چونکه پرسیار کرده که، پرسیار کردنی نکو ولیلیکه رانه یه، به لأم وه لأمی (إن) الشُرطیة) یه، قرتیزاوه، له بهر نه وه ی به سه لایقه ده زانری، که ده فهرموئ:

﴿وَكَفَّرْتُمْ بِهِ﴾، لیره‌دا (و): (فِي مَوْضِعِ الْحَالِ مِنْ صَمِيرٍ أَرَأَيْتُمْ)، (و) له‌شوینی حَال دایه له راناوی نایا ده‌بینین! واته: بَلَى: نایا ده‌بینن نه‌گهر (قورئان) له لایهن خواوه بی، له حالیکدا که تئوه پئی بیبروابوون!

۱۳- ﴿وَسَهَدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ﴾، شایه‌دی‌کیش شایه‌دی‌دی دا، له وه‌چه‌ی ئیسرائیل (له نه‌وه‌کانی یه‌عقوب عَلَيْهِ السَّلَامُ) له‌سه‌ر وئنه‌ی نه‌وه، که مه‌به‌ست پئی ته‌وراته.

۱۴- ﴿فَتَأْمَنَ وَاسْتَكْرَمْتَ﴾، ئنجا نه‌و بروای هئناو تئوه‌ش خۆتان به‌زلگرت، نه‌گهر وابوو، بیگومان هیچ که‌س له تئوه گومراتر نیه، یاخود: تئوه زۆر سته‌مکارن.

۱۵- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، به‌دلنایی خوا کۆمه‌لئی سته‌مکاران، راسته‌ری ناکات و، به‌تاما‌نجیان ناگه‌یه‌نئ.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَسَهَدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ﴾، (عَلَى مِثْلِهِ) له‌سه‌ر وئنه‌ی نه‌وه شایه‌دیددا، که له هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌یدا با‌سمانکرد، مه‌به‌ست له شایه‌دی‌ک (شاهد) (عبدالله بن سلام)ه، که بروای به‌ته‌ورات بووه‌و، ته‌وراتیش وئنه‌ی قورئانه، له‌و پرووه‌وه که فه‌رمایشتی خواجه، یاخود مه‌به‌ست پئی زه‌بووره، یان مه‌به‌ست پئی ئینجیله، که دیاره به‌نسبه‌ت عه‌بدوللای کوری سه‌لامه‌وه (خوا لئی رازی بی)، ده‌گونجئ له‌و جووله‌کانه‌ بوو بی، که بروایان به‌عیساش عَلَيْهِ السَّلَامُ بووه، چونکه هه‌ندی‌ک له به‌نوو ئیسرائیل بروایان به‌عیساش عَلَيْهِ السَّلَامُ هه‌بووه، یاخود به‌لای که‌مه‌وه بروایان به‌ته‌ورات و به‌زه‌بوور هه‌ر هه‌بووه.

یاخود (عَلَى مِثْلِهِ) مه‌به‌ست پئی قورئانه، به‌لام وه‌ک ده‌گوتری: (مِثْلِكَ لَا يَبْخُلُ، مِثْلِكَ لَا يَكْذِبُ)، وئنه‌ی تۆ چرووکی‌ی ناکات، وئنه‌ی تۆ درۆ ناکات، واته: وئنه‌که‌شت چرووکی‌ی و درۆ ناکات، چ جای خۆت! واته: شایه‌دی‌ک شایه‌دیددا له به‌نوو ئیسرائیل له‌سه‌ر قورئان که راسته‌و هه‌قه، ئنجا نه‌و بروای هئناو، تئوه‌ش خۆتان به‌زلگرت، به‌دلنایی خوا کۆمه‌لئی سته‌مکاران، راسته‌ری ناکات.

که ده‌فهرموی: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ﴾، زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ته‌فسیره‌کان، ده‌لین: مه‌به‌ست پتی عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌لامه، که له‌و باره‌وه‌شه‌وه له‌ هو‌ی هاته‌ه خواره‌وه‌که‌ی دا، رپوایه‌تیکمان هینا، که سه‌عدی کوری ته‌ب وه‌ق‌صا، گو‌توویه‌تی: هیچ که‌سی‌کم نه‌بینیوه له‌سه‌ر زه‌وی بر‌وا، پتغه‌مه‌ر ﴿﴾ شایه‌دی به‌هه‌شتی بۆ بدات، جگه له له‌ عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌لام، که مسو‌لمان بو‌وه، ته‌م نایه‌ته‌ش له‌ باره‌ی ته‌وه‌وه هاتۆته‌ خوار، هه‌روه‌ها رپوایه‌تیک‌ی دیکه‌شمان هینا که: (أحمد و الطبري و وابن حبان و والطبراني والحاكم والسيوطي) هینا‌وانه‌و، هه‌ردوو نووسه‌ری (الإستيعاب في بيان الأسباب)^(۱) هینا‌وانه‌و گو‌توویه‌نه: (هذا سند صحيح ورجاله ثقات) ته‌مه سه‌نه‌دیک‌ی راسته‌و پیاوه‌کانیشی متمانه‌ پیکراون، به‌لام رایه‌کی دیکه‌ هه‌یه، ده‌لتی: که ده‌فهرموی: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾، مه‌رج نیه مه‌به‌ست پتی که‌سی‌کی دیاریکراو بۆ، وه‌ک عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌لام، که بێگومان به‌س ته‌و مسو‌لمان نه‌بو‌وه‌و، هی دیکه‌ش هه‌بوون مسو‌لمان بوون، له‌ زانایانی جووله‌که‌و، نه‌صرایی، به‌ل‌کو مه‌به‌ست پتی هه‌ر شایه‌دیکه‌ شایه‌دی بدات، له‌ به‌نوو ئیسرائیل، چ عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌لام و، چ جگه له‌ ته‌ویش له‌ جووله‌که‌کان که دوا‌یی مسو‌لمان بوون.

واته: شایه‌دیدانی زانایانی جووله‌که له‌سه‌ر راستی قور‌تان، به‌ل‌گه‌یه‌کی به‌هێزه بۆ ده‌م‌کو‌ت کردنی ته‌وانه‌ی بر‌وا به‌ قور‌تان ناهینن، له‌وانه‌ی شاره‌زای کتیبه‌کانی خوا نین، وه‌ک کافره‌کانی رۆژگاری پتغه‌مه‌ره‌و ﴿﴾ هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ره‌کان که نه‌شاره‌زا بوون، له‌ کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان، ته‌وه‌ش یه‌کیکه له‌ دوو مانایه‌که‌ی (أَمِين): (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ)، (أَمِين): دوو واتای هه‌ن:

أ- نه‌ شاره‌زایان له‌ کتیبه‌کانی خوا.

ب- نه‌ شاره‌زایان به‌ خویندن و نووسین، ئنجا به‌ هه‌ردوو واتایه‌که، کۆمه‌لگای ته‌وسای پتغه‌مه‌ر ﴿﴾ به‌ گشتی، (أَمِين) بوون و هه‌م له‌ کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان و هه‌م له‌ خویندن

و نووسین نه شاره‌زا بوون، به‌لام زیاتر پیتم وایه مه‌به‌ست پتی نه‌شاره‌زا له کتیبه ناسمانییه‌کانه، بۆ نه‌وانتیک که نه‌شاره‌زا بوون له کتیبه ناسمانییه‌کان، وه ختیک شاره‌زایه‌کی کتیبه ناسمانییه‌کان شایه‌دی ددهات له‌سه‌ر قورئان و بروای پی دتین، زیاتر سه‌غلت ده‌بن و، زیاتر ده‌چنه ژیر نیشانه‌ی پرسیاره‌وه، که نه‌و به‌و هم‌وو شاره‌زایی خۆیه‌وه‌و، به‌وه‌وه که عه‌قیده‌ی بووه به‌و کتیبه پت‌شووه، که‌چی ئیستا ددهست له‌و هه‌لده‌گرئی و، بر‌وا به‌و کتیبه‌ی دیکه‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگار دتین، له‌به‌ر نه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ی خ‌وی لادان و گ‌ورانی تیدا کراوه، هه‌روه‌ها چونکه بۆ کاتیک دیارییکراو و بۆ کومه‌لگایه‌کی دیارییکراو، نیرداوه، به‌لام نه‌و کتیبه ددهستی لی نه‌دراوه‌و ددهستی لی نادرئ، بۆ ئیستاو بۆ د‌وای ئیستا، تاکو دنیا به‌ ک‌وتا دئ، دابه‌زێنراوه، بۆیه بر‌وا به‌وه دتین، که‌چی تیه‌وه له‌ نه‌زانیی خ‌وتاندا ده‌مینه‌وه، بی نه‌وه‌ی شاره‌زایی کتیبه ناسمانییه‌کانیش بن، هه‌ر نه‌وه‌شه که وه‌ک له ته‌فسیره‌کاندا هاتوه، هه‌ندیک له‌ زانایانی جووله‌که‌ی پال پتوه‌ناوه نکوولیی بکه‌ن، له‌وه که خوا هیچ کتیبه‌یکی دابه‌زاند بن، وه‌ک خوا **﴿﴾** له سووره‌تی (الأنعام) دا، که کاتی خ‌وی ته‌فسیرمان کردوه، دده‌رموی: **﴿ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا سَمَكًا مِّنَ السَّمَاءِ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لِيَجْعَلُوهُمُ قَرَأٰطِيسَ يُبَدِّلُونَهَا وَيُخَفِّفُونَ كَثِيرًا وَعَلَّمْنَاهُمَا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ وَلَا ءَابَاؤَكُم قُلْ اللَّهُ تَرَّ ذَرَّهُمْ فِي حَوٰصِبِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴾** (۱۱) الأنعام، واته: وه‌ک پتویست ریزی خ‌وایان نه‌گرتوه (و پتکه‌ی بی وینه‌ی خ‌وایان ده‌رک نه‌کرد)، که گوتیان: خوا هیچ شتیکی دانه‌به‌زاندوه، پتیان بلن: نه‌دی کن نه‌و کتیبه‌ی دابه‌زاند که مووسا **﴿﴾** هینای، پروونگی و رتیمایی بوو بۆ خه‌لک، ده‌تانکرده به‌ش به‌ش، له لاپه‌راند‌او، (له نامیلکاندا، ده‌تانووسیه‌وه و)، هه‌ندیکتان ده‌رده‌خست، زۆریشان په‌نجان ده‌کرد و، خ‌وتان و باب و باپیرانتان فیری نه‌وه‌کران که نه‌تاندانه‌زانی، بلن: خوا (نه‌و کتیبه‌ی دابه‌زاندوه، وه‌ک چۆن کتیبه‌که‌ی بۆ مووسا **﴿﴾** دابه‌زاندوه)، د‌وایی لیتان گه‌رتی با له گومرایی خ‌ویان دا هه‌ر یاری و گه‌مه بکه‌ن.

مهسه لهی چواره م:

خه یالکردنی کافره خوْ به زلگره کان که مادام رهش و پروته کان پیش وان بروایان هیناوه به قورئان، که واته: قورئان خیری پیوه نیه، درۆیه کی دیرینه! بهر بهر جدانوه شیان به وه که کتیه که ی مووساش عليه السلام که پیشتر دابه زیوه پیشه او و به زهیی خوا بو، ئەم قورئانهش کتییکی رۆشنه بو ترساندن سته مکاران و دلخۆشکردنی چاکه کاران:

خوا عليه السلام ده فرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَافٍ قَدِيمٌ ۝۱۱ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِي نَذَرْنَا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُنشَرِّئُ لِمُحْسِنِينَ ۝۱۲ ﴾.

شیکردنه وی ئەم دوو ئایهته، له حهوت برگه دا:

۱- ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ﴾، ئەوانه ی بیروبوون بهوانه ی که بروایان هیناوه و گوتیان: ئەگەر ئەو (قورئان) چاک بووایه، ئەوان پیش تیمه نه ده که و تنه وه (له بروایه ی هینانیدا).

۲- ﴿ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَافٍ قَدِيمٌ ﴾، نجا به هوی نه وه وه که ریی راستگرتوو نه بوون (به هوی قورئانه وه) له مه و دوا ده لئین: ئەمه درۆیه کی دیرینه، هه لبه ته ئەم قسه یان له وه وه هه لده قوئ، که زۆر سه رسام بوون به خو یان و خه لکی دیکه یان به که م گرتوه، به تابهت خه لکی رهش و رووی که بروایان به پیغه مبه عليه السلام هیناوه، وک له ئایه ته که ی پیشیش دا فرموی: ﴿ فَمَنْ أَسْتَغْرِمُ بِرَأْسِ اللَّهِ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝۱۱ ﴾، ئەو بروای هینا و ئیوه خو تان به زلگرت، نجا له ئەنجامی ئەو خوْ به زلگریه یاندا، گوتوو یانه: ئەگەر ئەم قورئان و ئیسلامه چاک بووایه، ئەو رهش و پروته دوا که توو و داماوانه، پیش تیمه نه ده که و تنه وه، تیمه له وان عاقلترین، تیمه له وان باشر تێ ده که ی، تیمه له وان باشر به ره و خیرو چاکه ده چین، که واته: راناوی

کو (جمع) له: ﴿مَاسِقُونَآ إِلَيْهِ﴾ دا، (عائد إلى غير مذکور في الآية، لکنه مذکور في کلام الکفار، وَهُمْ الْمُسْتَضْعَفُونَ)، ثم رانوه ده چینه بو شتیک که له نایه ته که دا باس نه کراوه، به لام به سیاق ده زانری له قسه ی کافر هکان داو، مه به ستیان چه وساو هکانه، وهک (بیلال و سوهه یب و زه نیره و یاسیرو عه ماری کوری یاسیرو سومه یبه)، خوا لیان رازی بی، که یان کویله بوون و، یان هه ژارو نه دار بوون، یا خود غه رب بوون، وهک بیلال که حه به شه یی بووه و، سوهه یب که رومی بووه، به چای که م ماشایان کردوون.

که ده فهرموی: ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾، (إذ: ظرّف أشرب معنی الشرب، إذا دخلت القاء على جوابه، فسيفولون هذا إفاك قديم)، (إذ) زه رفه و بو رابر دوویه، واته: کاتیک که شتیکی تیدا نه نجامدراوه، به لام لیره دا مانای مهر جی خراوته نیو، هه ر بویه ش پیتی (ف) خراوته سه ر وه لاهه که ی: ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إفاك قديم﴾، واته: (وإن لم يهتدوا به)، به هو ی نه وه وه وه له نه نجامی نه وه دا که لئی به هره مه ند نه بوون وهک ری نمای، ﴿فَسَيَقُولُونَ هَذَا إفاك قديم﴾، ده لئین: نه مه درو یه کی دیرینه، وشه ی (إفاك) به مانای هه لکی ریدراوه دی، نجا له بهر نه وه ی درو ش قسه یه که هه لده کیر دیر ته وه وه راست نیه، (إفاك) به مانای درو به کاره اتوه له قورئاندا، هه روه ها به مانای شیر کیش هاتوه و، به مانای سته می ش هاتوه و، به مانای کوریش هاتوه، که واته: (فَسَيَقُولُونَ)، وه لامی مه رجه که یه، ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾.

ده شگونجی (إذ) بو هو کار دو زیی (تعلیل) بی، یانی: له نه نجامی نه وه دا که به هو ی قورئانه وه ری راستگرتوو نه بوون و لئی به هره مه ند نه بوون، ده لئین: نه مه درو یه کی دیرینه، وهک پیشینان گوتوو یانه: (ده می نایکاتئ ده لئ: ترشه)، دوایی خوا ﴿بُوْءَ﴾ بو بهر په رچدانه وه ی نه وه یان ده فهرموی:

۳- ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَى﴾، له پیش نه م (قورئان) هشد، کتبه که ی موسا ﴿الذکر﴾ هه بوو، (که ته ور اته).

۴- ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾، ههم پیشه‌وا بوو، ههم به‌زه‌یی بوو.

ئهمه به‌ر په‌ر چدانه‌وه‌ی نکو و لیبی‌کردنیانه له‌وه‌ی وه‌حیی بوّ موحه‌مه‌د ﴿بَنِّ، به‌وه‌ که له پیش وه‌حیی تیردران بوّ موحه‌مه‌ددا ﴿وَه‌حیی بوّ مووسا ﴿هاتوه، له پیش کتیبه‌که‌ی موحه‌مه‌دیش دا ﴿که قورئانه، کتیب بوّ مووسا ﴿دابه‌ز تراوه، له قورئاندا زورجار باسی مووسا و کتیبه‌که‌ی کراوه، چونکه گه‌لی جووله‌که:

یه‌که‌م: گه‌لئکی زور دیرین بوون، له پیش پوژگاری پیغه‌مه‌ردا ﴿که نه‌و کاته به‌ لای که‌مه‌وه‌ هه‌زارو پینجسه‌د (۱۵۰۰) سأل به‌سه‌ر ته‌مه‌نی مووسا و دابه‌ز تیرانی ته‌وراتدا تیبه‌پروه.

دووهم: گه‌لئکی زور ده‌ستگرتووش بوون به‌ دینی خو‌یانه‌وه‌و، تارادده‌یه‌کی زور پاراستوو‌یانه، هه‌لبه‌ته‌ کتیبه‌که‌یان ده‌ستکاری کراوه، به‌لام زور ده‌مارگیربوون بوّ ئایینه‌که‌ی خو‌یان و ناوداریبوون، له هه‌موو دنیا‌شدا ناویان هه‌بووه، بو‌یه‌ خوا ﴿زور باسی مووسا و باسی کتیبه‌که‌ی ده‌کات.

۵- ﴿وَه‌نَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾، ئهمه‌ش کتیبی‌کی به‌راستدانه‌ره، ﴿المُصَدِّقُ: الْمُخْبِرُ بِصِدْقِ غَيْرِهِ، وَحَدِثٌ مَّفْعُولُهُ لِيَسْمَلَ كُلُّ الْكُتُبِ السَّمَاوِيَّةِ﴾، نه‌یفه‌رموووه: به‌راستدانه‌ری چی و به‌رکار (مفعول به) ده‌که‌ی قرت تراوه، یانی: به‌راستدانه‌ره بوّ هه‌موو کتیبه‌کانی خوا، که پیش وی هاتوون، وه‌ک له شو‌ینه‌کانی دیکه‌دا فه‌رموو‌یه‌تی.

۶- ﴿إِنشَاءً عَرَبِيًّا﴾، به‌ زمانی عه‌ره‌ببیه، که ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنشَاءً عَرَبِيًّا﴾، ﴿المِرَادُ عَرَبِيَّةَ الْفَاطِمَةَ لَا غَيْرَ﴾ واته: بیژه‌کانی به‌ زمانی عه‌ره‌ببین، نه‌ک ئیوه‌پوکه‌که‌ی و مانابه‌که‌ی، به‌و واتایه‌ نه‌گه‌ر عه‌ره‌ببی پأل بدریته‌ لای گه‌لی عه‌ره‌ب، هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که بیژه‌کانی به‌ زمانی نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ن، نه‌ک ماناو مه‌به‌سته‌کانی، چونکه گه‌لی عه‌ره‌ب گه‌لئکی زور بیسه‌روبه‌ر بوون، ماناو مه‌به‌ستی وایان نه‌بووه‌ که خو‌ای په‌روه‌رگار لیان وه‌ر بگرتی، به‌لام مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌ بیژه‌کانی به‌ زمانی عه‌ره‌ببین، باشریش له‌و واتایه‌ نه‌وه‌یه، که بگوتی:

﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾. واته: زمانیکی رۆشن، نهک زمانی نه ته وهی عه ره ب، هه له به ته (عربی) له شویتنی دیکه دا ده گونج به زمانی نه ته وهی عه ره بیش لیک بدریتته وه، به لام لیره داو له زور شویتنی دیکه دا، به مانای زمانیکی رۆشنه، چونکه (راغب الأصفهانی) ده لئ: (العربی: الفَصِيحُ البَيِّنُ مِنَ الكَلَامِ، يُقَالُ: مَا بِالذَّارِ عَرِيْبٌ أَي: أَحَدٌ مُعَرَّبٌ عَنِ نَفْسِهِ، وَأَمْرَأَةٌ عَرُوبَةٌ: مُعَرَّبَةٌ بِحَالِهَا عَنِ عَقِبَتِهَا وَمَجِبَةٌ زَوْجِهَا، جَمَعُهَا: عَرَبٌ: عَرَبِيًّا أَرَبًا) (۱).

واته: (العربی) واته: زمانیکی روونی رۆشن، ده گوتری: (مَا بِالذَّارِ عَرِيْبٌ) واته: که س له ماله که نیه، که ته وهی له ده روونیدایه ده ری ببری، ههروه ها ده گوتری: (امْرَأَةٌ عَرُوبَةٌ) واته: به حالی خوئی ته عبیر ده کات له پاکیی و، خو شه ویستی بو هاوسه ره که ی، که به (عُرْبٌ) کو ده کریتته وه، خوای پهروه دگار ده فهرموئ: ﴿عُرْبًا أَرَبًا﴾ (۲۷) الواقعة، ههروه ها راغیب، ده لئ: (حَكْمًا عَرَبِيًّا قِيلَ: مَعْنَاهُ مُفْصَحًا يُحِقُّ الْحَقَّ وَبُيِّنَطِلَ الْبَاطِلَ)، واته: حیکمه تیکی زور روونه، که هه ق ده چه سیئتی و ناهه ق ده پووچینیته وه، که واته: لیره دا که ده فهرموئ: ﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾، (لسان) به مانای زمانیکی رۆشنه، نجا نه مه حاله بو (کتاب) یانی: له حالیک دا کتیبه که به زمانیکی رۆشن بی پیچ و په نا هاتوه، بوچی؟

(۷) - ﴿يُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُنشِئَ لِمُحْسِنِينَ﴾، تاکو نه وانهی سته میان کردوه پئی برستی و، موژده و دلخوشیسه بو چاکه کاران، (لننذر به) خوئراویشه ته وه: (لننذر به)، بو نه وه پئی برستی، پیغهمبه ر ﷺ وریا که ره وهی خه لکه به گشتیی، تاکو ببیروایه کان به تایبه تیی پئی برستیندرین و وریا بکریته وه و، موژده شه بو چاکه کاران.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م و کۆتایی:

راگه‌یاندنی ئه‌و راستیه‌یه که بپرودارانی دامه‌زراو، نه‌ ترسی داهاتوو و، نه‌ په‌ژاره‌و خه‌می رابردوو‌یان هه‌یه‌و، خاوه‌نی به‌هه‌شت ده‌بن و، تیی‌دا هه‌میشه‌یی ده‌بن، وه‌ک پادا‌ستی کرده‌وه‌کانیان:

خوایه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱۳) ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۴)

شیگردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ئایه‌ته، له‌ چوار برگه‌دا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، به‌ دنیایی ئه‌وانه‌ی گوتیان: په‌روه‌ردگارمان خوایه. دوایی راوه‌ستاوو دامه‌زراویش بوون.

وشه‌ی (رَب) به‌ مانای به‌دیپنه‌رو خاوه‌ن و مشوورخۆرو په‌رستراوو به‌نامه‌ دانه‌رو، هوکمران دێ، په‌روه‌ردگارمان خوایه، واته: به‌دیپنه‌رو، خاوه‌ن و، مشوورخۆرو، په‌رستراوو، پشت پێ به‌ستراوو، سه‌رپه‌رشتیارمان و، پشت و په‌نامان، خوایه.

﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، (ثُمَّ: لِلتَّوْحِيدِ الرَّئِيسِيِّ)، (ثُمَّ) بۆ ریزه‌ندیی پله‌ پله‌یه، (لِإِنَّ) الاستقامة أشق من حصول الإيمان، لاحتياجها إلى تكرار مراقبة النفس)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی راست وه‌ستاوی و، نه‌له‌خشایی، قورسته‌ له‌ په‌یدا‌بوونی ئیمان، چونکه‌ راست وه‌ستاوی و نه‌ له‌خشایی و دامه‌زراوی پێویستی به‌وه‌ هه‌یه، که به‌رده‌وام چاودێری بکری، ئینسان به‌رده‌وام ئاگای له‌ خوێ بێ.

(۲) - ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، نه‌ ترسیان له‌سه‌ره‌و، نه‌ خه‌مباریش ده‌بن، ترسیان له‌سه‌ر ئه‌ بۆ رابردوو و، خه‌مباریش نابن له‌ داهاتوودا، بۆیه‌ بۆ (خَوْف) فه‌رموه‌یه‌تی: ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾، چونکه‌ رابردوو‌ه‌که‌ تپه‌ریوه، هیچ ترسیان له‌سه‌ر

نې، بە نىسبەت رابردووهو با نەترسىن، چونكە ئەوھى پەرزى پاكە بى باكە، بەلام ئەبوونى خەم و پەژارەى بە (فِعْلُ الْمُضَارِعِ) ھىناوھ، كە تازەبوونوھ دەگەيەننى، لە داھاتوودا خەمبارو پەژارەدارو دلتەنگ نابن.

(۳) - ﴿أَرْزُقْكَ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئەوانە ھاوھلانى بەھەشتن، بە ھەمىشەيى تىيدا دەمىننەوھ، واتە: ھەمىشە لە بەھەشت دان، وشەى (أَصْحَابِ) كۆى (صَاحِبِ) ھ، لە ئەسلىدا بە ماناى شىتىك دىكى كە لە شىتىك جىيانابىتتەوھ، دوایى بە ماناى ھاوھل و رەفىقى دىكى، بەلام بە ماناى خاوەنىش دىكى (صَاحِبِ الدَّارِ)، واتە: خاوەنى مالى و خانووھكە، لە سۆنگەى ئەوھو كە خاوەنىش لە ئەو شتەى خاوەنىھەتى جىيانابىتتەوھ، ئنجا ئەوانە، چ ھاوھلى بە ھەشت بن، چ خاوەنى بەھەشت بن، بە ھەمىشەيى تىيدا دەمىننەوھ.

(۴) - ﴿جَزَاءً يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، لە پاداھتى ئەوھدا كە دەيانكردو، ئەنجاميان دەدا.

خو بە لوتف و كەپەمى خۆى ئىمە لەو كەسانە بگىرىكى كە دەلئىن: (رَبُّنَا اللّٰه)، دوایىش راوھستاو ئەلەخشاو دەبن لەسەر گوتتى ئەو وشەيەو، لەسەر ماناو چەمكە فراوان و كەورەو گرنگەكانى ئەم وشەيەو، لەسەر كاركردن بەم وشەيە، ھەم لە ژيانى تاكىيمان و، ھەم لە ژيانى خىزانىيى و، ھەم لە ژيانى كۆمەلەيەتسى و، سىياسىيمان دا، بە دىنبايى گوتتى: (رَبُّنَا اللّٰه) بەرنامەيە بۆ ژيان، پەيرەونكەو رېئازىكە مروّف ھالىيى دەكات، دەبى چۆن بۆى و، تىدەگەيەننى لە كوئى ھاتوھ، بۆچى ھاتوھ، بۆ كوئى دەچى؟ ئەگەر تۆ بەس خوا پەروھردگارت و خاوەنت بى، بەس خوا بە ھەمەكارەو سەپەرشتىارو پەرىستراو مشوورخۆرى خۆت بزانى و، ئەنبا خوا پىشت پى بەستراوت بى و، خواى كار بەچى بە ھوكمپان و بە بەرنامە رېزى خۆت دابىتى، نا ئەوھ لىت ھالىيى دەكات دەبىت چۆن بۆى؟ لەبەر تىشىكى ئەو فەرمایشتەدا كە ناردوويەتى و، رېئازى ئەو پىغەمبەرەدا كە جىبەجىكردى ئەو فەرمایشتەى پى سپاردوھ، خوا ﷻ لەو كەسانەمان بگىرىكى كە دەلئىن: (رَبُّنَا اللّٰه) و دوایىش دامەزراو ئەلەخشاو دەبن، لەسەر ئەو راستە

شہ قامہ و مسولمانہ تی و دینداریہ کی راست و ساغ و هاوسہ نگانہ ی دوور له
 زیدہ پویسی و کورتمہینان (إفراط و تفریط) و، سہ ختگیری و شلگیری ده کهن و،
 هه میشه شه رعہ و دہ بن دوور له: توندہ پویسی و شلہ پویسی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دوووم

بِنَاسِهِ لَمْ دَهْرَسِه

لَمْ دَهْرَسِه لَه شَهْش نَابَهْت پَتِك دَتِي، نَابَهْتَه كَانِي: (۱۵ - ۲۰)، كِه پَنَج نَابَهْتِيَان، نَابَهْتَه كَانِي: (۱۵ - ۱۹)، لَه بَارَهِي بَه رَاوردِي نَبَوَان دُوو جَوْرَه كِه سَهْوَدَن، كِه پَنَجَه وَانَهِي يَه كِدِين وَ، يَه كِه مِيَان: بَرَوَادَرَه بَه خَوَاو بَه فَرِيشْتَه كَانِي وَ، بَه رَوُزِي دَوَايِي وَ، بَه كَتَبَه كَانِي وَ بَه پَنَجَه مَبَه رَان وَ، چَاكِه كَارِيشَه لَه گَهَلْ بَاب وَ دَايَكِيدَا، وَهَك نَه نَجَامِيكِي نَاسَايِي وَ دَهْرَه نَجَامِيكِي سَرُووشْتِيي تِيْمَان وَ، سَهْرَه نَجَامِيشِي خَيْرَه لَه دَنِيَاو دَوَارَوُزْدَا، دَوُوهِ مِيَشِيَان: بَبِرَوَايَه وَ، لَه گَهَلْ بَاب وَ دَايَكِيشِيدَا لَاسَارَه وَ، يَاخِيه وَ، زِيَانِبَارُو مَالْ وَ نَرَانِيشَه لَه دَنِيَاو دَوَارَوُزْدَا.

دِيَاَرَه هَهْر كِه سَه لَه وَ دُوو جَوْرَه لَه رَوُزِي دَوَايِيدَا، پَلَه وَ پَنَجَه يَ پَر بَه پَيَسْتِي خَوِي پَي دَه دَرِي وَ، سَهْتَم لَه هِيچ كَامِيَان نَاكِرِي، نَه يَه كِه مِيَان بَه كِه مَكْرَدَنَه وَهِي پَادَاشْتَه كِه يَ، نَه دَوُوهِ مِيَان بَه زِيَاد كِرْدِي سَزَايَه كِه يَ، زِيَاد لَه نَه دَنَادَه يَ پَيُويسْتِي خَوِي.

نَابَهْتِي كَوُتَايِيش نَابَهْتِي رُمَارَه: (۲۰) لَه بَارَه يَ بَبِرَوَايَانِيكِي خَوَشْگُوَزَه رَانِي خَوِي بَه زَلَكْرَه وَهِيَه، كِه لَه قِيَامَه تَدَا سَزَاي رِيَسَوَاكِهْر دَه چِيژَن، بَه هَوِي خَوِي بَه زَلَكْرِي وَ، لَادَان وَ تَاوَانَه وَهِيَه كِه لَه دَنِيَادَا نَه نَجَامِيَانِدَا وَهِي.

﴿ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَوَفَّاءُ لَئِنَّوْنَ شَهْرًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا بِوَعْدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا

أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَبَ الْفَرُورُ مِنْ قَبْلِي وَهَذَا يَسْتَعِينَانِ اللَّهُ وَمَنْ يَنْوَءُ إِذَا وَعَدَ اللَّهُ
حَقًّا فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۷﴾ أَوْلَيْتِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ قَدْ
خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ بَيْنَ أَيْمَنِ وَالْإِيسِ إِيْتَهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿۱۸﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيهِمْ
أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ لَا يظْمُونَ ﴿۱۹﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذَهَبَتْ طِينِيكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ
الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا قَالِيَوْمَ تُجْرُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿۲۰﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تەکان

(هەرودها مروؤیشمان به چاکه کاریی له گه ل باب و دایکیدا راسپارد، دایکی به رهنج و زهحه مت (له سکیدا) هه لیکرت و، به رهنج و زهحه تیش بووی (داینا)، هه روهها (له سکدا) هه لیکرتی و له شیر برینه وهی (ماوهی) سی مانگی خایاند، هه تا کاتیکیش گه یشته ئهوپه ری پیگه یشتن و توانای و، تهمه نی گه یشته چل سأل (له خوا پارایه وه) گوئی: په روه ردگارم! وام لئیکه (بیخه دلّم) سوپاسی ئه و چاکه یه ت بکه م، که به خوّم و به باب و دایکمت داوه و، وام لئیکه) کرده وهی چاکی و! بکه م، تو په سندی بکه ی، هه روهها له وه چه که مدا چاکسازیم بو بکه و (رۆله کانم بو چاک بکه)، به دلناییی من بو لای تو گه راپومه وه، بیگومان من له ملکه چانم (بو تو) ﴿۱۷﴾ ئه وانه که سائیکن باشتی نی ئه وهی کردوو یانه، لیان وهرده گرین و، له ئیو هاوه لانی به هه شتدا خراپه کانیان ده بوئیرین (ئهمه ش) ئه و به ئینه راسته یه که پئیان درابوو ﴿۱۸﴾ ئه و (جوړه) که سه ش (زۆر خراپه) که به باب و دایکی گوئ: بیزاری (له لایهن منه وه) بو ئیوه، نایا گفتم پیده ده دن که (له گوړ) دهر بهیتریمه وه، له حالیکدا که سه ده کان له پتش مندا رابردوو و (و کهس له گوړستان نه هاتو ته وه)؟ ئه وانیش هاواریان

دەکردە خوا (دەیانگوت): ھاوار بۆ تۆ، (سزا بۆ تۆ) بڕوابێنە! بێگومان بە ئێنی خوا چەسپاوە (راستە)، ئەویش دەیگوت: ئەوە تەنیا ئەفسانەی ڕابردوووانە ﴿۱۷﴾ ئەوانە کەسانێکن قسە (و بڕیاری خوا)یان لەسەر چەسپاوە (کە دەبێ سزا بدرێن) بە ھۆی بێپروایی و خراپەیانەو، لە نیو ریزی کۆمەڵاتیکی لە پیش واند ڕابردوودا لە جند و مروّفت، بە دلناییی ئەوان زیانبار بوون ﴿۱۸﴾ بۆ ھەر کامیش لەوان، بە پێی ئەوەی کردوویانە پلەو پێگە (پڕ بە پێست) کان ھەن، بۆ ئەوەی (خوا) بە تەواویی سزاو پاداشتی کردووە کانیان بداتەو، لە حالیکدا کە ھیچ ستەمیان لێ ناکرێ ﴿۱۹﴾ ئەو پۆژەش (زۆر سەخت و دژوارە) کە ئەوانەیی بێپروان لەسەر ئاگر (ی دۆزەخ) ڕادەنوێترێن (پتیا دەگوترێ): لە ژبانی دنیا تاندا بژیوێ خۆشە کانتانتان پранدن (تەواوتان کردن) و، لێیان بە ھەرمەند بوون، بۆیەش ئەمڕۆ ئازاری ریسوایی دەدرێن، بە ھۆی ئەوەوە کە بە ناھەق خۆبەز لکریتان لە زەویدا دەکردو، بە ھۆی ئەوەوەش کە لادان (و تاوان) تان دەکرد ﴿۲۰﴾.

شیکردنه‌وهی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(كُرْمًا): (الْكُرَّةُ وَالْكُرَّةُ وَاحِدٌ، أَوِ الْكُرَّةُ: الْمَشَقَّةُ الَّتِي تَنَالُ الْإِنْسَانَ مِنْ خَارِجٍ فِيمَا يُحْمَلُ عَلَيْهِ بِأَكْرَاهٍ، وَالْكُرَّةُ: مَا يَنَالُهُ مِنْ ذَاتِهِ)، (كُرَّة): به مانای په‌نج و زه‌حه‌مت و، به مانای شتی‌ک که نه‌ویستراو و ناخۆشویستراو بێ، زۆرێ‌ک له زانا‌یان گوتوویانه: (كُرَّةٌ وَكُرَّةٌ) و اتا‌یان په‌که، هه‌ندی‌کیش گوتوویانه: (كُرَّة) نه‌و په‌نج و نا‌په‌حه‌تییه‌یه که تووشی مرۆف دێ، له ده‌ره‌وه‌ی خۆیه‌وه ده‌خریته سه‌ری، به ناچار‌کران، (كُرَّة) یش بریتییه له‌و نا‌په‌حه‌تییه‌ی مرۆف و ه‌ک سه‌رووشت و خودی خۆی پێی ناخۆشه، نه‌ک که‌سی‌ک له ده‌ره‌وه له‌سه‌ری پێویست بکات، بۆ وێنه: جووره‌ خوار‌دنیکی پێ ناخۆشه‌و، جووره‌ حاله‌تیکی له زاتی خۆیدا پێ ناخۆشه.

(وَفَصَلَهُ): (الْفِصَالُ: التَّفْرِيقُ بَيْنَ الصَّبِيِّ وَالرُّضَاعِ)، (فِصَال): بریتییه له شیر برینه‌وه‌ی مندال، مندالی شیره‌ خۆره له مه‌مک برینه‌وه‌ی، واته: وای لێ بکری که شیریه مه‌مکی دایکی نه‌مزی، شیر نه‌خوات، ته‌و قووناغه بگوزه‌ریتی، (فِطَام) یش پێ ده‌گوتری، و ه‌ک (البوصيري) ده‌لێ: (وَالنَّفْسُ كَالطُّفْلِ إِنْ تُهْمِلُهُ سَبَّ عَلَى حُبِّ الرُّضَاعِ، وَإِنْ تَقَطَّمَهُ يَنْقَطِمُ)، نه‌فس و ه‌ک مندال وایه، ته‌گه‌ر لێی گه‌ری ده‌بیته گه‌نج هه‌ر مه‌مک مژینی پێخۆشه‌و، هه‌ر شیر خورادنی پێ خۆشه، به‌لام ته‌گه‌ر لێشی وه‌بری، لێ ده‌برێته‌وه.

(أَشَدُّ): (أَشَدُّ) زانا‌یان به دوو شیوه‌ شییان‌کردوته‌وه، هه‌ندی‌کیان گوتوویانه: (أَشَدُّ: جَمْعٌ لَا وَاحِدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ)، وشه‌یه‌که کۆیه، به‌لام تاکی نیه له‌بێژیه‌ی خۆی، (به مانای نه‌و په‌ری تواناو هێز)، هه‌ندی‌کیش گوتوویانه: (أَشَدُّ) کۆی (شِدَّة)یه، و ه‌ک (أَنْعَمُ وَنِعْمَةٌ)، (أَنْعَمُ) چا‌که‌کان، (نِعْمَةٌ) چا‌که، به‌لام (الرَّازِي)، ده‌لێ: (أَنْعَمُ جَمْعٌ

نُعْمٌ^(۱)، اَنْعُمٌ) کۆی نُعْم) ه، نهک کۆی (نُعْمَة) بئ، گوتراویشه: تاکی (أَشَدُّ) بریتیه له (شَدَّ، مَثَلُ كَلْبٍ وَأَكْلَبٍ)، هه ندیکی دیکه ش گوتوو یانه: تاکی (أَشَدُّ) بریتیه له (شَدَّ) وهک (ذَيْبٌ أَذْنَبُ)، هه رچۆن بئ، (أَشْدَّةُ) چ تاکی هه بئ و، تاکه که ی (شَدَّ) بئ، وهک (نُعْمُ)، یان (شِدَّةٌ) هه بئ وهک (نُعْمَة)، یاخود (شَدَّ) بئ وهک (کَلْبُ)، یاخود (شَدَّ) بئ وهک (ذَيْبُ)، یان وهک (الرَّازِي) ده لئ: راست نه بئ و (أَشْدُّ) تاکی نه بئ، چونکه (اَنْعُمٌ) کۆی نُعْم) ه، نهک (نُعْمَة)، تاکو بلئی: کۆی (شِدَّةٌ) (أَشْدُّ) ه، به لکو ناویکی کۆ بئ و تاکی نه بئ، به مانای نهوپه ری تواناو هیزه.

(أَوْزَعِي): زانایان هه موویان به (أَلْهَمْنِي) لئکیان داوه ته وه، واته: خورپه م بۆ بکه، وام لئیکه و، وا دارم بکه، ئنجا (وَوَزَعَهُ أَي: كَفَّهُ، أَوْزَعَهُ بِالشَّيْءِ: أَعْرَاهُ بِهِ،) (وَوَزَعَهُ: كَفَّهُ) واته: نه هیشتت، به لام (أَوْزَعَهُ بِالشَّيْءِ) واته: (أَعْرَاهُ بِهِ) تیژی کرد له و شته و، هانیدا بۆی، ده گوتری: (اسْتَوْزَعْتُ اللَّهَ شُكْرَهُ، فَأَوْزَعَنِي: اسْتَلْهَمْتُهُ أَنْ أَشْكُرَهُ فَأَلْهَمْنِي شُكْرَهُ)^(۲)، واته: داوام له خوا کرد خورپه م بۆ بکات، سوپاسگوزاری بکه م، نهویش خورپه ی بۆ کردم و سوپاسگوزاریم کرد، هه ندیکی ش گوتوو یانه: (أَوْزَعْنِي) هه مزه که بۆ لابر دنی (وَوَزَعُ) به، یانی: (كَفَّ)، که واته: (أَوْزَعْنِي) واته: وام لئیکه که سوپاس نه کردنم تئدانه مئین و وام لئیکه سوپاسگوزار بم، چونکه هه مزه که بۆ لابر دنی مانای کرداره که به (ثَلَاثِي) دئ، (وَوَزَعَهُ: كَفَّهُ)، (أَوْزَعَهُ) واته: نه هیشتنه که ی تئدا لابر، ئنجا که نه هیشتنی سوپاسگوزاری تئدا لابر، مانای وایه سوپاسگوزاری تئدا هاتۆته دی.

(أَي): (أَفْ لَهُ: وَأَفَأُ وَأَفَّةٌ، أَي: قَدَرًا، وَأَقْفٌ تَأْفِيفًا قَالَ: أَفٌ،) ده گوتری: (أَفَأُ لَهُ وَأَفَّةٌ) واته: پیسی (أَقْفٌ تَأْفِيفًا) واته: گوئ: ئوفف، (أَفٌ) یش به چلکی گوئ ده گوتری و، به شتی پیس ده گوتری، که واته: که نه و وشه به کارده هئیری، مانای وایه بیزاری ده رده بری له و شته ی به رانه ری به کارده هئیری، که خوا

(۱) مختار الصحاح: ص ۳۳۲.

(۲) مختار الصحاح، ص ۷۴۰.

ده‌فهرموی: ﴿فَلَا تَقُلْ لِمَا آتَىٰ﴾ (۲۳) الإسراء، تَوْف به باب و دایکت مه‌لی، واته: بیزار بیان لی دهرمه‌بره.

(سَتَفِيئَانِ اللَّهُ): واته: هانا ده‌به‌نه بهر خوا، هاوار ده‌که‌نه خوا، (الْعَوْتُ فِي الْمَصْرَةِ، وَالْعَيْثُ فِي الْمَطَرِ، وَاسْتَعْتَنَهُ: طَلَبْتُهُ الْعَوْتُ أَوِ الْعَيْثُ)، وشه‌ی (عَوْتُ) بؤ یارمه‌تیبیدانه‌و، وشه‌ی (عَيْثُ) بؤ بارانه، (اسْتَعْتَنَهُ) داوای یارمه‌تیبی و له فریا هاتنم لی‌کرد، یاخود داوای باران بارینم لی‌کرد.

(وَيْلَكَ): (وَيْلٌ مِثْلُ وَيْحٍ، إِلَّا أَنَّهَا كَلِمَةٌ عَذَابٍ، وَالْوَيْلُ: وَادٍ فِي جَهَنَّمَ^(۱))، (وَيْلٌ) وهک (وَيْح) ه، به‌لام وشه‌ی سزاول تازاره (وَيْلَكَ)، (وَيْحَكَ): واته: بی‌قه‌زا بی، وهک له کورده‌واریی خوماندا ده‌لین: (بیمزه‌ره‌ت بی)، یان (مال ویران بی)، که مه‌به‌ست خودی واتیه‌که نیه، به‌لکو نه‌وه جوریک له ناره‌زایی دهربرینه، (وَيْلٌ) دۆلئیکه، شیویکه له تیو دۆزه‌خدا.

(مَعْرِضٌ): واته: راده‌نوینری، (عَرَضَ الشَّيْءُ: أَظْهَرَ فَظْهَرَ)، واته: شته‌که‌ی عه‌رز کرد، واته: دهری خست و دهرکه‌وت، (عَرَضْنَا جَهَنَّمَ: أَبْرَزْنَا) واته: دۆزه‌خمان دیارخست، ناشکرا کرد، (اسْتَعْرَضَهُ: قَالَ لَهُ: اعْرِضْ عَلَيَّ مَا عِنْدَكَ)، واته: پی‌یکوت: نه‌وه‌ی له‌لاته پی‌شانم بده، (مَعْرِضٌ) نه‌و شویننه‌یه شتی لی عه‌رز ده‌کری، که به (مَعَارِضٌ) کۆ ده‌کری‌ته‌وه، خه‌لک به هه‌له ده‌لین: (مَعْرِضٌ) و نه‌صلی خو‌ی (مَعْرِضٌ) ه، واته: نه‌و شویننه‌ی شتی لی راده‌نوینری و پی‌شان ده‌دری.

(عَذَابُ الْهُونِ): (عَذَابٍ): به مانای تازارو سزای دئی، (الْهُونُ: مَصْدَرٌ هَانَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ يَهُونُ، أَي: خَفَّ، وَهُونَةُ اللُّهُ: سَهْلَةٌ وَخَفْفَةٌ، وَأَهَانَةٌ اسْتَحْفَفَ بِهِ، وَالْإِسْمُ: الْهُونُ وَالْمَهَانَةُ^(۲))، (هُون) چاوگی (هان‌یه)، واته: سووک بوو، شته‌که‌ی له‌سه‌ر سووک بوو، خوا ﴿هُون﴾ ناسانی کردو سووکی کرد، (أهانه) به کهم ته‌ماشای کرد، ناوه‌که‌ش بریتیه له: (هُونٌ وَالْمَهَانَةُ) هه‌ردوکیان به مانای به سووک ته‌ماشاکردن.

(۱) مختار الصحاح، ص ۷۴۰.

(۲) مختار الصحاح، ص ۷۰۵.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

دهرباره ی هوی هاتنه خواری نهم نایه ته موباره که، که خوا **﴿﴾** دهفه رموی:
﴿ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَاذِيهِ أَتَىٰ لَكُمْ بِأَعْدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَبِكَ ءَامِنُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۷﴾ ﴾
 زانایان دوو به سه رهاتیان گیراونه وه^(۱):

(أ) - به سه رهاتی که میان، که بوخاری هیئاویه تی: یوسفی کوری ماهه ک ده گنپه ته وه ده لئی: موعاویه، مه روانی کوری حه که می پاسارد بوو، به یعت بو یه زیدی کوری وه ربگری، له خه لکی مه دینه و له شاره کانی دیکه ش، تهویش ده چپته سه ر مینه ر، ده لئی: خوا له باره ی یه زیدی کوریه وه شتی چاکی پیشانی موعاویه داوه، که به یعت تی بو وه ربگری! (جاری بو خوشی هه ر له ژباندا بووه)، که بیته حوکمرانی مسولمانان، عه بدورپه حماتی کوری نه بوو به کری صیددیق خوا له خوئی و بابی رازی بن لهوئی ده بی، ده لئی: نایا نهمه سیستمی هیره فلایه تیهه؟ موعاویه بویه یه زید داده نن له بهر نه وهی کوریه تی، نه که رنا شایسته نیه، نجا مه روانی کوری حه که م له قسه کانیدا نامازه به وه ده کات ده لیت: (سُنَّةُ أَبِي بَكْرٍ)، یانی: نه بوو به کریش عومه ری دانا، (خوا لئیان رازی بن)،

(۱) ریوایه تیکیان به ژماره (۴۸۲۷) د، بوخاری گیراویه ته وه ریوایه تیکی دیکه یان: أخرجه النسائي في تفسيره: ۵۱۱، والخطابي في غريب الحديث (ج ۲، ص ۵۱۷)، والحاكم في المستدرک (ج ۴، ص ۴۸۱)، والإسماعيلي في المستخرج كما في الفتح (ج ۸، ص ۵۷۶)، وابن أبي خيثمة في تاريخه، وابن مردويه في تفسيره، كما في تخريج الكشاف (ج ۳، ص ۲۸۲)، وعبد بن حميد وابن المنذر في تفسيريهما كما في الدر المنثور (ج ۷، ص ۴۴۴) من طرق عن محمد بن زياد به قال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَىٰ شَرِّطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخْرَجْهُ وَتَعَقَّبَهُ الذَّهَبِيُّ بِقَوْلِهِ قُلْتُ: فِيهِ انْقِطَاعٌ مُحَمَّدٌ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَائِشَةَ، وَأَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي تَفْسِيرِهِ، كَمَا فِي فَتْحِ الْبَارِي (ج ۸، ص ۵۷۷)، وتفسير القرآن العظيم (ج ۴، ص ۱۷۱).

عومهریش له ټیو شهش که ساندنا کردی به راوټیژ، عهبدوپره حمان ده ټی: ټه بوو به کر (ههروه ها عومهریش) هیچ کام له خزمانی خوټیان دا نه نا، ټه بوو به کر (خوا لټی رازی بټ) نه فهرټکی پټشنیار کرد، که له عهشیردی خوټی نه بوو، عومهر له به نی عه دبی بوو، به لآم ټه بوو به کر له به نی ته یم بوو، ټنجا له بهر شایسته ییش ټه وی ههر پټشنیار کرد بوو، که واته: پټوان و قیاسکردنی هه لوټسته که ی موعاویه بو سهر هه لوټستی ټه بوو به کر، شټیکی بټ جټیه، عومهریش (خوا لټی رازی بټ)، که سټکی دیاری بیکراوی دانه نا، به لکو رایسپارد ټه و شهش که سه، که بیستبووی پټغه مبه ر ﴿﴾ لټیان رازی به و، به شایسته ی ده زانین، له ټیو خوټاندا یه کټیک دابټین؛ ټیدی مه پروانی کوری چه که م، گوټی: بیگرن، عهبدوپره حمانی کوری ټه بوو به کریش (خوا له خوټی و بابی رازی بټ)، چوو ه ژوو ره که ی عانیسه (که خوشکیه ټی)، دیاره پټگه و رټزی عانیسه ش و ابوو (خوا لټی رازی بټ) نه توانن بیگرن.

ب- به سه رهاتی دووم که (النسائی والخطابی والحاکم) له موحه ممه دی کوری زیاده وه هټناویانه، ده ټی: مه پروانی کوری چه که م دوا ی ټه وه ی عهبدوپره حمان قسه ی کرد، گوټی: نا ټه وه یه خوا ﴿﴾ ټه و ټایه ته ی له باره وه ناردوټه خوار، که ده فهرموټی: ﴿﴾ وَالَّذِي قَالَ لِيُؤْتِيَهُ أَفِي لَكُمْ أَقِيمَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُكَّ ءَامِنٌ ﴿۱۷﴾، اباب و دایکی: که ټه بوو به کر و (أم رومان) ن، مسولمان بوون، به لآم ټه و عهبدوپره حمانه مسولمان نه بووه و، به و شټوه یه ی گوټوه، ټه و ټایه ته له باره ی ټه وه وه هاتوټه خوار، بټگومان قسه کانی مه پروانی کوری چه که م، له مزگه و تدا بوون و، ژوو ره کان (حجرات) ی خټزانه کانی پټغه مبه ریش ﴿﴾ به سه ر مزگه و ته وه بوون، عانیسه (خوا لټی رازی بټ) بانگی کرد، گوټی: خوا ﴿﴾ هیچی له باره ی ټیمه وه نه ناردوټه خوار، جگه له پاکیی من، (که له سوو په ټی (النور) دا، خوا ﴿﴾ شازده (۱۶) ټایه ټی ناردوونه خوار، ههر ټه وه ی ناردوټه خوار، هیچی له باره ی ټیمه وه دانه به زاننده وه ټه و قسه یه راست نیه.

ج- له ریوایه ټیکدا هاتوه: عانیسه (خوا لټی رازی بټ) گوټی: من ده زانم ټه و ټایه ته له باره ی کیوه هاتوټه خوارو، ناو ده که ی ده زانم، ههروه ها له ریوایه ټیکدا هاتوه: که

دایکمان عائشه گوئی: خوا **ﷺ** نه فرینی له بانی مه پروان کردوه، نهو کاته مه پروان له سکی دایکیدا بووهو، نهویش لهو نه فرینهی لی پُرژاوه! (۱).

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

لیره‌دا خوا **ﷺ** وینه دینیته‌وه به دوو جوّره کهس، هه‌لّه‌ته به تاک باسیان ده‌کات، به‌لام وهک ژۆربه‌ی زانایانی پوونکه‌ره‌وه‌ی ماناو مه‌به‌سته‌کانی قوڤران ده‌لین: مه‌به‌ست پیتی دوو کهسی دیاریبیکراو نین، به‌لکو مه‌به‌ست دوو جوّره کهسه، دوو کوّمه‌له کهسه، که دژو پیچه‌وانه‌ی یه‌کدین، جوّری یه‌که‌میان: نه‌وه‌یه که وهک خوا فه‌رمانی کردوه ههم برواداره، ههم چاکه‌کاریشه له‌گه‌ل باب و دایکی دا.

جوّری دووه‌میان: پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یه که خوا فه‌رمانی پی کردوه، بی‌پرواشه‌و، سپله‌و پی نه‌زانیشه به‌رانبه‌ر به باب و دایکی و، خراپه‌کاریشه له‌گه‌لیان، ده‌فه‌رموئی: **﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾**، ئیمه مرؤفمان پاسپارد که چاکه له‌گه‌ل باب و دایکیدا بکات، پامانسپارد له‌گه‌ل باب و دایکی دا، چاکه‌کار بیت، **﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾**، باسی دایک ده‌کات به تایبته ده‌فه‌رموئی: دایکی به رنج و نارّه‌ه‌تیی هه‌لیگرتوه له سکی خویداو، به رنج و نارّه‌ه‌تیی دایناوهو بوویه‌تی، **﴿وَحَمَلُهُ وَوَضَعُهُ، تَلْتُونَ شَهْرًا﴾**، تۆلداربوونی دایکی پیتی و، پاشان له شیر گرتته‌وه‌شی سیی (۲۰) مانگی خایاندوه، که‌واته: لیره‌دا باسی لای که‌می تۆلداربوونی نافرته ده‌کات، که بریتیه: له شه‌ش مانگ، چونکه خوا **ﷺ** له سووره‌تی (البقرة) دا، ده‌فه‌رموئی: **﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ**

(۱) ئیمه دواتر له ژۆر ناوونیشانی: (هه‌لوه‌سته‌یه‌کی پتویست) دا ده‌قی نه‌و سئ گپ‌راوه‌یه دینین.

أَنْ يَمَّ الرُّضَاعَةَ ﴿۳۳﴾، واته: دایکان دوو سالی ره بهق شیر ددهدن به مندآله کانیان، بۆ ههر که سیک، بیهوئی ماوهی شیر پیدان ته واو بکات، (که دوو ساله)، تنجا لهو سینی مانگه، دوو سالی لی جیا بکه وه، که بیست و چوار مانگه، شهش مانگ ده مینیتته وه، بۆ لای که می تولدار بوون و دوو گیان بوونی نافرته، تنجا ده فهرموی: له ماوهی سی (۳۰) مانگاندا، ههم پیی تولدار بووه، ههم له شیری بریوه ته وه، ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، هه تا کاتیک نهو مندآله گه بیسته نهو په ری توانای خوئی و، دوی نهو ههش گه بیسته ته مه نی چل سالی، نهو په ری توانای واته: له رووی عهقل و جهسته وه کامل بوو، ﴿وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، واته: له دوی گه بیست به نهو په ری تواناو تاقه نی خوئی، ماوهی که پی ده چئ، تا کو ده بیته چل سال، ﴿قَالَ رَبِّ اَوْرَعِنِ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَاٰلِيَّ﴾، گوئی: په روه دگرم! وام لی بکه، هانمبده و بیخه دلّم: نهو چا که بهی له گه ل منت کرده، له گه ل باب و دایکمت کرده، سو پاسگوزاری بۆ بکه م، ﴿وَأَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾، هه روه ها خورپه م بۆ بکه و بیخه دلّم، که کرده وه به کی باش بکه م، تو لئی رازی بی و په سندی بکه ی، ﴿وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾، هه روه ها له وه چه که شمد، چا کسازیم بۆ بکه، واته: رۆله کانم صالح و چاک بکه، ﴿إِنِّي نَسْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، به دنیایی من بۆ لای تو گه رامه وه و من له ملکه چانم، (له ملکه چانم بۆ تو).

﴿اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ نَقَبَلْ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا﴾، نا نهوانه نهو که سانه ن، باشترین نهوهی کرده و یانه لیبان و هه رده گرین، که کرده وه چا که کانن، نهوانه باشترین کرده و یانن و خوا لیبان و هه رده گرئی، ﴿وَنَجِّا وُرْعَانَ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، چاوپوشی ده که یین، له خراپه کانیان یا خود: خراپه کانیان ده بویرین و لیبان ده گه رپین، واته: چاوپوشیان لی ده که یین و ده یان بوورین له خراپه کانیان، مادام چا که کانیان هینده بن، که تا ته رازووی چا کانیان فورستر بی.

﴿ فِي أَمْعَابِ الْمَنِّ ﴾، له نَبُو هاوه لآنی بهه شتدا، یان: له نَبُو خاوه نانی بهه شتدا ده بن، ﴿ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴾، نهوهش نهو به لینه راسته یه که پیشتر پیان ده در، نهو به لینه ی خوا داویه تی به لینیکی راسته، دیته دی.

نهو دوو جوّره مرّقه ی خوا لیره دا به راوردیان پیده کات، دوو جوّری پیچه وانه یه کدین، هی یه که میان که رابرد، مرّقیکی خواناس و خوا په رست و پرواداره، بویه له گه لّ باب و دایکیشیدا وه فادارو چاکه کاره و، له خوا داوا ده کات یارمه تیی بدات، سوپاسگوزار بی بوّی و، سوپاسی نهو چاکه و نیعمه ته ی بکات که له گه لّ خویشیدا کردوه له گه لّ باب و دایکیشدا و، داوای نهوه ی لّ ده کات یارمه تیی بدات کردهوه ی باش بکات، کردهوه یه کی باشی وا که خوا په سندی بکات، تنجا داوای چاکسازیی ده کات له وه چه که یدا، داوایش رایده گه به نّی که من بوّ لای توّ که رامه وه له ملکه چانم بوّ توّ، خوای په روه ردگاریش به پییی نهوه ی شایسته یه تی مامه لّ هی له گه لّ دا ده کات، نهویش نهوه یه که کردهوه باشه کانی لّ قبوولّ ده کات، له خراپه کانیشیان ده بووری و ده یان بویری و، ده یانخاته نَبُو هاوه لآنی بهه شتده وه، نهوهش به لینیکی راسته له لایه ن خوای موته عاله وه پیان دراوه و دیته دی.

تنجا دیته سه ر جوّری دووه می نهو مرّقانه، له رووی مامه لّ یانه وه له گه لّ خواوه له گه لّ باب و دایکیاندا.

﴿ وَالَّذِي قَالَ لِوَلَدَيْهِ أُفٍّ لَكُمَا ﴾، هه روه ها نهو که سه که به باب و دایکی کت: ﴿ أُفٍّ لَكُمَا ﴾، نؤف بوّ تیه، واته: من له تیهو بیزارم، وه ک بیزی له باب و دایکی بیته وه، بیزاری و ناره زایی ده رببری له باب و دایکی، ﴿ أَتَعْدَانِي أَنْ أُخْرَجَ ﴾، تایا به لینم پیده ده ن، ده ربه تریمه وه، واته: له گوّ ده ربه تریمه وه داوای نهوه ی مردووم، ﴿ وَقَدْ خَلَّتِ الْعُرُونُ مِنْ قَبْلِي ﴾، به دناییی سه ده کانیش له پیش مندا رابردوون؟ واته: نهو هه موو سه دانه رابردوون، نهو هه موو به شه رانه

تیزراون و به خاک سپردراون و مردوون، که سیان له گوڤستان نه هاتوونه‌وه، تا یا من چۆن زیندوو ده‌کریمه‌وه؟ ﴿وَهُمَا يَسْتَعِيْنَانِ اللّٰهَ﴾، نه‌وانیش (باب و دایکی) هاواریان ده‌کرده‌خوا، په‌نایان ده‌برده‌بهر خوا، واته: له‌خوا ده‌پارانه‌وه‌وه هاواریان تیده‌به‌ست (که هیدایه‌تی کوره‌که‌یان بدات)، ﴿وَيَلِكْ ءَامِنٌ﴾، هاواریان ده‌کردو ده‌یان‌گوت: نه‌ی خویاه‌هاوار! نه‌و کوره‌چی لیته‌اتوه! پیشیان ده‌گوت: ﴿وَيَلِكْ ءَامِنٌ﴾، سزای سه‌خت بو‌تو، یان هاوار بو‌تو، پروابینه، ﴿إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ﴾، به‌دنیایی به‌لینی خوا راسته‌وه، چه‌سپاوه، ﴿فَقَوْلُ مَا هَذَا اِلَّا اَسْتَعِيْرُ الْاَوْلِيْنَ﴾، (نه‌ویش له‌وه‌لامیاندا)، ده‌لئی: نه‌مه‌ته‌نیا نه‌فسانه‌ی پیشینانه‌وه، چیرۆک و به‌سه‌رهاتی بی‌بنه‌مای رابردووانه.

هه‌لبه‌ته‌لیره‌دا که گوتوو یه‌تی: سه‌ده‌کان رابردوون و که‌سیان له‌گوڤستان نه‌هاتۆته‌وه‌وه، منیش ده‌رناهیتریمه‌وه، نه‌و وایزانیوه: هه‌ر له‌دنیا‌دا پرۆسه‌ی زیندووکرانه‌وه‌وه، سزاو پاداشت نه‌نجام ده‌دری، نازانی به‌پنی سیستمیک که‌خوای کارزان دایناوه، ژبانی دنیا ته‌نیا شوینی تاقیکردنه‌وه‌یه، وه‌ک فرموویه‌تی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَسْئَلَكُمْ اَبْكُمُ احْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْعَفُوْرُ﴾ ﴿٤﴾ الملک، هه‌روه‌ها له‌سوورده‌تی (الکھف) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلٰى الْاَرْضِ رِزْقًا لِّمَا لَسْبَلُوْهُمُ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا﴾ ﴿٧﴾، به‌لئی، ژبانی دنیا شوینی تاقیکردنه‌وه‌یه‌وه، شوینی نه‌نجام وه‌رگرتنه‌وه‌یه، نجا نه‌گه‌ر له‌گوڤستان خه‌لک هاتبایه‌وه‌وه گوتبایان: حال و وه‌زعمان وابوو! نه‌و کاته‌پرواهینانی خه‌لک ده‌بووه‌شتیکی ناچاری، به‌لام نه‌خیر نه‌م قوناغی تیستا قوناغی تاقیکرانه‌وه‌یه، قوناغی پاداشت‌درانه‌وه‌وه سزادران، دوابی دپته‌پیش که‌پوژی دوابیه‌وه، پوژی سزاو پاداشت، پوژی زیندووکرانه‌وه‌یه، نه‌ک تیستای ژبانی دنیا.

خوا ﴿اللّٰهُ﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فَاذْحَخَتْ فِيْ اٰمُرٍ مِّنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجَنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ كَانُوْا حٰسِرِيْنَ﴾، نا‌نه‌وانه‌که‌سانیکن، نه‌و جوړه‌که‌سه، بو‌په‌ش به‌کو دپه‌ینتی، نه‌گه‌رنا پیشی به‌تاک فرموویه‌تی، به‌لام مه‌به‌ست پنی جوړ

(نوع) ه، نهک یهک مروّقی دیاریکراو، نا نهوانه کهسانتکن، قسه یان لهسه ر چهسپاوه، واته: بریاری خویان لهسه ر چهسپاوه، که هه ر کهسیک بیبروابتی، دهیی سزا بدری، نهو بریاره یان لهسه ر چهسپاوه، ﴿فِیْ اَمْرِ﴾، له نیو کومه لانتیکدا، ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، که له پیش واندا رابردوون، ﴿مِنْ الْجَنِّ وَالْاِنْسِ﴾، له جندو له مروّقان بوون، ﴿اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰیِرِیْنَ﴾، به دنیایی نهوان زور زیانبارن.

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوْا﴾، بو هه ر کامتیکان چهندان پلهو پتگه هه ن، به هوّی نهوهوه که کردوو یانه، به هوّی کردهوه کانیا نهوه، هه ر کامتیکان پتگه یهکی دیاریکراوی هه یه، لیره دا به دنیایی نهوانه ی بیبرواو خراپه کارن شویتی نهوان دۆزه خه و، دۆزه خ پله کان (دَرَجَاتِ) ی تیدانیه و، ده په کاتی تیدایه، (دَرَكَات) یش بو دابه زین و داکشانه به ره و خوار، که واته: هی نهوان ده په کاته، وهک خوا ﴿اِنَّ الْمُنٰفِقِیْنَ فِی الدَّرَكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ یَّجِدَ لَهُمْ نَصِیْرًا ﴿۱۱۵﴾﴾ النساء، واته: به دنیایی مونا فیکه کان له پله ی ژیره وهی ناگری دۆزه خدان، به لام نه مه لیره دا زالکردنی پله ی چاکه کارانه به سه ر هی تاوانباراندا، بوّیه به (دَرَجَات) هیناویه تی، ده شگونجن ده په جه، هه م بوّ خوارو هه م بوّ سه ر به کار بهیتری، ﴿وَلِیُوقِبَهُمْ اَعْمَالُهُمْ﴾، (خوا ﴿زیندوو یان ده کاته وه) تا کو کردهوه کانیا ن به ته وایی بداته وه، واته: سزاو پاداشتی کردهوه کانیا ن به ته وایی بداته وه، ﴿وَهُمْ لَا یظلمون﴾، له حالیکدا نهوان سته میان لی ناگری.

له کۆتایی دا باسی سه ره نجامی نهوانه دهکات که له دنیا دا هه ر به خۆشگوزه رانی و به رابواردن ده یبه نه سه ر، بی نه وهی سه ر هه لپرن به ره و خوا و ته ماشا بکه ن، داخو نه وهی پیی راده بویرن و پیی ده گوزه رتین، حال له یان چه رهامه و، پا که یان پیسه؟.

ده فه رموی: ﴿وَبِیَوْمٍ مَّعْرُضٍ لِّذٰلِیْنَ کَفَرُوْا عَلٰی النَّارِ﴾، نهو روژه که نهوانه ی بیبروان راده نویدرین له سه ر ناگر، واته: ناگریان پیشان ده درتی، بوّیه هه ندیک گوتوو یانه:

همه له شیوهی هه‌لگه‌راوه (مقلوب)یه، واته: (تُعْرَضُ النَّارُ عَلَیْهِمْ)، ناگر بۆ وان پاده‌نویتری، به‌لام ده‌شگونجی‌ته‌وان رابنویترین و برینه سوئی ناگره‌که‌و ته‌ماشای بکه‌ن، ﴿أَذْهَبَتْ طَبِيبُكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا﴾، (پیتیان ده‌گوتری): خو‌شیی و له‌ززه‌ت و بژیوه خو‌شه‌کانی خو‌تان له ژبانی دنیا‌تاندا براند، کو‌تاییتان پی‌هینان، ﴿وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا﴾، به‌هره‌تان لیتی وه‌رگرتن، ﴿فَالْيَوْمَ نُجْزُونَ عَذَابَ الْهَوْنِ﴾، نه‌مپروش سزای ریسوایی و زه‌بوونی ده‌چیژن، ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ﴾، به‌هوی‌ته‌وه‌وه که خو‌تان به‌زله‌گرت له زه‌ویدا، ﴿بِعَیْرِ الْحَقِّ﴾، به‌ناهق، هه‌لبه‌ته خو‌به‌زلگرتن له زه‌ویدا هه‌ر به‌ناهقه‌قه، به‌لام ته‌وه بۆ زیاتر قیژه‌ون پېشان‌دانی خو‌به‌زلگریه‌که‌یانه، ﴿وَمَا كُنْتُمْ نَفْسُونَ﴾، به‌هوی‌ته‌وه‌شه‌وه که لادانتان ده‌کرد، تاوانتان ده‌کردو، لاری بوون، هه‌م به‌هوی خو‌زلگری به‌سه‌ر به‌نده‌کانی خو‌اداو، هه‌م به‌هوی لادان و تاوانتانه‌وه له به‌رانبه‌ر خو‌اداو، لادانتان له شه‌ریعه‌قی خو‌ا، تووشی ته‌مپروژه بوون، ئنجا که له‌وی خو‌به‌زلگریبوون، لیره سزای ریسوایی و زه‌بوونی ده‌چیژن.

مەسەلە گىزىگەن

مەسەلەى يەكەم:

خوۋا مەرۇقى راسپاردوۋە بە چاكە كارىسى لەگەل باب و دايكىدا، بە تايىبەت دايكى كە بە زەحمەت و نارەھەتتىى زۆر بە تۆلى ھە ئىگرتوۋە و داۋىى دايئاوۋە و، مانە ھەى لە تۆلدا و شىر پىيدانى سىى مانگى خاياندوۋە، بۆيە داۋاى لە خوۋا كىردوۋە كە وادارى بىكات بە سوپاسگوزارىى و كىردارى باش و، ۋە چەكەى چاك بىكات، ئەو جۆرە كە سانەش خوۋا ﷺ چاكە كانيان ۋە رەدە گىرى و لە خرابە كانيان دە بوورى، ئە ھەش بە ئىنتىكى راستە، خوۋا داۋىەتى و بە مسۆگەرىى دىتە دى:

خوۋا ﷺ دە فەرمىۋى: ﴿ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَوَضْعُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنَيْتُ لَكَ وَإِيَّائِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا بِوَعْدُونَ ﴿١٦﴾ ۞

شىكر دىنە ھەى ئەم دوو ئايەتە، لە چواردە بىرگەدا:

(۱) - ﴿ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۞ ۱۵ ۞ ﴾ ھەروھە مەرۇفمان راسپارد بە چاكە كارىى لەگەل باب و دايكىدا.

ۋە ھەى (إِحْسَانًا) خویندراۋىشە تەوۋە: (حُسْنًا) ھەروھەك لە سوۋرەتى (العنكبوت) دا، بە ۋە شىۋە ھەتوۋە، لە ۋىش دىسان خویندە ھەى (إِحْسَانًا) ۋىش ھەر ھاتوۋە ھەرىكە و اتايان ھەيە، (أَي: وَصَّيْنَاهُ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْهِمَا إِحْسَانًا أَوْ حُسْنًا)، مەرۇفمان

راسپاردوه که به چاکه کاری له گه لئاندا مامه له بکات، چاکه یان له گه لئا بکات، واتایه کی دیکه شی هه یه: (إِحْسَانًا مَّفْعُولٌ بِهِ لِيُؤْتِنَا الْمِضْمِنَ مَعْنَى الْإِزْمَانِ)، یانی: (إِحْسَانًا) به رکاری (وَصِيْنًا) یه که مانای (أَلْزَمْنَا) (پابه ندمان کردوه) ی خراوه ته یتو، له رووی پزیمانیه وه ئەم رسته قورئانییه، به دوو جوړ مانا ده کړئ:

یه که م: (أَي: وَصِيْتَاهُ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْهِمَا إِحْسَانًا أَوْ حُسْنًا)، پامان سپاردوه که به چاکه کردن چاکه یان له گه لئا بکات.

دووهم: له سه زمان پتویستکردوه و پابه ندمان کردوه، به چاکه له گه لئا کردنیان.

ئهو کاته ش (وَصِيْتًا) هه م مانای راسپاردن ده گرتیه وه، هه م مانای پابه ندمان کردن، ئهو بنچینه یه له زمانی عه پهبیدا پتوی ده گوتئ: (قَاعِدَةُ التَّضْمِينِ) که کرداریک عاده ت نه بن به پتیک به رکاربخوازی، ئەگەر به و پتیه که عاده ت نیه به رکاری پت بخوازی، یان په کی له سه ری نه که وتوه، به و پتیه به رکاری خواست، ئهو کاته وپرای مانا ئەصلیه که ی خو، مانایه کی دیکه شی ده خرته یتو.

تجنا خوا ﷻ ئه وه روونده کاته وه که بۆچی مرۆفی راسپاردوه له گه لئا باب و دایکیدا چاکه بکات و، پابه ندمی کردوه به چاکه کاری له گه لئا باب و دایکیدا؟ ده فه رموی:

(۲) - ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾، دایکی به رهنج و ناربه ته تی هه لیگرتوه (له سکی خویدا، که پتوی تۆلدار بووه)، چونکه جاری واهیه نافرته تیک زیاتر له کۆرپه له یه کی له سکدایه، بۆیه وشه ی دووگیان ریک نایه ته وه، ئەدی ئهو نافرته ی به جاریک دوو مندالی ده بن، سپی ده بن، چواری ده بن، زیاتری ده بن!! له بهر ئه وه و اباشه بگوتئ: تۆلدار، هه لبه ته وشه ی ئاوس به کارده هیتئ، به لام جاری وایه، ئەم وشه ی به عورف مانایه کی خراپ ده گه یه نئ، بۆیه من به کاری ناهینم و زیاتر بۆ ئاژەل به کارده هیتئ، هه رچه نده ئەگەر بۆ مرۆفیش به کاربهیتئ، ئەگەر به عورف مانای خراپی نه بن، شتیکی ره وایه، (تۆل) یش واته: سکی نافرته که مندالی تیدا بن، تجنا یه که، دووه، سپی، چه نده،

خو ﴿۳۳﴾ دەفەر مۆی: دایكى ھە ئیگرتوھ بە نارەھەتیی و داشیناوە ھەر بە نارەھەتیی، وشەي (گژھا) یش ھەردووکیان خویندراونەوھش: (گژھا، گژھا وگژھا) واتە: بە قورسی و نارەھەتیی، ھەردوو خویندراوھ کەش یەك واتایان ھەبە.

۳- ﴿وَحَمَلُهُ، وَفَصْلُهُ، تَلْتُونَ شَهْرًا﴾، پێ تۆلدار بوونی و لە شیر بپینەوھى لە ماوھى سى مانگدا، واتە: سى مانگى خایاندوھ، (الْفُصْلُ وَالْفِصَالُ كَالْفِطْمِ وَالْفِطَامِ)، (فُصْلُ وَفِصَالُ) وەك (فُطْمٌ وَفِطَامٌ)ن، واتە: لە شیر بپینەوھ، لە مەمك بپینەوھى مندال.

لیرەدا زانایان ئەوھیان ھە ئیھینجاوھ کە کەمترین ماوھى تۆلدار بوونی ئافرەت، ھەملى ئافرەت بریتىھ لە شەش مانگ، چونکە خو ﴿۳۳﴾ لیرەدا دەفەر مۆی: لە سکدا ھە ئیگرانی و لە شیر برانەوھى لە ماوھى سى مانگدا، لە سوورەتی (البقرە) شدا، خو ﴿۳۳﴾ دەفەر مۆی: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمَّ الرِّضَاعَةَ﴾ (البقرە، دایکان دوو سالی رەبەق شیر دەدەن بە مندالەکانیان، بۆ ھەر کەسێ بپەوئى ماوھى شیر پیدان تەواو بکات، ئنجا ئەگەر ماوھى شیر پیدانی تەواو، بۆ ھەر کەسێ بپەوئى ماوھە کە تەواو بکات، دوو سالی پێ، واتە: دوو دوازە مانگی کە دەکاتە بیست و چوار مانگ، بیست و چوار لە سى مانگ دەر بکری، دەمپینتەوھ شەش مانگ، کەواتە: دەگونجى مندال بە شەش مانگی لە دایک پێ.

لەو بارە شەوھ بەسەرھاتیک دەگپنەوھ: ئافرەتیک بە شەش مانگی تۆلدار دەبێ و دەبپەن بۆ لای ھوکمرانی مسوولمانان، چەند رپوایەتیک ھەن:

أ- ھەندیک دەلین: بردوویانە بۆ لای عومەر (خو لئی رازی پێ)، ئەو کاتە ئەو ھوکمران و فەرماندەى برواداران بووھ.

ب- ھەندیک دەلین: بردوویانە بۆ لای عوسمان (خو لئی رازی پێ) و، بە تەمابوون سزای بدەن، بە ئام دوایی لە رپوایەتیکدا دەلین: عەبدوئلاى کورپ عەبباس (خو لە خوئ و باپى رازی پێ)، لە رپوایەتیکدا دەلین: عەلى کورپ ئەبوو تالیب (خو لئی رازی پێ)، کە لیان

کۆلیهوه، گوێ: ده‌گونجێ ئافرهت لای کهمی شه‌ش مانگ کۆریه‌ی له سکا بێ و، به‌لکه‌ی به‌م ئایه‌ته هێنایه‌وه، به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ ئه‌و ئایه‌ته‌ی (٢٣٣)ی سوورەتی (البقرة) دا.

که ئه‌وه‌ش شتیکی رێک و راسته‌و، له‌ رووی زانستی‌شه‌وه مندال جاری وا هه‌یه، به‌ شه‌ش مانگی، یان به‌ چه‌وت مانگی، یان به‌ هه‌شت مانگی ده‌بێ و، مه‌رج نیه‌ چه‌مه‌ن بگاته‌ ئۆ مانگی، به‌ لām ده‌لێن: ئه‌گه‌ر مندال به‌ شه‌ش مانگی که‌مه‌تر له‌ دایک بێ، نا‌ی.

٤- ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾، هه‌تا کاتیک که‌ گه‌یشته‌ ته‌واوی هێزو پیزی خۆی، (أَي: بَلَغَ كَمَالَ قُوَّتِهِ).

٥- ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، گه‌یشته‌ چل سأل، پێشتر باسی (أَشُدُّ)مان کرد، (الأشُدُّ: اشْدَادُ الْقُوَى الْعَقْلِيَّةِ وَالْجَسَدِيَّةِ، وَهُوَ جَمْعٌ لَمْ تُفْرَدْ لَهُ، أَوْ جَمْعٌ شِدَّةٍ، أَوْ جَمْعٌ شَدٌّ أَوْ شُدٌّ أَوْ شَدٌّ)، (أَشُدُّ) برتیه‌ له‌ پێگه‌یشتنی هێزه‌ عه‌قلی و، جه‌سته‌یه‌کان، هێزه‌ ده‌روونی و، پڕوا‌له‌ تبه‌یه‌کانی مرۆف، وشه‌ی (أَشُدُّ) کۆیه، به‌ لām تاکی له‌ بێزه‌ی خۆی نیه‌و، هه‌ندیکیش گوتووایه‌: (أَشُدُّ) کۆی (شِدَّةٍ)یه، وه‌ک چۆن (أَلْنَعْم) کۆی (نَعْمَةٌ)یه، هه‌ندیکیش گوتووایه‌: (أَشُدُّ) کۆی (شَدٌّ)یه، یاخود کۆی (شَدٌّ)یان (شُدٌّ)یان (شُدٌّ)ه‌و، له‌ کاتی شیکردنه‌وه‌ی وشه‌کاندا قسه‌مان له‌باره‌وه‌ کردوه‌.

ئنجا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، ئه‌مه‌ لێی وه‌رده‌گیرێ که‌ ته‌مه‌نی چل سالی، له‌ پشت پێگه‌یشتنی ده‌روونی و پڕوا‌له‌ تبه‌یه‌ی مرۆفه‌وه‌یه، واته‌: زیاتره‌، بۆیه‌ زۆر رێک له‌ زانایان گوتووایه‌: (أَشُدُّ) له‌ ته‌مه‌نی سبی سالی زیاتر نیه‌، بگه‌ر هه‌ندیک هه‌ژده‌ (١٨)یان داناوه‌ له‌ ته‌ندازه‌که‌یدا راجیایان هه‌یه، هه‌ندیکیش گوتووایه‌: مه‌به‌ست له‌ (أَشُدُّ) چل سالیه‌، چونکه‌ مرۆف له‌ رووی عه‌قلیه‌وه‌ له‌ چل سالییدا کامل ده‌بێ، بۆیه‌ش خوا ﷻ هیچ پێغه‌مه‌ریکی له‌ ته‌مه‌نی چل سالی که‌مه‌تر نه‌ناردوه‌.

تَنجَا نَهْوَ كَهْسَه كَاتِيكْ كَهْ گَه يَشْتَه نَهْوَ پَه رِي تَوَانَاو پِنْگَه يَشْتَنِي خُوِي وَ
گَه يَشْتَه تَهْمَه نِي چَل سَالِيِي.

(۶) - ﴿ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْمَتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَاٰلِيَّٓ وَسَلَّمَ ﴾، گوئی: پَه رَه رَد گَا رَم! وادارم بکه، سوپاسی نَهْوَ چاکه یهت بکه، که له گَهَلْ مَنْتَدَا کَرْدَه وَو له گَهَلْ بَاب وَ دایکمتدا کَرْدَه، (اَوْزِعْنِي) هه موو توئزَه رَه وَو، یان زَوْر به ی هه رَه زَوْر یان به (اَلْهَمْنِي) یان لیکداوه تَه وَو، واته: نِلْهَام بُو بکه، خورپه م بُو بکه، که سوپاسگوزاری نَهْوَ چاکه یهت بکه، له گَهَلْ خَوْمَتَدَا کَرْدَه وَو له گَهَلْ بَاب وَ دایکمتدا کَرْدَه، به لَامْ له نَه سَلْدَا (اَوْزِعْنِي) له (وَزَعَ) وَو هاتَه، (وَزَعَ: اَي كَفَّهُ، وَاَوْزَعَهُ بِالشَّيْءِ اَغْرَاهُ بِهِ)، (وَزَعَهُ) واته: نَه یه یَشْت، رِي لِي گَرْت، به لَامْ (اَوْزَعَهُ)، واته: هَانِیْدَا له وَو شْتَه که له سَه رِي سوو رِي بِن.

تَنجَا نَايَا مَانَاي (اَوْزِعْنِي) چَوْن دَه يَبْتَه (اَلْهَمْنِي)؟ پَسْپُوْرَانِي زَمَان گَوْتُوو يَانَه: (الْمُهْمِرَةُ لِلْاِزَالَةِ، اَي: اجْعَلْنِي لَا اُكْفُ مِنَ الشُّكْرِ)، هه مَزَه که چَوْتَه سَه ر (وَزَعَ) بُو لَابِرْدَنَه، واته: وَا م لِي بَكَه وَو نَه هَيْتَمْ له سوپاسگوزاری، يَاخُوْد وَا م لِي بَكَه که وَو زَبْتَمْ له سَهْلِيِي وَ سوپاسگوزار بَم، به هه رَد وَو دِيوِيْدَا رَا سْتَه.

(۷) - ﴿ وَأَنْ اَعْمَلْ صَالِحًا تَرْضَاهُ ﴾، هه رَه وَو هَا وَا م لِي بَكَه وَو وادارم بکه، يَاخُوْد: خورپه وَو نِلْهَام بُو بکه، کَرْدَه وَو یه کی بَاش بکه، تُو لِيِي رَا زَبِيِي، تُو پَه سَنْدِي بکه ی، (تَرْضَاهُ: صِفَةٌ لِلْعَمَلِ الصَّالِحِ)، (تَرْضَاهُ) نَاوَه نَاوَاي کَرْدَارِي بَاشَه، واته: کَرْدَه وَو یه کی وَو که تُو پَه سَنْدِي بکه ی، يَارْمَه تَبِيْم بَدَه، کَرْدَه وَو ی وَ بکه م.

(۸) - ﴿ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ﴾، له وَو چه که شَمْدَا چَاکَسَا زَبِيْم بُو بکه، (الرُّمَحْشَرِي) نَاوَاي لِيکداوه تَه وَو: (هَبْ لِي الصَّلَاحَ فِي ذُرِّيَّتِي وَأَوْقِعْهُ فِيهِمْ)، واته: چَاکِيْمْ له وَو چه که مَدَا بِن بيه خَشَه وَو يَخَه نَبُو يَان، چَاکِي يَان بَخَه نَبُو، بُو يَه ش به وَو تَه عَبِيْرَه هِي نَاوَايَه، واته: بَا چَاکَه به نَبُو يَانْدَا بَلَاو يَبْتَه وَو، به لَامْ (الشَّهَابِ الخَطَاجِي)، گَوْتُوو يَه: (سَمُنْ مَعْنَى اللُّطْفِ لِنَا عُدِّي بِ"فِي" اَي: اِلْتَفَاتِي)، گَوْتُوو يَه: (اَصْلِحْ) لِيْرَه دَا مَانَاي لُوْتَفِي خِرَاوَه تَه نَبُو، واته: (الطَّفُّ فِي) له گَه لَمْ دَا له تَفِيْفْ به، بُو يَه به (فِي) به رَكَارِي خَوَا سْتَه، نَه گَه رِنَا دَه يَه رَمُوو: (اَصْلِحْ ذُرِّيَّتِي)، به لَامْ که دَه فَه رَمُوو: ﴿ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ﴾، له وَو چه که مَدَا، له

رۆلەکاندا چاکیم پێ بیه‌خشه، ئەمه مانای لوتفی خراوه‌ته‌نیو، واته: له‌وه‌چه‌که‌مدا چاکیم پێ بیه‌خه‌شو، له‌گه‌ش‌مدا به‌لوتف به، هه‌لبه‌ته‌هه‌م قسه‌که‌ی زه‌مه‌خه‌شهری جوانه، هه‌م هی (الشهاب الخفافی)یش.

۹- ﴿إِنِّي نُبْتُ إِلَيْكَ﴾، به‌دنیایی من بۆ لای تۆ گه‌راومه‌وه، بێگومان گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خوا ﷻ، به‌پابه‌ندی به‌تایین و شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه‌ ده‌بی و، به‌په‌رهبوی کردن له‌په‌غه‌مه‌ره‌که‌ی ﷻ.

۱۰- ﴿وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، به‌دنیایی من له‌ملکه‌چانم، واته: له‌ملکه‌چانم بۆ تۆ، ئنجا ئەمه‌مانای به‌هه‌یزتره‌ له‌وه‌که‌ فه‌رموبای: (وَإِنِّي مُسْلِمٌ لَّكَ)، ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، واته: من چوومه‌نیو قوولایی ریزی ئەوانه‌وه‌که‌ بۆ تۆ ملکه‌چن.

۱۱- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾، ئا نه‌و که‌سانه، ئەوانه‌ن که‌ ئیمه‌باشترینی ئەوه‌ی کردوویانه، لێیان وه‌رده‌گرین، په‌سندی ده‌که‌ین، وشه‌ی (نَقَبَلُ) خوێندراویشه‌ته‌وه: (يُنْقَبَلُ مِنْهُمْ)، ئەو کاته‌ده‌بی بگوتری: (أَحْسَنُ)، (يُنْقَبَلُ مِنْهُمْ أَحْسَنُ مَا عَمِلُوا) لێیان وه‌رده‌گیری باشترینی ئەوه‌ی کردوویانه.

لێره‌دا ده‌پرسین: بۆچی خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾، له‌ئه‌صدا (نَقَبَلُ مِنْهُمْ)، یان (نَقَبَلُ مِنْهُمْ)، به‌لام لێره‌دا بۆچی (نَقَبَلُ) به‌ (عَنْ) به‌رکاری خواسته‌وه؟ وه‌لام: (لِتَغْلِبَ جَانِبُ الْمَدْعُو لَهُمْ، لِأَنَّ دَعَاءَ الْوَالِدِينَ لِلْأَوْلَادِ كِتَابِيَّةٌ عَنْهُمْ)، له‌به‌ر ئەوه‌ی لایه‌نی داوا بۆ کراو زاکراوه، چونکه‌پارانه‌وه‌ی باب و دایک بۆ رۆلەکانیان، وه‌ک ئەوه‌یه‌کارێک له‌جیاتی ئەوان بکه‌ن، که‌واته: که‌ده‌فه‌رموی: ﴿نَقَبَلُ عَنْهُمْ﴾، واته: پارانه‌وه‌ی ئەو باب و دایکه، بۆ وه‌چه‌کانیان وه‌رده‌گرین، واته: پارانه‌وه‌که‌یان لێ وه‌رده‌گرین بۆ وه‌چه‌کانیان و له‌جیاتی وه‌چه‌کانیان، له‌جیاتی منداله‌کانیان.

۱۲- ﴿وَنَجَاوِزُ عَن سَيِّئَاتِهِمْ﴾، خراپه‌کانیشیان ده‌بوێرین، ئەمیش خوێندراوه‌ته‌وه: (وَنَجَاوِزُ عَن سَيِّئَاتِهِمْ)، خراپه‌کانیان ده‌بوێرین، ده‌بوێردین، چاوپۆشیمان لێ ده‌کری.

۱۳- ﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾، له ریزی هاوه لانی بهه شت دان، واته: ده چنه تیو هاوه لانی بهه شته وه، یاخود: خاوه نانی بهه شته وه، وشه ی (أَصْحَاب) کۆی (صاحب) ه، شه ویش له ئەصلدا به مانای هاوه ل و هاوده م و هاوارزه، به لام دوایی ده شوازریتته وه بو مانای خاوه ن، چونکه خاوه نیش له شته که ی جیانابیتته وه، وه ک چون ره فیق له ره فیق جیانابیتته وه.

۱۴- ﴿وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾، شه وه شه وه به لینه راسته یه، که پتییان دراوه، (وَعَدَ الصِّدْقِ: مَصْدَرٌ مُؤَكَّدٌ، أَي: وَعَدَهُمُ اللَّهُ الْوَعْدَ الصِّدْقِ)، (وَعَدَ الصِّدْقِ) چاوگیکی جه ختکه ره وه یه، خوا ﷻ به لینی پی داون، به لینی راست، واته: شه وه ی خوا ﷻ ده یفه رموی: گفت و به لینی خوا یه و، ریک و راسته، که له دنیا دا پتییان دراوه، له دوار پوژدا ئاوا بو یان دیتته دی، شه وه شه وه به لینه بوو، که پتییان ده درا له دنیا دا، لیره دا خوا ﷻ قسه له بهه شت و، له قیامه تدا ده کات، واته: شه وه شه وه به لینه بوو که له دنیا دا، پتییان ده درا، تیتستا شه وه بهر جه سته بووه له بهه شت داو، له و نازو نبعمه ته دا، که خوا له بهه شتدا بو شه وانی ره خساندوه.

شایانی باسه: تیمه له سوورپه قی (الإسراء) دا، کورته باسی کمان له باره ی چاکه له گه ل باب و دایکه وه دا کردوه، بو یه لیره دا وا به خیرایی به سه ریدا رویش تین.

مەسەلەى دووھم:

باسى مروقى بېيرواى سېلە بەرانبەر بە باب و دايكى و، بە ئەفسانە دانانى
تايىن و، سەرەنجام چەسپاندى سزاي خوا لەسەرى، لە نىو كۆمەلاتىكى زورى
چندو مروّف داو، دانانى ھەر كەسە لە چاكان و لە خراپان، لە يىگە و لە پلەى
تايەتسى خويدا، بى ئەوھى ستەميان لى بكرى:

خوّا ﷺ دەفەرموى: ﴿ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَهٗ اَفِ لَكُمْ اَنْعَدَانِي اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ
الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعِينَانِ اَللّٰهُ وَيَلِكْ اٰمِنٌ اِنْ وَعَدَ اَللّٰهُ حَقًّا فَيَقُولُ مَا هَذَا اِلَّا اَسْطٰنٌ
الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْ اَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
اِيْنِهِمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٨﴾ وَكُلٌّ دَخَلَتْ مِمَّا عَمِلُوْا وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمٰلَهُمْ وَهُمْ لَا يَظٰنُوْنَ ﴿١٩﴾ ۞

شىكردنەوھى ئەم تايەتانە، لە چوارە بەرگەدا:

۱- ﴿ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَهٗ اَفِ لَكُمْ ﴾، ئەو كەسەش كە بە باب و دايكى گوت: بىزارى
بۆ تىو، لىرەدا كە دەفەرموى: ﴿ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَهٗ ﴾، (الذّي) لىرەدا دەبىتە بەركار بۆ
كردارىكى مەزەندە كراو، وەك: (أَذْكُرُ الَّذِي قَالَ لَوْلَايَهٗ)، ياد بەكوە ئەو كەسەى بە باب
و دايكى خۆى گوت، ﴿ اَفِ لَكُمْ ﴾، وشەى (أف)، ھەم بە (أف) خويتراوەتو: ﴿ اَفِ
لَكُمْ ﴾، ھەم بە (أف) و ھەم بە (أف) يش، واتە: سى جوړە خويئندەوھى ھەن: (أف)،
أف، أف، ﴿ اَفِ لَكُمْ ﴾، واتە: (اتَّصَجُرُ مِنْكُمْ)، من لىتان بىزارم، پىشتر گوتمان: (أف)
لە ئەصلدا بە چلكى نىو گووى دەگوترى، كە شتىكى قىزەونە، كە تۆ بە كەسىك دەلىى
(أف)، واتە: من لىت بىزارم، وەك چۆن لە شتى پيس بىزارم.

ئىچا ھىچ گومانى تىدانى، كە دەفەرموى: ﴿ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَهٗ اَفِ لَكُمْ ﴾،
وەك پىشترىش گوتمان: مەبەست پىتى كەسىكى ديارىكراو نى، بەلكو مەبەست
پىتى كۆمەلىكە و جوړە خەلكىكە كە وان، لىرەدا واپىدەچى مەبەست پىتى ئەوانە
بوو بى، كە باب و دايكىان مسولمان بوون، بەلام خويان مسولمان نەبوون و،

باب و دایکیان هه و لیان له گه ل داوڤ، نه وانیش به و شیوه به مامه له یان له گه ل باب و دایکیاندا کردوه.

(۲) ﴿أَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ﴾، ئایا به لئیم پښ ددهن ده ربه پتریمه وه؟ (أَعِدَانِي)، خو پندر او یسه ته وه: (أَعِدَانِي)، ئایا به لئیم پښ ددهن، که به ته کید لیره دا هه مزه ی ئیستیفهام بۆ نکو و لیلی کړدن و سه سورمانه، واته: شتیکی نکو و لیلی کړاوه و شتیکه مروّف سه ری لږ سوړده مینئ، ئیوه به لئیم پښ بدن، که من ده ربه پتریمه وه، واته: له گور ده ربه پتریمه وه و زیندوو بکریمه وه جار یکی دیکه.

(۳) ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْأَرْضُ مِنْ قَبْلِي﴾، له حالیکدا سه ده کان له پتیش مندا، رابردوون، واته: خه لکی نه و هه موو سه دانه رابردوون و، هیه چکس نه هاتوته وه له گورستان!

ئیمه له هوی هاتنه خواره وه که یدا دوو ریوا به تمان هیتان:

۱- مه روانی کوړی حه که م و یستوو یه تی عه بدوړه حماني کوړی نه بوو به کر (خوا له خوی و بابی رازی بی)، تۆمه تبار بکات به وهی نه م نایه ته له باره ی نه و شیوه ی مامه له ی له گه ل باب و دایکید، نه بوو به کرو (أُمُّ الرُّومَان) هوه، خوا لیان رازی بی، هاتوته خوار، به لآم دایکمان عائشه به رپه رچی داوه ته وه، گو توو یه تی: خوا ﷺ له باره ی ئیمه وه هیه چی نه نارذوته خوار، جگه له پاکیی ده ربړینی من، نه ویش له سووړه تی (النور) دا، که پتیشتر ته فسیرمان کردوه.

۲- له ریوا به تیکی دیکه دا هاتوه که عائشه گو توو یه تی: به لآم من ده زانم و ناگادارم خوا نه فرینی له بابی مه روان کردوه، له کاتیکدا که مه روان له پشتی بابی دا بووه، واته: نه وه یان راسته، به لآم نه وهی که عه بدوړه حماني پښ تۆمه تبار ده کات، راست نیه، بیگومانیش (صدیقه بنت الصدیق) (خوا له خوی و بابی رازی بی) راست ده کات و، مه روانیش دروی کردوه، مه رج نیه مه روانی کوړی حه که م بهس نه و ناراستیی و دروی هشی بوو بی.

۴- ﴿وَهُمَا يَسْتَنْبِئَانِ اللَّهَ﴾، نه‌وانیش په‌نایان ده‌برده بهر خوا صَلَّوْا، داوای یارمه‌تییان له خوا ده‌کرد، هانایان بۆ خوا ده‌برد، واته: له چنگ تهو کوپه‌یان، هاواریان بۆ خوا ده‌برد، که هیدایه‌تی بدات.

۵- ﴿وَيْلَكَ أَيْمَنُ﴾، (پنیاں ده‌گوت): سزای سه‌خت بۆ تۆ، بروا بینه! وشه‌ی (وَيْلُ) به مانای خراپه دئی و، به مانای شتی ناشیرین دئی و، به مانای نازارو سزا دئی، (وَيْلُكَ) به دلنیاپی لټره‌دا واته: (وَيْلُ لَكَ) سزای سه‌خت بۆ تۆ، هاوار بۆ تۆ، (أَمْنُ) بروا بینه، (أَي: اِتِّصِفْ بِالْإِيمَانِ) تیمان بکه خه‌سه‌له‌تی خۆت.

۶- ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، به دلنیاپی گفتم و به لټینی خوا راسته‌و، چه‌سپاوه، واته: به لټینی خوا که کاته‌که (سَاعَةً) دئی، یان قیامت دئی، تاخیر زه‌مان دئی، یاخود رۆژی زیندوو کرانه‌وه‌و سزاو پاداشت دئی، چه‌سپاوه‌و راسته.

۷- ﴿فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾، نه‌ویش (له وه‌لامی نه‌واندا)، ده‌یکوت: نه‌مه ته‌نیا نه‌فسانه‌ی پیشینانه، وشه‌ی (أَسْطُورُ) له قورئاندا زۆرجار دووباره‌ بۆته‌وه، (أَسْطُورُ) پیشتیش گوتوو‌مانه: کۆی (أَسْطُورَةُ) به، (أَي: الْقِصَّةُ وَعَلَّيْبُ اسْتِعْمَالُهَا فِي الْقِصَّةِ الْبَاطِلَةِ أَوْ الْخُرَافَةِ)، (أَسْطُورَةُ) به مانای چپ‌رۆک و به‌سه‌رهات دئی، به‌لام زیاتر به‌کاره‌یتراوه بۆ به‌سه‌رهاتیکی پووج و بی‌بنه‌ما، یاخود بۆ نه‌فسانه.

ئنجا که نه‌و به‌و شیوه‌یه له‌گه‌ل باب و دایکییدا په‌فتار ده‌کات، خوا صَلَّوْا ده‌فه‌رموی:

۸- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، تا نه‌وانه، نه‌و که‌سانه‌ن، قسه‌یان له‌سه‌ر چه‌سپاوه، واته: بریاری خویان له‌سه‌ر چه‌سپاوه، که ده‌ب سزا بدرین، وه‌ک جاری دیکه‌ش باس‌مکردوه، به‌داخه‌وه زۆر له‌روونکه‌ره‌وانی قورئان، له مانای ئهم ته‌عبیره‌دا که له قورئاندا چه‌ند جارێک دووباره‌ بۆته‌وه:

أ- له سووره‌تی (الزمر)دا،

ب- لټره‌دا و له چه‌ند شوئیتیکی دیکه‌دا هاتوه، بۆ وینه: خوا صَلَّوْا له کۆتایی سووره‌تی (هود)دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَتَّ كَلِمَةَ رَبِّكَ لِأَنَّهُ لَأَشَدُّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (۱۱۱)

فەرمايشتى پەرورەدگار تەواو بوو، كە فەرموويهى: دۆزەخ لە جندو مرقۇن تىكرایان، پىر دەكەم، دەیناختم لىيان، گوتوویانه: ئەو دە فەرمايشتەو ئەو بىرارهى خوا بەسەر ئەوانەدا، چەسپو، كە دەبى ئەوانىش بچنە دۆزەخ!!

بەلەم لە راستییدا ئەو مانا لىكدانەوهیه زۆر هەلەیه، چونكە ئەمە ئەوهى لى وەرده گیرى كە هەر كەسنى خوا بىرارى بۆ دابى، دەبى بچتە دۆزەخ، تازە هەر دەبى بچى! بەلەم ئایەتەكە وا نافەرموى، بەلكو دەفەرموى: ئەوانە كە سانىكن قسە لەسەریان چەسپاو، بىراره لەسەریان چەسپاو، كام بىراره؟ ئەو بىراره كە هەر كەسىك بىپروا بى، خوا سزای دەدات، نەك ئەو بىراره كە پىش ئەوهى ئەوان بىن، خوا بىرارى بۆ دابىن، ئەوانە دەبى هى دۆزەخ بن!! بەلەم خوا ﷻ زانیويهى كى دەچتە دۆزەخ و كى دەچتە بەهەشت، بەلەم زانیويهى كى دەچتە دۆزەخ، بە وىستى خۆى، لەبەر ئەوهى بىپروا دەبى و ئەو كردهوه خراپانە دەكات، بەوىستى خۆى، هەر وهە زانیويهى كى دەچتە بەهەشت، لەبەر ئەوهى ئیمان دىنى و ئەو كردهوه چاكانە دەكات بە وىستى خۆى، لە راستییدا بىرارى خوا ئەوهیه، كە بىپروایان سزا دەدات، ئەو ئەو بىرارهى خوایه لەسەریان چەسپاو، بەلەم ئەو بىرارهى خوا بۆچى لەسەریان چەسپاو؟ لەبەر ئەوهى خۆیان پىشەكیەكانیان ساز كردهون، كە بریتىن لە بىپروایى و شىرك و ئىلحادو، دوور لە خواى و خراپەكارى، ئەو پىشەكیانه كە ساز دەكرىن، ئەو دەرئەنجامەیان بەدوا دادى، كە بریتیه لە چوونە دۆزەخ، ئىجا لەبەر ئەوهى بەپىسى سىستىمى خوا دىتە دى و، ئەو پىشەیه بە گوێرهى سىستىمى كە خوا ﷻ دايناوه، بۆیه خوا پالیداوتە لای خۆى، ئەگەرنا ئەوهى دەچتە دۆزەخ، بە هۆى كوفرو كردهوهى خراپى خۆیهوه، دەچتە دۆزەخ، هەر وهك ئەوهى دەچتە بەهەشت، چوونە بەهەشتهكەى هۆكارەكەى بریتیه لە ئیمان و كردهوهى باشى خۆى، بەلەم بەهەشت بریتى نیه لە نرخ و تىچوو و بەهای ئەوئەندە ئیمان و ئەوئەندە كردهوانەى ئەو بىرادهارانه بوویان، بەهەشت لەوه گوره تره و بەخششى خوایه، بەلەم ئەوانە هۆكارن و بەبى هۆكار سازكردن، كەس ئە دەچتە دۆزەخ، نە دەچتە بەهەشت.

۹- ﴿ فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ اللَّيْلِ وَالْإِنشَاءِ ﴾، له نیتو کۆمه‌لانتیک دا له جندو مروّف، که به‌رله‌وان رابردوون، له نیتو کۆمه‌لانتیکدا، که له پّیش نه‌واندا، گوزه‌راون و تّیبه‌ریون، له جندو مروّف.

۱۰- ﴿ إِنْتُمْ كَأَتْوَا خَيْرِينَ ﴾، به‌دنیایی نه‌وان زینبارن، ئەمه‌ دوو واتایان هه‌لده‌گری: ۱- که نه‌و بریاره‌یان له‌سه‌ر چه‌سپاوه، نه‌وان زینبارن، (خَاسِرٍ) ناوی بکه‌ر (إِسْمِ فَاعِلٍ) ه، یانی: خوئی زیانه‌که‌ی کردوه.

ب- بریاری خویان به‌سه‌ردا چه‌سپاوه، که به‌دنیایی نه‌وان زینبارن.

۱۱- ﴿ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا ﴾، بۆ هه‌ر کامیکیان چه‌ندان پله‌هه‌ن، به‌هوئی نه‌وده‌وه که کردوو یانه.

(من) له (مِمَّا عَمِلُوا) دا:

۱- ده‌گونجی (مِنْ) (تَبَعِيضِيَّة) بئ و، مه‌به‌ست له (مَا عَمِلُوا)، (جَزَاءً مَّا عَمِلُوا) بئ، واته: به‌هوئی سزاو پاداشتی نه‌وده‌وه که کردوو یانه، هه‌ر کامیکیان چه‌ند پّیگه‌و پله‌یه‌کی هه‌ن.

ب- ده‌شگونجی (مِنْ) (إِبْتِدَائِيَّة) بئ، که نه‌و کاته مه‌به‌ست له (مَا عَمِلُوا) سزاو پاداشتی نه‌وه نابئ، که کردوو یانه، به‌لکو خودی کرده‌وه‌که‌یان ده‌بئ، واته: له نه‌نجامی نه‌وه‌دا که کردوو یانه، هه‌ر کامیکیان چه‌ند پله‌و پّیگه‌یه‌کی هه‌ن.

نه‌و ته‌نونه‌ی سه‌ر (وَلِكُلِّ): (تَنْوِينُ «كُلِّ» عَوْضَ عَمَّا تُضَافُ إِلَيْهِ «كُلِّ» أَي: لِكُلِّ مِنَ الْقَرِيْقَيْنِ: الْمُؤْمِنِ الْبَارِّ بِالذِّئْبِ، وَالْكَافِرِ الْجَامِعِ بَيْنَ الْكُفْرِ وَالْعُقُوقِ)، ئەم ته‌نونه‌ی قه‌ره‌بووی نه‌وه‌یه، که وشه‌ی (كُلِّ) پالی ده‌درتته‌ لا، واته: بۆ هه‌ر کام له‌و دوو کۆمه‌له، چ بپرواداره‌و چاکه‌کاره‌ که له‌گه‌ل باب و دایکی دا، چ ببپروایه، کۆکه‌روه‌وه‌که‌ی تّیوان کوفرو سه‌ر پّیچی باب و دایکی، هه‌ر کامیکیان چه‌ند پّیگه‌یه‌کیان هه‌ن، (دَرَجَاتٍ: مَرَاتِبٍ، دَرَجَاتٍ لِأَهْلِ الْإِيمَانِ، وَدَرَكَاتٍ لِأَهْلِ الْكُفْرِ، وَهَذَا تَغْلِيْبٌ لِلدَّرَجَاتِ عَلَى الدَّرَكَاتِ)، که ده‌فه‌رموئ: (دَرَجَاتٍ) واته: هه‌ر کامیکیان،

لهو کۆمه له چهند پینگه به کیان هه و، هه ره که سه له پینگه ی خۆدایه، ئنجا به نسههت پروادارانهوه، پله کان به ره و به رزی ده چن و، به نسههت بیروایانهوه پله کان سه ره و ژیر ده بنهوه، ده گو ترئ: به پلیکانه دا چوه خوار، به به یژه دا یان به قادرمه دا سه رکهوت، وه خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الذَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ (۱۳) النساء، بیگومان مونافیه کان له پله ی ژیره وه ی ناگردان، بویه ش (دَرَجَات) به کارهاتوه له بهر زاکردنی پله کان بۆ به رزی، به سه ره پلیکانه کانی به ره و خواردا، که بۆ بیروایان، ده شگونجی (دَرَجَات) که کوی (دَرَجَة) یه، یانی: هه ره کامیک پینگه ی خۆی هه یه، ئنجا پینگه که ی به ره و خوارئ، یان به ره و سه رئ، گرنک ئه وه یه وشه ی (دَرَجَة) ده گونجی هه ردووکیان بگریته وه.

(۱۳) ﴿وَلْيُؤْمَرُوا بِأَعْمَالِهِمْ﴾ بۆ ئه وه ی کرده وه کانیان به تهواوی بداته وه خۆنדרاویشه ته وه: (وَلْيُؤْمَرُوا بِأَعْمَالِهِمْ)، بۆ ئه وه ی هه ره کامیکیان کرده وه کانیان، واته: سزاو پاداشتی کرده وه کانیان بداته وه، یان بیانده بنه وه، (ل) ی که چۆته سه ره (لِيُؤْمَرُوا)، (عِلَّةٌ لِمَحْذُوفٍ دَلٌّ عَلَيْهِ الْكَلَامُ، أَيْ قَدْرًا جَزَاءَهُمْ عَلَى مَقَادِيرِ دَرَجَاتِهِمْ لِيُؤْمَرُوا بِأَعْمَالِهِمْ، أَيْ: نَجَازِيهِمْ تَامًا وَافِيًا لِأَعْبَنِ فِيهِ)، واته: (ل) ی (لِيُؤْمَرُوا) هۆکاره بۆ شتیک که قرتتراه، به لأم قسه که ده یگه بنئ، واته: سزاو پاداشته که یامان به چه ند ئه ندازه یه که به پئی پینگه کانیان دیاریکرد، تاکو پاداشته و سزای کرده وه کانیان بده بنه وه به تهواوی، هی هه ره که سه به تهواوی بیده ی، بئ ئه وه ی لئی که م بکری.

(۱۴) ﴿وَهُمْ لَا يَشْمُونَ﴾، له حائیک دا ئه وان سته میان لئ نا کری، واته: ئه وان ه ی سزا ده درئ، سته میان لئ نا کری، که زیاد له تاوانی خۆیان سزا بدرئ، ئنجا لیره دا ده گونجا بلئین: چاکه کارانیش سته میان لئ نا کری، که له پاداشتیان که م بگریته وه، به لأم له بهر ئه وه ی سیاقه که هه مووی له باره ی که سانیکه وه یه، که خراپه کار بوون، بویه هه ره سزا دئته زه بنه وه، کاتیک که باسی ئه وان ده کری، بویه: ﴿وَهُمْ لَا يَشْمُونَ﴾، واته: له سزادانیاندا، سته میان لئ نا کری که زیاد له ئه ندازه ی شایسته ی خۆیان سزا بدرئ.

مه‌سه‌له‌ی سَیِّه‌م و کَوْتایی:

له کاتیکدا بیټروایان له‌سه‌ر ناگر راده‌نوټرین، یان ناگریان له‌سه‌ر راده‌نوټرئ، سه‌ره‌نشست ده‌کرین له‌سه‌ر رابواردن و زیده‌رؤییان له‌خو‌ش‌گوزه‌رانیبدا به‌ه‌رامیی و، پیشیان ده‌گوترئ: نه‌مرو سزای ریسوایی ده‌چینن، به‌هوی خو به‌زلگری و لادانتانه‌وه:

خو ﴿٢٠﴾ ده‌فرموی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدَهَبْتُمْ طَبِيبَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُفَرُوا فَتَسْكُرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنتُمْ نَفْسُونَ ﴿٢٠﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ټایه‌ته، له‌شه‌ش برکه‌دا:

۱- ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ئه‌و رۆژه‌ی ئه‌وانه‌ی بیټروان له‌سه‌ر ناگر راده‌نوټرین، ناگریان پیشان ده‌درئ، یاخود: ئه‌وان ده‌برینه‌ سوټی ناگرو ناگره‌که‌ ده‌هتیرئ بۆ لای ئه‌وان، ده‌لن: (عَرَضَ الشَّيْءُ: ظَهَرَ وَأَشْرَفَ، عَرَضَ لَهُ أَمْرٌ، وَعَرَضَ الشَّيْءُ: أَظْهَرَ أُبْرُزَهُ، وَعَرَضَ الدَّابَّةَ عَلَى الْحَوْضِ: سَامَهَا أَنْ تَشْرَبَ، وَهُوَ مِنَ الْمَقْلُوبِ، وَعَرَضَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: أَرَاهُ إِيَّاهُ)، وشه‌ی (عَرَضَ الشَّيْءُ) واته: ئه‌و شته‌ ده‌رکه‌وت، چوو‌ه سوټی، (عَرَضَ لَهُ أَمْرٌ) شتیکی هاته‌ پیش و بۆی ده‌رکه‌وت، (عَرَضَ الشَّيْءُ)، واته: شته‌که‌ی ده‌رخست و ناشرکرای کرد، ده‌گوترئ: (عَرَضَ الدَّابَّةَ عَلَى الْحَوْضِ)، ناژه‌له‌که‌ی برده‌ سه‌ر چه‌وزه‌که، واته: بردی تاکو بخواته‌وه، چه‌وزه‌که‌ی پیشانی ناژه‌له‌که‌ دا، ده‌گوترئ: (وَعَرَضَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: أَرَاهُ إِيَّاهُ) واته: شته‌که‌ی پیشاندا، ئه‌و رۆژه‌ که‌ ئه‌وانه‌ ده‌برینه‌ سه‌ر ناگرو، ناگریان پیشان ده‌درئ.

۲- ﴿أَدَهَبْتُمْ طَبِيبَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا﴾، (پشیان ده‌گوترئ): بژیوه‌ خو‌شه‌کان و خو‌شیی و له‌ززه‌ته‌کانی خو‌تانتان ته‌واو کردن و براندن، له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا، (أَدَهَبْتُمْ) خو‌یندراو‌یشه‌ته‌وه: (أَدَهَبْتُمْ) نایا براندنتان؟ به‌لام (أَدَهَبْتُمْ) هه‌وال پیدانه، واته: براندنتان و ته‌واواتان کردن، خو‌شیی و له‌ززه‌ته‌کانتان له‌ ژیا‌نی دنیا‌تاندا، ته‌واو کردن، (أَدَهَبْتُمْ) پرسیارکردنی سه‌رزه‌نشکارانه‌یه.

(۳) - ﴿وَأَسْتَمَعْمُهَا﴾، به هره تان لئی وه رگرت و لیبان به هره مه ند بوون.

(۴) - ﴿فَأَنبِئْهُمْ عَذَابَ أَهْلِهِنَّ﴾، ته مپروش سزای ریسوایی ده چیژن، خویندراویشه ته وه: (عَذَابَ الْهَوَانِ)، مانای (الْهَوَانُ: الذُّلُّ) زه بوونی و ریسوایی، ته مه: (مَنْ إِصَافَةَ الْمُؤْصُوفِ إِلَى الصِّفَةِ)، (عَذَابَ الْهَوَانِ)، واته: (هُوَ الْعَذَابُ) ریسواییه که که بریتیه له سزاو نازار.

(۵) - ﴿بِمَا كُتِبَتْ كُفْرُونَ فِي الْأَرْضِ يَغْتَرِ الْأَقْبَى﴾، به هوی ته وه وه که به ناههق خو تان له زه ویدا به زلده گرت.

بئگومان هه موو خو به زلگرتنیک هه ر به ناههقه، به لأم ته مه لیره دا بو زیاتر ناقولاو دزیو پیشاندانی خو به زلگریه که یانه.

(۶) - ﴿وَمَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، به هوی ته وه شه وه که تیه لادان و تاوانتان ده کرد، واته: له فه رمانه ریی خوا ده رده چوون و، له جادهی شه ریعته ده رچوو بوون، واته: به هوی دوو شته وه، تیه ته مپرو سزای ریسوایی ده چیژن:

یه کهم له به رانه ر به نده کانی خوا دا، خو تان به زلده گرت.

دووهم: له به رانه ر خواشدا لادان و سه ریچی و تاوانتان ده کردو، له جادهی شه ریعته تیک که خوا بوئی دانا بوون، لاتان ده دا.

لیره دا خوا ﷻ بو مان باسی ته وانه ده کات که ببیروا بوون و، به هوی ببیرواییه که یانه وه، ملیان دا وه ته وه رابواردنی ناشه رعیی و خو شگوزه رانی، وه ک کرمه گل خو رکه یه ک، وه ک ناژه لیک سه ریان هه ر به ره و خو ار بووه، جار تیک سه ریان به ره و خوا به رز نه کردو ته وه، بیچنه وه له حه لال و حه رام، له چاکه و خراپه، به لکو چو نیان پئ خو ش بووه، وایان کردوه، وه ک شاعیره که ده لئ:

وَمَنْ أَبَاحِ النَّفْسِ مَاتْهُوَاهُ فَاِمَا إِلَهُهُ هُوَاهُ

خوا به لوتف و که ره می خوئی تیمه له وه که سانه بگتیری، که به هوی تیمان و ته قواوه، واته ماشای ژیبانی دنیا ده کهن، که شوینی تیدا تاقیردنه وه یه، هه ر

بہو ئەندازەییە لە نەعمەتە ماددیە کانی دنیا دا چێژ وەر بگرن و بە ھەر ھەمەند دەبن،
کە ژبانی دنیا یان پێویستی پێتە، ئەک بەو ئەندازەییە کە یفیان لێتە.

ھەلۆ ھەستەییەکی پێویست لە بەردەم مەشت و مەزکیی نیوان مەرۆانی کوری ھەکەم و (عبدالرحمن بن ابی بکر الصدیق) دا لە ھەسەر ھۆکمی میراتی و بنەمالەیی

بە پێزان!

تێمە لە دەرسی پێشوو دا، لە ھۆی ھاتنە خواری ئەم تاپتە موبارە کە ی
کە دە ھەرمووی: ﴿ وَالَّذِي قَالَ لِيَوْلَادِهِ أَفِ لَكُمْ أَنْتَدِينِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَيْتَ الْقُرُونُ
مِنْ قَبْلِي وَهَذَا يَسْتَعِينَانِ اللَّهُ وَبِكَ ءَامِنُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾
﴿ ٧ ﴾ الأحقاف، چەمک و واتای دوو پێوایە تەمان ھێنا، تێرەدا بە باشی دەزانم
دەقی سێ پێوایە تان لە سەر چاوە کانی خۆیانە و ھە پێتم:

(أ) - (عَنْ يُونُسَ بْنِ يُونُسَ قَالَ: كَانَ مَرْوَانُ عَلَى الْحِجَازِ اسْتَعْمَلَهُ مُعَاوِيَةَ، فَخَطَبَ فَجَعَلَ يَذْكُرُ
يَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ لِيَكِي يُبَاطِعَ لَهُ بَعْدَ أَبِيهِ، فَقَالَ: لَوْ أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا،
شَيْئًا فَقَالَ: خُدُّوهُ فَدَخَلَ بَيْتَ عَائِشَةَ، فَلَمْ يَقْدِرُوا عَلَيْهِ، فَقَالَ مَرْوَانُ: إِنَّ هَذَا الَّذِي أَنْزَلَ
اللَّهُ فِيهِ: ﴿ وَالَّذِي قَالَ لِيَوْلَادِهِ أَفِ لَكُمْ أَنْتَدِينِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَيْتَ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهَذَا
يَسْتَعِينَانِ اللَّهُ وَبِكَ ءَامِنُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾ ﴿ ٧ ﴾ الأحقاف،
فَقَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ: مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِينَا شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا أَنْ
اللَّهُ أَنْزَلَ عُنْدِي) (أخرجه البخاري: ٤٨٢٧، وقد جمع الحافظ بن حجر رحمه الله رواية هذا
الحديث في فتح الباري: ج ٨، ص ٥٧٦، ٥٧٧).

واتە: یوسفی کورە ماھەک دەگێڕێتە و ھە کە مەرۆان، موغایەیی کرد بووی بە
ھۆکمران لە حەجاز، و تارینا یەزیدی کوری موغایەیی باسکرد، بۆ ئەو ھێ لە

دوای بابی په یمانی بؤ وه ریگری، به یعهق بؤ وه ریگری، (که بابی جاری هه ره له ژباندایه)، عه بدو پره حماتی کوری نه بوو به کر قسه به کی گوت (له ریوایه ته که ی دیکه ده دایه پتین، که قسه که ی چی بووه)، مه روان گوتی: بیگرن، نه ویش چوووه تئو ماله که ی عانیسه، (خوا لئی رازی بی) و نه یان توائی بیگرن (له بهر حورمهت و ریزی عانیسه)، مه روان گوتی: نه مه نه و که سه به، که خوا له باره یه وه نه مه تابه ته ی نارذوته خوار: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا اِنِّي لَأَكْمَأْتِدَانِي اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اَنْ يَكُونَ لِيَّ اَمْرًا اِنْ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا فَيَقُولُ مَا هَذَا اِلَّا اَسْطُورُ الْاَوَّلِيْنَ ۝۱۷﴾، عانیسه (خوا لئی رازی بی) له پشت په رده وه گوتی: خوا ﷺ هیچ شتیکی له قورناتیدا، له باره ی تيمه وه نه نارذوته خوار، جگه له وه ی خوا ﷺ پاکسی منی له قورناتیدا دابه زانده، مه بهستی پتین تابه ته کانی: (۱۱ - ۲۶) ی سووره قی (النور) ه، که پیشتر ته تفسیرمان کردوون، واته: نه و شازده تابه ته، به و بؤنوه هاتوونه ته خوار، که تومته بؤ عانیسه کرا بوو، بوختانی پیکرا، (خوا لئی رازی بی)، خوا له سه رووی جهوت ناسمانانه وه پاکسی و چاکسی عانیسه و (صه فوائی کوری موعه ته له سه همی) یشی راگه یاند.

(ب) - (عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ، قَالَ: لَمَّا بَاتَعَ مُعَاوِيَةَ لِابْنِهِ يَزِيدَ، قَالَ مَرْوَانَ: سُنُّهُ اَبِي بَكْرٍ، وَعَمْرٌ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ اَبِي بَكْرٍ: سُنُّهُ هِرْقَلٌ، وَقَبِيصٌ، فَقَالَ: اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيكَ: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا اِنِّي لَأَكْمَأْتِدَانِي ۝۱۷﴾ الاحقاف، قَالَ: فَبَلَغَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: كَذَبَ وَاللّٰهِ مَا هُوَ بِهِ، وَلَكِنْ «رَسُولَ اللّٰهِ ﷺ لَعَنَ اَبَا مَرْوَانَ وَمَرْوَانَ فِي صَلْبِهِ» فَمَرْوَانُ قَصَصَ مِنْ لَعْنَةِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ^(۱).)

(۱) أخرجه النسائي في تفسيره: ۵۱۱، والخطابي في غريب الحديث (ج ۲، ص ۵۱۷)، والحاكم في المستدرک (ج ۴، ص ۴۸۱)، والإسماعيلي في المستخرج كما في الفتح (ج ۸، ص ۵۷۶)، وابن أبي خيثمة في تاريخه، وابن مردويه في تفسيره كما في تخريج الكشاف (ج ۲، ص ۲۸۲)، وعبد بن حميد، وابن المنذر في تفسيريهما، كما في (الدر المنثور)، (ج ۷، ص ۴۴۴) من طرق عن محمد بن زيان به قال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشُّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُرْجَأْ، وَتَعَقَّبَهُ الذَّهَبِيُّ بِقَوْلِهِ قُلْتُ: فِيهِ انْقِطَاعٌ مُحَمَّدٌ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَائِشَةَ، وَأَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي تَفْسِيرِهِ كَمَا فِي فَتْحِ الْبَارِي (ج ۸، ص ۵۷۷)، وتفسير القرآن العظيم (ج ۴، ص ۱۷۱).

واته: موحه ممدی کوری زیاد ده لئ: دواى شهوى موعاويه په یمانى بو
 کوره کهى وهرگرت، (واته: له سر زمانى مه پوان)، مه پوان گوئ: شهوه هه مان
 ریبازى شه بوو به کرو عومه په (خوا لیان رازى بئ)، عه بدورپه حمانى کورى شه بوو
 به کر، (خوا له خووى و باى رازى بئ)، گوئ: به لکو ریبازى هیره قل و قه بصره،
 (واته: حوکمى میراتى و بنه ماله یى)، مه پوان گوئ: شهوه شه و که سه په خوا
 ﷻ له باره یوه شه مایه ته ی دابه زاننده: ﴿ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا نُبِيَّ افِي لَكُمْآ ۗ ﴾
 که شهوه به عایشه که شهوه (خوا لئى رازى بئ)، عایشه گوئ: به خوا
 درو ده کات، عه بدورپه حمان شه و که سه نیه، که خوا شه مایه ته ی له باره وه
 دابه زاننده، به لکم پیغه مبه ری خوا ﷻ له عنقه له باى مه پوان کردوه، که
 مه پوان له پشتى بابیدا بووه، که واته: مه روانیش نه فرینى خواى بهر که وتوه.
 دیاره مه پوان کورى حه که مه (الحکم بن العاصی) که به کافری مردوه،
 دایکمان عایشه گوئو یه ق: که پیغه مبه ری خوا ﷻ له عنقه له حه که م کردوه،
 شه مه روانه ش له پشتى شهوه.

ج- (مَنْ طَرِيقَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، قَالَ: إِنِّي لَفِي الْمَسْجِدِ حِينَ خَطَبَ مَرْوَانَ، فَقَالَ:
 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَرَى أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي يَزِيدَ رَأْيًا حَسَنًا، وَإِنْ يَسْتَخْلِفُهُ فَقَدْ اسْتَخْلَفَ أَبُو بَكْرٍ
 وَعُمَرُ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: أَهَرِ قَلِيَّةٌ؟ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ وَاللَّهِ مَا جَعَلَهَا فِي أَحَدٍ مِنْ وَلَدِهِ،
 وَلَا أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَلَا جَعَلَهَا مُعَاوِيَةَ فِي وَلَدِهِ إِلَّا رَحْمَةً وَكَرَامَةً لَوْلَا نُبِيَّ. فَقَالَ مَرْوَانُ: أَلَسْتَ
 الَّذِي قَالَ لَوْلَا نُبِيَّ: أَفْ لَكُمْآ؟ فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: أَلَسْتُ ابْنَ الْعَيْنِ الَّذِي لَعَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
 أَبَاكَ؟ قَالَ: وَسَمِعْتَهُمَا عَائِشَةُ، فَقَالَتْ: يَا مَرْوَانُ، أَنْتَ الْقَائِلُ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ كَذَا وَكَذَا؟ كَذِبٌ،
 مَا فِيهِ نَزَلَتْ، وَلَكِنْ نَزَلَتْ فِي فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ. ثُمَّ انْتَحَبَ مَرْوَانُ، ثُمَّ نَزَلَ عَنِ الْمِنْبَرِ حَتَّى أَقَى بَابَ
 حُجْرَتِهَا، فَجَعَلَ يَكْلُمُهَا حَتَّى انْصَرَفَ) (۱)

(۱) وسكت عنه الحافظ في الفتح، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: (ج۵، ص ۴۱)، رواه البزار
 إسناد حسن، قلنا فيه عبدالله البهي مختلف فيه، وفي التقريب صدوق يخطيها فالحدیث
 بمجموعها إن شاء الله حسن على أقل الأحوال، والحدیث ذكره السيوطي في الدر المنثور (ج۷،

بۆیەش بە گزنگیی پێدانەوه ئەو سێ رێواپەتەم هێنان، کە هەردوو کە نووسەرە کە ی کتیبی: (الإستيعاب في بيان الأسباب). واتە: (سليم بن عيد الهلالي، محمد بن موسى آل نصر) دەڵێن: ئەم دەقە ی سێبەمیش بە کۆی رێواپەتەکان ی بەلای کەمەوه سەنەدە کە ی چاک (حسن)ە، پشتی پێ دەبەستری.

بەلێ بۆیە ئاوا بە وردیی هێنام، چونکە بە داخەوه حوکمی میراتی ی و بنەمالە یی لە ئیسلام دا، لەسەر دەستی موعاویە ی کوری ئەبوو سوفا ی و بە دانانی یەزیدی کوریەوه، داھێنرا، ئنجا ئایا کت بۆتە دەلالی ئەو لادانە؟ مەروانی کوری حەکەم، مەروانی ش ئەو حالئەتی، کە دایکمان عایشە (خوا لئی رازی بێ) خو ی و بابیشی ناسیون، ئنجا لە حیجاز ئەو بوو، لە عێراق یەکیکی دیکە بوو، لە میصر یەکیکی دیکە، لەوانە ی کە پیری موعاویە بوون، ئەوانە ی ماستاویان بۆ کردو، تەماعیان تێیدا هەبوو کە کارێکیان پێ بسێری، بەلام ئایا هاو لەن (خوا لئیان رازی بێ)، لەو بێ دەنگ بوون؟ نەخیر ئەواتا عەبدوررەحمانی کوری ئەبوو بەکر (خوا لە خو ی و با ی رازی بێ)، کە پیاویکی هەق بێبوو، دایکمان عایشە (خوا لئی رازی بێ)، ئاوا بەرگری لئی دەکات، بەلێ بۆیە، بەلام پیاویکی پیاوانە بوو، یەکیک بوو لەوانە ی عەلی کوری ئەبوو تالیبیش زۆر خو شویستوو، پشتگیری لئی کردو لە بەرانبەر نەیارەکانیدا، لەبەر ئەو ی دەیزانی لەسەر هەقە، عەبدوررەحمان لئی و دەنگ دی، کە لە رێواپەتیکدا دەلێ: ئەو رێبازی قەبصەر و هیرەقلە، لە رێواپەتیک ی دیکە دا دەلێ: (أهرقلية)، ئایا هیرەقلایە تیبە؟ باب حوکمرانی مسولمانان یە کسەر بۆ کورە کە ی دابن ی و، بیکات بە میراتی ی و بنەمالە یی؟ کواتە: با بزانی ئەو حوکمی میراتی ی و بنەمالە یی، کە لە موعاویە ی کوری ئەبوو سوفا یانەوه دا کەوتوو، هیچ پەیوەندی بە ئیسلامەوه نیە، بەلکو پەیوەندی بە هیرەقل و قەبصەر و کیسراو هە یە، هاو لەنیش لئی بێ دەنگ نەبوون، حوسینی کوری عەلیش کە لە کەربەلا شەھید دەب ی و، هاو لەن دیکەش عەبدو للای کوری عومەر، کە هەر لە (صحيح البخاري) دا هاتوو عەبدو للای کوری زوبەیر و زۆری دیکە لە هاو لەن دیکە، (خوا لئیان رازی بێ)، بێ دەنگ نەبوون،

بہ لآم شتہ کہ بیان لہ بہر نہ پڑیشتوہ.

ننجا ہہ ندیک کہس من کہ جار جار باسی موعاویہی کوری تہ بوو سوفیانم کردوہ خوا لئی ببوروی، کہ گوتوومہ ہہ لہی بووہ، لہ ژیر کاریگرہری تہو بیروکانہی کہ لہ کہنداوہوہ لہو ولاتانہوہ کہ حوکمی بنہ مالہیی و میراتیان تہ بہ نئی کردوہ، بہ ناوی ئیسلاموہ، کہ تہو بیروکانہی لہو پتوہ رواجی پئی دہ درئ، بہ لئی لہ ژیر کاریگرہری تہو بیروکانہدا، پدخنہ لہ بہ ندہ دہ گرن، دہ لئین: فلانکس واو وای بہ موعاویہ گوتوہ!! ہیچم پئی نہ گوتوہ بہس دہ لئیم: پدنگیکی رشتوہو پتہ کی داناوہ، کہ پینچہ وانہی ئیسلامہ، پدنگیکی رشتوہ کہ مسولمانان بہ دہستیوہ گرفتارن، چاکہی دیکہی بوو ون، چاکہ کانی بہ جئیی خوئی، بہ لآم تہو کارہ خراپہ شی بہ جئیی خوئی، کہ پدنگیکی زور خراپی رشتوہو ئیستاش لہ گہل دابئ: لہ دہولہ تانی کہنداوہ مہ غریب و ئوردن و کوئی و کوئی، ہہ مووی حوکمی میراتی و بنہ مالہییہ، بہ درژایی میژوو ہہ ردوہ بنہ مالہی تومہ ویی و عہبباسین، دواپی بنہ مالہی عوسمانیی ہہ مووی حوکمی میراتی و بنہ مالہیی بووہ، ہہ مووی پدنگہ کہ موعاویہ رشتوہی تہ.

پیغہ مہ ریش ﷺ دہ دہ رموی: (أَوَّلُ مَنْ يُغَيِّرُ سُنَّتِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي أُمَيَّةَ)^(۱) واتہ: یہ کہ مین کہس کہ پبازی من دہ گوڑی، پایویکہ لہ بہ نی تومہییہ، (شیخ ناصر الدین الألبانی) سہ نہ دہ کہی بہ باش (حسن) داناوہ، وہک من لہ ہہ ندیک لہ کتیبہ کانی خوئدا، بہ تابہ تی کتیبی: (ہہ لوہ شانہوہی پدگریی)، ہہ روہ ہا

(۱) قال الألبانی فی «السلسلة الصحيحة» ۳۲۹ / ۴، برقم: (۱۷۶۹)، أخرجه ابن أبي عاصم في «الأوائل» (۲ / ۷): حدثنا عبيد الله بن معاذ حدثنا أبي حدثنا عوف عن المهاجر أبي مخلد عن أبي العالية عن أبي ذر أنه قال ليزيد ابن أبي سفیان: سمعت رسول الله ﷺ فذكره، قلت: وهذا إسناده حسن، رجاله ثقات رجال الشيخين غير المهاجر وهو ابن مخلد أبو مخلد، قال ابن معين: «صالح»، وذكره ابن جبان في «الثقات»، وقال الساجي: «صدوق»، وقال أبو حاتم: «لين الحديث ليس بذاك وليس بالمتقن، يكتب حديثه»، قلت: فمثله لا ينزل حديثه عن مرتبة الحسن. والله أعلم ولعل المراد بالحديث تغيير نظام اختيار الخليفة، وجعله وراثه. والله أعلم.

کتیبی: (چەند مەسەلە یەکی باوی سەر دەم) دا، ئەو حەدیسەم بە تەخریجەو هەیناوه، ئەلبانیی لە: (السلسلة الصحيحة) هەکی خۆیدا هەیناویەتی و، گوتووشیەتی: رەنگە مەبەست پیتی شیوی هەلبژاردنی حوکمران بێ، کە موعاویە دیاریی کرد، ئەو ناوی موعاویە نەهیناوه، بەلام ئایا کێ بووه کە رێبازی پیغەمبەری ﷺ لە راویژ (شوری) هوه: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ الشوری، گۆری بوو حوکمی میراتیی و بنەمالەیی؟ بیکومان موعاویە کۆری ئەبوو سوفايان بوو، ئنجا چاکە کانی بە جیی خووی، بەلام ئەو کارە خراپەشی وهک کارە خراپە کانی دیکەشی بە جیی خووی و، بە تەئکید ئیسلامیش زۆر لهوه مەزنتره کە ئیمه به هۆی رەفتارو هەلویتستی لاری کەسانیکه وه، لاری بخهینه بهرچاو، به تايهتی تيستا له م رۆزگارهدا چاکتر ده رکهوتوه، کە حوکمی خو سەپاندن و بنەمالەیی و میراتیی، چ زەرئیکی گەورە ی داوه له ئیسلام و مسولمانان؟!

له بوارو سیاقهش دا (سید قطب) رەحمەتی خوای لی بێ، قسە یەکی جوانی هەیه، دەئێ: (إِنَّ تَبَرُّهُ الْأَشْخَاصَ لَا تُسَاوِي تَشْوِيهِ الْمُتَهَجِّجِ)، واتە: پاکانه کردن بو کەسه کان، یه کسان نیه له گەل ناشیرین کردنی بهرنامه کە دا، یانی: بهرنامه کە با وهک خووی بخریته بهرچاو، بهلام کەسه کان کە خەتایان کردوه و لاینداوه له بهرنامه کە، دەبێ بکوئری: فلانکەس لایداوه و خەتای کردوه، نهک بو پاساو داناوه ی لادان و هەلە و پەلە ی کەسه کان، بهرنامه کەش لار بکه یین.

کورتہ باسیک له بارہی

به هره وهرگرتن له ناز و نيعمه تي دنياوه

ئهم كورته باسه له بهر پۆشنایي نایه تی ژماره (۲۰) ی (الاحقاف) دا که ده فه رموی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَّذِينَ ظَنَّنُوا أَنَّهُمْ مُّجْرَمُونَ فِي الْأَرْضِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَبِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ الاحقاف، پیتشه کیه کی کورت: پیتشه کیه کی کورت:

به یریزان!

وهك پیتشه کیه کی کورتی ئهم كورته باسه ده لیم: به راستی له بواری به هره وهرگرتن له نازو نيعمه ته كانی دنيا، يا خود پشت تیکردنیاندا، هم تپه پندانن ههیه، هم به زایه دان ههیه، تپه پندانن ههیه، که که سانیک دینن وا نیسلام ده خنه بهرچاو، که فه رمانی کردوه به شوینکه وتووای باوهش به دنيا دا بکه ن، وهك چۆن خه لکی دیکه ی دنيا په رست و دنيا ویست، باوهشی پیتدا ده که ن، له سه ر حیسایی دین و نه خلاق، يا خود له سه ر حیسایی قیامهت، که بیگومان نه وه تپه پندانن، هه روه ها به زایه دانیش ههیه، که که سانیک دیکه دینن به ناوی دنيا به که مگرتن و خوا په رستی و هه لپژاردنی پۆژی دوا بیه وه، پشت له دنيا ده که ن و مسو لمانان وا وادار ده که ن، که پشت له دنيا بکه ن و دنيا به هیچ دابننن، وشه ی (زه د) یشیان به هه له مانا کردوه، وهك له کتییی: (ریگای صالح بوون و به ره و خوا چوون) داو، له کتییی: (گیانی ژیان) و، له هه ندی له کتیه کانی خۆمدا باسم کردوه، که گو توو یانه: زوه د واته: (دنیا نه ویستی)، که ئه مه هم له رووی زمانه وانیه وه هه له یه، هم له رووی شه پعیه وه هه له یه، وهك من وشه ی

(زهد) له کوردیدا مانایه کهم راستکردۆتهوه که بریتیه: له [دنیا به کهمگرتن]، نهک وهک باوه: دنیا نهویستی، چونکه ئیسلام رازی نیه، مسوولمان دنیای نهوی، به لأم ده لئی: ده بی دنیا به کهم بگری، نهک نه ته وی و فری بدی، چونکه دوا یی په کت ده که وی و، دنیاش بو نه هلی کوفرو زولم ده که ویته گورپی و مهیدانیان بو چۆل ده بی، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یش که له گه ل تاغووته کاندای تیکگیراون، هه ر له سه ر دنیاو له سه ر نه وه که کئ کاروباری دنیا هه ل سوورین؟ تیکگیراون، له سه ر قیامهت و له سه ر به هه شتی نه بووه، به و واتایه که هه ر کامیان بلئ: به هه شت ده بی بو تیمه بی، نه خیر ده بی بو تیوه نه بی! به لکو له سه ر چاککردنی دنیا بووه، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون، دنیا چاک بکه ن و ریکی بخن، چاکسازی سیاسی و، نابووری و، کۆمه لایه تی بکه ن، به لأم تاغووت و حوکمرانه خو شگوزهران و خو به زلگرو خو سه پینه کان، رازی نه بوون نه و به زم و بازاره بیان لی تیکبچئ، که به شیوه ی ناشه رعیی پیکیان وه ناوه و، سازبان کردوه، له سه ر نه وه له گه ل پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دای تیکگیراون، بۆیه دنیا نهویستی له روانگهی شه رعوه هه له یه، له روی زمانه وانیشه وه هه له یه، چونکه (زهد) به مانای نه ویستی شتیک نیه و، به مانای به کهم گرتنه تی، به به لگهی نه و ئایه ته موباره که له سووره تی (یوسف) دا، که ده فه رموی: ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ ② یوسف، واته: یوسفیان به چه ند دره میکی کهم فروشت و، نه وان تیدا به که مگر بوون، تیدا له به کهم گران بوون، واته: به نرخیکی که میان فروشت و خوا خویان بوو زوو له کۆلیان بیته وه، نهک نه یانه وی، به لکو به که میان گرت.

تیشاش بابچینه سهر حهوت برگه کانی ئەم کورته باسه:

(ا) خوا نازو نیعمهتی دنیای بو بههره وەرگرتنی مرۆفان خولقاندوه:

هیچ گومان لهوهدا نیهو، له چهندان ئایهتدا خوا ﷻ ئەوهی راگه یاندوه که هەرچی خولقاندوووهتی له نازو نیعمهتی دنیا، بو بههره وەرگرتنی مرۆفانه.

(أ) - بو وینه له سوورەتی (الانعام) دا، خوا ﷻ ده فەرموی: ﴿ قَدْ حَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ فِتْنَةً إِذَا قَتَلْتُمْ نَفْسًا تَنْهَوْنَ عَنْهَا وَإِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ أُنْفُسًا تَقْتُلُونَ ۗ ﴾ (۱۱۰) ، واته: به دنیایی ئەوانه ی پۆله کانی خوێان به نه قامی و به بی زانیاری کوشتن و، ئەوهی خوا وهک بژیو پشیدا بوون له خوێانیان قه دهغه کرد، به هه له بستن به ناوی خواوه، ئەوانه گومرا بوون و، له پێی راستگرتوووان نه بوون.

(ب) - ههروهها له سوورەتی (الأعراف) دا، خوا ﷻ ده فەرموی: ﴿ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۗ ﴾ (۲۳) ، واته: (خوا ﷻ به پیغه مبهری خاتمه ﷻ ده فەرموی:): بفرموو: ئەو جوانییهی خوا بو بهنده کانی وه ده ری هیناوه، ئەو بژیوه پاک و چاکانهی بۆی ره خساندوون، کن قه دهغه ی کردوون؟!

کهس مافی نیه، شته باش و په سندنو خووش و به که لکه کان، له بهنده کانی خوا قه دهغه بکات، که له ئەصلدا خوا بو ئەوانی خولقاندوون.

(ج) - له سوورەتی (المائدة) دا، خوا ﷻ ده فەرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا آتَىٰ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَحْسَبُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُتَعَمِّينَ ۗ ﴾ (۸۷) ﴿ وَكُلُوا مِنَّا رِزْقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۗ ﴾ (۸۸) ، واته: ئەو ئەوانه ی پرواتان هیناوه! ئەو بژیوه پاک و چاکانهی خوا بۆی رهوا کردوون، قه دهغه یان مه کهن و، سنوورشکینییه مه کهن، به دنیایی خوا سنوورشکینیانی خوشناوین، (واته: ئەوانه ی شته پاک و چاکه کان قه دهغه ده کهن)، له وهش که خوا پشیداوون و ره وایه (و پاک و چاکه، بخۆن) و، پارێز لهو خوابه تان بکهن، که تێوه پێی پروادارن، (پارێزی لێ بکهن و خوێان له شت قه دهغه کان مه دهن).

۲- خُوا ۞ گوشته قهدهغه کراوهگانی له چوار شاندا، کورت هه لهیناون:

واته: خوا رایگه یاندوه که ته نیا نهو چوار گوشته قهدهغه، له پووی شه رعبیهوه، که ته وانیش بریتین له: گوشتی به راز، مردارهوه بوو، خوین، بو جگه له خوا سه برپاو:

۱- وهک له سوورهٔی (البقرة) دا، خُوا ۞ ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ مَبَاحٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۷۲﴾ ۞

۲- هه روهها له سوورهٔی (المائدة) دا، هه مان شت دووباره ده بیتتهوه، که له ویدا ژماردی قهدهغه کراوهکان زیاتره، به لأم هه ده چنهوه نپو نهو چوار جوړهوه، ده فهرموئ: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْزَنُوا وَالْخَسِرُونَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳﴾ ۞

۳- له سوورهٔی (النحل) يش دا، ديسان خُوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ ﴿۱۱۵﴾ ۞

۴- له سوورهٔی (الأنعام) يش دا پوونتر، خُوا ۞ ده فهرموئ: ﴿قُلْ لَا أُعْبِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مَحْرَمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ ﴿۱۱۵﴾ ۞، واته: (خُوا ۞) به پیغه مبهری خاتهم ۞ ده فهرموئ: بلن: له وهدا که سروشم بو لا کراوه، نابینم له سه ر هیج بخوریک، گوشتیک قهدهغه کرابن، مه گهر: مردار بن، یان خوینی پیژراو، یان گوشتی به راز که بیگومان پیسه، یان به لادان بو جگه له خوا سه برپاين.

شایانی باسه: تیمه له سووره قی (الأنعام) دا، باسیکی تیرو تهسه لمان، له باره ی گۆشته قه دهغه کراوه کانه وه کردوه، که ئەم چوار گۆشتهن، له پرووی شه رعیه وه قه دهغه ن، وهک قورئان ده فهرموئی، به لأم له فهرمایشتی پیغه مبه ریش دا ﷺ باسی سن چۆره گۆشتی دیکه ش کراوه، وهک له م دوو فهرمایشته دا ده بیترئ:

فهرمووده ی یه که م: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ حَيْبَرَ عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ}، (أخرجه مسلم: ۵۱۰۳)، واته: ئینو عه بیاس (خوا ئیان رازی بی)، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ له پۆژی خه یبه ردا پیگری کردوه له خواردنی هه ر خواهن که لبه یهک له دپندان و، هه ر خواهن چرنووکیک له باندان.

فهرمووده ی دووه م: {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى يَوْمَ حَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ الْأَهْلِيَّةِ} (أخرجه البخاري: ۴۲۱۷)، واته: ئینو عومه ر (خوا ئیان رازی بی)، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ له پۆژی خه یبه ردا قه دهغه ی کردوه له وه که گۆشتی که ری مالیی بخورئ.

هه رچه نده له و باره وه هه ندیک له زانایان مشت و مرو راجاییه کیان هه یه، به تایهت ئیمام مالیک.

ئه وانه به دهقی قورئان و سوننهت، ئەدی بۆق و سیسرکه و، مارو، دوو پشک و زینده وه رو ژیاندارانی دیکه؟!

ئه وانه هه موویان ته ماشا ده کړئ: ئەگه ر له پرووی زانستییه وه، له پرووی پزیشکییه وه، سه لمیتر که زیانیان هه یه، ئەو کاته قه دهغه ده کړئ:

یهک: له بهر ته وهی زیانیان هه یه و، عه قلیش له چه ندان تایهت دا خوا باس ده کات که ده بی باش و خراپ و سوودبه خش و زیانه خشه کانی پی بزانیئ:

۲- ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مَثَاقِئَةً بَيْنَهُمْ فَلَمَّا وَقَعَتْ لَمْ يَسْعَوْا بِإِغْلَابِهَا وَخَرَابَهُمْ وَقَتْ هُمْ مَنَافِعُهَا فَكَذَّبُوا بِهَا فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِمَ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ بِقَوَارِعِ قَوْمِهِمْ وَعِزَّةً فَلَمَّا إِذَا هُمْ بِقَوْمِهِمْ فَسَخَّرْنَا لَهُمْ قَدْحًا فَجَنَدْنَا لَلَّذِينَ كَفَرُوا جِبَدًا مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا لَلْفِرْعَوْنِ آيَاتٍ لَّا يُخَالِفُهَا وَقَالَ لِقَوْمِهِ جِبَدُوا لِي أُحْيُوا قَوْمِي فَآتُوا فَكُذِّبُوا ﴿۳۵﴾ العنكبوت، که‌واته: شتیک به عه‌قل و به عیلم دهرکه‌وت، که خرابه، واته: خرابه‌و قه‌ده‌غه‌یه، چونکه شهرع ثبعیتیمادی له‌سر عه‌قله.

دوو: نایه‌ته موباره‌که‌که‌ی سووره‌تی (الأعراف)، نایه‌تی ژماره (۱۵۷)، که خوا **﴿۳۵﴾** ده‌فه‌رموی: **﴿وَجَعَلُوا لَهُمُ الْقُرْآنَ كِذْبًا وَمِثْلَهُ مِثْلَهُمْ عَلَيْهِمْ لَخَبَبَاتٍ ﴿۳۷﴾﴾** الأعراف، واته: هرچی پاک و چاک و سوود به‌خشه، بویان‌ه‌لّال ده‌کات و، هرچی پیس و زیانبه‌خشه، لیان قه‌ده‌غه ده‌کات، که‌واته: هر شتیک سه‌لمیتره‌که پیس و زیانبه‌خشه، نه‌م نایه‌ته موباره‌که‌دیگریته‌وه‌و، مانای وایه‌ه‌رامه‌و قه‌ده‌غه‌یه، هر شتیکیش به عه‌قل و عیلم دهرکه‌وت، که پیس و زیانبه‌خشه، نه‌وه‌خوا‌ی په‌روه‌دگار نه‌م دینه‌ی بو‌خاوه‌ن عه‌قلان ناردوه، واته: ته‌نیا خاوه‌ن عه‌قلان نه‌رکدار (مکلف)ن، به‌به‌ریوه‌بردنی و، هر شتیک به عه‌قل و عیلم دهرکه‌وت، زیانبه‌خش و پیس و خرابه، فه‌رزه مروّف خوی لی به‌دور بگری، بو‌وینه: که‌سیک به‌رد بخوات، که‌سیک گل بخوات و، که‌سیک په‌ژوو بخوات، هرچه‌نده ده‌قئکی شهرعیی سه‌ربه‌خویان له‌سر نیه، به‌لام تیمه ده‌قئکی گشتییمان هه‌یه، که خوا **﴿۳۷﴾** هه‌موو پیس و هه‌موو زیانبه‌خشه‌کانی قه‌ده‌غه کردوون و، به‌پی عه‌قلیش هه‌روایه‌و عه‌قلیش هر واده‌لی.

۳- خوا **﴿۳۷﴾** قه‌ده‌غه‌کردنی به‌بیی به‌لکه‌ی وه‌حیی، به‌گونا‌هایکی

ژور زل داناهو:

دروست نیه مسوولمانان له‌خوړا شت قه‌ده‌غه‌بکن، بلین: نه‌و شته‌ناپی بیی له‌رووی دینییه‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر له‌رووی زانستی پزیشکییه‌وه دهرکه‌وت، که‌قلان شته‌زیانی هه‌یه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به‌کتیک له‌و نازه‌لانه‌ش بی، که‌له‌نه‌صلدا گوشته‌که‌ی په‌وایه، به‌لام چونکه‌گیاه‌کی خواردوه، یاخود نه‌خوشییه‌کی هه‌یه‌و گوشته‌که‌ی زیانی هه‌یه، به‌عیلم و عه‌قل دهرکه‌وت، نه‌وه‌فه‌رزه دووری لی بگری، نه‌ک له‌و رووه‌وه که‌ده‌قئکی شهرعیی سه‌ربه‌خوی له‌سره،

به لکوی به به لگهی نهوه که ده قه گشتیه که ی نایه تی (۱۵۷) ی سووره تی (الأعراف) ده یگریته وهو، لهو پرووه شهوه که هه ر شتیک عه قلی سه لیم و عیلم و زانست و واقع، ده ری انخست که خراپه، بیگومان شه رعیش ده لئی: خراپه.

نجا خوا ﴿۱۵۸﴾ قه ده غه کردنی بی به لگهی وه حی، به گونا هیکسی زور زل داناوه، بو وینه:

۱- له سووره تی (یونس) دا، خوا ﴿۱۵۸﴾ ده فه رموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أُزْتُ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ نَفْرَةٌ ﴿۱۵۸﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أُنكَّرْتُمْ لَا يُشْكِرُونَ ﴿۱۵۹﴾﴾، واته: (خوا ﴿۱۵۸﴾ به پیغمبری خاتهم ﴿۱۵۸﴾ ده فه رموی: ﴿بلئی: نایا بینوتانه نه وهی خوا له بزوی بوی دابه زاندوون، له خووه حالال و حرامتان تیندا داناوه، [گوتوتانه: نه وه حرامه، نه وه حالال]، بلئی: نایا خوا ﴿۱۵۸﴾ مؤله تی داون، یا خود درو به ناوی خواوه ده لئین، نایا گومانی نه وانه چیه، که درو به ناوی خواوه هه لده به ستن له پروزی دواپی دا؟ خوا ﴿۱۵۹﴾ خاوه ن به خششه به سه ر خه لکه وه، به لام زور به یان ناسوپاسن.

۲- ههروه ها له سووره تی (النحل) دا، خوا ﴿۱۶۰﴾ ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكُذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۶۰﴾﴾، واته: هه ر به وه سفکردنی زمانه کانتان به درو مه لئین: نه مه حالال و نه مه حرامه، تا کو سه ره نجام درو به ناوی خواوه هه لده به ستن، (به ناوی نایینی خواوه)، به دلنایینی نه وانه ی درو، به ناوی خواوه هه لده به ستن، سه رفراز نابن.

۳- دیسان له سووره تی (الأنعام) دا، خوا ﴿۱۶۱﴾ ده فه رموی: ﴿قَدْ حَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّثُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۱۶۱﴾﴾، واته: به دلنایینی زیانبار بوون، نه وانه ی منداله کانی (پرو لکانی) خو یان کوشتن، به نه قامی و بی زانیاری و، نه وهی خوا ﴿۱۶۱﴾ بوی رهوا کردبوون، قه ده غه یان کرد، (نه وانه ی به ناوی خواوه درو یان هه لده به ست و قه ده غه یان کرد)، گومر بوون و له ریی راستگرتوو ان نه بوون.

که‌واته: شت قه‌ده‌غه‌کردن به‌بی مؤلّه‌ت و ئیزی وه‌حیی، به‌گوناه‌یگی زور
گه‌وره‌و بی‌ره‌زا دانراوه.

هه‌لّه‌ته‌له‌فه‌رمایشی پی‌غه‌رمیشدا ﴿۱۱﴾ هه‌ر هاتوه، که‌خوا ﴿۱۲﴾ هه‌ندی شتی
پی‌ویست کرده‌و، هه‌ندی شتی قه‌ده‌غه‌کرده‌و، هه‌ندی سنووری شی داناون
و، هه‌ندی شتیش لی‌یان بی‌ده‌نگ بووه، ئنجا ئه‌وانه‌ی خوا لی‌یان بی‌ده‌نگ
بووه، بی‌ئه‌وه‌ی له‌بیری بچی، تی‌وه‌ش لی‌یان مه‌کوئنه‌وه^(۱)، (بو‌ئه‌وه‌ی بازنه‌ی
قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان فراوان نه‌بی)، ئیمه‌له‌سووره‌تی (المائدة) دا، له‌و باره‌وه‌باسی‌کی
سه‌ربه‌خومان کرده‌و، جگه‌له‌وه‌ی که‌له‌سووره‌تی (الأنعام) یشدا باسی‌کمان کرده‌و.

(E) - ئه‌و ئایه‌ته‌ی (الأحقاف) مه‌به‌ست پی‌ی بی‌روایانیک‌ی بو‌خواردن ژیاوه:

چونکه‌هه‌ندی‌ک له‌زانایان و تو‌یژه‌ره‌وانی قو‌پ‌نان، ئه‌م ئایه‌ته‌یان وا ته‌فسیر
کرده‌و، که‌ئیسلام دژی ئه‌وه‌یه‌مرۆقه‌کان خو‌شیی وه‌ری‌گرن له‌ژیانداو، شته
خو‌شه‌کان بخو‌ن، یان به‌رگی جوان بو‌وشن، یان جی‌گه‌و پ‌نگه‌ی باشیان هه‌بی،
یان که‌ل و په‌لی باشیان هه‌بی، به‌لام ئه‌مه‌هیچی وانیه‌و، ئه‌و ئایه‌ته‌ی سووره‌تی
(الأحقاف)، واته: ئایه‌تی ژماره‌(۲۰) که‌ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَذْهَبْتُمْ طِبَنِيكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا قَالِيَوْمَ نُجْزُونَ عَذَابَ الْهَوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
الْأَرْضِ بَعْدَ الْحَقِّ وَيَا كُفْرًا نَفْسُونَ ﴿۱۰﴾، ئه‌م ئایه‌ته‌له‌باره‌ی بی‌روایانه‌وه‌یه، به
حه‌وت به‌لگه‌وه‌و هه‌ر له‌ئیه‌خودی ئایه‌ته‌که‌دا:

۱- ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ئه‌و پ‌ۆژه‌که‌ئه‌وانه‌ی بی‌روان پ‌اده‌نو‌یترین له‌سه‌ر
ناگر، دۆزه‌خیان پیشان ده‌دژی، یان ئه‌وان ده‌ه‌یترینه‌سو‌یی دۆزه‌خ، که‌واته: ﴿الَّذِينَ
كَفَرُوا﴾، باس باسی بی‌روایانه.

(۱) (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَرِصٌ قَرَائِصٌ فَلَا تُضْفَعُوهَا ، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا ، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا
تَنْتَهِكُوهَا ، وَسَكَّتْ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نَسِيَانٍ فَلَا تَبْخَثُوا عَنْهَا) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ: ۵۸۹ ،
قال البيهقي (۱/۱۷۱): رجاله رجال الصحيح . وأبو نعيم في الحلية (۱۷/۹) ، والبيهقي موقوفاً
(۱۲/۱۰) رقم ۱۹۵۰۹ ، وأخرجه أيضاً: الدارقطني: (۱۸۴/۴).

۲- ﴿أَذْهَبْتُمْ طَيْبِكُمْ﴾، شتە خۆشەكانى خۆتانتانتان تەواو كردن، واتە: شتى خۆش تەگەر بۆ ئەوانە ھەبى، تەنيا لە دنيادا ھەيە، كەواتە: ئەوانە كەسانى بېيروان، ئەگەرنا بېرواداران لە قىيامەتیشدا شتى خۆشيان ھەيە.

۳- ﴿فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا﴾، لە ژيانى دنياتاندا، تەنيا بېيروايان بەس ژيانى دنيا شك دەبەن و دەلێن: ژيان تەنيا ژيانى دنيايە، بەلام بېرواداران دەلێن: وپراى ژيانى دنيا، ژيانى پۆزى داويش ھەيە.

۴- ﴿وَأَسْمَعْتُمْ مِمَّا﴾، تێو بەھرەتان لى وەرگرتن، لەزەتتان لى وەرگرتن، ئنجا ئەو تەنيا بېيروايان كە تاكە شوئى بەھرە وەرگرتن و لەزەت لى وەرگرتن بە دنيا دەزانن و، ھەولیش دەدەن ھەرچى زياتر لەزەت و چيژ وەرگرتن لە شتە مادديەكان، بەلام ئينسانى بېروادار بۆ ئەو ناژى كە بخوات، بەلكو بايى ئەوئەندە دەخوات كە بۆى، ئنجا پستەي: ﴿وَأَسْمَعْتُمْ مِمَّا﴾، ھەرچى خۆشيش و لەزەت بوو تێو بەھرەتان لى وەرگرت، ئەو تەنيا بەسەر بېيرواياندا دەچەسپى.

۵- ﴿مُجْرِمُونَ عَذَابَ الْهُونِ﴾، ئەمپۆ سزاي ريسواكەرو زەبوونكەر دەچيژن، سزاي زەبوونكەرو ريسواكەر، تەنيا بۆ بېيروايانە.

۶- ﴿سَتَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، بە ھۆى ئەوئەو كە بە ناھەق خۆتان لە زەويدا بەزەلدەگرت، ئەوئەو بە ناھەق خۆى بەزەلدەگرتى لە زەويدا، تەنيا بېيروايان.

۷- ﴿وَمَا كُنتُمْ تَقْسِمُونَ﴾، بە ھۆى ئەوئەوئەش كە تێو لادەربوون و لاتاندەدا، يانى: لە ھوكمى عەقلى، لە ھوكمى زگماك، لە ھوكمى شەرىعەت لاتان دەدا، لە تەفسىرەكاندا نەمبىنئەو بەم شێوئەيە، ئەم بەلكانە لە تێو خۆدى ئايەتەكەدا دەرھيترين، سوپاس و ستايشى خۆى پەرورەدگار دەكەين لەسەر ھىدايەتى.

كەواتە: ئەم ئايەتە موبارەكە دەگونجى بەكاربھيترى بۆ ئەوئە، كە مسولمان نابى تانانجى رابواردنى ژيانى دنيا بى، بەلام نابى وا بزانتى كە ئىسلام دژى

ئەو یە مەسولمانان لە زەت وەر بگرن و، خۆشی وەر بگرن لە ژبانی دنیا، مادام لە پێهەکی هەڵاڵەوه بێ، ئەشکرێتە ئامانج، بە لێکو تەنیا وەک ئامرازیک و، بایستی ئەوە نەدە که ژبان پێویستی پێهەتی، ئەگەر بەهره لە لایەنە ماددیەکانی ژبانی دنیا وەر بگیری، ئیسلام هیچ ئیشکالێکی لە گەڵ ئەوەدا نیە.

(0) چەند دەقیکی سوننەت لەو بارەو:

(أ) - (أَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ فِي مَشْرَبَةٍ، حِينَ هَجَرَ نِسَاءَهُ قَالَ: فَالْتَمَعْتُ فَلَمْ أَرَ شَيْئًا يَرُدُّ الْبَصَرَ إِلَّا أَهْبَاءُ، جُلُودًا مَعْطُونَةً، قَدْ سَطَعَ رِيحُهَا، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَيْرُهُ، وَهَذَا كِسْرَى وَقَيْصَرُ فِي الدِّيَابِ وَالْحَرِيرِ؟ قَالَ: فَاسْتَوَى جَالِسًا، وَقَالَ: «أَفِي شَكِّ أَنْتَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ؟ أَوْلَيْتَ قَوْمَ عَجَلَتْ لَهُمْ طَبِيبَاتُهُمْ فِي حَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا»، فَقُلْتُ: اسْتَغْفِرُ لِي! فَقَالَ: «أَلَلَّهُمْ اغْفِرْ لَهُ» (أخرجه البخاري: ٢٤٦٨، ومسلم: ١٤٧٩، والترمذي: ٣٣١٨، والنسائي في الكبرى: ٢٤٤٢، ٩١٥٧، وابن حبان: ٤١٨٧، ٤٢٦٨، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا).

واتە: پۆژێ عومەری کوری خەتاب لە پێغەمبەری خوا ﷺ وە ژوو دەکەوێ، ئەو کاتە دووری گرتووە لە هەوسەرەکانی و، لێیان توورە بوو، لە شوێنیک بوووە که پێی گوتراو: بانێزە (مَشْرَبَةٌ)، [ئاوو شتیان تێدا داناو]، (عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، گوێ: که چووێ ژووری ئاوێم دایەو وە چاوێم گێرا بە ژوورە کەدا، هیچ شتیێم نەبێنی چاوی تێ هەلێنگوێ، جگە لە هەندێک پێست (مەشکەو کوندە)، ئەوانێش بۆیان لێ دەهات، گوتم: ئەی پێغەمبەری خوا! ﷺ تۆ پێغەمبەری خوا و باشتەری دروستکراوی خوا، ئەو کێسراو قەیسەریش لە تێو پۆشاکێ ئاوێش دان؟ (لە خۆشگوزەرائی دان)، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ پالێیدا بوو، هەلسا دانێشت و فەرمووی: ئەی کوری خەتاب! تۆ لە دوو دلێی دای؟ ئەوانە کۆمە لێکن، خۆشیەکانیان بۆ خراوێ ژبانی دنیاو (بۆیان پێشخراون)، مێش گوتم: داوای لێبوردنم بۆ بکە، ئەویش فەرمووی: خواپە لێی ببوو.

(ب) - (عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ اسْتَبَقَطَ النَّبِيُّ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ مَاذَا أَنْزَلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفَتَنِ، وَمَاذَا فُتِحَ مِنَ الْخَرَائِنِ، أَيْقَطُوا صَوَابِحَاتِ الْحَجَرِ، فَرُبَّ كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةٍ فِي الْآخِرَةِ) (أخرجه أحمد: ۲۶۵۸۷، والبخاري: ۱۱۵، والترمذي: ۳۱۹۶).

واته: نوممو سہلہمہ (خوای لئی پازی بی)، (دایکی پرواداران ہاوسہری بہر تیزی پیغہمبہر ﷺ)، دہلئ: شہوئک پیغہمبہر ﷺ ہہ لسا خہ بہری بووہ، فہرمووی: پاکیی بو خوا، (وہک سہرسوپمان) نہم شہو زور دہروزہ کرانہوہ (لہ بہلایان)، نجا فہرمووی: نافرہ تانی خاوہن ژوورہ کان، (واتہ: ہاوسہرانی پیغہمبہر ﷺ) ہہ لستین بیداریان بکنہوہ، زور کہس لہ دنیا دا پوشتہیہ، بہ لام لہ دواروژدا پرووتہ.

کہواتہ: با خہم بخوون و، بزائن ژیانہ دنیاہ کہیان چوون دہگوزہ رینن و، وانہ بن تہنیا ژیانی دنیا ببینن و دنیا لہ باوہش بگرن.

(ج) - (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ عَلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ، وَهُمْ يُرْفَعُونَ لِيَابِهِمْ بِالْأَدَمِ مَا يَجِدُونَ لَهَا رِقَاعًا، فَقَالَ: «أَنْتُمْ الْيَوْمَ حَيْرٌ أَمْ يَوْمٌ يَغْدُو أَحَدُكُمْ فِي حُلَّةٍ وَيَرُوحُ فِي أُخْرَى، وَيُغْدَى عَلَيْهِ بِحُفْنَةٍ، وَيَرَاخُ عَلَيْهِ بِأُخْرَى، وَيُسْتَرُّ بَيْنَهُ، كَمَا تُسْتَرُّ الْكَعْبَةُ؟ قَالُوا: نَحْنُ يَوْمِنَا حَيْرٌ، قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ الْيَوْمَ حَيْرٌ»)، (أخرجه المتقي الهندي في كنز العمال: ۶۲۲۷).

واتہ: روژتک پیغہمبہر ﷺ دہچتہ لای خہ لکی صوفہہ [کؤمہ لیک لہ ہاوہ لان بوون بی ژن و مال بوون، سہ کؤیہک لہ تہ نیشٹ مزگہوتیہوہ بووہ، سہر بانئیکی لہ سہر دروستکراوہ، لہوئدا ژیاون، کہم و زور، جاری وا بووہوہ سہد بوون دوو سہد بوون، تاکو چوار سہد رویشتوون، کہ بہ سہر باندا چوو، تہوان پوشاکی خویمان بہ چہرم پینہ دہکرد، پینہی دیکہیان نہ بوو، کہ لہ جینسی پوشاکہہی خویمان پینہ بکن، تہویش پئی فہرموون و لئی پرسین: نایا حالی تہمپوژتان ہاشترہ، بان ہی تہو کاتہی یہ کیکتان بہ یانی بہ پوشاکیکہوہیہو، تہوارہ پوشاکیکی دیکہ لہ بہر دہکات و، قاپہ خوار دنیکی بو دینن، دواپی قاپئیکی

دیکھی ہو دین، (یہ کیک تہواو دہبے، یہ کیک دیکھی ہو دین) و، دیواری
 مالہ کی دہپوشی، وہ ک چوں پورہ ہو کہ عہہ دہ کری؟! تہوانیش گوتیان: تیمہ
 تہو کاتی باشرین (خواردنی باش و، بہرگی باش و، مال و جیکہ و ریگای باش)،
 فہرمووی: بہ لکو تہوہ تہمرو حالتان باشرہ.

٦- چہند قسہ یہ کی ہاوسہ نگاہی زانیان لہ بارہی چونیہ تیہی
 مامہ لہ کردنہوہ، لہ گہل ژانی دنیاو لہ زہت و نیعمہ تہ کانی دا:

ہہ لہ تہ قسہ لہ و بارہوہ زور زورن، بہ لام من حہوت قسہم و ہک گولبڑیریک ہیناون:

قسہ کانی یہ کہم تاکو پینجہم، لہ (البحر المدیدی) (بن عجیبہ) ہوہ دینم^(۱):

یہ ک: کہ قسہی خویہ تی ہی (بن عجیبہ) ہ، کہ یہ کیک بووہ لہ عاریفہ گہورہ کان، و پرای
 تہوہی روونکہ رہوہی قورٹان بووہ، زانیہ کی شارد زاش بووہ، لہ ہواری تہ زکیہی نہ فس
 و تہ صوووفیشدا، پسپورو کارامہ بووہ، یہ کیک لہ کتیبہ کانی تہم تہ تفسیرہ یہ: (البحر
 المدیدی فی تفسیر القرآن المجید)، کتیبکی دیکہ شی ہہ یہ: (ایقاز الہم فی شرح الحکم)، کہ
 حیکمہ تہ کانی (أحمد بن عطاء اللہ الأسکندری) تیدا شہرح کردوون، (بن عجیبہ)، دہلت:

(مَا زَالَتْ الْأَكَابِرُ مِنَ الْأَوْلِيَاءِ تَتَنَكَّبُ الْخَطُوطَ وَالشَّهَوَاتِ، مُجَاهِدَةً لِنُفُوسِهِمْ،
 وَتُضْفِيَةً لِقُلُوبِهِمْ، فَإِنَّ تَتَبَعَ الشَّهَوَاتِ يُقْسِي الْقَلْبَ، وَيَكْسِفُ نُورَ الْعَقْلِ، كَمَا قَالَ
 الشَّاعِرُ:

إِنَارَةُ الْعَقْلِ مَكْسُوفٌ بَطُوعِ هَوَىٰ ... وَعَقْلٌ عَاصِي الْهَوَىٰ يَزْدَادُ تَوِيرًا.

ہذا فی حال سیرہم، فإذا تحقّق وُصولہم، فلا کلام علیہم، لأنہم یاخذون من
 اللہ، ویتصرّفون بہ فی أمورہم کلّہا، فلا حرج علیہم فی نيل ما أنعم اللہ بہ علیہم،
 حیث آمنوا صرّہ.

واته: دۆسته گهوره كانی خوا عاده تیان وابووه، خۆیان دوور گرتوه له ئاره زووه كان، وهك له گه ل خۆدا تیکۆشان و سافکردنه وهی دَل و ده روونیان، چونکه شوینکه وتتی ئاره زووه كان، دَل ره ق ده كات و، رووناکیسی عه قلیش خه فه ده كات، وهك شاعیر گوتوویه تی: (إِنَارَةُ الْعَقْلِ مَكْشُوفٌ بِطُوعِ هَوَىٰ ... وَعَقْلٌ عَاصِي الْهَوَىٰ يَزْدَادُ تَلْوِيْرًا)، پۆشنایی عه قَل خه فه ده بَن به هوی شوینکه وتتی ئاره زووه وه، به لَام عه قلی كه سیك سه ریچی ئاره زوو خۆی ده كات، به رده وام پۆشنتر ده بیته وه.

ئهمه له كاتی به ره و خوا چوونیاندا، به لَام هه ر كاتیك گه یشتنه شوینی مه به ست، ئه و كاته قسه یان له سه ر نابن، چونکه ئه و كاته له خوا و ره ده گرن، له هه موو هه لسو كه وته كانیاندا به ئیلهامیك، كه له خواوه بۆیان دَن، مامه له ده كهن، بۆیه ئه و كاته ئه وهی خوا ﷻ له چاكه ی خۆی پیتیان ده دات، هه چ سه غله تیان له سه ر نابن، چونکه ئه و كاته دَنیا ده بن، تووشی زیان نابن.

مه به ستی ئه وه یه كه ئه و كاته به ئاره زووی نه فسه وه ناخۆن و، به ئاره زووی نه فسه وه ناپۆشن و، به ئاره زوو نه فس، مَال و حَال پیکه وه نائین، به لكو له هه موو ئه واندا، په زامه ندیی خواو به رژه وه ندیی دنیاو دوا پۆژو، سوود گه باندن به خه لک، په چاو ده كهن.

دوو: هه ر مانابه كه ی دینم، له ئیبراهیمی كوری ئه ده مه وه گپرداره ته وه: كه پۆژیک خواردنیک زۆر ساز ده كات، به لَام چه ند كه سیکی كه م بانگ ده كات، له ئیواندا هه ر كام له (الأوزاعي والثوري) كه هه ردووکیان سه ر مه زه ب بوون، له زانایانی گه ره و پێشه وایانی موخته هید بوون، له ئیو ئه و كه سه كه ماندا ده بن، كه ده عوه تیان ده كات (الثوري) پیتی ده لَن: نایا ناترسی ئه مه زیده پۆیی بوو بَن؟ ئه ویش ده لَن: زیده پۆیی له خواردنیدا نیه، به لكو له به رگ و پۆشاك و كه ل و په لدا هه یه، واته: كه سی بایی ئه ونده بخوات كه پیوستیی پیتی بَن، زیده پۆیی نیه.

هه ر له و سیاقه دا پۆژیک ئیبراهیمی كوری ئه ده مه چه ند دره میك به یه كی له برایه كانی ده دات، ده لَن: بچۆ به م دره مانه كه ره و هه نگوینمان بۆ بکړه،

له گه ل نانی گهنم، نهویش ده لئی: ئەهی ئەبوو ئیسحاق! ئەم دره مانه هه موویان که ره وه نهگوین و نانی گه میان پتی بگرم؟! (واته: زنده پوویی نیه؟) نهویش ده لئی: (ویحک إذا وَجَدْنَا أَكْلَنَا أَكْلَ الرُّجَالِ، وَإِذَا عَدِمْنَا صَبَرْنَا صَبْرَ الرُّجَالِ)، واته: بئی قه زایی نه گهر لیمان هه لکهوت پیاوانه ده خوین و، نه گهر نه شبوو ناتاج بووین، پیاوانه خوړاده گرین، واته: حاله تی هاوسه نگ نهو یه.

سی: مه عرووقی که رخیی نه گهر خواردنی خووشی بو به دیاریی نئیردرا بایه، لئی ده خوارد، جاریک خواردنی خووشی به دیاریی بو نئیردراو لئی خوارد، پئی گو ترا: براهه کهت (بشر الحافی) لهو جوړه خواردنانهی نه ده خوارد، نهویش قسه به کی جوانی کرد، گو تی: (أخي يَشْرُقُ قَبْضَهُ الْوَرَعُ، وَأَنَا بَسَطْتُي الْمَعْرِفَةَ، وَإِنَّمَا أَنَا صَيْفٌ فِي دَارِ مَوْلَاي، إِذَا أَطْعَمَنِي أَكَلْتُ، وَإِذَا جَوَعَنِي صَبَرْتُ، مَا لِي وَلِلْإِعْرَاضِ وَالتَّمْيِيزِ)، مه عرووقی که رخیی مه شهووره که یه کتیک بووه له زانا خواناس و پیتشه وایه کان، گو تی: (بشری برام، وهرع و خوړپاراست له قه دهغه و چه رام، دهستی پئگرتو ته وه، به لأم من شاره زایی و زانیاریی دهستی پئگرتو موه وه (له خووشیه کان به هره وهر بگرم به چه لآلیی)، ئنجا دوا یی گو تی: من میوانم له مالی گوره و سه په رشتیاری خو دم، نه گهر خواردنم بداتی (به چه لآلیی) ده خووم و، نه گهر برسیشم بکات، خوړاگر ده بم، من هه فی چیمه ره خنه بگرم و جیاکاری بکه م.!

نهو قسه ی نهویشم پتی جوانه، مرووف نابئی خواردن له خووی بکات به گرفت و کیشه یه ک: چس بخووم و چس نه خووم؟ پیغه مبه ری خوا **﴿﴾** خواردنی خووشی خواردووه، به هی ناخووشیش قه ناعه تی کردوه، به لأم خواردنی نه کردوه به نامانج، نه سلهن خواردن زور له وه بچوو کتره که خه می لی بخوی و بیکه ی به نامانج، یان نه وه ناخووم و نه وه ده خووم.!!

چوار: نه میس هه ر قسه ی خوویه تی (بن عجیبه)، ده لئی: (وَالْحَاصِلُ أَنَّ النَّاسَ أَقْسَامٌ ثَلَاثَةٌ: عَوَامٌ، لَا هِمَّةَ لَهُمْ فِي السَّيْرِ، وَإِنَّمَا قَتَعُوا أَنْ يَكُونُوا مِنْ عَامَّةِ أَهْلِ الْيَمِينِ، فَهَوْلَاءِ يَأْخُذُونَ كُلَّ مَا أَبَاحَتْهُ الشَّرِيعَةُ، إِذْ لَا سَيْرَ لَهُمْ حَتَّى يَخَافُوا مِنْ تَخَلُّفِهِمْ، وَخَوَاصٌّ، تَهَيَّضَتْ هِمَّتَهُمْ إِلَى اللَّهِ، وَرَأَمُوا الْوُضُولَ إِلَيْهِ، وَهُمْ فِي السَّيْرِ لَمْ يَتَحَقَّقْ وَوُضُولُهُمْ، أَوْ مِنَ الْعِبَادِ وَالرَّهَادِ، يَخَافُونَ إِنْ

تَنَاولُوا الْمُسْتَلْدَاتِ أَنْ تَفْتَرَ عَزَاهُمْ، فَهَؤُلَاءِ يَتَأَكَّدُ فِي حَقِّهِمْ تَرَكَ الْحَطُوطَ وَالشَّهَوَاتِ، وَالْقِسْمُ الثَّلَاثُ: حَوَاصُّ الْخَوَاصِّ، قَدْ تَحَقَّقَ وَصُولُهُمْ، وَرَسَخَتْ أَفْئَامُهُمْ فِي الْمَعْرِفَةِ، فَهَؤُلَاءِ لَا كَلَامَ مَعَهُمْ، وَلَا مِيزَانَ عَلَيْهِمْ).

واته: پوخته‌ی قسان له باره‌ی خواردن و خواردنه‌وه‌وه، خه‌لک سَن به‌شن:

۱- خه‌لکیکی گشتیی که ئەوانه زۆر مه‌به‌ستیان نیه به‌ره‌و خوا بچن، (خوایان ماندوو بکه‌ن و له خوا نیزیک بن)، به‌لکو ته‌نیا به‌وه‌نده قه‌ناعه‌تیان کردوه که له هاوه‌لانی ده‌سته راست بن، و به گشتیی ئەهلی به‌هه‌شت بن، ئەوانه هه‌رچی شه‌ریعت بۆیان په‌وا ده‌کات، وه‌ری ده‌گرن، چونکه ئەوانه پۆیشتیان نیه به‌ره‌و خوا، تاکو بترسین دوا‌بکه‌ون، به‌هۆی سه‌رقالییی به به‌هره وه‌رگرتن له نبعمه‌ته حه‌ل‌اله‌کانی دنیاوه.

۲- خه‌لکیکی تابه‌تن، که ئەوانه هیممه‌تیان به‌ره‌و خوا هه‌لیستاندوون و، ده‌یانه‌وۆی به‌ره‌و خوا بچن و، به خوا ﷺ بکه‌ن، (واته: به ناسینی خواو به خو‌شویستی خوا بکه‌ن)، ئەوانه جاری به‌رپوه‌ن و نه‌گه‌یشتووئه ئامانج، یاخود خوا‌په‌رست و زاهیده‌کانن، ده‌ترسین ئەگه‌ر بی‌ت و شته خو‌ش و به‌له‌ززه‌ته‌کان به‌کاربێنن، عه‌زیمه‌تیان خوا‌بیته‌وه، بۆ ئەوانه واچاکه، ئاره‌زووه‌کان واز لێ بێنن و خوایان دوور بگرن.

۳- که‌سانیکي تابه‌تی تابه‌تی، ئەوانه گه‌یشتووئه ئامانج و، پێیه‌کانیان چه‌سپیون له ناسینی خوادا، نجا ئەوانه قسه‌یان له‌سه‌ر نیه‌و ته‌رازوو‌یه‌کیان بۆ دانانۆی.

چونکه ئەوانه زۆرجاران خوی په‌روه‌ردگار به‌ئیلهام و خو‌رپه‌ی نێو دل، ناگاداران ده‌کاته‌وه، چی بخۆن و چۆن بخۆن؟ واته: شاره‌زایی و به‌رچاو روونیه‌که‌یان هێنده هه‌یه، له شه‌ریعتداو، دل‌که‌شیان هێنده ئاوه‌دانه به‌ نووری خوا، که پ‌نگرییان لێ ده‌کات، به خو‌تخوته‌ی شه‌یتان بخۆن و بخۆنه‌وه‌و به‌وشن و...هتد.

پینج: (أبو حامد الغزالي)، ده‌لێ: (وَأَكَلِ الشَّهَوَاتِ لَا يُسَلِّمُ إِلَّا لِمَنْ تَطَّرَ مِنْ مَشْكَاتِ الْوَلَايَةِ وَالنُّبُوَّةِ، فَيَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ عِلْمَةً فِي اسْتِعْسَالِهِ وَانْقِبَاضِهِ، وَلَا يَكُونُ ذَلِكَ إِلَّا بَعْدَ خُرُوجِ

النَّفْسِ مِنْ طَاعَةِ الْهَوَىٰ وَالْعَادَةِ بِالْكَلْبَةِ، حَتَّىٰ يَكُونَ أَكْلُهُ إِذَا أَكَلَ بَنِيَّةً، كَمَا يَكُونُ إِسْمَاكُهُ بَنِيَّةً، فَيَكُونُ عَامِلًا لَهُ فِي إِفْطَارِهِ وَإِسْمَاكِهِ).

واتە: خواردنى ئارەزىۋان، ناسەلمىتىرى مەگەر بۆ كەسىك لە دەلاقەى دۆستايەتى خىۋاۋ پىغەبەرايە تىيەۋە، تەماشى بىكات، ئەو كاتە لە لايەن خىۋاۋە، نىشانە يەكى دەبىت لە دەستكراۋە يىدا، بۆ خۇشىى و لەزەت وەرگرتن، ياخود بۆ دەستگرتنەۋەى، ئەۋەش نايەتە دى، مەگەر كاتىك نەفس يەكجارىى لە فەرمانبەرىى ھەۋاۋ ئارەزىۋ و، عادەت و نەرىت دەربازى بوۋىتى، كە بە شىۋە يەك بىتى، خواردنەكەى ئەگەر خواردى بە نيەتەۋە بىتى، ئە خواردىشى ھەر بە نيەتەۋە بىتى، ئەو كاتە ھەم لە كاتىكىدا دەخوات و لە كاتىكىشدا كە ناخوات، نيەتى باشى لى دىنىتى (و، ۋەك تاغەت و عىبادەت، ئەو كارە ئەنجام دەدات).

شەش: ئەۋەش قسە يەكى ھەكىمانە يە دەلىن: مروۋفە كان سى جۆرن:

(۱)- دەژى ھەتا بخوات (يَعِيشُ حَتَّىٰ يَأْكُل).

(۲)- دەخوات تاكو بژى، (يَأْكُلُ لِيَعِيش).

(۳)- دەژى تاكو خوا بپەرستى و رازىى بىكات، (يَعِيشُ لِيَعْبُدَ اللَّهَ وَيُرْضِيَهُ)، كە ئەمە پەسندترىن و بەرزترىن و چاكترىن جۆرى مروۋفە.

كەسىك بۆيە دەژى، تاكو بخوات، ماناى وايە خواردنى كردۆتە ئامانج.

بەلام كەسىك دەخوات تاكو بژى، واتە: ھەر بايى ئەۋەندە دەخوات پىتى بژى، ئەمە ھالە تىكى ميانجىيە.

ئەۋى دىكە ئەسەلەى لە مەسەلەى خواردن و ئەۋانەدا دەچىتە دەرى و بۆيە دەژى كە خوا بپەرستى، ئەو ناچىت خواردن بىكات بە خەمىكى گچكەش چ جاي گەۋرە، بەلكو بۆيە دەژى تاكو خوا بپەرستى و، خىۋاۋ پەرۋەردگار لە خىۋى رازىى بىكات.

حەوت: قسەيەكە لە (سقراط) دەو، كە ئەڤلاتوون لە كۆمارەكەي خۆي (جمهورية أفلاطون) دا، ھىناوئەي، تەرجمەمى عەرپەيى كراوھ و من رېك مانا كوردىيەكەي دېئىم،^(۱) لە چاپى دووھ سالى (۲۰۱۶) ى زايىنى (المحقق: عبدالسلام شاهين) لە وئوھ دەيھيئىم:

دەئى: سوقرات گوتوويەئى: پىكەوھ گونجاويەكسى زۆر ھەيە، لە ئىوان جۆراو جۆر كەردنى مۇسقىا، جۆراو جۆرى خواردندا، جۆراو جۆرى مۇسقىا تاوانبارى و خراپەكارى بۆ ئەفس پەلكىش دەكات، جۆراو جۆرى خواردنىش نەخۇشىيان لە جەستەدا پەيدا دەكات، (وا پىدەچى مەبەستى لە جۆراو جۆرى مۇسقىا، ئەو مۇسقىا ئاوازەنە بن، كە غەريزە خراپەكان لە ئىنساندا دەجووئىنن)، دوايى دەئى: زۆرى خەستەخانەكان لە ئىو كۆمەلگادا، زۆرى دادوهرەكان بەلگەيە لەسەر ئەوھى ئەو شارەو، ئەو كۆمەلگايە پەروەردەكەي خراپەو، بەلگەيە لەسەر ئاست نزمى دانىشتووانى، چ بەلگەيەك بەھىزترە لەسەر خراپ پەروەردەيى كۆمەلگايەك، كە خەستەخانەو دادوهرى زۆر تىدابن، (ھەلبەتە تاكو خەستەخانە زياتر بن، واتە: نەخۇشىيان زياترەو، ھەتا قازى و دادوهر زياتر بن، ماناى وايە كىشەو گرفتىان زياترە، ماناى وايە كۆمەلگايەكە دواكەوتوھ، مەبەستى ئەوھيە)، دوايى دەئى: پىئوستى ھەبوون بە چارەسەرى پزىشكىي، عەيب و كەم و كورى نىە، ئەگەر بۆ برىئىك بى، يان بۆ نەخۇشىيەك بى كە لەگەل كەش و ھەوادا، پەيدا دەبى، بەلام زۆر ناشىرىنە بۆ تىمە پىئوستىيمان بە چارەسەر بى، ھى نەخۇشىك كە لە تەمبەلئىيمان پەيدا بووھ، لە جۆرى ھەلەي ژيان و گوزەرمان پەيدا بووھ، ئەو شىوھ ژيان و گوزەرمانەي كە بايەكان و نەخۇشىيەكان پىرى دەكەن، ھەروەك چۆن ئاوى پىس، باتلاغ پىر دەكات، ئەو نەخۇشىي و دەردو دوانەش ژيانمان پىر دەكەن و، ناوى تازە پەيدا دەبن بۆ نەخۇشىيەكان، وەك: (تطبل البطن) ھەلوسانى سىك، ياخود ھەلامەت (زكام) و ... ھتد.

مەبەستى سوقرات ئەوھىيە كە نەخۇش بوونى مرۇف بەھۆى تەنبەئىيەوھو، بەھۆى جۇراو جۇرىى خواردنەوھ، يان بەھۆى جۇرى ژىئاننەوھ كە لاماندوھ لە زگماك و لە عەقل و زانست، ئەوھ عەيب و كەم و كورپىھو، نىشانەو بەلكەى ئەوھىيە، ئەو كۆمەلكايە كۆمەلكايەكى دواكەوتوو و خراپە.

كە بەراستى قسەكانىم پى جوانن و، ھەمووشيان دەچنەوھ نىو چوارچىئەوى ئەو ئايەتە موبارەكەى، كە ئىمە خەرىكى تويژىنەوھىنى، كە خوا ﷻ بە بىپروايەكان، دەفەرئى: ﴿أَذْهَبْتُمْ طَيْبَتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِذَا كُنتُمْ فَسُقُونَ﴾ ۱۰۰ ﴿الأحقاف.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سېيەم

بیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه هه‌شت (۸) ثابته ده‌گرته خوئی، ثابته‌کانی: (۲۱ - ۲۸)، هه‌مووشیان له باره‌ی به‌سه‌رهاتی هوودو گه‌له‌که‌ی (عاد)‌هوهن، که له شوئینیک ژیاون شوئینیکی لهماوی به (الأحقاف) ناوی هاتوهو، هوود گه‌له‌که‌ی وشیار کردۆته‌وهو، ترساندوونی و بانگی کردوون بۆ یه‌کتاپه‌رستی، به‌لام ته‌وان بیباکیان ده‌رپرپوهو، سه‌ره‌نجام بایه‌کی به‌هیزیان له دوو توئی هه‌وریکدا، بۆ نیردراوهو، هه‌موویانی له به‌ین بردوون، ته‌نیا خانووبه‌ره‌کانیان ماون، به‌ چۆلیی و خالیی. هه‌روه‌ها خوای بالأده‌ست سه‌رنجی کافره‌کان پاده‌کتیشی، چ ته‌وانه‌ی پۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ چ هی یتستا، چ هی پیش یتستا، چ هی دوای یتستا، بۆ لای گه‌لانی دیکه‌ی بیپرواوا هابو‌ه‌ش بۆ خوا دانه‌ری ده‌وربه‌ری کۆمه‌لکایه‌کان که فه‌وتیتراون و، په‌رستراوه‌ ساخته‌کانیشیان هیچ دادیان نه‌داون.

﴿وَأَذْكُرْ لِمَا عَادَ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَّوَكَّلَ عَنْ آلِهَتِنَا فَأَيْنَا يَمَا تَعْبُدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ. وَلِكَيْتَ أُرْسِلُكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيِّهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطِيرٌ نَأْبَلُ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ. رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ

أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيِ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ رَجُوعُونَ ﴿١٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٨﴾

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

هه‌روه‌ها (تهی موحه‌مه‌د ﴿١٧﴾) یادی (هوودی) برای (گه‌لی) عاد بکه‌وه که
 ترس و هوشداری به کۆمه‌لگایه‌که‌ی خۆیدا، له‌ حالیکدا (پیتغه‌مبه‌رائی) ترسینه‌رو
 وریاکه‌ره‌وه له‌ پیتش دوو ده‌سته‌وه‌وه له‌ دوابه‌وه (له‌ نیزیکیه‌وه‌وه له‌ دووریه‌وه
 له‌ کۆمه‌لگاکانی ده‌وروبه‌ریدا)، پاردبوون (پیتیگوتن) که‌ جگه‌ له‌ خوا مه‌په‌رستن!
 من مه‌ترسیی نازاری رۆژیکسی مه‌زنم لیتان هه‌یه ﴿١٨﴾ (گه‌له‌که‌ی) گوتیان: نایا
 هاتوویه‌ لامان تاکو له‌ په‌رستراوه‌کامان هه‌نمانگیریه‌وه (لامان بده‌ی)، ده‌جا
 نه‌گه‌ر له‌ راستانی، ته‌وه‌ی به‌لینمان پیده‌ده‌ی (و هه‌ره‌شه‌مان پیتی لیده‌که‌ی)
 بۆمان بیتنه ﴿١٩﴾ (هوود) گوئی: زانیاری (کاتی هاتنی ته‌و سزایه)، به‌س له‌ لای
 خوابه‌و، منیش ته‌وه‌ی پیتی په‌وانه‌کراوم (و پیمدا نیردراوه) پیتان پاده‌گه‌یه‌نم،
 به‌لام واتان ده‌بینم کۆمه‌لگیکن نه‌فامیی ده‌که‌ن (و به‌ نه‌زانتان ده‌زانم) ﴿٢٠﴾
 نجا کاتیک ته‌و (نازارو سزا هه‌ره‌شه‌ پیتلیکراو) هیان بینی (وایانزانی) هه‌وریکه
 به‌ره‌و روه‌ی دۆل و شیوه‌کانیان دئی، گوتیان: ته‌وه‌ هه‌وریکه‌ ناومان بۆ ده‌باریتنی!
 گوترا: به‌لگو ته‌وه‌ ته‌و (سزا)یه‌یه، که‌ په‌له‌تان لیتی ده‌کرد (بۆتانیتی) بابه‌که
 نازاریکی به‌ تیشی تیدایه ﴿٢١﴾ به‌ فه‌رماتی په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیک (که‌ بۆی
 دیاریکراستی) ده‌فه‌وتیتنی، له‌ تا‌کامدا وایان به‌سه‌ره‌ات به‌س خانوو به‌ره‌کانیان
 (به‌ چۆلیی) ده‌بیران، به‌و شیوه‌یه‌ سزای کۆمه‌لی تاوانباران ده‌ده‌ین ﴿٢٢﴾ به
 دلناییش ته‌وه‌ی ته‌وامان تیدا ده‌سترۆیشتوو کردبوو (به‌وامان دابوو)، تپوه‌مان
 تیدا ده‌سترۆیشتوو نه‌کردوه‌و، بیستت و چاوه‌کان و عه‌قله‌کامان بۆ په‌خساندبوون،
 به‌لام بیستنیان و چاوه‌کانیان و عه‌قله‌کانیان هیچ سوودیان پی نه‌گه‌یاندن، چونکه

نکوو لیبیان له نیشانه کانی خوا ده کردو، سه ره نجام نه وهی گالته بیان پیده کرد که مارۆی دان ﴿٢٦﴾ به دلنیا ییش تاوه دانیه کانی ده ور به رتا ئمان له نیو بردن و، نیشانه کاغان (به شیوهی) جوړاو جوړ خستنه روو، به لکو بگه رینه وه ﴿٢٧﴾ تنجا ده بووایه نه وانیه له جیاتی خوا به په رستاوایان گرتوون، بۆ نیزی که وتنه وه (له خوا) سه ریان خستبانه، به لکو لیبیان بزربوون! ته وهش (نه نجامی) درۆیه که بیان و ته وه بوو که هه لیا نده به ست (گویه خوا هاو به شی هه ن!) ﴿٢٨﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْأَحْقَافِ): (الْأَحْقَافُ: جَمْعُ حَقْفٍ، وَهُوَ مِنَ الرُّمْلِ مَائِلٌ، أَوْ مُسْتَطِيلٌ، وَاحْقُوقَفٌ: مَالٌ حَتَّى صَارَ كَالْحَقْفِ)، (أَحْقَافٌ) كَوَى (حَقْفٌ) ه، (حَقْفٌ) به ته پۆلکه لمی درۆیه بووه یا خود لاربووه ده گوتری، ده گوتری: (احقُوقَفٌ) واته: لاربووه وه ک ته پۆلکه ی م.

(حَلَّتْ): (خَلَا الزَّمَانُ مَضَى وَذَهَبَ)، واته: کاته که تپه یی، رابرد، (قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ): رابرد له پێش واندا.

(لِتَأْكِنَّا): (أَي: لِيَتَصَرَّفْنَا: لِيَتَصَرَّفْنَا مِنَ الْحَقِّ إِلَى الْبَاطِلِ)، (أَفْكَ): به مانای لادان دئ، که واته: (لِتَأْكِنَّا) واته: بۆ نه وهی لمان بدهی، لیره دا مه به ست لادانه له هه ق بۆ ناهه ق، دیاره خو یان له سه ر هه ق بینیه وه، پێیان وابوو ته خوا به به ککرته ی هوود نه وانی بۆ بانگ ده کات، شتیکی ناهه قه.

(عَارِضًا): (الْعَارِضُ: الْبَادِي عُرْضَةً)، (عارض) نه وه یه نه نیشتی دیار بی، (عارض): لیره دا به مانای هه ور دئ، هه ور یک که به ئاسماندا بلآو بوو بیته وه، وشه ی (عارض): بۆ نه خو شیش به کاردی و، بۆ رومه تیش به کاردی، ده گوتری: (أَخَذَ مِنْ عَارِضِيهِ)، واته: له ولای ریشی گرت، لئی که مکرده وه.

(أَوْدِيَّتِهِمْ): (الأودية: جمع وادي: الموضع الذي يسيل فيه الماء، والمفرج بين الجبلين)، (أودية) كوى (وادي) د، (وادي): نهو شويتنه تاوی پيدا ده‌روات، دۆل و، شیوو، هه‌ر دابراوايه‌ک له نیوان دوو چیااندا پیتی ده‌گوتری: (وادي).

(مَطْرًا): واته: ناومان بو ده‌بارینی، ده‌گوتری: (يَوْمَ مَطَرٍ وَمَاطِرٍ وَمُمْطِرٍ، وَوَادِي مَطِيرٍ، أَي: مَمْطُور، مَطَرٌ فِي الْخَيْرِ، وَأَمَطِرُ فِي الشَّرِّ)، ده‌گوتری: پۆژیکی (مَطِيرٍ وَمَاطِرٍ وَمُمْطِرٍ)، هه‌ر سیکیان به مانای ناودارن، مه‌رج نیه ته‌نیا باران و به‌فر و ته‌رزه بن، پۆژیکی که تاوی تیدا له ئاسماندا ده‌خزی، ده‌گوتری: (وادي مَطِيرٍ) شیویکی باراناوی، (مطر) بو چاکه‌و پتته‌هاتی باش و، (أمطر) بو خراپه‌و پتته‌هاتی به‌د به‌کاردی.

(مَكَّنَّهُمْ): (المكان: الموضع الحايي للشيء، مَكَّنْتُهُ وَمَكَّنْتُ لَهُ فَتَمَكَّنَ)، واته: توانام پيدا، هه‌ردووکیان یه‌ک مانایان هه‌یه، (مَكَّنْتُهُ وَمَكَّنْتُ)، توانادارم کردو، ده‌سترۆیشتوووم کرد، (فَتَمَكَّنَ)، واته: ده‌سترۆیشتوو بوو، تواناداربوو.

(جَعَلُوا نَجَاتَهُ): واته: نکووییان ده‌کرد، (الجُودُ: نَفِي مَا فِي الْقَلْبِ إِثْبَاتُهُ، وَإِثْبَاتٌ مَا فِي الْقَلْبِ نَفِيُهُ)، (جُود): نه‌وه‌یه که شتیک له دلدا چه‌سه‌پان، تو لایبه‌ری، یاخود شتیک له دلدا نه‌بن، تو بیچه‌سیپتی، واته: نکووییکردن، ئنجا نکووییکردن له بوون یان له نه‌بوون، له بوونی شتیک، یان له نه‌بوونی شتیک، واته: دان پيدا نه‌هتینان، شتیک بزانی وابه‌و دانی پیدانه‌هینتی، یاخود شتیک بزانی واینه، که چی دانی پيدا نه‌هینتی که‌وانیه.

(وَحَاقَ بِهِمْ): (حَاقَ): أي: نَزَلَ بِهِمْ، وَأَصَاتِهِمْ، أَوْ أَحَاطَ بِهِمْ)، (حَاقَ): به‌مانای دابه‌زی، تووشی بوو، دابه‌زیه سه‌ری، هه‌روه‌ها (حاق): که‌مارۆیداو ئابلوو‌قه‌یدا، به‌هه‌ردوو واتیه‌که دی.

(وَصَرَفًا): (أَي: نَوَعْنَا، جَوْرًا وَجَوْرَمَانَ كَرَدَ، ده‌گوتری: (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ، أَوْ إِبْدَالُهُ بِغَيْرِهِ، وَالتَّصْرِيفُ: كَالصَّرْفِ إِلَّا فِي التَّكْثِيرِ، وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ

هُوَ صَرْفُهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ، (صَرْف): بىرىتە لەوھى شتىك لە ھالىكەوھ بگۆرى بۆ ھالىكى دى، ياخود بىگۆرى بە شتىكى دىكە، ئەو لابەرى و ھالىكى دىكە بھىتىھ جىي، (تَصْرِيف) ىش ھەك (صَرْف) واىھ، بە ماناى گۆرىن و لادان دى، بە لَام (تَصْرِيف) بۆ زۆرىيھ، (صَرْف) و (صَرْف)، ئەگەر بە زىاد كراو (مَزِيد) بى، مانا كەى بەھىزتر دەبى، ھەك (قَتَلَ، وَقْتَلَ)، (تَصْرِيفُ الرِّيَاحِ) ئەوھىھ كە بايھ كە لە ھالىكەوھ بگۆرى بۆ ھالىكى دىكە، بە لَام ھەك لە جىي دىكە ش گوتومە: بەس ئەوھ نىھ، لە ھالىكەوھ بۆ ھالىكى دىكە بى، بە لكو لە پووى چۆنەتتېھوھو، لە پووى چەندىتتېھوھو، لە پووى ئەو لايھوھ كە لىي ھەلدەكات.

(قُرْبَانًا): (الْقُرْبَانُ: مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ)، (قُرْبَان): ھەر شتىكە مرؤف پىي لە خوا نىزىك بى و، خووى پى لە خوا نىزىك بخرىتەھو، (وَصَارَ فِي التَّعَارُفِ اسْمًا لِلنَّسِيكَةِ الَّتِي هِيَ الذَّبِيحَةُ وَجَمْعُهَا: قَرَابِينٌ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، (قُرْبَان): لە زاراوھى شەرعدا، ناوھ بۆ سەر بىرىنى ناژەلىك كە بە (قَرَابِين) كۆدەكرىتەھو، جارى واىھ (قُرْبَان) بۆ تاك و بۆ كۆش بە كاردى، كە لىرەدا دەفەر موى: (قُرْبَانًا آلِهَةً)، واتە: پەرستراوانىكى خو پى لە خوا نىزىك خراوھ.

(سَكَلُوا عَنْهُمْ): (صَلَّ الشَّيْءُ: صَاعٌ وَهَلَكٌ، يُضَلُّ صَلَالًا)، (صَلَّ الشَّيْءُ): واتە: شتەكە ون بوو، بزىبوو، لەبەىن چوو، (يُضَلُّ صَلَالًا) ون دەبى، ون بوون، دەگوتى: (أَرْضٌ مَضَلَّةٌ وَمَضَلَةٌ، بِالْفَتْحِ وَالْكَسْرِ يُضَلُّ فِيهَا الطَّرِيقُ)، زەوييھكى (مَضَلَةٌ) يان (مَضَلَةٌ) بە سەر (فتح) يان بە زُيْر (كسرة)، زەوييھك رىي تىدا ون بكرى، واتە: قووچكەو نىشانەى واى لى نەبن، بكرىنە نىشانە بۆ رىيھ كە.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

سەرەتا دە‌لێین: تیمه به‌سه‌رهاتی گه‌لی عادمان له‌ سووره‌تی (هوود)دا، به‌ ته‌فصیلاً توێژیوه‌ته‌وه، له‌وێ ڕه‌چه‌له‌کی هوود، ڕه‌چه‌له‌کی گه‌لی عاد، درێژه‌ی به‌سه‌رهاتی هوود **الْأَنْفَاطِ** له‌گه‌ڵ گه‌لی عاددا، هوود چی پێگوتن و نه‌وان چۆنیان وه‌لام دایه‌وه؟ پاشان چۆنیه‌تی سزاداری گه‌لی عاد، به‌و بایه، له‌وێ به‌ ته‌فصیلاً باسمان کردوه، لێره‌دا هه‌ر له‌ قه‌ده‌ر چه‌مک و واتای گشتیی نایه‌ته‌کان، باسی ده‌که‌ین، به‌لام که‌سیک بیه‌وێ درێژه‌ی به‌سه‌رهاتی هوود **الْأَنْفَاطِ** له‌گه‌ڵ گه‌له‌که‌ی عاددا، بزانی ده‌بێ بگه‌رێته‌وه بۆ ته‌فسیری سووره‌تی (هوود)، له‌وێ نه‌و به‌سه‌رهاته‌مان به‌ وردیی هێناوه، خوا **عَلَّمَ** ده‌فه‌رموێ: **﴿وَأَذَكَّرْنَا عَادَ إِذْ أَنْذَرْنَا قَوْمَهُمُ بِالْأَنْفَاطِ﴾**، هه‌روه‌ها براهه‌که‌ی عاد، یاد بکه‌وه! که‌ خه‌له‌که‌ی خۆی له‌ نه‌حقاف ترساند، هۆشداریی پێدان و ڕیای کردنه‌وه، **﴿وَأَذَكَّرْنَا﴾**، هه‌م به‌ مانای بیهێنه‌وه بێر خۆت، هه‌م به‌ مانای باسی بکه، دێ، چونکه (ذکر) به‌ مانای هێنانه‌وه یاد، دێ و، به‌ مانای باسکردنی زمانیش، دێ، باسی براهه‌که‌ی گه‌لی عاد بکه، که‌ هوود **الْأَنْفَاطِ** بووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ ڕه‌چه‌له‌کدا له‌وان بوو، یاخود یادی بکه‌وه که‌ خه‌له‌که‌ی و گه‌له‌که‌ی خۆی له‌ نه‌حقاف که‌ شوێنێکی جوگرافیسی زانراوه، شوێنێکی ملاویسی بووه، نه‌و خه‌له‌که‌ی لێ ژیاون، **﴿وَقَدْ خَلَّتْ الْأَنْدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾**، له‌ حالیکدا که‌ وریاکه‌ره‌وه و ترسینه‌ره‌کان له‌ پێش دوو ده‌سته‌وه‌وه، له‌ دوايه‌وه ڕابردبوون، واته: له‌ پێش ده‌سته‌یه‌وه (که‌ لێی نزیک بوون)، یان له‌ دوايه‌وه (که‌ لێی دوور بوون)، نه‌وه‌ش له‌ ڕووی کاته‌وه، یاخود له‌ ڕووی جوگرافیسه‌وه، که‌ لێی نزیک بوون بۆ وینه: گه‌لی (سبأ)و، گه‌لی (تُبَع) له‌ یه‌مه‌ن، نه‌وانه‌ش که‌ لێی دوور بوون، وه‌ک گه‌لی ليووط و گه‌لی نووح و، گه‌لی فیرعه‌ون له‌ میصر، نه‌گه‌ر له‌ پێش نه‌وه‌وه بووبن، به‌لام واپێده‌چی گه‌لی عاد

له پیش وان دا بوو بی و، ده بی مه بهست نه و گه لانه بی که له پیش نه واندا فه وتاون.

تنجا چ له رووی کاتوه، لیان نیزیک یان دوور بووین، هه ندیکیان نیزیک و، هه ندیکیان دوور، چ له رووی شوینی جوگرافییه وه، هه ردووکیان ده گریته وه، ﴿أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾، خه لکه که ی خووی ترساندو هوشاردی پیدان، تنجا تایا وریاگردنه وه و ترساندنه که ی نیوه رۆکه که ی چی بوو؟ بریتی بوو له وه: جگه له خوا مه پهرستن، ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، به دلنایای من مه ترسیی نازاری رۆژیکی مه زئم، لیان هه یه، تایا نه وان چیمان وه لأم دایه وه؟

﴿قَالُوا أَجِئْنَا بِتَأْفُكِكَ عَنَّا لَهَيْتَنَا﴾، گوئیان: تایا هاتوو یه لمان، تا کو له په ستراره کاغمان لمان بده ی و هه لمان بگریه وه وه، دوورمان بخه یه وه، له وه هه قه ی تیمه له سه رینی، بو نه و ناهه قیبه ی تیمه ی بو ی بانگ ده که ی؟!، ﴿فَأَنبَأْنَا بِمَا تَعْبُدُونَ إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾، ته گه ره له راستانی، نه وه ی به لیتمان پی ده ده ی و هه ره شه مان پی لی ده که ی، بو مان بینه.

﴿قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ﴾، (هوود) فه رمووی: زانیاری ته نیا له لای خوا یه، واته: زانیاری کاتی هاتنی نه و سزایه، ته نیا له لای خوا یه، ﴿وَأُنَبِّئُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ﴾، نه وه ش که پیمدا ره وانگروه، پیتان راده گه یه نم، ﴿وَلَنَكْفِيَنَّ أَزْرَٰكُكُمْ مَّوْمًا يَّجْهَلُونَ﴾، به لأم به راستی به کو مه لیکنان ده بینم، نه فامی ده که ن.

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أُوْدِيِّنِهِمْ﴾، تنجا کاتیک بینیان له شیوه ی هه ور یکدا، به پانی به ره و شیوو دۆله کانیان ده هات، نه و ناوچانه ی که تیدا نیشته چی بوون، ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطْرًا﴾، (خه یا لپلایان کرد)، گوئیان: نه وه هه ور یکه ناومان بو دده به زینی، ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، (هوود علیه السلام) پی گوئی، یان به زمانی حال، پیتان گوئرا، یان خوی په ره ردگار پی فه رموون: به لکو نه وه نه وه یه که په له تان لی ده کرد، نه وه نازارو سزایه، ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بایه که نازاریکی به تیش و ژانی تیدایه.

﴿ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا ﴾، به فرمانی په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیگ وێران ده‌کات، له‌به‌ین ده‌بات، ﴿ فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَكِنُهُمْ ﴾، به (ف)ی به‌دو‌هاتن (تعقیب): به‌کسه‌ر دوا به‌دوای ئەوه وایان لی‌هات، ته‌نیا خانوو‌ه‌کانیان ده‌بی‌زان، نه‌ده‌بی‌زان جگه‌له‌خانوو‌به‌ره‌کانیان، واته: قه‌به‌ر بوون، وه‌ک کورده‌واری ده‌لێن: ﴿ چۆن‌که‌که‌کوژیان نه‌ما، ﴾ ﴿ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴾، هه‌ر به‌و جو‌ره‌کو‌مه‌لی تاوان‌باران سزا ده‌ده‌ین.

که‌واته: ئە‌ی تاوان‌بارانی پو‌ژگاری پی‌غه‌مه‌ر ﷻ و دوا‌ی ئە‌و‌یش! ئی‌وه‌ش بترسین که‌هه‌مان سزاتان بو‌ی.

﴿ وَلَقَدْ مَكَنْتَهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ ﴾، به‌دنیایی ئە‌وامان ده‌ست‌پو‌شیتوو کردبوو، توانادارمان کردبوون، له‌حالی‌که‌داو به‌شێ‌وه‌یه‌ک که‌ئێ‌وه‌مان تێ‌دا توانادارو ده‌ست‌پو‌شیتوو نه‌کردوه، ﴿ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً ﴾، بیستن و چاو‌ه‌کان و عه‌قله‌کانی‌شمان پێ‌دا‌بوون، ﴿ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ ﴾، به‌لام بیستنیان و چاو‌ه‌کانیان و عه‌قله‌کانیان هێ‌چ سوودی پێ‌نه‌که‌یاندن، ﴿ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ﴾، به‌هۆی ئە‌وه‌وه‌که‌نکوو‌لییان له‌نیشانه‌کانی خوا ده‌کرد، ئە‌گه‌ر کوفر چوو‌ه‌ئێ‌و عه‌قل و دلی مرو‌ژه‌وه، هه‌سته‌وه‌ره‌کانی مرو‌ف له‌به‌رانه‌ر ناسینی حه‌ق‌دا، له‌کار ده‌که‌ون، ﴿ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِآيَاتِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾، سه‌ره‌نجام ئە‌وه‌ی گالته‌یان پێ‌ده‌کرد، گه‌مارۆی دان و ده‌وری دان، سزایه‌که‌دابه‌زیه‌سه‌ریان.

ئنجا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ ﴾، به‌دنیایی تاوه‌دانییه‌کانی دیکه‌ده‌وری ئی‌وه‌مان له‌به‌ین بردوون، ﴿ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لِمَهُمْ لِيُجْهَرُوا ﴾، نیشانه‌کانی‌شمان بو‌جو‌راو جو‌رکردن (به‌زو‌ر جو‌ر نیشانه‌کانی خو‌مان، مو‌عجیزه‌کان و ئایه‌ته‌خو‌په‌راوه‌کانی خو‌مانان بو‌خسته‌ن‌پوو)، به‌لکو‌بگه‌رێ‌نه‌وه، (واز له‌خرابه‌بینن و بو‌چاکه‌بگه‌رێ‌نه‌وه بو‌لای خوا).

﴿ قَالُوا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً ۗ ﴾، ئەوانەى لە جىاى خوا بە پەرستراویان گرتبوون، بۆ ئەوەى لە خوايان نزیك بخەنەوه، دەبووايه سەریان بخەن و پشتیان بگرن، ﴿ بَلْ سَأَلُوا عَنْهُمْ ۗ ﴾، بە ئەكو لە كاتى تەنگانەدا لىيان ون بوون، شوین بزر بوون، ﴿ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۗ ﴾، ئەوش درۆیه كەیان بوو و ئەوەى هەڵیاندهبەست (بە ناوى خواوه)، [گوايه: ئەوانه پەرستراون و، شەفاعەت و تگاو پەجایان بۆ لەلای خوا دەكەن و، لە خوايان نزیك دەخەنەوه]، وهك لە سوورەتى (الزمر)دا، دەلن: ﴿ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ ۗ ﴾، بەس بۆیه دەیانپەرستین لە خوامان نزیك بخەنەوه.

ئىجا ئەو درۆیهى دەیانکردو ئەوەى بە ناوى خواوه هەڵیاندهبەست، ئەوهیان لى ون بوو، ئەوش سەرەنجامه كەیان بوو.

خوا ﴿﴾ سەرەنجامى ئىمه خىر بكات، بەهۆى ئەوهوه، كە گوئى دەگرين بۆ بانگه‌وازو پەيامى خوا، بە دل و گيان لە باوهشى دەگرين، هه‌ولده‌دهين لى تىبكه‌ين و، كارى پى بكه‌ين.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

هوودی برای گه‌لی عاد، خه‌لکه‌که‌ی خو‌ی که له له‌حقاف (بیابانی لماویسی) دا نیسته‌جی بوون، هوشیار کرده‌وه که ته‌نیا خوا به‌رستن، که‌چی ئه‌وان به‌سه‌ر سوپمان و په‌خنه‌وه، گوتیان: ئایا هاتووی که له به‌رستراوه‌کانمان لامان بده‌ی؟ ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی سزمان بو بینه، ئه‌ویش گوئی: من ته‌نیا په‌یامی خواتان پی‌ ده‌گه‌یه‌نم و، کاتی هاتنی سزاش به‌س خوا ده‌یزانی، به‌لام من به نه‌فامتان تیده‌گه‌م:

خوَا ﴿١٠﴾ دَه‌فَه‌رَمَوِیْ: ﴿وَأَذْکُرْ أَمَّا عَادٍ إِذْ أَنْذَرْتَهُمْ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا يَتَّبِعُوا إِلَّا اللَّهَ إِنْ أَنْفَ عَنَّا عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ. وَلَنْ كُونَ أَرْسَلَكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿١٣﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له یازده برگه‌دا:

۱- ﴿وَأَذْکُرْ أَمَّا عَادٍ﴾، باسی برای عاد بکه، یاخود: یادی برای عاد بکه‌وه، وشه‌ی (وَأَذْکُرْ) هم باسکردنی زمان، ده‌گه‌یه‌نی: باسی بکه به زمان و بیگیره‌وه، هم بو یاد کردنه‌وه‌ی به دل و عه‌قلیش به‌کاردی، ﴿أَمَّا عَادٍ﴾، برابه‌که‌ی عاد، مه‌به‌ست پی‌ی هووده ﴿الْحَافِیة﴾ هه‌رچه‌نده له‌م سووره‌ته موباره‌که‌دا، ناوی نه‌هاتوه، به‌لام له سووره‌تی (الأعراف) دا: ﴿وَإِلَّا عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يُقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦﴾﴾ (الأعراف، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الشعراء) دا، خوَا ﴿١٠﴾ باسی کرده‌وه، له سووره‌تی (هود) یش دا، که هه‌ر به ناوی هووده‌وه‌به ﴿الْحَافِیة﴾، لیزه‌دا که خوَا ﴿١٠﴾ دَه‌فَه‌رَمَوِیْ: باسی برای عاد بکه، برای

گهلی عاد، واته: ئەو پێغه‌مبەرەیان **الْحَمَلَةُ**، که له ڕەجەلەک و تۆرەمەیی خۆیانەو، لەبەر ئەوەش که پێشتر باسکراوه ناوی هۆدە، لێرەدا بە پێویست نەزانراوه.

ئەوه که دەفەرموئ: ﴿أَنَا عَادٌ﴾، (الأخ: المِشَارِكُ فِي نَسَبِ الْقَبِيلَةِ)، برا: له ڕووی ڕەجەلەکی هۆزەوه هاوبەشیان بووه، دەگوێرئ: (أَخُو قُلَانٍ، أَوْ أَخُو نَيْبِي قُلَانٍ)، هەروەها (أخ) بۆ هاوێڵەتیی بەکاردهێ، (الأخ: الصَّاحِبُ الْمُسْلِمِ)، برا: هاوێڵیک هەمیشە پەبووست بۆ بە کەسێکەوه، یان بە کۆمەڵیکەوه، واته: ئەو کەسەیی هەر له گەڵ گەلە کەیی خۆی (عاد)دا بووه، ئنجا چ باسکردنەکه مەبەست پێی باسکردنی بە زمان بۆ، چ یاد کردنی بە دۆ بۆ، خوا **سُبْحَانَكَ** دەفەرموئ:

(۲) - ﴿إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾، کاتیک خەڵکە کەیی خۆی له ئەحْقَاف وریا کردەوه، (إِذْ) لێرەدا (اسْمٌ لِلزَّمَانِ الْمَاضِي)، ناوه بۆ کاتی ڕابردوو، یاد بکەوه! کاتیک که گەلە کەیی خۆی ترساندو، هۆشیاری کردنەوه، (بِالْأَحْقَافِ)، که له (أَحْقَاف) بوون، (أَحْقَاف) پێشتر گوێمان: کۆی (حِقْف) ه، (وَالْحِقْفُ: الرُّمْلُ الْعَظِيمُ، أَوْ الرُّمْلُ الْمَائِلُ، أَوْ الرُّمْلُ الْمُسْتَقْبِلُ)، بە تەپۆلکە یه کی ملی مەزن، یان تەپۆلکە یه کی لم که لاریبوو بیتتەوه، یان درێژبوو بیتتەوه، دەگوێرئ، (حِقْف) پش کۆیه کەیی (أَحْقَاف) ه، دياره ئەو شوێنەیی گەلی عادی لێ بووه، تەپۆلکەیی ملاوی لێ بوون، تەپۆلکە کانیشت درێژو لاریشت بوون، تەپۆلکەیی لم، زیاتر بەهۆی باوه، که با لم دێنئ و ڕایدەمالت لێ شوێنیکەوه و کۆی دەکاتەوه، له شوێنیکدا بلأوی دەکاتەوه، دروست دەبن.

(۳) - ﴿وَقَدْ خَلَّتْ الْأَنْدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾، له حالیکدا که ترسینەرەکان، (مەبەست پێیان پێغه‌مبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وریاکەرەوه کانیان تێبەریبوون، گوزەراریبوون له پێش هەردوو دەستیەوه و له دواشیەوه:

أ- له پێش دوو دەستیەوه له ڕووی کاتەوه، واته: نزیکی له کات و سەردهمی خۆیان، ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾، واته: دوور له کات و ڕۆژگاری ئەوان، ئەوه له ڕووی کاتەوه.

ب- دەشگونجى مەبەست پىتى لە رووى جوگرافىيەوہ بى، واتە: ھەم لە پىشپەوہ، ھەم لە دوایەوہ، پىغەمبەرانى دىكە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پابرد بوون، بۆ گەل و كۆمەلكاكانى دىكەدا، نىردرابوون.

ج- دەشگونجى مەبەست لە پىش دەستى و لە دوایەوہ، مەبەست پىتى چوار دەورە بى، نەك تەنيا پىشەوہو دواوہ بى، بەلكو مەبەست چوار دەور بى، ئەم تەعبىرە لە قورئاندا بەو واتا بەش بەكارھاتوہ، واتە: لە ھەر چوار دەوریدا، پىغەمبەرانى دىكە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ كۆمەلكايەكانى دىكە نىردرابوون.

وشەى (النُّذْرُ: جَمْعُ نَذَاةٍ)، واتە: ورياكردنەوہ، يان (نذر) كۆى (نذير) ھو مەبەست پىتى ئەو پىغەمبەرانەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە ئەركيان ورياكردنەوہى خەلك و وشياركردنەوہو ترساندن و ھۆشدارى پىدائانە، كە خەلكينە! تىوہ دەبى بزانن كە لەم سەر زەوييەدا، دانراون، بۆچى دانراون و، چى چاوەرپىتان دەكات؟ ئنجا با بزانين تىوہ پۆكى پەيامەكەى چى بوو؟

۴- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا بَعْضًا﴾، (ھوود **الْحَقْلَا** پىتى راگەياندن بە گەلى عاد)، كە جگە لە خوا مەپەرستن، ﴿الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا بَعْضًا﴾، ئەمە روونكردنەوہى ئىنزارەكەيە، ئەو ترساندن و ئاگاداركردنەوہيە برىتى بوو لەوہ كە پىتى راگەياندن، جگە لە خوا مەپەرستن.

۵- ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، من مەترسى نازارى پۆژىكى مەزىم لىتان ھەيە، ياخود لىتان دەترسىم لە نازارى پۆژىكى مەزىم.

﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ :

أ- دەگونجى مەبەست پىتى ئەو نازارە بى، كە لە پۆژىكدە دى، كە تىيدا بنپرو قەلاچۆ دەكرىن.

ب- دەشگونجى مەبەست پىتى نازارو سزاي پۆژى قىامەت بى، كە ھەردوو كىشيانيان بۆ مسۆگەر بوون، ھەم سزاي دنيايان، دوايى بۆ ھاتوہو، بە تەكيد سزاي پۆژى دوايش

چاوہر پیمانہ دکات، بویہش دہفہ رموی: ﴿يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، رُوژِکی مہزن، چونکہ ئەو شتانەیی لەو رُوژەدا روو دەدەن، کارەساتی گەورەن، رووداوی گەورەن، ئەو ھەموو مرؤفانە زیندوو دەکرێتەو، دادگایی دەکرین و، کۆدەکرێتەو، دەھێترین، ئنجا دواپی پاک و پیسیان لیک جیادەکرێتەو، برواداران بۆ بەھەشت بەرپی دەکرین و، بیبروایان و دەغەلەکان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بەرھو دۆزەخ، بەرپی دەکرین، رُوژِکی مەزنە، ئنجا ھوود عَلَيْهِ السَّلَام کہ ئاوی پێراگەیاندن، با بزانی ئەوان چییان گوت؟

(۶) - ﴿قَالُوا أَجِئْنَا بِتَأْفِكِنَا مِنَ الْمَهْتِنَا﴾، گوتیان: ئایا ھاتووێ لەمان تاکو لە پەرستراوە کائمان لەمان بەدی؟ ئەم پرسیارکردنە، بۆ نکوولیی لیکردنە (أَجِئْنَا)، ئایا ھاتوو بۆ لەمان، ﴿بِتَأْفِكِنَا مِنَ الْمَهْتِنَا﴾، تاکو لەمان بەدی لە پەرستراوە کائمان و ھەمانگێرێتەو؟ ئەو بانگەوازی پێشتر بانگەوازی پێ نەکرابوو، چوینراوە بە ھانتی ھاتووێتەو، کہ پێشتر لەو شوێنە نەبوو، (أَجِئْنَا)، واتە: پێشتر لەوێ نەبوو، ئەگەرنا، ھوود عَلَيْهِ السَّلَام ھەر لە ئێویاندا بوو، بەلام لەو روووەوە کہ پێشتر ئەو بانگەوازی نەبوو، ئەو پەيامەیی پێ نەبوو، چواندووینا بە کہ سێکەوہ کہ لەوێ نەبووین و تێستا ھاتین بۆ لایان.

(أَجِئْنَا)، خویندراویشەتەو: (أَجِئْنَا)، واتە: بە ھەمزەش خویندراوەتەو بە یائیش خویندراوەتەو، کہ دەلین: (لَتَأْفِكُنَا)، دەلن: (الْأَفْكَ: يَفْحُحُ الْهُمَزَةَ: الصَّرْفُ، وَأَرَادُوا بِهِ تَرْكُهُنَّ) (أَفْكَ)، یانی: لادان، (لَتَأْفِكُنَا)، لەمان بەدی، یانی: بۆ تێمە ھاتوو تاکو وازبێنین لە پەرستراوە کانی خویمان.

(۷) - ﴿قَالُوا يَا مَعْزُومَاتُ﴾، ئەوہی بە ئێنمان پێدەدەیی، بۆمان بێنە، ھەلبەتە ئەوان ھەرەشەیان لێکراو، ھوودیش بە ئێنی پێداون، کہ ئەگەر دەست لە ھاوبەش بۆ خوادانان، ھەلنەگرن، خوا لە دنیا دا سزایان دەدات، ھەلبەتە پێشگوتوون: سزای رُوژی دواپیش چاوہر تانە، بەلام لەبەر ئەوہی ئەوان بروایان بە رُوژی دواپی ھەر نەبوو، باسی ئەوہیان ھەر نەکردو، ئەوہی کہ ئەوان مەبەستیان بوو، لە رستەیی: ﴿قَالُوا يَا مَعْزُومَاتُ﴾، ئەوہی بە ئێنمان پێدەدەیی بھێنە، سزای دنیا پی بوو، چونکہ بروایان بە قیامەت ھەر نەبوو، بەلام

زانیویانه که له دنیا دا، ده‌گونجی سزاو به‌لا بیی، لیره‌دا که ده‌لین: (فَأَيُّهَا)، تم (ف) یه، بۆ لقی لیکردنه‌وه‌یه: (فَرَعُوا عَلَيْهِ هَذَا الطَّلَبَ تَعْرِيفًا بِالتَّكْذِيبِ)، نه و داواکاریه‌یان لیکردۆته‌وه و هک له‌به‌ر رهاویشتن، به‌وه که تۆ راست ناکه‌ی، نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی نه‌وه‌ی به‌لینمان پی‌ده‌ده‌ی، نه‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌ی پی له تيمه ده‌که‌ی، بۆمان بیته.

۸- ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، نه‌گه‌ر تۆ له راستانی، پیتش به‌کناره (کنایه) و له‌به‌ر رهاویشتن، گوتوو یانه: تۆ راست ناکه‌ی، به‌لام دوایی گوتوو یانه: ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، نه‌گه‌ر تۆ له راستانی، واته: تۆ راست ناکه‌ی، بۆیه تهمه به‌راشکاوی تۆمه‌تبار کردنی هه‌وده ﴿الْحَقِّ﴾ به‌وه‌ی که راستیان له‌گه‌لدا ناکات و، له خووه قسه‌یه‌ک ده‌کات! تنجا بابزاین هه‌ود ﴿الْحَقِّ﴾ له به‌رانبه‌ر نه‌و تۆمه‌تبارکردنه‌ی نه‌واندا، له به‌رانبه‌ر نه‌و شیوازه بی نه‌زاکه‌ته‌ی نه‌واندا، چی ده‌لن؟

۹- ﴿قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، هه‌ود ﴿الْحَقِّ﴾ فه‌رمووی: زانیاری ته‌نیا له‌لای خواجه، (العِلم) که نه‌لیف و لای ناساندنی له‌سه‌ره، بۆ (عهده) واته: زانیاریه‌که، زانیاری هاتنی کاتی نه‌و نازارو سزایه، ته‌نیا له لای خواجه، یاخود مه‌به‌ست له (عِلم) زانیاریه به‌نادیاره‌کان، (العِلم بِالْمَغْیِبَاتِ)، واته: زانیاری شته‌په‌نه‌انه‌کان، که په‌کیان بریتیه: له کاتی هاتنی نه‌و سزاو نازاره بۆتان، ته‌نیا له لای خواجه ﴿الْحَقِّ﴾.

۱۰- ﴿وَأُتْلَفَكُمْ مَا أُرْسَلْتُ بِهِ﴾، نه‌وه‌ی پیتی نیراوم، پیتان راده‌گه‌یه‌نم.

(وَأُتْلَفُكُمْ) خوتیندراویشه‌ته‌وه: (وَأُتْلَفُكُمْ)، واته: من نیردراوم که په‌یامی خواتان پی رابکه‌یه‌نم و هۆشداریتان پی بده‌م، بتانترستیم، نه‌هاتووم که کاتی هاتنی نه‌و سزاو به‌لایه‌تان بۆ ده‌ریخه‌م، نه‌وه‌ نه‌رکی من نیه.

۱۱- ﴿وَلَكِنِّي أُرْسَلْتُ قَوْمًا جَهْلُونَ﴾، به‌لام من به‌کۆمه‌تیکه‌ی نه‌فامتان ده‌بینم، یان: به‌کۆمه‌تیک ده‌تانینم، که نه‌فامی ده‌که‌ن، لیره‌دا که ته‌عبیره‌که به‌و شیوه‌یه: ﴿وَلَكِنِّي أُرْسَلْتُ قَوْمًا جَهْلُونَ﴾، که ده‌شگونجی فه‌رمووبایه: (وَلَكِنِّي أُرْسَلْتُ قَوْمًا جَهْلُونَ)، وشه‌ی (قَوْمًا)

كە زىياد كراوه، يانى: نەزائىبى بۆتە يەككىك لە راگرەكانى كۆمەل بوونى ئىئوه، ئىئوه كۆمەل ئىكەن نەقامىي دەكەن، نەقامىي بناغەي بوونى ئىئوه يە، نەقامىيە كەشيان لە زۆر روو دەبوو:

۱- لەو روو دەبوو كە هوود **عَلَيْهِ** يەككىك بوو لە خۇيان و زانىوانە و ناسىووانە، كە پىاوى درۆ نىه.

۲- ئەوئەي هوود **عَلَيْهِ** بۆي هىئاون، عەقل و مەنتىقى و زگماكى مروؤف پشتگىرىي دەكەن و پشتراستى دەكەنەو، لەگەلدا جووتن.

۳- باباي عاقل ئاوا بە بىياكىي و بى منەتتىي لەگەل كەسىكدا كە پىامىكى ناوازەي هىئاوه، مامەل ناكات.

۴- خوا **عَلَيْهِ** هىچ كام لە پىغەمبەرانى **عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** هەلنەبزاردون، مەگەر لە ئىئو خەلك و كۆمەلگايەكەي خۇياندا، زۆر هەلگەوتوو بوون لە رووى عەقل و تىگەيشتن و، لە رووى پاكىي پەرىزو، پەوشتى بەرزو، مەعدەنى پاك و چاكەوه.

ئەوانە هەموويان هاندەر بوون بۆ ئەوئەي لىي وردبىنەووه يەكسەر پەرفزى نەكەن، ئىنجا ئەگەر عەقلىان هەبووايە، هەر لە سەرەتاوه جگە لە خوايان نەدەپەرست و، ئەو پەرستراوانەيان نەدەپەرستىن كە يان لە خوار خۇيانەوون كە پەيكەر و دارو بەردو مانگ و خۆرو ئەستىرەكانن، يان وەك خۇيانن، كە مروؤشە تاغووتەكان و حوكمرانە خۆسەپىنەكانن، بۆيە دەفەرموئى: **﴿وَلِكَيْ يَرْتَضَكُمُ قَوْمًا يُجَاهِدُونَ﴾** (تجھلۇن) يش، بە **(فِعْلِ الْمُضَارِعِ)** دىنى، واتە: ئىئوه بەردەوامن لەسەر نەقامىي كردن و، نەقامىي نواندن، رۆژ بە رۆژ يش ئەو نەقامىيە تىئاندا تازە دەپىتەوه.

مهسه لهی دووهم:

کاتیگ سزایه که یان له شیوهی هه وریکدا بینی، که به ره و دۆل و شیوه کانیان دههات، دَلْخُوش بوون، ناوی پتوه بی، به لأم نه و سزایه بوو که به له یان لیکرد بوو، بایه کی ویرانکه رو فه و تینه ر بوو، که سه ره نجام به سه خانوو به ره کانیان به چۆنسی مانه وهو، قره بر بوون:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطِرٌ نَّانَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٥﴾﴾

شیگردنه وهی ئهم دوو ئایه ته، له ههشت برگه دا:

١- ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا﴾، کاتیگ که بینیان وهک هه وریکی پان، وشه ی (رأوه) راناوه که ی ده چیتته وه بۆ نه و نازاره به لئندراوه، (العذاب الموعود)، یاخود: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ﴾، راناو بۆ چوو وه، پێشتر باس نه کراوه و، ده گونجی بۆ نازاره به لئندراوه که به چیتته وه، ده شگونجی بۆ باس نه کراویک به چیتته وه، که دوا یی وشه ی (عارضًا)، پرووی ده کاته وه چیه؟ (ف) یه که ی سه ر (فَلَمَّا) ش بۆ لق لیکردنه وه یه له قسه کانی پێش: (أي: فَلَمَّا أَرَادَ اللَّهُ عِقَابَهُمْ، أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ رِيحًا فِي صُورَةِ سَحَابٍ، فَلَمَّا رَأَوْهُ سَحَابًا، قَالُوا: هَذَا عَارِضٌ مُّطِرٌ نَّانَا)، کاتیگ خوا ویستی سزایان بدات، بایه کی بۆ ناردن له شیوه ی هه وریکدا، کاتیگ وهک هه وری بینیان، گووتیان: ئهمه هه وریکه تاومان بۆ ده بارین، نه و رستانه ش بۆیه قریتتارون، چونکه به سه لیه ده زانرین.

٢- ﴿مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيهِمْ﴾، پرو به پرووی دۆل و شیوه کانیان دئی، (العارض: السحاب المُعْتَرِضُ جَوَّ السَّمَاءِ أَي: رَأَوْهُ كَالْعَارِضِ)، (عارض): بریتیه له و هه وه ی که جهووی ئاسمان دا ده گری و پێیدا بلاو ده بیتته وه، واته: دیتیان له شیوه ی هه وردا، ئه گه رنا هه وری نه بووه،

که ده فهرموی: ﴿مُسْتَقْبَلِ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾، (استقبال): برتیه له ږوو کردن به‌رهو لای شتیک، واته: هه‌وره‌که‌یان بینی ده‌ږویی و ده‌هات، ږووبه‌ږووی دۆل و شیوه‌کانیان.

(أودية) کوی (وادی)ه، وهک (أودية) کوی (نادی)، دۆل و شیوه‌که‌ش مه‌به‌ست پی‌نی نه‌و شوینه‌یه، نه‌و خه‌لکه‌ لیبوون، چونکه‌ نه‌وان ده‌شت و بیابان و چیاو چو‌لیشیان هه‌بوون، (أودیتهم) واته: نه‌و شوینه‌یه نه‌وان لیبوون، که زۆرجار به‌و شوینه‌ی هۆزیک، یان خه‌لکیک تیدا نیسته‌جی بوون، گوتراوه: (وادی)، مه‌رجیش نیه شیونک بی و ناوی پيدا هاتب.

نجا کاتیک ناویان بینی:

(۳) - ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرًا﴾، گوتیان: نه‌مه هه‌وریکه‌ ناو دابه‌زینه‌ره بۆمان، (مُطَر: إِسْمٌ فَاعِلٍ مِنْ أَمْطَرَ)، (أَمَطَرَ) واته: بارانی باراندو، ناوی دابه‌زاند، (هذا عارض مُّطَرًا) واته: نه‌مه هه‌وره دابه‌زینه‌ری ناوه بۆمان.

(۴) - ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، به‌لکو نه‌وه نه‌وه‌یه، که په‌له‌تان لیکرد، نه‌مه: (مَقُولٌ قَائِلٍ مَحْذُوفٍ)، گوتراوی بی‌زه‌رنکی فرتیزاوه، نجا یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه خوا ﴿فَهَرَمُوهِ قِي﴾، یاخود هه‌ود ﴿الْقَلْبُ﴾ گوتوویه‌تی، یاخود فریشته‌کان گوتوویانه، گرنگ نه‌وه‌یه نه‌م ته‌عبیره: ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، واته: نه‌مه نه‌و سزایه‌یه، که په‌له‌تان له هاتنی ده‌کرد.

(۵) - ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بایه‌که نازاریکی زۆر به‌تیش و ژانی تیدایه، لیره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، (عذاب) کراوه به‌شته تیکراو (مَطْرُوف) ده‌که‌و، (ریح) کراوه به‌شتتیکراو (ظرف)، بایه‌که نازاریکی به‌تیشی تیدایه، واته: نه‌و بایه‌ کراوه به‌زه‌رفتیک، وهک تووره‌که‌یه‌ک و، نازاره‌که کراوه به‌نه‌و شته‌ی له‌نیو تووره‌که‌که‌دایه، به‌لام نه‌و بایه‌هه‌ر بایه‌کی ناسایی نیه، به‌لکو نازارو به‌لایه‌کی زۆر به‌تیشی تیدایه.

(۶) - ﴿تَدِيرُ كَلَّ سَوِيٍّ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾، به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیک ده‌فه‌وتینتی، (تَدِيرُ) واته: کاول و ویران ده‌کات، ده‌فه‌وتینتی، ﴿كَلَّ سَوِيٍّ﴾، هه‌موو شتیک، ﴿بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾

رَبِّهَا ﴿﴾ به فرمانی پهروه‌ردگاری، نجا که ده‌فرموی: هم‌موو شتیک کاول و ویران ده‌کات، نه‌دی بوچی زه‌ویی و نه‌و شوینه‌ی که لیشیوون، هم‌مووی ویران نه‌کردوه؟ مه‌به‌ست نه‌وه‌به هم‌موو شتیک که په‌روه‌ردگار فرمووبیتی، ده‌ب ویران بکری، ویرانی ده‌کات، نه‌ک هم‌موو شتیک به‌ره‌هایی، واته: هم‌موو شتیک که په‌یوه‌ندی به‌وانه‌وه هه‌یه، هه‌ر شتیک که ده‌ب بفهوتی، تا‌کو نه‌وانی پی‌وه بفهوتترین، وه‌ک خانوو‌به‌ره‌کانیان و جیکاو ریگه‌کانیان، بو‌یه زانایان نا‌وایان ته‌عبیر کردوه، ده‌لین: ﴿ تَدْمِرْ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا ﴾، (آی: تَهْلِكُ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ شَأْنِهِ التَّدْمِيرُ)، هه‌ر شتیک له‌به‌ین ده‌بات و ده‌فهوتینی که بو‌فهوتان بشن، هه‌ندیکی دیکه گوتوو‌یانه: (كُلُّ شَيْءٍ مُّسْتَعْمَلٌ فِي كَثْرَةِ الْأَشْيَاءِ)، واته: زور شتان له‌به‌ین ده‌بات، هم‌موو نه‌و شتانه‌ی په‌یوستی به‌وانه‌وه، به‌لام به‌ فرمانی په‌روه‌ردگاری نه‌بن، نایکات، وه‌ نه‌بن ته‌ویش به‌بن مؤلت بن.

(ب) ی‌سه‌ر ﴿ بِأَمْرِ رَبِّهَا ﴾، (بَاءُ السَّبْبِ)، بانی هوکاریه، واته: (بَسَبِ أَمْرٍ رَبِّهَا)، به‌هو‌ی فرمانی په‌روه‌ردگاری‌هه‌ که فرمانی پیکردوه.

۷- ﴿ فَاصْبِرُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسْكَنُهُمْ ﴾، سه‌ره‌نجام وایان لی‌هات ته‌نیا خانوو‌به‌ره‌کانیان ده‌بیران، (فَاصْبِرُوا: صَارُوا)، نه‌ک به‌مانای نه‌وه بن به‌لایه‌که، شه‌وی لی‌دبان، نجا پوژئی و ابووبی و پوژیان وا کردبته‌وه، چونکه خوای په‌روه‌ردگار له‌ سووره‌تی (الحاقه) دا، له‌و باره‌وه ده‌فرموی: ﴿ سَحَرَهَا عَلَيْهِمْ سَمِعَ لَيْالٍ وَكَمِينَةَ أَيَّامٍ ﴾، واته: بابه‌که‌ی جهوت شه‌و و هه‌شت پوژان له‌سه‌ر به‌رده‌وام کردن، که‌واته: که ده‌فرموی: ﴿ فَاصْبِرُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسْكَنُهُمْ ﴾، بانی: وایان لی‌هات که ته‌نیا خانوو‌به‌ره‌کانیان ده‌بیران، خو‌تندر‌او‌یشه‌ته‌وه: (لَا تَرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ)، نجا نه‌گه‌ر (لَا يُرَىٰ) بن، واته: بکه‌ره‌که‌ی نادیاره‌و، نه‌و کاته (مَسَاكِنُ) ده‌بیته‌ جیداری بکه‌ر، (تَالِبُ الْفَاعِلِ) و بوردار (مَضْمُوم) ده‌بن، ﴿ فَاصْبِرُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسْكَنُهُمْ ﴾، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ (تَرَىٰ) بخو‌تندر‌بته‌وه: (فَاصْبِرُوا لَا تَرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ)، نه‌و کاته (مَسَاكِنُهُمْ) ده‌بیته‌ به‌رکار (مفعول) ی (تَرَىٰ) و مانایه‌که‌ی نا‌وای لن دئی: وایان لی‌هات تو ته‌نیا خانوو‌به‌ره‌کانیان ده‌بینی.

۸- ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ هەر بەو شیوەیە، کۆمەڵی تاوانباران سزا دەدەین، (أَي: مِثْلَ جَزَاءِ قَوْمِ عَادٍ، نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ الْآخَرِينَ، وَهَذَا تَهْدِيدٌ لِمُشْرِكِي مَكَّةَ وَغَيْرِهِمْ)، واتە: وەك سزای گەلی عاد، تاوانبارانی دیکەش سزا دەدەین، کە ئەمە هەرەشەییە هەم بۆ ئەو کاتە بۆ کۆمەڵگای هاوبەش بۆ خوادانەر کە لە مەككە بوون، هەرودها بۆ هەموو کۆمەڵگایەکانی دیکەش، وەك دوایی باسی دەكەم لە کۆتایی تەفسیری ئەم ئایەتانەدا، زۆر جار توێژەرەوان رەحمەتی خویان لێ بێ، ئایەتەکان تاییبەت دەكەن بە خەڵکی مەككەو، بەئکو زۆر جار بە قورەیشەووە بە دەور و بەریەو، کە لە راستییدا ئەو تەسكردنەوێ چەمک و واتای فراوانی ئایەتەکان، ئایەتەکان چەمک و واتاکەیان فراوانتر، بۆیە نابێ تەسك بکریئەووە بئاخترئە گۆشەییە کەو، کە خوا ﷻ مەبەستی نەبوو!

پێشتریش گوتمان: ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (هود)دا، بە تەفصیل باسی بەسەرھاتی ھوودو گەلە کە (عاد)مان کردو، درێژە ی چۆنیەتیی فەوتانی گەلی عاد، ھەم لە سوورەتی (العاقبة) دا ھاتو، کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بَرِيحٍ سَرَّسَرٍ عَلَيَّو ۖ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَمْعَ لَيَالٍ وَنَحْيَةَ آيَاتِهِمْ خُسُوفًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُخْلِ خَاوِيو ۗ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيو ۗ﴾ العاقبة، دەفەرموێ: وەك بێكە دارخورمای کەوتوو، کەوتنە گۆرێ، ئایا کەسیان لێ دەبینی، مابن؟ کەسیان نەماو قەرەپ بوون.

ھەرودھا لە سوورەتی (فصلت)دا: ﴿فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ ۗ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدِفَهُمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ۗ﴾

ھەرودھا لە سوورەتی (القمر)دا: ﴿كَذَّبَتْ عَادُ فَكَيْفَ كَانَ عَدَاؤِي وَنَدْرُ ۗ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۗ تَزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُخْلِ مُنْقَعِرٍ ۗ فَكَيْفَ كَانَ عَدَاؤِي وَنَدْرُ ۗ وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۗ﴾

مهسه لهی ستیهم:

گهلی عاد توانای زیاتر له هی کۆمه‌لگای پیغه‌مبه‌ریان ﷺ پیدرابوو، عه‌قل و بیست و چاویشیان هه‌بوون، به‌لام لییان به‌هره‌مند نه‌بوون به هۆی نکوویی‌یکردنیان له نیشانه‌کانی خواوه‌و، سه‌ره‌نجام سزای هه‌ره‌شه پینلیکروایان گه‌مارۆی دان:

خوا ﷺ ده‌فه‌رمۆی: ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيْمَا اِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَاَبْصٰرًا وَاَفْعٰدَةً فَمَا اَغْنٰی عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا اَبْصٰرُهُمْ وَلَا اَفْعٰدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوْا بِهِ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۱۶﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایەتە بە پێژه، له پینج بڕگه‌دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيْمَا اِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيْهِ﴾، به‌دنیایی ئەواهان دەست‌پۆشتوو کردبوو، توانادار کردبوو، به‌شێوه‌یه‌ک که‌ ئیوه‌مان تینیدا توانادار نه‌کردوه، (اِنْ) لێره‌دا به‌ مانای (ما) لابه‌ره (مَا النَّافِيَّةُ) یه، واته: (فِيْمَا مَا مَكَّنَّاكُمْ فِيْهِ)، به‌لام (ما) به‌کارنه‌هاتوه بۆ ئەوه‌ی له‌سه‌ر زمان قورس نه‌بێ، ئەواهان توانادارو دەست‌پۆشتوو کردبوو، به‌شێوه‌یه‌ک که‌ به‌ ئیوه‌مان نه‌داوه، یانی: تواناو ئیمکانیه‌ت و دەست‌پۆشتوو ییه‌کمان به‌واندابوو، که‌ به‌ ئیوه‌مان نه‌داوه، ئە‌ی کافرانی رۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئەو کۆمه‌لگا دیاریکراوه! هه‌لبه‌ته‌ ئەوان یه‌که‌مین دویندراوه‌کان بوون، به‌لام چه‌مک و واتایه‌که‌ی ته‌نیا له‌و چوارچێوه‌ی ئەو کات و شوینده‌دا، فه‌تیس ناکرێ، به‌لکو هی ئیستاش دوای ئیستاش ده‌گرێته‌وه، مه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌ک و نیشانه‌یه‌ک هه‌بێ، ناچارمان بکات، بڵین: ته‌نیا مه‌به‌ست پێی کۆمه‌لگای پیغه‌مبه‌ره ﷺ، که‌ لێره‌دا تاکو رادده‌یه‌ک ئەو نیشانه‌یه‌ هه‌یه، چونکه‌ تواناو ئیمکانیه‌تیک که‌ به‌ شه‌ری ئیستا هه‌بانه‌و، کۆمه‌لگاکانی ئیستا، هه‌بانه‌ له‌ هی گه‌لی عاد له‌ هه‌ندیک روه‌وه، یان له‌ زۆر روه‌وه زیاتره، که‌واته: ئەوه‌ به‌سه‌ر کۆمه‌لگاکانی ئیستا ناچه‌سپێ، له‌و روه‌وه ئەو نیشانه‌یه‌ ناچارمان ده‌کات، بڵین: مه‌به‌ست پێی کۆمه‌لگایه‌کی دیاریکراوه، که‌ ئەو کاته قورئانی تیدا دابه‌زێراوه.

که ده شفه رموی: نه و امان ده سترویشتوو کردبوو، له تواناو ده سه لاتیتکدا که تیوه مان تیبدا ده سترویشتوو نه کرده، واته: له شیوه که ی و له جینسه که ی، نه گهرنا ههر خودی نه وه که خوا به گه لی عادی داوه، بنگومان به خه لکتیکی دیکه ی نه داوه، تاکو پیکه وه به راورد بکرین! به لام یانی: له شیوه و جینسه که یدا.

(مَكْنَاهُمْ: التَّمَكُّنُ إِعْطَاءُ الْمَكْنَةِ وَهِيَ الْقُدْرَةُ وَالْقُوَّةُ، وَمَكَّنَ مِنْ كَذَا وَمَكَّنَ مِنْهُ: قَدَّرَ عَلَيْهِ، تَمَكَّنَ): بریتیه له پیدانی (مَكْنَةٌ)، یانی: ده ستلآت و توانا، ده گوتری: (مَكَّنَ مِنْ كَذَا وَمَكَّنَ مِنْهُ: قَدَّرَ عَلَيْهِ) واته: ده ستلآت به سهردا بوو.

۲- ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً﴾، بیست و چاوه کان و عه‌قله کانیشمان بو ره خساندبوون.

تیره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه، (آی: لَمْ يَنْقُضْهُمْ شَيْءٌ مِمَّا يَحْتَا جُؤْنَهُ لِإِذْرَاكِ الْحَقِّ)، واته: هیچ شتیکیان که م نه‌بوو، له‌وه‌ی پیوستیان بوو بو دوزینه‌وه‌ی هه‌ق. خوا ﷻ عه‌قلی پیدابوون، گوئی پیدابوون، چاوی پیدابوون، هه‌موو نه‌و توانایانه‌ی پیدابوون، که په‌کیان له‌سه‌ریان ده‌که‌وئ، بو دوزینه‌وه‌ی هه‌ق و بو په‌بردن به‌هه‌ق، به‌لام له‌به‌ر عینادی و که‌له‌ره‌قیی، له‌به‌ر ده‌مارگیری و، چونکه زله‌زله‌کانیان به‌رزه‌وه‌ندیان له‌و به‌زم و بازاره‌دا هه‌بووه‌و، خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ش کویرانه شوئیان که‌وتوون.

۳- ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، که‌چی بیستیان و چاوه‌کانیان و عه‌قله‌کانیان، هیچ سوودیان پئ نه‌گه‌یاندن.

(مِنْ شَيْءٍ): (مِنْ: زَائِدَةٌ لِلتَّنْصِصِ عَلَى انْتِفَاءِ الْجِنْسِ وَشَيْءٍ: الْمَجْرُورُ بِ «مِنْ» نَائِبٌ عَنِ الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ)، واته: (فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ، وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ شَيْئًا)، بیست و، چاوه‌کانیان و، عه‌قله‌کانیان هیچ نه‌ندازه‌یه‌ک له سوودیان پئ نه‌گه‌یاندن، (مِنْ) یش زیاد کراوه بو نه‌وه‌ی جینسی سوود لی بینین لابری، ئنجا:

(شبی) که مه جروره به (من)، له جیی بهرکاری ردها دانیشته، واته: (فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ شَيْئًا مِنَ الْإِغْنَاءِ سَمِعْتُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْتِدْتُمْ)، یانی: بیستن و چاوه کانیان و عهقله کانیان، هیچ جوّه سوودیکیان پی نه گه یاندن، نه کهم نه زور.

۴- ﴿إِذْ كَانُوا يَحْسَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، له سونگهی نهوهوه که نکوولیبیان له نیشانه کانی خوا ده کرد، (إِذْ) لیره دا بۆ (ظَرْفِ) ه، واته: کاتیک که نهو شته ی تیدا پرووداوه، واته: له ماهوی نکوولیبیکردنیان له نیشانه کانی خوادا، هیچ سوودیان پی نه گه یاندن، به لام لیره دا (إِذْ) و پرای نهوهی (ظَرْفِ) ه، بۆ کاتی رابردوو، به مانای تهعلیلش دئی، واته: بههوی نهوهوه که نکوولیبیان ده کرد له نیشانه کانی خوا، ههستهوه ره کانیان چ سوودیان پی نه گه یاندن.

۵- ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، ههروهها نهوهی گالته یان پی ده کرد، دهوری دان، تنجا نایا نهوهی دهوری دان، نازارو سزایه که بوو، یان خودی نهو به لایه که گالته یان پنده کرد، نهوه دهوری دان؟ ههردووکیان پی تیچوون، سزای نهوه که گالته یان پی ده کرد، یاخود ههه خودی گالته پیکراوه که، که دۆزهخ، یان به لای خوا بوو، نهوه دهوری دان و گه مارۆی دان.

(حَاقَ) ههه به مانای (تَزَلَّ) دئی، ههه به مانای (أَحَاطَ) دئی، واته: دابه زیه سهریان، یاخود دهورهی دان و گه مارۆیدان.

پوختهی مانای ئەم نایه ته موباره که:

نه ی بیبروانیه! خواجه ک ﴿﴾ که گه لی عادی له ئیوه دهسترۆیشتوو ترو توانادرترو دهسه لات بالآترو ژماره زیاتر بوون، توانیوه تی بیانفهوتینی به شتیکی نه بیترزو، که بایه و نهوان ته معیان تیدا هه بوو، هه ور بی و بارانی پتوه بیت و تاویان بۆ دابه زینی، نهو خواجه ﴿﴾ ده توانی ئیوهش بغهوتینی، که تواناشتان له هی نهوان که مته.

هلهوسته یه کی کورت له سه ر بیئیمانی و کوژانه وهی چرای عقل:

لیره دا هه لوهسته یه کی کورت ده که یه، له به رانه ر نه م رسته یه دا، که خوا
 ده فهرموئ: بیست و چاوه کان و عه قله کانیا ن هیچ سوودی پی نه که یاندن:
﴿إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، به هوی نه وه وه که نکوو لییا ن ده کرد، له
 نیشانه کانی خوا!

له راستیدا کاتیک که مروف ئیمانی نابئ و، به ئیمان وه ته ماشای شته کان
 ناکات، به ئیمان وه ههسته وه ره کانی خوئی به کارنا هئین، عه قلی خوئی به کارنا هئین،
 چیه قی شته کان ناکه ویته به ر عه قلی و به رچاوی و به رگوئی، بئگومان پروا و
 قه ناعه قی مروف، نه گه ر راست بی، یارمه تیی ده دات، که باشتر له شته کان تئیکات،
 یا خود بیینئ و بیستئ، قه ناعه قی هه له ی مروفیش زور زیانی پی ده که یه نن، که
 شته کان وه ک خویا ن بیینئ، ده توانین وینه یه ک بیئینه وه: بابایه کی نه خوش به
 تابه قی که گرانه تای لی بی، یان تای لی بی، که ئاوی شیرین ده خواته وه، وا
 ده زانی تاله، بئگومان ئاوه که نه گورا وه تال نیه، به لام نه و میزاجی تیکچوو ه!
 که سی وا هیه ته ماشای نه و هه موو که ون و کائیناته، ده کات، هیچی تیدا
 نابینئ، ته ماشای خوئی ده کات، هیچ له خویدا نابینئ، بیکاته به لگه و نیشانه که
 خاوه نی هیه، به دیهینه رو پهروه ردگار یکی هیه، مشوورخوژکی هیه، دوایی
 ده چی گپ گپ به چیه وه گرفتار ده بن؟ ده لئ: نه گه ر خوا **﴿﴾** نه م که ون و
 کائیناته ی خولقاننده به باشترین شیوه، دوو پشک چ سوودی هیه؟ میشووله
 چ سوودی هیه؟ میس چ سوودی هیه؟ نه وانیه ی بوچی دروستکردوون؟ نه و
 هه موو شتانه ی که لک و سوودیا ن هیه، نایانکاته نیشانه، به لام چه ند شتیک
 ده بیینئ و جارئ زانیا ریبه که ی وی، بوئی دهرنه که وتوه سوودیا ن چیه؟ بئگومان
 زانست پوژ به پوژ که به ره و پیشه وه ده چی، حکمه ت و سوودی شته کان
 زیاترو باشتر ئاشکرا ده بن.

ئىنجا خوا ﷺ نەيفەرموۋە: ھەرچى خولقاندوۋمە، ھەموۋى بۆ ئىۋە سوۋدبەخشە، بەلەم دەفەرموۋى: ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەويدايە، بۆ ئىۋەم دەستەمۆ كىردو، بەلەم خوا ﷺ ھەندىك شتى خولقاندو، تاكو ئىمەى پى تاكى بىكاتهۋە، ۋەك گىپراۋەتەۋە: جارىك (أبو جعفر المنصور)، دوۋەم حوكمرانى بنەمالەى عەبباسىيەكان، لەگەل (جعفر الصادق) دا پەحمەتى خۋاى لى بى، دادەنىشى، مېشىك چەند جارىك دى و لەسەر دەم و چاۋى (أبو جعفر المنصور) دەنىشى، ئەۋىش دەرى دەكات و چەند جارىك ئەۋە دوۋبارە دەبىتەۋە، ئەۋىش دەلى: ئەى جەغەرى صادق، خوا مېشى بۆچى دروستكردو (لم خلق الله الذباب)؟! ئەۋىش دەلى: (لِيُذِلَّ بِهِ الْجَبَابِرَةَ)، تاكو خۆبەزلىگەركانى پى زەبوون بىكات، ۋەلەمكى زۆر پىر بە پىست بوۋە!

لە راستىدا خوا ﷺ ھەرچى خولقاندوۋىتە ھەموۋى لە جى خۆيدايە، بەلەم بە مەرىك ئىسان بە چاۋى ئىمانەۋە تەماشائى بىكات و، ئىمان دەبىتە ھۆى ئەۋە كە ئىسان چەشمەندازى روون بى و، ھەستەۋەرەكانى باشتەر دەركى راستىيەكان بىكەن، ھەرۋەك بى ئىمانىش بە پىچەۋانەۋە: ۋا لە مروف دەكات شتەكان ۋەك خۇيان نەبىن و، شەيتان شوبھەۋ ئىشكال و گرى و گۆلى زۆر بختە ئىۋ دى و دەروۋنىۋە، ھەرۋەك چۆن باباى نەخۆش ئاۋە شىرىنەكە دەخواتەۋە، لە زارى تالەۋ ۋەك ژەقنەبوۋتە، كە لە واقىع دا ئاۋەكە ۋەك خۆبەتى، بەلەم ئەۋ مىزاجى تىكچوۋە! دروستكراۋانىش ھەموۋىان ئىشانەن، لەسەر پەرۋەردگارىتى خۋا، ۋەك يەكىك لە خواناسان گوتوۋىتە: (وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ ... تَذُلُّ عَلَىٰ أَنَّهُ وَاحِدٌ)، لە ھەموو شىئىدا ئىشانەيەكى ھەيە، ئەۋە دەگەيەننى كە خوا ﷺ تاكە، بەلەم بەشەر كە دى و دەروۋنەكەى كوفرى چۆتى، ۋىپراى روۋى، مىزاجى بىست و دىت و عەقلى و ھۆشىشى تىكدەدا، شتەكان بە جۆرىكى دىكە دەكەۋنە بەرچاۋو عەقلى و گوۋى.

مەسەلەى چوارەم:

ھەۋالدىنى خوا ﷻ بە ھەۋتاندىنى ئاۋەدانىيەكانى دەۋرۈبەرى كۆمەلگىنى
يىغەمبەرى خوا ﷻ و كۆمەلگىيەكانى دىكەش، دۋاى پىشاندىنى نىشانە جۇراۋ
جۆرەكان، بەلگۈبگەپىنەۋەو، كاتىكىش سزاي خۋايان بۇ ھاتو، ئەو پەرسىراۋانەى
بە مەبەستى لە خوا نىزىك كەۋتتەۋەيان لە خوا، گرتبۈويانن، دادىان نەدان و
سوۋدىان پى نەگەياندىن، بگىرە لىيان ونبوون و، درۋو ھەلبەستتەكەيان ئاشىراۋبوو
و پەردەى بەسەرەۋە نەما:

خوا ﷻ دەفەرمىۋى: ﴿وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آتَحَدُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءِلَهَآءَ بَلَّ صَلَوا عَنْهُمُ وَذَلِكَ
إِنْفِكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿١٨﴾﴾

شىكىردنەۋەى ئەم، دوو ئايەتە، لە شەش بىرگەدا:

۱- ﴿وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ﴾، بە دىنبايش ئاۋەدانىيەكانى دەۋرى تىۋەمان
فەۋتاندن، پىتى (و) كىپەرەۋەۋە بادەرەۋە (عاطفە)ى ئەو رىستەيە بۇ سەر رىستەكانى
پىشۋو، (لَقَدْ) (ل) بۇ سوپىندە، (قَدْ) بۇ دىنباكىردنەۋەيە، واتە: بە دىنبايىەۋە ئاۋەدانىيەكانى
دەۋرۈبەرى تىۋەمان فەۋتاندوون، ئنجا ئەمە بۇ كەسانىكە كە شارەزاي مېژوونىن و
دىنباينىن، كە خوا ئەو كەلانى فەۋتاندوون، بەلەم بۇ كەسانىكە كە شارەزايىن و ھەۋالباين
بىستىن، كە ئەو كۆمەلگىيانە فەۋتاون، لەبەر ئەۋەيە كە پەندىيان لە فەۋتاتىرانى ئەو گەل
و كۆمەلگىيانە، ۋەرنەگرتوۋە، لە شوپىنى كەسىك داندارون، كە شارەزايى و زانىباريان
نەبوۋىن، بە فەۋتاتىرانى ئەو گەل و كۆمەلگىيانە، لە لايەن خۋاى بالادەستەۋە، بەو
بەلەيەى نارىۋوۋەتى، ياخۇد رەنگە زانىباريان بوۋىن، كە ئەۋانە فەۋتاون، بەلەم گوتوۋىانە:
ئەو بەلەيە ھەر بەرىكەۋت بۇيان ھاتو، بۇ ۋىنە: گەلى نۋوح ﷺ كە تۇقان و لاقاۋ لە

دژیان هه لیکردوه، گهلی عاد که بایه کی بههیز لئیداو، گهلی سه موود، که له رزینه وهو بوومه له رزه یه ک لئیداو و... هتد.

که ده فه رموئ: ﴿وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ﴾، ﴿حَوْلَكُمْ﴾، ئەم پاناوه ده گه پێته وه بو دوتراوه کانی رۆژگاری پێغه مبه ر ﷺ.

کهواته: هه موو ئەو گه لانه ی له ده ور به ری حیجازو نیوه دوورگه ی عه پهبی بوون، ده یانگرتیه وه، وه ک گه لی (سَبَأ) و، گه لی (ثُبَع) له یه مه ن و، گه لی لووط له شام و، گه لی عادو سه موود، به سه به ت گه لی سه موود ه وه له حیجر، که ده که ویته نیوان نیوه دوورگه ی عه پهبی و شامه وه، هه روه ها گه لی عاد له بیابانی ئەحقاف، ئەوانه هه موویان له پوو ی جوگرافیه وه ده که ونه ده ور به ری کۆمه لگای مه که که، که ده فه رموئ: ﴿وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا﴾، فه وتاندمانن، بیکومان مه به ست پئی فه وتاندن و قه به بر کردنی خه لکه که یانه، ئەگه رنا ئاوه دانیه کان دارو دیواره کان، نه فه وتیراون، واته: دانیشتوانی ئەو شارو ئاوه دانیه مان فه وتاندن.

٢- ﴿وَصَرْفَنَا الْأَيْتِ﴾، نیشانه کانیشمان جوړاو جوړ کردن، (صَرْفْنَا: نُوْعْنَا وَمَعْنَى التَّصْرِيفِ: التَّغْيِيرُ وَالتَّبْدِيلُ، لِأَنَّهُ مُشْتَقٌّ مِنَ الصَّرْفِ، وَهُوَ الْإِبْعَادُ وَكُنِيَ بِهِ هُنَا عَنِ التَّيْبِينِ وَالتَّوَضُّيْحِ، لِأَنَّ تَعَدُّدَ الْأَنْوَاعِ مُبِينٌ لِلشَّيْءِ)، مانای (تَصْرِيفِ): لێره دا گوێرین و لادانه، چونکه وشه ی (تَصْرِيفِ) له (صرف) وه هاتوه، که بریتیه له دوورخستن ه وه لادان، به لām لێره دا ئەوه کناره یه بو روونکردنه وه ده رختن، چونکه جوړه کانی شتیگ، ئەو شته زیاتر روون ده که نه وه، واته: نیشانه کامهان به جوړاو جوړی خسته روو، تنجا نیشانه کان ده گونج:

١- مه به ست پێیان رسته کانی فه رمایشتی خوا بی، که خوا ﷺ:

أ- هه م وه ک به لکه.

ب- هه م وه ک بیرخسته وه.

ج- هه م وه ک هه په شه.

۵- همم و هک هاندان و گفت پندانی پاداشت، به هممو شیوه کان، خوا **لَا تَهْتَبُوا** تابه ته خوئی تراوه کانی خوئی و فهرمایشته که می خوئی بو پروونکردوونه وه.

۲- ده شگونجی مه به ست له (آیات) نیشانه کانی خوابن **لَا تَهْتَبُوا** که به هر کام له پیغه مبه ران **(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)** ی داون، واته: موعجیزه کانی پیغه مبه ران که نیشانه ی راستیی پیغه مبه ران **(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)** بوون.

۳- **(لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ)**، (بوئی تابه ت و نیشانه کاغمان بو جورا و جورا کردن)، به لکو بگه ریته وه، ئه مه دوو واتای هه ن:

أ- واز بینن له وه ی له سه ری نی، واته: **(مَجَازٌ عَنِ الإِقْلَاعِ عَمَّا هُمْ فِيهِ)**، مه جازه بو ده ست هه لگرتن له وه حاله ته ی له سه ری نی.

ب- **(يَرْجِعُونَ: يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ)**، به لکو بگه ریته وه بو لای خوا، وشه ی **(أُولَئِكَ لِيَرَهُدَا** بو هاندانه، به لکو له گوناهان بگه ریته وه و ازبان لئ بینن، یا خود به ره و خوا بگه ریته وه.

۴- **(فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً)**، ده بووایه ته و په رستراوانه ی گرتبووایان، جگه له خوا، ته و په رستراوانه یان که له جیاتی خوا ده یان په رست، بو نزیک خسته وه یان له خوا، یارمه تییان دابان و سه ریان خسته یانایه، **(الْقُرْبَانُ: مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ، مِنْ طَاعَةٍ وَنَسِيكَةٍ وَالْجَمْعُ: قَرَابِينَ)**، **(قُرْبَان)** هه ر شتی که که مروف، پتی له خوا نزیک بگه ویتته وه، له فه رمانه بریی و قوربانیی سه برین، کو به که می **(قَرَابِينَ)** ه.

۵- **(بَلْ صَلَّوْا عَلَيْهِمْ)**، به لکو لئیان ونبوون، یارمه تییان نه دان و پشتیوانییان نه کردن، په رستراوه کانی که له جیاتی خوا ده یان په رست، تا کو له خوا یان نزیک بخه نه وه، لئیان ونبوون، نه ک سه ریان نه خسته، به لکو هه ر لیشیان ونبوون، **(أَي: غَابُوا، وَصَاعُوا)**، ونبوون و زایه بوون، **(صَلَّ ه، يَانِي: صَاعَ وَغَابَ وَفُقِدَ)** دئ، زایه بوو، په نهان بوو، بز بوو **(صَلَّ)** ونبوو، به لام **(صَلَّ عَنِ الطَّرِيقِ)** له ریگا ونبوو، **(أَضَلَّهُ)** وئی کرد، گو مرای کرد.

۶- ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْعُرُونَ﴾، ئەو دەش درۆیە که یان و قسە هەلبەستەنە که یان بوو، ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ﴾، خۆتێراویشە تەهوە: ﴿وَذَلِكَ أَفْكُهُمْ﴾ ئەو هە وابلیتێکردن هەلگەرێتەهوە، لابدرێن، هەرودها خۆتێراوه تەهوە: ﴿وَذَلِكَ أَفْكُهُمْ﴾، ئەو هە وابلیتێکردن، ئەو هە لابدان، ﴿وَمَا كَانُوا يَفْعُرُونَ﴾، هەرودها ئەو هە بوو که هەلبانده بەست.

چەند وردەکارییەکی ئەم نایەتە (۴۸):

ئەم نایەتە چەند وردەکارییەکی تێدان، پێویستە باس بکەین، که دەفەرموێ: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْعُرُونَ﴾ (۴۸)، پێشتر ماناکە یمان کرد، بەلام له رووی پرێزمانی عەرەبییەهوە، بە پێی ئەو هە که (قُرْبَانًا) دەبێتە چی و، (آلِهَةً) دەبێتە چی؟ مانایەکی دەگۆرێ و بە گشتیی دەتوانین، بلێین: سێ واتای هەن و بە سێ جور له رووی پرێزمانی عەرەبییەهوە، دەگونجێ مانا بکری:

۱- (محمد الطاهر بن عاشور)، دەربارە پرستەیی: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾، دەلێ: (اتَّخَذُوا) دوو بەرکاران دەخوازی، بەرکاری یە کهم راناویکە دەگەرێتەهوە بۆ ناوی مەهوصول (اسم الموصول)، ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا﴾، واتە: (الَّذِينَ اتَّخَذُوهُمْ)، ئەوانەیی که گرتبوویان، ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، جگە له خوا گرتبوویان، ﴿قُرْبَانًا آلِهَةً﴾، بە پرستراویان گرتبوون، له حالیکدا که دەیانویست پێیان له خوا نزیك ببهوه، بەرکاری دووم دەبێتە: (آلِهَةً)، (اتَّخَذُوهُمْ آلِهَةً)، (قُرْبَانًا)، دەبێتە حال، واتە: ئەوانەیان بە پرستراو گرتبوو، له جیاتی خوا، له حالیکدا که دەیانویست پێشان له خوا نزیك بکهونهوه.

۲- (أبو حيان و أبو البقاء)، دەلێن: بەرکاری یە کهم قرتتێراوهو (آلِهَةً)، بەرکاری دوومە (قُرْبَانًا) یش، بریتیه له: بەرکاری پێناویی (مَفْعُولٌ لِأَجْلِهِ).

۳- (إِبْنُ الْعَطِيَّةِ وَالْعَوْفِيُّ)، گوتوویانه: (الْمَفْعُولُ الْأَوَّلُ مَحْدُوفٌ) و (قُرْبَانًا)، (مَفْعُولٌ بِهِ الثَّانِي) و (أَلِيَّةٌ)، (بَدَلٌ مِنْهُ)، واته: بهرکاری یه کهم قرتیزاوه و (قُرْبَانًا)، ده بیته بهرکاری دووهم و (أَلِيَّةٌ) یش جیکرهدوی بهرکاری دووهمه.

(الزمخشری) په خنهی لهو بۆچوونه گرتوهو، روونیشی نه کردۆتهوه له بهرچی و گوتوویهتی: مانایه کهی ریک نایه تهوه، په نگه وایزانیسی وهک بۆ خۆی (زهمه خشه ری) زۆر شارهزا! بووه له په وانبیژی داو، که خۆی دهیزانتی له بهرچی ریک نایه تهوه، خه لکیش دهزانتی!!

ئنجنا (محي الدين الدرويش) خاوهنی تهفسیری (إعراب القرآن)^(۱)، ده لئ: (وَلَمْ يُبَيِّنْهُ وَنَحْنُ نُبَيِّنُهُ)، ئەو روونی نه کردۆتهوه و تيمه روونی ده که یه نهوه، ئنجنا ناواي روون کردۆتهوه، ده لئ:

(لَوْ كَانَ قُرْبَانًا مَفْعُولًا ثَانِيًا، وَمَعْنَاهُ مُتَقَرِّبًا بِهِمْ، نَصَرَ الْمَعْنَى إِلَى أَنَّهُمْ وَبُخَا عَلَى تَرَكَ اتِّخَاذِ اللَّهِ مُتَقَرِّبًا، لَكِنَّ اللَّهَ يُتَقَرَّبُ إِلَيْهِ، وَلَا يُتَقَرَّبُ بِهِ لغيره، فَأُلْهُ وَقَعَ التَّوْبِيحُ عَلَى نِسْبَةِ الْإِلَهِيَّةِ إِلَى غَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى، فَكَانَ حَقُّ الْكَلَامِ أَنْ يَكُونَ (أَلِيَّةً) هُوَ الْمَفْعُولُ الثَّانِي لَا غَيْرَ).

واته: ئەگەر (قُرْبَانًا) بیته بهرکاری دووهم (مانایه که شی: (خۆ یتوه نیزیکهستن) ه، یانی: ئەوهی خۆی پئی له خوا نیزیک ده خه یهوه)، مانایه کهی وای لئ دههات که سه رزه نشتکراون چونکه خوايان ﷻ به (خۆ پتوه نیزیکه خه ر) گرتوه، به لأم خوا ﷻ خۆی پئی لئ نیزیک ده خریتتهوه، نهک به خوا له شتی دیکه نیزیک بکهویهوه، کهواته: سه رزه نشته که له بهر ئەوه بووه، که جگه له خوا به په رستراو گیراوه، نهک له بهر ئەوهی خوا به (قُرْبَان) گیراوه، بۆیه ده بی (أَلِيَّةً) بکریته بهرکاری دووهم.

نجا به‌رکاری یه‌که‌م، یان قرتینراوه، یاخود راناویکه ده‌چته‌وه بۆ (الذین) ی
(إِسْمُ الْمُؤْمَلِّينَ) و بۆ سهر (اتخذوا) که بریتیه له (هم) ی، (اتخذوهم) نه‌وانه‌ی
شاره‌زای زمانی عه‌ره‌بیبی بن، باشر له‌مه‌ حالیی ده‌بن.

تیمه‌ش جار جار خۆمان له‌ هه‌ندی‌ک له‌ وورده‌کارییانه‌ ده‌دین، له‌به‌ر
نه‌وه‌ی ئەم تفسیره‌ ده‌مانه‌وی له‌ هه‌موو ئاسته‌کاندا به‌هره‌ی لئ وه‌رگیرئ،
به‌ تایبه‌تی هه‌ندی‌ک له‌ رسته‌کانی، که زیاتر له‌ واتایه‌ک هه‌ل‌ده‌گرن، ئیستا نه‌مه
که ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قَرِيبًا آلِهَةً﴾ (۱۸)

(اتخذوا): شتیکی زانداوه، له‌ زمانی عه‌ره‌بیبی دا، که دوو به‌رکاری ده‌وتن، نجا
به‌رکاری یه‌که‌میان، یان ده‌بی بلیین: قرتینراوه، یان ده‌بی بلیین: ده‌گه‌ریته‌وه
بۆ (الذین): یانی: (الذین اتخذوهم)، به‌رکاری دووم، ده‌بی هه‌ر (آلهة)، بن،
چونکه‌ خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: نه‌وانه‌ی به‌ په‌رستراویان گرتبوون له‌ جیاتی خوا،
تاكو خویان پئ له‌ خوا نیزی‌ک بخه‌نه‌وه، بۆچی سه‌ریان نه‌خستن؟ به‌لام نه‌گه‌ر
بکوترئ: (قُرْبَانًا) ده‌بیته‌ به‌رکاری دووم، واته: بۆچی نه‌وانه‌ی جگه‌ له‌ خویان
به‌ خۆ پئ وه‌ نیزی‌ک‌ه‌ر سه‌ریان نه‌خستن؟ نه‌و کاته‌ش په‌خه‌و گله‌یی خوی
په‌روه‌ردگار له‌وه‌ ده‌بی که: بۆچی جگه‌ له‌ خویان به‌ (قُرْبَان) گرتوه، ده‌بوویه
به‌س خوا به‌ (قُرْبَان) بگرن؟ به‌لام بیکومان مه‌به‌ست نه‌وه‌ نیه، چونکه‌ خوا ﷻ
په‌خه‌ی له‌وه‌ نیه، که بۆچی به‌س خویان به‌ (قُرْبَان) نه‌گرتوه؟ به‌لکو په‌خه‌که
له‌وه‌یه که بۆچی جگه‌ له‌ خویان کردوه به‌ (آلهة)، نه‌گه‌رنا خوا ﷻ په‌خه
له‌وه‌ ناگرئ: بۆچی جگه‌ له‌ خواتان کردوه به‌ هۆکاری له‌ خوا نیزی‌ک بوونه‌وه،
چونکه‌ خوا ﷻ هه‌رگیز نا‌کرته‌ هۆکاری لئ نیزی‌که‌وتنه‌وه (قُرْبَان)، تاكو خوا
ﷻ په‌خه‌ بگرئ، که بۆچی جگه‌ له‌ خواتان به‌ (قُرْبَان) گرتوه، بۆچی به‌س
خواتان به‌ (قُرْبَان) نه‌گرتوه؟ نه‌سلی واتایه‌که: بۆچی جگه‌ له‌ خواتان به‌ (آلهة)
گرتوه، تاكو پئی له‌ خوا نیزی‌ک بینه‌وه؟!.

به ره وهی که کو تایی به ته فسیری نه م تابه تانه بینین، سه رنجیکی وردی (محمد الطاهر بن عاشور) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ده خهینه روو:

ده لئ: که خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾: (ای: کذبهم، وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ: ای: يَفْتَرُونَهُ وَيَخْتَلِفُونَهُ، وَهَذَا نَوْعٌ خَاصٌ مِنَ الْكَذِبِ، لِهَذَا هُوَ عَطْفُ الْخَاصِّ عَلَى الْعَامِ، إِذِ الْإِفْتِرَاءُ نَوْعٌ خَاصٌّ مِنَ الْكَذِبِ، وَهُوَ ابْتِكَارُ الْأَخْبَارِ الْكَاذِبَةِ، وَيُرَادُفُهُ الْإِخْتِلَاقُ، لِإِنْ زَعَمَهُمُ الْأَصْنَامُ شُرَكَاءَ لِلَّهِ كَذِبٌ، مَرْوِيٌّ مِنْ قَبْلِ، فَهَوَ إِفْكٌ، وَأَمَّا زَعَمُهُمْ أَنَّهُمْ تَقَرُّبُهُمْ إِلَى اللَّهِ، فَذَلِكَ إِفْتِرَاءٌ أَخْتَرَعُوهُ).

واته: که ده فهرموئ: ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، نه وهش درۆیه که یانه و نه وه بوو که هه لیانده به ست، تنجا نایا (درۆ) له که ل (هه لبه ستن)، لیک جیان؟ (محمد الطاهر بن عاشور) که به راستی تبیینی و سه رنجی زور وردو جوانی هه ن، ده لئ: که ده فهرموئ: ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، (إفك) واته: (کذب)، یانی: نه وه درۆیه که یان بوو، ﴿وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، هه رو هها نه وهش که هه لیانده به ست، (هه لبه ستن) یش جور یکی تابه ته له درۆ، که واته: نه مه بادانه وهو گپرانه وهی تابه ته بو سه ر گشتی (عطف الخاص على العام)، چونکه هه لبه ستن جور یکی تابه ته له درۆ، که بریتیه له هه لبه ستنی هه و اله درۆیه کان، (إفترآء) یش به (إختلاق) مانا ده کری، واته: هه لبه ستن و دروستکردن، چونکه نه وه که پیمان و ابووه به کان هاوبه شن بو خوا، نه وه درۆیه ک بووه و پشتر گپرداوه ته وه، بویه نه وه پتی ده گوئری: (إفك)، به لام نه وه که پیمان و ابووه له خویان وه نزیک ده خات، هه لبه ستنیک بووه و خویان هه لیانده ستوه.

سهرنجیک له سهر گشتگیری و فراوانی مه به سته کانی قورنان

پیشتر گوتمان: له کو تایی ئەم دەرسە دا سهرنجیک دەخهینه روو، له باره ی
ئەوهوه، که زۆربه ی پوونکه ره وانی قورنان په حمه قی خوایان لێ بێ و خوا پاداشتیان
بداته وه، کاتی که تابه ته کان ته فسیر ده که ن، چه مک و واتایه که بان قه تیس ده که ن،
له سه ره ئەو واقیعه ی که تابه ته کانی تیدا دابه زیون و، سنوورداریان ده کات، واته: به
زۆری ده یان به سته وه به مه که وه، به قوره ی شه وه، به و کاته وه، به و شوینه وه.

به لأم بیگومان مه که ر نیشانه و به لکه یه ک هه بێ، ناچارمان بکات، بلین: ئەم
تایه ته یان ئەم سووره ته، تایه ته به و شوینه وه به و کاته وه به و خه لکه وه،
نه گه رنا ناشکرایه خوا ئەم قورنانه ی ته نیا بو ژوژگاری که تیدا دابه زیوه، بو
ئەو کومه لگایه ی تیدا دابه ز تراوه، نه نارده، به لأم بو وینه:

أ- سووره قی (قریش): ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ﴾ ۱ ﴿إِنَّ فِيهِمْ رَحْمَةَ الْإِسْتِثَاءِ وَالصَّيْفِ ۚ﴾ ۲
﴿لِيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۚ﴾ ۳ ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۚ﴾ ۴
ئەوه روون و دیاره که خوی په ورده کار به تابه ت بو هۆزی قوره ی شه قی، هه ره چنده
له پشت ئەوانه وه هه خه لکی دیکه ده گرتنه وه.

ب- که به سه ره قی فیل باس ده کات: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۚ﴾ ۱ ﴿أَلَمْ
يَجْعَلْ كَبُدَّهُمْ فِي تَضَلِيلٍ ۚ﴾ ۲ ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۚ﴾ ۳ ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ
ۚ﴾ ۴ ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ۚ﴾ ۵ ﴿الفيل، ئەوه دیاره باسی رووداویکی دیاری بکراو
ده کات و تابه ته به وه وه.

به لأم لی ره ده که ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَهَلَّكُنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا آلَ الْيَتِيمِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ۚ﴾ ۷ ﴿الأحاف، واته: به دلنایی تیه نه ناوه دانیه کانی ده ور به ری تیه وه مان

فہوتاندوون و نیشانہ کاٹمان بؤ جوراو جوروون، بہ لکو بکہر تہنہ وہ، ﴿فَلَوْلَا
 نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلَوْا عَنْهُمْ وَذَلَّلُوا إِفْكَهُمْ وَمَا كَانُوا
 بِعَفْوُونَ ﴿۲۸﴾﴾ الأحقاف، تنجا دہ بیوایہ تہوانہی لہ جیاتی خوا بہ پەرستراویان
 گرتبوں، تاکو لہ خویان نزیک بخہنہ وہ، سہریان خستیان و پشتیان گرتبانایہ
 (نہک سہریان نہ خستن)، بہ لکو لیشیان ونبوون و، شوین بزر بوون، تہوہش
 دروہیکہیان بوو و، تہوہبوو کہ ہہ لیاندہ بہست.

لیرہدا ہیچ شتیک تیمہ ناچار ناکات، بلینن: تہوہ بہس مہ بہست پیسی
 خہ لکی مہ ککہیہو کؤمہ لگای یہ کہمہ، کہ قورٹانی تیدا دابہ زترآوہ، چونکہ
 تیمہش تیتستا کہ دہ یخوئیننہ وہ: ﴿وَلَقَدْ أَهَلَّكُنَا مَا حَوْلَکُمْ مِنَ الْقُرَىٰ﴾، تیمہ
 تاوہ دانیبہ کانی دہوروبہری تہوہمان فہوتاندوون، خوا ﴿﴾ لہ قورٹاندا بؤی
 باسکردوون، توفانی نووح کہ ہہ لساوہ کہشتیبہ کہ لہ سہر چیای جوودی
 نیشتوتہوہ، دیارہ گہلی نووح لہوئی فہوتاون، ہہروہا تہ کہدی و سؤمہری و
 کلدانی و ناشووریہ کان، لہ عیراق فہوتاون و، کانی خوی روم و فارس و یونان
 لہ تیران و تہوروپاوا شام و، گہلی عادو تہموود لہ حیجازو، لہ میصر فیرعہون
 و، گہلی لوط لہ فہلہ سطن و... ہتد، کہواتہ: تیمہش دویندراو (مخاطب) ی تہو
 ٹاہتہ موبارہ کانہین، کؤمہ لگاکانی دہوروبہری تیمہش، خوی دادگہر لہ میژوودا
 فہوتاندوون، کہواتہ: سنووردارکردنی چہمک و واتای ٹاہتہ کان و بہستہوہیان بہ
 شوئینکی جوگرافی دیاریکراو و، بہ کاتیکمی میژووی دیاریکراوہوہ، پتچہوانہی
 تہو نامانج و حکیمہ تہیہ، کہ خوی موتہعال قورٹانی بؤ دابہ زانندوہ: ﴿ذُکْرٌ لِلْعَامِينَ﴾
 ﴿۲۷﴾ ص، کہواتہ: دہبتی چہمک و واتای ٹاہتہ کان، بہ پیسی فراوانی قورٹان و
 بہ پیسی نامانجی تیردرانی قورٹان، تہ ماشا بکہین، نہک لہ بہر رؤشنای کاتیکمی
 دیاریکراوی میژووییداو، لہ چوارچتوہی شوئینکی دیاریکراوی جوگرافییدا، کہ
 بہ داخوہ زوربہی تہفسیرہ کان بہو شیوہیان کردوہو، تہوہش بہ ہہ لہ دہزانم،
 بہ لکو دہبتی قورٹان کہ خوا ﴿﴾ دہ فہرموی: بؤ ہہموو مروف و جنم ناردوہ،

کاتیکی ئایەتەکان تەفسیر دەکەین، مەگەر نیشانەیهک هەبێ ناچارمان بکات، بئێ: فلان ئایەتە، یان فلان سوورەتە، یان فلان کۆمەڵ ئایەتە، لەگەڵ فلانە کۆمەڵگاوە گەلیهتی، چ ئیستا، چ رابردوو، یان لەگەڵ فلان شوێنە جوگرافیەییەتی ئەگەرنا دەبێ چەمک و واتای ئایەتەکان، فراوان بکری، تاکو تیکرای زهوی و هه‌موو مەوقایەتی بگرنه‌وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى چوارەم ✨

پیناسه ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ھەوت (۷) ئایەتی کۆتاییە، ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۵)، کە چوار بابەتیان گرتوونە خۆیان:

بابەتی یەكەم: چوار ئایەتی: (۲۹ - ۳۲) ی بۆ تەرخانکراون، باسی ناردنی خوا بۆ کۆمەڵیک لە جندو گوێگرتنیان بۆ پیغەمبەر ﷺ کە قورئانی خوێندو، پاشان گەڕانەوەیان بۆ لای خەڵکەکیان و، بانگەوازکردنی خەڵکەکیان بۆ لای خواو بۆ لای قورئان.

بابەتی دووهم: ئایەتی پینجەم دەگرێتە خۆی، ئایەتی ژمارە: (۳۳)، باسی دروستکرانی گەردوونە وەک بەلگە لەسەر توانایی خوا ﷺ، کە دەتوانی مردووان زیندوو بکاتەوهو، هەڵیانستنینتەوهو بۆ سزاو پاداشت درانەوهیان.

بابەتی سێیەم: ئایەتی شەشەم، ئایەتی ژمارە: (۳۴) گرتووێتە خۆی، کە باسی سزادانی کافرانەو، دانپێداهێنانیانە بە تاوان و خراپەکانیان لە پۆژی دوایی دا.

بابەتی چوارەم: ئایەتی ھەوتەم و کۆتایی، ئایەتی ژمارە: (۳۵)، گرتووێتە خۆی، کە فەرمانکردنی خوايە ﷺ بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ، کە وەک پیغەمبەری خاوەن بڕیارو عەزیمەتی پتەو، خۆراگر بێ، و، پەلە نەکات لە ھاتنی سزا بۆ بێپروایەکان و، دلنیاش بێ لە نایندە ی رۆشن و سەر بەرزانی خۆی و، داھاتووی مەینەتبارو خراپی بێپروایەکان، ئەگەر ھەر لەسەر بێپروایی میننەوه.

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْعِجْنِ يُسْتَعْمُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلُوا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّندِرِينَ ﴿۱۹﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۲۰﴾ يَا قَوْمَنَا أٰجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ

وَأَمِنُوا بِهِ يَعْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِمَكُمْ مِنْ عَذَابِ آيَةِ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُوْلُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِّغْ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان

اه‌روه‌ها (ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿٣١﴾)، یاد بکه‌وه! کاتیک کۆمه‌له‌کی‌مان له‌ جند نارنده لات گوئیان بۆ قورئان هه‌ل‌خستبوو، کاتیک ناماده‌ی (قورئان‌خویندنه‌که) بوون، گوئیان: کش و مات بن و گوئی رادیرن، ئنجا کاتیک (قورئان‌خویندنه‌که) ته‌واو کرا، ترسیته‌رانه‌و وریاکه‌ره‌وانه‌ گه‌رانه‌وه لای کۆمه‌له‌که‌یان ﴿٣٢﴾ گوئیان: ته‌ی کۆمه‌له‌که‌مان! تیمه گوئیستی کتیبیک بووین له‌ دوا‌ی مووسا دابه‌زێراوه، به‌پاستدانه‌ری (کتیبه‌کافی) پێش خو‌یه‌ق، به‌ره‌و هه‌ق و به‌ره‌و پێی راست رینمای (خه‌لک) ده‌کات ﴿٣٣﴾ ته‌ی کۆمه‌له‌که‌مان! وه‌لامی (داواکاری) بانگه‌وا‌زکاری (رێی) خوا بده‌نه‌وه‌و، بر‌وا‌ی پێ بێن له‌ (به‌شیک) گونا‌هه‌کان‌تان ده‌تان‌بو‌وری و، له‌ نازاریکی به‌ ئیش ده‌تان‌پاریزی ﴿٣٤﴾ هه‌ر که‌سی‌کیش وه‌لامی (داوا‌ی) بانگه‌وا‌زکاری (رێی) خوا نه‌داته‌وه، له‌ زه‌ویدا ده‌سته‌وسانه‌که‌ر (ی خوا) نیه‌و، جگه‌ له‌و (خوا) یش هیچ سه‌ره‌په‌رشتیاری نین، ته‌وانه‌ له‌ گو‌م‌پایه‌کی ناشکرادان ﴿٣٥﴾ نایا (بیت‌پروایه‌کان) (به‌ چاوی هه‌قل و دل) نه‌یان‌دیوه‌ که‌ ته‌و خوا‌یه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی هیناونه‌ دی و، به‌ دروستکردنیشیا‌نه‌وه‌ ماندوو نه‌بووه، توانایه‌ که‌ مردووایش بژیه‌تته‌وه؟

با، بېگومان ئەو لەسەر ھەموو شىتېك تۈنابە (۳۳) ئەو رۆژەش كە بېيروايان لەسەر ناگر (ى دۆزەخ) رادەنوئىزىن (پىيان دەگوتىرى): ئايا ئەمە راست و چەسپاۋ نىيە؟ گوتيان: با، (خو) فەرموۋى: دەجا بە ھۆى ئەوئەو كە بېيروابوون، ئازار (ى دۆزەخ) بېچىژن (۳۴) ئەى موھەممەد ﷺ!) ۋەك چوون خاۋەن عەزىمەتان (لېپراۋان) لە پىغەمبەران خۇراگر (و پشوو درىژبوون) خۇراگر بەو، پەلەيان بۆ مەكە (سزاىان بۆ بى) ئەو رۆژە ئەوئەى گفتمان پىدراۋە (و ھەرەشەيان پى لىكراۋە) دەبىيىن، ۋەك تەنيا كاتىك (ى كەم) لە رۆژىكدا (لە ژيانى دنيادا ماينەۋە)، ئەمە گەياندن (ى پەيامى خوايە)، ئايا جگە لە كۆمەلى لادەران (كى) دەفەۋتپىرى؟ (۳۵).

ئىكردنەۋى ھەندىك لە ۋىشەكان

(صَرَفًا إِلَيْكَ): واتە: ناردمانە لات، بۆ لاي تۆ ناردمان، (صَرَفْتُ الرَّجُلَ عَنِّي فَأَنصَرَفَ، وَصَرَفَ اللَّهُ عَنكَ الْأَدَى: دَقَعَهُ)، دەگوتىرى: (صَرَفْتُ الرَّجُلَ عَنِّي فَأَنصَرَفَ)، پياۋەكەم لە لاي خۆم دوورخستەۋە دووركەوتەۋە، (صَرَفَ اللَّهُ عَنكَ الْأَدَى)، خوا ئازارت لى سەرف بكات، واتە: لىت دوور بختەۋە، كەواتە: (صَرَفْنَا إِلَيْكَ) ناردمانە لات.

(نَقَرًا): (النَّقْرُ: عِدَّةُ رَجَالٍ، وَكَذَا النُّفْرُ: مِنْ ثَلَاثَةِ إِلَى عَشْرَةٍ، وَقِيلَ مِنْ ثَلَاثَةِ إِلَى عَشْرِينَ)، (نَقَرٌ) كۆمەلىك لە پياۋان، ھەرۋەھا ۋشەى (نَقْرٌ) ىش، بە ھەمان شىۋە، ھەندىك گوتوويانە: (نَقْرٌ) لە سىيەۋە تاكو دەيەۋ، ھەندىك گوتوويانە: لە سىيەۋە تاكو بىستە.

(سَمِعُوكَ): گوتى ھەلدەخەن، (اسْتَمَعَ لَهُ: أَصغَى، وَكَذَا تَسْمَعُ وَسَمِعَ إِلَيْهِ)، ھەم (تَسْمَعُ) ۋ ھەم (سَمِعَ) لەگەل (اسْتَمَعَ إِلَيْهِ) ھەموويان، واتە: گوتى بۆ ھەلخست، نەك تەنيا گوتى بگرى، بەلكو گوتى ھەلبخاۋ بى دەنگ بى.

(أَنْصُرًا): (الْإِنصَاتُ: السُّكُوتُ وَالْإِسْتِمَاعُ)، (انصات): بریتیه له بئ دهنگیی و گوینگرتتیکیی به گرنگییی پیدانه وه.

(فَقَضَى): (قَضَى: أَي حَكَمَ، وَقَدْ يَكُونُ قَضَى مَعْنَى الْفِرَاقِ، تَقْضُولٌ: قَضَى حَاجَتَهُ، وَقَضَى عَلَيْهِ: قَتَلَهُ لِأَنَّهُ قَرَعَ مِنْهُ)، (قَضَى): به مانای ته واوبوو، به لام لیره ده (قَضَى) واته: (حَكَمَ) پریاریدا، جاری وایه (قَضَى) به مانای لیبونه وه له شتیک دئی، ده گوترئی: (قَضَى حَاجَتَهُ) کاره که ی خوی ته واوکرد، (قَضَى عَلَيْهِ: قَتَلَهُ لِأَنَّهُ قَرَعَ مِنْهُ)، (قَضَى عَلَيْهِ) یانی: کوشتی، چونکه ته واوی ده کات، وه ک خوا ﷻ له باره ی مووساوه ﷻ: ﴿فَرَمَّوْهُ بِتِيٍّ﴾ ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ﴾ ﴿١٥﴾ القصص، واته: مووسا مستیکی لیداو ته واوی کرد، واته: کو تایی پیهات و رووحی له جهسته ی جیابوو.

(وَمُحْرِمًا مِنَ الْعَذَابِ أَلِيمٍ): چه پالّه تان ده دات، ده تانپاریزی له سزایه کی به تیش، (أَجَارَهُ اللَّهُ مِنَ الْعَذَابِ، أَي: أَنْقَذَهُ، وَأَسْتَجَارَهُ مِنْ فُلَانٍ، فَأَجَارَهُ)، (أَجَارَهُ اللَّهُ مِنَ الْعَذَابِ) واته: خوا دهریازی کرد له نازار، (وَأَسْتَجَارَهُ مِنْ فُلَانٍ، فَأَجَارَهُ)، فلانکهس داوا ی پنادانی له که سیک کرد، که له که سیک په نای بدات، نه ویش په نای دا، که واته: (يُجْرِمُ) دهریازتان ده کات و په ناتان ده دات.

(بِمَعْجِزٍ): دهسته وسانکه ر، (أَعْجَزَهُ الشَّيْءُ: فَاتَهُ، وَعَجَزَهُ تَعْجِيزًا، تَبَطَّهَ أَوْ نَسَبَهُ إِلَى الْعَجْزِ)، (أَعْجَزَهُ الشَّيْءُ: فَاتَهُ)، واته: نهو شته له دهستی دهریاز بوو و، رویشته، (عَجَزَهُ تَعْجِيزًا) واته: سستی کرد، یا خود پالیدایه لای نه توانین، بئ توانای کرد.

(وَلَمْ يَكُنْ فِي الْمَشِيِّ وَالْعِي: الْعِي: ضِدُّ الْبَيَانِ، عِي فِي مَنْطِقِهِ فَهُوَ عِي، وَالْإِعْيَاءُ: عَجَزٌ يَلْحَقُ الْبَدَنَ فِي الْمَشِيِّ، وَالْعِي: عَجَزٌ يَلْحَقُ مِنَ تَوَلَّى الْأَمْرَ وَالْكَلَامَ)، وشه ی (عِي): پیچه وانهای قسه زانین و زمان پاراویسه، ده گوترئی: (عِي فِي مَنْطِقِهِ فَهُوَ عِي)، له قسه که پیدا بئ توانا بوو، نهیتوانی مه بهستی خوی دهریبری، به لام (إِعْيَاءُ): ماندوو بوونیک و بئ توانییه که، له رووی جهسته ییه وه تووشی مروّف ده بئ، به لام (عِي): له نه توانیینه که له رووی قسه کردن و، کاروبار راپه راندنه وه تووشی ئینسان دئی.

(عَرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ): تهوانه ی بیبوان لهسه راگر راده نویرن، ده برینه سوئی، پیشانیان ددری، ده گوتری: (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى فُلَانٍ وَفُلَانٍ، وَالْعَارِضُ: الْبَادِي عُرْضُهُ، ده گوتری: (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى فُلَانٍ)، شته کهم بو فروشتن راناند، یا خود بو فلانکه سم راناند، یان لهسه را فلانکه سم راناند: پیشاندا، (وَالْعَارِضُ: الْبَادِي عُرْضُهُ)، (عَارِضُ): به که سیک ده گوتری لامی خوئی پیشاندا.

(أُولُوا الْعُرْمِ): (الْعُرْمُ وَالْعُرْمَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمْضَاءِ الْأَمْرِ)، (عَزَمْتُ وَعَزْمَةٌ): بریتیه له دل چه سپاندن لهسه ته اوکردن و ته نجامدانی کارتک، ده گوتری: (عَزَمْتُ الْأَمْرَ، وَعَزَمْتُ عَلَيْهِ، وَاعْتَزَمْتُ)، واته: (عَزَمْتُ الْأَمْرَ) بریاری کاره کهم دا، (وَعَزَمْتُ عَلَيْهِ) بریاری لهسه ردا، (وَاعْتَزَمْتُ) دلی خوّم لهسه را چه سپاند، که واته: (أُولُوا الْعُرْمِ) واته: خاوه نانی لیبران، خاوه نانی بریاری، خاوه نانی ویستی پتهو.

(لَمْ يَلْبُثُوا): (لَبِثَ بِالْمَكَانِ: أَقَامَ بِهِ مُلَازِمًا لَهُ)، واته: له شوینه که نیشه جن بوو، په یوه ست بوو بهو شوینه وه، که واته: (لَمْ يَلْبُثُوا)، واته: نه ماونه وه لهوئی، بیان نه چوهو.

(بَلَّغَ): ۱- (الْبُلُوغُ وَالْبَلَاغُ: الْإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصُودِ، وَالْمُنْتَهَى، مَكَانًا أَوْ زَمَانًا، الْبَلَاغُ: التَّبْلِيغُ، الْبَلَاغُ: الْكِفَايَةُ)، وشه ی (بَلَّغَ) به سن و اتابان هاتوه: (الْبَلَّغُ وَالْبُلُوغُ): به مانای گه یشتن به تهوپه ری نامانج و مه به سیتیک، چ له رووی کاته وهو، چ له رووی شوینه وه، و اتای دووه می (بَلَّغَ): به مانای گه یاندنه، و اتای سییه می (بَلَّغَ): به مانای تهویه شتیک بهس بن بو شتیک.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه تهکان

هوئی هاتنه خواره وهی ئەم نایه ته موباره کانه: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ آلِجِرِّ
يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذِرِينَ ﴿٣١﴾
قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
وَإِلَّا طَرِيقَ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٢﴾ يَقَوْمَنَا آجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ. يَغْفِر لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجَزِّئُ
مِّنْ عَذَابِ الْآلِئِ ﴿٣٣﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٤﴾﴾ الأحقاف، لهو بارهوه ئەم دوو گێردراوهیه دینین:

(أ) - (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: هَبَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ يَبْطِنُ
نَخْلَةً، فَلَمَّا سَمِعُوا، قَالُوا: أَنصِتُوا، قَالُوا: صَه، وَكَانُوا سَبْعَةً، أَحَدُهُمْ: زَوْبَعَةُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى:
﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ آلِجِرِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ
وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذِرِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَّا طَرِيقَ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٢﴾ يَقَوْمَنَا آجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ. يَغْفِر
لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجَزِّئُ مِّنْ عَذَابِ الْآلِئِ ﴿٣٣﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٤﴾﴾ الأحقاف، (أخرجه ابن أبي شيبة: ج ٤،
ص ٧٦، والحاكم في المستدرک: ج ٢، ص ٤٥٦، وَقَالَ: صَحِيحُ الإسْنَادِ، والبيهقي في دلائل النبوة:
ج ٢، ص ١٢٨، أبو نعيم في دلائل النبوة: ج ٢، ص ٣٠٤، كما في (الذَّرُّ المُنْتَوَّر) ج ٧، ص ٤٥٢،
والإستيعاب في بيان الأسباب ج ٣، ص ٢١٦).

واته: عه‌دبوللای کوری مه‌سه‌وود رضي الله عنه، ده‌گێرتیه‌وه، ده‌لت: ئەو کۆمه‌له‌ له
جند دابه‌زینه لای پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم له کاتی‌کدا که قورئانی ده‌خوێند، له (بَطْنِ نَخْلَةَ)،
[شوێنتیکه له نیزی‌ک مه‌که‌ه]، کاتی‌ک گوئیان لێ بوو، گوئیان: بێ ده‌نگ و کش
و مات بن، گوئیان: وس بن، نو‌که‌س بوون، په‌کیکیان (زَوْبَعَةُ) بوو، (په‌کی‌ک
له جند بووه، ئەوه ناوی بووه)، خوا صلى الله عليه وسلم به‌و بۆنه‌وه ئەو نایه‌تانه‌ی دابه‌زان‌دن.

(ب) - (عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَتْ: قُلْتُ لِابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ: هَلْ صَجَبَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم مِنْكُمْ أَحَدٌ لَيْلَةَ الْجِنِّ؟ قَالَتْ: مَا صَجِبَهُ مِنْ أَحَدٍ، وَكَيْفَا فَقَدْنَا ذَلِكَ لَيْلَةَ، فَقُلْنَا: اغْتَبِلْ، اسْتَطِيرْ، مَا فَعَلَ؟ قَالَتْ: فَبِتْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ، فَلَمَّا كَانَ فِي وَجْهِ الصُّبْحِ، إِذَا نَحْنُ بِهِ يَجِيءُ مِنْ قِبَلِ جِرَاءٍ، فَأَخْبَرْنَا، فَقَالَ: «إِنَّهُ أَتَانِي دَاعِي الْجِنِّ، فَأَتَيْتُهُمْ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ»، فَاَنْطَلَقَ فَأَرَانَا آثَارَهُمْ وَأَثَارَ نِيرَانِهِمْ)، (أخرجه الطيالسي: ج ۱، ص ۴۷، وابن أبي شيبة: ج ۱، ص ۱۵۵، ومسلم: ۴۵۰، وأبو داود: ۸۵، والترمذي: ۱۸، ۴۲۵۸، وابن حبان: ۱۴۳۲).

واته: عه لقمه ده لئ: به تینو مه سعوودم رضی اللہ عنہ گوت: نایا شه وی جند هیج کام له نپوه هاوه لایه تیبی پیغهمبری خوی کرد رضی اللہ عنہ? عه بدولآش گوت: هیج کام له تیمه هاوه لایه تیمان نه کرد، به لام شه ویک (پیغهمبر صلی اللہ علیہ وسلم) لیمان ونبوو، گوهمان: ده بی پنهان کوژ کرابی، ده بی رفتنرابی، چی کرد؟! شه ویک که کومه له خه لکیک به خراپترین شیوهی لیان ده گوزه را، ناوا نه و شه وه له تیمه گوزه را، به لام له رووی به ره به یاندا پیغهمبرمان صلی اللہ علیہ وسلم بینی، له لای نه شه که وتی حیرانه وه ده هاته وه، هه والمان پیدا که تیمه بو تو زور سه غلته بووین، چیت لیتهات؟ فه رمووی: بانکه وازکاری جند هات، بو لام، واته: به کیکیان هاتوه، منیش چوم بو لایان قورئانم به سردها خوئندن، نجا پیغهمبر صلی اللہ علیہ وسلم رووی شوئنه وارده کانی خویمان و شوئنه واری ناگرده کانی شیانی پیشان داین.

شایانی باسه: پروایه تی دیکه هه یه که (ابن هشام) له (السیرة النبویة) داو، (القرطبی) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، هیناویانه، ورده کاری زیاتر له و باره وه ده خاته پوو، که پیغهمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کاتیک له تالیف که پراوه ته وه، که له سه رچاوه کانی سیره ی پیغهمبردها صلی اللہ علیہ وسلم هاتوه، به شیوه یه کی زور ناشایست پیشوازیان له پیغهمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کردوه، به شیوه یه کی زور نانه جیبانه و ناشایستیش به ریان کردوه، مندالیان تبه رداون، دواپی که پیغهمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۶، ص ۱۶۵، برقم: ۵۰۱، والسیرة النبویة لابن هشام: ج ۲، ص: ۲۱ - ۲۳)، عن محمد بن كعب القرظي مرسلًا.

ھاتتۇتھو بەرەو مەككە، ديارە شەوھەكەي لە ئەشكەوتى (حرء) بوو، بە پىيى ئەو رىوايەتەو، لەو كاتەدا خىواي پەرورەدگار كۆمەتتەك لە جندى بۆ لا ناردوون، يانى: كە ئەي مەرۇفەكان (خەلكى طائىف)! تىوھ كەللەرەقن، تىوھ نانەجىبن، تىوھ وەلامى پىغەمبەرى خاتم ﷺ نادنەو، ئەوھ تا جند بەپىيى خۇيان ھاتوون! كەتتوھ پىغەمبەر ﷺ خۇي دى، بۆ لاتان و دەيەوئى پەيامى خواتان پىي رابگەيەنتى، گوئى بۆ ناگرن، كە چى جند لەو شوئە دوورەو خۇيان ھاتوون، بە پىيى خۇيان دواي ئەوھى بىستووينا، پىغەمبەر ﷺ پەيدا بوو، ئەويش بە ھۇي ئەوھو كە ئاسمانيان پشكئيوھو تەماشايان كردو، تىشكگرئىتىي و پاسەوانىھتىي ئاسمان زۆر مەحكەم كراوو، وەك جاران دەرەقتيان نيە، بچنە سەر وو گوئى لە قسەي فرىشتان بگرن، گوتووينا: ديارە گۆرانكارىيەك بوو لە زەوى دا، ئىبلىس چەند كۆمەلە جندىكى ناردوون، بگەرئىن، داخۆ چى پرويداو لە زەويدا؟ تاكو سەرەنجام ئەوانەي دەچن بۆ لاي حىجاز، ئەو ھەوالە دەبەنەوھو دەلئىن: ئەوھ پرويداو: كە پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ ھاتو، پاسەوانئىتىي و تىشككچىتىي ئاسمان مەحكەم كراو پتر لە جاران، تاكو جند نەتوانن گوئى لە قسەي فرىشتان بگرن و، قسەيەك كە دەيئىتن بۆ كاھىن و فالچىيەكان، لەگەل وەحىيدا تىكەل نەبىن.

خوشا پشتيوان بى، لە كاتتەكدا دەگەينە تەفسىرى سوورەتى (الجن)، لەوئىدا باسئەك لە بارەي جندەوھ دەكەين، بۆيە لئىرەدا ھەم لە ھۇي ھانتە خوارەوھەكەي دا، كە دەگونجى وردەكارىي زياتر باس بكرئى و، ھەم لە ماناي گشتىي دا، كە دوايى دئىنە سەرى، بە كورتىي قسەمان لئىكردوھو قسەي لئى دەكەين و، خوا پشتيوان بى كە دەگەينە تەفسىرى سوورەتى (الجن)، وئىراي باسئىكى سەرەبەخۆ لە بارەي جندەوھ، لە بارەي چەمگ و واتاي ئەم ئايەتانەي ئىرەو، چەمگ و واتاي ئايەتەكانى سوورەتى (الجن) يشەو، باس و خواسى پئويست دەكەين.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوا ﷺ له چوار نایه تی به که مەدا، نایه تەکانی: (۲۹ - ۳۲)، باسی بابە تێک دەکات، که بۆ ئیمە ی مرۆفی، ئەو بابە تە دە چێتە چوار چۆه ی جیهانی پەنھان و نادیار (غیب) هەو، ئەویش ئەو هە یە که خوا ﷺ پێغەمبەری خاتە م موخە مەد ﷺ و لە پشت ئەویش هەو ئۆمە تە کە ی و، هەر کە سێک بیهو ئی ناگادار دە کاتەو، کە کاتی خو ئی کۆمە لێک له جندانی ناردوون بۆ خزمەت پێغەمبەر ﷺ که گو ئی له قورئان بگرن، ئنجا دوا ی ئەو ه ی ئامادە ی بوون، بۆ دەنگ بوون و، دوا ی ئەو ه ی قورئانە کە بیان گو ئی لیبوو، گە پاونەو ه بۆ لای خە لکە کە بیان و هەو آیان پێدان، کە له دوا ی مووسا ﷺ گو ئیبستی کتیبیک بوون، دابە زیو، کە بەرەو هەق و راستە ری، خە لک رێنمایی دە کات و، داوایان له خە لکە کە بیان کردو ه که بە دە م بانگەوازو پە یامی خواو ه بچن، ئە گەر وابکەن، خوا له گونا هەکانیان دە یانبوو ری و، له سزاو ئازاری بە ئیشی دۆزە خ چە پالە بیان دە دات، بە لأم هەر کە سنی وا ئە کات، ئەو ه دە ستە وسانکەری خوا نی ه له زویداو، بێجگە له خواش سەر پەرشتیاریکی نی ه، ئەوانە له گومرا یدان.

ئە مە چە مکی گشتیی ئەو چوار نایه تە یە، که خوا ﷺ دە فەر مو ئی:

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْعَجْنِ﴾، یاد بکەو ه! کاتێک کۆمە لێک له جندمان بۆ لای تو رەوانە کردن، (نفسر) گوتوو یانە: له سنی تا کو دە (۱۰-۳) و، هە ندیک گوتوو یانە: له سنی تا کو بیست (۲۰-۳)، هەر و هە راجایی دیکە ش هە یە، گرن گ ئەو ه یە ئەوانە کۆمە لێک له جند بوون، خوا ﷺ واداری کردوون و وای لێ کردوون، بچن بۆ خزمەت پێغەمبەر ﷺ، ئنجا وە ک له هۆ ی هاتنە خوا رەو ه کە یدا با سمان کرد، هە ندیک بە سەر هات ئامازە بەو ه دە کەن، ئەو روو داو ه ئەو کاتە بوو بۆ کە پێغەمبەر ﷺ له تائیف گە راو ه تەو ه، هە ندیکیش دە لێن: ئە خێر، بە لکو پێشتر

بووه ده گونجی له سالانی سه ره تای پیغهمبه راتی موحه مه ددا ﷺ بووبی، گرنک
 نهویه خوا ﷺ ده فهرموئی: کومه لیک له جندهمان ناردن بو لای تو، ﴿يَسْمِعُونَ
 الْفَرَآنَ﴾، به گرنگی پدانه وه گوئیان له قورئان ده گرت، ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا
 أَنصُوا﴾، کاتیک ناماده ی بوون، واته: ناماده ی کوپو مه جلیسه که ی پیغهمبه ر
 بوون، نه گهر کوپو مه جلیس بووبی و، یا خود ناماده ی پیغهمبه ربووبن ﷺ له و
 کاته دا که هندی ده لئین: نوئی کردوه، نجا نوئی به یانی بووه، یان نا؟ گرنک
 نهویه نوئی کی دهنگ تیدا به رز کراوه بووه، یا خود مه به ست پیی نهویه
 ناماده ی قورئان خویندنه که بوون، ﴿قَالُوا أَنصُوا﴾، له نیو خویندا به یه کدیان
 گوت: بی دهنگین، کش و مات بن، ﴿فَلَمَّا فُضِيَ وَلُوا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنذِرِينَ﴾، کاتیک
 تهواو بوو و برا، واته: تهو قورئان خویندنه ی پیغهمبه ر ﷺ تهواو بوو، گه رانه وه
 بو لای کومه له که یان نا کادار که ره وانه وه وریا که ره وانه وه، گه رانه وه بو لایان، تاکو
 بیاتر سین و وریایان بکه نه وه.

﴿قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾، گوئیان: نه ی خه لکه که مان!
 نه ی کومه له که مان! تیمه گوئیستی کتیبیک بووین له دوی موسا ﷺ
 دابه ز تراوه، واته: له دوی کتیبه که ی موسا (که ته وراته) دابه ز تراوه،
 ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، به راستدانه ری نهویه که له پیشده ستیه وه بووه و،
 هرچی کتیبیک که له پیش تهودا دابه زیوه، هه مووی به راست ده زانی، وه ک
 نه صله که یان که کتیب و فره میشتی خوان، ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾، به ره وه هق و
 راستی و دادگری و چاکی و حکمهت، رینمایه ده کات، ﴿وَالْكَرِيمِ مُتَّقِي﴾،
 ههروه ها به ره و راسته شه قام، هه ق وه ک لایه نی تیوری و، راسته ری، وه ک
 لایه نی جیه جیکردن و به رجهسته کردنی نه وه هه قه له سه ر نه رزی واقع، نیسلام
 هه قیکه که له قورئاندا به رجهسته یه، راسته رییه کیشه که له ریازی پیغهمبه ردا
 ﷺ به رجهسته یه، تهویش هه ر قورئانه و پیاده کراوه و به رجهسته کراوه، وه ک
 زورجاران گوتومانه.

﴿يَقَوْمًا آجِشُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾، نهی کومه له که مان! نهی خه لکه که مان! وه لأمی بانگه وازکاری خوا بده نه وه، واته: نه وه که سهی خوا ناردوویه تی بو بانگکردنی خه لک، تیوه وه لأمی بده نه وه، ﴿وَأَمِنُوا بِهِ﴾، پرواشی پی بینن، سه رده تا به ده نگیه وه بچن، پاشان دوی نه وهی تیده فکرن و راده مینن و له په یامه که ی حالی ده بن، بروای پی بینن، ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، له گونا که کانتان ده تانبووری، ﴿وَيُحْرِمَكُمْ مِنَ عَذَابِ آيَةٍ﴾، له نازاریکی به تیشیش چه پانه وه په ناتان ددهات.

﴿وَمَنْ لَا يُحِبَّ دَاعِيَ اللَّهِ﴾، هه ره که سیکش وه لأمی بانگه وازکاری خوا نه داته وه، بانگه وازکاریک که بو لای خوا، خه لک بانگ ده کات، که موچه ممه ده ﴿فَلَيْسَ بِشِعْرٍ فِي الْأَرْضِ﴾، مسوگر ده سته وسانکهری خوا نیه له زه ویدا، یانی: ده سته وسانکهری خوا نیه، له خوا ده ربازو قوتار نابی، ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾، هه روه ها جگه له وه (جگه له خوا ﴿﴾ هیچ سه ره پرشتیاری نین، دؤست و پشتیوان و مشوورخوری نین، ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، نا نه وانه، له گومرپایه کی روون و ناشکرادان.

ننجا خوا ﴿﴾ له تابه تی دوی نه ودا، تابه تی ژماره (۳۳) دا، بابه تیکی دیکه باس ده کات، که زورچار له قورنندا پاسکراوه، نه ویش بریتیه له وه که خوا ناسمانه کان و زهوی هیناونه دی، پی نه وهی پتیانه وه ماندوو پی، ننجا خوا به ک نه وه توانایه که ی پی، توانایه که ی پی سنووره و ده شتوانی مردووان زیندوو بکاته وه:

دده رموی: ﴿أَوْلَئِمْرًا أَنْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَخْلُقْهِنَّ يُعَذِّبْ عَلَىٰ أَنْ يَحْيِيَ الْمَوْتِ﴾، نایا نه یانبینیوه، واته: به چاوی عه قل و دل، زانایان ده لین: (الرؤیة قلبیة ولبست بصریة)، چونکه نه وه به چاوی سه ره نابینتی، که خوا به دروستکردنی ناسمانه کان و زهوییه وه ماندوو نه بووه، یاخود: یانی: (أَوْلَمْ يَعْلَمُوا؟) (أَوْلَمْ يَذْكُرُوا؟)، نایا نه یانزانیوه؟ نایا ده رکیان نه کرده وه نه یانفامیوه؟ ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴿۱﴾، که نهو خواجه‌ی ناسمانه‌کان و زهوی هیناونه دی، ﴿وَلَمْ يَكُنْ يَحْتَسِبُ﴾، ماندوو و شه‌که‌تیش نه‌بووه، به دروست‌کردنیا نه‌وه، ﴿يَقْدِرُ عَلٰٓى أَنْ يُخْرِجَ الْمَوْتَىٰ﴾، (تایا نازانن که نهو خواجه) تواناداره، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی مردووان بڑیه‌نیتیه‌وه؟ ﴿بَلٰى﴾، با، (تواناداره)، ﴿إِنَّهُ عَلٰٓى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به دلناییی نهو له‌سه‌ر هم‌ووو شتیک به توانایه.

واته: با هه‌ر بۆ خۆیان راپه‌ینن و ته‌ماشا بکه‌ن، مادام دان به بوونی خواجه‌ی ده‌یه‌ینه‌رو په‌روه‌ردگاردا دینن، نابیی مه‌سه‌له‌ی زیندووکرانه‌وه‌یان لئ عاسیی بی، خواجه‌ک بتوانی ته‌م گه‌ردوونه، تاوا به‌و شیوه‌یه سیستماتیک و په‌ر ورده‌کاریه بخولقیینن، ده‌ستوانی مردووآنتیک که کاتی خۆی ژیانی پیداون، زیندوووان بکاته‌وه‌و، دووباره ژیانیان پئی بداته‌وه‌و، وه‌ک چۆن له‌سه‌ره‌تاوه مردوو بوون و، ژیانی پیداون، ده‌توانی دووباره ژیانیان پئی بداته‌وه‌و.

ئنجا له‌ نایه‌قی ژماره (۳۴)دا، بابه‌تیک‌ی دیکه‌ی سیه‌م باس ده‌کات و ده‌فه‌رمویی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، هه‌روه‌ها نه‌و رۆژه که نه‌وانه‌ی بیروان پاده‌نوئیترین له‌سه‌ر ناگر، ﴿أَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ﴾، (په‌نیان ده‌گوتری): تایا ته‌مه هه‌ق و راست نه‌ه؟! ﴿قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا﴾، گوئیان: با، به په‌روه‌ردگارمان (راسته)، ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾، خوا ﷻ فه‌رمویی: که‌واته: نازار بچیژن به هۆی نه‌وه‌وه که بیروابوون، (تکفرون) ده‌شگونجی به مانای سپه‌یی ده‌که‌ن، بی، یانی: چونکه کوفرائتان ده‌کرد، به‌لام له‌م ره‌وت (سیاق) ه‌دا باشتر ده‌گونجی که مه‌به‌ست نه‌وه بی، به هۆی نه‌وه‌وه که تیه‌و بیروابوون، به‌لام تیه‌ستا دانی پیدا دینن.

به‌لئ: (گفروا) ی به‌که‌م: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ده‌گونجی به مانای نه‌وه بی: نه‌وانه که سپه‌هو ناسوپاسن، هه‌روه‌ها (تکفروا) ی دووه‌میش، ده‌گونجی به مانای سپه‌هی ناسوپاسی بی، به‌لام به‌پیی سیاق زیاتر نه‌وه دینه به‌رچاو مه‌به‌ست بیروایی بی، واته: بیروابوون به رۆژی دوایی و به سزاو پاداشتی خوا.

لپردها که نهو پرسپاره یان لی ده کری: ﴿ اَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ﴾، که نهوه گوتراوی بیژره ریکه، به لأم بیژره که باس نه کراوه، تنجا یان خواجه ﷺ، یا خود فریشته کانن، که نهو پرسپاره ده کهن، نایا نه مه هق و راست نیه؟ ﴿ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ﴾، گوتیان: یا سوئند به پهروه ردگارمان، سوئندیشی له سهر ده خوئن، بۆ جه ختکردنه وهو زیاتر دلنیا کردنه وهی به رانبهر، که تنستا زور قه ناعه تیان هاتوه، به لأم به داخه وه کاته که ی گونجاو نیه!! ﴿ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴾، (خوا ﷺ یا خود تهو بیژره ره)، فره مووی: تنجا مادام وایه تازار بچیژن به هوی نه وهوه، که بیژروابوون کاتی خوئی، واته: له ژبانی دنیا د.

تنجا دیته سهر بابتهی چواره م و کوتایی له نایه تی ژماره (۳۵) دا: ﴿ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَّ اُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ﴾، تم (ف) ه، بۆ بادانه وهو گپزانه وهی، به لأم هاوکات په یوه ستیشه به چند رسته یه که وه له پیش خویدا، واته: مادام کار بهو و شیوه یه بی و، نه وانه ناوا که له رهق و عیناد بن و، دان بهو په یامه ی توڈا نه هینن، ﴿ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَّ اُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ﴾، خوراگر به، توؤش وهک چوئن خاوهن عه زمان له پیغه مبه ران خوراگر بوون.

(عزم) ویستیکی مه حکم و بریار یکی پته و لئیران تیکی باشه، وهک پیشتر له شیکردنه وهی وشه کاندایا سامان کرد، وشه ی (عَزْمٌ وَعَزِيْمَةٌ): چه سپاندنی دل له سهر جیبه جیکرنی کاریک و لئیران بۆ کاریک و، ساغکردنه وهی دل له سهر نه نجامدانی کاریک، ﴿ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَّ اُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ﴾، یانی: تهو پیغه مبه رانه ی دلی خویمان چه سپاندوه له سهر نه نجامدانی تهو نه رکه ی خوا پیی سپاردوون، توؤش وهک نه وان خوراگر به، ﴿ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَٰهُمْ ﴾، په له بان بۆ مه که، واته: په له بان بۆ مه که سزایان بۆ بی، سزایه که که خوا هه ره شه ی پی لیکردوون، ﴿ كَانَهُمْ يَوْمَ بَرُوزٍ مَّا يُوعَدُونَ ﴾، تهو ره ژده ی تهوه ی به لئیبیان پندراوه، یان هه ره شه یان پی لیکراوه، ده بیینن، وهک تهوه وایه، ﴿ لَرَبِّ لَبِئْسَ اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ﴾، که ته نیا کاتیک کی کم له ره ژنڈا مابنه وه، ﴿ بَلِّغْ ﴾، تم مه که یاندنی په یامه، یان نه مه

کوټایي ږاگه یان دنی تهو په یامه یه، یان نه مه بهس و ته واوه، چونکه (بلاغ) به هر سئ واته یه که دئ: ا- به مانای گه یان ددن دئ و، ب- به مانای کوټایي دئ و، ج- به مانای تهواویسی دئ، ﴿فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾، نایا جگه له کوټمه لئ لاده ران که سی دیکه دهفته وتئ؟ بهس نه وانه دهفته وتین که له راسته ږئ لاده دن، ههروهک چوئن که سټیک که له ږئ راست لاده داو، تووشی کوټره ږئ و ږټچکان ده بئ، یاخود سه باره بهک که له راسته شه قام لاده دات، ده که وینه نیو کهنده لآن و هه لډیر، به هه مان شیوه ش: ته نیا نه وانه دهفته وتین که له راسته شه قامی خوا لاده دن.

پټشتریش ناماژهمان به وهدا که زور به ی هه ره زوری توټره ره روان، وهک دوایش باسی ده که یین، ﴿أُولَئِكَ مِنَ الرُّسُلِ﴾، یان به ژماره یه کی دیاری بکراو له پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) لیکداونه وه، که هه نډیکیان گوتوو یانه: تهو پینجهن: (نوح و نبیراهیم و مووسا و عیسا و موحه ممه د)، واته: تهی موحه ممه د! ﴿تَوْشَ وَهَكَ نَهَوَ چواره خاوه ن عه زیمه ت و ویستی پته و مه حکم به، ههروه ها هه نډیکیان گوتوو یانه: هه وتن و، هه نډیکیان گوتوو یانه: دن و، هه نډیکیان گوتوو یانه: زیاتر یان که مترن.

به لام به بوچوونی بهنده هه موو پیغهمبه ران، خاوه نی عه زیمه ت و ویستیکی مه حکم بوون، له مه سه له گرنکه کانیشدا زیاتر تیشک ده خه ینه سه ره نه وهی خوا ﴿بِهَ پیغهمبه ران ﴿ده فهرموئ: ﴿فَأَمْرٌ لِّحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُكِنُّ كَصَاحِبِ الْخَوْتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ (۱۸) ﴿الْقَلَمِ﴾، بو حوکمی پهروه ردگار ت خوت ږا بگره و، وهک خاوه نی ماسیه که مه به، واته: وهک یونوس مه به، ههروه ها که خوا ﴿له باره ی ناده مه وه ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا لِيْنَ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَنَىٰ وَوَلَّمْ نَجِدْ لَهُ، عَزْمًا﴾ (۱۹) طه، به دنئیایی ناده ممان ږا سپارد له مه و پیش، که چی له بیري چوو و عه زیمان پیوه نه یینی، له ونډا وه لامی تهوه ده دینه وه، که مه به ست پټیان چییه؟

مهسه له گرنه کان

مهسه له ی به که م:

خوا (عز وجل) ژماره یه ک جندی په وانه ی لای پیڅه مبهری خاتمه م موحه ممه ده
 ۱۱۱ کردوون، بو گویرتن له قورښان و، پاش گوڼی هه نخستن و وه رگرتسی قورښان،
 گه راونه وه لای خه لکه که بیان و، بانگه وازیان کردوون بو لای قورښان و ئیسلام
 و، موژده شیان به وه لآمده روه وانی بانگه وازکاری لای خوا داوه، به لیبوردران و
 چه پاله دران له سزای به تیش، به پیڅه وانه وه شه وه: سه ری پیجیکاران له سزای
 خوا قوتار نابن و، له گومر ایش دان:

خوا ۱۱۱ ده فهرموڼی: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا
 حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا لِمَا نُقِي أَيُّهَا قَوْمِهِمْ مُنذِرِينَ ﴿۱۱﴾ قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا
 كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۲﴾
 يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيَجْزِلَكُمْ مِنَ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۱۳﴾
 وَمَنْ لَا يُجِيبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي
 سَلَاطٍ مُّبِينٍ ﴿۱۴﴾﴾

شیکر دنه ووی ئهم ټایه تانه، له شازده برکه دا:

۱- ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، هه روه ها یاد بکه وه که کومه لیک له جنلمان بو
 لات ناردن، (إذ) بو (ظرف) ه، کاتیک که شتیک تیتدا روویداو له رابردوودا، (العامِلُ فِي
 الظَّرْفِ مُقَدَّرٌ، وَادَّكَّرُ إِذْ صَرَفْنَا)، کاریگر له (ظرف) دا نه ندازه گیری کراوه، یاد بکه وه!
 کاتیک که ناردمانه لات، (صرف) به مانای ناردن و په وانه کرده، ﴿نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾،
 (نفر) وه ک گومان، ژماره یه که، له بیست که متر بی، یاخود زیاتر بی، یاخود له ده که متر

بن، لهو بارهوه زانایان مشت و مریان هه‌یه، ﴿صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، (أَي: وَجْهَنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ، وَبَعَثْنَا هُمُومًا إِلَيْكَ، وَاتَه: كَوْمَهُمُوكَ لَه جندمان ناردن بۆ لای تو و، ره‌وانه‌ی لای توّمان كردن.

۲- ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾، به گرنگیی پیدانه‌وه گوئیان بۆ قورنان گرتبوو، به کوردیی پیی ده‌لین: گوئی هه‌لخست، نجا: ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾، (فِي مَحَلٍّ نَّصَبَ صِفَةً ثَانِيَةً لِنَفْرًا أَوْ حَالًا)، ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ له شوینی (نصب) دایه‌وه ده‌گونج سیفه‌ق دووهم بی بۆ ﴿نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، یاخود حال بی، یانی: حالینکدا که به گرنگیی پیدانه‌وه، گوئیان هه‌لخستبوو.

۳- ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا﴾، کاتییک ناماده‌ی بوون، گوئیان: کش و مات بن، (حَضَرُوهُ: أَي حَضَرُوا قَائِرَةَ الْقُرْآنِ)، ناماده‌ی خوینه‌ره‌وه‌ی قورنان بوون، یاخود ناماده‌ی خودی قورنانه‌که بوون، له کاتییکدا ده‌خوینرايه‌وه، واته: ناماده‌ی قورنان خویندنه‌که بوون، ﴿قَالُوا أَنصَبُوا﴾، له نیوان خویندا به یه‌کدییان گوت: کش و مات بن، (إِنْصَات) بریتیه: له بی ده‌نگیه‌که که گوئگرتنی تیدابن، واته: بویه بی ده‌نگ ده‌بین، تاکو چاک گوئی لی بگرین، (الطبري) ئەم نایه‌ته قورناییه، یاخود ئەم چه‌ند رسته‌یه‌ی، تاوا لیکدانه‌وه له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱)، ده‌لن:

يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ مَفْرَعًا كُفَّارَ فُرَيْشٍ يَكْفُرُهُمْ مِمَّا آمَنَتْ بِهِ الْجِنُّ (وَإِنْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ) يَا مُحَمَّدٌ ﴿نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾، ذِكْرَ أَنَّهُمْ صُرِفُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﴿بِالْحَادِثِ الَّذِي حَدَّثَ مِنْ رَجْمِهِم بِالشُّهْبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: «لَمَّا بُعِثَ النَّبِيُّ ﷺ حَرِسَتِ السَّمَاءُ، فَقَالَ الشَّيْطَانُ: مَا حَرِسَتْ إِلَّا لِأَمْرٍ قَدْ حَدَّثَ فِي الْأَرْضِ، فَبَعَثَ سَرَايَاهُ فِي الْأَرْضِ، فَوَجَدُوا النَّبِيَّ ﷺ قَائِمًا يُصَلِّي صَلَاةَ الْفَجْرِ بِأَصْحَابِهِ بِنَخْلَةٍ، وَهُوَ يَقْرَأُ، فَاسْتَمَعُوا حَتَّى إِذَا فَرَغَ: ﴿وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ الْاِحْقَافِ، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿مُسْتَقِيمٍ﴾ (۱۲) (الاحقاف) (۱۷).

(۱) جامع البيان، ج ۲۶، ص ۳۱.

(۲) جامع البيان: ۲۱۳۷.

ده لئ: خوا ناوی ههر به رزه، ده فهرموی: وهک سهر کۆنه کردنی کافر ده کانی قوره یش به هوی بیبرواییانه وه، به وه سه رکۆنه یان ده کات که جند بر وایان پی هیناوه، ده فهرموی: یاد بکه وه! کاتیک کۆمه لیک له جندمان نارنده لای تو (تهی موحه ممه ده!) کۆمه لیک له جند گوئیان بو قورئان گرتبوو، به گرنگی پیدانه وه، باسکراوه که بۆیه ئیرداون بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ، به هوی نه و رووداوه وه که روویداوه، نه ویش بریتی بووه له وهی کات و یستوو یانه گوئ بگرن له قسه ی فریشتان، وهک جارن، تیر باران و بلئسه باران کراون، سه عیدی کوپی جو به یر خوا لئی پازی بی (که به کیکه له زانایانی تابعین) ده لئ: کاتیک پیغه مبه ر ﷺ په وانه کرا، ئاسمان پاسه وانیی کرا، (یان پاسه وانیه که ی توندتر کرا، وهک له نایه ته که دا ئاماژه ی پیکراوه)، شه یتان گوئ: ئاسمان ئیشک چیه تیی تیدا دانه نراوه، مه گه ر له به ر رووداوتیک که له زه ویدا روویداوه، ئنجا سه ر بازه کانی خوی ناردن، به زه ویدا بگه ر ئن، سه ره نجام پیغه مبه ر یان بینی ﷺ نوئزی به یانی به هاوه لانی ده کرد له نه خله، له و کاته دا قورئانی ده خوئند، نه وانیش گوئیان بو گرت، تا کو ته واو بوو، کاتیک ته واو بوو، گه رانه وه بو لای خه لکه که یان تر سینه رانه و ئاگه دار که ره وانه، نایه ته کان تا کو ده گاته: ﴿مُسْتَقِيمٌ﴾ (۱۲) ﴿الْأَحْقَافِ﴾، ئه م نایه تانه به و بۆنه یه وه ها توونه خوار.

نایه ته که ده فهرموی:

(۴) ﴿فَلَمَّا قُضِيَ﴾، کاتیک ته واو کرا، ههروه ها خوئندراویشه ته وه: ﴿فَلَمَّا قُضِيَ﴾، کاتیک پیغه مبه ر ﷺ قورئان خوئندنه که ی ته واو کرد، نه گه ر بفه رموی: ﴿قُضِيَ﴾ واته: خوئندنه وه که ی قورئان ته واو بوو.

(۵) ﴿وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذَرِّينَ﴾، گه رانه وه بو لای کۆمه له که یان ناگادار که ره وانه، ﴿وَلَوْ﴾: انصرّفوا مِنْ مَّكَانِ الْإِسْتِمَاعِ وَرَجِعُوا إِلَىٰ مَكَانِهِمْ)، له و شوئنه ی گوئیان لی هه لخصت بوو، گه رانه وه بو ئه و شوئنه ی لی وه ی ها توون.

ئىچا ئەوۋە كە لە نىو خۆياندا گوتويانە: (أَنْصُتُوا): (إنصات) يانى: بى دەنگىيەك بە مەبەستى چاك حالىي بوون، وەك لەو فەرمايشتەدا هاتوۋە كە باسى حەجى مائناوایی (حَجَّةُ الْوِدَاعِ) پىغەمبەر دەكات ﷺ لە جابىرى كورى عەبدوللاوۋە گىردراوۋەتەوۋە كە پىغەمبەر ﷺ پىي فەرمووۋە: (إِسْتَنْصَتِ النَّاسُ) (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۱۲۱، ومسلم: ۱۱۸)، واتە: خەلك بى دەنگ بکە، وایان لى بکە بى دەنگ و كىش و مات بن، بو ئەوۋەى باش گوئیستی قسەكان بن.

ئىچا ئەوانە كە گەرانەوۋە بو لای خەلكە كەيان:

﴿ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ ﴾، گوتیان: ئەى خەلكە كەمان! ئەى كۆمە ئە كەمان! تىمە گوئیستی كىتیبك بووین، كە لە دواى مووسا ﷺ دابەز تىراوۋە، هەلبەتە ئەمە مانای ئەو قسانەبە كە جند كىردوویانن، ئىچا تايا بە چ زمانىك دواون و، خەلكى چ شوئىنىك بوون، كامیان بووۋە قسەى كىردوۋە؟ ديار نى، گىزىك ئەوۋەبە ماناكەى ئەوۋە بووۋە، گوتويانە: تىمە گوئیستی كىتیبك بووین، كە دواى مووسا دابەز تىراوۋە.

بوچى باسى كىتیبە كەى مووسا كىراوۋە؟ چونكە كىتیبە كەى مووسا ﷺ، زانايان دەلین: دوايەمىن كىتیب و پەيامى خوا بووۋە، كە ياساكانى تىدا بوون، چونكە كىتیبە كانى دىكەى كە بو پىغەمبەرانى بەنوۋ ئىسپرائىل هاتوون، هەر لە داوود و سولەيمانەوۋە بگرە، تاكو دەگاتە زەكە رىياو يە حىاو عىسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە پەراوئىزى تەوورات دابوون و هەموویان شوئىنكەوتووى تەوورات بوون، بەللى خوا زەبوورى بە داوود داوۋە، ئىنجىلى بە عىسا داوۋە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەلام هەردووكيان بە راستاندەرى تەوورات بوون و، شوئىنكەوتووى تەوورات بوون، بىگومان هەندى شتى تايبەتیان بو هاتوۋە، كە ئەوئىش هەر روونكردنەوۋەى هەندى شت بووۋە كە لە تەووراتدا بووۋە، يان راستكردنەوۋەى هەندى شت بووۋە كە لە تەووراتدا دەستكارى كىراوۋە.

(۷) - ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، بە راستدانەرى ئەو ھەبە، كە لە پېش دەستى ھەبەق، ئەو كىتەبە كە قورئانە، ھەموو كىتەبە كانی پېش خۆى - ھەك ئەسەلە كەیان --- بە راست دەزانن.

(۸) - ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾، رېنمایى خەلک دەكات بۆ ھەق، (يَهْدِي) واتە: (يَهْدِي النَّاسَ) خەلک رېنمایى دەكات بەرەو ھەق، لېرەدا ھەق دەگونجى مەبەست پى بووناسى و ئيمان و عەقیدە بى.

(۹) - ﴿وَالِى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾، ھەر ھە رېنمایان دەكات بۆ راستە رى، دەگونجى ئەمەش مەبەست پى پابەندى و کردە ھەى باش بى، واتە: خەلک رېنمایى دەكات، ھەم ھەق بناسن و بزائن، ھەم بەو ھەقە ھەو پابەند بى، كە لە راستە شەقامى خوادا بەرجەستە دە بى، كە پېغەمبەر ﷺ لە دوو توپى رېيازو سوننەتە كەى خۆیدا، بەرجەستەى کردە، كە واتە: ئىسلام تەنیا بەرنامە كى تىورى و فېكرى نە، بەلكو ھاوكات لەگەل ئەو دەدا، جېبە جېكردن كى کردە بېشە لەسەر ئەرزى واقع.

(۱۰) - ﴿يَعْقُومَنَّا أَجْبُوبًا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنًا بِهِ﴾، ئەى خەلکە كەمان! ئەى كۆمە ئەكەمان! ھەلامى بانگەواز كارى خوا بدە ھەو ھەو پى پى بى، (دَاعِيَ اللَّهِ) بانگەواز كارى خوا، دەگونجى مەبەست پى قورئان بى، دەشگونجى مەبەست پى پېغەمبەر بى، ھەلامى بدە ھەو ھەو پى بى، بۆچى؟

(۱۱) - ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، لە گوناھە كاتان دە تانبوورى.

ئەگەر پىتى (مَنْ) زیاد كراو بى بۆ جەخت كرنە ھە، واتە: لە ھەموو گوناھە كاتان دە تانبوورى، بەلام ئەگەر (مِنْ تَبْعِيضَةٍ) بى و بۆ ھەندىك بى، واتە: لە ھەندىك لە گوناھە كاتان دە تانبوورى، بەلام پەنگە لە ھەموو گوناھە كان تەنیا بە ئيمان ھىنان نە بوورد رىن، بەلكو پىو بىستىيان بە تەوبە كرن بى، ياخود پىو بىستىيان بە رەكردنە ھەى مافە كان بى بۆ خاوەن مافە كان، بۆبە لە (مَنْ)ى خراوتە سەر.

۱۲- ﴿وَجِزْمٌ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾، په ناشتان ده داو ده تانپاریزی له نازاریکی به تیش، که مه به ست پنی نازارو سزای دوزخه، لیره دا که ده فهرموی: ﴿وَجِزْمٌ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾، هم (من) هس، ته نیا بو تهویه (جِزْمٌ) بهرکاری پښ بخوازی، بو (تَعْدِيَةٌ) یه، ده گوتری: (أَجَارَةٌ مِّنْ ظَلَمِ فُلَانٍ: مَتَّعَهُ وَأَبْعَدَهُ)، واته: په نای داو، دووری خسته وه له وهی فلانکهس ستمی لی بکات.

۱۳- ﴿وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ﴾، هر که سیکش وه لمی بانگه وازکاری خوا نه داته وه، ته گهر قورنانه، ته گهر موحه مده ﷻ، که هر دووکیان بو لای خوا خه لکیان بانگ کردوه.

۱۴- ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾، ده سته وسانکه ر نیه له زه ویدا، واته: ده سته وسانکه ری خوا نیه، که له سزاو جه زه بهی دهر باز بی و رابکات و، خوا ده ستی پترانه گات، بویه ش ده فهرموی: (فِي الْأَرْضِ) بو تهویه هممو گوشه و که ناره کانی زهوی بگریته وه، به هر لایه کدا بچی، ده سته وسانکه ری خوا نیه و، له چنگی خواو له ده سه لاتی قوتار نابې.

۱۵- ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنَ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ﴾، جگه له ویش هیچ دوست و سهر به رشتیاری نین، هیچ پشتیوان و مشوور خوړی نین.

۱۶- ﴿أَوْلِيَاكَ فِي صُلْحِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، نا ته وانه له گومراییه کی ناشکرادان، واته: نغروبوون له گومرایی دا.

لیره دا (القرطبي) قسه به ک ده کات له تفسیره که ی خویدا^(۱) ده لئ:

(هَذِهِ آيَةُ تَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْجَنِّ كَالْإِنْسِ فِي الْأَمْرِ وَالنُّهْيِ وَالثَّوَابِ وَالْعِقَابِ، وَقَالَ الْحَسَنُ: لَيْسَ لِمُؤْمِنِي الْجَنِّ ثَوَابٌ غَيْرَ نَجَاتِهِمْ مِنَ النَّارِ، يَدُلُّ عَلَيْهِ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَجِزْمٌ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾^(۲)، وَبِهِ قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ قَالَ: لَيْسَ ثَوَابُ الْجَنِّ إِلَّا أَنْ يَجَارُوا مِنَ النَّارِ، ثُمَّ يُقَالُ لَهُمْ: كُونُوا ثَرَاباً مِّثْلَ الثَّهَالِمِ. وَقَالَ آخَرُونَ: إِنَّهُمْ كَمَا يَعْقُبُونَ فِي الْإِسَاءَةِ، يَجَارُونَ فِي الْإِحْسَانِ مِثْلَ الْإِنْسِ).

واته: ئەم ئابەتە بەلگە یە لەسەر ئەووە کە جندیش وەک مەروغان، لە فەرمان پیکران و قەدەغە کران و پاداشت و سزادا، یە کسانن.

بەلام هەسەنی بەصرایی لێی گێردراوە تەووە کە گوتوو یەتی: جند پاداشتیان نیە، ئەووە نەبێ کە لە ناگر چە پالە دەدرێن، چونکە خوا ﷻ دەفرەموی: ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ (۳۱) الاحقاف، لە گوناگە کانتان دە تانبوووری و لە نازاریکی بە تیشیش پە ناتان دەدات.

ئەبوو حەنەیفەش هەروای گوتوووە گوتوو یەتی: جند (واته: جندە بروادارەکان) پاداشتیان نیە، مەگەر ئەووە کە لە ناگر چە پالە بەدرێن و بەزێرێن، دوایی پیتان دەگوتری: بێنەووە گۆ و دەبنەووە گۆ، وەک نازە ئان.

بەلام ئەوانە ی دیکە، گوتوو یانە: نە خێر جندیش وەک مەروغان وەک چوون لەسەر خراپە سزادەدرێن، لەسەر چاکەش پاداشت دەدرێنەووە. منیش دەئیم: بە دلنیایی رای دوو هەمیان راستە.

لێرەش دا تەنیا بەو هەندە قسە نە قەڵکردنە ی (القرطبي) لەو بابەتە دەگەرێم، چونکە خوا پشتیوان بێ، کاتیک دەگەینە تەفسیری سۆرەتی (الجن) لەوێ قسە ی تیرۆ تەسەل لەو بارەو دەکەین، هەرودەها لە تەفسیری (الرحمن) یش دا، کە خۆی بەرز سی و یەک (۳۱) جار جندو مەروغی بە تەعبیری: ﴿قِيَامٍ، أَلَاءٍ وَرَيْحًا تَكْذِبَانِ!﴾ دواندوون، کە شازدە (۱۶) یان لەبارە ی بەهەشتە کانی خواوون کە دەیانچنەتی!

مەسەلە ی دووهم:

دروستکردنی خوا بۆ گەردوون، بەبێ ماندوو و شەهەتوو، بەنگە ی توانایەتی لەسەر زیندوو کردنەوهی مردوووان:

خوادەفرموی: ﴿أَوْلَٰئِرَوِّا أَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَّلَمْ يَكُنْ لِّهٖ مَخْلِقِيْنَ
يَقْدِرْ عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتِ بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰٓى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۳﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ بەرگەدا:

(۱) - ﴿أَوْلَٰئِرَوِّا أَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَّلَمْ يَكُنْ لِّهٖ مَخْلِقِيْنَ﴾، ئایا نەیانبینووه، ئەو خوا بەی ئاسمانەکان و زەوی هێناوێه دی و، بە دروستکردنیشیانەوه ماندوو و شەهەت نەبووه.

بێگومان پرسیارکردنەکه بۆ نکوو ئییلێکردنەوه، مەبەست لە (دیتن) زانیاری و، بینینی عەقلیی و دلبیە، نەکه بینینی چاوی، بەلام بۆیە خوا ﷻ وشە ی (یَرَوِّا) بەکاردیتن و نافەرموی: (أَوْلَٰئِمَّ يَعْلَمُوْا) لەبەر ئەوهی ئەو راستییە هێندە بەرجەستەو نمایانە، وەک شتێک بە چاوی سەر تەماشای بکە ی، ئاوا دیارە، هەم لێرەداو هەم لە شوێنەکانی دیکەش دا، که خوا ﷻ لە جیاتی زانین (علم)، دیتن (رُؤْيَا) بەکاردیتن، لەبەر ئەوهیە که ئەو شتە ئەوهێندە بەرچاوهو ئەوهێندە دیارو نمایانە، وەک شتێک که بەچاوی سەر تەماشای دەکە ی، ئاوا زەق و بەرچاوه، خوا ﷻ دەفرموی: ئایا نەیانزانووه و نازانن که ئەو خوا بەی ئاسمانەکان و زەوی هێناوێه دی و پێشیانەوه ماندوو نەبووه...

﴿وَلَمْ يَكُنْ لِّهٖ مَخْلِقِيْنَ﴾، خوێنراوێشەتەوه: (وَلَمْ يَكُنْ لِّهٖ مَخْلِقِيْنَ)، (العَيُّ: التَّعَبُ وَعَجْزُ الْحَيْلَةِ)، (عَيُّ) بریتییەلە: ماندوو بوون و شەهەتیی و، پتێپان و داماویی، خوا ﷻ لە بەرانبەر دروستکردنی ئاسمانەکان و زەویدا، نە پێیانەوه ماندوو بووهو، نە داماوێه که نەتوانی دروستیان بکات، تنجا خوا بەک ئاوا بێ، ئایا نازانن:

(۲) - ﴿يَقْدِرُ عَلَيَّ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾، که تواناداره لهسه ره وهی مردووان بؤیینه وه؟! (یقادِر): خویندراویشه ته وه: (وَيَقْدِرُ عَلَيَّ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى)، ده توانی که مردووانیش بؤیینه وه.

(۳) - ﴿بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، با، به دناییی نه وه لهسه ره موو شتیک به توانایه.

جیی سه رنج نه وه یه که خوا **﴿قَادِرٌ﴾** بؤ ژاننده وهی مردووان، وشه ی (قَادِر) ی به کارهیناوه، به لام دواپی بؤ هه موو شتیک (كُلُّ شَيْءٍ) (قَدِيرٌ) ی به کارهیناوه، واته: (قَادِرٌ عَلَيَّ إِحْيَاءَ الْمَوْتَى، وَقَدِيرٌ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ)، چونکه (قَادِر) واته: توانادار، به لام (قَدِيرٌ)، ریزگهی زیده رژییه واته: زور توانادار، نجا زیندوو کردنه وهی مردووان به نسبت خوی پهره ردگاره وه، خوا لهسه ری توانایه، به لام بویه ده فهرموئی: ﴿بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، با، نه وه لهسه ره هه موو شتیک توانایه، دیاره هه موو شتیک به قیاس و پتوانه ی تيمه، پتویستی به توانای زیاتر ده کات، چونکه هه موو شتیک، هه م زیندوو کردنه وهی مردووان ده گریته وه، هه م جگه له نه وه ده گریته وه، بویه بؤ هی به کم سیفه تی (قَادِر) ی به کارهیناوه، به لام بؤ هی دوهمیان (قَدِيرٌ) ی به کارهیناوه.

وشه ی (بَلَىٰ) وه لامی لابرده (نفي) ی یه که مه: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَمَيِّضْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرُ عَلَيَّ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾؟، نایا نازانن که خوا به توانایه؟ له کوردیدا (بَلَىٰ) ده بیته وه: با، نه گهر بگوتری: به لئی، یانی: به لئی به توانا نیه، که له هه ندیک له تفسیره کوردیه کاندانه وه جووره هه لانه کراون، به لام (نعم) یانی: به لئی، نجا تو له جیی به لئی، بلئی: با، یان له جیی با، بلئی: به لئی، مانایه که ی پچه وانه ده بیته وه، بؤ وینه: نه گهر بگوتری: نایا نه خوارده نت پن خووش نیه؟ نه گهر بلئی: به لئی، واته: پیم خووش نیه، به لام نه گهر بلئی: با، واته: پیم خووشه، (بَلَىٰ) با، وه لامی شتیک لابراره.

(يعني) له (عَيٌّ) لهسه ره کیشی (رَضِيٌّ) و (عَيٌّ)، (عَيٌّ) بِالْأَمْرِ وَعَيٌّ، وَتَعَايَا، وَاسْتَعْيَا، وَتَعْيَا، واته: چ بلئی: (عَيٌّ) چ بلئی: (عَيٌّ) به بن گیره، چ بلئی (تَعَايَا)، چ بلئی

(اَسْتَعِيْنَا، چ بَلِيِي: تَعِيَا)، هەموویان بە مانای: (نەیتوانی ئامانج بئیتە دی،
یاخود لە بەرانبەریدا دەستە پاچە بوو)، یاخود (نەیتوانی پتەوو قایمی بکات)
دین.

مهسه لهی سئیه م:

ئهو رۆژه که بیبروایان لهسه ر ناگر راده نویتین و پرسیریان لئ ده کړئ، له باره ی راستی سزای خواوهو، جگه له دان پیداهئنان چاره یه کی دیکه یان نیه:

خوا ﷺ ده فرموی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۲۱﴾﴾.

شیکردنهوی ئهم، ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ئهو رۆژه ی ئهوانه بیبروایان لهسه ر ناگر راده نویتین، واته، ده یانه ئینه سوئی ناگری دۆزه خ و پئشانیان ده دهین، هه ندیک له روونکه رهوان گوتوویانه: (هَذَا مِنَ الْمُقْلُوبِ)، واته: ناگره که پئشان ئهوان ده دهین، ناگره که بو وان راده نویتین، به لآم ده شگونجئ ئهوانیش رابنویتین و به ئیرته سوئی ناگره که، (عَرْضُ) به مانای راناندن و پئشاندانه، (مَعْرِضُ) ئهو شوئنه یه که شتی لئ راده نویتین، به کوردی ده گوتئ: پئشانگا ئهو شوئنه ی خه لک شتی لئ پئشان ده دات.

(۲) - ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، (ئهو رۆژه ی ئهوانه ی بیبروایان لهسه ر ناگر راده نویتین و، ناگری دۆزه خیان پئشان ده دئ:!)، ئایا ئه مه هه ق نیه؟ بیگومان ئه وه گوتراوی بیژهریکی قرتتیره، ئنجا بیژهریکه خوی به رزه، یاخود فریشته کانن، ده لئ: ئایا ئه مه راست و چه سپاو نیه؟ پرسیرکردنه که ش پرسیرکردنی چه سپاندن و په شیمانکردنه وه یه، لهسه ر ئه وه ی ده یانگوت و پئیان وایبوو: سزاو پاداشت پووچه و حه قیقه تیان نیه، ده گوتئ: ئایا ئه مه راست و چه سپاو نیه؟ ئه مه پرسیرکردنی نکوولئیلئیکردن نیه، به لکو بو چه سپاندنه و بو په شیمانکردنه وه یه، چونکه که ده فرموی: ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، ئهم (هَذَا) یه، ناوی ئامازه یه، ئامازه یه بو ئه وه ی ده یینن له نازارو سزا، بویه ئه مه ده بیته جوریک له سه رزه نشت و گالته پئیکردن: ئایا ئه وه راست و هه ق نیه، که له پئش چاوتانه؟!.

۳- ﴿ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ ﴾، گوتیان: با، (هەق و راستە)، سویند بە پەرورەدگارمان، ھەر بەوئەندەى ئىکتىفا ناکەن، دانى پىدايىنن و، دەلەين: سویند بە پەرورەدگارمان راستە، توپزەرەوانى قورئان باسیان کردو، بۆچى وەلامەکەیان بە سویند خواردن، داكۆکیى لەسەر کردوو جەختکردۆتەو؟ ھەندیکیان گوتویانە: بۆیە وەلامدانەووەکەیان بە سویند جەخت لەسەر کردۆتەو، ئومیدیان وابووہ کە ئەگەر چاکى دان پىدايىنن، بەلکۆ دەربازیان ببن! بەلام مسۆگەر خەيال پلاویان کردوہ.

۴- ﴿ قَالَ قَدْ أُوفِيَ الْعَذَابُ يَمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ ﴾، فەرمووی: (ئەو بیژەرە کە ئەو پرسیارەى لیکردن، کە یان خواى بەرزى مەزنە، یاخود یەکتیک لە فریشتەکانە)، ئازار بچيژن بە ھۆى ئەووە کە بیبروابوون، (قَدْ أُوفِيَ: فُرِعَ عَلَىٰ إِقْرَارِهِمْ)، واتە: مادام دانتان پىداھيئا، دە ئازار بچيژن، بە ھۆى ئەووە کە بیبروابوون.

مەسەلەى جوارەم و كۆتايى:

فەرمانکردنى خوا ﷺ بە پىغەمبەر موھەممەد ﷺ كە وەك پىغەمبەرانى لىبراو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خاوەن ويست و بريارى پتەوو خۆراگر بى و، ھەپسەو بەلەى ھاتنى سزا بۆ بىبراويان نەكات، چونكە رۆژى ھاتنى سزا، بىبراويان پىيان وايە، بەس كاتىكى كەم لە ژيانى دنيادا ماونەو، جگە لەلادەرانىش كەس سەرى بە ھەتارەت ناچىن، تەنيا ئەوانە لە رىسى راست لا دەدەن، سەر بەھەتارەت چوو دەبن:

خوا ﷺ دەفەرمويى: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَآ يَلْبَتُونَ إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغْ فَعَلَّ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ﴿٣٥﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتە بە پىزە، لە پىنج بەرگەدا:

١- ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ دەجا خۆراگر بە وەك خاوەن عەزمان لە پىغەمبەران خۆيان راگرت، بىگومان پىتى (ف)، كە بۆ گىرانەو بە بادانەو، پەيوەستىشە بە چەند رستەيەك لە پىش خۆيەو، واتە: مادام حال بەو شىوئە بى، كە رابرد، ئەوانە لەسەر عىنادى و سەرخەرى خۆيان بەردەوام بن و، ھەر لەسەر بىبراويى خۆيان بن، كەواتە: خۆراگر بە وەك چۆن خاوەن عەزمان لە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۆراگر بوون.

(الْعَزْمُ: نَيْتٌ مُحَقَّقَةٌ عَلَى عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ دُونَ تَرْدُدٍ)، (عَزَمَ): بريتە لە نيازو مەبەستىكى ساغكراو بە ئەنجامدانى كارىك، ياخود قسەيەك بە بى لەرەلەر و دىل دىل دان، واتە: دلى خو ساغكردنەو لەسەر ئەنجامدانى كارىك، كەواتە: لىرەدا خوا ﷺ بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرمويى: وەك ئەو پىغەمبەرانەى خواوەنى

ئىپران بوون بۆ كارەكەيان و، لە كاتى تەنجامدانى تەرەكەكانياندا ئىپراو بوون،
خاوەنى برىارى پتەو بوون، خاوەن ويست و ئىرادەى مەحكەم بوون، تۆش وەك
ئەوان خۇپراگرەبە.

۲- ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ﴾، پەلە (ى هاتنى سزا)شيان بۆ مەكە.

(ل)ى (لهم) لە: ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ دا، (لَمْ تُعِدِّيهِ فِعْلٌ فِي الْإِسْتِعْجَالِ إِلَى مَفْعُولٍ
لِأَجْلِهِ)، لامى خواستنى كردارى (تستعجل)ە بۆ بەركارى پىئاو.

ئىچا كوا ئەو بەركارە؟ (مَفْعُولٌ تَسْتَعْجِلٌ مَحْذُوفٌ دَلَّ عَلَيْهِ الْمَقَامُ: الْعَذَابُ، أَوْ
الْهَلَاكُ، فَلَا تَسْتَعْجِلِ الْعَذَابَ، أَوْ الْهَلَاكَ لَهُمْ)، بەركارى (تستعجل) قرتىتراو، حال
و مەقام دەيگەيەننى: تازار ياخود فەوتانيان بۆ بە پەلە داوامەكە، پەلە مەكە
سزاو تازارىان بۆ بى، لە بەرچى؟

۳- ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَارٍ﴾، ئەمە ھۆكار ھىئانەوھىە
بۆ ئەو قەدەغەكردنەى پىغەمبەر ﷺ لە پەلەكردنى هاتنى سزا بۆيان، چونكە ئەو رۆژە
ئەوھى بەلئىنى پى دەدرى و ھەرەشەيان پى لى دەكرى دەيىبن، وەك ئەو ھە وايە،
تەنيا كاتىكى كەم لە رۆژى ماينەو، واتە: كە ماوھىەك هاتنى ئەو سزايە، دوادەخرى،
كارىگەرىي لەسەرى نابى و، ھەر كات ئەو سزاو تازارە هات، لە كاتىكدا دەبى ھىندە
درى دەبى كە ژيانى دنيايان ھەمووى، وەك كاتىكى كەم لە رۆژىك، دىتە بەرچاو.

ياني: ئەو سزاو تازارەيان كە بۆ دى، لە ماوھو كاتىكى ھىندە درىخايەندا
دەبى، ژيانى دنيايان ھەمووى لەلا دەبىتەوھە كاتىكى كەم لە رۆژىك، واتە:
كاتىكى كەم لە رۆژىك چەندە؟ ئەوانىش ھەموو تەمەنى ژيانى دنيايان لەلا
ئەوھندە لى دىتەو، لە چاو ئەو كاتە زۆرەى تىيدا سزا دەدرىن.

۴- ﴿بَلَّغْ﴾، (ئەمە) گەياندە.

(بَلَاغٌ: خَبْرٌ مُبْتَدَأٌ مَحْذُوفٌ، أَي: هَذَا بَلَاغٌ)، (بلاغ) گوزاره‌ی نیهادیکی قرتیتراوه،
واته: ئەمە گەیاندنە، یاخود (بلاغ) بە مانای تیرۆ تەواوو بەسە، یانی: ئەوەی
گوترا، بەس و تیرۆ تەواوه بۆ هەر کەس عەوداڵی هەق و راستییە.

۵- ﴿ فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴾. ئایا جگە لە کۆمەڵی لادەران کەسی دیکە
دەفەوتن؟ لێرەدا پرسیارکردنە کە، پرسیارکردنە بۆ لابردن (نفي)، واتە: جگە لە کۆمەڵی
لادەران کەس نافەوتن، بەلام بە شیوەی پرسیارکردن هاتو، ئایا جگە لەوان کت دەفەوتن؟
واتە: کەس نافەوتن.

(الْفَاسِقُونَ) دەگونجێ (أل)ی ناساندنە کە بۆ جینس بێ، واتە: تیکرای لادەران
دەفەوتین، یاخود بۆ (عهد) بێ، واتە: ئەو لادەرانە ی مەبەستن و قسەیان لە
بارەو دەکرێ، ئەوانە دەفەوتین و سەریان بە فەتارەت دەچن، بە دلنایایی
(فَاسِقٌ) لێرەدا بە مانای دەرچوونی تەواوەتیە لە حوکمی زگماک و، لە حوکمی
عەقڵ، لە حوکمی ئایین و بەرنامەو پەيامی خوا ﷻ.

قسه‌یهک دهرباره‌ی: (أُولُو الْعَرْصِ)

له کۆتایی ئەم دەرسه‌مانداو، له کۆتایی ته‌فسیری ئەم سوورە‌ته‌شدا، ئەوه‌ی به‌ئێماندا بوو قسه‌یه‌کی له باره‌وه‌ بکه‌ینه‌وه، به‌ئێنه‌که‌مان به‌ جی دێین، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿قَاصِرٌ كَمَا صَبَرَّ أُولُو الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَمَهْلُ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾، واته: خۆراگر به‌ وه‌ک چۆن خاوه‌ن عه‌زمان له‌ پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۆراگر بوون...

پوونکه‌ ره‌وانی قوربان په‌حمه‌تی خوايان لى بى و خوا پاداشتيان بداته‌وه، تيمه‌ ئيان به‌هرمه‌ندين، به‌لام پيم ناخوشه‌ هه‌نديک شت که پيم وايه زور پوونه‌و نه‌وان يان راجيایی تيدا ده‌که‌ن، بۆ وئنه: ليره‌دا نه‌گه‌ر نه‌لیم هه‌موويان، زۆربه‌ی هه‌ره زۆريان ده‌لین: ﴿أُولُو الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، مه‌به‌ست پيان چوار له‌ پێغه‌مبه‌رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام): (نوح و ئیبراهیم و مووسا و عیسا)، واته: وه‌ک ئەو چواره، تۆش خۆراگر به، هه‌روه‌ها هه‌نديکیان ده‌لین: مه‌به‌ست هه‌وتيانه، ياخود پازده‌يانه، ياخود هه‌ژده‌يانه، ئەوه‌ش به‌ به‌لگه‌ دێننه‌وه، له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئەو پێنجه‌ خاوه‌ن عه‌زمن، له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌م له‌ سوورەتی (الشورى) دا، خواى به‌رز باسيان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿سَرَّحَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَّصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَّصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِيهِ﴾ (١٣)

هه‌روه‌ها له‌ سوورەتی (الأحزاب) يشدا، ئەو پێنجه‌ پێکه‌وه‌ هاتوون، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾﴾.

بہ لآم من یتیم وایہ -- وہک لہ کتیبی شہ شہمی مہ وسووعہی: (الإسلام کما یتجلی فی کتاب اللہ)، لہ باسی یتغہمبہراندہ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) باسمکردوہ -- ئەو بۆچوونہ ھەلەئییە کہ بگوتری: یتنج لہ یتغہمبہران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) یان ھوتیان، یان ھەژدەیان، یان چەندیان خاوەن عەزم بوون و، ئەوانەئیی دیکە خاوەن عەزم نەبوون، چونکہ لێرەدا کہ خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ (الأحقاف، ئەم (من) ھ، وہک چۆن دەگونجی بۆ ھەندیکی (تَبْغِيضٍ) بی، دەشگونجی بۆ روونکردنەوہ (بیانیة) بی، واتە: خۆراگر بە، وہک چۆن یتغہمبہرانی خاوەن عەزم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) کہ ھەموویان خاوەن عەزم و لێبران و دامەزراوی بوون، وہک چۆن ئەوان ھەموویان وابوون، تۆش وہک وان بە.

بەلگەشم ئەوئییە کہ لہ سوورەتی (الأنعام) دا، خوا ﷻ ناوی ھەژدە (۱۸) لہ یتغہمبہران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دینتی، بە پێی ریزبەندی ئایەتەکان کہ باسکراون، ئەمانەن: (تیبراھیم، تیسحاق، یەعقوب، نووح، داوود، سولەیمان، ئەییوب، یوسف، موسا، ھارون، زەکەریا، یەحیا، عیسا، ئیلیاس، ئیسماعیل، ئەلیسە، یونوس، لووط)، دوا ئەوئیی خوا ﷻ ناوی ئەو ھەژدە یتغہمبہرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دینتی، دەفەرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَفْتِدَاةَ﴾ (الأنعام، ئا ئەوانە کہ سائیکن خوا خستوونبە سەر رێی راست، تۆش بە دوا رێی راستی ئەوان بگەوہو، بیانکہ بەسەر مەشق.

لێرەدا خوا ﷻ باسی ئەو ھەموو یتغہمبہرانیہ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، دەکات، کہ لہ ئیوشیاندا یونوس ﷺ ھەئییە، ئەو یونوسەئیی خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَلَا تَنْكُرْ كَمَا حَبِ كُنُوتِ﴾ (القلم، چونکہ ھەندیکی لہ زانیان ئەوئیی بە لگە ھێناوہ تەوہو گوتوویانہ: خوا ﷻ لہ سوورەتی (القلم) دا، دەفەرموی: وہک خاوەنی ماسیہ کہ مەب! بە لآم لێرەدا خوائ کاربەجی یونوسیش ناو دینتی و دەفەرموی: ئەئیی یتغہمبەر! ﷻ تۆ بە دوائیی رێ و شوئینی ئەوان بگەوہ.

که واته: لهوئی که ده فهرموئی: ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ﴾، یانی: لهو هه لوئسته دیاریکراوهی دا، وهک یونوس مهبه، نهک به گشتیی، نهکه رنا به گشتیی ده بی چاوی لئ بکات، له نئو هه موو پیغه مبه ران دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ههروه ها له باره ی ناده موه که خوا ﴿﴾ ده فهرموئی: ﴿فَنَسِيَ وَلَمْ نَحْدِ لَهُ، عَزْمًا﴾ ۱۱۵ طه، نادم له بیری چوو، عه زمان پیوه نه بینی، واته: لهو هه لوئسته دیاریکراوهی دا عه زمان پیوه نه بینی، نهک به گشتیی خاوه ن عه زم نه بوو بی.

که واته: له راستیدا هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خاوه ن عه زم، به لام به ته نکید هه ندیکیان عه زیمهت و لیپراویان له هه ندیکیان زیاتر بووه، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه موویان له لووتکه دان له هه موو شتیکدا، به لام لووتکه کانیش به رزو به رزتریان هه به، پیغه مبه رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه موویان له کۆی مروّقایه تیی ته واوترن و هه لَبْزِردراوی نئو مروّقایه تیین، به لام ته وانیش له نئو خۆیاندا چاک و چاکترو به رزو به رزتریان هه به، وهک خوا ﴿﴾ ده فهرموئی: ﴿قُلِ لَعَسَدٌ لِلَّهِ وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ﴾ ۱۱۶ أَصْطَفَى النَّمْل، واته: بلئی: ستایش بو خوا، سه لام له سه ر نهو به ندانه ی هه لَبْزاردوون، یانی: هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لَبْزاردن.

ههروه ها له سووره تی (الحج) دا، خوا ﴿﴾ ده فهرموئی: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ﴾ ۱۱۷ أَلْمَلِكَةِ رُسُلًا وَمِمَّنِ الْنَّاسِ، واته: خوا له فریشته کان و له مروّقاییش، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لَدَبْزِردی، به لئ هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لَبْزاردن، که واته: ده بی هه مووشیان رازاوه بن، به هه موو سیفه ته به رزه کان، له نئویاندا سیفه تی عه زیمهت و دامه زراوی و لیپراوی و برپا پته وی، که به بی نه وه مروّق هیچ کارنکی بو ناکری.

لیره شدا دیننه کۆتایی سووره تی (الأحقاف)، خوا به لوتف و که په می خوی بارمه تییمان بدات، که له فه رمایشته که ی زیاتر راهمتین و وردینه وهو، باشر لئی

تېبگەين، دواى لى تېگەيشتىش باشتر بە ھۆيەوہ پى بگەين و، پىوہى بابەند
 بين، لە ژيانى تاكىي و، ژيانى خىزانىي و، ژيانى كۆمەلايەتسى و سياسىي داو، ئەم
 قورئانە بگەينە چرايەك ولآتى خۆمانى پى رۆشن بگەينەوہو، كارتىك بگەين، ئەم
 خەلك و ولآتەي تىمە و، ھەر شوئىتېك دەستمان دەيگاتى، لە نوورو بەرەكەتى
 ئەم قورئانە، زياتر بەرھەمەندى بگەين، بو ئەوہى كۆتايى بە نەھامەتییەكانيان
 بى، كۆتايى بە ھەموو ئەو نەخۆشىي و دەردانەيان بى، كە لەسەر ئاستى تاكىي
 و خىزانىي و كۆمەلايەتسى و سياسىي، بە دەستيانەوہ گرفتارو گىرۆدەن، وەك
 ژيانى دنيايان و، سەرەنجاميش لە بەرەكەت و بەرھەمى ئەوہدا: بەختەوہرىي
 و سەرفرازيي رۆژى دوايى لە بەھەشتە پازاوہ و نەبراوہكانى خودا وەدەست
 بەيىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

محمّد

دهستیک

به ریزان!

نه مرقّ که (۱۲/ی جمادی الثانی) سالی (۱۴۴۱) کۆچییه، به رانبهر (۲۰۲۰/۲/۶) ی زاینی، له شاری ههولیر، خوا پشتیوان بئ دهست دهکهین به تهفسیرکردنی سوورپهتی (محمد).

پیناسه ی سوورپهتی (محمد) و بابتهکانی

یهکه م: ناوی ئه م سوورپهته:

ئه م سوورپهته، سئ ناوی بۆ بهکارهینراون:

۱- (سورة محمد). ۲- (سورة القتال). ۳- (سورة الذين كفروا).

به لام ناوی یهکه میان (سورة مُحَمَّد) له ههرسیکیان باوتره، چونکه ناوی موحه ممه دی ﷺ تیدا هاتوه، له ئایهتی ژماره (۲) داو، پئش سوورپهتی (آل عمران) و، پئی ناسراوه، واش پئدهچئ که ئه م سوورپهته پئش سوورپهتی (آل عمران)، دابه زینئ، که سوورپهتی (آل عمران) وهک کاتی خوئی باسمان کرد، له سالی سئیه می کۆچییدا، له دواي جهنگی ئوحوود دابه زیوه.

دووهم: شوینی دابه زینئ:

به یهکدهنگی زانایان، ئه م سوورپهته مه دینه یه، به لام له عه بدوللای کوری عه بپاسه وه (رضي الله عنهما) کێردراوه تهوه که ئایهتی: ﴿وَكَايِنٍ مِّن قَرَبَةٍ هِيَ اَشَدُّ

قُوَّةٌ مِنْ قَرَيْبِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَ نَهْمٌ فَلَا تَأْخِرْ لَهُمْ ﴿۱۳﴾، لە رېسى كۆچكردن بەرەو مەككە، بەر لە گەيشتن بە (جِراء) دابەزىوہ.

گوتراویشە: ئەم سوورەتە دواى جەنگى بەدر دابەزىوہ، ھەروەھا گوتراوہ: پېش جەنگى ئوحوود، كەواتە: واپىدە چى لە نىوان سألانى دووہم و سىيەمى كۆچىسى دا دابەزىيى.

سىيەم: رىزبەندىي لە موصحف و دابەزىن دا:

لە دابەزىندا، رىزبەندىي ئەم سوورەتە ژمارە (۹۶)، واتە: (۹۵) سوورەت لە پېش ئەم سوورەتە دا دابەزىون و، ئەمە نەوہ دو شەشەمىان (۹۶) ھو، لە موصحفدا (۴۷) ھو، لە پېش سوورەتى (الرعد) و، دواى سوورەتى (الحدید) دابەزىوہ.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

ھەندىك لە زاناىان ژمارەى ئايەتەكانىيان بە چل (۴۰) و، زۆربەشيان بە سى و نو (۳۹) داناوہ، ھەندىكىشيان بە سى و ھەشت (۳۸) دايانان، بەلام زياتر ژمارە (۳۸) تەبەنىيى كراوہ، شايانى گوتىشە: جارى وايە ژمارەيەك زۆرىك لە زاناىان دايانانوہ، ھەك ژمارەى ئايەتەكانى سوورەتتىك لە سوورەتەكان، بەلام دوايى ژمارەيەكى دىكە كە كەمتر لە زاناىان رايان لەسەرى بووہ، تەبەنىيى كراوہ، گرنگ ئەوہيە ھەمىشە لە بىرمان بى، كە جياوازىي راي زاناىان لە ژمارەى ئايەتەكاندا، دەگەرئەوہ بۆ كورتىي و درىژىي ئايەتەكان، ئايا رستەيەك لە كوئى كۆتايى پى دى و، لە كوئى دەست پىدەكات؟ ئەگەرنا زاناىان نەك لەسەر ئايەتتىك، بەلكو لەسەر رستەيەك، بگرە لەسەر وشەيەك، بەلكو لەسەر پىتتىكى قورئانىش راجياىيان نىہ، مەگەر راجيايى خويندەنەوہ، ئەوہ جيايە، كە خويندەنەوہ كان (قراءت) يىش ھەموويان لە پىغەمبەرى كۆتايىەوہ ﷺ گىردارونەوہ.

کهواته: ئەگەر خوێندنهوهیهک پیتیک دهگۆرێ بە پیتیک، یان رستهی وا ههیه، یان وشه‌ی وا ههیه، چەند جوۆره خوێندنهوهیهکی هەن و، بە پیتی جوۆری خوێندنهوهکان، پیتەکان دهگۆرێن، بۆ وێنه: ئەلیف نامینی، یان (ی) له کۆتاییدا ده‌ق‌رتیندری و، له شوێنی وی ژێر (کسرة) دادەنری، ئەوه هه‌مووی له پێغه‌مبەر‌هوه ﷺ گێردراوه‌ته‌وهو، زانیان له‌سه‌ر هه‌موو ئەوانه‌ به‌کده‌نگن، مادام ئەو خوێندنهوهیه، به‌ته‌واتور به‌تیمه‌ گه‌بشتی.

پینچه‌م: نیوه‌رۆکی:

نیوه‌رۆکی هه‌مان نیوه‌رۆکی سوورەته‌ مه‌دینه‌یه‌یه‌کانه، پانتایه‌یه‌کی زۆری بۆ باسی جه‌نگ و، به‌ره‌نگاریی و، کوشتار له‌ تێوان ئەه‌لی کوفرو ئەه‌لی ئیسلامدا، ته‌رخانه‌کراوه، به‌و بۆنه‌یه‌شه‌وه باسی چەند مه‌سه‌له‌یه‌کی په‌یوه‌ندیدار کراوه له‌م سوورەته‌دا، که ده‌توانین دابه‌شیان بکه‌ین بۆ پازده (۱۵) مه‌سه‌له:

- ۱- له‌ رێی لادانی کافران و شوینکه‌وتنیان بۆ باتیل، له‌ نایه‌ته‌کانی (۱ و ۲) دا.
- ۲- بڕواهێنانی مسوڵمانان و کرداری باشیان و، شوینکه‌وتنیان بۆ هه‌ق، له‌ نایه‌تی (۲) دا.
- ۳- له‌ مل دانی کافران له‌ کاتی به‌ره‌نگاریی و جه‌نگدا، له‌ نایه‌تی (۴) دا.
- ۴- به‌ دیل گرتنی کافران، پاش کوشتاری خه‌ست لێکردنیان و له‌ په‌ل و پۆخستیان، له‌ نایه‌تی (۴) دا.
- ۵- به‌ منه‌ت یان فه‌ره‌بوو نازادکردنی دیله‌کانی کافران، که له‌ جه‌نگدا ده‌گیرێن، له‌ نایه‌تی (۴) دا.
- ۶- فه‌رمانکردنی ناراسته‌وخۆ به‌ کافران، که سه‌رنجی میژوو بده‌ن و، په‌ند له‌ گه‌له‌ کافره‌ فه‌واتوه‌کان وه‌ربگرن، له‌ نایه‌تی (۱۰) دا.

۷- ئاماژە بە ۵ دەرنانی کافران بۆ پیغەمبەر ﷺ لە شاری مەككەو، تۆلە لیکردنەوویان، لە ئایەتی (۱۳) دا.

۸- ۵ سفی بەهەشتی برۆاداران و، ئاماژەیک بە سزای کافران، لە ئایەتی (۱۵) دا.

۹- باسی چەند ھەلوئستیکی دەغەل و دلنەخۆشەکان، لە بەرانبەر پیغەمبەری خوا ﷺ و قورئان و جەنگ و جیھاددا، لە ئایەتەکانی (۱۶ - ۲۴) و ئایەتەکانی (۲۹ و ۳۰) دا.

۱۰- ئاماژەیک بە ھەلگەراوھەکان، لە ئایەتەکانی (۲۵ - ۲۸) دا.

۱۱- ڕاگەیانندی ھەممی بوونی تاقیکردنەووی برۆاداران، لە ئایەتی (۳۱) دا.

۱۲- ڕاگەیانندی بێناکامیی کاری بێبروایانی ناھەزو دوژمنکار، لە ئایەتەکانی (۳۲ و ۳۴) دا.

۱۳- ئامۆژگاری کردنی برۆاداران، کە بێپێزو پێز نەبن لە پرووی کافراند، لە ئایەتی (۳۵) دا.

۱۴- خستنه پرووی کەم بایەخیی ژبانی دنیای ماددی، بە مەبەستی ھاندانی برۆاداران بۆ جەنگ و فیداکاری، لە ئایەتی (۳۶) دا.

۱۵- باسی بەخشینی مال و سامان لە ڕیی خوادا بۆ جەنگ و فیداکاری و، ھەرەشە کردن، کە ئەگەر برۆاداران کەمتەرخەم بن، خوا ﷺ دەیانگۆڕی و، ئەوان لادەبات کەسانی دیکە دەھێنن، لە ئایەتەکانی (۳۶ - ۳۸) دا.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

ئەم سوورەتە ۵ کەم ھەر کام لە سوورەتەکانی دیکە، چەندان تاییەتمەندیی ھەن، کە دەتوانین ھەوتیان ۵ کەم ھونە لێ باس بکەین:

(۱) - تەنیا ئەم سوورەتە بە: (الَّذِينَ كَفَرُوا) دەستی پێکردووە، بۆیەش یەکتیک لە ناوھەکانی سوورەتی (الَّذِينَ كَفَرُوا) ھ.

(۲) - ته نیا لهم سوورته ته له سه ره تايه وه، ناوی (محمد ﷺ) ی تیدا هاتوه، له نایه تی ژماره: (۲) دا، شایه نی باسیشه: له هه موو قورئاندا سی جارن ناوی (محمد) و، یه ک جاریش ناوی (أحمد) هاتوه:

أ- ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ آل عمران: ۱۴۴.

ب- ﴿وَمَا أَسْمَاُ بِمَا نُزِّلَ عَلَيْ مُحَمَّدٍ﴾ محمد: ۲.

ج- ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ الفتح: ۲۹.

د- ﴿وَمُبَشِّرًا رَسُولًا يُأْتِي مِنْ بَعْدِي أُمَّةً أَحْمَدُ﴾ الصف: ۶.

(۳) - ته نیا لهم سوورته ته دا، باسی چۆنیه تیی مامه له له گه ل ديله کانی کافران له جه نگدا کراوه، که دوو بژارده دراونه دهستی ئیمانداران بو مامه له کردن له گه ل ديله کانی جه نگدا، که بریتین له: ﴿فَقَدْ جَاءَ الْوَقْدَانَ فَإِنَّمَا مَتَابَعِدُ وَإِنَّمَا وَقْدَانَهُ﴾، نایه تی ژماره (۴)، ده فه رموی: به دلیان بگرن، که له پچه یان بگن، دواپی یان به منته له سه کردن، واته: به بی به رانه ر به ریان بدهن، یا خود به قهره بوو، که دواپی باسیکی تایهت لهو باره وه ده که یین.

(۴) - ته نیا لهم سوورته ته دا، باسی چوار جوړه خواردنه وه کانی به هه شت کراوه، وه ک چوار رووباری: ناو و شیر و شه پاب و هه نکوین، له نایه تی ژماره (۱۵) دا، له قورئاندا زور باسی رووباره کانی به هه شت کراوه، به لأم لیره دا باسی چوار جوړه خواردنه وه کانی به هه شت کراوه.

(۵) - ته نیا لهم سوورته ته دا باسی هاتنی نیشانه کانی تاخیر زه مان (أَشْرَاطُ السَّاعَةِ) کراوه، له نایه تی ژماره (۱۸) دا، باسکراوه که نیشانه کانی تاخیر زه مان هاتوون: ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾، نه گه رنا له سوورته تی (الأنعام) و، چهند سوورته تیکی دیکه دا، باسی نیشانه کانی روژی دواپی کراوه، به لأم ته نیا لهم سوورته ته دا ده فه رموی هاتوون، واته: هه ندیکیان هاتوون.

۶- تهنیا لهم سووره تهدا فه رمان به پیغمبر ﷺ کراوه، به زانینی تهنیا په رستراویتی خو، داواو لیبورن کردن له خوا، بؤ گوناخی خوئی و، بروادارانئ پیپاوه تافرهت، له تهنیه تی ژماره (۱۹) دا: ﴿ فَأَعْرَأْتَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾.

۷- چهند وشهو ته عبیریک تهنیا لهم سووره تهدا هاتوون، بؤ نمونه:

۱- ﴿ أَسْأَلُ عَنْهُمْ ﴾، له تهنیه تی ژماره (۱) دا، واته: کردهوه کانی ون کردوون، زایه کردوون، بزر کردوون.

۲- ﴿ فَصَرَّبَ الرِّقَابِ ﴾، له تهنیه تی ژماره (۴) دا، واته: له گهرندنان، واته: به له گهرندنان له گهرندنیان بدن، که مهبهست پئی کوشتن و پاکتاو کردن کافرانه، له کاتی پووبه پوو بوونهوهو جهنگدا.

۳-۴ ﴿ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴾، له تهنیه تی ژماره (۲) دا، ﴿ وَوَسَّيْحَ بَالَهُمْ ﴾، له تهنیه تی ژماره (۵) دا، واته: حال و بال و کار و باریاتی چاککرد، چاک ده کات.

۵- ﴿ ذَلِكَ يَأْتِيَنَّ اللَّهُ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴾، تهنیه تی ژماره: (۱۱)، واته: نهوهش به هوئی نهوهوه که خوا دؤست و سه رپه رشتیاری نهوانه یه بروایان هیناوهو، بیبروایان دؤست و سه رپه رشتیاریان نیه.

۶- ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآيَاتِهِمْ نَقُورُهُمْ ﴾، تهنیه تی ژماره (۱۷)، نهوانه ی رینمایئ خویوان وهرگرتوهو، راسته رپیان گرتوه، خوا ﷺ راسته ری بوون و بهرچاو پوونییان بؤ زیاد ده کات و، پاریزکاریه ک که شایسته ی نهوانه، پیمان ده دات.

۷- ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَمَاتِ أَمْ عَلَّ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴾، تهنیه تی ژماره (۲۴)، له زور شویندا یاسی نهوه کراوه که بؤچی سه رنجی قورنان نادهن؟ به لام تهنیا لیره ده هم ته عبیره هاتوه: تایا سه رنجی قورنایان نه داوه، یاخود دلّه کان قفلیان له سررن؟

۸-۹ ﴿ أَضَعَفْتَهُمْ ﴾، له تهنیه تی (۲۹) دا، ﴿ أَضَعَفْتَكُمْ ﴾، له تهنیه تی (۳۷) دا، (أضعان) کؤی (ضعف)، واته: کینه، یاخود توره یه کی په نگ خواردوو.

۱۰- ﴿وَلَنْ يَرْكَزَ أَعْمَالَكُمْ﴾، نایه تی ژماره (۲۵)، ﴿وَلَنْ يَرْكَزَ﴾، (آی: وَلَنْ يَنْقُصَكُمْ)، کردهوه کانتان لښ کهم ناکاتهوه، به زایه نادات، یاخود پاداشتی کردهوه کانتان کهم ناکاتهوه.

۱۱- ﴿وَلَيْتَ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أُمَّمَلَكُمْ﴾، نایه تی ژماره (۲۸)، واته: نه گهر ټپوه پشت هه ټپکهن، کومه ټکینکی دیکه ی جیا له ټپوه دههینتی و، دواپی نهوان وهک ټپوه نابن.

که ده گونجی پرووی دواندن له مسولمانان بڼ و، ده شکرې پرووی دواندن له کومه ټکای روژگاری پیغمبر ﷺ بڼ، که نه گهر بیت و نهوان، باوه ش نه گرنهوه بو هیدایه تی خوا، خوا ﷺ په کی له سهر کهس ناکه وی، نهوان لاده باو، خه ټکینکی دیکه دینتی، به هه ردوو واتیه کان، نه م رسته قورتابییه ته فسیر کراوه، وهک دواپی ده یکه ینتی.

حهوته م: دابه شکردنی نایه ته کان بو چند دهرسیک:

نه م سوږه ته موباره که به هه ر سی و هه شت (۲۸) نایه ته که یه وه، بو چوار دهرسان دابه ش ده که یڼ، به م جوړه:

دهرسی یه که م: نایه ته کانی: (۱ - ۱۱)، واته: یازده (۱۱) نایه تی سه ره تی نه م سوږه ته، باسی هه ر کام له بیپروا و پرواداران و، مامه ټه ی خوی دادگه ر له که لیاندا، پاشان فه رمانکردنی خوا ﷺ به مسولمانان که له دژی بیپروایان بجه ننگن، له کاتی به رهنکار بونه وه یاندا، باسی سه ره نجامی خیری پرواداران و سه ره نجامی شوومی بیپروایان.

دهرسی دووم: نایه ته کانی: (۱۲ - ۱۹)، واته: هه شت (۸) نایه تی، باسی پاداشتی روژی دواپی و، سه ره نجامی هه ر کام له پرواداران و بیپروایان و، هه ټوټستی چه وتی بیپروایان له به رانه ر خوا ﷺ و پیغمبر دا ﷺ و، چند مه سه له یه کی دیکه ی په یوه ست به وانه وه.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۲۰ - ۳۱)، دوازده (۱۲) ئايەت، باسى دەغەل و دل نه خوشه كان و هه لوپىستى نه رىئىيان، له به رانبهر جهنگ و فيداكارىي داو سزاي كاتى مهرگان و، ناسىترانىان به هوى نيشانه كانيان و، دهرپرینه كانيان و، هه لىسوكه وته كانيانه وه.

دەرسى چوارەم و كۆتايى: ئايەتەكانى: (۳۲ - ۳۸)، حەوت (۷) ئايەت، باسى ئامۇزگارىي كردنى خوا بو بپروارادان و، هاندانىان بو جهنگ و فيداكارىي و به خشين له پىي خواداو، ترساندىان كه ئەگەر بىت و پروادارانى شايسته و، هه لگران و په پره وانى شايسته ي پيامى خوا نه بن، خوا ﷻ ئەوان لا دەبات و كه سانى ديكه ده پىن، كه ده شگونجى ئەو هه ره شه و ترساندنه، پرووى له كۆي كۆمه لگاي پىغهمبه ر ﷻ بوو پىن، به تايبه تى بىپروا په كان كه ئەگەر بىت و ئەوانه له سه ر عىنادىي و كه لله ره قىي خو پىان به رده وام بن، خوا ﷻ ئەوان لادەبات و كه سانى ديكه دىن، يا خود هه ر كاتىك ده ستىان شل بن له پيامى خوا، خوا ئەوان لادەبات و، گه ل و نه ته وه كانى ديكه ده پىن.

❖ **دهرسي يه كه م** ❖

پیناسہی ئم دہرسہ

ئم دہرسہ مان لہ یازدہ (۱۱) ئاہتہی سہرہتای سوورہتای (محمد) پیئک دئی، ئاہتہکانی: (۱ - ۱۱)، کہ تئیاندا: سہرہتا پیناسہی ہەر کام لہ بیبروایان و پرواداران و، چۆنیہتیی مامہلہی خوای دادگەر لہگہلئاندا کراوہو، هوؤکاری ئہوہش خراوہتہپروو، کہ بوچی بہو جوڑہ مامہلہیان لہگہلئاندا دہکات، ہہم پرواداران و، ہہم بیبروایان؟

دواتر خوای کارزان فہرمانی بہ مسوئمانان کردوہ، کہ لہ کاتی بہرہنگار بوونہوہی بیبروایاندا (بیبروایانی شہر فروش و دزایہتییکەر)، لہ گہردنیان بدہن و، پاش کوشتاری خہست و خوئل، بہ دلییان بگرن و، دواتر چ بہ منہت و بہ خوڑایی و بی برانبہر، چ بہ فہرہبوو، بہرہلئایان بکہن.

پاشان باسی سہرہنجامی خیری کوڑراوانی پئی خوا کراوہو، باسی پشتگیری خوا بو پروادارانہی سہرخہرو پشتیوانی خواو پہمامہکہی، لہ لایہکہوہو، مہینہتیی و رہنجبہ خہساری بیبروایان لہ لایہکی دیکہوہ کراوہو، لہ کوٹابیشدا سہرنجی ہہموو لایہک بو میژوو راکیشراوہ، کہ کوئمہلگا بیبروایہ پیشووہ فہوتینراوہکان، جیی ئہوہن دہرس و پہندیان لئوہریگیری، چونکہ بیبروایہکان فہوتینراون و، پروادارانیش سہرخراون، هوؤکاری ئہوہش سہرپہرشتیی خوا بو پرواداران و، بی خواوہنسی و بی سہرپہرشتیاری بیبروایانہ.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ﴾ ① وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأْمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ② ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ

كُفِرُوا اتَّبَعُوا الْبَطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ﴿٣﴾
 فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَغْنَتْهُمُ فَسُدُّوا أَلْوَانَهُمْ وَمَا يَدَاءُ عَنِّي
 شَيْءٌ مِنَ الْحَرْبِ أَوْزَارَهُمْ ذَٰلِكَ وَمَلَأْنَا لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْ لَدُنْهُمْ أَنْ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٥﴾ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَكُمْ
 آيَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ ﴿٦﴾ وَيُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 فَعَسَا لَهُمُ الْعَذَابُ أَلَمًا ﴿٨﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْطَبُوا عَمَلَهُمْ ﴿٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْمَدَائِنَ الَّتِي كَانُوا يُكْفُرُونَ
 بِهَا وَكَانُوا يُكْفَرُونَ بِهَا وَكَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٠﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يَكْفُرُ بِالْمُشْرِكِينَ
 وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَمَنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كَانُوا عَلَىٰ سَبِيلٍ شَكَكَ اللَّهُ لَهُمْ
 فِي أَعْيُنِنَا رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَافِرُونَ ﴿١١﴾

مانای دهقا و دهقی نایه‌ت‌ه‌کان

ا) به ناوی خوی به به‌زه‌یسی به‌خشنده . نه‌وانه‌ی بی‌پروا-بوون و ریگری
 (خه‌لک) یان کرد له ری‌سی خوا، (خوا) کرده‌وه‌کانیانی بزر کرد (پووجه‌لکرده‌وه)
 ۱) نه‌وانه‌ش که پروایان هی‌ناوه و کرده‌وه باشه‌کانیان کردوون و، پروایان
 به‌وه هی‌ناوه که بو‌سه‌ر موحه‌مه‌د دابه‌زیتراوه، که هه‌ر نه‌ویش هه‌قه له
 په‌روه‌ردگاریانه‌وه (هاتبی) (خوا) خراپه‌کانی لی‌س‌رینه‌وه‌و، حال و کاروباری
 چاک‌کردوون ۲) نه‌وه‌ش له سو‌نگه‌ی نه‌وه‌وه، که نه‌وانه‌ی بی‌پروان شوین
 پووجه‌ی و ناهه‌ق که‌وتووون و، نه‌وانه‌ی پرواداریشن، شوین هه‌قی‌ک که‌وتووون که
 له په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌یه، به‌و شی‌وه‌یه خوا وینه‌کانیان بو‌خه‌لک دینیته‌وه (تا‌کو
 بییان له راستییه‌کان تیبگه‌ن) ۳) تنجا (نه‌ی پروادارینه‌!) (که حالی بی‌پروایانی
 دوژمتان ناویه) هه‌ر کات به‌ره‌نگاری بی‌پروایان بوونه‌وه (له جه‌نگدا)، (پیشه‌تان
 نه‌وه‌بی) له گه‌ردنان بدن، هه‌تا کاتیک له په‌ل و پوتان خستن، تنجا ده‌سبته‌ند
 (که‌له‌پچه له ده‌ست و په‌لیان) توند بکه‌ن، تنجا دواتر یان چاکه بکه‌ن (و به‌بی)

بەرانبەر بەريان بەدن، يان بە قەرەبوو (ھەر بەو جۆرە بکەن)، تاكو جەنگ قورسايەکانى دادەنئى (و کۆتايى پئى دئى)، ئەو بەو شىۋەيە (كە باسکرا)و، ئەگەر خواش ويستباي (بەئى جەنگى تىۋە لە دژى بىپروايان) بەسەرياندا زال دەبوون، بەلام (بۆيە جەنگى لەسەر پئويست کردوون) تاكو بە يەكديتان تاقي بکاتەو، ئەوانەش كە لە پئى خوادا كوژراون، ھەرگىز (خوا) پاداشتى کردەوکانيان ون ناکات (۴) بىگومان راستە پريان دەكات و، حال و کاروباريان چاک دەكات (۵) ھەرۋەھا دەيانخاتە بەھەشتەو، كە پئى ناساندوون (بۆي باسکردوون چۆنە؟) (۶) ئەي ئەوانەي پرواتان ھىناو! ئەگەر (بەرنامەو پىغەمبەرى) خوا سەرىخەن، سەرتان دەخات و پشتيوانتان دەبئى و، پئىەکانىشان دەچەسپئى (۷) ئەوانەش كە بىپروان، سەرەنگرى بوون (و، كەوتن) بۆ وان و (خوا) کردەوکانيانى بزر کردن (و پووچەل کردنەو) (۸) ئەويش لە سۆنگەي ئەو، ئەو (پەيام)ەيان دزا (۱) كە خوا دايبەزاندەو، ئىدى (خواش) کردەوکانيانى ھەلۋەشاندەو (۹) ئايا بە زەويدا نەپۆيشتوون سەرنج بەدن! سەرەنجامى ئەوانەي پئىش وان چۆن بوو، خوا فەوتاندنى و خانووبەرەکانيانى (كە شوپنەوارەکانيان ماون)، بەسەرياندا پروخاندن و، بۆ بىپروايانىش (لە ھەر پۆژگار كدا) وئەي ئەو (سەرەنجامە شووم)انە ھەن (۱۰) ئەويش بە ھۆي ئەو، ئەو كە خوا مشوورخۆرو سەرپەرشتياري ئەوانەيە پروايان ھىناو، بەلام بىپروايان ھىچ دۆست و پشتيوانيان نىە (۱۱).

نشیگردنه‌وهی هه‌ندیگ له وشه‌کان

(وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ): (الضُّدُودُ وَالصَّدُّ، قَدْ يَكُونُ انْتِصِرَافًا عَنِ الشَّيْءِ وَامْتِنَاعًا، وَقَدْ يَكُونُ صَرَفًا وَمَنْعًا)، وشه‌ی (ضُدُودٌ وَ صَدٌّ) جاری وا هه‌یه به مانای لادان و سه‌ریچی کردنه له کاریک، جاری واش هه‌یه به مانای لادانی خه‌لک و ڤیگری لیکردنیانه له کاریک، وشه‌ی (صَدٌّ): هه‌م به (لازم) هاتوه، (صَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: خۆی لایدا، (امْتَنَعَ) لامل بوو له ڤی خوا، هه‌روه‌ها به (مُتَعَدِّي) یش هاتوه: (صَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، یانی: (صَدُّ النَّاسِ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: خه‌لکی له ڤی خوا لادا.

(أَسْأَلُ أَعْمَانَهُمْ): کرده‌وه‌کانی ون کردوون و، زایه کردوون، (صَلَّ الشَّيْءُ: صَاعٌ وَهَلَكٌ، يَصِلُ ضَلَالًا،) (وَالضَّالَّةُ: مَا صَلَّ مِنَ الْبَهِيمَةِ)، (صَلَّ الشَّيْءُ) واته: شته‌که ون بوو، زایه بوو، فه‌وتا، (يَصِلُ ضَلَالًا): ون ده‌بی، ون بوون، (ضَالَّةٌ) به‌و نازه‌له ده‌گوتری که ون بووه له خاوه‌نه‌که‌ی، (أَسْأَلُ أَعْمَانَهُمْ) واته: کرده‌وه‌کانی ون کردوون و، بی سه‌ر وشوین کردوون.

(وَأَسْأَلُ بِأَلْمِ): کار وباری چاک‌کردوون و حالی باشکردوون، (الْبَالُ: ۱- الْقَلْبُ، يُقَالُ: مَا يَخْطُرُ فَلَانَ بِبَالِي، ۲- رَخَاءُ النَّفْسِ، يُقَالُ: فَلَانٌ رَخِي الْبَالِ، ۳- الْحَالُ، يُقَالُ: مَا بَالُكَ؟ أَي: حَالُكَ)، وشه‌ی (بَالٌ) به سۆ واتایان دی:

۱- به مانای دل و میشک دی، ده‌گوتری: (مَا يَخْطُرُ فَلَانٌ بِبَالِي) واته: فلانکه‌س به زه‌نمدا نایه‌ت، به خه‌یا‌لم دا نایه‌ت.

۲- به مانای حالخۆشیی دی، ده‌گوتری: (فُلَانٌ رَخِي الْبَالِ)، واته: فلانکه‌س حالی باشه له رووی گوزه‌ران و ژیا‌نه‌وه.

۳- به مانای حال دی، ده‌گوتری: (مَا بَالُكَ)، یانی: (حَالُكَ) حالت چۆنه؟ بارودۆخت چۆنه؟

(مَصْرِبُ اللَّهِ لِلنَّاسِ أَمْثَالُهُمْ): خُوا ﴿۱۰۰﴾ ونبه کانیان بؤ خه لکی دینیتیه وه، (أَمْثَالُ) لیره دا کؤی (مَثَلُ) ه، که به (أَمْثَالُ) کؤ ده بیتیه وه، (وَمَثَلُ الشَّيْءِ بِمَثَلَتَيْنِ: صِفَتُهُ)، لیره دا: (مَثَلُ الشَّيْءِ)، یانی: ونبه ی شته که، بؤ ونبه: ده فیه رموی: (مَثَلُ الْجَنَّةِ)، واته: سیفته تی به هه هشت، لیره دا (مَثَلُ الشَّيْءِ) نه گهر به دوو فتهحه بی، واته: سیفته تی نهو شته، ونبه ی نهو شته، واته: خُوا ﴿۱۰۱﴾ ونبه کان بؤ خه لکی دینیتیه وه تاکو پتیان له خویان حالی بی بن، هه روه ها (مَثَلُ) جاری وایه به مانای په ندیش دئی، که بریتیه له ویچواندنی شتیک به شتیک دیکه، له سه ره نجامیداو له حال و دؤخیدا، وه ک پتشر باسمان کردوه.

(لَقِيْتُمْ): (اللقاء: الملاقاة: مقابلة الشيء ومصادفته معاً)، (لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا: قَاتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا)، (لقاء) و (ملاقاة)، بریتیه له رووبه پروو بوونه وه له گه ل شتیک داو، توش بوونیشی پیکه وه، (لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا)، واته: به ره نگاری نه وانیه بی پروو بوونوه، له گه لیاندا به شه ر هاتن، جهنگتان له دژ کردن.

(الْمُحْتَمِلُونَ): ده گوتری: (فَحَنَ الشَّيْءُ، فَهُوَ نَحِيْنٌ: غَلِظَ، فَلَمْ يَسِلْ، وَلَمْ يَسْتَمِرْ فِي دَهَابِهِ، وَمِنْهُ اسْتَعْبِرَ أَثْنَتُهُ ضَرْبًا، وَأَثْنَتُهُ الْجِرَاحَةُ: أَوْهَنْتُهُ، يُقَالُ: أَثْنَنَ فِي الْأَرْضِ قِتْلًا)، وشه ی (فَحَنَ الشَّيْءُ، فَهُوَ نَحِيْنٌ)، واته: شته که خهست بوو، یان خهسته، (غَلِظَ، فَلَمْ يَسِلْ) واته: خهست بوو، وابوو نه رژی، شتیک شل بی، ده رژی، به لام که خهست بوو ناجوولتی، له رویشتنیدا به رده وام نه بوو، خوازراوه ته وه بؤ (أَثْنَتُهُ ضَرْبًا) واته: هیندهم لیدا له په ل و پوم خست، یان ده گوتری: (أَثْنَتُهُ الْجِرَاحَةُ)، واته: برینداری که وانیدی، له په ل و پوی خست، (أَي: أَوْهَنْتُهُ) یانی: بهیزی کردو جوولئی باش نه هتشت، (أَثْنَنَ فِي الْأَرْضِ قِتْلًا) واته: زور کوشتاری له زه ویدا کرد، دواپی زیاتریش روونی ده کهینه وه.

(مَنْ): (مَنْ عَلَيْهِ: أَنْعَمَ، يُقَالُ: السَّمِيَةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، (مَنْ عَلَيْهِ) واته: چاکه ی له گه ل کرد، ده گوتری: (السَّمِيَةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، منه تکردن چاکه کردن هه لده وه شینیتیه وه، که سیک چاکه له گه ل که سیک بکات، به لام دواپی منه تی

لهسهر بکات، به چاوی دابداته‌وه، چاکه‌ک‌هی هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه‌و، خیره‌ک‌هی نامیتنی، وه‌ک خوا **﴿لَا تُبْطِلُوا صِدْقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾** البقرة: ۲۶۴، واته: چاکه‌و خیره‌کانتان به منه‌تکردن و نازاردانی دلای بابای چاکه له‌گه‌لدا کراو، هه‌لمه‌وه‌شیتته‌وه.

(فِدَاءٌ): (الْفِدْيَةُ وَالْفِدَى وَالْفِدَاءُ)، وشه‌کانی: (فِدْيَةٌ وَفِدَى وَفِدَاءٌ)، هه‌ر‌سیکیان به یه‌ک واتان، واته: قه‌ره‌بوو، ده‌گوتری: (فِدَاءٌ وَفِدَاءَةٌ: أُعْطِيَ فِدَاءَةً فَأَنْقَذَهُ)، (فِدَاءَهُ وَفِدَاءَهُ) واته: قه‌ره‌بووه‌ک‌هی داو ده‌ربازی کرد.

(أَوْزَارُهَا): (جَمْعُ وَزْرٍ: الإثْمُ وَالنَّقْلُ وَالكَارَةُ وَالسَّلَاحُ)، (أَوْزَارٌ) کوی (وَزْرٌ)، (وَزْرٌ) یش هه‌م به مانای گونا‌ه‌دی، هه‌م به مانای قورسایی دی، هه‌م به مانای نه‌و کۆله‌ پۆشاکه‌دی، که له‌سهر پشت هه‌لده‌گیری، هه‌م به مانای چه‌کیش دی، ده‌لی: (الكَارَةُ: مَا يُحْمَلُ عَلَى الظَّهْرِ مِنَ الثِّيَابِ)، (کاره) نه‌و پۆشاکه‌یه له‌سهر پشت هه‌لده‌گیری، کۆله‌ پۆشاک.

(الْوَتَاقُ): (الْوَتَاقُ وَالْوَتَاقُ: مَا يُشَدُّ بِهِ اليَدُ)، ده‌سته‌ندو، که له‌پچه، نه‌وه‌ی ده‌ستی پی ده‌به‌ستری، له‌ نه‌صلدا (وَتَاقٌ) ه و (وَتَاقٌ) یش به‌کارده‌هیتری، به‌لام له‌ قورئاندا نه‌و وشه‌یه به‌و شی‌وه‌یه نه‌خویندراوه‌ته‌وه.

(يَبْتَلُوا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ): واته: هه‌ندیکتان به هه‌ندیکتان تاقیی بکاته‌وه، یانی: به یه‌کدیبتان تاقی بکاته‌وه‌و، به‌ه‌پیتنی، ده‌گوتری: (بَلَوْتُهُ: اخْتَبَرْتُهُ)، (بَلَى الثُّوبُ بِلَا وَبَلَاءٍ: خَلَقَ)، پۆشاک که شر ده‌بی و کۆن ده‌بی، ده‌گوتری: (بَلَى الثُّوبُ بِلَا وَبَلَاءٍ)، واته: پۆشاکه‌که شر بوو (بَلَوْتُهُ: اخْتَبَرْتُهُ كَأَنِّي أَخْلَفْتُهُ مِنْ كَثْرَةِ اخْتِبَارِي لَهُ)، (بَلَوْتُهُ) به مانای: تاقیم کرده‌وه، یانی: هینده تاقیم کردۆته‌وه شر و کۆن بووه.

(عَرَفَهَا لَهُمْ): (عَرَفَهَا: جَعَلَهَا مَعْرُوفَةً لَهُمْ)، واته: وای لیکردوون بیناسن، پیتی ناساندوون، (وعرفه: جَعَلَ لَهُ عَرَفًا، أَيْ: رِيحًا طَيِّبًا، إِذَا عَرَفَهَا لَهُمْ، أَيْ: طَيَّبَهَا وَزَيَّنَّهَا)،

(عَرَفَهَا) وهك چوَن به مانای پئی ناساندوون، دئی، ههروه‌ها به مانای بوئی بونخوش کردوون و بوئی رازاندوونه‌وهش، دئی.

(فَتَمَسَّ لَمَمًا): (التَّعَسُّ: أَلَّا يَنْتَعِشَ مِنَ الْعَثْرَةِ، التَّعَسُّ: الْهَلَاكُ، وَأَضْلَهُ الْكَبُّ، وَهُوَ ضِدُّ الْإِنْتِعَاشِ)، (تَعَسَّ) نه‌وه‌یه که که‌سیک کهوت هه‌لنه‌ستیته‌وه، (تَعَسَّ) ههروه‌ها به مانای له به‌ین چوونه، نه‌سلّ وشه‌ی (تَعَسَّ) به واتای له‌په‌وروو که‌وتنه و پیچه‌وانه‌ی (انْتِعَاشَ) ه، (انْتِعَاشَ) نه‌وه‌یه که ئینسان کهوت، هه‌لستیته‌وه و بیووژیته‌وه.

(فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ): (حَبَطَ عَمَلُهُ: بَطَلَ تَوَابُهُ)، پاداشته‌که‌ی نه‌ماوه و زایه بیووه و پووچه‌ل بوته‌وه.

(دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ): خوا ﷻ به سه‌ریدا کاول کردوون، فه‌وتاندوونی، (الدَّمَارُ: الْهَلَاكُ، دَمَّرَهُ اللَّهُ تَدْمِيرًا وَدَمَّرَ عَلَيْهِ مِعْنَى)، (دَمَّارٌ) به مانای (هَلَاكٌ) فه‌وتان، دئی، ده‌گوتری: (دَمَّرَهُ اللَّهُ تَدْمِيرًا وَدَمَّرَ عَلَيْهِ) هه‌ردووکیان خوا ﷻ به سه‌ریدا کاول کرد، یان: خوا به کاول کردن و پرووخاندن پرووخاندی، هه‌ر به مانای یه‌کن، واته: فه‌وتاندی و له به‌ینی برد، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌سیک له ژیر که‌نده‌لانیکی بی، له بن نه‌شکه‌وتیک بی، له بن خانوویه‌کدا بی، خانوو و نه‌شکه‌وت و که‌نده‌لانه‌که‌ی به سه‌ردا پرووخی، له به‌ین ده‌چی، له‌وه‌وه نه‌و ته‌عبیره‌یان به‌کاره‌یناوه.

(أَمْثَالُهَا): (أَمْثَالٌ: جَمْعُ مَثَلٍ، مَثَلُ الشَّيْءِ: صِفَتُهُ، مِثْلٌ وَمَثَلٌ: شِبْهُهُ وَشَبَّهَ، وَالْمَثَلُ: مَا يُضَرَّبُ بِهِ مِنَ الْأَمْثَالِ)، (مَثَلٌ) به مانای سیفه‌ت و وه‌سف دئی، (مِثْلٌ وَمَثَلٌ) وهک (شِبْهُهُ وَشَبَّهَ)ن، نه‌و شته وهک نه‌و شته‌یه، وپرای نه‌وه‌ش (مَثَلٌ) به مانای په‌ندیش دئی، نه‌و شته‌ی وهک په‌ند ده‌هئیرتیته‌وه، په‌ندیش بریتیته له‌وه که شتیک به سه‌ر که‌سیک هاتبی، توّش که‌سیکی دیکه بچوینی به‌و که‌سه‌ی نه‌و شته‌ی به سه‌ر هاتوه، له‌وه‌دا که به سه‌ر نه‌ویش دئی.

(مَوَّلَى): (المَوَّلَى: الْجَارُ، وَالْحَلِيفُ، وَالنَّاصِرُ، وَالْمُحِبُّ، وَالْمُدْبِرُ)، (مَوَّلَى): به مانای در اوست و هاو پهیمان و پشتیوان و خو شه ویست و مشوور خو رو سه رپه شتیار، دئی، که ده فہرموئی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ٹه وهش به هوی ٹه وه وهیه، که خوا ﴿سَهْرِبَهْرِشْتِيَارِي تَهْوَانِيَه، بِرَوَايَانِ هِتِنَاوَه، ﴿وَأَنَّ الْكٰفِرِيْنَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ﴾، به لَام بِيْرَوَايَه كَان، بِيْ سَهْرِبَهْرِشْتِيَارِن وَ، بِيْ دَوَسْت وَ پشتیوانن.

خوا ﴿دَوٰى تَهْوٰى بِاَسٰى سَهْرَهْنَجَام وَ بِه سَهْر فَهْتَارَهْت چوونى بِيْرَوَايَانِ ده كات و، باسى سه رفرايى و سه ركهوتنى بروداران ده كات، ده فہرموئی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ٹه وهش به هوی ٹه وه وهیه که خوا ﴿سَهْرِبَهْرِشْتِيَارِي تَهْوَانِيَه بِرَوَايَانِ هِتِنَاوَه، به لَام تَهْوَانِيَه بِيْرَوَان، بِيْ دَوَسْت وَ بِيْ سَهْرِبَهْرِشْتِيَارُو پشتیوانن.

مانای گشتی نایه تکان

ثم سووره ته موباره كه وهك له پئناسه كهيدا باسمان كرد، پانتايه كي زور تيدا بو جهنگ و رووبه پروو بوونه وه له دژي بپروايان ته رخانكراوه، هه ليه ته بپروايانتيكي شه فرۆش و ده سترژكار بو سه ر ئيمانداران، چونكه وهك له زور له كتيه كاماندا باسمان كردوه: له ته فسيري سووره تي (الانفال) و سووره تي (التوبة) داو، له كتيبي (هه لوه شان هوه ي په گيري) دا، كه وپراي نه وه ي به كوردي نووسيومانه، بو زمانه كاني: عه ره بي و توركي و فارسي و ئينگليزيش وه رگير دراوه و بلاويش كراوه ته وه، باسمان كردوه، بناغيه ي په يوه نديي نه هلي ئيسلام له گه ل نامسو لماناندا، بريته له ناشتي و ته بايي، مه گه ر نه وان نه و ناشتي و ته باييه تيكبدن و، ده سترژيي بكهن، نه و كاته له به رانبه ر مستدا، دريشه راده گيري و، كه س له شه ر شه كرى نه به خشيوه ته وه.

ئنجالهم يازده تايه ته ي سه ره تاي ثم سووره ته موباره كه دا، خوا ﷻ به خهست و خو لي باسي رووبه پروو بوونه وه ي نه هلي ئيمان و نه هلي كو فر ده كات، به و شيويه ده ست پي ده كات:

سه ره تا خوا ﷻ ده فه رموي: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوي خوا ي به به زي به خشنده،

واته:

ده ستي كردنم به ناوي خوايه، نه وهش مه به ست پتي نه وه يه:

۱- ثم كاره ته نها بو خوا ده كه م.

۲- ثم كاره به پتي شه ري خوا ده كه م.

۳ - تم کاره به تواناو یارمه تی خوی په روه ردگار ده که م.

۴ - تم کاره بو هیتانه دی په زامه ندی خوا نه جامی ده دم.

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ﴾، نه وانه ی بی پروا بوون و لایانداوه له رپی خوا، یا خود خه لکیان لادوه له رپی خوا، خوا ﴿كَفَرُوا﴾ کرده وه کانی ون کردوون، کرده وه کانی بیتاکام و بی نه جام کردوون، لیره دا که خوا ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، که په کیک له ناوه کانی تم سوو پته، سوو پته تی: (الذین کفروا) یه، یه کیک دیکه له ناوه کانی بریتیه له سوو پته تی (القتال).

نجا ناوا ده ست پیده کات، ده فهرموئ: نه وانه ی بی پروا بوون، واته: بی پروا بوون به هم موو تهو شتانه ی پیویست بوو پروایان پی بهیترئ، بی پروا بوون به خواو، به فریشته کانی خواو، به کتیه کانی و، به پیغه مبه رانی و، به روژی دواپی و، به هم موو تهو شتانه ی کتیبی خواو پیغه مبه ری خوا ﴿كَفَرُوا﴾ هه والیان پیداون، ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، هر به و نه ده ش وازیان نه هیتاوه که خویان بی پروا بن، به لکو به کرده وه ش له رپی خوا لایانداوه، یا خود: خه لکیشیان له رپی خوا لادواوه، نا نه وانه: ﴿أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ﴾، خوا ﴿كَفَرُوا﴾ کرده وه کانی زا به کردوون و، ون کردوون، واپنده چی لیره دا: ﴿أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ﴾، مه به ست تهو پیلان و قیل و ته له کانه بی، که له دژی نه هلی نیسلام نه جامیان داون، له مال به خشین و خه لک کوکر دنه وه یان و سوپا ساز کردنیان، وه ک بو جه نگی به در کردیان و، بو جه نگی ثو خود کردیان، خوا ﴿كَفَرُوا﴾ قیل و پیلانی نه وانی هه لوه شانندو ته وه، ون کرده و، کرده و ته ی به نه خشی سه ر ناو.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، به لام نه وانه ی پروایان هیتاوه، (به هم موو تهو شتانه ی پیویسته پروایان پی بهیترئ) و چاکه کانیان نه جام داون و، پرواشیان هیتاوه به وه ی دابه ز تراوته سه ر موحه ممه د ﴿كَفَرُوا﴾، که هر ته ویش هه قه له په روه ردگار یانه وه،

بەس ئەو ھەق، ئەنجا ئايا خوا ﷺ چى بۆ كىردوون؟ ﴿كَفَرْنَا بِمَنْ سَبَّاتِهِمْ﴾، خوا ﷺ خراپەكانيانى لى سېرپونەو، ﴿وَأَصْلَحَ بِاللَّهِ﴾، حال و باليشى چاككردوون، حال و بال چاككردىش ھەم ئۆخۇنى تىو دل و دەروونى پىداون، ھەم لە رووى عەقلىيەو، بەرچا روونى پىداون، ھەم لە رووى خىزانىيەو تۆكمەى كىردوون، ھەم لە رووى كۆمەلایەتییەو، پەيوەندىيە كۆمەلایەتییەكانيانى قايم كىردوون، ھەم بەرەكەت و پىزى ماددىي و مەعنەوي، پىداون و، لە رووى تەبايى تىو خۇيان و، لە رووى عىززەت و زىرى لە بەرانبەر دوژمىنانەو، خوا ﷺ حالى باش كىردوون بە ماناى فراوانى حال باش بوون، بۆچى؟

﴿ذَلِكَ يَأْنِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يُنْظَلَ﴾، ئەويش بە ھۆى ئەو ھەو ھەو ھەو ئەوانەى بىپىروان، شوئىن ناھەق كەوتوون و، شوئىن شتى پوچ كەوتوون، كە برىتە لە كوفرو شىرك و ستەم و خراپە، ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، بە ھۆى ئەو ھەو ھەو ئەوانەى بىپروان ھىناو، شوئىن ھەق كەوتوون، واتە: ئەو ئىمان و عەقىدەيەو، ئەو شەرىعەتە ھەق و چەسپاھى لە پەرورەدگاربانەو ھاتو، ﴿ذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾، بەو شىئو بە خوا ﷺ وئەكانيان بۆ خەلكى دىئىتەو، بۆ ئەو بە ھۆى وئەكانيانەو، بە ھۆى وەسفەكانيانەو، لە خۇيان حالى بىن.

لەم سوورەتە موبارەكەدا، پىنج جاران وشەى (ذَلِكَ) ھاتو، ھەمووشيان ناماژن بەو كە خوا ﷺ لەبەر فلان شتە ئەو ھەو كىردو.

دوايى دەفەرموى: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ﴾، ئەنجا ھەر كات بەوانەى بىپىروان كەبىشتن، واتە: لە جەنگدا پىيان كەبىشتن و بەرەنگارىان بوونەو، با لە كەردن دان پىشەتان بى، زانايانى رىزمانى عەرەبىي گوتوويانە: (فَاضْرِبُوا ضَرْبَ الرِّقَابِ)، لى بدن لە كەردن، واتە: بەو شىئو بە چاكتر دەكوژرىن، لە شوئى ھەتەريان بدن، لە شوئى پىكوژرانيان بدن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا تَخْتَضِعُوا لَهَا﴾، ھەتا

کاتیک کوشتاریی خه ستان لی کردن و له پهل و پوتان خستن، ﴿فَشُدُّوا أَوْتَاكَ﴾، نجا ده سته بند توند بکهن، یانی: به دلیان بگرن و که له پچه یان بکهن، ﴿فَأَمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِتْنَاهُ﴾، دوایی یان منه تیان له سهر بکهن و به به لاش به ریان بدهن، یاخود به قهره بوو به ریان بدهن، ﴿حَتَّىٰ تَصْعَقَ لَمْرُؤُهُ إِزْرَارَهَا﴾، (ههر بهو شوئوه به له گه لیاندا مامه له بکهن) تا کو جهنگ فورساییه کانی خوئی داده نئی و، کو تایی پی دی، ﴿ذَلِكَ﴾، باس و خواس بهو شوئوه به، یاخود: بویه خوا ﴿وَأَيْفَهُ رَمَوْهُ﴾، یان بویه وای بو بربار داون، چونکه شایسته ی ته وهن، ﴿وَلَوْ بِشَاءِ اللَّهِ لَأَنْصَرْنَا مِنْهُمْ﴾، نه گهر خواش ﴿وَيَسْتَبَايَ بِهِ سَهْرِيَانِدَا زَالَ دَه بُوو، تۆله ی لی ده ستان دن، ﴿وَلَكِنْ سَبَّلُوا بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾، به لام به یه کدی تیان تا قی ده کاته وه، ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾، نه وان هه که له ری خوادا کو ژراون، کرده وه کانیان زایه و ون ناکات.

خویندراویشه ته وه: ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، که من تهو خویندنه وه یه م پی باشتره، هه رچه نده خویندنه وه ی هه فص که تهو موضعه فه ی به رده ستان ته به ننی کرده، وانیه، به لام ته م خویندنه وه یه له گه ل ره وته که دا گونجاوتره: ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾، نه وان هه که له ری خوادا جهنگاون، کرده وه کانیان زایه ناکات، کرده وه کانیان بی به ره هرم نابن، ﴿سَيَذَرِيهِمْ﴾، له مهودوا زیاتر راسته رتیان ده کات، ﴿وَيُضِلُّ بَالَهُمْ﴾، حال و بالیشان چاک ده کات، به لام نه گهر به (قتلوا) بخویندنی ته وه، ده بی بلئی: له به هه شتدا خوا ﴿رَبَّنَا إِنَّا أِتَيْنَاكَ بِرِجَالٍ وَمِنَّا رَجُلٌ وَهُوَ يَتْلُو آيَاتِكَ﴾، شوئنه کانی خویان و، له هوئی حال و بالیان چاک ده کات.

﴿وَيَذَرِيهِمْ لِيُغْنِيَ عَنْهَا اللَّهُ مِنْهُمْ﴾، ده یان خاته به هه شته وه، پی ناساندوون.

﴿يُنَادِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَصْرُوا اللَّهَ يَصْرُكُكُمْ﴾، نه ی نه وان هه پرواتان هتیانه! نه گهر خوا ﴿سَهْرِيَخَن﴾، سه ربخه ن، (په یامی خوا، پیغه مبه ری خوا، سه ربخه ن)، خوا سه رتان ده خات و پیته کانتان ده چه سپین.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَمَتَّسَلْهُمْ وَأَصَلْ أَعْمَلُهُمْ﴾، نه‌وانه‌ش که بیپروان، نه‌گه‌تیی و بی‌خیرییی بۆ‌نه‌وان، که‌وتن و هه‌لنه‌ستانه‌وه بۆ‌نه‌وان، ﴿وَأَصَلْ أَعْمَلُهُمْ﴾، کرده‌وه‌کانیشی ون کرده‌ون، بی‌بهره‌هم و بی‌نه‌نجام کرده‌ون.

﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ كَرَهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، نه‌ویش له‌سوئگه‌ی نه‌وه‌وه رقیان له‌وه هه‌لساوه که خوا ﷻ دایبه‌زاندوه‌وه، نه‌وه‌یان دزا که خوا دایبه‌زاندوه‌وه، ﴿فَأَحْبَطْ أَعْمَلُهُمْ﴾، بۆیه کرده‌وه‌کانی، (کرده‌وه باشه‌کانی) هه‌لوه‌شانده‌وه.

یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که خوا کرده‌وه خراپه‌کانیان و نه‌خسه‌وه پیلانه‌کانیانی به‌زایه‌دان و ون کردن، به‌لام کرده‌وه چاکه‌کانی لی هه‌لوه‌شانده‌وه‌وه، هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک نیوه‌رۆک و رووحی ئیمان و ته‌قوای تیدا نه‌بی، وه‌ک شیریی بی‌هه‌وین، هه‌لده‌بزرکئی.

﴿أَفَلَمْ يَبْهَرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئایا به‌زه‌ویدا نه‌رۆبشتوون سه‌رنج‌بدن! سه‌ره‌نجامی نه‌وانه‌ی پیش نه‌وان چۆن بوو؟ ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، خوا ﷻ فه‌وتاندنی، وه‌ک که‌سه‌ن که خانووی به‌سه‌ردا ده‌رووخئی، فه‌وتاندنی، ﴿وَاللَّكْفَرِينَ أَمْنَاها﴾، وینه‌ی نه‌وه سه‌ره‌نجامه شوومانه‌ش له‌بۆسه‌دان، بۆ بیپروایانی هه‌موو رۆزگاره‌کان.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه‌ویش به‌هۆی نه‌وه‌وه‌یه که خوا ﷻ دۆست و سه‌ره‌رشتیاری نه‌وانه‌یه، که پروایان هیناوه، ﴿وَأَنَّ الْكٰفِرِينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ﴾، هه‌روه‌ها به‌هۆی نه‌وه‌شه‌وه‌یه، که بیپروایان هیچ سه‌ره‌رشتیارو دۆست و پبشتیوانیان نین.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

بیبروایانی خه لک له رتی خوا لادهر، خوا ﷺ کرده وه کانیاں پووچه ل ده کاته وه، به لأم پروادارانی کردار باش، که بروایان به وه هقه هه یه، دابه زی ترا وه ته سه ر موحه ممه د ﷺ، خوا ﷺ خراپه کانیاں لی ده سر یته وه وه، حال و بالیاں چاک ده کات، ته ویش له سو نگه ی ته وه وه که بیبروایان شوین به تال و، برواداران شوین هه ق که وتوون:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۖ ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَطِلَ وَإِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۖ﴾

شیگردنه وه ی تمه ئایه تانه، له هه شت برگدا:

۱- ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ﴾، نه وه که سانه ی بیبروان بوون و خه لکیان له رتی خوا لادا، کرده وه کانی ون کردوون.

(گفروا) یانی: بیبروا بوون به هه موو نه و شتانه ی پیویست بوو بروایان پی بهتری.

﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، واته: له رتی خوا لایاندا، یاخود: خه لکیان له رتی خوا لادا، ﴿أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ﴾، خوا ﷺ کرده وه کانیاں ون کردوون، پووچه لکردوونه وه، که ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ته وان هه ی بیبروا بوون، بیبرواکانی رۆژگاری پیغه مبه ر ﷺ ده گریته وه وه، بیبروایه کانی هه موو رۆژگاره کانیش ده گریته وه.

هروه‌ها ﴿وَسَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، چ به مانای خوْبان لاملیمان کرد له رِیّی خواو لایاندا، بئ، چ به مانای خه لکیان لاداو بوونه په‌رچ و کۆسپ له رِیّی خوادا، بئ، ه هه‌موو ئەوانه ده‌گریته‌وه، که به درِیژی میژوو وایان کردوه، له هه‌موو کۆمه‌لگاکانی که پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بوْیان هاتوون، تاکو دنیا به کۆتا دئ، ﴿وَسَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: خه لکیان له رِیّی خوا لاداو، توژّه‌ره‌وانی قورئانیش:

أ- هه‌ندیکیان گوتووایانه: (صَدُّوهُمْ عَنِ التَّوْحِيدِ) له خوا به یه‌ککرتن لایاندان.

ب- هه‌ندیک گوتووایانه: (عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) له مزگه‌وتی حه‌رام لایاندان.

ج- هه‌ندیکیان گوتووایانه: (انفقوا أموالهم لمعاداة الإسلام)، واته: مأل و سامانی خوْبان خه‌رج کردوه بوْ دژایه‌تی ئیسلام.

به‌لام له راستییدا: ﴿وَسَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەگه‌ر (صدّوا) مانای (لازم) ی لئ بگرین: له رِیّی خوا لایانداو، خوا به‌یه‌ککرتن و هه‌موو شته‌کانی دیکه‌ی ئیسلام ده‌گریته‌وه، که لاملیمان لیکردوون، ئەگه‌ر مانا (مُتَعَدِّي) به‌کشی بگرین که به‌رکار ده‌خوازی، واته: خه لکیان لاداو له رِیّی خوا، ئنجا ئەو کاته رِیّی خوا، هه‌م قورئان ده‌گریته‌وه، هه‌م پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گریته‌وه، به‌ندایه‌تی بوْ خواو خوا به‌یه‌ککرتن ده‌گریته‌وه، مزگه‌وتی حه‌رام ده‌گریته‌وه، نازاردانی مسوولمانان ده‌گریته‌وه، که بوونه کۆسپ و په‌رچ له به‌رده‌میاندا، که نه‌هیئن به‌رپا بئتن و، مأل خه‌رجکردنی خوْبان ده‌گریته‌وه بوْ دژایه‌تی ئیسلام و هه‌ولندان بوْ کوژاندنه‌وه‌ی چرای ئیسلام و، هیرش کردنه سه‌ر ده‌وله‌تی تازه پیکرتووی ئیسلامی له مه‌دینه‌دا، هه‌موو ئەوانه ده‌گریته‌وه.

ئنجا ئەوانه هه‌موویان خوا ﷺ چییان لئ ده‌کات؟ ﴿أَصَلَّ أَحْسَنُهُمْ﴾، خوا ﷺ کردوه‌وه‌کانی هه‌لوه‌شاندوونه‌وه، پووجه‌ل کردوونه‌وه، و نکردوون.

۳- ﴿ وَهُوَ الَّذِي مِنْ رَبِّهِمْ ﴾، له حالیکدا نهو (دابه زتراوه)، هه ق و چه سپاوو راسته له لایه ن پهروه ردگار یانه وه.

ئهم تهعبیره که ده فهرموئ: ﴿ وَهُوَ الَّذِي مِنْ رَبِّهِمْ ﴾، ﴿ جُمْلَةً مُعْتَرِضَةً بَيْنَ الْمُبْتَدَأِ وَالْخَبَرِ مُفِيدَةً لِحَضَرِ الْحَقِيَّةِ فِيهِ ﴾^(۱)، ئهمه رسته یه کی نیاواخسه، له نیاوان نیهادو گوزاره داو، مانای کورت هه لئینانی هه ق ده گه یه نئ له قورئاندا.

چونکه: ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ ﴾، ئهمه هه مووی نیهاد (مبتدا) ۵، ﴿ وَهُوَ الَّذِي مِنْ رَبِّهِمْ ﴾، رسته یه کی نیاواخسه، ﴿ كَفَرَتْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ﴾، ئهمه ش گوزاره (خبر) ی نهو نیهادیه که له پئشه وه هاتوه.

۴- ﴿ كَفَرَتْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ﴾، خراپه کانی لی سړیونه وه، (أَزَالَهَا وَتَمَّ يُوَاخِذُهُمْ بِهَا)، خوا ﷻ خراپه کانی لی لابر دوون و به هؤیه وه سزای نه داون.

ئنجا بوچی کرده وهی بیبروایان ون و زایه ده بی و، بی به ره هم ده بی؟

ئه وه یاسایه کی خویبه، له ژیانی مروؤدا دایناوه، که هه ر کرده وه یه ک له سه ر بناغه ی ئیمان به خوا نه بی، بو رؤزی دوایی پاداشتی نابئ، ئه وه نه گه ر مه به ست پئی کاره باشه کانیان بن، هه روه ها به پئی سیستم و یاسای خوا، هه موو نه وانیه دژایه تیی خوا ﷻ ده کهن له دنیا دا، سه ره نجام بی تاکام ده بن، وه ک ده گوتری: (لِلْبَاطِلِ جَوْلَةٌ ثُمَّ يُضْمَلْ)، باتل توزی دی و ده چی، به لام دوایی بی تاکام ده بی، بویه خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿ وَالْعَاقِبَةُ لِلنَّوْرِ ﴾ طه: ۱۲۲، یان ده فهرموئ: ﴿ فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ هود: ۴۹، سه ره نجام بو ته قوایه، سه ره نجام بو پارزکارانه، به لئ خه لکی بی ته قواش هه ندئ ده سته کوه تی ده بن، به لام سه ره نجامه که یان سه ر به فه تاره ت چوون و په نج زایه بوونه.

۵- ﴿ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴾، هه روه ها حال و بالیشی چاک کرده ون.

نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه، کرده‌وه باشه‌کانیان نه‌نجام داوَن و، پروایان به‌وه هیناوه که دابه‌زیندراوه‌ته سهر موحه‌مه‌د ﷻ، که ههر نه‌وه‌ش هه‌قه له په‌روه‌دگاربانه‌وه، خوا ﷻ خراپه‌کانی لئ س‌ریونه‌وه و حال و بالیشی چاک کردوون، ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، وشه‌ی (بَالَهُمْ: أَمْرُهُمْ أَوْ شَأْنُهُمْ أَوْ حَالُهُمْ)، و (وَالْبَالُ: كَالْمُضَدِّ، مِثْلُ الشَّانِ، لَا يُعْرَفُ مِنْهُ فِعْلٌ، وَلَا تَكَادُ الْعَرَبُ تَجْمَعُهُ، إِلَّا فِي ضُرُورَةٍ شِعْرٍ، فَإِذَا جَمَعُوهُ قَالُوا: بَالَاتٍ)، ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، ده‌گونجی بلی‌ی (أَصْلَحَ أَمْرُهُمْ) کاروباری چاک‌کردوون، یان (أَصْلَحَ شَأْنُهُمْ) حالی چاک‌کردوون، یان (أَصْلَحَ حَالَهُمْ)، وشه‌ی (بَال) وه‌ک چاوگ وایه، وه‌ک وشه‌ی (شَان)، که هیچ نه‌زانراوه کرداری هه‌بی، (بَال) یش نه‌زانراوه کرداری هه‌بی و کۆش ناکریته‌وه، (شَان) دیاره به (شؤون) کۆ ده‌کریته‌وه، به‌لام (بَال) کۆ ناکریته‌وه، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ناچاریی و له شیعردا که به (بَالَات) کۆ ده‌کریته‌وه، که‌واته: ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، واته: حال و بالی چاک‌کردوون، تنجا نه‌و حال و باله:

آ- له رووی عه‌قلیه‌وه، هۆش و گۆشی باش کردوون.

ب- له رووی دَل و ده‌روونه‌وه، دَل و ده‌روونی مورپتاح و ئاسوده کردوون.

ج- له رووی په‌وشته‌وه، په‌وشتی به‌رزو جوان کردوون.

د- له رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه.

ه- له رووی خیزانییه‌وه.

و- له رووی توکم‌هیی و ته‌بایی ئیو خۆیانه‌وه، حال و بالی باش کردوون.

٦- ﴿ذَلِكَ يَأْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَغْلَ﴾، نه‌ویش به هۆی نه‌وه‌وه‌یه، نه‌وانه‌ی بېبروان به دوا‌ی ناهه‌ق که‌وتوون، واته: به دوا‌ی پووج که‌وتوون، شتیکی بِن بنه‌ما، که کوفره‌و شیرکه‌و گونا‌هه‌و تاوانه، (ذَلِكَ إِشَارَةٌ إِلَى كُلِّ مَا مَرَّ ذِكْرُهُ «مُتَبَدِّأً» حَبْرَهُ مَا يَأْتِي بَعْدَهُ)، که ده‌فه‌رموی: (ذَلِكَ) نه‌مه‌ ئاماژه‌یه بۆ هه‌موو نه‌وه‌ی تئیه‌ریوه (ذَلِكَ) به نیهاد داده‌نری و، گوزاره‌که‌ی، نه‌وه‌یه که دوا‌یی دئی که ده‌فه‌رموی: ﴿ذَلِكَ يَأْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَغْلَ﴾.

(۷) - ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ههروههها به هوئی نهوهوهیه، نهوانهی بروایان هیناوه شوین ههقیق کهوتوون لهلایهن پهروهردگارینهوه.

وشهی (حَقُّ) ناوه بو ههرچی خوا داییهزاندوه بو پیغهمبهر ﷺ، ههروهک باتیل ناوه بو ههموو نهوهی دژی تاین و بهرنامهی خوییه، چ له رووی ئیمان و عهقیدهکهیهوه، پیش نهوهش له رووی بوونناسییهکهیهوه، چ له رووی شهریهت و کردهوهکانهوه:

۱- له رووی بوونناسییهوه، ههق نهوهیه که خوا نهم گهردوونهی هیناوهته دی، به مهبهستی تاقیرکندههی مروّف، حیکمهتهکه نهوهیه، که نهم گهردوونه ههموی ریک و پیکیهوه، ژیانی مروّفیش نابئ ناریک و پیکیی بئ، نجا نهگه ژیانی مروّف بهس نهم ژیانی دنیا به بئ و، لیبسینهوهو سزاو پاداشت نه بئ، ناریک و پیکیه، بهلام گهردوونی خوا ناریک و پیکیی تیدانیه.

۲- له رووی ئیمان و عهقیدهوه، ههق نهوهیه بروا به خوا بئین، وهک تاکه بهدیپینهرو، تاکه خاوهن و پهروهردگارو، تاکه پهستر او و، بهندا بهتیی بو بکری، پاشان بروا بهئین به فریشتهکانی خوا، به کتیبهکانی خوا، به پیغهمبرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به پوژی دوابی.

۳- له رووی شهریهتهوه، ههق نهوهیه، که شهریهتهی خوا فهرموویهتی، ههلال و ههپامهکانی که شهریهته دیاری کردوون، خراپه و چاکهکان که شهریهته دیاری کردوون، چ بو تاکهکان، چ بو خیزانهکان، چ بو کومه لگایهکان، چ بو دهولهتهکان، پیوسته پابهندی به چاکه ههلالهکانی شهریهتهوه بکری و، خو بپاریزی له خراپه و ههدههگانی، کهواته: ههق نهوهیه خوا فهرموویهتی و ناردوویهتی، چ راستهوخو له قورئاندا، چ له ربی پیغهمبرهکهیهوه، وهک ریبازه کهی، باتیل و ناههقیق نهوهیه پیغهوانهی نهوه بئ، که خوا داییهزاندوهوه، چ له رووی بوونناسییهوهوه، چ له رووی ئیمان و عهقیدهوه، چ له رووی شهریهته و کردهوهکانهوه.

۸- ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾، بهو شیوهیه خوا ﴿وَإِنَّ كَانِيانَ بُوَ خَهْ لَكِي دَهْتِنْتِيَهَوَه، خاوهنی (التحریر والتنوير)^(۱) تاوا نهم رسته قورثانییه شیئی دهکاتهوه: (كَهَذَا النَّبِيِّنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ، فَلَا يَتَّقُوا فِي غَفْلَةٍ عَنِ شُؤْنِ أَنْفُسِهِمْ مَحْجُوبِينَ عَنِ تَحْقِيقِ كُنْهِم بِحِجَابِ التَّعْوُدِ، إِنَّمَا يَخْتَلِطُ الْخَبِيثُ بِالطَّيِّبِ، وَلِكِي يَكُونُوا عَلَى بَصِيرَةٍ فِي شُؤْنِهِمْ)، واته: بهو شیوهی روونکردنهوهیه خوا بُو خه لکی حال و بالیان روون دهکاتهوه، تاكو له بیتاگایدا نهبن له بارهی کاروباری خوئیانهوهو، پهردهپوش نهکرین له بارهی تیگه یشتنهوه له چیهتی خوئیان، به هوئی پهردهی عادهت پیوهگرتنهوه، تاكو پیس و پاک تیگه ل نهبن و، له بارهی کار وباری خوئیانهوه بهرچاو روون بن.

دیاره که دهفه رموی: ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾، (وَالْأَمْثَالُ: جَمْعُ مَثَلٍ بِالضَّرِكِ وَهُوَ الْحَالُ الَّتِي تَمَثَّلُ صَاحِبَهَا، أَيُ تُشَبِّهُهُ لِلنَّاسِ وَتُعْرَفُهُمْ بِهِ، فَلَا يَلْتَبَسُ بِنَظَائِرِهِ، وَشَهَى (أمثال) کوی (مثله)، که بریتیه لهو حالهی خاوه نهکهی وئنا دهکات و دهیناسیتی به خه لک و ناوداری دهکات، بُو شهوی حالی نهو له گه ل حاله کانی دیکه دا تیگه ل نهبن.

نهمهش هه مووی روونکردنهوهیه بُو هوکاری نه سلئی، که بوچی خوا ﴿وَإِنَّ كَانِيانَ بُوَ خَهْ لَكِي دَهْتِنْتِيَهَوَه، خاوهنی (التحریر والتنوير)^(۱) تاوا نهم رسته قورثانییه شیئی دهکاتهوه: (كَهَذَا النَّبِيِّنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ، فَلَا يَتَّقُوا فِي غَفْلَةٍ عَنِ شُؤْنِ أَنْفُسِهِمْ مَحْجُوبِينَ عَنِ تَحْقِيقِ كُنْهِم بِحِجَابِ التَّعْوُدِ، إِنَّمَا يَخْتَلِطُ الْخَبِيثُ بِالطَّيِّبِ، وَلِكِي يَكُونُوا عَلَى بَصِيرَةٍ فِي شُؤْنِهِمْ)، واته: بهو شیوهیه روونکردنهوهیه خوا بُو خه لکی حال و بالیان روون دهکاتهوه، تاكو له بارهی کاروباری خوئیانهوهو، پهردهپوش نهکرین له بارهی تیگه یشتنهوه له چیهتی خوئیان، به هوئی پهردهی عادهت پیوهگرتنهوه، تاكو پیس و پاک تیگه ل نهبن و، له بارهی کار وباری خوئیانهوه بهرچاو روون بن.

شایانی باسه: وشهی (ذَلِكَ) لهم سووره ته موپاره که دا، پینج جار ان دووباره بوتهوه، له نایه ته کانی: (۳ و ۹ و ۱۱ و ۲۶ و ۲۸) دا، که به زوری مه بهست پیی نهوهیه: نهوهی باسکرا به هوئی نهوهوهیه و نهوه حیگمه ته که به تی، که دهفه رموی: ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾، ده توائین تاوا ته عیبری لی بکه یین: واته: بهو شیوهیه که باسکرا، حالی هه ر کام له پرواداران و بیروایان روون دهکینهوه، چ به کورتیی، چ به دریزی، تاكو هه کامیکیان بهرچاو روون بن، له بارهی کار وباری خوئیانهوه.

نه وهی باسکرا لهم سئ تابه ته موباره که دا، هه مووی هاندانی مسوئمانانه،
 زه مینه بو خوشکردنیانه که جهنگ بکن له دژی نه هلی کوفرو، نه مه هه مووی
 زه مینه خوشکردنه، بو نه وهی که دوابی خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ محمد: ۴، واته: مادام حال بهو شیوهیه، که وایی هه کات بهوانه ی
 بی پروان گیشتن و، به ره نگاریان بوونه وه، ﴿فَضْرِبَ الرِّقَابِ﴾، له گه ردنیان بدن،
 واته: له شوئی پیکوژرانیان بدن.

نه وهی لیرده دا خوا ﷻ بو بی پروایه کان و بو ئیمانداران باسی ده کات، هه ر
 کامیان به سئ سیفه تان پیناسه یان ده کات:

یه که م: بو بی پروایان:

- ۱- سیفه تی یه که میان: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بی پروان.
- ۲- سیفه تی دووه میان: ﴿وَسَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، خویان له پئی خوا لاده دهن و، خه لک
 له پئی خوا لاده دهن.
- ۳- سیفه تی سییه میان: ﴿اتَّبَعُوا الْبَطِلَ﴾، دوا ی باتیل و شتی پووچ و بی بنه ما که وتوون، چ له
 پرووی بوونناسیی، چ له پرووی ئیمان و عه قیده، چ له پرووی بهرنامه ی ژبانه وه، بهرنامه ی ژبان
 له پرووی سیاسی و نابوویری و، کۆمه لایه تی و، هه ل سوکه وته کان و، جه لال و جه رهامه وه.

دووه م: بو برواداران:

- ۱- سیفه تی یه که میان: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، نهوانه ی بروایان هیناوه، واته: بروایان هیناوه
 به هه موو نه و شتانه ی پئویسته بروایان پی بهتری.
- ۲- سیفه تی دووه میان: ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، کرده وه باشه کانیان نه نجم داون و، ئیمانیا
 به وهش هیناوه که دابه زئراوته سه ر موحه ممه د ﷻ، و، نه ویش هه ر ده چینه وه ئیو

ثیمان، به لأم نهوه وهک زانایان ده لَئین: (ذِكْرُ الْخَاصِّ بَعْدَ الْعَامِ)، باسکردنی تاییه ته له
دوای باسکردنی گشتیی.

۳- سیفه تی سییه میشیان: ﴿اتَّبِعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، نهو هه قه ی له پهروه ردگاریانه وه
هاتوه، شوئینی ده که وون و په پره ویی لی ده که ن، که واته: سَتَى سَيْفُهُتْ بَه سَتَى سَيْفُهُتْ،
که دژو پیچه وانهی یه کدین.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م:

فرمان‌کردنی خوا به برواداران که له کاتی به‌ره‌نگار بونه‌وه‌دا، له جیی پی کوژرانی کافران بدن و، پاش له پهل و پۆ خستیان، ده‌سته‌ندیان لی توند بکهن و، دواتر به منهت یان قهره‌بوو به‌ریان بدن، هه‌تا جه‌نگ ته‌واو ده‌بی و، بشزانن کوژراوانی پی خوا، کرده‌وه‌کانیان ده‌پاریزی له هه‌لوه‌شانه‌وه‌و، پینمایان ده‌کات و، حال و بالیان چاک ده‌کات و، دوایش له دواروژدا ده‌یانخاته نه‌و به‌هه‌شته‌وه که بۆی باسکردوون:

خوا ﴿۵﴾ ده‌فرموی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَغْنَتْهُمُ مَسْئَلُوا الْوَتَاقَ فَمَا مَتَّأ بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أوزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ أَنشَأَ اللَّهُ لِنَاصِرِنَاهُمْ وَلَٰكِن لِّبَيِّنَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّعِبَادِكُمْ بِبَيِّنَاتٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُعْطِيَ أَعْمَالَهُمْ ﴿۶﴾ سَبَّحِينَمْ وَيُصَلِّعُ بَالَهُمْ ﴿۷﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا كَيْفَ هُمْ ﴿۸﴾﴾

شیکردنه‌وی ئەم، ئایه‌تانه، له نۆ بره‌گه‌دا:

(۱) - ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ﴾، ئنجا هه‌ر کات به‌ره‌نگاری ئەوانه‌ی بیروابوون بوونه‌وه، با پیشه‌تان له گه‌ردن دانیان بی.

ئەم (ف)ه، وه‌ک زانیان ده‌لین: (الْقَاءُ لِنْفَرِيعِ هَذَا الْكَلَامِ عَلَىٰ مَا قَبْلَهُ)، بۆ لق لی‌کردنه‌وه و جیا‌کردنه‌وه‌ی ئەم قسه‌یه له ه‌ی پێش خۆیه‌وه و پێیه‌وه په‌یوه‌سته، واته: مادام کافرده‌کان به‌و شی‌وه‌یه بن، که‌واته: هه‌ر کاتی‌ک به‌وانه‌ی بیروان گه‌یشت و جه‌نگتان له دژ کردن (إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقَاتِلْتُمُوهُمْ) چونکه (لَقِيتُم) واته: به‌ره‌نگاریان بوونه‌وه‌و، مه‌به‌ست له به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ش جه‌نگ‌کردنه، کاتی‌ک له جه‌نگ‌دا به‌ره‌نگاری ئەوانه‌ی بیروان، بوونه‌وه، له گه‌ردنیان بدن.

﴿فَصْرَبَ الرُّقَابَ﴾، ثم تعبيره كناية عن كل ما يجره، بؤ كوشق به هر شیوهی که که بهر پهل بکهوئ، زانایان ده لئین: له پووی ریزمانی عه رده بیه وه، نه سله که ی تاوایه، یانی: ﴿فَأَصْرَبُوا صَرْبَ الرُّقَابِ﴾، لئ بدن، لئدان له گه ردنیان، چونکه مرؤف که له گه ردنی بدرئ زووتر ته واو ده بی، واته: چوئن زووتر ده کوژرین وایان لئ بدن، نه گه رنا مهرج نیه هر خودی له گه ردندان فه رمانی پیکرای، با له نیوچه وانی بدات، له که لله ی سه ری بدات، له سینگی بدات، چوئن زووتر له پهل و پوی ده خات و ده یکوژئ، با له شوینی هه ته ری بدات، له شوینی پیکوژرانی بدات، (إِذَا) له (فَإِذَا لَقِيتُمْ) دا، «إِذَا» ظَرْفٌ لِمُسْتَقْبَلِ مُصْمَنَةٍ مَعْنَى الشَّرْطِ، وَذَلِكَ غَالِبٌ اسْتِعْمَالِهَا وَجَوَابُ الشَّرْطِ قَوْلُهُ: ﴿فَصْرَبَ الرُّقَابَ﴾، (إِذَا) زه رفه بو ناینده، باسی کاتی ناینده ده کات، به لام مانای مهرجی خراوه ته نیو، وه لامه که شی بریتیه له (صَرْبَ الرُّقَابِ)، یانی: هر کاتی بیان گه یشتن، با پیشه تان لئدانی گه ردنیان بی، یه کیک له تویره ره وان، ده لئ: مانا که ی تاوایه: ﴿فَإِذَا قَاتِلْتُمُ الْكُفَّارَ فِدُوا فِي قِتَالِهِمْ، فَأَمْعِنُوا فِي قِتَالِهِمْ، حَتَّى إِذَا رَأَيْتُمُ، أَنْ قَدْ خَضْتُمْ سَوْكُتَهُمْ، فَأَسْرُوا مِنْهُمْ أَسْرَى﴾، واته: نه گه ره له دژی کافره کان جه نکان، به جیددی له کوشتاریان بخه فتین و جهنگی باشیان له دژ بکهن و، زوریان لئ بکوژن، نجا هر کاتی پیتان و ابوو درک و برکی ته و انتان شکانده و، له پهل و پوتان خستوون، به دلیان بگرن.

چونکه دواپی ده فه رموئ:

(۲) - ﴿حَتَّى إِذَا أَنْتَضَرْتُمْ فِدُوا الْوَرَاقَ﴾، هه تا کاتی ته و انتان خسته حالته ی (إِثْخَانٌ) ده وه و له پهل و پوتان خستن، نجا که له په چه و ده سته ندیان توند بکهن، (الإِثْخَانُ: الْعَلْبَةُ لِأَنَّهَا تَتَوَكَّأُ الْمَغْلُوبَ كَالشَّيْءِ الْمَلْحَنِ، وَهُوَ الثَّقِيلُ الصَّلْبُ الَّذِي لَا يَخْفُ لِلْحَرَكَةِ)، (إِثْخَانٌ): بریتیه له به سه ردا زال بوون و شکانندن، چونکه که سیک که تیکده شکن، بابای تیکشکاو وه ک شتیکی قورسی پته وو خه ست وایه، که نارواو جووله ناکات، به کوردی ده توانین بلئین: (إِثْخَانٌ): بریتیه له: له پهل و پو خستن، واته: هر کات له پهل و پوتان خستن و واتان

لِتُكْرَدْنَ جَوولَه بَان نَه مِتْنِ، یاخود دهسته وکهریان بُو نَه کَرِی، داماوو دهسته و پاچه تان کردن، ﴿فَسُدُّوا أَلْوَانَکُمْ﴾، نجا که له پچه یان توند بکن و دهسته بندیان مه حکم بکن.

﴿فَسُدُّوا أَلْوَانَکُمْ﴾، (الْوَتَائِقُ: الشَّيْءُ الَّذِي يُؤْتَقُ بِهِ، وَيَجُوزُ فِيهِ كَسْرُ الْوَاوِ، وَلَمْ يُقْرَأْ بِهِ، وَهُوَ هُنَا كِنَايَةٌ عَنِ الْأَسْرِ)، (وَتَائِقُ): برتیه له شتیک که دهستی پی ده به سترئ، یانی: دهسته بندو که له پچه، که به (وَتَائِقُ) یش هاتوه، به لَم بهم خوتیند نه وهیه له فورئاندا نه هاتوه، به س به (وَتَائِقُ) خوتیند راه ته وه، نه گهرنا له پرووی زمانی عه پهبیه وه (وَتَائِقُ) یش هاتوه مه به ست پی پی به دیل گرتنه، نه گهرنا نه گهر ده ستیشی نه به سترئ که به دیل گیرا، نه وه به دیل گیراوه، به لَم بهم زوری و ابووه مروف که به دیل ده گیرئ، دهسته بندی له دهست ده کَرِی و که له پچه ی ده کَرِی، بُو نه وهی نه توانئ دهست ببزیوئ و تیتاش هه روایه.

۳- ﴿فَلَمَّا مَتَّعْنَا بَعْدَ مَا بَعَدْنَا﴾، نجا دواپی، یان به منته بهریان بدن، (به خو پایی و به به لاش و به هیممهت و چاکه یان له گه ل بکن)، یاخود به به ران به رو به قهره بوو بهریان بدن.

شایانی باسه: که ده فهرموئ: ﴿فَصَرَبَ الرِّقَابِ﴾، ههروه ها: ﴿فَسُدُّوا أَلْوَانَکُمْ﴾، هه کام له: ﴿الرِّقَابِ﴾، و ﴿أَلْوَانَکُمْ﴾، (أل) ی ناساندنیان له سه ره، ناساندنه کesh دوو حاله تی هه ن:

أ- ده گونج بُو (عهد) بی، واته: له گه رده کان بدن (گه رده کان) و، دهسته بندو کان توند بکن، نه وه دهسته بندانه ی ناسراون، که دهستی ببیروایان پ ده به سترئ.

ب- (أل) که قهره بووی پالوه لادراو (مُصَافٍ إِلَيْهِ، وَاتَه: فَاصْرَبُوا رِقَابَهُمْ)، ﴿فَسُدُّوا أَلْوَانَکُمْ﴾، له گه رده تی نه وان (ببیروا به کان) بدن، دهسته بندی نه وان (ببیروا به کان) توند بکن.

۴- ﴿حَتَّىٰ تَصْنَعُ لَكُم مِّنْ أَوْرَاقِهَا﴾، تاکو جهنگ قورساییه کانی دادنه، (حَتَّىٰ) بُو گه یشتنه به نامنجیک، واته: له سه ره نه وه حاله به رده وام بن، له سه ره کوشترکردن له ببیروایان له

كاتى بەرەنگاربوونەو دەداو، دواترىش دواى لە پەل و پۆ خستیان و، دواى شكاندنى دركيان، كه لەپەچە كردن و دەستبەند خستنه دەستیان و بە ديل گرتیان، ﴿حَتَّى تَصْعَ أَلْمُرْتَبُ أَوْزَارَهَا﴾، هەتا جەنگ قورسايەكانى دادەنن، قورسايەكانى جەنگ، ئەو چەك و چۆلەبە كه بەكاردەهێترى بۆ كوشتنى دوژمن، (أَوْزَار) كۆى (وُزْر)، (وُزْر) بە مانای قورسايى (ثقل) دى، و، بە مانای گوناھىش دى، بە مانای چەكیش دى، ئنجا چ مەبەست چەك بى، چ مەبەست قورسايى بى، چ مەبەست گوناھىش بى، گوناھ بەو واتايەى لە جەنگدا بە مانا گشتییەكەى، گوناھ دەكرى، خەلك دەكوژرى، خەلك مألۆيران دەبى، هەرچەندە ئەوەى پرواداران دەيكەن، مادام لەسەر بناغەيەكى شەرعییەو لە كات و شوێنى خۆیدا، بە مەرچەكانى خۆیەو، بۆ ئەوان گوناھ نیە، بەلام گرنگ ئەوێهە لە جەنگدا، زۆر مألۆیرانى و كوژران و بریندارى و سەقەت و كەمتەندام بوون و.... هتد پەیدا دەبن.

كه دەفەرموى: ﴿وَأَمَّا مَتَأٌ بَعْدُ وَأَمَّا فِدَاءٌ﴾، هەردووکیان: (مَتَأٌ) و (فِدَاءٌ)، (مَنْصُوبَانِ عَلَى الْمَفْعُولِيَّةِ الْمَطْلُوعَةِ)، مەنصوبین لەسەر بەرکاربێتی پەها، یانى: (إِذَا تَقُونُ مَتَأً، وَإِذَا تَقْدُونَ فِدَاءً)، یان ئەوەتا بە منەتکردن، منەتیان لەسەر دەكەن و بە هیممەت بەریان دەدەن، یاخود قەرەبوویان لێوەردەگرن، بە قەرەبوو وەرگرتن بەریان دەدەن.

ئنجا رستەى: ﴿حَتَّى تَصْعَ أَلْمُرْتَبُ أَوْزَارَهَا﴾، وەك چۆن بەو واتایە دى، بەردەوام بن لەسەر ئەو حالەتە تاكو جەنگ قورسايەكانى خۆى دادەنن، واتایەكى دیکەشى هەیه: (لَأَجْلِ أَنْ تَصْعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا)، بۆ ئەوەى جەنگ قورسايەكانى دانن و كۆتایی بى، كەواتە: لێرەدا (حَتَّى) دوو واتای هەن:

یەکیکیان: لەسەر مانا ئەسلییەكەى خۆیەتى، بەردەوام بن هەتا دەگاتە ئەو ئامانجەى جەنگ پێویست نامێنى و، قورسايەكانى خۆى دادەنن، و، جەنگ كۆتایی پى دى.

واتای دووهم: له سهر ټهو حاله به رده وام بن له پیناوی ټه وده دا که جهنگ قورساییه کانی دانئ، یانی: وهک ده گوترئ: (افعل هکذا حتی یفهم الطرف المقابل شجاعته)، وا بکه تاکو به رانیه ره که ت بزانی تو نازای، ټه مهش لیره دا خوا ﴿فَلَمَّا دَهْرَمَوْا﴾ له گهر دنیان بدن دوی ټه وده له پهل و پوتان خستن، نجا ده سته بند له ده ستیان توند بکه، ﴿حَتَّى نَضَعَ الْمَرْئُ أَوْرَاقَهَا﴾، له پیناوی ټه وده دا که جهنگ قورساییه کانی دابنئ، چونکه ټه گهر بیرویان پهل و پویان شکاو دپکیان نه ماو، شه پریان به مسولمانان نه فروشت، ټه و کاته مانای وایه جهنگ له نارادا نامیئنئ، چونکه له ټه سلدا مسولمانان کپاری جهنگ و شهرو کوشتر نین، به لأم شه پریک که به ملیان دابنئ، ده پیکه، کاتئ شه پهری ده رگایان پی ده گری، ده پیکه، که واته: ټیوه له سهر ټهو شیوه مامه ټه به له گهل دوژمنه کانتاندا به رده وام بن، له پیناوی ټه وده دا جهنگ قورساییه کانی دابنئ.

۵- ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ﴾، ټه وده باسکرا ټه وده و، ټه گهر خواش ویستبای به سه ریان دا زالد هبوو، تو له ی ده ستاندن، له جیاتی به رموئ: (انْتَصَرَ عَلَيْهِمْ) که (انْتَصَرَ) زیاتر به (علی) به رکار ده خوازی، به لأم لیره دا فهرموویه تی: (انْتَصَرَ مِنْهُمْ)، (لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى: الْإِنْتِقَامَ)، تاکو مانای تو له سه ندنه وده ی بخاته ټیو، واته: به سه ریاندا سه رده که ووت و تو له ی لن ده ستاندن.

۶- ﴿وَلَكِنْ لِنَبِّئُوا بَعْضَكُم بِبَعْضٍ﴾، به لأم (بؤیه خوئی ژبری نه خستوون و، تو له ی لن نه ستاندوون)، تاکو ټیوه به په کدی تاقی بکاته وه، ﴿وَلَكِنْ﴾، بو (استدراک)، یانی: به لأم، واته: به لأم خوا ﴿فَلَمَّا﴾ نه یویستوه تو له یان لن بستینئ، تاکو ټیوه به په کدی تاقی بکاته وه، ټه گهر ویستبای له بهینی ده بردن، به لأم له و کاته دا ټیوه ی پروادار تاقی نه ده کرانه وه به بیروایه کان، که نایا غبرهت و نازایه تیبی و فیدا کاریتان له پیناوی دینی خوادا چهنده، چهنده بویری و نازایه تیبیتان هه به؟ هه روه ها ټه وانش به ټیوه تاقی نه ده کرانه وه.

۷- ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾، ټه وانه ی له پی خواشدا کوژراون، هه رگیز کرده وده کانیان زایه نکات، خویندراویشته وه: (فَاتَّلَوْا فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، که من ټه

خوتندنه وه یه ی دووه مم پێ راسته، (وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ)،
ئهوانه ی له پێناو خوادا جهنگاون، هه رگیز (خو) کرده وه کانیان ون و زایه ناکات و،
نادیده ناگری.

۸- ﴿سَيَذَرِيكُمْ فِيهِمُ غُلَامًا غُرَبًا﴾، به لکو زیاتر راسته پێیان ده کات و، حال و بایشیان چاک
ده کات.

۹- ﴿وَيَذَرِيَهُمْ فِيهَا يَدْعُونَ خَلْقًا غَيْرًا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ده شیانخاته به هه شته که وه، که بۆی باسکردوون، (ئهو
به هه شته ی پێشتر بۆیان باسکراوه) (أل) ه که بۆ (عهده)، واته: ده یانخاته به هه شته که وه،
﴿عَرَفَهَا لَهُمْ﴾، که پێی ناساندوون و بۆی باسکردوون، یا خود (عَرَفَهَا لَهُمْ: طَيْبًا وَزَيْنًا
لَهُمْ)، بۆی بۆن خوشکردوون و بۆی رازاندوونه وه، چونکه (تعريف) ده گونجی له
ناساندنه وه بێ، یانی: ﴿جَعَلَهَا مَعْرُوفَةً لَهُمْ﴾ و ده شگونجی له (عَرَفَ) ده وه بێ، یانی: ﴿ذَاتَ
عَرَفٍ لَهُمْ﴾، (عَرَفَ) به واتای بۆنخووشی و رازاوه یی دی.

ئنجا ئه گه ر به (قَاتَلُوا) بخوێترێته وه، ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، که واته:
﴿سَيَذَرِيكُمْ فِيهِمُ غُلَامًا غُرَبًا﴾، له مه و دوا راسته پێیان ده کات، ﴿وَيَضِلُّ أَعْمَالَهُمْ﴾، حال و بایشان چاک
ده کات، واته: له به هه شته دا رێنمایان ده کات بۆ جێگه و رێگایه کانی خۆیان،
وه ک له فه رما یشتی پێغه مبه ردا ﷺ هاتوه، که فه رموو یه تی به هه شتیبه کان له
قیامه تی به جێگه و رێگای خۆیان ئاشناتر و شاره زاترن، له یه کێکیان له دنیا دا که
ده چێته وه مائی خۆی، له دنیا دا چه نده شاره زاو به له ده به چێته وه مائی خۆی،
ئیمانداران له به هه شتی دا به جێگه و شوێنی خۆیان شاره زاترن^(۱).

به لأم ئه گه ر به (قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) بخوێترێته وه، (ئهوانه ی له پێناوی خوادا
جهنگاون)، یانی: له دنیا دا خو ﷺ زیاتر راسته پێیان ده کات و، حال و بایی
دنیاشیان چاک ده کات، به مانای گشتگیرو فراوانی حال و بآل چاککردن، که
پێشتر باسمان کرد.

(۱) والذی نفسی بیده لأحدهم أعرف بمكانه من الجنة....

له باره ی نه م نایه ته موباره که وه: ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، ده تین: وه ک ده بین خوا بَعْدُ دای باسکردنی که له پچه کردن و ده سته بند خسته دهستی دیله کانی کافران له جهنگدا، باسی دوو حاله تان ده کات، ده فهرموئ: ﴿فَإِمَّا مَنَّا وَإِمَّا فِدَاءً﴾ یانی: ﴿إِمَّا تَمُنُّونَ مِنَّا وَإِمَّا تُفْذَوْنَ فِدَاءً﴾، یان منه تیان له سه ره ده که ن و به خورایی بهریان ده دن، یا خود قهره بوویان لیوه ره دگرن.

هه لیه ته تیمه دواپی (کورته باسیک ده رباری به دیلگرتن له جهنگ و چۆنیه تی مامه له کردن له گه لیاندا) ده خهینه روو، هه ره ها (کورته باسیک ده رباری به کۆیله کردنی مروؤف له م روؤزگاره دا تاوانه و دژی شه ریه ته) ده خهینه روو.

هه لوه سته یه کی پیویست، له باره ی هه لوه شانده وه ی نه سخرا نه وه ی
ئه و نایه ته وه (محمد - ۴) :

هه ندئ له زانیان گوتوو یانه: نه م نایه ته نه سخ بو ته وه، که ده فهرموئ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَنْتَمُمْرٌ﴾، هه تا کاتی که شرو ورتان کردن، له پهل و پۆتان خستن، کوشتاری خه ست و خۆلتان لی کردن، ﴿فَسُدُّوا أَلْوَانَ﴾، ئنجا ده سته بند توند بکه ن و به دیلیان بکرن، ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، ئنجا دواپی یان به منته بهریان بده ن، به هیممه ت و به بی به رانبهر، ﴿وَإِمَّا فِدَاءً﴾، یا خود به قهره بوو بهریان بده ن، ئنجا دیل به دیله، یا خود له به رانبهر پاره دایه، یا خود له به رانبهر کار تک دایه، خزمه تیک دایه که نه و دیله ده یکات بو مسولمانان، وه ک دواپی باسی ده که ین.

هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: نه م نایه ته نه سخ بو ته وه، به لام به چی؟ له وه دا رای جیاوازیان هه یه، به لام زۆر به یان گوتوو یانه: به نایه تی ژماره (۵) ی سووره تی (التوبة)، که پیشتریش باسمان کردوه، له خو وه ناویان لیناوه: (آیه السیف) نایه تی شمشیر له حالیکدا وشه ی (سیف) له هه مو قورباندا نه هاتوه، به لام بیگومان نه و رایه پشت ته ستور نیه، به هیچ به لگه یه ک و

نایه تی ژماره (۵) ی له سووږه تی (التوبة)، وهک دواييش باسی دهکه یین، باسی بابه تیکی دیکه یه، باسی هه لوټستی مسولمانانه له بهرانبهر کافراټیک و هاو بهش بو خوا دانهرانټکی په یمان شکیندا، دواي ټه وهی چوار مانگ مؤله تیشیان دراوه، وهک له تهفسیری سووږه تی (التوبة) دا، به تهفصیل باسمان کردوه، هه روه ها له تهفسیری سووږه تی (الأنفال) یش باسی ټه و بابه ته مان کردوه، به لام ټیره باسی بابه تیکی دیکه یه، باسی مامه له کردنه له گه ل دلیلی جهنگدا، چو ن مامه له یان له گه لدا ده کری؟ که خوا ﷺ دوو حاله تی بو داناون: یان به خوږایی بهر بدرین، یاخود به قهره بوو.

پیتم خو شبوو لټره دا ټم قسه بهی (الطبري) بیتم، له تهفسیره که هی خو ی دا^(۱) ده لئ: (وَالضَّوَابِ مِنَ الْقَوْلِ عِنْدَنَا فِي ذَلِكَ أَنَّ هَذِهِ آيَةٌ مُحْكَمَةٌ غَيْرٌ مَّنْسُوخَةٍ، وَذَلِكَ أَنَّ صِفَةَ النَّاسِخِ وَالْمَنْسُوخِ مَا قَدْ بَيَّنَّا فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ فِي كِتَابِنَا، أَنَّهُ مَا لَمْ يَجْزِ اجْتِمَاعُ حُكْمَيْهِمَا فِي حَالٍ وَاحِدَةٍ، أَوْ مَا قَامَتِ الْحُجَّةُ بِأَنَّ أَحَدَهُمَا نَاسِخٌ الْآخَرِ، وَغَيْرُ مُسْتَنْكَرٍ أَنْ يَكُونَ جَعَلَ الْخِيَارَ فِي الْمَنِّ وَالْفِدَاءِ وَالْقَتْلِ إِلَى الرَّسُولِ ﷺ، وَإِلَى الْقَائِمِينَ بَعْدَهُ بِأَمْرِ الْأُمَّةِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنِ الْقَتْلُ مَذْكُورًا فِي هَذِهِ آيَةِ، لِأَنَّهُ قَدْ أُذِنَ بِقَتْلِهِمْ فِي آيَةٍ أُخْرَى، وَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿فَأَقْضُوا الْغُرُوبَ وَالْمُنَافِقِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ (التوبة).

(الطبري) باس دهکات و له هه نديک زانایانه وه هه ندي شويته واران ديني، له هاوه لانه وه، له تابعينه وه، که گوتوو یانه ټم نایه ته مه نسووخه، به لام دواي قسه کردن له و باره وه ده لئ:

ږای راست له لای ټيمه له و باره وه ټه وه یه، ټم نایه ته موحه که مه، (واته: کارپیکراوه و حوکه که هی لبراو نیه)، ټه ویش به هو ی ټه وه وه که سیفته تی لبرو لبراو، (ناسخ و منسوخ)، وهک دواتر له شوټيک له م کتبه ماندا، (واته: له م تهفسیره ماندا)، روومان کردو ته وه، ټه وه یه که نه گونجی دوو حوکه که یان له

حالتِ کذا کُوبِنه وه، (دوو نایهت، دوو حوکمی جیایان تیدا بن و، نهگونجی له یهک حالدا کُوبِنه وه)، نهو کاته تهگه ر تیک بگیرین، ده تین: نه مه یان نه وهی لابرده، یاخود به لکه یهک هه بی له سه ر نه وه که یه کیکیان لابه ری نه وهی دیکه یه، به لَم لیره دا وا نیه، نه دوو حوکمه که تیکده گیرین، نه هیچ به لکه به کیش هه به لهو باره وه که نه میان نه وهی دیکه ی لابرده، چونکه شتیکی نه گونجاو نیه له باری منته له سه ر دانان و، قه ره بوو وه رگرتن و، ههروه ها له کوشتنیشدا پیغه مبه ر ﷻ سه رپشک بکری، ههروه ها نه وانیه له دوای وی کاروباری میلله ت به پُروه ده بن، سه رپشک بکری له نیوان نهو سی بژارده یه دا، (نهو نهو سییه هینانون) هه رچه نده کوشتن له نایه ته که دا باس نه کراوه، به لَم خوا ﷻ له شوینی دیکه دا، له نایه تی دیکه دا مؤلته تی داوه که بکوژرین، نه ویش نه وه یه خوی به رزی مه زن ده فه رموی: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۖ فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ لَا بَدْعًا ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ السَّامِعِينَ ۗ﴾ (التوبة، واته: له هه ر شوینی بک به ر پهلان که ورتن، هاوبه ش بو خوا دانره کان، بکوژن.

منیش قسه که ی ته به پریم هه مووی به دلّه، جگه لهو قسه یه ی دوایی، که بو خوی کوشتن (قتل)یشی زیاد کردوه بو (مَنْ) و (فداء)، نجا بو خوشی پاساوی به وه هیناوه ته وه که هه رچه نده کوشتن باس نه کراوه له نایه ته که دا، به لَم له شوینی دیکه دا باسکراوه، به لَم له راستییدا نه وهی له شوینی دیکه دا باسکراوه، له باره ی کوشتنی دیلانوه نیهو، له باره ی کوشتنی کافرانوه یه له جه نگدا، با نایه ته که بخه یه نه و بو نه وهی زور جوان پوون بیته وه وه ده بکه وی که ته به پرسی په حمه تی خوی لی بی، له وه دا نه بی نکاوه، نه مه ش نایه تی ژماره (۵) له سووره تی (التوبة) که باسی کوشتنی دیلی کافران ناکات، ده فه رموی:

﴿ فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ ۖ فَذُنُّ حُرْمَتِ الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ ۗ﴾، نجا ته گه ر مانگه قه ده غه کراوه کان تیپه رین.

مانگه قه ده غه کراوه کان نه وانن که له نایه تی ژماره (۲) دا خوی په روه ردگار ده فه رموی: ﴿فَيَسْجُودُ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةً أَشْهُرًا﴾، نه ی هاوبه ش بو خوا دانره کان،

که په یمانان له گه ل پیغه مبه ردا ﷻ هه به! چوار مانگ مؤلته به زه ویدا برؤن تازادن، بؤچی؟ چونکه نهوانه هه همیشه په یمانان هه لده وه شانده وه، ئنجا مادام پابه ند نابن به په یمانان کاتانه وه، فهرموون چوار مانگ مؤلته، یان ده بی پابه ند بن به شیوه یک لایه نی به رانبر دلنیا بکن که پابه ند ده بن به په یمانان وه، یان په یمان له به یندا نامینئ.

ئنجا ده فهرموئ: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ﴾، ئنجا نه گهر مانگه جهنگ تیدا قه دهغه کراوه کان و مؤلته دراوه کان ته او بوون، ﴿فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾، له ههر شوئینک هاویه ش بؤ خوا دانه ره کاتان بهر په ل که ووتن، بیان کوژن، ﴿وَأَحْضُرُوهُمْ﴾، هه روه ها بیان گرن، ﴿وَأَحْضُرُوهُمْ﴾، دیسان ئابلوو قه یان بدن، ﴿وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَلٍ﴾، له هه موو بؤسه په کدا بؤیان دابنیشن، ﴿فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾، ئنجا نه گهر که پرانه وه و نوژیان کردو زه کاتاندا، ریان به رده ن و به ریان هه لده ن، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به دلنیا یی خوا لیسورده ی به به زه ییه.

که واته: لیره دا نه وه ی ته به یری ده لئ: له نایه تی دیکه دا باسی کوشتنیان کراوه، باسی کوشتنی دیلان نه کراوه، به لکو باسی کوشتنی کافران کراوه له جه نگدا، به لأم چؤن مامه له له گه ل دیلدا ده کری؟ له راستییدا به پتی نایه ته که ته نیا دوو حالت هه ن:

﴿فَأَمَّا مَنْ بَدَأَ وَإِمَّا فَنَاءً﴾، دوا یی یان به منه ت، به هیممه ت به ریان بدن، به بی به رانبر، یا خود به به رانبر و قهره بوو.

مهسه له ی سټیهم:

دنیا کړنده وهی خوا ﷻ بؤ پرواداران، که نه گهر پشگیری ناین و په یامی خوا بکهن، خوا ﷻ سهریان ده خات و، پټیه کانیان له مهیداندا ده چه سپینتی و دامه زراویان ده کات، نه وانه ی بیبرواشن به شیان فه وتان و رنج به خه ساریه، به هوی دزانیان^(۱) بؤ کتیبی خوا، نه گهر سهرنجی میژووش بدن، ده زانن که سهره نجامی ناهه زانی ناینی خوا، بهس مائویرانی و خاکه ساری بووه، هوکاره که یسی نه وه یه که خوا مشوور خوړو سهره رشتیاری پروادارانسه و، بیبروایانیش بن سهره رشتیاریو بن مشوور خوړن:

خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يُصْرِكُمْ وَيُنِيتَ أَقْدَامَكُمْ ۝۷ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصَلْ أَعْمَالُهُمْ ۝۸ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ كَيْهًا مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْطَ أَعْمَالَهُمْ ۝۹ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَعْمَالُهُمْ ۝۱۰ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكُفْرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝۱۱﴾

شیکړنده وهی هم، ټایه تانه، له سیزده برکه دا:

(۱) - ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، خوا ﷻ بانگی پرواداران ده کات به خو شه ویستری نازناویان، که نه ویش برتیه له وهی خوا ﷻ به نه هلی ټیمانان له قه له م ددهات، بیگومان هه که سیکیش له لای خوا به پروادارو، به خاوه ن ټیمان له قه له م درا، مانای وایه هم مو نه و موزده و به ټینانه ی خوا به دوسته کانی خوی داو، بویان مسوگه رو ده سته بهر دهب، نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه! واته: پرواتان به هم مو نه و شتانه هیناوه، که پټویسته بروایان بن بهتری.

(۲) - ﴿إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يُصْرِكُمْ﴾، نه گهر ټیوه خوا سهربخن، خواش ﷻ سهرتان ده خات، نه گهر پشویاننې له خوا بکهن، خوا ﷻ پشویاننیتان لیده کات، بیگومان خواش ﷻ

(۱) دزانیان: رق لیوونه وهیان، کهر هاندنیا، فلان شته م ددهزی: رقم لیته.

که خاوه‌نی ته‌وپه‌ری ده‌سه‌لات و بالآده‌ستییه، پیوستی به پشتیوانی و پالشتی و سرخستی که‌س نیه، به‌لام مه‌به‌ست پی‌س سرخستی نایینه‌که‌یه‌ی و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی و؛ سرخستی په‌یامه‌که‌یه‌تی.

ئجنا که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ نَصْرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾، نه‌گه‌ر خوا سه‌ریخه‌ن، خوا سه‌رتان ده‌خات، نه‌گه‌ر پشتیوانی خوا بن، خوا پشتیوانتان ده‌بن، که‌واته: کاتیک پشتیوانی له پیغه‌مبه‌ری خوا و له په‌یامی خوا له کتییی خوا ده‌که‌ن، بزنان که پشتیوانیتان کرده له خوا، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا هاتوه، نه‌رکیک جیبه‌جی بکات که خوا پی‌س سپاردوه، کتییی خواش فه‌رمایشی راسته‌وخوی خواجه.

هه‌لبه‌ته: ﴿إِنْ﴾، له ﴿إِنْ نَصْرُوا اللَّهَ﴾ دا، ﴿إِنْ الشَّرْطِيَّة﴾‌ی پی‌ ده‌لین، که نه‌صل له ﴿إِنْ الشَّرْطِيَّة﴾‌دا که ده‌چته سه‌ر رسته‌یه‌ک، نه‌ویه دلنایی نیه، مه‌رجه‌که دپته دی، تاکو دواپی به مه‌رج گیراوه‌که‌ش بیته دی، ﴿إِنْ نَصْرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾، ئجنا نه‌گه‌ر مه‌رجه‌که نه‌یه‌ته دی، به مه‌رج‌گیراوه‌که‌ش نایاته دی، نه‌گه‌ر تیوه خوا سه‌ر نه‌خه‌ن، خوا سه‌رتان ناخات، بویه‌ش هم ته‌عبیره به‌کاره‌ینزاوه، که ناما‌زیه به‌وه: سرخستی خوا پشتیوانی کردن له خوا، زه‌حه‌تی و په‌نج و لیبرانی ده‌وی، که‌واته: وا مه‌زانن هه‌روا شتیکی ناسان و ها‌که‌زاییه.

۳- ﴿وَيُنِيتَ أَقَامَكُمْ﴾، (نه‌گه‌ر تیوه پشتیوانی له خوا له په‌یامه‌که‌ی و له پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن)، ﴿خَا﴾ پشتیوانیتان لیده‌کات و پیه‌کانیشتان ده‌چه‌سپینن.

پی‌چه‌سپاندن، بیکومان و تینا‌کردنه بو‌ئوه که خوا پروادا‌رانه را‌گیرا و دامه‌زراوو نه له‌خشاو ده‌کات، چونکه که‌سیک پی‌س چه‌سپن له مه‌یداند، واته: پاشه‌کشه‌ناکات و ناکه‌وی و به‌رده‌وام ده‌بن له به‌ره‌له‌ستییکردن.

واتایه‌کی دیکه‌شی نه‌ویه، که لی‌رده‌دا خوا به‌لین و موژده ده‌دات، به تیماندان: نه‌گه‌ر تیوه پشتیوانی له نایینی خوا بکه‌ن، خوا دلناییتان پی‌ده‌دات

له مسولمانه تیتاندا، چونکه وهک چوَن کهسَ پتی چهسپاو بی، ناله خشی، کهسیکیش دلتیایی هه بی، ناجوولن و ناله خشی.

۴- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ﴾، ئەوانهش که بیبروان، بیمرادی و بی ناکامی بو وان.

واته: بیبروا بوون به هه موو نهو شتانهی پتویست بوو بروابان پتی بینن، (التَّعَسُ: الشَّقَاءُ وَيُطْلَقُ عَلَى عِدَّةٍ مَعَانٍ: الْهَلَاكُ، وَالْحَيْبَةُ، وَالْإِنْحِطَاطُ، وَالسُّقُوطُ، وَالْعَتَارُ)، وشهه (تَعَس) به مانای بهد بهختی و بی مرادی و بی ناکامی دی، به لام بو چهند واتایهک بهکارده هیتری به پتی نهو سیاقانهی تیتاندا هاتوه، وهک: فهوتان و په شیمانین و دابه زین و کهوتنه خوارو هه له نگوتن، چونکه وشهه (تَعَس) یه کیک له واتایهکانی: هه له نگوتن و کهوتنه، تنجا کهسیک بخلیسکی و هه لینگوی، مانای وایه مهزندهی زوری ههیه بکهوی.

خوا دهفه رموی: ئەوانهه بیبروان، بی ناکامی و بی مرادی بو ئەوان، له رووی ریزمانیهوه زانیان ده تین: که خوا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ﴾ (تَعَسًا) له رووی ریزمانیهوه دوو ئەگه ری هه ن:

یه که م: مهنصوبه له سهه حاله تی بهرکاری رهها (المَفْعُولِ الْمُطْلَقِ)، یانی: (فَتَعَسُوا تَعَسًا لَهُمْ)، بی مرادن، بی مرادی بو ئەوان، که ئەمیش بریتیه له پالدانی چاوگ بو لای بکه ره کهی، وهک (تَبًّا لَهُ، وَيُحَا لَهُ) لیره شدا مه بهست لهو پالدانه ئەوهیه: بی مرادی و بی ناکامی ههه تایه ته بهوانهوه.

دووه م: دهگونجی (تَعَسًا لَهُمْ) خوازرا بیتهوه بو دوعا کردن لیان، تووک کردن لیان، واته: خوا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ﴾ دهفه رموی: بی مرادی بو ئەوان، یاخود: پیتان دهگوتری: بی ناکامی و بی مرادی و بهد بهختی بو تیهوه.

۵- ﴿وَأَصْلُ أَعْتَلَهُمْ﴾، (سهه ریههش خوا ﴿وَأَصْلُ أَعْتَلَهُمْ﴾) کردهوهکانی ون کردوون و، زایه کردوون، (أَصْلٌ: صَبَّ وَأَهْلَكَ)، کردهوهکانی ون کردوون و، شوین بزر کردوون.

وشه‌ی: کرده‌وه‌کانیان (اعمالهم) دوو نه‌گه‌ران هه‌لده‌گری:

یه‌که‌میان: مه‌به‌ست کرده‌وه باشه‌کانیانه، کرده‌وه باشه‌کانیان پاداشتیان له‌سه‌ر وه‌رنا‌گرنه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی بۆ خویان نه‌نجام نه‌داون و، تیکه‌لیان کردوون له‌گه‌ل کرده‌وه‌ی خراب، که پیلان‌نگیزی و دژایه‌تیبیکردنه بۆ تاینی خوا.

دوو‌ه‌میان: مه‌به‌ست له کرده‌وه‌کانیان نه‌و پیلان و فی‌ل و نه‌خشانه‌ن، که دایانده‌پرژن و، دایانده‌تین بۆ دژایه‌تیبیکردنی نی‌سلام و مسو‌لمانان، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: نه‌و پیلان و فی‌لان‌ه‌یان، خوا ﷻ زایه‌یان ده‌کات و، ونیان ده‌کات، وه‌ک په‌کیک ده‌لی: بوو به‌بَلقی سه‌ر ناو، یانی: دل‌نیا‌بن ته‌ی مسو‌لمانان! پیلان و فی‌له‌کانیان وه‌ک نه‌خشی سه‌ر ناو ده‌رۆن، تنجا خوا ﷻ نه‌وه‌مان بۆ شی ده‌کاته‌وه، بۆچی وایان لی ده‌گری؟.

(٦) - ﴿ذٰلِكَ يٰۤاَنۡهٰرُ كَرِهۡوۤاۤ مَاۤ اُنۡزِلَ اَۡلَیۡهِ﴾، ته‌ویش له سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه، نه‌وه‌یان ده‌دزا، که خوا دایه‌زاندوه، ده‌گوتری: فلان‌کسه‌ی فلان‌کسه‌ی ده‌دزی و رقی لیه‌تی (يٰۤكُرۡهٰهُ)، جاری واش هه‌یه، دژو پینچه‌وانه‌گه‌یشی: ده‌یحوبینتی، خۆشی ده‌وی.

به‌لام ده‌یکه‌ره‌یتتی واته: ده‌یدزی، یان که‌یفی پینایه‌ت، به‌هۆی نه‌وه‌ویه که نه‌وانه نه‌وه‌یان دزاوه، خوا دایه‌زاندوه، یانی: قورنان.

(٧) - ﴿فَاَحۡبَطۡ اَعۡمَلَهُۥمۡ﴾، ته‌ویش کرده‌وه‌کانی هه‌لوه‌شاندوونه‌وه، ﴿فَاَحۡبَطۡ اَعۡمَلَهُۥمۡ﴾، یانی: کرده‌وه‌کانیانی پووچه‌ل کردوونه‌وه، ﴿لَاۤ اِحۡبٰطُ: الْاِبۡطَالُ وَالۡاِزَالَةُ﴾، أي: جَعَلَهَا صٰنِعَةً لَاۤ تَفۡعَلُ لَهُمۡ مِنْهَا)، واته: کرده‌وه باشه‌کانیانی زایه‌کردوون، وای لی‌کردوه که لیان به‌هرمه‌مند نه‌بن، لی‌ره‌دا (اَعۡمَلَهُۥمۡ) مه‌به‌ست پیتی کرده‌وه باشه‌کانن.

که‌واته: نه‌وه‌ی پیتی، زیاتر وای پیده‌چی مه‌به‌ست پیتی نه‌خشه‌و پیلانه‌کانیان بی، ﴿وَأَسۡلَ اَعۡمَلَهُۥمۡ﴾، خوا ﷻ کرده‌وه خراپه‌کانیانی ون کردوون، کرده‌وه باشه‌کانیشی پووچه‌ل کردوونه‌وه، هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک هه‌وین و هه‌ناوی تیمانی تیدا نه‌بی، خوا به‌یه‌که‌گرتتی تیدا نه‌بی، بۆ خوا نه‌نجامدان و، خوا پتی مه‌به‌ست بوونی تیدا نه‌بی، وه‌ک شیریی بی هه‌وین هه‌لده‌بزرکی و نامه‌ین.

تنجا خوا ﷺ سه رنجیان راده کیشن بۆ میژوو، که ده گونجی ئەمه مه بهست پی پی بیروایه کان بی:

(۸) ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئایا به زه ویدا نه پۆیون؟ ئایا (بیبروایان) به زه ویدا نه پۆیشتون، ته ماشای میژووایان نه کردوه؟ یا خود به کردوه به زه ویدا نه پۆیشتون و شوته واری که له پشوووه کان ببینن؟.

(۹) ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، تنجا سه رنج بدەن، سه ره نجامی ئەوانە پی و ان چۆن بوو؟.

(۱۰) ﴿دَمَرَأَنَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، خوا به سه ریدا پوو خاندن، خانوووه کان یانی به سه ردا کولکردن، یانی: خوا فه وتاندنی، چونکه (دَمَرَهُمْ) و (دَمَرُ عَلَيْهِمْ) ههردووکیان به مانای فه وتاندن دین، خوا ﷺ فه وتاندنی و پوو خاندنی و له بهینی بردن، (عُدِّي بِ عَلِيٍّ لِلْمُبَالَاةِ)، به (علی) به رکاری خواسته، له بهر زیده پۆیی، یانی: خوا ﷺ زۆر جار ان ئەوانە پی پروان، کاولی کردوون و فه وتاندوونی، ههروهوا بۆ ئەوهی ئەو واتایهش بگهیهنتی که خوا فه وتاندوونی و جی و رتیه کانیشی به سه ردا پوو خاندوون، ﴿دَمَرَأَنَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، یانی: ئەوانیشی فه وتاندووه، خانوو به ره کانیشی به سه ردا پوو خاندوون، وهک له ئایهتی (۲۶) ی سوورهتی (النحل) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿فَأَفَّ أَنْهَ يُبَيِّنُهُمْ مِنْ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ قَوَقِهْمُ وَأَتْنُهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾، خوا ﷺ بینا کانی له بناغه وه، ههله ته کاندوون و سه فقه که یان به سه ردا پماوه، له شویتیکه وه سه زاو نازاریان بۆ هاتوه، که ههستیان پی نه کردوه.

(۱۱) ﴿وَاللَّكْرِيْنَ أَمْثَلُهَا﴾، وینه شی (هی ئەو سه زایه) زۆرن بۆ بیبروایان، واته: وینه ئەو سه ره نجامه، یا خود وینهی ئەو سه زایه، ﴿أَمْثَلُهَا﴾، رانای (ها) ده چیتته وه بۆ سه ره نجامه خراپه که، یا خود ده چیتته وه بۆ سه زایه که ده فامریتته وه لهو سه یاقه، یانی: ﴿وَاللَّكَافِرِيْنَ أَمْثَلُهَا مِنَ الْعَاقِبَةِ الشَّيْئَةِ أَوْ مِنَ الْعُقُوبَةِ﴾، بۆ بیبروایان وینه کانی سه ره نجامی خراپ یان سه ر، هه، (أَمْثَلُهَا) کۆی (مَثَل) ه، (مَثَل) واته: وهک ئەو، (أَمْثَلُهَا) واته: وینه کانیان، واته:

كورتە باسك

به ديل گرتن له جهنگداو، چۆنیه تیبی مامه له كردن له گه لیاندا^(۱)

به پێزان! له پینچ برگه دا نهم كورته باسه م كردوه، كه ئەمانه ناوونیشانه كانیان:

(۱)- بناغه ی مامه له ی قهواره یه كی ئیسلامی له گه ل هاوولاتیانی نامسولمانی بی زهردا، چاكه كاری و هاوکاریه.

(۲)- هۆكاری جهنگ كردن له دژی نامسولمان، دهستدریژیانه، نهك كوفریان.

(۳)- حوكمی قورئان بو دیله كانی جهنگ له نامسولمانانی شه پرفۆش، نه به كۆیله كردهنو، نه كوشتن، بهلكو بهردرانیانه، به به لاش یان به قه ره بوو.

(۴)- ناچار كردنی نامسولمانانی هاوولاتی له م پۆژگاره دا، كه یان سه رانه (جزیه) بدهن، یان نیشتمانیان به جیبیلن، تاوان و سته مه و، مأل سامانیشان هه رانه دهستكاری بكری.

(۵)- قه واره ی سیاسیی له ئیسلامدا، ده بی مایه ی به خته وه ری سه رجه م كۆمه لكا بی و ره حمه ت بی بۆیان، نهك به لآو گرفتاری و زه حمه ت.

برگی یه كه م: بناغه ی مامه له ی قه واره یه كی ئیسلامی له گه ل

هاوولاتیانی نامسولمانی بی زهردا، چاكه كاری و هاوکاریه:

ئایه تیک، كه له و باره وه كرده ومانه به بناغه و جه وه ری نهم برگه یه، نه و

ئایه ته موباره كه ی سووره تی (الممتحنة) یه، خوا ده فهرموی: ﴿لَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ
الَّذِيْنَ لَمْ يَغْنَبْكُمْ فِي الْاٰمِنِ وَلَا يُخْرِكُمْ مِّنْ دِيْنِكُمْ اَنْ تَرُوْهُمۡ وَتَقْسِطُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ جَبُّ الْمُقْسِطِيْنَ

(۱) نهم كورته باسه م راسته وخۆ له كتیسی (هه لوه شانده وه ی په رگیری) هیناوه، چاپی دووه می، لاپه ره: (۲۱۵-۲۳۵)، به لآم به پوختی و گوشراوی.

۸، واتە: خوا ﷻ قەدەغەتان ناکات، لەوانەى لەسەر دینتان لە دژتان نە جەنگاون و، لە مائ و حالى خۆتان و دەدەریان نەناون، چاکەیان لەگەڵدا بکەن و، ئەندازەیهک لە مائ و سامانی خۆتانیان پێ بدەن (وەک هاوکارى)، بە دنیایی خوا ﷻ بە خشەرانى خۆش دەوین، (واتە: ئەوانەى مائ و سامانى خۆیان دەبەخشن).

کەواتە: بناغەى مامەلەکردنى دەولەت و کۆمەڵگایەکی ئىسلامى، لەگەڵ هاوولتییانى نامسولمانیدا، ئەوێهە کە لەگەڵیان چاکەکارو هاوکار بێ، چاکەکار بێ لە پەروى مەعنەوییهو، هاوکار و دەستبارگر بێ لە پەروى ماددییهو، بەلام بە مەرجیک ئەو نامسولمانانە، هاوولتییەکی باش و بێ زیان بن، لە پەروى تاییین و ژینەو، بەرانبەر بە مسولمانان و کۆمەڵگا قەوارەکیان بێ زیان و زەر بن، کەواتە: هەر قەوارەیهکی سیاسى ئىسلامى لەسەر جگە لەو بناغەیه مامەلە لەگەڵ هاوولتییانى نامسولمانان دا بکات و، هەر جۆرە سەتەمیکیان لە هەر پەرویهکەو بەخاتە سەرى، بە ئەندازەى دەستدریژی و سەتەمەکەى، لە ئىسلام لایداو و لى دوورکەوتۆتەو، بەبداغ و پىش و شیعاریش، شەفاعەتى بۆ ناکەن، چونکە ناوى بێ ئیوهو پۆک و، شیعارى بێ کردارو، پىشى بێ ئىش، هیچ ئیعتباریکیان نیه.

بەرگەى دووهم: هۆکاری جەنگ کردن لە دژی نامسولمان، دەستدریژیانە،

نهك كوفريان:

دەتوانین لەو بارەو ژمارەیهکی زۆر دەق بێنینەو، هەم ئایەتەکانى قورئان و، هەم دەقەکانى سوننەت:

۱- خوا ﷻ دەفەرئى: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِلَيْكُمْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (البقرة، ۱۹۰) واتە: لە پێى خوادا دژی ئەوانە بجهنگن کە لە دژتان دەجهنگن و، دەستدریژی مەکەن، بە دنیایی خوا دەستدریژکارانى خۆش ناوین.

۲- ههروه‌ها خوا ﷻ فەرموویه‌تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ أَوْ جَاءَهُمْ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُغْلَبُوا قَوْمُهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقْتُلُوكُمْ فَإِنْ أَعْرَضْتُمْ عَنْهُمْ فَلَمْ يُغْلَبُوا وَوَالِقُوا إِيَّاكُمْ أَلَسْتُمْ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ عَشَائِرٍ سَبِيلًا ﴿١٠﴾ النساء، واته: (بۆتان هه‌یه له‌گه‌ل کافرانی جه‌نگ له‌ دژکه‌رتان بجه‌نگن)، جگه له‌ که‌سانیک که‌ سه‌ر به‌ کۆمه‌لێکن، له‌ نێوان تێوه‌و ئه‌واندا په‌یمانیک هه‌یه، یان هاتوونه‌ لاتان سینه‌یان ته‌نگ و سه‌غله‌ته، که‌ له‌ دژی تێوه‌ بجه‌نگن، یان له‌ دژی کۆمه‌له‌که‌یان، ئه‌گه‌ر خواش و یستبای به‌سه‌ر تێوه‌یدا با‌لا ده‌ست ده‌کردن و له‌ دژتان ده‌جه‌نگین، ئنجا هه‌ر کات ئه‌وان خۆیان لێ پاراستن، له‌ دژتان نه‌جه‌نگین و په‌یامی ناشتیان بۆ ناردن، خوا پرتان نادات له‌ دژیان بجه‌نگن.

۳- هه‌روه‌ها خوا ﷻ له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ جَاءُوا السَّلَامَ فَأَجْبَحْ مَا وَوَكَّلَ عَلَىٰ اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١﴾ الأنفال، واته: هه‌ر کات نامسو‌لمانانی شه‌ر فرۆش، لای ناشتیان گرت، تۆش لای ناشتی بگره‌و، پشتیش به‌ خوا ببه‌سته، بێگومان ئه‌و بیسه‌ری زانایه.

ئهم سێ فەرما‌یشته‌ی خوا ﷻ هه‌ر کامیان ده‌قه، له‌سه‌ر ئه‌وه که‌ قه‌واره‌ی ئیسلامی، و کۆمه‌لگای مسو‌لمانان بۆی نیه، جگه له‌ کافرانی شه‌ر‌فرۆش و سه‌نگه‌ر گرتوو له‌ دژی ئیسلام و مسو‌لمانان، دژی هه‌یج کافرێکی دیکه‌ بجه‌نگن. که‌ ئه‌مه‌ش رای زۆریه‌و جه‌ماوه‌ری زانایانه، که‌ ئه‌بوو جه‌نیه‌وه‌ و مالیک و ئه‌حمه‌دیان له‌ نێودان، رای به‌رانبه‌ریشی هی شافیعییه، په‌حمه‌تی خوا له‌ هه‌موویان بێ و، (بێن تیمیة) له‌و باره‌یه‌وه نامیلکه‌یه‌کی نووسیه‌وه به‌ ناوونیشانی: (قَاعِدَةٌ فِي قِتَالِ الْكُفَّارِ هَلْ سَبِيهَ الْمُقَاتِلَةُ أَوْ الْكُفْرُ؟)، که‌ سه‌رجه‌م له‌و نامیلکه‌یه‌دا هه‌شت به‌لگه‌ی هه‌تانه‌وه، بۆ ئیسه‌پاتی راستی ئه‌و پاره‌ی که‌ جگه له‌ کافرانی شه‌ر‌فرۆش، دروست نیه، جه‌نگ دژی هه‌یج کافرێکی دیکه‌ بکری، که‌ تیمه به‌ بوختکردنه‌وه‌وه‌وه‌ و به‌ شیوه‌ی دارشتنی خۆمان ده‌یانته‌یتین:

۱- ئەو ئایەتە بە بەلگە دینیتەو: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْسَدُوا﴾
 إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۱﴾ البقرة.

وەك دەبینین حوكمەكە بەووەو پەيوەست كراوه كە ئەوان جەنگمان لە دژ دەكەن، كەواتە: هۆكاری جەنگ لە دژكرانیان (عَلَّةُ الْقِتَالِ)، جەنگ كردنپانە لە دژمان، نەك بیبروایان.

۲- لە سوننەت دا هاتو، كە پێغەمبەری خوا ﷺ لە یەكێك لە جەنگەكاندا، بە لای ژنیکی كوژراودا رەتبوو، فەرمووی: (مَنْ قَتَلَ هَذِهِ؟ مَا كَانَتْ هَذِهِ لِقَاتِلِ) (أخرجه أحمد: ۱۶۳۵، وأبو داود: ۲۶۶۹، والنسائي في الكبرى: ۸۶۲۵، وابن ماجه: ۲۸۴۲، وابن حبان: ۴۷۸۹، والحاكم: ۲۵۶۵)، كێ ئەمەي كوشتو ئەمە جەنگی نەكردو، (بۆچی كوژراوه؟) كەواتە: هۆكاری كوشتنی كافران جەنگ كردنپانە.

۳- خوا ﷺ فەرموو یەتی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ البقرة: ۲۵۶، واتە: ناچاركردن لە وەرگرتنی ئاییندا رەوا نیە، ئنجا ئەگەر بابای كافر لەسەر ئەو كوژرابایە، كە مسولمان بێت، ئەو مەزنترین جوۆری ناچاركردن لەسەر ئایین دەهاتە دی.

۴- خوا ﷺ فەرموو یەتی: ﴿وَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْمَتُوا مِمَّا قَتَلْتُمْ قَتَلْتُمُوهُمُ فَإِنَّمَا مَتَّ بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ﴾ محمد: ۴، واتە: هەر كات بەرەنگاری كافران بوونەو لە گەردندان پێشەتان بێ، هەتا كاتێك لە پەل و پۆتان خست، ئەوجار بە دیلیان بگرن، پاشان یان بە چاكە یان بە قەرەبوو بەریان بدەن.

ئنجا ئەگەر تەنیا كوفر پاساوی كوشتنیان بووایە، ئەدەبوو بەربدرت.

۵- هەر كۆمەتێك لە كافران نامادەیی ناشتی دەربریب، پێغەمبەری خوا ﷺ جەنگی لەگەڵ نەكردو، هەرگیز دەستپێشخەری نەكردو بۆ جەنگ، ئنجا ئەگەر تەنیا كوفر هۆكاری جەنگ و جیهاد بووایە، هەلۆیستەكەي بە جوۆریکی دیکە دەبوو.

٦- نه گهر ته نیا کوفری کافران په واکه (سُبْح) ی کوشتیان بووایه، پټغه مبهری خوا ﷺ سه عدی کوری موعازی به په زامه ندیی هؤزی به نوو قوپه یزه، نه ده کرده دادوهر (حاکم)، داخو چیان لئ بکات؟ چونکه نه گهر سه عد بریاری به خشینشی بو دابان، ههر جبهه چی ده کرا، نجا نه گهر ته نیا کوفر پاسوی کوشتیان بووایه، ههر له سه ره تاوه ده یکوشتن.

٧- نه گهر کوفری نامسو لمانان به ته نیا په واکه ری کوشتیان بووایه، نه ده گونجا هیچ جوړه کافرئک سه رانه ی لیوه ربگیری.

٨- بناغه له کوشتنی مروّفه کانداهه ده غه بوونه، با نامسو لمانیش بن، خوا ﷺ ته نیا نه وندله ری به کوشتنی مروّقان داوه، که پیویست بئ بو چاکوونی خه لک و کومه لکا، ههر بو یه ش کوشتنی کافرئک که زیانی بو مسو لمانان نیه، به بئ هو کارئکی پیویستکه ر، خراپه کاریبه که خواو پټغه مبه ره که ی حه زی لئ ناکهن.

دواپی تبینو ته میبه له کو تاییه که یدا، ده لن: (إِنَّ الْأَصْلَ هُوَ إِنْقَاءُ الْكُفَّارِ وَتَقَرُّبُهُمْ، لَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَا أَرَادَ إِفْتَاءَ الْخَلْقِ وَلَا خَلَقَهُمْ لِيُقْتَلُوا، إِمَّا أُبِيحَ قَتْلُهُمْ لِعَارِضٍ ضَرَّرَ وَجَدَ مِنْهُمْ، إِلَّا أَنَّ ذَلِكَ لَيْسَ جَزَاءً لَهُمْ عَلَى كُفْرِهِمْ، فَإِنَّ دَارَ الدُّنْيَا لَيْسَتْ مَحَلًّا جَزَاءً بَلِ الْجَزَاءُ فِي الْآخِرَةِ)^(١)، واته: بناغه له مامه له له گه ل کافران دا، هیشته و دیان و دان بو پداهینانیانه، چونکه خوا ی به رز نه یویستوه دروسته و دیان له به یین به ری، بو یه ش دروستی نه کددوون که بکوژرین، به لکو کوشتییانی به په واناوه له به ر زیانیک که له وانه وه په یدا بووه، به لام نه وه سزای ته وان نیه، له سه ر کوفره که یان، چونکه مه نزل گای دنیا شوینی سزاو پاداشت نیه، به لکو شوینی سزاو پاداشت روژی دوا ییه.

(١) قاعدة مختصرة في قتال الكفار ومداهنتهم، ص ٨٧.

برگهی سییه م: حوکمی قورئان دەر بارهی باری دیله کانی جهنگ له نامسوئمانانی شهر فرۆش، نه به گۆیله کردنه، نه کوشتن، به لکو به چاکه مامه له گه ل کردنیان و، پاشان به درانیانه به چاکه یان به قهره بوو:

پیشتر باسمان کرد که نامسوئمانانیکي بئ لایهن (محاید)، یا خود لاشه پرو ناشتیخواز، به هیچ جوړیک دروست نیه، مسوئمانان تازاریان بدهن و، شه پریان پئ بفروشن و گپچه لیان پئ بکن، به لام نامسوئمانانیک که ده سترژیی ده که نه سه مسوئمانان و شه پریان پئ ده فروشن و، گپچه لیان پئ ده کهن، ناشکرایه مسوئمانان بۆیان هیه به ره پهرچیان بده نه وه، وه ک خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِمْ مِمَّا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ﴾ البقرة: ۱۹۴، واته: هه ره که سیک ده سترژیی کردنه سه ر، وه ک ده سترژیی کردنه که ی خوئ ده سترژیی بکه نه وه سه ر، واته: به ره پهرچی بده نه وه.

هه له به ته له جهنگیشدا به زۆری وایه، کوژراویش ده بن و دیلیش ده بن، تنجا نایا نیسلام چ رێوشوئینیکي داناوه بۆ چۆنیه تیی مامه له کردنی مسوئمانان له گه ل دیلانی کافراند؟

شیوازی مامه له کردن له گه ل دیلدا و، پروونکردنه وه ی له پینچ خالدا:

یه که م: به چاکه مامه له کردن له گه ل دیلدا:

خوا ﷻ له سوورەتی (الإنسان) دا، ده فهرموئ: ﴿وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ وَشَكْرًا وَبِيَمَانٍ وَأَسِيرًا﴾ ﴿۸﴾ إِنَّمَا نَطْعَمُكَ لِيُحْمَدَ اللَّهَ لَا نُبَدِّمُكَ حِرَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿۹﴾، واته: (به ننده باشه کانی خوا)، خواردنیک که هه زیان لئیته تی، ده بیه خشن به نه دارو هه تیوو دیل، (له دلئ خویندا پینان) ده لئین: به سه له به ره زامه ندیی خوا خواردنتان ده دینئ، نه چاکه دانه وه نه سوپاسگوزارییمان لئتان ناوئ، پیغه مبه ریش ﷻ فهرموویه تی: ﴿اسْتَوْضُوا بِالْأَسَارَى حَيْرًا﴾ (أخرج الطبراني في الصغیر: ۴۰۹)، واته: له گه ل دیلندا باش بن.

زانیانی نیکوکاران هم موویان له سهر نه وه په کده ننگن، که پټویسته له رووی خواردن و خوارنده وه و پوښاک و جیگا و ریگا، هر پټداویستیه کی دیکه وه، مامه له ی باش له گه ل دیلندا بکری، ریژیان لئ بگری و نه زیهت نه درین، وه ک نه بو یوسف له کتیبی (الخراج)، لپه په: (۱۴۹) دا گو توه تی: (والأسیر من أسری المشركین، لَأَبْدُ أَنْ يُطْعَمَ وَيُحَسَّنَ إِلَيْهِ حَتَّى يُحْكَمَ فِيهِ)، واته: دیل له دیله کانی هاو به ش بو خوا دانه ران، پټویسته خواردن پټ بدری و چاکه ی له گه لدا بگری، تا کو بریاری له باره وه ده ری.

دووم: نازا کړدن دیل به چاکه له گه ل کړدن، یا خود به قهره بوو:

وه ک نایه ته که ده فرموئ: ﴿ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَنتُمُ مَوْتٌ مُرْتَدُوا أَلْوَتَاكُمْ فَمَا مَأْمَأٌ بَعْدَ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ ﴾ محمد: ۴، که پټش تریش مانمان کړوه، خوی داد که ره پاش فرمان کړدن به که له پچه کړدن کافرانی جه ننگا ورو، ده سته بند خسته ده ستیان و، به دیل کړدن، ده فرموئ: ﴿ فَشُدُّوا أَلْوَتَاكُمْ ﴾، تنجا دوی ته نیا به ک ریگا داده نټ بو چو نیه تی مامه له کړدن له گه ل دیله کاند، نه ویش بریتیه نازا کړدن و بهردانیان، چ به هیممه ت، چ به قیمه ت.

چونکه وشه ی ﴿ مَأْمَأٌ ﴾، یانی: چاکه له گه ل کړدن و منه تبار کړدن بابای دیل، که به به لاش و بټ به رانه ر به بدری و، هیچ شتی کی له به رانه ردا لئ ودر نه گری، ﴿ فِدَاءٌ ﴾، یش، واته: به قهره بوو، تنجا نه و قهره بووه ش دیل به دیل بټ، یان پاره و سامان بټ، یان خزمه تیک بټ بابای دیل پټشکه شی مسولمانانی بکات، وه ک چو ن نه و دیلانه ی کافران که له جه نگی به دردا، گیرا بوون، هه ندی کیان پاره یان نه بوو، قهره بووه که یان نه وه بوو که به کی ژماره یه ک له مندالی مسولمانان قیری نووسین بکن، وه ک له م ده قه دا هاتوه:

إِعْنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ نَاسٌ مِنَ الْأَسْرَى يَوْمَ بَدْرٍ، لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِدَاءٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِدَاءَهُمْ أَنْ يُعَلِّمُوا أَوْلَادَ الْأَنْصَارِ الْكِتَابَةَ { (أخرجه أحمد:

۲۲۱۶ تعليق شعيب الأرناؤوط: حسن)، واته: عهبدوآلای کوری عهیباس (خوا له خووی و بابی رازی بنی)، دهآئی: خهآکیک له دیلهکانی جهنگی بهدر (هی هاوبهش بو خوا دانهرهکانی مهککه)، توانای ماددیان نهبوو، قهرهبوو بدهن، بویه پیغهمبهری خوا ﷺ نهوهی بهقهرهبوو بو دانان، که ههر کامیان ژمارههک له مندالی پشتیوانانهکان فیری خویندن و نووسین بکات.

تجوا وک پیتشتریش نامازهمان پیگرد، ههنديک له زانایان گوتووایانه: نایهتی ژماره (۴) ی سوورپهتی (محمد)، به نایهتی ژماره (۵) ی سوورپهتی (التوبة)، نهسخ کراوهتهوه، که ههنديکیان به نایهتی شمشیر (آية السيف) ناوزهدیان کردوه، که پیتشتر نهو نایهتهشمان هینا که دهقهرموی: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾.

بهلام بیگومان نههم رایه ههلهیه، چونکه نایهتهکهی سوورپهتی (التوبة) به تایبتهت له بارهی عهرهبه هاوبهش دانهرهکانهوه هاوتته خوار، که پهیمانان لهگهآ مسوآلماناندا ههبووه، بهلام ههر دهرقهتیکیان لی ههآکهوتبایه، زهبریان له مسوآلمانان دهوهشانندو، خهنجهری غهدریان له پشتهوه لیدهدان، بویه خوا ماوهی چوار مانگ مؤآلهتی بو دانان، که بیریک بگهنهوه، پاش نهو چوار مانگه، مسوآلمانان دهستکراوه دهبن بهرانبهریان، نهک لهبهر بنی تیمانیان، بهآکه لهبهر بنی پهیمانیان! (إلهم لا إلهان لهم)!

کهواته: ههچ تیکگیرانیک له تیان نایهتی ژماره (۴) ی سوورپهتی (محمد) و، نایهتی ژماره (۵) ی سوورپهتی (التوبة) دا، نیه، ههرهوها ههنديک له زانایان پییان وابوه که نایهتی ژماره (۶۷) ی سوورپهتی (الأنفال) لهگهآ نههم نایهتی ژماره (۴) ی سوورپهتی (محمد) دا، تیکگیرانی ههیه، بهلام نهویش راست نیه، چونکه نایهتهکهی سوورپهتی (الأنفال: ۶۷) ناوايه: ﴿مَا كَانَتْ لِيَنْبِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَمْرٌ حَتَّى يُنْزِلَ فِي الْأَرْضِ﴾، واته: ههچ پیغهمبهریک بوئی نیه، دیلان بگری، ههتا دوژمن

له پهل و پۆ نه خات له زه ویدا، مه بهست له م ئایه تهش ته ویه که نابئ دیل له دوژمنی جهنگاوهر بگیری، ههتا درکیان نه شکیتری و بئ هیز نه کرین.

کهواته: ئەم ئایه ته باسی حوکمی مامه له له گه ل دیلان دا ناکات، وه ک ئایه ته که ی سووره ق (محمد)، به لکو باسی حوکمی به دیل گرتنی کافرانی شه رکه رو، کاتی به دیل گرتیان ده کات، بۆیه هیچ جوړیک له تیکگیران له ئیوانیاندا نیه، چونکه باسی دوو بابته سی جیاوازن:

یه که م: کات و حوکمی به دیل گرتنی کافرانی شه رکه ر، کاتیک ره وایه کافرانی شه رکه ر به دیل بگیرین، که درکیان شکاب و له پهل و پۆ که وتین، نه ک به ته ماعی وه رگرتنی قهره بوو، هه ر له سه ره تاوه به دیلیان بگرن.

دووهم: چۆنیه تی مامه له کردن له گه ل دیلدا، که ته نیا دوو حاله تی بۆ داناون و ده بی هه ر به ر بدرین، ئنجا یان به هیمه مه ت یان به قیمه ت.

به لکو ده توانین بئین: له ئیوان ئایه تی (۶۷) ی (الأنفال) و ئایه تی (۴) ی (محمد) دا، په یوه ندییه کی یه کدی ته و او کردن (علاقة تکاملية) هه یه، ئایه تی (۶۷) ی (الأنفال) ده فه رموی: بۆتان نیه له کاتی جهنگدا دیلان له دوژمنان بگرن به ته ماعی قهره بوو لی وه رگرتیان، که جارێ دوژمنان بئ درک و بئ ده سه له ات نه کردوون: ﴿ مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَّهُ أَمْرٌ حَتَّىٰ يُنْزِلَ فِي الْأَرْضِ ﴾. هیچ پیغه مبه ریک بۆ نیه، دیلان بگری، تا کو کوشتاری خه ست و خو ل له کافران نه کات و درکیان نه شکیتنی، به لام ئایه ته که ی سووره تی (محمد) ده فه رموی: هه ر کاتیک به ره نکاری دوژمن بوونه وه و، کوشتارتان لی کردن و له پهل و پۆتان خستی و بئ ده سه له اتان کردن، ئنجا به دیلیان بگرن و پاشانیش یان به چاکه یان قهره بوو به ریان بده ن.

سیتهم: په واپوونی کوشنی تاوانبارانی جه‌نگ:

بۆ‌ه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ژماره‌یه‌ک له کافره‌کانی هه‌لاواردوون، له به‌خشین گشتیی و، سزای کوشنی بۆ ده‌رکردوون، له جه‌نگی به‌دریشداو، له جه‌نگی نازادکردنی مه‌ککه‌شدا، هه‌ر له‌سه‌ر ته‌و بناغه‌یه‌ش بووه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ جه‌نگاوه‌رانی هۆزی به‌نی فه‌ره‌یزه‌ی دوا‌ی پازیبیوونیان به دادوه‌ریی (حکمیة) ی سه‌عدی کو‌ری موعازو، بریاری کوشنت بۆ درانیان له لایه‌نی سه‌عه‌وه، که خوشیان پازیی بوون، دادوه‌ر و هه‌که‌م بئ له به‌نیاندا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ بریاره‌که‌ی سه‌عدی به‌سه‌ردا جیبه‌جئ کردوون، چونکه: (الْمَرْءُ مُؤَاخَذٌ بِأَقْرَابِهِ)، (آخرجه البخاری: ۳۰۴۳، ومسلم: ۱۷۶۸)، واته: مرؤف به دانپئنانی خو‌ی ده‌گیرئ و، به هۆی ته‌وه‌وه که ته‌وان له پشته‌وه‌را خه‌نجه‌ری غه‌دریان له مسو‌لماناندا.

چواره‌م: راجیایی زانایان له باره‌ی چۆنه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل دیله‌کانی جه‌نگدا، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌بوونی حوکمیکی دیارییکراوی شه‌ریعت له‌و باره‌یه‌وه:

هه‌رچه‌نده زۆربه‌ی زانایان رایان واپووه که پێشه‌وا و حوکمرانی مسو‌لمانان بۆی هه‌یه، به‌کیک له‌و چوار بژارده‌یه دیاریی بکات بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل دیله‌کانی جه‌نگدا، که بریتین له:

۱- به‌ردان به چاکه‌و به هیممه‌ت (الْمَنّ) و،

۲- به‌ردان به فه‌ره‌بوو (الغداء) و،

۳- کۆیله‌کردن (الإسترقاق) و،

۴- کوشنت (القتل).

به‌لام ژماره‌یه‌ک له زانایانیش به به‌لگه‌ی ئایه‌تی: ﴿فَإِذَا لَيْتَمُورُ الَّذِينَ كَفَرُوا قَضَرِبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَمْتُمُوهُم فَسَدُوا الْوَتَانَ فَمَا مَنَّا بَعْدَ وَإِنَّا فِدَاءٌ﴾، گوتوویانه: دروست نیه دیلی جه‌نگ بکو‌ژرئ، به‌لکو ده‌بئ نازاد بکرتئ، چ به هیممه‌ت، چ به قیمه‌ت، له

تَبَوُّهُ وَ زَانَا بَانَهُ شَدَا كَه رَايَان وَ اِيَه، هَهَر كَام لَه: (عبد الله ابن عمر، عبدالله ابن عباس، الحسن البصري، عطاء، الضحاك، السدي، سعيد ابن الزبير، ابن سيرين، الشعبي، عمر بن عبدالعزيز) هَهَن، هَه مَوْوَشِيَان زَانَا پِيْشَه وَ اِي بَه رَجَه سَتَهَن^(١).

بَه لَام تَه وَ هِي تَه م رَا جِيَايَه يَه كَلَايِي دَه كَاتَه وَ ه، تَه وَ هِيَه، كَه نَايَا كَام لَه وَ رَايَانَه بَه رَزَه وَ ه نَدِيِي تِيْدَايَه وَ، لَه كَه لَ بَاوِي سِيَاَسِيِي تِيْوَدَه وَ لَه تِيِي تَه وَ رُوْزْگَارَه دَا گُوْنَجَاوَتَرَه، چُونَكَه هَهَر كَام لَه (ابن قيم الجوزية) رَه مَه تِي خَوَاي لِي بِي وَ، (الْقَرَّافِي) خَوَا لِيِي خَوْشِيِي، گُوْتُووِيَانَه حُوْكَمَه شَه رَعِيِيَه كَان دُوو جُوْرَن: جُوْرِيَكِيَان كَشْتِيِي وَ چَه سِپَاوُو نَه گُوْرُن وَ وَ هَك خُوْيَان دَه مِيْنَنَه وَ ه، بَه لَام جُوْرِيَكِي دِيَكَه يَان بَه گُوِيْرَه ي عَادَه ت وَ نَه رِيْت وَ بَاوِي كُوْمَه لَگَاكَان، گُوْرَانِيَان بَه سَه رَدَا دِي، هَه لَبَه تَه جُوْرِي دُووَه مِيَان كَه پَه يَه وَ سَتَن بَه كَات وَ شُوِيْن وَ بَه بَاوُو نَه رِيْتَه كَانَه وَ ه، هَهَر كَاتِيَك كَات وَ شُوِيْن وَ بَاوُو نَه رِيْتَه كَان گُوْرَان، دَه بِي تَه وَ اِنِيْش بَگُوْرِيْن، بَه وَ بَارَه دَا كَه بَه رَزَه وَ ه نَدِيِي وَ دَا دَگَه رِيِي بَاشَتَر دِيْتَه دِي.

تَنجَا لَه م رُوْزْگَارَه شَمَانَدَا، لَه رِيَكَه وَ تَنَامَه تِيْوَدَه وَ لَه تِيِيَه كَان (الْإِتْفَاقَاتِ الدَّوْلِيَّة) دَا، بَه تَايِيَه ت رِيَكَه وَ تَنَامَه ي (جَنِيْف) كَه لَه (١٢) ي نَابِي (١٩٤٩) ي زَايِنِيْدَا نِيْمَزَا كِرَاوَه، هَه مَوْو جُوْرَه دَه سَتَدْرِيْزِيِي كِرَدَنَه سَهَر دِيْلِيَك قَه دَه غَه كِرَاوَه، هَهَر لَه جَنِيُو پِيْدَانَه وَ ه بَگَرَه تَاكُو كُوْشَتَن^(٢)، تَنجَا هَه رَجَه نَدَه تِيْسْتَاَشِي لَه كَه لَدَابِي، تَه م رِيَكَه وَ تَنَامَه وَ هَك پِيُوِيَسْت جِيِيَه جِي تَه كِرَاوَه، بَه لَام لَه سُوْنَكَه ي تَه وَ ه وَ ه كَه:

يَه ك: رِيْز لَه مَرُوْفَا كِرْتَن، يَه كِيَكَه لَه پَايَه وَ بَنَه مَا سَه رَه كِيِيَه كَانِي شَه رِيَعَه ت: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيَّ آدَمَ﴾ الْاِسْرَاء: ٧٠، كُوْشَتَن وَ بَه كُوِيَلَه كِرَدَنِي مَرُوْفَا، يَان بَه دِيْل كِرْتَن وَ هَهَر جُوْرَه مَامَه لَه يَه كِي دِيَكَه ي نَاشَايَسْتَه، پِيْچَه وَ اَنَه ي رِيْزُو حُوْرَمَه تِي مَرُوْفَا.

(١) (المصنّف لعبد الرزاق) بَه رُمَارَه (٩٢٩٢) هَه رُوَهَا (المغني لابن قدامة) بَه رَكِي (١٢) لَپَه رَه (٤٧-٤٦)، هَه رُوَهَا (فقه الجهاد للدكتور يوسف القرضاوي) بَه رَكِي دُوو لَپَه رَه (٩٧٧ - ٩٧٨)، هِيْتَاوِيَانَه.

(٢) بَرُوَانَه: (آثار الحرب لوهبة الزحيلي)، لَپَه رَه (٤٠٨).

دو: له بهر نه وهی مهسه لهی مامه له کردن له بواری هه لسوکه وه ته کاندايهو، لهو بواره شدا بناغه په وایيهو، سهنگی مهحهک و پتوه ریش هینانه دی بهر ژه وه نندیه.

سی: دپاره بهر ژه وه نندی له وه دایه که مروقه کان ده ستریزیان نه کرته سهرو، مسولمانانیش له گه ل ههر مهو ل و هه نگاو یک دابن، که خپرو خو شیی مرو قایه تیی تیدا بی.

چوار: له فور تاندا ته نیا باسی بهردان و نازادکردنی دیلان کراوه، چ بې بهران بهرو چ به بهران بهر ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فَنَاءً﴾، بویه ده بی نهو شیوه مامه له یه ش که کاتی خو ی له سه ر نهو عورف و باوه بنیات نراوه بگوردی، تا کو به ته عبیری (القرافی) شتیک نه که ین که پتچه وانه ی کوړاو مایه ی نه زانیی به نایین، (خلاف الإجماع وجهالة بالدين) بی، وهک له کتیه که ی خو ی (الإحکام فی تمییز الفتاوی عن الأحکام، وتصرفات القاضي والإمام) دا^(۱)، گوتوویه تی.

پینجه م: له حالیکدا که دوژمنانی مسولمانان بکه نه کویله یان بکوژن، هه لویستی مسولمانان چی ده بی؟

وهک پینشتریش باسمان کرد، له حالیکی وادا وهک پیغه مبهری خوا ﴿وَهک مامه له کردن له گه ل واقعیکی سه پترواداو، وهک کاردانه وهو مامه له ی هاوشیوه (رد الفعل والمعاملة بالمثل)، هه ندی مامه له ی له گه ل کافره شه پکه ره کاند ده کرد، که له کاتی تاساییدا نهیده کردن، تیمه ش له حالیکی وادا له سه ر بته مای مامه له ی هاوشیوه بو مان هه یه، نهو جوړه مامه لانه له گه ل دیله کانی دوژمنانمان بکه ین، که ده قیکی شه ریعت فه ده غه ی نه کردین، به به لگه ی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّی عَلَیْكُمْ فَأَعَدُّوا عَلَیْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّی عَلَیْكُمْ﴾ البقرة: ۱۹۴، به لام نهویش به مه رجی چه سپتروانی بهر ژه وه نندی (تحقیق المصلحة)، نه که رنا نه که ر زیان و خراپه ی زیاتر بی، نهویش دروست نیه.

برگهی چواره هم؛ ناچار کردنی نامسولمانانی ها و ولایتی لاشهر لهم،
 رُوژگاردا، که یان سه رانه بدن، یان مال و حالیان به جیبهیلن، تاوان و
 ستمه مو، مال سامانیشیان هه رانه دهستکاری بکری؛

نامسولمانانیک که کاتی خۆی بوونه ته هاوولایتی و نه هلی مه نزلگای مسولمانان
 (اهل الدار) له دهوله تی ئیسلامییداو، له رُوژگاری خه لیفه راشیده کاندایا خوا لیتیان
 رازی بی، هه ر له و کاتوه، چ خاوه ن کتیبه کان: که جووله که و نه صرانیبه کانن
 به مسوگه ریی و، به رای به شیک له زانیان (صابنة) ش ده گرنه وهو، هه ندیکیان
 گوتوو یانه: مه جووسیش ده گرنه وهو، نه گه ر نه وانیش نه گرنه وه، پیغه مبه ر ﷺ
 فه رموو یه تی: مه جووسه کانیش وه ک خاوه ن کتیبه کان مامه له یان له گه لدا بکه ن.

نامسولمانانیک ئاوا، مادام زانی ژین و دینیان به مسولمانان نه گه یاند بی
 و، له دژیان نه جه نگا بن، پیوسته له سه ر بناغه ی په یمان و نه مانی یه که م،
 مامه له یان له گه لدا بکری، چونکه خوی دادگه ر له به رانه ر بیرو پایتکی خاوه ن
 په یماندا فه رموو یه تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ
 يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا لَبِئِهِمْ عَهْدَكُمْ إِلَىٰ مَدِينِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١﴾ التوبة،
 واته: بیجگه له و هاوبه ش دانه رانه ی په یمانتان له گه لدا به ستوون، پاشان هیچ
 که م و کورتیان له باره تانه وه نه بووه و، دژی تیوه پشتگیری که سیان نه کردوه،
 نه وانه په یمانه که یان هه تا کاتی دیاری بکراویان به ته وایی له گه ل به رنه سه ر،
 بیگومان خوا پارێزکارانی خۆش ده وین.

کهواته: هه ر جووره ستم و ده ستر ژیبه ک بو سه ر ته و جووره هاوولایتیانه
 که نا مسولمانن، بو سه ر خوئنیان، بو سه ر نامووسیان، بو سه ر سامانیان، بو
 سه ر هینیی و ئاسایشیان تاوانیک زله و، سزای خوی توندی دادگه ری له سه ره،
 له دنیا و دوا رُوژدا، هه لبه ته نه گه ر که ساتیکیان په یمانیان شکاندو، زانیان به
 مسولمانان گه یاند، نه و چه ند که سه یان نه و کومه له، ته نها خویان به رپر سیارن

و دوو چاری سزاو تۆلەش دەبنەو، نەك هەموویان، چونكە: ﴿وَلَا تُزْرُ وَازْرُ وَزَّرْ
 أُخْرَى﴾ الأنعام: ۱۶۴، واتە: هیچ گوناھکارێك گوناھی كەسی دیکە هەتناگرێ.

بۆ مەسەلەی سەرانه وەرگرتن لە خاوەن کتیبەکانی ئەم پۆژگارهش، دەلێین:

یەكەم: قەوارە یەكی سیاسی كە پەروایەتی پێنەدرابێ لەلایەن مسوولمانانەو، بەرێ و پەسەمی
 شەریعی نەهاتیبێتە كایەو، هەر بۆی ئیە ئەسەلەن بوونی هەبێ، چ جایی ئەو پەفتارانە بكات.

دووەم: پای راست و بەلگەدار - وەك لە بەرگی چوارەمی مەسووعە ی (ئیسلام و
 دەولەتداری) هێناومانە - ئەو یە كە سەرانه ئەگەر وەریش بگیرێ، تەنیا لەوانە وەردەگیرێ
 كە لە جەنگی دژی دەولەتی ئیسلامیدا، دەشكێن، یان واز لە جەنگ دێنن و، تامادە دەبن
 ببنە هاوولاتی لە دەولەتی ئیسلامیدا، نەك لە هەر نا مسوولمانێك، بە بەلگە ی ئەو ی
 كە سێ ھۆزە جوولەكە كە ی مەدینە (بنو قینقاع، بنو النضیر، بنو قریظە)، سەرانه یان لێ داوا
 نەكراو، لەبەر ئەو ی لە سەرەتاو جەنگیان نەكردو دژی ئیسلام و مسوولمانان.

سێھەم: لەسەر پای زۆرێك لە زاناو شەرعزانانی هاوچەرخی و، منیش پایەكە یانم پێ
 راستە: لەم پۆژگاره دا نامسوولمانانیش لە سایە ی دەولەتە كانی جیھانی ئیسلامی دا، هەر
 كات بەشداری سەربازیان كردو، وەك مسوولمانان بەشداریان كرد لە بەرگری كردن
 لە ولاتدا، سەرانه یان لەسەر لادەچێ، چونكە سەرانه پەمزو هێمای هاوولاتی بوون و
 تەباییانە لەگەڵ دەولەتداو، بەسەربازیكردنیشیان ئەو ئامانجە دێتە دی، كاتی خۆشی
 لە دەولەتی ئیسلامیدا پێككەوتنی لەو بابەتە، چەند جارێك لەگەڵ نامسوولمانانی
 ئەوسای دەولەتی ئیسلامیدا كراو، بۆ وێنە:

أ- (جماعة الجرامعة) كە نەسپانیی بوون، پێككەوتنێكی ئاواھایان لەگەڵ نوێنەری ئەبوو
 عوبەیدە ی جەرراخ دا كردو.

ب- (سوید بن مقرن) كە یەكێك لە فەرماندەكانی عومەری كۆری خەتتاب بوو، خوا
 لێی رازی بێ، پێككەوتنێكی ئاوا ی لەگەڵ (میرزیان) و ئەھلی (دەھستان) و ئەھلی
 (جرجان) دا كردو.

ج- ههروهها عوتبهی کوری فهرقه دیش له گهه له خه لکی نازه ربا یجان دا، هه مان ریککه وتنی کردوه، که هه ر کات هاوکاریی سه ربازیی مسوولمانانیا ن کرد، سه رانه یان له سه ر لاده چی^(١).

کوتاییی ئه م بپکه ی چواره م، به و فه رمایشته ی پتغه مبه ر ﴿﴾ ده هیتین، که فه رموو به تی: **إِذَا قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ثَلَاثَةٌ أَنَا وَرَجُلٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كُنْتُ خَصْمَهُ خَصَّمْتُهُ، رَجُلٌ أَعْطَى بِي، ثُمَّ عَذَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا، فَأَكَل مِثْلَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوَى مِثْلَهُ، وَلَمْ يُؤْفَهِ أَجْرَهُ** (أخرجه أحمد: ٨٦٧٧، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن) واته: خوا ﴿﴾ فه رموو به تی، سئ که س خو م له سه ریا ن ده په داواکار (مُدعی) له رۆژی قیامه تدا، هه ر که سیکیش من داواکاریم له سه ری، لئی ده به مه وه: پیاویک به ناوی منه وه په یمان بدات و بیشکینتی و، پیاویک مرؤفیکی نازاد بفرۆشی و پاره که ی بخوات، پیاویک کریکاریک به کری بگری و نیشه که ی خو ی پئ بکات و، دوایی کرپیه که ی نه داتن.

که واته: هه ر کامیک له و سئ په فتاره، گوناھی زۆر گه وره ن و سزای زۆر توندیا ن له سه ره.

0- قهواره ی سیاسی له ئیسلامدا، ده بی مایه ی به خته وه رپی سه رجه م کومه لگا بی و رحمه ت بی بویان، نه ک به لا و گرفتاریی و زحمه ت:

قهواره به کی سیاسی که به ناوی ئیسلام و مسوولمانانه وه بنیات ده نری، ده بی هه موو هه و ل و ته قه لای خو ی له سه ر ئه وه چر بکاته وه، هه رچی زیاترو باشت هاوولاتیانیی ژیر سایه ی به مسوولمانان و نامسوولمانانه وه، ئاسووده و به خته وه ر بکات و کیشه و گرفته کانیان چاره سه ر بکات، تا کو به رجه سه ته که ری ناوونیشانی

(١) ئه مه کتیی (فتوح البلدان للبلاذري)، لاپه ره: (٢١٧) و، (تاریخ الطبري) له به رگی دوو لاپه ره (٥٢٠ و ٥٢٩) دا، و (فقه الجهاد) ی (دکتور یوسف القرضاوي) لاپه ره (٨٥٠-٨٥١)، ئه وانه یان هیتاوه.

پنجه مبره که یان بی ﷺ: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾ (۱۷۷) الأنبياء، واته: تۆمان ته نیا به به زهی بۆ هه موو جیهانیان نارده، بۆیه ده بی ده وله تی ئیسلامی به شیوه یه ک بی که خه لک و جه ماوه ری ژیر سایه ی، هه میسه بۆ سه لامه تی و به رده وامی، سه رگه رمی پارانوه و نزا بن، نه ک به پیچه وانوه: خه لک و جه ماوه ر له په نایدا، ترس و بیمیان هه بی و، له دلّه پراوکه دابن و خوا خویان بی رۆژی زیاتر سیبه ری شوومی له سه ریان لاجین، پنجه مبر ﷺ له و باره وه فه رموویه تی: ﴿ خِيَارُ أُمَّتِكُمْ الَّذِينَ تُحِبُّوهُمْ وَيُحِبُّونَكُمْ، وَتُضَلُّونَ عَلَيْهِمْ وَيُضَلُّونَ عَلَيْكُمْ، وَشَرَّ أُمَّتِكُمْ الَّذِينَ يُبْغِضُونَهُمْ وَيُبْغَضُونَكُمْ، وَتَلْعَنُونَهُمْ وَيَلْعَنُونَكُمْ ﴾ (أخرجه مسلم: ۱۶۵۵)، واته: باشتین پیسه واو حوکمرانانتان، نه وانه که خۆشتان ده وین و خۆشیان ده وین و، نزیان بۆ ده که ن و نزانان بۆ ده که ن و، خراپترین حوکمرانانتان نه وانه ن، که پقتان لیئانه و پقیان لیئانه، نه فرینیان لی ده که ن و نه فرینتان لی ده که ن.

كورتە باسېك

بە كۆيلەكردنى مروۇف لەم پۇژگارەدا تاوانەو. دزى شەرىعەتە^(۱)

ئەم كورتە باسە لە چوار بېرگەدا، دەخەينەرەو:

(۱) - ئاوردانەوئەيەك لە مېژوو.

(۲) - ئىسلام چى لە سىستىمى كۆيلايەتتى كىرد؟

(۳) - لە كەيەوئە بېرىرى نەھىشتىنى كۆيلايەتتى درا؟

(۴) - ئايا لەم پۇژگارەدا دروستە مروۇف بىكرتە كۆيلە؟

بېرگى يەكەم: ئاوردانەوئەيەك لە مېژوو:

سەرجم سەرچاوە مېژووئەيەكەن پېمان دەئىن: كۆيلايەتتى (الرُق، الإستِعْبَاد)، لە لاي ئۆممەت و كۆمەلگا پېشووەكان، وەك مېسرىيەكان و، فارسەكان و، بابلىيەكان و، رۆمەكان و، غەرەبەكان، شىتېكى باو بوو، ھەرەھا جووايەتتى (اليهودية)، بېرىرى لەسەر داو، نەصرانىيەتېش دانى پېدا ھېناو، بىرە تېكېراي فەيلەسووفەكانى يۇنان وەك ئەفلاتوون و ئەرەستو ياسازانەكانى پۇم وەك شېشېرۇن و سېنىكىش، سەلماندوويانەو بە شىتېكى ئاسايان زانىو، يەكەم جارىش رۆمەكان دېلەكانى چەنگيان كىردوونە كۆيلە^(۲)، ھەرەھا كىتپەكانى جوولەكەو نەصرانىيەكان بە راشكاويى باسى رەوايەتتى كۆيلايەتتىان كىردو، بۇيە ئىستاش

(۱) راستەوخۇ لە كىتپى ھەلۆەشاننەوئەي پەرىگىرى (نقض الترف)، وەرى دەگرىن، لاپەرە: (۲۸۳ -- ۲۰۹)، چاپى دووہم.

(۲) ھەموو ئەو زانىريانە لە كىتپى: (الرُق في الإسلام) شەفىق پاشا، لاپەرە: (۲۷ - ۹)، ھەرەھا (مدونة جستيان) لاپەرە (۱۱).

له (پهيمانى كۆن) دا كه كتيبى پيروزى هه ر كام له جووله كه و نه صرانييه كانه،
 ئەم دەقه ههيه و دهيوخوئينه وه، (وَجِئْ تَتَقَدَّمُونَ لِمَحَارَبَةِ مَدِينَةٍ فَادْعُوهَا لِلصُّلْحِ
 أَوْلًا، فَإِنْ أَجَابَتْكُمْ إِلَى الصُّلْحِ وَاسْتَسَلَمَتْ لَكُمْ، فَكُلُّ الشَّعْبِ السَّاكِنِ فِيهَا يُصْبِحُ عَيْدًا
 لَكُمْ)^(١)، واته: كاتيک بو شهري شارىک ده چن، به کهم جار بانگيان بکهن بو
 صلح، نجا نه گه ر صلحيان کردو ملکه چتان بوون، نه وه هه موو دانىشتوانى
 ده بنه کويله تان.

ههروه ها ئىستاش له (پهيمانى نوئى) دا، كه كتيبى نه صرانييه كانه، ئەم دەقه
 ههيه و دهيوخوئينه وه: (أَيُّهَا الْعَيْدُ! أَطِيعُوا سَادَتَكُمْ الْبَقَرِئِينَ يَحْضُرُ وَأَرْتَعَادُ مِنْ
 قَلْبٍ صَادِقٍ، كَمَنْ يُطِيعُ الْمَسِيحَ)^(٢)، واته: ئەى کويله كان! فه رمانبه رى مروقه
 خاوه نه کانتان بکهن به ترس و له رزه وه به دلتيكى راسته وه، وه که نه وه کهسه
 كه فه رمانبه رى مه سيح ده کات.

که واته: با بزاري كتيبى پيروز (الكتاب المقدس)ى جووله كه و نه صرانييه كان له
 باره ي کويله تيه وه چى ده ئى؟ پاشان سه رنجى قورئانيش ده ده ين له و باره وه.

برگه ي دوهم: ئيسلام چى له سيستمى کويله تيه ي کرد؟

كاتيک ئيسلام دوايين نوسخه ي هيدايه تى خوا و، دوايين به رنامه ي خوا بو
 مروقه تيه تى هات، سيستمى کويله تيه ي (نظام الرق)، چه ندان سه ده بوو ره گ و
 ريشه ي به قوولايى ميژووى به شه ردا چوو بووه خوارو، له ئبو سه رجه م گه ل و
 ولاتانى دنيدا شتتيكى باوو كارپيگراو بوو، به ناسايى و سرووشتتیه ته ماشا ده گراو،
 به پايه يه كى گه وره ي ژيانى سياسى و نابوو رى و كۆمه لايه تيه ي كۆمه لگاكان

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التثنية، الإصحاح ٢٠، ص ٣٩٢.

(٢) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، الرسالة إلى المؤمنين في أفسس، السادة
 والعبيد، ص ٢٥٣٢.

دادەنرا، وەك چۆن تېستى سىستىمى سەرمايه دارىي، بە بناغەي زۆر بەي قەوارە سياسىي و كۆمەلەيە تىي كۆمەلەكانى ئەم رۆزگارە دادەنرئ، بۆيە نەدەگونجا ئىسلام لەلايەن خۆيەو بە نووكە قەلەمىك ئەو واقعە پېر سەتم و نامرۆفانەيە بگۆرئ، هەرچەندە هيندەي كۆيوك لەسەر دلى قورس بوو، كە مرۆفەكان هەندىكيان هەندىكي دىكەيان بكەنە كۆيلەو كەنيزەك و، وەك كەل و پەل و ئاژەل، سەوداو مامەلەيان پئ بكەن، بۆيە ئىسلام هەلسا بە گۆرینی ئەو واقعە نا لەبارەو، بۆ ئەووش سياسەتتىكى پەلە پەيى گرتە بەر بەم شۆيەيەي خوارئ:

هەنگاوه كانى چارەسەر كردنى ئىسلام بۆ سىستىمى كۆيلەيە تىي:

1- چارەسەرى فيكرىي:

لە سۆنگەي ئەووەو كە هەلسوكەوتەكان (التصرفات)، زادەي بۆچوونەكان (التصوّرات)ن، ئەگەر بويسترئ هەلسوكەوتتىكى خراب چاك بكرئ، دەبئ ئەو بىر و بۆچوونە چەوتەي كە لئوہي هەلدەقولئ، چاك بكرئتەو، ئىسلاميش بۆ بنېر كردنى دياردەي كۆيلەيە تىي هەر وای كردو، سەرەتا خواي بەرزى كار بەجئ لە چەندان ئايەتدا، ئە و راستيەي راگەياند كە مرۆفەكان هەموويان وەچەو زادەي باب و داىكىكن و، يەكسان، بە پارىزكارىي بەرزىي و نزمىيان تيدا پەيدادەبئ، بۆ وئە: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ الحجرات، واتە: ئەي خەلكينە! ئيمە ئئوہمان لە ئيرو مئىەك وەدەيئناو، گئرومانن بە چەندان گەل و هۆز، تاكو پئىك ئاشنا بن و، بئىگومان بەرئترىنتان لە لاي خوا، پارىزكارترىنتان، بە دئنايى خوا زاناي شارەزايە.

ئەووش هەم بۆ ئەوہي كۆيلەكان بەر لە جەستەيان، رووح و ناخيان ئازاد بئ و، هەست بەرئزو حورمەتى هاوتاو يەكسانى خۆيان بكەن لەگەل گەورەكانيانداو، هەم گەورەكانيشيان بزائن كە هئچيان لەوان زياتر نەو هەموويان وەك يەكن.

۲- وشكکردنى سەرچاۋەكانى ھاتنى كۆيلە:

پىش ھاتنى ئىسلام جگە لە دىلەكانى جەنگ، لە چەند پىيەكى دىكەشەۋە
خەلك دەكرانە كۆيلە:

يەكەم: قەرزدارىنگ كە قەرزەكەي پى نەدرابايەۋە، دەبوۋە كۆيلەي باباي خاۋەن قەرز.

دوۋەم: ژىتىك كە لە مېردى رايكردبايە، دەبوۋە كۆيلەي مېردەكەي.

سېئەم: دزىي كردن، باباي دز دەبوۋە كۆيلەي باباي دزىي لىتراۋ.

چوارەم: خۇ كردنە كۆيلەي كەسكى دىكە، كەسكى بۇي ھەبوۋ بە ويستى خۇي خۇي
بكاتە كۆيلەي كەسكى دىكە.

پىنچەم: زالپوۋى ھۆزىك يان نەتەۋەيەك يان دەۋلەتتىك، بەسەر يەكتىكى دىكەداۋ بە
كۆيلەكردنى خەلكەكەي.

شەشەم: راكردوۋ لە جەنگ، ھەر كەسكى لە جەنگ رايكردبايە، دەيانكردە كۆيلەي
دەۋلەت.

بەلام ئىسلام جگە لە دىلى جەنگ، ئەۋيش بە شىۋەيەكى كاتىسى و بە
ناچارىسى، ھەموو پىيەكانى دىكەي كە خەلكيان پى دەكرايە كۆيلە، بەستنى و،
زۆربەي ھەرە زۆرى سەچاۋەكانى كۆيلەي تېشى لە لايەن خۆيەۋە وشك كرد.

۳- نازادكردنى ئەۋ كۆيلانەي ھەبوۋن:

ئىسلام چەند پىيەكى دانان بۇ نازادكردنى كۆيلە، كە ئىمە سى پىگاي
سەرەكبيان لى باس دەكەين:

يەكەم: دانانى ھەشتەكى زەكات بۇ نازاد كردنى كۆيلان، ۋەك خوا ﷻ فەرموۋيەتى:
﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُؤْمِهِمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْعَنَافِ مِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

﴿۶۱﴾ التوبة، دیاره مه به ست له ﴿الرَّاقِبِ﴾، کۆیله کانهو، بهک له سه ره هه شتی زه کاتی هه موو مسوولمانان خوی میهره بان و دادگه ره بۆ نازادکردنی کۆیلانی ته رخان کرد.

دووهم: پیکه وتی کۆیله و خاوه نه که ی، له سه ره پیدانی ته ندازه بهک له سامان به خاوه نه که ی و خۆ کرینه وه ی، وهک خوا ﴿لَهُ﴾ له سووره تی (النور) دا ده فره مو ی: ﴿وَلَيْسَتَعَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُفْنِمَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِنْيَةَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَا بُوِهُمُ إِن عِلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَأَنَّهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ وَلَا تُكْرَهُوا فَتَبَيَّنَتْكُمْ عَلَىٰ الْيَعْلَاءِ إِن أَرَدْنَ عَصَا لِيَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يَكْرَهُهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ﴿۲۳﴾

وهک ده بینه ی خوی زانا فره مانی کردوه به خاوه ن کۆیله کان، که هه ره کات کۆیله کانیان داوای موکاته به بیان لیکردن، له گه لیاندا بکه ن، مادام تییاندا پاده بینه ی و، هاوکاریشیان بکه ن.

سێهه م: دانانی نازادکردنی کۆیله بهک، وهک سزاو که فاره ت بۆ چه ند جوژه گونا هو هه له بهک: به که م: به کیک له وانه کوشتی به هه له، (القتل الخطأ): ﴿وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا حَطَأًا وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا حَطَأًا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ...﴾ ﴿۱۲﴾ النساء.

دووهم: شکاندنی سویتند: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْهُ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ...﴾ ﴿۸۱﴾ المائدة.

سێهه م: زیهارکردنی میرد له ژنی، واته: پیاویک به ژنه که ی بلنی: تو وهک پشتی دایکم وای، بیشو بهینی به دایکی: ﴿وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ مِنَ نِسَائِهِمْ مِمَّا بَعَدُوا لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تَوْعْظُوتُ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ ﴿۴﴾ المجادلة.

۴- جوانترین مامه له کردن له گه ل کۆیلاندا:

بۆ نموونه: پیغه مبه ره ﴿لَهُ﴾ فره مانی به مسوولمانان کردوه که وشه ی (عبد) و (أمة) بۆ کۆیله کانیان به کارنه هیتن، وهک: کۆیله و که نیه زهک، به لکو له جیاتی

نهوه، (فتای وفتاتی)، یان (غلامی و جاریتی)، به کاربندن، (فتای وفتاتی)، به مانای کورو کچی گهنج و (غلام و جاریه)ش به هه مان شیوه، هه مان مانایان هه یه: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَقُولُنَّ أَحَدُكُمْ عَبْدِي وَأَمْتِي كَلُّكُمْ غَيْبُ اللَّهِ، وَكُلُّ نَسَائِكُمْ إِمَاءُ اللَّهِ، وَلَكِنْ لِيُقَلَّ غَلَامِي وَجَارِيَتِي، وَفَتَايَ وَفَتَاتِي»** (أخرجه مسلم: ۲۲۴۹).

واته: نه بوو هوریهه **ﷺ**، ده لئی: پیغه مبهه **ﷺ** فه موویه تی: با یه کیک له تیوه نه لئی کویله که م و که نیزه که که م، هه مووتان به نده ی خوان، هه موو نافرته کانیش به نده ی مینه ی خوان، به لکو با بلین: غولمه که م و کچه که م، یا خود کوریه که نجه که م و کچه که نجه که م.

هه روه ها پیغه مبهه **ﷺ** فه موویه تی: **{إِخْوَانِكُمْ خَوْلَانِكُمْ، جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدَيْهِ، فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا تَكْلُفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ عَلَيْهِ}** (أخرجه البخاري: ۲۴۰۷، ومسلم ۱۶۶۱، وأبو داود: ۵۱۵۸، والترمذي: ۱۹۴۵، أبن ماجه: ۳۶۹).

واته: برابه کانتان خوا **ﷺ** خستوویه به رده ستی تیوه، (یانی: به هوی سیستمیکی سیاسی و کومه لایه تیه وه که سایه و سیبه رتانه و حوکمتان ده کات، نه ک خوا وای دانا بئ)، نجا هه ر که سیک برابه که ی له به رده ستی دا بوو، با له و خواردنه ی خوی ده یخوات، هه مان خواردنی پئ بدات، له و پۆشاکه ی بۆ خوی ده یپوشن، پۆشاکه ی بۆ بیپوشن و، با کاریکی پئ نه سیپیری بوی نه کری و، نه گه ر کاریکی وای پئ سپارد، با بۆ خوی هاوکاری بئ.

برگه ی سییه م: له که یه وه بریاری نه هیشتنی کویلایه تیی درا؟

هه رچه نده ئیسلام به ردی بناغه ی نه هیشتنی کویلایه تیی دانا، وه ک پیستر باسمان کردو، به شیوه یه کی پله پله یی و چه کیمانه مامه له ی له گه ل نه و واقعه

نەخۋازراۋو سەپىندراۋە کردو، جگە لە ئەوەش، واتە: جگە لە ئەوەى ئىسلام کردى، نە مەنتىقىيى بوو، نە واقىيىيى و کردەيىش بوو، بەلام بە داخەوہ لە ئەنجامى گۆرانى شىۋازى دانانى ھۆكمرانانى مسوئلمانانەوہ لە راۋىژەوہ بۆ ميرايتىيى و پەچەلەكىيى و، گەلىك جۆرە لادانى دىكەش كە لىرەدا دەرڤەتسى باسکردنپان نىە، سەرەنجام لە جياتى ئەوہى مسوئلمانان لە رووى نەھىشتنى كۆيلايەتتەوہ، خەلكى دىكەى ولاتان بخەنە ژىر كارىگەرىيى خۇيانەوہ، ئەوانىش بىرپارى بە يەكجارىيى نەھىشتنى ئەو دياردە قىزەنە بەدن، كە بەر لە ھەموو شىتىك لەگەل بناغەى ئايىنەكەياندا كە خوا بەيەكگرتن (توھىد اللە)ە، تىكدەگىرى، پاشان لەگەل ئەو رىزو حورمەتەشدا تىكدەگىرى، كە خوا ﷻ لە مرۆڤى ناوہ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (الإسراء، بەيچەوانەوہ: مسوئلمانان كەوتنە ژىر كارىگەرىيى و ھەژموونى كلتورى رىزو دواكەوتوويى گەلانى دىكە، لە رۆم و فارس و ھىندو چىن و، لە ولاتانى ئىسلامىيشدا، ھەك ولاتانى دىكە، بازاپى كۆيلەو كەنيزەكان، تاكو دەھات قەلەبالغتر دەبوو، ھەتا سەرەنجام لە كۆنگرەى قىەننا سالى (۱۸۱۵)ى زايىنى، دەولەتە ئەورۇپاىيەكان بىرپارى قەدەغە كردنى بازرگانىيى كردن بە كۆيلانپان دا، دو رىككەوتنىش لەو بارەوہ بىرىتى بوو لە: رىككەوتننامەى جىئىف كە لە (۱۹۵۶/۹/۷)دا بە كجارەكىيى بازرگانىيى كردن بە كۆيلەى قەدەغە كرد^(۱).

شايانى باسپشە: دەولەتى عوسمانىيى ئەو كاتە، سالى (۱۸۱۵)از، پىشتگىرىيى بىرپارى قەدەغە كردنى بازرگانىيى بە كۆيلەوہى كردو، خۇشحالىيى خۇي دەربىرى بۆ ئەو ھەنگاۋو، ھەك لە (آثار الحرب)ى (وھبە الزھىلى)دا^(۲) ھاتوہ.

(۱) (تارىخ الفقه الإسلامى، ص ۴۲).

(۲) لاپەرە (۴۱۱-۴۱۲).

برگهی چوارهم: آیا لهم رۆژگارهدا دروسته مروؤف بگریته کؤیله؟

له وه لآمدا به روون و راشکاووی ده ئیین: نه خیر، له بهر چی؟ به لای که مه وه له بهر سئ هۆکاران:

هۆکاری یه کهم: وه ک پتشت باسمان کرد، ئیسلام وه ک واقعیکی سه پتزاوی په تکراره، مامه لای له گه ل دیاردهی کؤیلا یه تییدا کردو، سه رجهم سه رچاوه کانی هاتنی کؤیله ی وشک و چۆره بر کردن، ته نها پئی دیله کانی جهنگی هیتشتوته وه به ناچارایی، له سه ر بنه مای مامه لای هاوشیوه (المعاملة بالمثل) دا، دیله کانی جهنگیشی به شیوه یه کی کاتیی به کؤیله گرتوون، چونکه نه ده گونجا سوپای ئیسلام دیله کانی له لایه ن به رانه ره کانیانه وه بگریته کؤیله، نه وانیش دیله کانیان به به لاش، یان به قهره بوو بهر بدن، سه ره نجام نه وه ده بوو به جهنگیکی ده روونیی سه خت، که ئیسلام دژ به سوپایه که ی خوی ده یکردو، هاندانیکیش ده بوو له دژی نه و ناحه زانه ی که نه گهر نه کوژرین، سه ره نجام نازاد ده کرین، دووباره له دژی تئ هه لده چنه وه، بۆیه عقل و مه نطق و، واقع و بهر ژه وه ندیی، خوازیاری نه وه بوون که ئیسلام نه و پئی به شیوه یه کی کاتیی به ئیتته وه.

هۆکاری دووهم: هیچ ئایه تیکی قورئان و، هیچ ده قتیکی سوننه ت نیه، که فه رمان بکات به کؤیله کردنی هیچ مروؤفیک، به لأم چه ندان ئایه ت و ده قی سوننه ت هه ن، که فه رمان ده که ن به نازاد کردنی کؤیله، بۆیه زور راسته نه گهر بگوتری: ئیسلام نازاد کردنی کؤیلانی هینا، نه ک به کؤیله کردنی مروؤفه کان، (جاء الإسلام بالعتق، وم یات بالرق)، ئیسلام نازاد کردنی کؤیلانی هیناوه، نه ک به کؤیله کردنی مروؤفه کان!

یه کتیک له و شوئنه ناه که باسی نازاد کردنی کؤیلان ده کات نه وه یه: ﴿فَلَا أَتَمَمَ الْعَقَبَةَ﴾ (۱۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿۱۲﴾ فَكُلُّ رَقَبَةٍ ﴿۱۳﴾ الْبَلَدُ، نه و که سه ده رووی سه ختی نه بریوه، تو چوو زانی ده ر ووی سه خت چییه؟ نازاد کردنی کؤیله یه که.

کهواته: نازادکردنی مرۆڤیک له داوی کۆیلایه تیی، کاریکی هینده گه وره و
گرنگ بووه له ڕووی قوڕئانهوه، وهک برینی دهروویهکی سهخت و، مایه ی
سهرفرازی مرۆڤ بووه له ڕۆژی دواییدا.

هۆکاری سێیه م: بۆ ئهوه که دروست نیه مرۆڤ له ڕۆژگاری ئه مرۆدا بکریته
کۆیله، وهک پێشتر باسمان کرد، ئسلام هه موو سه رچاوه کانی کۆیلایه تیی وشک
کردن و، هه موو ڕێهه کانی گرتن، بێجگه له یهک ڕێ، ئه ویش بریتی بوو له
دیهلکانی جهنگ، ئه ویش به شیوه یهکی کاتی، وهک کاردانه وهو مامه له ی
هاوشیوه، یانی: (رَدُّ الْفَعْلِ وَالْمَعَامِلَةَ بِالْمَثَلِ)، تێمه ته نیا یهک ئایه تمان هه یه له
قوڕئاندا، له باره ی چۆنیه تیی مامه له کردن له گه ل دیله کانی جهنگدا، که دوا
حوکمی ئیسلامی تێدایه له و باره وه، وهک خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَضْرِبُوا الرِّقَابَ حَتَّى إِذَا انْفَضُّوا مِنْكُمْ فَأَمَّا مَنْ بَعْدَ وَإِنَّمَا يَأْتِيكُمُ النَّصْحُ مِنْ
أَنْفُسِهِمْ فَإِذَا دُونَ ذَلِكَ يُبَيِّنُ لَكُمْ لَكُمْ صَوَابَ الْحَرْبِ وَسَبَوْنَهُمْ وَأَمَّا إِذَا يَبُغِضُونَكَ فَإِنَّهُمْ
أَعْدَاءُ لَكَ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ قُلُوبًا مَّا يَفْقَهُونَ شَيْئًا﴾ (مومنان، ۱۶) محمد، واته: ئنجا هه ر کات به ره نگاری ئه وانه ی بێپروان، بوونه وه، له
گه ردنیان بدهن، [چونکه چه کی ئه و کاته زیاتر شمشیر بووه، مرۆڤیش به
له گه ردن درانی له جهنگ دا زووتر ده کوژرێ،] هه ر کاتیگ شپزه تان کردن،
که له پچه یان بکه ن و به دیلیان بگرن، پاشانیش یان به خۆراپی و چاکه له گه لدا
کردن، یاخود به قه ره بوو (دیل به رانه ر دیل، یان به پاره) به ریان بدهن، هه تا
جهنگ قورساییه کانی خۆی داده نێ و کۆتایی دێ.

وهک ده بیین: خوای کار به جێ فەرمان به برواداران ده کات که له کاتی
به ره نکار بوونی دوژمنانی بێپروای شه ر فرۆشدا، زه بر له و شوپنه یان بدهن که
زووتر پێی ده کوژرێن و، پاش له په ل و پۆ خستنیان، ئنجا به دیلیان بگرن،
دواییش بۆ شیوازی مامه له کردن له گه ل دیله کاندای بۆ چۆنیه تیی به ردانیان، ته نیا
دوو ڕێیان داده نێ و سێیه میان نیه، ﴿فَإِنَّمَا مَنَّا بَعْدَ وَإِنَّمَا يَأْتِيكُمُ النَّصْحُ مِنْ
أَنْفُسِهِمْ فَإِذَا دُونَ ذَلِكَ يُبَيِّنُ لَكُمْ لَكُمْ صَوَابَ الْحَرْبِ وَسَبَوْنَهُمْ وَأَمَّا إِذَا يَبُغِضُونَكَ
فَإِنَّهُمْ أَعْدَاءُ لَكَ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ قُلُوبًا مَّا يَفْقَهُونَ شَيْئًا﴾ (مومنان، ۱۶) محمد، واته: ئنجا هه ر کات به ره نگاری ئه وانه ی بێپروان، بوونه وه، له
گه ردنیان بدهن، یاخود به به رانه ر ده روه، قه ره بووه که ش

دهگونجی دیل به دیل بی، دهشگونجی مال و سامان بی، دهشگونجی بابای دیل پارهی نه بی، به لام هه ر جوره خزمه تیک بی پیشکesh بکات، وهک چون پیغمبه ر ﷺ بو تهو دیلانه ی جهنگی به در، که مال و سامانیان نه بووه، به رانبه ر بهوه به ری دان، که منداله کانی پشتیوانان فیری نووسین بکه ن، وهک له م شوینه واردها هاتوه:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ نَاسٌ مِنَ الْأَسْرَى يَوْمَ بَدْرٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِدَاءٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِدَاءَهُمْ أَنْ يَعْلُمُوا أَوْلَادَ الْأَنْصَارِ الْكِتَابَةَ (آخرجه احمد: ۲۲۱۶ تعليق شعيب الأرنؤوط: حسن)، واته: عهبدو لای کوری عه بیاس (خوا له خو ی و بابی رازی بی)، ده لئ: خه لک تیک له دیله کانی جهنگی به در، هی هاوبه ش بو خوا دانره کانی مه ککه، توانای ماددیسان نه بوو، قهره بوو بده ن، بویه پیغمبه ری خوا ﷺ بو قهره بووه که، نه وه ی بو دانان که ژماره یه ک له مندالی پشتیوانانه کان فیری خویندن و نووسین بکه ن.

شایانی باسیشه: هه ندیک له زانیان وا له رسته ی: (مُشَدُّوا الْوَثَاقَ)، (دهسته ندیان توند بکه ن)، حالیی بوون که مانای کویله کردن (استرقاق)، بگه یه نئ، به لام به دنئیایه وه نه وه راست نیه، چونکه که له پچه کردن (شدُّ الْوَثَاقَ)، ته نها به ندر کردن ده که یه نئ و، هیچ په یوه ندیی به کویله کردن (استرقاق و استعباد) دوه نیه، بگره نه و نایه ته به ناماژه کردن پیمان ده لئ: به کویله کردن دروست نیه، چونکه خوا ﷺ ده فهرمو ی: پاش به دیل گرتنیان، یان به چاکه و منه ت کردن به ریان بدن، یان به به رانبه ر، که واته: هیچ شتیک سییم، وهک کوشتن یان به کویله کردن، دروست نیه.

نجا یه کتیک بوی هه یه بپرسن: مادام قورئان بو دیله کانی جهنگ، ته نیا باسی به ردانایی کرده و، چ به به لاش و چاکه و، چ به به رانبه رو قهره بوو، نه دی بوچی له سوننه ت و سیره ی پیغمبه ری خوا ﷺ به کویله کردن (استرقاق)، هه بووه؟

به سق قسه وه لأمی تهو پرسیارو ئیشکاله دهدهینهوه:

(۱)- لهو جهنگانهدا که پیغهمبهری خوا ﷺ دژی نامسولمانانی شهر فروش و پهیمان شکین، له بتهرست و خاوهن کتیبهکان کردوونی، هیچ پیاویک، یان تیرینهیهکی بالغی نهکردوته کۆیله، بهلکو تهنیا نافرتهان و مندالانی به کۆیله کردوون، وهک (ابن القیم) گوتوویت: (إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَسْتَرْقِ فِي حَيَاتِهِ ذَكَرًا بَالِغًا قَطُّ، وَإِنَّمَا اسْتَرْقَى النِّسَاءَ وَالصَّبِيَّانَ) ^(۱)، واته: پیغهمبهری خوا ﷺ ههرگیز له ژیانیدا تیرینهیهکی بالغی نهکردوته کۆیله، بهلکو تهنیا نافرتهان و مندالانی کردوونه کۆیله.

بیگومان به کۆیلهکردنی نافرتهان و مندالان بریتی بووه له: حهواندنهویان و خستنیانه گهئ خیزانه مسولمانانهکان، پاش نهمانی پیاوهکانیان و تیکچوونی شیرازهی خیزانهکانیان، که بیگومان لهو پۆژگارهدا، هیچ بهدیلک بوئهو چارهسهره ناچاریه نهبووه.

(۲)- ههر کهسیکیش له نامسولمانه شهر فروشهکان، دواپی مسولمان بووی، نافرته و مندالهکانی بوئازاد کراون، وهک پیغهمبهر ﷺ شهش ههزار (۶۰۰۰) له ژن و منداله بهدیل گیراوهکانی هۆزی ههوازی دانهوه پیاوهکانیان، پاش نهوهی مسولمان بوون، ههروهها ههر کام له خهلکی مهککه که پنی قهرموون: برۆن ئیوه بهردراون (اذهبوا فأنتم الطلقاء) (آخرجه البخاری: ۲۸۵۱، ومسلم: ۱۷۴۴)، ههروهها خهلکی خهیههریشی به چاکه بهرداو، هۆزی (بنو المصطلق) یش دواپی نهوهی پیغهمبهر ﷺ (جوریه بنت الحارث)ی لی به هاوسه رگرتن خوا لئی رازی بئ، مسولمانان وهک ریزگرتن لهو خزماهتیه، ژن و مندالهکانیان بهردان، که سهه خیزان بوون، نه میس له (سنن ابی داود) دا له ژماره: (۳۹۳۱) هاتوه.

(۳)- وه لأمی سبیهم بوئهو ئیشکالهی باسکرا، نهوهیه که نهو ههئوسته لهلایهه پیغهمبهری خوا ﷺ و پاشان چوار خهلیفه راشیدهکانهوه، ههئوستتکی ناچارپی بووه، که بار ودۆخی سیاسی ئهوکاتی دهولهتانی دنیا، قهرزی کردوه مامهلهیهکی کاتیی

بووه، له گه‌لّ ئەو نەرێته جیهانییه‌دا، که به نسبت مسوڵمانانه‌وه، ئەو نەرێتی مروّف به کۆیله گرتنه، پێچه‌وانه‌وه دژی دوو بنه‌رەتی هه‌ره‌ گه‌وره‌و گرنکی ئیسلامه، که بریتین له:

(۱) - تهنیا خوا پرستن {توحید الله في العبادة (فاعلم أنّه لا إله إلاّ الله)}، واته: بزانه چگه له خوا هیچ پرستراویک نه، که شایانی پرستن بن.

(۲) - ریزو حورمه‌تی مروّف گرتن (تکریم الإنسان)، ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (الإسراء (۷۰))، واته: بیگومان ریزمان له وه‌چه‌ی ئاده‌م گرتوه، چونکه تهنیا خوا‌په‌رستن و خوا به پرستراو دانان، خوازیاری ئەوه‌یه که مروّفه‌کان له به‌رانبه‌ر خوادا یه‌کسان بن و، سه‌ییدو کۆیله‌یان له نێودا نه‌بن، هه‌روه‌ها ریزو حورمه‌تی مروّف گرتنیش، خوازیاری ئەوه‌یه که هه‌موویان تازادو سه‌به‌سه‌ت بن و، هیچ که‌س ژێر ده‌ست و کۆیله‌ی ئەوی دیکه نه‌بن.

چگه له‌وانه‌ش که باس‌مان کردن، تێمه‌ یازده (۱۱) به‌لگه‌مان ریز کردوون، له‌سه‌ر ئەوه‌ که ناگونجی مروّف به کۆیله‌ بکری:

(۱) - ئیسلام چ وه‌ک بووناسییه‌که‌ی (ontology) چ وه‌ک ئیمان و عه‌قیده، چ وه‌ک شه‌ریعت، دژی کۆیلایه‌تی و زه‌بوونی مروّفه.

(۲) - هیچ نایه‌تیکی قورئان و، هیچ ده‌قیکی سونه‌تیش نه، فه‌رمان به‌ مسوڵمانان بکات دیله‌کانی جه‌نگ له‌ کافران بکه‌نه کۆیله.

(۳) - ئەوه‌ش که له‌ سیره‌ی پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ و هی چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانیشدا هاته‌وه، ئەوه‌په‌ری دروست و په‌وا بوون (الجواز والإباحة) ی به کۆیله‌ کردن ده‌گه‌یه‌نن، وه‌ک کاردانه‌وه‌وه مامه‌له‌ی هاوشیوه، بۆ دوژمنانیک که ئەو کاته به‌و شیوه‌یه مامه‌له‌یان له‌گه‌لّ دیله‌کانی جه‌نگدا ده‌کرد.

(۴) - هه‌روه‌ها ئیسلام تاینی ئیمان و عه‌قیده‌ی راست و زگماکی ساغه، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكُمُ الدِّينُ الْقَوِيمُ وَلَنْ يَكُنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الروم).

کہواته: خوی زانو شاره‌زا به‌رنامه پاک و راسته‌که‌ی خوی که ئیسلامه‌و، زگماک و سرووشتی ساغی مروّقی، به دوو پرووی راستیه‌ک داناون، نئجا بیگومان و تیرای هه‌ر کام له عه‌قلی ساغ و زگماک (فطره)ی ته‌واویش، نکوولیسی له کویلاه‌تیی مروّقه‌کان ده‌که‌ن.

۵- یه‌که‌مین جار ئیسلام له‌سه‌ر زاری خه‌لیفه‌ی دووهم (عومه‌ری کوپری خه‌تتاب)، نه‌و راستیه‌ی وه بیر مروّقایه‌تیی هینایه‌وه، که مروّقه‌کان به نازادی له دایک ده‌بن و هیچ که‌س بۆی نه‌، بیانکاته کۆیله‌و ژێرده‌سته‌و بیانچه‌وسینتته‌وه، وه‌ک عومه‌ر به والی میسر، عه‌مری کوپری عاص و کوپه‌که‌ی گوت: له کاتیکدا کوپه‌که‌ی والی میسر به قامچی له کابرایه‌کی قیبتی دابوو، چونکه ئه‌سه‌په‌که‌ی پیئش ئه‌سپی وی که‌وتبووه، له غار غارین و پتیشپکیتدا، پتی گوت: (مُدُّكُمْ تَعْبُدُكُمْ النَّاسُ، وَقَدْ وَدَّعْتُمْ اَمَهَاتِكُمْ اُخْرَارًا؟) (کنز العمال)^(۱)، واته: له که‌یه‌وه ئیوه خه‌لکتان کردوه به کۆیله‌؟ له حالیکدا دایکیان به نازادی هیناونه‌ دنیاه‌وه؟!.

۶- هه‌روه‌ها زانایانی ئیسلام له‌سه‌ر نه‌وه یه‌کده‌نگن، که له کوئی و چۆن دادگه‌ری باشتر بچه‌سپن و، به‌رژه‌وه‌ندی بیته‌ دی، شه‌ریعت له‌وییه، هه‌ر هوکارو نامرازو شیوازئ، چه‌سپاندنی دادگه‌ری و هینانه‌ دی به‌رژه‌وه‌ندی په‌کیان له‌سه‌ری بکه‌وئ، نه‌وه پتویست ده‌بن، به پتی بنجینه‌ی: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَجِبُ إِلَّا بِهِ، فَهُوَ وَاجِبٌ)، هه‌ر شتی‌ک فه‌رژیک په‌کی له‌سه‌ر بکه‌وئ، ئه‌ویش فه‌رژ ده‌بن.

هه‌روه‌ها بنجینه‌ی (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِد)، نامرازه‌کان حوکمی تامانچه‌کانیان هه‌یه، نئجا (ابن القیم) له‌وه‌ باره‌وه که دادگه‌ری و به‌رژه‌وه‌ندی له کوئی بئ، شه‌ریعت له‌وییه، نووسیویه‌تی: (فَإِذَا ظَهَرَتْ أَمَارَاتُ الْعَدْلِ، وَأَسْقَرَّ وَجْهُهُ بِأَيِّ طَرِيقٍ كَانَ، فَقَدْ شَرَعُ لِلَّهِ وَدِينِهِ)^(۲)، واته: هه‌ر کاتیک نیشانه‌کانی دادگه‌ری ده‌رکه‌وتن و، به هه‌ر شیوه‌یه‌ک بئ پرووی دره‌وشایه‌وه‌وه، ئه‌وه شه‌رع و به‌رنامه‌ی خوا له‌وییه.

(۱) ج ۱۲، ص ۸۷۲.

(۲) الطرق الحکمیة فی السیاسة الشرعیة، ص ۲۳.

بیگومان دادگه‌ری و بهره‌ده‌ندی گشتیش، بؤ مرؤقایه‌تی له‌وه دایه، که نه‌ک هه‌ر هیج که‌س نه‌کرته کؤیله، بگره به هیج شیوه‌یه‌ک سته‌می لئ نه‌کری و نه‌چه‌وسیتیه‌وه‌و، به پیچه‌وانه‌وه: چه‌وساندنه‌وه کؤیلايه‌تی، گه‌وره‌ترین سته‌مه‌و بی‌ره‌زاترین چه‌وساندنه‌وه‌یه بؤ مرؤقایه‌تی.

۷- یتیمه چندان نایه‌تی فورانی به پیز ده‌بینین، که فرمان به نازاد کردن و پزگارکردنی کؤیلان ده‌کهن، بؤ وینه:

نایه‌تی یه‌که‌م: ﴿لَيْسَ الْاِرْثَ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوْهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْاِرْثَ مِنْ اَمْرِ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيِّنَ وَاَقٰى السَّالٰى عَلٰى حُجَّتِهِ ذٰوِ الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسْكِيْنَ وَاٰنَ السَّبِيْلِ وَالسَّآبِلِيْنَ وَفِي الْاَرْقَابِ ﴿٧٧﴾ البقره.

نایه‌تی دووه‌م: ﴿وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَاً وَّمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةً وَّوَدِيْهُ مُسْلِمَةٌ اِلَّا اَنْ اٰهْلِيْهِ اِلَّا اَنْ يَصَّدَّقُوْا فَاِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ﴿١٢﴾ النساء.

نایه‌تی سییه‌م: ﴿لَا يُؤٰخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّعُوْ فِيْ اٰيٰتِيْكُمْ وَلٰكِنْ يُؤٰخِذُكُمْ بِمَا عٰقَدْتُمْ الْاَيْمٰنَ فَاَكْفَرْتُمْ اٰطْعٰمَ عَشْرَةِ مَسْكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تَطْعَمُوْنَ اٰهْلِيْكُمْ اَوْ كِسُوْفَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ﴿٨١﴾ المائدة.

نایه‌تی چواره‌م: ﴿اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرٰآءِ وَالْمَسْكِيْنَ وَالْعَمِلٰٓئِنَ عَلٰیهَا وَالْمَوْلٰٓئِفُ لِقَوْمِهِمْ وَفِي الْاَرْقَابِ ﴿٦١﴾ التوبة.

نایه‌تی پینجه‌م: ﴿وَلِيَسْتَغْفِرَ الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ كَلِمًا حَتٰى يَغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِيْنَ يَنْبَغُوْنَ الْكِتٰبَ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمٰنُكُمْ فَاَكْتٰبُوْهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا وَاَنۢنَّهُمْ مِنْ مَّآلِ اللّٰهِ الَّذِيْۤ اٰتٰكُمُ ﴿٢٣﴾ النور.

نایه‌تی شه‌شه‌م: ﴿وَالَّذِيْنَ يُظْهِرُوْنَ مِنْ نِّسَابِهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّنۢ قَبْلِ اَنْ يَّمْسٰتَ ذٰلِكُمْ رُءُوْسُوْرَتٌ يَدۡهُ وَاَللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٦٠﴾ المجادلة.

ئايەتى جەوتەم: ﴿فَلَا أَفْنَحُمُ الْعَقَبَةَ ۝۱۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝۱۲ ﴿فَكَرِهْتَهُ ۝۱۳﴾ البلد.

كەواتە: ئىسلام زۆر مەبەستى بۈۈە كە ديار دەى كۆيلايە تىسى نە مېنى، ۋە كۆيلايە تىسى ۋە پۇژگارەش، پۇژگارى دابەزىنى قورئان ھەبۈۈن، لە داۋى كۆيلايە تىسى قوتارو ئازاد بن.

۸- ھەرۈەھا مادام خوا ستايشى خۆى كردوھ لەسەر نەھىشتىنى ستەمكاران، ۋەك لە سۈرەتى (الأنعام) دا دەفەر موۋى: ﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۴﴾. واتە: ئىدى كۆمەلى ستەمكاران دوا براۋ بوۈن، ستايش بۇ خۋاى پەرۋەردگارى جىھانىيان، بە دۇنياييە ۋە شەكك و مىللەتان كردنە كۆيلەو ژۇر دەستىش، كەۋرە تىرىن ستەمە.

۹- ھەرۈەھا مادام خۋاى دادگەر سەر زەنشتى مسۆلمانان دەكات كە لە تواناياندايە چەۋساۋان رزگار بگەن، كە چى كەمتەر خەمىي دەكەن لە جەنگ و جىھاد كىردنە، بۇ قوتار كىردنەن، ۋەك خۋاى كار بە جى و دادگەر فەر موۋىە تى: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ ۝۷۵﴾ النساء، ئەۋە چىتانه! لە پىتئوى خۋا (پازىي كىردنى خوا) و رزگار كىردنى چەۋساۋاندا جەنگ ناكەن؟! بىكومان كۆيلە بوۈنى مرؤفئش خراب تىرىن جۆرى چەۋساۋان دەۋە تى.

۱۰- ھەرۈەھا فىرەۋن كە ئوۋنەى حوكمرانى ملھورۋو خۆسە پىن و لە خوا ياخيە، گەلى بەنۈو ئىسرائىلى كىرد بوۈە كۆيلەو دەچەۋساۋان دەۋە، ۋەك موسا عليه السلام لە ۋەلامى ئەۋ قسە بەدا، كە دەلى لە مالى ويدا گەرە بوۈە، ﴿قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكُنَا فِتْنًا وَأَلْبَسْنَا عَلَيْنَا فِتْنًا مِنْ عِبْرَتِكَ يَسِينَ ۝۱۸﴾، گوتۈۋە تى: ﴿وَبَلَاغِ نِعْمَةٍ تَنْبَاهُ عَلَىٰ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝۲۱﴾ الشعراء، ئەۋ چاكە يەش كە بە چاۋى ملى دا دەدە يەۋە، بە ھۆى ئەۋەۋە بوۈە كە تۆ بەنۈو ئىسرائىلت كىرد بوۈە كۆيلە، واتە: ئەگەر لە بەر ئەۋە نە بوۋايە كە داىكم مە تىسى كوژرانى ملى بوۈە لەلايەن تۆۋە، كە مندالە تىرىنە كانى بەنۈو ئىسرائىلت سەردە بىرىن، ۋە مېنىنە كانىشت دەھىشتتەنە، من نەدە خرامە تابوۋتەۋەو بە ئاۋدا نەدە درام، ۋە لەلايەن تۆۋە نەدە گىرامەۋە، سەردە نجام لە مالى تۆدا بە خىۋ نەدە درام.

که‌واته: به کؤیله کردنی خه لک عاده‌تی فیرعه‌ونه‌کانه‌و، ده‌ربازکردنیشیان له کؤیلایه‌تیی و ژیر ده‌سته‌یی، عاده‌تی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بووه، چونکه مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ که تیرراوه بو لای فیرعه‌ون، خوا پئی فهرمووه: ﴿قَائِيَاءَ فُقُولًا إِنَّا رَسُولًا رَّبِّكَ فَارْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا نُعَذِّبُهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِن أَتْبَعِ الْهُدَىٰ ﴿١٧﴾ طه، (خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فهرمووی) هه‌ردووکنان (مووسا و هاروون) بچنه لای فیرعه‌ون، پئی بلین: تیمه تیردراوانی په‌روه‌ردگار تین، ده‌جا به‌نوو ئیسرائیلیمان له‌گه‌ل بئیره مه‌یانچه‌وستینه‌وه، به‌دنیایی له‌په‌روه‌ردگارته‌وه نیشانه‌و به‌لگه‌مان بو هیتیاو، و سه‌لامیش له‌و که‌سه بی، شوین رینمایی خوا ده‌که‌وئی.

هه‌روه‌ها خوا ده‌رباز کردنی به‌نوو ئیسرائیلی له‌کؤیلایه‌تیی و ژیر ده‌سته‌یی فیرعه‌ون، به‌چاکه‌به‌کی گه‌وره‌و به‌رچاوی خوئی داناوه، وه‌ک فهرموویه‌تی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾ وَنَمُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَرُؤْيَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَنَجْعَلُ لَهُمَا مَثَلًا لِّمَنْ كَفَرَ بِآيَاتِنَا إِنَّ الْقَصَصَ لَمَوْجُودٌ ۗ وَاتَّعْتَبُوا عِبْرَتَهُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ القصص، واته: ده‌شمانه‌وئی چاکه له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا بکه‌ین که له‌زه‌ویدا چه‌وستیزانه‌وه، له‌زه‌ویدا بیانکه‌نه‌پیشه‌واو، بیانگیرین به‌میراتگر، هه‌روه‌ها له‌زه‌ویدا ده‌سپرویشتوو یان بکه‌ین و، نه‌وه‌ی مه‌ترسییان لئی هه‌بوو پیستانی فیرعه‌ون و هامان و سه‌ربازه‌کانیان بده‌ین.

۱۱- مادام به‌شهر سه‌ره‌نجام پاش دوازده، سپرده سه‌ده‌دا، دواى دابه‌زینی قورئان و، بانگی نازادی و یه‌کسانی مرؤفه‌کانی به‌گوئی دنیا‌دا دانی، گه‌یشته نه‌و ناسته‌که نه‌وه‌ی قورئان له‌یه‌که‌مین پوژه‌وه وستی بیکات، که نه‌هیتشتنی کؤیلایه‌تیه‌و به‌ریاری له‌سه‌ر بدات و له‌سه‌ری ریک بکه‌وئی.

له‌به‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌و یازده بره‌گه‌یه‌دا، که رابردن، هاتن، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک په‌وا نیه به‌ناوی ئیسلام و شه‌ریعه‌ته‌که‌به‌وه، هیچ مرؤفئیک بکرته‌ کؤیله‌و، نه‌وه‌ی ریک‌خراوی داعش به‌رانبه‌ر نافرته‌یه‌زیدیه‌کان کردی، کاریکی ستم و نارپه‌وا بووه‌و، هیچ بنه‌مایه‌کی شه‌ریعی نیه‌و، به‌هه‌ر بیانو و پاساویکه‌وه کرابن، ئیسلام لئی بی به‌ریه‌وه، مائی قه‌لبه‌و سه‌ر به‌خاوه‌نیه‌تی.

شایانی باسیشه: هەم خودی بە کۆیله کردنی ئافرهتە یەزیدیەکان، شتیکی قەدەغەییەو گوناھێکی گەورەییەو، هەم فرۆشتنیشیان قەدەغەییەو سەتەمە، ھەرۆھەا چوونە لاشیان بە ناوی کەنیزەک، بە دەستدرێژی و زینا دادەنری، واتە: سێ گوناھ و تاوانی گەورە، وێکراو، لە ھەمووشیان زلترو بیزراوتر، ئەوھە بە کە بە ناوی ئیسلامەوھ جێبەجێ بکری.

لە بارە ی گەورەیی تاوانی بە کۆیله گرتن و فرۆشتنی مروۆفی ئازادەوھش، ناموسلیمان بێ، یان موسولمان بێ، با تەماشای ئەم فەرمايشتە ی پێغەمبەر ﷺ بکەین:

إِقَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كُنْتُ خَصْمَهُ خَصْمْتُهُ: رَجُلٌ أُعْطِيَ بِي، ثُمَّ عَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ، حُرًّا فَأَكَلَ مَنَّهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَأَسْتَوْقَى مِنْهُ، وَتَمَّ يُوقُهُ أَجْرُهُ) (آخرجه أحمد: ۸۶۷۷، تعليق شعيب الأرنؤوط : إسنادہ حسن)

واتە: خوا ﷻ فەرموویەتی، سێ کەس خۆم لەسەریان دەبەھا داواکار (مذعی) لە رۆژی قیامەتدا، ھەر کەسێکیش من داواکاریم لەسەری، ئێی دەبەمەوھ: پیاویک بە ناوی منەوھ پەیمان بدات و بیشکینتی و، پیاویک مروۆفیکی ئازاد بفروۆشی و پارەکە ی بخوات و، پیاویک کریکارێک بە کری بگری و ئیشەکە ی خۆی پی بکات و، دوای کریبەکە ی نەداتتی.

وھلامی دوو پرسیارو ئیشکال:

بە پێویستی دەزانم لە بواری بابەتی: (پەوانەبوونی بە کۆیله کردنی مروۆفەوھ)، وھلامی دوو پرسیارو ئیشکال بدەینەوھ:

پرسیاری یەکەم: مادام لە رۆژگاری پێغەمبەری خوا ﷻ، لە رۆژگاری چوار خەلیفە راشیدەکاندا، بە شتوہیەک لە شتوہکان بە کۆیله کردن پەوا بوونی، چۆن دەئێی: لەم رۆژگارەدا پەوا نیە، ئایا ھێچ دەقیقک ئەو حوکمە ی نەسخ کردۆتەوھ؟

دەئىن: ماملەي پىغەمبەر ﷺ و چوار خەلىفە راشىدەكان، لەگەل ئەو مەسەلەيەدا لە ژىر فشارى واقىعى سىياسەتى تىو دەولەتتى ئەوسادا بوو، ماملەيەكى كاتتى و ناچارى و، كاردانەو دە ماملەي هاوشىو (رد فعل والمعاملة بالمثل) بوو، ئەك حوكمىكى گشتى شەرىعت تاكو گۆراني بەسەردا نەيت، چونكە حوكمەكانى شەرىعت لە پووى چەسپان و گۆرانهو، دوو جۆرن:

جۆرى يەكەم: حوكمى گشتى و چەسپاو، گۆران هەلناگرن، وەك: فەرز بوونى نوژو، زەكات و، قەدەغە بوونى شەراب و، سوود.

جۆرى دووهم: حوكمى تايەتتى و كاتتىن و، گۆرانيان بەسەردا دى، وەك: حوكمەكانى بوارى ئىدارى و سىياسى و، تەننى كردن (تعزير)، هەر بۆيەش ماملەي هەندىك لە چوار خەلىفەكان لەگەل هەندى باهەتدا، لە هى رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ جىا بوو، بۆ وئنه: پىغەمبەر ﷺ سەر زەمىنى خەيبەرى دابەش كرد، بەلام عومەر خوا لىي رازى بى، سەر زەمىنى عىراقى دابەش نەكرد، ئنجا (ابن قدامة)، لەو بارهوه گوتوويهتى: (لَأَنَّ النَّبِيَّ فَعَلَ مَا هُوَ الْأَصْلَحُ فِي زَمَانِهِ، وَعُمَرُ فَعَلَ مَا هُوَ الْأَصْلَحُ فِي زَمَانِهِ)^(۱)، واتە: پىغەمبەر ﷺ ئەوهى كرد، كە بۆ رۆژگارى خۆى چاكتر بوو، عومەرىش ئەوهى كردو كە بۆ رۆژگارى وى باشتر بوو.

هەر وهها (ابن القيم) لەو بارهوه نووسيوهتتى - كە من بەكسەر مانا كوردىيەكەى دىنم - لە كتیبى: (إِغَاثَةُ اللَّهْفَانِ مِنْ مَصَانِدِ الشَّيْطَانِ) دا^(۲): حوكمە شەرىعيەكان دوو جۆرن: يەكەم: جۆرىكيان هەر لەسەر يەك حالەتن و گۆرانيان بەسەردا نەيت، نە بە هۆى كاتەكانەوه، نە بە هۆى شوئنهكانەوه، نە بە هۆى كۆشش و راي پىشەوايانەوه، وەك پىتويست بوونى ئەركەكان و، قەدەغە بوونى قەدەغەكان و، ئەو سزايانەى بە شەرع بۆ تاوانەكان دانراون و، وئنهى ئەوانە.

(۱) المغني ج ۴، ص ۱۸۹.

(۲) ج ۱، ص ۲۴۶.

دووهم: ئەوانە کە بە گوێرەى خوازىارى بەرژەوهندى بۆيان، بە پى كات و شوێن و حال دەگوێرێن، وەك ئەندازەكانى سزادانەكان، كە حوكمرانەكان بە كۆششى خۆيان، وەك تەمىن كردن (تعزير) دايان دەتێن و، جۆرەكانيان و سىفەتەكانيان، چونكە شەرعدانەر بە پى بەرژەوهندى جۆراو جۆريان دەكات.

هەر وەها (القرآني)يش، لەو بارەووە مەسەلەيەكى زۆر گرنگ دەخاتە روو، كە ئەویش يەكسەر مانا كوردیەكەى دێنم، لە (الإحكام في تمييز الفتاوى عن الأحكام وتصرفات القاضي والإمام)دا^(١)، دەلێ: وەك خۆيان ئەنجامدانى ئەو حوكمانەى كە پەيوەستى بە عادەت و نەرىتەكانەو، وێرای گۆرانی ئەو عادەت و نەرىتە، پێچەوانەى كۆ پایە و نەزانیە لە ناییندا، بەلكو هەرچى لە شەرىعەتدا پەيوەست بێ بە عورف و عادەتەكانەو، حوكمەكە بە پى گۆرانی عورف و عادەتەكەو دەگوێرێ، بۆ حالەتێك كە عورف و باوەكە دىخوازێ، هەر وەها ئەو بە پەهاى دەگوێرێ، لە بارەى وەسىيەتەكان و سوێندەكان و تێكراى بابەتە فىقهيەكانەو، كە پەيوەستى بە حوكم و باوەكانەو، هەر كات عورف و باوەكان گۆران، ئەو حوكمانەش كە لەو بوارانەدان، دەگوێرێن.

كەواتە: لەم پۆژگارەماندا كە عورف و عادەت و باوى سياسى نىو دەولەتى دىنا، لە بواری مامەلەكردن لەگەڵ دىلەكانى جەنگدا بە تايەتیی و، بابەتى بە كۆيلەكردنى مرۆف دا بە گشتى، گۆراو، وەك پێشتر گومان: لە سالى (١٨٥٦)ى زاینى لە كۆنگرەى (جنىف)دا، برىارى كۆتايى نىو دەولەتى لە بارەى نەهیشتى بازرگانىيەكردن بە كۆيلانەو، دراو، كەواتە: تىستا نەك هەر واقىعێكى ناچاركەر نى، وا لە مسولمانان و قەوارە سياسىيەكانيان بكات، لە كاتێكدا تايىن و شەرىعەتەكەيان دژى بە كۆيلەكردنى مرۆفە، كە لەسەر بناغەى مامەلەى هاوشێوەو بە ناچارى، بچنە تىو بازارى بە كۆيلە كردنەو، بەلكو بە پێچەوانەو، واقىعێكى دىكەى هاندەر بۆ ئازادى مرۆفەكان و، نەهیشتى

كۆپلەيى ھەيە، واتە: ئەو عورف و باۋەدى كاتى خۇي مەسۇلمانانى ناچار كىردۈۈن، دىلەكانى جەنگ بە كۆپلە بگە، ئىستا گۇراۋە.

كەۋاتە: ۋەك (القراڧى)، گوتۈۋىتە: كۇرا و تىگەبىشتن لە ئابىن، خۋازىبارى ئەۋەن و مەسۇلمانان پابەند دەكەن، ئەو ھەلۈبىست و ھوكمە شەرعىيەي كە كاتى خۇي بار و دۇڭخىكى واقىعى ناشەرعىي نەگونجاۋ ناچارى كىردۈۈن، تەبەئىيى بگەن، ئىستا بىگۇرن، بە ھەلۈبىستىكى ۋاۋ بە ھوكمىكى دىكەي شەرعىي گونجاۋ، لەگەل شەرىعت و واقىعى ئىستاي عورف و باۋى دىناداۋ، ھىچ پىۋىستىي بە ھەبۈۋنى لىبەر (ناسخ) نىە بۇ ھوكمە پىشۋۋەكە، چۈنكە ھوكمە پىشۋۋەكە ھوكمىكى چەسپاۋى شەرىعت نەبۋۋە، بەلكۈ بىرارۋ ھەلۈبىستىكى ناچارى و كاتىي بۋۋە، بەرانبەر بە واقىعىكى ناشەرعىي نەخۋازراۋۋ، بە گۇرانى واقىع و ھەل و مەرجه ناچاركەرە نەخۋازراۋەكە، يەكسەر ئەو ھەلۈبىست و بىرارە، پاساۋى نەماۋە و كۇتايى پىھاتۋە، ۋەك ھەر ھەلۈبىست و بىرارىكى دىكەي ھەلقۇلۋى عادەت و ھەل و مەرچى كۆمەلگا.

پىسارى دوۋەم: ئايا لەم رۇزگارەدا لەسەر بناغەي مامەلەي ھاۋشۋە (المعاملة بالمثل) ئەگەر ئەھلى كۇفر دىلەكانى مەسۇلمانانى بە كۆپلە كىردن، درۋستە مەسۇلمانانىش دىلەكانى ئەۋان بە كۆپلە بگەن؟

لە ۋەلما دەلئىن: ھەرچەندە ئىسلام بە سىروۋشت، ۋەك بۈۋناسىي و ئىمان و عەقىدەكەي و ۋەك شەرىعتەكەي، دۇي كۇپلايەتتە، بەلام ۋەك چۇن لە رۇزگارى پىغەمبەر ﷺ و چۋار خەلىفە راشىدەكانىدا، ۋەك كاردانەۋە، مامەلەي ھاۋشۋە، بە ناچارى ئەو بىرارە نەخۋازراۋە دراۋە، ئەو ھەلۈبىستە ناچارىيە تەبەئىيى كراۋە، ئىستاش بە ھەمان شۋە، پىم ۋايە دەگونجە ئەو ھەلۈبىستە بگىرئەبەر، چۈنكە خوا ﷻ فەرمۈۋىتە: ﴿مَنْ أَعْدَىٰ عَدُوِّكُمْ فَأَعْدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْدَىٰ عَلَيْكُمْ وَأَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة.

بہ لَمْ بِنُگومان تہ وہ لہ جائیداد، کہ مسولمانان بہر ژہ وہندی لہ کاردانہ وہہ و مامہ لہی ہاوشیوہدا ببینن، تہ گہرنا تہ گہر پیمان و ابوو، زانی لہ قازانچی زیاترہ، تہ و کاتہش دروست نیہو، مہرچیش نیہ ہہرچی بیٹروایان لہ خویمان و ہاشاندہوہ، مسولمانانیش لہ خویمانی بوہ شیننہوہ و بہ شایستہی خویمان و تاین و بہرنامہ تیرو تہ اوہدہ کی خوای کارزانی بزائن.

لہ کوتایی تہم باسہدا:

بہ باشی دہزانم لہ کوتایی تہم باسہدا، قسہیہ کی کورتیش لہ تہفسیرہ نایابہ کہی (سید قطب) ہوہ، رہمہتی خوای لَی بَی، (فی ظلال القرآن)، کہ تہویش ہہر لہ تہفسیری ثابہتی ژمارہ (٤) ی سوورہتی (محمد) دا، دوای چہند قسہیہ ک دہلَی: (والخلاصة التي تنتهي إليها، أن هذا النص هو الوحيد المتضمن حكم الأسرى. وسائر النصوص تتضمن حالات أخرى غير حالة الأسر، وأنه هو الأصل الدائم للمسألة، وما وقع بالفعل خارجاً عنه، كان لمواجهة حالات خاصة وأوضاع وقتية، فقتل بعض الأسرى كان في حالات فردية، يمكن أن يكون لها دائماً نظائر؛ وقد أخذوا بأعمال سابقة على الأسر، لا بمجرد خروجهم للقتال، ومثال ذلك أن يقع جاسوس أسيراً فيحاكم على الجاسوسية لا على أنه أسير، وإنما كان الأسر مجرد وسيلة للقبض عليه.

وبيقى الإستقاق، وقد سبق لنا في مواضع مختلفة من هذه الظلال القول: بأنه كان لمواجهة أوضاع عالمية قائمة، وتقاليد في الحرب عامة، ولم يكن ممكناً أن يطبق الإسلام في جميع الحالات النص العام: فإِذَا مَنَّأَ بَعْدَ وَإِذَا فَدَاءُ .. في الوقت الذي يسترق أعداء الإسلام من بأسروئهم من المسلمين، وَمِنْ تَمَّ طَبَقَهُ الرَّسُولُ ﷺ في بعض الحالات فأطلق بعض الأسارى مَنّاً، وفادى ببعضهم أسرى المسلمين، وفادى بعضهم بالمال، وفي حالات أخرى وقع الإستقاق لمواجهة حالات قائمة لا تعالج بغير هذا الإجراء).

دەلئ: ئەو پوختەییەکی ئەو پێی دەگەین ئەو یەکی ئەم دەقە تاکە دەقینەکی
 حوکمی دێلەکانی جەنگی تێدایەو، دەقەکانی دیکە باسی حالەتەکانی دیکە
 دەکەن و، ئەم دەقە بناغەیی هەمیشەییە لە مەسەلە کەداو، ئەو یەکی لە دەروەیی
 ئەم دەقە پووێ داو، (واتە: وەک ئەم دەقە، گوتوو یەتی، مامەلە نەکراو،) بۆ
 پووبە پوو بوونەو یەکی ئەندێی حالەتی تاییەت و بار و دۆخی کاتیی بوو، بۆ
 وێنە: کوشتی ئەندێکی لە دێلەکان لە ئەندێی حالەتی تاکیی دا، ئەو هەمیشە
 وێنەیان دەبێ، کە ئەوانە بە هۆی تاوانی دیکەیی پیش بە دێل گیرانیانەو سزا
 دراو، ئەک تەنیا لەبەر ئەو یەکی هاتوونە جەنگ (بەلکو خوێنی خەلک قەرزاز
 بوون، یاخود تاوانی دیکەیی وایان کردوون لە سەریان بکوژین)، وێنەیی ئەو
 کە جاسوسیکی بە دێلی بکووێتە دەستی دەوڵەت، (دەوڵەتی ئیسلامیی)، ئەو
 کاتە لەبەر جاسوسیەکی دەکوژرێ، ئەک لەبەر ئەو یەکی دێلە، بەلکو بە دێل
 گرتنەکی تەنیا نامرازیکی بوو.

دەمێنێتەو مەسەلەیی کۆیلە کردن، پێشتریش لە (فی ظلال) دا، باسمان کردو،
 بە کۆیلە کردن بۆ پووبە پوو بوونەو بوو لەگەڵ ئەندێکی بارو دۆخی دنیایی
 ئەو کاتەو، ئەندێکی نەرتییی جەنگیی کە ئەو کاتە هەبوو، ئیسلام بۆی
 نەگونجاو لە هەموو حالەتاندا، ئەم دەقە گشتیی جێبەجێ بکات، (فَأَمَّا مَنْ
 بَعْدَ، وَإِمَّا فِدَاءً)، لە حالیکدا کە دۆژمانی ئیسلام، مسوڵمانان دەگرن و دەیانکەنە
 کۆیلە، بۆیە پێغەمبەر ﷺ لە ئەندێی حالەتدا، ئەو یەکی جێبەجێ کردو، ئەندێی
 لە دێلەکانی بە مەت و چاکە بەرداوان و، ئەندێکی بە قەرەبوو بەرداوان و،
 ئەندێکیان مائی لێوەرگرتوون و، ئەندێکی جاریش ئەندێکی بە کۆیلە گرتوون
 بۆ چارەسەرکردنی واقیعیکی کە بەو شێوێ نەبووایە، چارەسەر نەدەکرا.

دوایی دەلئ: (ويحسن أن يكون مفهوماً أنني أجنح إلى هذا الرأي لأن النصوص
 القرآنية واستقراء الحوادث وظروفها يؤيدان، لا لأنه يهجنس في خاطري أن استرقاق
 الأسرى تهمة، أحاول أن أبزيء الإسلام منها! إن مثل هذا الغاظر لا يهجنس في نفسي

أبدأ، فلو كان الإسلام رأى هذا، لكان هو الخير، لأنه ما من إنسان يعرف شيئاً من الأدب يملك أن يقول: إنه يرى خيراً مما يرى الله! إنما أنا أسير مع نص القرآن وروحه، فأجرح إلى ذلك الرأي، بإيحاء النص واتجاهه^(١).

واته: پتویسته لیره‌دا شهوش بزانی که من بویه شه و رایه هه‌لده‌بژیرم، چونکه ده‌قه‌کانی قورئان و، تبوه رامانی رووداوه‌کان و ههل و مهرجه‌کان، پشتگیری شهوه ده‌که‌ن، نه‌ک له‌به‌ر شهوه‌ی به‌ دل‌مدا بئ، که به‌ کؤیله‌کردنی دیلان، تومه‌تیک بئ ئیسلامی لب به‌ریی بکه‌م، هه‌رگیز شهوه‌م به‌ زه‌یندا نایه‌ت، نه‌گه‌ر زانییام ئیسلام وا به‌ باش ده‌زانی (دیاره شه و کاته وا باش بوو)، بیگومان هه‌ر شهوه‌ چاک بوو، هه‌ر که‌سیک توژیک شه‌ده‌بی شه‌بن، ناتوانی بئ: من شتیک به‌ باش ده‌زانم، چاکتر له‌وه‌ی خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی!! به‌لکو من له‌گه‌ل ده‌قی قورئاندا ده‌رؤم و، له‌گه‌ل رووحه‌که‌یدا ده‌رؤم، بویه شه‌م رایه هه‌لده‌بژیرم، له‌به‌ر شه‌وه‌ی شه‌م ده‌قه‌که‌، شه‌م ئاراسته‌ی ئیسلام شه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دووم ✧

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له ههشت ئایهت پیک دێ، ئایهتهکانی: (۱۲ - ۱۹)، کهچهند بابەتییکی جۆراو جۆریان گرتوونه خۆیان، بەلام تهوه‌ری سه‌ره‌کیی و سوڤگه‌یان، باسی سه‌ره‌نجامی هه‌ر کام له برواداران و بیپروایانه، له دنیاو دواڤۆژداو، سه‌رجه‌م سه‌وت بابەتن:

- ۱- چوونه به ههشتی برواداران و، چوونه دۆزه‌خی بیپروایان، له ئایهتی (۱۲)دا.
- ۲- هه‌ره‌شه‌کردن له کافرەکانی مه‌ککه، که پیغه‌مبه‌ریان ﷺ وه‌ده‌رنا، به‌وه که خوا ﷻ ناوه‌دانیی و کۆمه‌لگا‌کانی له‌وان به‌هێزتری له پرابردودا فه‌وتاندوون، له ئایهتی (۱۳)دا.
- ۳- به‌راوردی ئیوان برواداران به‌رچاو روون و، بیپروایانی ئاره‌زوو و په‌رست، له ئایهتی (۱۴)دا.
- ۴- وه‌سفی به هه‌شتیک که پارێزکارانی ده‌چنه ئیوو، وه‌سفی سزاو جه‌ززه‌به‌ی بیپروایان، له ئایهتی (۱۵)دا.
- ۵- باسی به‌هه‌ره وه‌رنه‌گرتی بیپرواو دلنه‌خۆشه‌کان له کۆڤو قسه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و، به پیچه‌وانه‌وه‌ش: زیادکردنی هیدایه‌تی برواداران و، پیغه‌مبه‌رانی پارێزکاری، ئایهته‌کانی: (۱۶ و ۱۷).
- ۶- باسی هاتنی ئاخیر زه‌مان که هه‌ندێ له نیشانه‌کانی ده‌رکه‌وتوون و هاتوون، له ئایهتی (۱۸)دا.
- ۷- بابەتی سه‌وته‌م و کۆتایی، فه‌رمانکردنی خوا ﷻ به پیغه‌مبه‌ر ﷺ به زانینی یه‌کتایی خوا له په‌رسترا‌نداو، داوا‌ی لیبوردن کردن بۆ خۆی و برواداران پیاوو ئافه‌رت، له خوی لیبورده بۆ هه‌له‌و که‌م و کوڤیه‌کان، ئایهتی (۱۹).

﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 يَسْمَعُونَ وَاكْلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَشْوَى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَنِّ مِنْ قَرِيبٍ هِيَ آسَدُ قُوَّةٍ مِنْ
 قَرِينِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْتَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَنْ كَانَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ زِينَةٍ لَمْ
 يَسُوهُ عَلَيْهِمْ وَالْبِعُوتُ أَهْوَاءُهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ
 مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذْوٍ لَشْتَرِيْنَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَلِيدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ
 مَنْ يَسْمَعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَفَأَنْتَ أَوْلَىٰكَ الَّذِينَ
 طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَأَبْعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآمَنَهُمْ فَقَبَّلَهُمْ ﴿١٧﴾
 فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ وَكُرِّهَتْ ﴿١٨﴾
 فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لِذُنُوبِكِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ
 وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهمکان

إبه دئیایی خوا ئەوانه‌ی پروایان هیناوه و چاکه کانیان کردوون، دهخاته بهه‌هشتائیکه وه رووباریان به ژردا ده‌رۆن، ئەوانه‌ش که ببیروان، راده‌بوئرن و نازهل ئاسا ده‌خۆن و (سه‌ره‌نجامیش) ناگری دۆزه‌خ) نشینگه‌یانه ﴿١٢﴾ زۆر ئاوه‌دانیشمان فهوتاندن و هیچ پشتیوانیان نه‌بوو، له ئاوه‌دانیه‌که‌ی تۆی وه‌ده‌رنا، هیزیان توندتر بوو ﴿١٣﴾ ئایا که‌سیک له لایهن په‌روه‌ردگاریه‌وه له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌کی رۆشن بئ، وه‌ک که‌سیک که‌ده‌وه خراپه‌که‌ی بۆ رازنراوه‌ته‌وه‌و، دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانیان که‌وتوون؟ ﴿١٤﴾ وینه‌ی ئەو به‌هه‌شته‌ی که‌ گف‌ت به‌ پاریزکاران دراوه (به‌مجۆره‌یه) رووبار که‌لیکی تێدان له‌ ئاوئیکی (ساف و سازگارو) بۆن نه‌کردوو، رووبار که‌لیک له‌ شیریکی تام نه‌گۆراوو، رووبار که‌لیک له‌ شه‌رابیکی به‌ چێژ بۆ خۆره‌وانی و، رووبار که‌لیک له‌ هه‌نگوینی پالفته‌ کراوو، له‌ هه‌موو جۆره‌ میوه‌کانیان هه‌یه‌و، لیبورنیک له‌ په‌روه‌ردگاریانه‌وه، (ننجا ئایا حالی ئەوانه) وه‌ک هی که‌سیک له‌ ناگردا هه‌رماوه‌و، له‌ ئاوئیکی کولوو داغیان پئ ده‌خورته‌وه، ریخۆله‌کانیان پچ‌ر پچ‌ر ده‌کات؟! ﴿١٥﴾ له‌و (ده‌غهل)انه‌ هی واشیان هه‌یه‌ که‌ (به‌ رواله‌ت) گویت بۆ هه‌لده‌خات، هه‌تا کاتیک له‌ (کۆری) لای تۆ چوونه‌ ده‌ری، به‌وانه‌ی زانیاریان پت‌دراوه‌ ده‌لین: پت‌ش تیتستا (پت‌غه‌مه‌ر ﴿١٦﴾) چی گو‌ت؟ ئەوانه‌ که‌سانیکن خوا دلانی مۆر کردوه‌و، که‌وتونه‌ دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانیان ﴿١٧﴾ ئەوانه‌ش که‌ رپی راستیان گرتوه (خوا) پتر راسته‌ رپی کردوون و پاریزکاری (شایسته‌ی) خۆشیا‌نی پت‌داون ﴿١٨﴾ ئایا (بب‌پروا و دنه‌خۆشه‌کان) ته‌نیا چاوه‌رپی ئاخیر زه‌مان ناکه‌ن کت و پ‌ر بۆیان بئ، به‌ دئیایی (هه‌ندیک له‌) نیشانه‌کانی هاتوون، ننجا کاتیک بۆیان هات چۆن (و له‌ کوئ) په‌ند وه‌رده‌گرن؟ ﴿١٩﴾ ده‌جا (ئه‌ی موحه‌ممهد ﴿٢٠﴾!) بزانه‌ که‌ جگه‌ له‌ خوا هیچ په‌رستراویک (ی شایسته‌ی په‌رست‌ران) نیه‌و، بۆ گونا‌هی خۆت و پیاوان و ئافره‌تانی بروادار داوا‌ی لیبوردن (له‌ خوا) بکه‌و، خواش شوینی هاتن و چوون و نشینگه‌تان ده‌زانئ ﴿٢١﴾

ئشیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(سَمْعُونَ): (المتاع: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ، عَلَى وَجْهِ، فَهُوَ مَتَاعٌ وَمُتَعَةٌ)، هەر شتیک بە شیوەیه کە لە شیوەکان بەهرە یۆهەر بکیر، پێی دەگوتری: (متاع ومُتَعَةٌ)، (سَمْعُونَ): واتە: رادهبۆری و، چێژ و بەهرە وەردهکرن.

(مَتَوَى): (الثَّوَاءُ: الإِقَامَةُ مَعَ الإِسْتِقْرَارِ)، (ثَوَاءٌ): بریتیه له مانهوه له شوئینیک لهگهڵ نیشتهجێ بووندا، کهواته: ﴿مَتَوَى﴾: واته: نشینگه، شوئینی نیشتهجێ بوون.

(وَكَايْنِ): (تَدُلُّ عَلَى كَثْرَةِ الْعَدَدِ، بِمَعْنَى كَمِ الْخَبْرِيَّةِ، كَأَيِّنْ مُرَكَّبٌ مِنَ الْكَافِ وَ «أَيْن» بِمَعْنَى «كَمْ» الْخَبْرِيَّةِ)، (كَأَيِّنْ) زۆری ژماره دهگهیهنێ، به مانای (كَمْ) ه. ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَابَةٍ﴾ (٨٨) القصص، (كَأَيِّنْ) و (كم) له رووی واتاوه له یهک نیزیکن، ﴿وَكَايْنِ﴾: له (ک) پێک هاتوه لهگهڵ (أَيْنِ) و، به مانای (كَمْ) ی خه بهیسی دی.

(مَثَلٌ): (مَثَلٌ، وَمِثْلٌ: شَبَهٌ وَشَبَهُ، صِفَةٌ)، ﴿مِثْلُ الْجَنَّةِ﴾، (صِفَةُ الْجَنَّةِ، وَصَفُ الْجَنَّةِ)، (مَثَلٌ وَمِثْلٌ)، وهک (شَبَهُ وَشَبَهُ)، واتاکه یان بهو شیویه.

(غَيْرَ مَاسِينِ): (أَي: غَيْرِ أَجْنٍ، أَسِنَّ وَأَسَنَّ فَهُوَ آسِنٌ، وَأَسَنَّ الْمَاءَ وَأَجَنَّ تَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَرِيحُهُ)، واتاکه ی زۆر نیزیکه له (أَجْنِ)، دهگوتری: (أَسَنَّ الْمَاءَ وَأَسِنَّ، مِثْلُ أَجْنٍ الْمَاءَ فَهُوَ أَجْنٌ فَهُوَ آسِنٌ)، (آسِنٌ وَأَجْنٌ)، ههردووکیان ناوی بکهه (اسم فاعِلِن)، له (أَسَنَّ وَأَجَنَّ)، یاخود له (آسِنٌ وَأَجْنٌ)، هاتوون، (وَأَسَنَّ الْمَاءَ وَأَجَنَّ: تَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَرِيحُهُ)، ناوه که تام و بۆنی گۆرا، که دهفهرموی: ﴿مِنْ مَاءٍ غَيْرِ مَاسِينِ﴾، رووبار که لیک له ناویکی سازگار که تام و بۆنهکه ی نهگۆراوه.

(لَذَوٌ): (يَقَالُ: شَرَابٌ لَذٌ وَلَذِيذٌ مَّعْنَى، وَاللَّذَّةُ وَاحِدَةُ اللَّذَاتِ)، (شَرَابٌ لَذٌ وَلَذِيذٌ)، به يهک واتان، خواردنده وه يه کي خوْش، به چيژ، (اللَّذَّةُ)، تاکی (اللذات) ه، نهو شتانه ي چيژ ليئوه رگيراون.

(مُصْفَى): (صَفَاةٌ تَصْفِيَةٌ، وَالصَّفَاءُ ضِدُّ الْكَدْرِ، وَصَفْوَةٌ الشَّيْءِ: خَالِصُهُ)، (صَفَاةٌ تَصْفِيَةٌ)، واته: پالوتی و ده پيالوتی، (صَفَاءُ)، دژی (کَدْر)، (کَدْر) واته: لیلی، (صَفَاءُ)، واته: روونی و بی خلتهی، (وَصَفْوَةٌ الشَّيْءِ: خَالِصُهُ)، (صَفْوَةٌ الشَّيْءِ)، واته: هه لبراردهی نهو شته.

(أَمْعَاءُ هُرٌّ): (جَمَعَ مَعَى: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ)، وهک له فه رمووده ي پتغه مبهردا ﴿هاتوه، (أَمْعَاءُ)، کوْی (مَعَى) ه، واته: ريخوْلَه، له هه دیسی پتغه مبهردا ﴿هاتوه، ئیماندار له يهک ريخوْلَه دا ده خوات، به لام کافر له ههوت ريخوْلاندا ده خوات، بهو واتايه ي برودار زووتر تير ده بی و قه ناعه تی دی، له کاتی خواردندا، له بهر نهو حالته مه عنه ويهه ي هه به تی، به لام بابای بيپروا نهو حالته ئیمانسی و رووحیه ي نیه، له بهر نهو هی هه موو گرنگیدان و جی باه خی، بریتیه له خواردن.

(أَمْفَاءُ): (أَنْفَاءً: سَالِفًا أَوْ مُبْتَدَأًا)، (أَنْفَاءً) نهو هی پيشتری، باخود سه ره تا، (أَنْفَاءً يُرَادُ بِهَا السَّاعَةُ الَّتِي أَقْرَبُ الْأَوْقَاتِ، وَأَنْتِصَابُهُ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ)، (أَنْفَاءً) نهو کاته ی که نزیکترین کاته، لهو کاته وهی قسه ی تیدا ده کری و، مه نصوص بووه له سه ر زهرف بوون، له بهر نهو هی (ظرف) ه و ناوی کاته، وهک له کوردی دا ده گوتری: هه ر ئیستا چی گوت؟ یان پيش ئیستا چی گوت؟

(بَعَثَ): (الْبَعْثُ: مَقَا جَاءَ الشَّيْءِ بِجَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بَعَثَ): به شیوه يهک کتوپر هاتنی شتیکه، که چاوه ری نه کری.

(أَشْرَاطُهَا): (أَشْرَاطُ: جَمَعَ الشَّرْطِ: الْعَلَامَةُ)، (أَشْرَاطُ) کوْی (شَرْط) ه، واته: نیشانه، به لام (شُرُوط)، کوْی (شَرْط) ه، مه رج، (شُرُوط)، مه رجه کان.

(فَأَنزِلْنَاهُمْ): (أَنْزَلَ: بَحَثٌ عَنِ الْحَالِ وَالْمَكَانِ، وَهُوَ مَعْنَى: كَيْفَ وَأَيْنَ)، (أَنْزَلَ: له باره‌ی حال و شوپنه‌وه ده‌كۆلئته‌وه، به مانای: چوون و له كوئی، دئی.

(ذَكَرْنَاهُمْ): (الذَّكْرُ، كَثْرَةُ الذَّكْرِ، وَهُوَ أَيْبَعُ مِنَ الذَّكْرِ)، (ذَكَرَى: بریتیه له زۆر یاد کردن، یان زۆر بیركه‌وتنه‌وه، كه مانایه‌كه‌ی به هیزتره له (ذَكَرَ).

(مُنْقَلَبًا كُمْ): (التَّقْلِبُ التَّصَرُّفُ، وَالْمُنْقَلَبُ مَكَانُ التَّقْلِبِ)، (تَقَلَّبَ: به مانای هه‌ئسوكه‌وت کردن و هاتن و چوون دئی، (مُنْقَلَبًا)، شوپنی تیدا هه‌ئسوكه‌وت کردن و هاتن و چوون.

مانای گشتیی نایه‌ته‌كان

وه‌ك له پیناسه‌ی ئەم دهرسه‌دا گوتمان: له‌م هه‌شت نایه‌ته‌ موباره‌كه‌دا، خوا **﴿﴾** چه‌وت باب‌ه‌ت باس ده‌كات، ئنجا هه‌یانه به نامازو كورتیی و، هه‌یانه زیاتر روونی ده‌كات‌ه‌وه، دوا‌ی ئەوه‌ی له یازده (۱۱) نایه‌تی پیشوودا، خوا **﴿﴾** باسی ئەوه‌ی كرد، ئەوانه‌ی بی‌پروان، خه‌لك له ریی خوا لاده‌ده‌ن و، خواش كرده‌وه‌كانیان زایه ده‌كات، واته: پیلان و فیله‌كانیان بی‌ئاكام و بی‌به‌ره‌م ده‌كات، پاشان باسی پرواداران‌نی كردو باسی ئەوه‌ی كرد، بوچی كرده‌وه‌ی بی‌پروایان بی‌ئاكام و بی‌به‌ره‌مه‌و، هی پرواداران جیتی خو‌ی ده‌گریئ؟ دوا‌یی فه‌رمانی كرد به پرواداران كه له كاتی رووبه‌پروو بوونه‌وه‌دا، له ملی كافران بدن و، دوا‌ی ئەوه‌ی له پهل و پۆیان خست، ئنجا به دیلیان بگرن و، پاش به دیل گرتیان، به منه‌ت و به به‌لاش به‌ریان بدن، یاخود به به‌رانبه‌ر.

پاشان خوا **﴿﴾** باسی سه‌ره‌نجام و ئاكامی چاکی پرواداران‌نی كردو، دوا‌یی باسی سه‌ره‌نجامی شوومی بی‌پروایانی كردو، سه‌ره‌نجیانی پاكی‌شا بو میژوو و، ئەو راستییه‌شی خسته‌ پروو، كه خوا **﴿﴾** ئەوانه‌ی پیشتر له به‌ینی بردوون، ئەو

جوړه سزايه، يان ټه و جوړه سهره نجامه، ټيستاش له بوسه دايه و، بيبرواياتيک که وهک بيبرواياتي پيشوو ده کهن، له گهل په يامي خوا ﴿﴾ و پيغه مبهردا ﴿﴾، ده بي چاوه پي هه مان جوړه سهره نجام، يا خود سزا بکهن.

ننجا خوا ﴿﴾ دپته سهر باسي ته وهی چوڼ پروادارانى کردار باش ده خاته به هه شتاتيک، که پروباريان به ژردا ده پوڼ، به لام بيبرواياتيک که له دنيا دا به شيوه يک ده گوزه رپن، وهک چوڼ نازهل ده له وه پي، ته وانيش تاوا ده گوزه رپن و، سهره نجاميان ناگره، خوا ﴿﴾ ده فهرموي:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، به دنيايى خوا ته هوانه ي پروايان هيناوه و کرده وه چاکه کانيان ته نجام داوڼ، ده يان خاته چهن د باخيک هوه که پروباريان به ژردا ده پوڼ، واته: پروباره کان به ژير دره خته کانياندا ده پوڼ، يا خود پروباره کان ههر له ويوه سهر چاوه ده گرن، وهک دواتر باسي ده کهين، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به لام ته هوانه ي بيبروايوون، ﴿يَسْمَعُونَ وَأَلْمُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾، راده بوپرن و ده خوڼ، وهک چوڼ نازهل ده خوات، بويه ناگريش شويني هوانه وه و نشينگه يانه، واته: ليره دا خوا ﴿﴾ باسي سهره نجامي پرواداران و بيبروايان ده کات، به لام وپراي ته وهش که باسي سهره نجامه شوومه که يان ده کات، ټه و راستيه ش ده خاته روو، که خوا ﴿﴾ بوچي تووشى ټه و سزايه ي کردوون؟ ﴿يَسْمَعُونَ وَأَلْمُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾، له بهر ته وهی راده بوپرن و، به هره وه رده گرن له له ززه ته کاني دنياو، ده خوڼ وهک چوڼ نازهل ده خوات، بويه سهره نجام و نشينگه شيان ناگره.

﴿وَكُلٌّ مِنْ قَرِيْبٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرِيْبِكَ الَّذِي أَنْزَلْنَاكَ أَهْلَكَ نَهْرٌ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾، ننجا روو ده کاته پيغه مبهردا ﴿﴾ ليره دا دوپنراو (مخاطب) پيغه مبهري خاته مه، ده فهرموي: زور تاوه دانيسی که هيزيان توندتر بوو له و تاوه دانيسه ي تووی وه ده رنا، تووی ناچار کرد به جی بهیلى، ﴿أَهْلَكَ نَهْرٌ﴾، ټيمه ته وانمان فهوتاندا، قره برمان کردن،

﴿فَلَا تَأْمُرُهُمْ﴾، هیچ پشتیوان و هاوکار یکیشیان نه بوو، واته: ناوه داننیه که ی توش نه گهر له سر نهو حاله ی تیتا تیتدان له دژایه تیی توو خوا ﴿تَلَّحَّ﴾، ده بی چاوه پتی هه مان جوړه سزاو سه ره نجامی شووم بکه ن.

﴿أَمَّنْ كَانْ عَلَيَّ بَيْنَهُ مِنْ رَبِّي﴾، نایا که سیک که له لایه ن په روه ردگار یه وه له سه ر به لکه یه کی پوښنه، بهر چا و پوښنه، ﴿كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، وه ک که سیک وایه: کرده وه خراپه که ی خو ی بو راز پزناوه ته وه، ﴿وَأَنْعَمُوا أَوْلَادَهُمْ﴾، که وتوونه شوین نارووه کانیشیان؟ به دننایه وه وه ک یه ک نین، بو یه نهو پرسیار کرده سه ر زه نشتکارانه و نکوولیبیلکارانه یه.

نجا خوا ﴿تَلَّحَّ﴾ باسی نهو مه نزل گایه ده کات که بو ته هلی نیمان دانراوه، که خوا ﴿تَلَّحَّ﴾ هه ر به باخ یان باخه کان ناوزه دی ده کات، واته: باخچه و گو و گو لزار، ده فهرموی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾، وینه ی نهو باخه ی به لندراوه به پاریزکاران، واته: پاریزکاران به لنینان پندراوه بیچنه تی، ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ﴾، واته: (صِفَةُ الْجَنَّةِ)، واته: حاله تی نهو باخ و گو لزاره، نهو به هه شته به و شیوه یه: ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾، له ویدا رووبار که لیک ی تیتدان له ناویکی بو ن نه کردو، تام و بو ن و ږنگ نه گورا و، به لکو ناویکی زولا ل و ساف و سازگار، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ﴾، هه روه ها رووبار که لیک ی تیتدان له شیریک تامه که ی نه گوراوه، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾، دیسان رووبار که لیک له شه رابیک که زور به چیرته بو خوړه وانی، به پیچه وانه ی شه رابی دنیا که مایه ی سه ر تیشه و سه ر خو شیی و نازاره بو نه وانه ی ده یخونه وه، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾، هه روه ها رووبار که لیک ی تیتدان، له هه نکوینیک ی پالفته، واته: که په شانی تیتدا نیه و میثی مردوو تیتدانیه، هه نکوینیک ی ساغ و ساف و پالفته کراوه، ﴿وَلَمْ يَكُنْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، هه روه ها بو نه وان له هه موو جوړه میوه کانی تیتدایه، ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، لیبوردنیش له په روه ردگاریانه وه، نه وانی پیثی هه موویان له ززه ت و خو شیی ماددی بوون، نه مه شیان له ززه تیک ی معنه و ییه که په روه ردگاریان ده فهرموی: لیم بوردن و

لِتَنانِ رَازِیْمٍ وَ چاؤ پۆشیم لیکردن، ننجایا بههشتیکی ئاواو سه ره نجامیکی ئاوا، وهک حالی که سیک وایه: ﴿ كَمَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنَ النَّارِ ﴾، ئایا که سانیگ لهو بههشته دان، حالیان وهک حالی که سیک وایه، که ههر ماو ده بقی له ناگردا، ﴿ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا ﴾، ههروهها له ئاو یکی داغ و کولادیان پی نوش ده کری، پی ده خوریته وه، ﴿ فَاقْطِعْ أَعْمَاءَهُمْ ﴾، یه کسه ر پخۆله کانیان ده بری، واته: پخۆله کانیان داغان ده کات، پچر پچر ده کات، بیگومان وهک یه ک نین.

ئه م ئایه ته موباره که ش ورده کاری زیاتری پیویسته وه، دواپی له مه سه له گرنه که کاندای باسی ده که بن.

ننجا خوا ﴿ نَجَّاهَا ﴾ دیته سه ر بابه تیکی دیکه: ﴿ وَوَعَدْتُهُمْ مِّنْ يَّسَعِجٍ إِلَيْكَ ﴾، ههروهها له ده غه ل و دلنه خو شه کان هه یه گویت بو هه لده خات، واته: به روا له ت گویت بو راده گری به گرنگی پیدانه وه، گویت بو هه لده خات، ﴿ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ ﴾، هه تا کاتیک له لای تو چوونه ده ری، ﴿ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنفًا ﴾، به وانه یان گو ت که زانیاریان پیدراوه، ئه ری پیش تئستا چی گو ت؟ یان تئستا چی گو ت؟ (آنفا) واته: نیزیگترین ماوه که له تئستا وه نیزیگه، ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ ﴾، ئه وانه که سانیگن خوا موری به سه ر دلپانه وه ناوه، هه لبه ته لیره دا که گو توویانه: چی گو ت؟

(۱) - ئه گه ری هه یه له بهر ئه وهی به دل گوئیان نه گرتوه، هه رچه نده به روا له ت خو یان واپیشان داوه که گوئیان گرتوه، به گرنگی پیدانه وه، به لام له بهر ئه وهی دلی له که لدا نه بووه، حالیی نه بوون، بۆیه پرسویانه: چی گو ت؟ چونکه ئه وانه ژایانی ماددی و گرنگی پیدانی ماددی به سه ریاندا زال بووه و ویستووشیانه تن بگه، به لام ئه و حاله ته نازه لپی و ماددییهی تئیدا ژیاون، بوته په رده یه ک که باش له شته کان حالیی نه بن.

(۲) - یاخود مه به ستیان توانج و پلار بووه، واته: شتیکی نه گو ت جیکای بایه خ پیدان بی، بۆیه خوا ﴿ دَهْرُمُؤیْ ﴾ ده فه رموی: ئه وانه خوا دلی مۆر کردوون، ﴿ وَاتَّبِعُوا أَوْلَاءَهُمْ ﴾، که وتووشنه شوین ناره زووه کانیان.

﴿وَالَّذِينَ اهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى﴾، به لأم ئەوانەى ڕى راستیان گرتو، خوا ﷺ راستە ڕیتریان دەکات، یاخود راستە ڕى گرتنیان بۆ زیاد دەکات، ﴿وَأَنذَهُمْ نَقَرُهُمْ﴾، پارێزکارییە کیش کە شایستەى ئەوانە پێیان دەدات.

﴿فَهَلْ يُظِرُّونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً﴾، ئایا جى چاوە ڕى دەکەن جگە لە کاتە کە، ناخیر زەمان، جگە لە و کاتەى ئەو ژيانەى تیدا کۆتایى دى، کت و پىر بۆیان بى، ئایا جگە لە بە کت و پىر هاتنى تاخیر زەمان، چاوە ڕى جى دیکە دەکەن؟ ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾، بە دنیایى نیشانەکانى هاتوون، واتە: هەندى لە نیشانەکانى هاتوون، کە بە کىکیان هاتنى پێغەمبەرى کۆتایى موحەممەد ﷺ، و، یەکیکیان دابەزاندنى دوا پەيامى خواى ﷺ، لە گەل کۆمەلنى نیشانەى دیکە دا، وەک: لە تېوونى مانگ، هەروەها ئەو کە مادام خوا مۆرفەکانى هیناوە دى و، چاکە و خراپەیان لى واقع دەبى، دەبى کاتیکش بى ئەو ژيانە بپچرێتەو، و، ژيانیکى دى بپتە پىش، تاكو چاکە کاران بە پاداشتى خۆیان و، خراپە کاران بە سزای خۆیان بگەن، ﴿فَإِنَّ هُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذَكَرْنَهُمْ﴾، هەركات هات چۆن، یاخود: لە کۆپو، بیریان دەکەوتتەو؟ چۆن پەند وەردەگرن؟ ئەگەر ئیستا پەند وەرنەگرن، کاتى کە دنیا کۆتا دى، لەو کاتە دا چۆن پەند وەردەگرن؟!

دەشگونجى لێرە دا کە دەفرموى: ﴿فَإِنَّ هُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذَكَرْنَهُمْ﴾، مەبەست ئەو تاخیر زەمانە بى کە بۆ هەر کامیکیان دانراو، و، پۆژیک دى گیانیان دەکیشرى، ئەم ژيانە دنیایى بە جى دىلن، لەو کاتە دا چۆن بیریان دەکەوتتەو و پەند وەردەگرن؟

لە کۆتایى دا خوا بە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفرموى: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، واتە: مادام ئەو ى ڕابرد بەو شیوێ، کە واتە: بزانه کە جگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیە، هیچ پەرستراویک نیە شایستەى پەرستى بى، ﴿وَأَسْتَعْفِرُ لِحَدِيثِكَ﴾، داواى لیبوردنیش بۆ گوناھە کەت بکە، ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾،

ههروه‌ها داوای لِيَخْؤُشْ بوونیش له خوا بکه، بۆ گوناھی پیاوان و نافره‌تانی برودار، ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَقَالِكُمْ وَمُنۡذِرُكُمْ﴾. ههروه‌ها خوا‌تهو شوئنه‌ی تئیدا دین و ده‌چن و ئه‌وه‌ی نشینگه‌تانهو تئیدا نیشته‌جی ده‌بن، ئه‌ویش ده‌زانن.

هه‌لبه‌ته وشه‌ی (ذنب)، وه‌ک دوایش باسی ده‌که‌ین، که بۆ پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ به‌کار دئی، چه‌مکه‌ه‌ی زۆر جیا به‌ له‌وه که بۆ ئیمه‌و مانان و خه‌لکی دیکه به‌کار دئی، چونکه پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چواندننی ئه‌رکیک که پتویست بووین له‌سه‌ریان، یان کردنی کرده‌وه‌یه‌ک که زانیبیان سه‌رپێچیه‌ پارێزراو بوون، که‌واته: (ذَنْبُ)، بۆ ئه‌وان چه‌مک و واتایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه، بۆ وینه: له‌ بۆچووئیکدا نه‌یانپێکابن، یان جوژه بن ناگایه‌کیان به‌سه‌ردا هاتبن، وه‌ک له‌ پێغه‌مبه‌روه‌ه ﷺ هاتوه، که فه‌رموو یه‌تی: بێگومان ته‌م به‌سه‌ر دلم دادی و، له‌ رۆژی دا سه‌د جار داوای لیبوردن له‌ خوا ده‌که‌م، ﴿إِنَّهُ لَيَعْلَمُ عَلَىٰ قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَّرَّةً﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۷۰۲)، به‌ مانای ته‌می بێناگایی، واته: له‌به‌ر ته‌وه‌ی دلم جار جار بێناگایی به‌سه‌ردا دئی، من رۆژی سه‌د جارار داوای لیبوردن له‌ خوا ده‌که‌م، بۆ ئه‌و بێناگایه‌ی به‌سه‌ر دلم دا دئی، نه‌ک ئه‌و گوناهو تاوانه‌ی خه‌لکی دیکه ده‌زانن گوناه‌یشه‌و ده‌یکه‌ن، به‌ دنیایی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له‌وه پارێزراو بوون.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

بروادارانی چاکه کار جیگایان بهه شته و، بیروایانیش وهک ناژهل راده بوئیرن و ده خوئن له دنیا داو، سه ره نجامیشیان ناگری دۆزه خه:

خوآ ﴿۱﴾ ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَاكْلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿۱۲﴾﴾.

شیکردنه وهی ئه م، ئایه ته، له سهی برگه دا:

(۱) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، به دنیایی خوآ ﴿۱﴾ ئه وانهی بروایان هیناوه و چاکه کانیاں کردوون، ده پانخاته چه ند باخ و گوئ و گولزاریکه وه، پروباریان به ژیردا ده پۆن.

(۲) - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَاكْلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾، به لام ئه وانهی بیروان، راده بوئیرن و به هره وهرده گرن و ده خوئن، وهک چۆن ناژهل ده خوئن.

(۳) - ﴿وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾، ناگریش نشینگه یانه و شوئینی تیدا نیشته جن بوونیا نه.

لیره دا پرسیاریک ده کری:

ئایا ته نیا بیروایان به هره وهرده گرن و، له نازو نیعمه تی ماددی دنیا ده خوئن؟ بیکومان بروادارانیش هه روان، ئه دی بوچی خوآ ﴿۱﴾ ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ

كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَاكْلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾؟

وہ لامہ کہی ٹھوہیہ: کہ لہ راستیدا چٹڑ وەرگرتن و بہرہ وەرگرتن لہ نازو نیعمہ تی دنیا، شتیکی گشتیہ، بہ لآم برواداران زور بہ لایانہ وہ گرنگ نیہ، واتہ: نہ یانکردوٹہ نامانج و جئی باہہ خیان نیہ:

یہ کہم: لہ بہر ٹھو حالتہ معنہ ویی و ٹیمانیهی ہہ یانہ.

دووم: بہ ہوی ٹھوہوہ کہ بہراوردی دہکن لہ گہل نازو نیعمہ تی بہہشتداو، ہی دنیا یان پئ شتیکی بچووک و کہم باہہ خہ، بہ لآم بیبروایہ کان پئیان گرنگترین و گہورترین شتہو، دہیکہ نہ نامانجی ژبانان، چونکہ ہہرٹھوہندہ شک دہبن و، ٹھوان حالتہ تیکی پرووحی معنہ وییان نیہ کہ لہ ٹیمانہوہ پدیدادہ بن و، وا لہ مروّف دہکات غہریزہکانی خوٰی کونتروّل بکات، وا لہ مروّف دہکات: تام و چٹڑہ معنہ وییہ کان کہ لہ ٹیمانہوہ پدیدادہ بن، لہ تاہتہوہ دہستگیر دہبن و ہہستیان پئ بکات، بہ لآم بیبروایان و ہک چؤن نازہ لان حالتہ تی ٹیمانیهی و معنہ ویی و تاہتہ بوٰ خوا ٹہ نجامدانیان نیہ، ٹھوانیش ہہر بہو شتوہ یہن.

لیرہدا بہ باشی دہ زانم، بوٰ روونکردنہوہی چہمک و واتای ٹھو ٹاہتہ موبارہ کہ، ٹھو قسہ یہی (الطبری)، بینین کہ پیم وایہ زور جوان روونی کردوٹہوہ، لہ تہفسیرہ کہی خوٰیدا^(۱): (إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْأُلُوهَةُ الَّتِي لَا تَتَّبِعِي لِغَيْرِهِ، يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَيَرْسُولِهِ نَجْرِي مِّنْ تَحْتِ أَشْجَارِهَا الْأَنْهَارِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ بِهِمْ تَكْرِمَةً عَلَىٰ إِيْمَانِهِمْ بِهِ وَيَرْسُولِهِ، وَقَوْلُهُ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾، يَشْوُلُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ: وَالَّذِينَ جَعَدُوا تَوْحِيدَ اللَّهِ، وَكَذَّبُوا رَسُولَهُ ﷺ يَتَمَتَّعُونَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا بِحُطَامِهَا وَرِيَاسِهَا وَرِيَّتِهَا الْفَاقِيَةِ الدَّارِسَةِ، وَيَأْكُلُونَ فِيهَا غَيْرَ مُفَكِّرِينَ فِي الْمَعَادِ، وَلَا مُعْتَبِرِينَ بِمَا وَضَعَ اللَّهُ لِحَلْقِهِ مِنَ الْحَجَجِ الْمُؤَدِّيَةِ لَهُمْ، إِلَىٰ عِلْمِ تَوْحِيدِ اللَّهِ وَمَعْرِفَةِ صِدْقِ رُسُلِهِ، فَمَثَلُهُمْ فِي أَكْلِهِمْ مَا يَأْكُلُونَ فِيهَا مِنْ غَيْرِ عِلْمٍ مِنْهُمْ بِذَلِكَ، وَغَيْرِ مَعْرِفَةٍ، مِثْلَ الْأَنْعَامِ مِنَ الْبَهَائِمِ الْمُسَخَّرَةِ الَّتِي لَا هِمَّةَ لَهَا إِلَّا فِي الْإِعْتِلَافِ ذَوْنِ

غَيْرِهِ، يَقُولُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ: ﴿وَالنَّارُ مَثْوَىٰ لَهُمْ﴾. وَالنَّارُ نَارُ جَهَنَّمَ مَسْكَنٌ لَهُمْ، وَمَا أَوْىٰ، إِلَيْهَا يَصِيرُونَ مِنْ بَعْدِ مَمَاتِهِمْ).

واتە: ئەو خواپەي ﷻ پەرستراويتى ھەر بۆ ئەووە بۆ جگە لەو ناگونجى، ئەوانەى پرايان ھىناوہ بە خوۋى و بە پىغەمبەرەكەى، دەيانخاتە چەند باخ و بىستانىكەوہ كە رووبار بە ژىر درەختەكانىدا دەرۆن، ئەوہ شيان بۆيە بۆ دەكات، وەك رېژگرتن لىيان كە تىمانيان ھىناوہ بە خوۋى و بە پىغەمبەرەكەى، بەلام ئەوانەى نكوولىيان كەردوہ لە يەكتايى خواو، پىغەمبەرەكەى خوايان بە درۆ داناو، ئەوانە لەم ژيانە دنيايەدا، شتەكانى دنيا لە جوانىيەكەى و خوښىيەكانى و لەزەتەكانى، كە دەپرېن و كۆتايان دى، بەھرە وەرەگرن و لىيان دەخۆن، بى ئەوہى بىر بگەنەوہ لە رۆژى دوايى و، بى ئەوہى بىر بگەنەوہ لەو بەلكانەى خوا لە دروستكراوہكانى خۇيدا دايانوں، كە دەيانگەيەننە زانباريى خوا بە يەكگرتن و لە زانينى راستى پىغەمبەرآن.

ئىچا لەوہدا لە خوارديناندا لەوہى دەبخۆن بە بى زانباريان بە خوا ﷻ و بەبى ناسينيان بۆ پىغەمبەرآن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وەك ئازەل وان، ئەو ئازەلانەى كە بەستەزمان و دەستەمو كراون لەلايەن مروڤەوہ، تەنيا شوينى بايەخيان برىتيە لە لەوہران و، سەرەنجامىش جيگەيان ئەو شوينەى كە تىيدا نىشتەجى دەبن و، ئەو شوينەى پەناى پت دەبەن و، لە دواى مردنيان بۆى دەچن، برىتيە لە ناگر.

كە دەفەرەموى: ﴿مِنْ مَحَبَّتِهَا الْأَنْهَرُ﴾، (مَنْ) لَه، ﴿مِنْ مَحَبَّتِهَا الْأَنْهَرُ﴾ دا، دوو واتاى ھەن:

أ- يانى: رووبارەكان بە ژىر دارو درەختەكانى ئەو بەھەشتەدا دەرۆن.

ب- يانى: ئەو رووبارنە رېك لە ژىر ئەو درەختانەوہ دېن، نەك لە شوينىكى دىكەوہ بىن و ھەلبۆلۆن، ئەم تىبىنيە (فخر الدين الرازي) لە تەفسىرەكەى خۇيدا ھىناويەتى^(۱).

واته: ده گونجی چ لیره و چ له شوینه کانی دیکه ی قورئاندا مهبهست له: ﴿تَجْرِ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، نه وه بی که رووباره کان به ژیر دره خته کاندا ده پوون. ده شگونجی: ﴿تَجْرِ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، مهبهست پیی نه وه بی که نه و رووبارانه هه ر له ژیر دره خته کان هه سه چاوه ده گرن، نه ک له شوینی دیکه وه بیی و جوگه و جواریان بو هه لبه سترابن.

دیسان (فخرالدین الرازی) له تفسیری نه و نایه ته موباره که دا، که ده فه رموی: نه وانه ی بیروان، ناوا به وه شیوه یه ده خوون و، ده له وه پرن، سی شتان باس ده کات و ده لئ: له سی شتدا بیروایه کان له ناژه ل ده چن:

یه که م: ناژه ل نه نیا نه وه ی به لوه گرنگه بخوات و، هیچی دیکه، بیروایه کانیش هه روان. **دوو م:** ناژه له کان نه وه ی ده یخوون، نایکه نه به لگه له سه ر خوی به ده پهنه ر، بیروایه کانیش به هه مان شیوه ن.

سییه م: ناژه له کان له وه روو نالیان ده دریتی تاکو قه له و بن، بیتناگان له وه ی که تاکو قه له وتر بن، له سه بربران نیزیکترن، بیروایه کانیش به هه مان شیوه، نازانن که هه تا ته مه نیان هه لده کشن، زیاتر له مهرگ و نه و سزایه ی چاوه رتیان ده کات، له پاش مهرگ نیزیکتر ده که ونه وه.

یه کیک له زانیان قسه یه کی جوان ده کات، ده لئ: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَخْلُو أَكْلُهُ مِنْ ثَلَاثٍ: أَوْلَىٰ السَّوْرَةِ عِنْدَ الطَّلَبِ، ثَانِيًا: وَاسْتِعْمَالِ الْأَدَبِ، ثَالِثًا: وَالْأَكْلِ لِلْسَّبَبِ، وَالْكَافِرُ لَا يَخْلُو مِنْ ثَلَاثٍ: أَوْلَىٰ: يَطْلُبُ لِلتَّهْمَةِ، ثَانِيًا: يَأْكُلُ لِلشَّهْوَةِ، ثَالِثًا: وَيَعِيشُ فِي عَقْلَةٍ).

واته: برودار له خواردنه که یدا له سی شتان خالی نابی، هه میسه نه و سی حاله ته ی هه ن:

یه که م: کاتی که ده گه ری به دوا ی خواردندا، خو پاریزی هه یه له جه رام و قه ده غه.

دوۋەم: لە کاتی خواردندا، ئەدەب و ڕێز و ئەو پەوشتە جوانانە بەکار دێنێت کە پێویستن. **سێهەم:** بە ھۆکار نەبێ ناخوات، واتە: تاكو برسی و تینوو نەبێ ناخوات و ناخواتەو، نەك ھەر بۆ كەیف و ئارەزو و بخوات.

بیبڕواش ھەمیشە ئەو سێ حالەتەى ھەن، لە کاتی خواردنیدا:

یەكەم: لەبەر نابەرچاو تێری ھەر داوا دەكات، ھەرچەندە ھەشیبێ، بەلام ھەر داوا دەكات.

دوۋەم: لەبەر ئارەزوو دەخوات، نەك لەبەر ئەوێ پێویستی پێتە.

سێهەم: لە بیتاگاییدا دەژێ، واتە: تاكای لە خواو خەلك نیو، تاكای لەو سەرەنجامە نیو كە چاوەرێی دەكات.

ھەر ھەدا دەشگونجێ بڵێن: خەلك سێ جۆرن:

۱- ھەبە بۆیە دەژێ تاكو بخوات.

۲- ھەبە بۆیە دەخوات تاكو بژی، ھەر ئەوێ دەخوات تاكو بژی.

۳- ھەشە بۆیە دەژێ تاكو بەندایەتیی بۆ خوا بكات، بێگومان ئەمەیان باشترین جۆرە مرۆڤەو، لە راستییدا تەنیا ئەم لێی دەوێتەو پێی بگوترێ: مرۆڤێكە جێنشینى خواپە.

مهسه لهی دووه م:

خوای کارزان گه لیک ناوهدانیسی به هیزتر له و ناوهدانیسهی که پیغه مبه ر ﴿﴾ ناچاری به جیهیشتن کرد، فهوتاندوون و هیچ که سیشیان له فریا نه هاتوه:

خوای ﴿﴾ ده فهرموی: ﴿ وَكَأَيِّن مِّن قَرِيْبٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرِيْبِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴾ ﴿۱۳﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه ته، له دوو برگه دا:

- (۱) ﴿ وَكَأَيِّن مِّن قَرِيْبٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرِيْبِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ ﴾، زۆر ناوهدانیسی که هیزیان زیاتر بوو، له و ناوهدانیسهی توی وه دهرنا، توی ناچار کرد به جیتی بوئیلی، فهوتاندانمان و قره برمان کردن، واته: خه لکی ناوهدانیسهی کاهمان فهوتاند.
- (۲) ﴿ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴾، هیچ جوړه هاوکارو یارمه تییدهریکیان نه بوو.

وشه ی (القریة)، زۆر جار باسمان کردوه، یانی: ناوهدانیسی گه وره، شاری قه په بالڅ، نه ک به مانا عورفی و باوه که ی تپستای: گوندو لادی، له قورئاندا (قریة) به مانای شاری گه وره و قه په بالغه، به لکو یانی: شارو ده ولت، کاتی خو ی هه ر شاریکی گه وره ی قه په بالڅ، شووره یه کی بو کراوه و دهرگا و دهروازهی هه بوون و، ده ولت له تپو نه و شارهدا بووه، ﴿ وَكَأَيِّن مِّن قَرِيْبٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرِيْبِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ ﴾، زۆر ناوهدانیسهی فهوتاندوون، که به هیزتر بوون له و ناوهدانیسهی توی دهرکرد (که مه به ست پتی مه که یه)، ﴿ أَهْلَكْنَاهُمْ ﴾، واته: ئیمه دانیشتوانی نه و ناوهدانیسهی مانا فهوتاند، ﴿ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴾، (ناصر): ناوی بکه ر (اسم فاعل) ده مه به ست پتی جینسی یارمه تییدهر و هاوکاره، چونکه له دوا ی (لای) لابرندی تیکرا (نفي الجنس) هوه هاتوه، ﴿ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴾، هیچ جوړه هاوکارو یارمه تییدهر و پشتیوانیکیان نه بوون.

لېرەدا پىرسارىك دەكرى:

ئايا خەلگى مەككە پىغەمبەريان ۋە دەرنى، يان پىغەمبەر ﷺ بۇ خۇي شارەكەي بە جېھىشت؟

دەلئىن: ﴿أَخْرَجَكَ﴾ (أي: اضطرُّوكَ للخروج)، واتە: تۆيان ناچار كىرد، بە جىيى بهيلى، دواي ئەۋەي پىغەمبەر ﷺ زانى پىلانىان بە دەستەۋە ھەيە بۇ كوشتنى ۋ، دواي ئەۋەي ئەۋ پەيام ۋ بانگەۋازەي پىيىۋ، گەياندىانە بن بەست، پىغەمبەرى خوا ﷺ خۇي ناچار بىنى مەككە بە جىيى بهيلى، لەۋ بارەۋە كە چۆن پىغەمبەر ﷺ بە ناچارى ئەۋ شارەي بە جېھىشتەۋ، ئەم دەقە دىنن:

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ، قَالَ وَقَفَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى الْحَزْوَرَةِ فَقَالَ: عَلِمْتُ أَنَّكَ خَيْرُ أَرْضِ اللَّهِ وَأَحَبُّ الْأَرْضِ إِلَى اللَّهِ، وَلَوْلَا أَنَّ أَهْلَكَ أَخْرَجُونِي مِنْكَ، مَا خَرَجْتُ!» (أخرجه أحمد: ۱۸۷۳۹، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح).

واتە: ئەبوۋ ھورەيرە ؓ دەلئى: پىغەمبەر ﷺ (كاتىك لە مەككە دەردە چى بەرە ۋە شەكەۋى (ئور) ئاورىك لە مەككە دەداتەۋە) لەسەر ھەزۋورە ۋە ستاۋ فەرمۋى: بە دلئايى دەزانم تۇ باشتىن ۋ خۇشەۋىستىن ۋلاتى لە لاي خوا، ئەگەر دانىشتۋانن ميان ۋەدەر ئەناپايە، لىت دەرنەدە چووم.

كەۋاتە: پىغەمبەر ﷺ بە ۋىستى خۇي لە شارى مەككە چۆتە دە، بەلام دواي ئەۋەي لە لايەن بىيرواۋ ھاۋبەش بۇ خوا دانەرەكانەۋە، ناچار كراۋە.

مهسه لهی سئیه م

که سائیک که له لایه ن پهروه ردگار یانه وه له سه ر به لنگه ی روونن و، بهرچاو روونن، وه ک که سائیکی خراپه بو پازیناوه ی ئاره زوو په رست نین:

خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ كَمَنْ زُرِين لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاَتَعَمَّوْا أَهْوَاءَهُمْ﴾ (۱۱)

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه ته، له دوو برگه دا:

(۱) - ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ كَمَنْ زُرِين لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، ئایا که سئیک که له لایه ن پهروه ردگار یه وه له سه ر به لنگه یه کی رۆشنه، وه ک که سئیکه که کرده وه خراپه که ی بو جوانکراوه؟ (الإستفهام) لئنگار المائله اللتی یقتضیها حرف التشبیه، ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ كَمَنْ زُرِين لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، پرسیارکردن بو نکوو لیبیکردنه، له وه ک یه ک بوونیک، که پیتی ویچواندن ده یخوازی، واته: ئه و دوو جوړه که سه، وه ک یه ک نین، پئشئ ده فهرموی: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ﴾، لیره دا به تاک هیناویه تی، (الإفراء) باعْتَبَارِ اللَّفْظِ وَالْجَمْعِ باعْتَبَارِ الْمَعْنَى، تاککردنه وه که به هو ی ره چاو کردنی بیژه که وه یه، به لأم کوکردنه وه که ی به ره چاو کردنی مانا که یه وه یه.

(علی)، له: ﴿عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ﴾ دا، (علی: للإستعلاء المجازی: بمعنى التَّمَكُّن)، (علی)، بو بهرز بوونه وه ی مه جازیه وه مه به ست پئی توانا به سه ر داشکان و چاک سه قامگیر بوونه له سه ر شتیک، واته: که سئیک ئه و به لنگه و بهرچاو روونیه ی له پهروه ردگار یه وه بو ی هاتوه، باش لئی تیگه بشتوه، وه ک چو ن که سئیک سواری و لاخیک ده بی و کووتر و لئی ده کات، ئه وانیش به و شتیه ده ستیان له و هیدایه ت و بهرچاو روونیه و ئه و به لنگه نه ی پهروه ردگار یان گیر بووه، بیگومان بروادار بهرچاو روون و دنبا یه، به لأم بیپروا بهرچاو لئله و له کیزاودایه، وه ک له سووره تی (الأنعام)، ئایه تی ژماره (۱۲۲) دا، خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿أَوَمَن كَانَ

مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا
 كَذَلِكَ نُزِّنُ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲۲﴾، واته: نایا که سَتِ مردوو بووه و
 زیندوومان کردوئه‌وهو، رووناکیمان پَنداوه، له نَبِوْ خه لَکیدا پَیْی دهرات، وهک
 که سَیْک وایه که له تاریکی دایه و لَیْشی دهر باز نابِی؟ بهو شَیْوه به نه‌وهی
 بیبروایان ده‌یکه، بوْیان رازِیْراوه‌ته‌وه.

مه‌به‌ست له: ﴿عَلَىٰ بَنَاتِهِ مِنَ نَبِيِّهِ﴾ له‌سه‌ر به لَک‌یه‌ک له په‌روه‌ردگار یانه‌وه،
 یانی: به‌رچاو روونیی و پَیْ پَیْزانین، که هم بووناسیی ده‌گرته‌وه، هم نِیمان
 و عه‌قیده، هم په‌رستشه‌کان، هم په‌وشته‌به‌رزه‌کان، هم باری که سَیْتی، هم
 نه‌ده‌به‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، هم شَیْوه‌ی به‌پَیْوه‌بردنی کۆمه‌لَگاو ژیان و گوزه‌ران،
 نه‌وانه‌ی بیبروان، خوا ﴿لَا﴾ به‌وه پَیْناسه‌یان ده‌کات که له لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه
 به‌لَک‌ه‌دارو به‌رچاو روون کران و پَوشنایی و دَنیایان پَیْداوه، له هم‌موو
 روویکه‌وه‌و به هم‌موو شَیْوه‌یه‌ک.

﴿كَمَنْ نُزِنَ لَهُ سُورَةٌ فَهَلَّ عَلَيْهِ﴾، نایا که سَیْکی خاوه‌ن به‌لَک‌ه‌ی خوایی به‌رچاو روون،
 وهک که سَیْک وایه که کرده‌وه خراپه‌که‌ی خَوَی بُوْ رازِیْراوه‌ته‌وه‌و جوان کراوه؟
 له حالِکیدا که نه‌وه خراپترین کرده‌وه‌یه، که چِی نه‌و زُور به جوان و چاکِی
 ده‌بینی!!

۲- ﴿وَالْبَعْرَاءُ أَهْوَاءَهُمْ﴾، که‌وتوونه شوین ناره‌زووه‌کانیشیان؟ بیگومان نه‌و پرسیارکردنه،
 پرسیارکردنی نکو و نیلیکه‌رانه‌یه، واته: به دَنیایی نه‌و دوو جوْره که سه وهک یه‌ک نین،
 چونکه بابای بیبروای کرده‌وه‌ی خراپِی خُوْ بُوْ جوانکراو:

أ- له رووی تیؤرییه‌وه، چه‌شمه‌ندازی و لَیْل بووه، بیرو بُوْچوونی تَیکه‌ل و پَیکه‌لی و
 که‌وتوته گَیْژاوه‌وه، خراپه‌کانی خَوَی به چاک ده‌بینی

ب- له رووی کرده‌بیشه‌وه، که‌وتوته شوین ناره‌زووه‌کانی، وهک له سووره‌تی (النجم)
 دا، خوا ﴿لَا﴾ ده‌فرموی: ﴿إِنْ يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّلْمَ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ

أَلَمْ تَرَ ۱۲۴ ﴿﴾ ئەوانە تەنبا شوئىن گومان دەكەون و، ئەوھى نەفسەكان دەيخوازن، لە حالتكددا رېنبايشيان لە پەروەردگاربانەوھ بۆ ھاتوھ.

لېرەدا خوا ﷻ دەيەوئ سەرنجمان رابكيشئ بۆ ئەوھ كە مرؤقى بروادار بەرچاۋ پوونە، ئەو بەرچاۋ پوونبەش بەلگەيەكە، بەرچاۋى پوون كەردۆتەوھو لە لايەن پەروەردگاربانەوھ بۆ ھاتوھ، بەلام باباى بېيروا كەردەوھكەى خۆى بۆ رازنئراوھتەوھو، كەوتۆتە شوئىن ئارەزووى، واتە: لە ھوداى خوا خۆى بئ بەش كەردوھو، كەوتۆتە شوئىن ھەواى خۆى، بەلام مرؤقى بروادار لە لايەن پەروەردگاربانەوھ خراوھتە سەر راستە رنئەك، كە بەرچاۋ پوونەو دەزانئ:

لە كۆتوھ ھاتوھ؟

بۆچى ھاتوھ؟

بۆ كوئى دەچن؟

ھەلأل چىيە؟

ھەرام چىيە؟

چاكە چىيە؟

خراپە چىيە؟

دۆست كئىيە؟

دوژمن كئىيە؟

پنويستە چۆن بژئى؟

ژيانى تاكىى و، خئزانىى و، كۆمەلايەتىى و، سياسىى خۆى، پئويستە چۆن بەرئوھ بەرئى؟

خوایا سوره به هۆی ئەو ئایین و بەرنامە و پەيامەوهی بۆی ناردوه، خستوو یه ته سهه بهرچاو روونی، ئەوی دیکهش: به پێچهوانهوه له گێژاودایهوه، کهوتۆ ته شوین ئەوهی نهفسی بیخوازی و ئارهزووی لێیه، بێگومان خواش سوره مرۆقی وا خولقاندوه، بتوانی بکهوتیه شوین هیدایهتی خوا، دهشتوانی بکهوتیه شوین ئارهزووهکانی خۆی، ئەو دوو جوژه توانایه دراوان به مرۆف، تاکو تاقی بکرێتهوه، ئەوهی ئیماندار بی، به هۆی ئیمانه کهیهوه دهکهوتیه شوین بهرنامه و پرنمایه خوا، ئەوهی دیکهش به هۆی بپروایه کهیهوه، دهکهوتیه شوین ئارهزووی خۆی و کردهوهی خراپی.

مهسه له ی چواره م:

بهه شتی به لئیندراو به پارێزکاران، ڕووباره کانی: ئاوی ساف و، بئ بۆن و، شیر ی تام نه گۆراو، شه ڕابی به چێژو، ههنگوینی پافتهو، هه موو جوړه میوه به کسی تیدایه، سه ڕباریش لئینور دنی خوا، بئیر وایانیش له نیو بلتسه ی ناگردان و، ئاوی کولویان پئ ده خوریته وه، که ریخۆله کانیان پچر پچر ده کات:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ. وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذَنٍ لِلشَّرْبِ بَيْنَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ (۱۷)

شیکردنه و ه ی ئه م، تابه ته، له ده بر گه دا:

(۱) - ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾، سیفه ت و وینه ی ئه و به هه شته ی به لئیندراو به پارێزکاران، (المثل: الحال العجیب)، (المثل) حاله تی سه سامکه ر، یانی: حال ی سه رسو ڕهینه ری ئه و به هه شته ئاویه.

ههروه ها (مثل) به مانای سیفه تیش دئ، یانی: سیفه تی ئه و به هه شته که به لئیندراو به پارێزکاران، به و شیوه یه.

(۲) - ﴿وَفِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾، [خویندراویشه ته وه: (آسین)]، ڕووبار گه لی ئاوی تیدان، له ئاویک که (تام و ڕهنگ و بۆنی) نه گۆراو، ئنجا (آسین) له (آسن) وه هاتو، یان له (آسن) وه، (آسین) یأسن، و آسن یأسن، مثل آجن الماء یاجن، آسن الماء، أو آسن الماء، أي: تَغَيَّرَ لَوْنُهُ وَطَعْمُهُ وَرِيحُهُ، ئاوه که ڕهنگ و تام و بۆنی گۆرا، ئنجا خوا ﷻ ده فه رموی: ئه و ڕووبارانه ی له به هه شته هه ن له ئاویکن، که تام و ڕهنگ و بۆنی نه گۆراو، ئاوه که ی به و شیوه یه.

(۳) - ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ﴾، ههروه ها ڕووبار گه لیک ی تیدان له شیریک، که تامه که ی نه گۆراو.

۴- ﴿وَأَنْهَرْنَا مِنْ حَمْرِ لَدْنِ اللَّسْرِينَ﴾، ديسان ڀووبار گه ليڪي ٿيدان له مهی (شهراپ) ٿيڪ که بُو خوره وانی زور به چيڙه، ده لئ: (لُدَّة: تَأْيِثُ اللَّذِي أَي: اللذيد، وَهُوَ وَصْفٌ وَلَيْسَ اسْمًا)، ميينه ي (لُد)، يانی: به تام و چيڙ، تهویش وه سفه، نهک ناو ٿي.

۵- ﴿وَأَنْهَرْنَا مِنْ عَسَلِ مُصَفًّى﴾، ههروهه ڀووبار گه ليڪ له ههنگوينيڪي پالفته، (المصْفَى: الَّذِي خَلَصَ مِمَّا يُغَالِطُ الْعَسَلُ، مِنْ بَقَايَا الشَّمْعِ وَالنُّحْلِ)، (مُصْفًى)، واته: پالفته کراو و پاڪکراوه لهو شتانه ي که ٿيکه ل به ههنگوين ده بن، وهک پاشماوه کانی ميُو ههنگه کان (ههنگي مردوو).

۶- ﴿وَلَمْ يَبَأْ مِنْ كُلِّ النَّعْرَتِ﴾، ديسان بُو نهوان لهو ٿيدا له هه موو جوڙه ميوه کان هه يه، ﴿النَّعْرَتِ﴾، ٺه ليف و لام (ال) ناساندني له سه رهو بُو جينسه، واته: هه رچي جوڙي ميوه يه بُو نهوان لهو ٿيدا هه يه.

۷- ﴿وَمَغْفَرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ههروهه ڀو نهوان لهو ٿيدا ليبوردن و چاو پوڙشي له پهروه ردگار يانه وه، هه يه.

۸- ﴿كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ﴾، (نايا که سيڪ له شوئيڪي ٺاويه)، وهک که سيڪ وايه که له ٺاگرڊا هه رماوهو به هه ميهه يي ده مينيته وه؟ لي ره دا به تاڪ (مفرد) هيناويه تي، وهک په چاو کردني بيڙه ي (مَنْ)، به لام دوايي ده يکاته کو (جمع) به په چاو کردني مانايه که ي:

۹- ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا﴾، ههروهه له ٺاوئيڪي کولوو داغيان پي ده خورتيته وه، پي نوش ده کري.

۱۰- ﴿فَقَطَعَ أَمْعاءُ هُرٍ﴾، ٺجا يه کسه ر يخو له کانيان پچر پچر ده کات، (الْأَمْعاءُ: جَمْعُ مَعَى وَمَعِي)، (مَعَى وَمَعِي)، واته: ريخو لهو به (أَمْعاءُ) کو ده بنه وه.

لي ره هدا ديسان له لايه که وه به تاڪ ده يه يني: ﴿كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ﴾، دوايي کو ي ده کاته وه: ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا﴾، (الإفْرَادُ بِأَعْتَابِ اللَّفْظِ وَالْجَمْعُ بِأَعْتَابِ الْمَعْنَى)، تاڪرڊنه که ي به په چاو کردني بيڙه که يه، به لام کو کردنه که ي به په چاو کردني مانايه که يه تي.

چهند وردہ کاریبہ کی رہوانیثی لہ ثابہ تی (۱۵ / محمد) دا:

یہک: (الرَّمَحْشَرِي)، لہ بارہی سہ رہ تہای رستہ کہ وہ: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾، دہلئی: (هُوَ كَلَامٌ فِي صُورَةِ الْإِبْتِاتِ وَمَعْنَى النُّفْيِ وَالْإِنْكَارِ، لِإِنطَوَاهِ تَحْتَ حُكْمِ كَلَامِ مُضَدِّ بِحَرْفِ الْإِنْكَارِ وَدُخُولِهِ فِي حَيْزِهِ، وَانْخِرَاطِهِ فِي سِلْكِهِ، وَهُوَ قَوْلُ تَعَالَى: ﴿أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَتَيْنِ مِنَ رَبِّهِ﴾، فَكَأَنَّهُ قِيلَ: أَمْثَلُ الْجَنَّةِ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ؟ أَي: كَمَثَلِ جَزَاءِ مَنْ هُوَ فِي النَّارِ)، ئەمە (محی الدین درویش) لہ تہ فسیرہ کہی خوی دا^(۱) لئی دہ خوازیتہ وہو دہلئی:

(الزّمخشری)، گو توویہ تی: ئەم تہ عبیرہ (کہ خوا تَعَالَى دہ فہ رموی: وینہ ی بہہ شتیک کہ بہ لیتندراوہ بہ پاریزکاران، تنجا باس دہکات کہ رووبازی ناوی تیدایہ کہ ساغ و سافہو، شیریک کہ تامہ کہی نہ گورواوہو، شہ پراییک کہ چتڑہ بو خوروانی، ہہ نگوینتکی پالفتہ کراوو، ہہ موو جورہ میوہ بہ ک، دوایی دہ فہ رموی: ﴿كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ﴾، وہک کہ سیک وایہ کہ لہ ناگردا بہ ہہ میسہی دہ مینتتہ وہ؟، قسہ یہ کہ لہ شیوہی چہ سپاندن (إبْتِات) دایہ، بہ لام بہ مانای لابردن و نکوولیبلیکردنہ، چونکہ چوتہ ژیر حوکمی قسہ یہ کہ وہ کہ بہ پیتی نکوولیبلیکردن دہستی پت کردوہو، چوتہ نینو بازنہ کہیہ وہ، ئەویش ئەوہ یہ کہ خوای بہرز دہ فہ رموی: ﴿أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَتَيْنِ مِنَ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، وہک لیرہ دا گو تراپن: نایا وینہی ئەو بہ ہہ شتہ، وہک ئەوہ وایہ کہ لہ ناگردا ہہ میسہی دہ بی، واتہ: وہک سزای کہ سیک وایہ، کہ لہ ناگردا ہہ میسہی دہ بی؟!.

تنجا ئەمہ (محی الدین الدرویش) یش لہ ئینول مونہ ییر (إِبْنِ الْمُنْثَرِ) خواستووہ تہ وہو دہلئی: پتویستہ یہک وشہی دیکہ بو تہ عبیرہ کہی زیاد بکری: (أَمْثَلُ سَاكِنِ الْجَنَّةِ، كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ؟ أَي: كَمَثَلِ جَزَاءِ مَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ)، نایا وینہی نیشتہ جت بووی بہ ہہ شت، وہک کہ سیک وایہ کہ لہ ناگردا

همیشه‌ی ده‌بی، واته: نایا پاداشتی که‌سیک که له به‌هه‌شتدا نیسته‌جینه، وهک سزای که‌سیک وایه که له ناگردا هه‌ر ماوه؟ بیگومان نه‌خیر.

که‌واته: (الزمخشری) خاوه‌نی ته‌فسیری (الکشاف)، ئەم ئایه‌ته ده‌به‌ستته‌وه به ئایه‌تی پیش خۆبه‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُجِنَ لَهُ سَوَاءُ عَمَلِهِ﴾، نایا که‌سیک که له له‌لایه‌ن په‌روه‌دکاریه‌وه له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌کی پۆشنه، وهک که‌سیک وایه که خرابه‌که‌ی بۆ پراژتندراوه‌ته‌وه، که‌وتوونه شوین نارزه‌وووه‌کانیان؟ ده‌لتی: ته‌عبیره‌که‌ی دواتریش ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ﴾، له شیوه‌ی ئیسه‌پات و چه‌سه‌پاندن دا هاتوه، به‌لام مه‌به‌ست پی‌نی نکوو‌لییلێکردنه، واته: به‌ دنیایی پاداشتی که‌سانیک که پارێزکارن و ده‌چنه ئیو‌ئهو به‌هه‌شتانه، وهک سزای ئەوانه‌ی له ناگردان، پیکه‌وه به‌رانبه‌رو به‌راورد نا‌کرین و وهک یه‌ک نین.

دوو: له رووی پزیمانییه‌وه، (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ)، هه‌مووی نیهاد (مبتداً) هو گوزاره (خبر) که‌ی قرتیندراوه، وا ته‌قدیر ده‌کرئ: (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ، جَنَّةٌ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ)، که‌واته: (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ)، هه‌مووی نیهادوه گوزاره‌که‌ی بریتیه له: (جَنَّةٌ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ)، باخیک که پووبارانیکێ ناو زولال و نه‌گۆراویان تیدان.

سئ: خوا ﴿سُبْحٰنَ﴾ نه‌و به‌هه‌شته‌ی بۆ پارێزکارانی داناوه، هه‌م نازو نیعمه‌تی ماددی تیدا باس کراون، به‌ پینج بره‌گه‌و، هه‌م ناز و نیعمه‌تی معنه‌ویش، به‌ یه‌ک بره‌گه‌:

أ- ناز و نیعمه‌ته‌ ماددییه‌کان:

١- ﴿أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾، پووبار گه‌لێک له ناو، ناویکی ساف و زولال، که تام و ره‌نگ و بونی نه‌گۆراوه.

٢- ﴿وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَغَيَّرْ طَعْمَهُ﴾، پووبار گه‌لێک له شیر که تامی نه‌گۆراوه، تامی تیک نه‌چووه.

٣- ﴿ وَأَنْهَرْنَا مِنْ حَمْرِ لَدَوِّ اللَّشْرِبِينَ ﴾، رووبار گه لیک له مهی (شه راب) که چیتدارو به چیتزه بو خوره وانی.

٤- ﴿ وَأَنْهَرْنَا مِنْ عَسَلِ مُصَوًى ﴾، رووبار گه لیک له ههنگوین، ههنگوینیکی پالفته.

٥- ﴿ وَكَلَّمْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ﴾، له هه موو جوړه میوه یهک بو نه وان له ویدا هه یه.

ب- له رووی مهعنه ویشه وه: ﴿ وَمَغْفِرَةً مِنْ رَبِّهِمْ ﴾، لیئوردنیکى گه وره و شایسته له لایه ن په روه ردگار یانه وه، چونکه نه زانراو (نکرة) بوونی (مغفرة) له م رهوت (سیاق) هدا نه وه ده که به نئ.

بیگومان باشتین جوړی ناو، نه و ناوه یه که تام و بوون و رهنگی نه گورا بن، بویه ده قهرموی: ﴿ أَنْهَرْنَا مِنْ مَاءٍ عَرَبِ آسِنِ ﴾.

باشتین جوړی شیریش نه وه یه که تامی نه گورا بن و تیکنه چوو بن، بویه قهرموی به تی: ﴿ وَأَنْهَرْنَا مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَنْغَيَّرْ طَعْمُهُ ﴾.

هه روه ها باشتین جوړی شه راب نه وه یه که نازارو سه ر تیشه و سه رخوشی به دوداا نه یه ت، بویه ده قهرموی: ﴿ وَأَنْهَرْنَا مِنْ حَمْرِ لَدَوِّ اللَّشْرِبِينَ ﴾.

دیسان باشتین جوړی ههنگوینیش، نه وه یه که که ره شان و میوو میثی مردووی تینه که وتبسی و ساف و ساغ بن: ﴿ وَأَنْهَرْنَا مِنْ عَسَلِ مُصَوًى ﴾.

باشتین جوړی میوه ش نه وه یه، که هه موو جوړه کانی میوه بن، نه ک ته نیا جوړیک یان دوو جوړ، یان چهنه جوړیکى دیار ییکراو: ﴿ وَكَلَّمْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ﴾.

چوار: له باره ی: ﴿ وَمَغْفِرَةً مِنْ رَبِّهِمْ ﴾، وه، (فخرالدین الرازی) پرساریکی وروژانده ده ئی: پاریزکاران تاكو لیئوردنی په روه ردگاریان نه بینن، ناچنه به هه شت، نه دی یانی چی خوا ﴿﴾ دواى نه وه ی باسی نازو نبعمه ته کانی به هه شت ده کات، ده قهرموی:

﴿ وَمَغْفِرَةً مِنْ رَبِّهِمْ ﴾؟

هه‌لّه‌ته به بو چوونی من وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی هینده زه‌حمه‌ت نیه، ئه‌ویش
ئه‌وه‌یه که بگوتری:

خوا ﷻ ویرای ئه‌وه‌ی ئه‌و نازو نبعمه‌ته ماددیانه‌یان ده‌داتئ، پتشیان
ده‌فه‌رموی: چا‌پو‌شیم لیتان کردو لیتان رازیم، وه‌ک خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی:
﴿رَوْحُونَ مِنْ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ (٧٢) التوبه، رازی بوونیک له خواوه گه‌وره‌تره،
واته: گه‌وره‌تره له به‌هشت و له‌وه‌ی که له به‌هشتدا هه‌یه، به‌هشتیش بویه
خۆشه، چونکه ئه‌و شوئنه‌یه که خوا به‌هویه‌وه له مرۆقه‌کان رازی ده‌بن و
ده‌یانخاته ئه‌ویه.

به‌لام به هه‌رحال ئه‌و وه‌لامیکی هیناوه ده‌لتئ: **﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾**، (آی):
لَا قَبِيحَ عَلَى الْآكِلِ وَالشَّارِبِ، بَلْ مَسْتُورُ الْقَبَائِحِ مَغْفُورٌ، ده‌لتئ (غفر) به مانای
پۆشینه: عاده‌ت وایه که که‌سیک شتیک ده‌خوات یان ده‌خواته‌وه دوایی
پاشه‌روکی ده‌بن، که ده‌فه‌رموی: **﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾**، یانی: بلیی په‌روه‌ردکاریان
ده‌بانپۆشتئ و ئه‌و خواردن و خواردنه‌وانه‌ی له به‌هشتدان، پاشه‌روکیان نابئ و
وانابئ پتی ناشیرین و قیزه‌ون بن.

به‌لام وه‌ک گوتم: خوا ﷻ زۆر جاران باسی په‌زانه‌ندی خۆی ده‌کات
و، باسی لیبورده‌یی خۆی ده‌کات، باسی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خۆی ده‌کات و،
باسی به‌خششی خۆی ده‌کات، هه‌موو ئه‌و وشانه (رضوان، مغفیره، رحمة،
فضل)، به‌کاردیتئ، ئنجا هه‌رچه‌نده چونه به‌هشت کۆتا قوناغه، به‌لام خوا
ﷻ له شوینی دیکه‌ش دا، ئه‌و باس و خواسانه پاش و پتیش ده‌کات، وه‌ک له
فه‌رمایشیکی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه: خوا ﷻ چه‌ند جاریک به به‌هشتیه‌کان
ده‌فه‌رموی: چیتان ده‌وی؟ ئه‌وانیش ده‌لین: هه‌رچی پتویسته پتدوین، دوای
ئه‌وه‌ی چه‌ند جاریک دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، به تاییه‌تی بو شه‌هیدان، ده‌لین:
داوامان هه‌ر ئه‌وه‌یه جاریکی دیکه بچینه‌وه بو ژبانی دنیا له پیناوی تۆدا

بجہ نگیں و بکوڑ ریین، خوای پەروەر دگاریش پتیاں دەفەر موئ: ئەوہ لیتان رازی بووم و، هەرگیز لیتان تووڤه نابم^(۱).

کەواتە: ئیمە لە بەهەشتیش پتووستیمان بە رەزامەندی و لیبوردەیی و بەخشش و بەزەیی خوا ﷻ هەر هەیه، بە لکو بەهۆی ئەو سیفە تانە ی پەروەر گارەو، ژیاڵی بەهەشت و بەهەشتیەکان، تام و چێژی هەیه و بەردەوامیش دەبێ.

(۱) (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنْ اللَّهُ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، يَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ. فَيَقُولُ: هَلْ رَضَيْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى، وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نَعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ؟ فَيَقُولُ: أَنَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ. قَالُوا: يَا رَبِّ، وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَجَلٌ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا " (أخرجه البخاري: ۶۵۴۹)

مەسە لە ی پێنجەم:

لە بیروایانی دەغەڵ کە ساتیک هەن گوێ بۆ پێغەمبەر ﷺ هەلەدەخەن (دەگرن)، بە لأم هەرکە چوونە دەری، لە زانایان دەپرسن: ئەرێ ئیستا چی گوت؟ ئەوانە خوا ﷻ مۆری بەسەر دلیانەووە ناو، بە لأم رێی راستگرتوان زیاتر بەرچاو روونییان پێ دەدات و پارێزکارییە کیش شایستە ی ئەوانە، پێیان دەبەخشی:

خوا ﷻ دەفرموی: ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًىٰ وَآتَاهُم تَقْوَاهُمْ ۗ﴾ (١٧)

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە شەش بەرگەدا:

١- ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾، هەیانە گوێ بۆ تۆ هەلەدەخات، (منهم، أي: من الكافرين المتنافقين)، لە بیروایانی دەغەڵ و موفاق، بە چی دەزانین ئەوانە کافرە موفاقەکان؟ چونکە دەفرموی:

٢- ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾، هەتا کاتیک لە لای تۆ چوونە دەر.

بێگومان ئەوانە ی چوونە مەجلیسی پێغەمبەرەوه ﷻ ئەو دەغەڵ و دوورپووانە بوون، کە خۆیان بە موسولمان پێشان داو، کافران نەهاتوونە مەجلیس و کۆری پێغەمبەرەوه ﷻ! (الإستماع: أَسَدُ السَّمْعِ وَأَقْوَاهُ، أي: يُظْهِرُونَ الْإِهْتِمَامَ بِكَلَامِكَ، وَهَذَا مِنْ اسْتِعْمَالِ الْفِعْلِ بِمَعْنَى إِظْهَارِهِ)، (إستماع)، بریتیە لە: توندترین شیوهی گوێگرتن و بەهێزترینی، واتە: وا پێشان دەدەن کە زۆر گرنگی بە قسەکە ی تۆ دەدەن، لێرەدا ئەم وشە یە ئەو کردارە ی بەکارهێنراو، مەبەست پێی روالەتەکە یەتی و دەرخواستنیەتی، نەک خودی کردەوهکە، واتە: ئەوان بە دل و بە گیان و بایەخ

پێدانهوه، گوێیان نهگرتوه، بهلام خوێان واپێشان داوه، که به دل و به گیان گوویی لێ دهگرن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾، (یعنی: حَتَّىٰ إِذَا غَادَرُوا مَجْلِسَكَ فِي الْمَسْجِدِ وَغَيْرِهِ)، واته: ههتا کاتیک که مه جلیس و کووری توێان به جیهتشت، که پیغهمبهر ﷺ له مزگهوت و جگه له مزگهوت دانیهتوه، ئهوانیش لهو بازنهیهی کوورو مه جلیسه چوونه دهری.

(٣) - ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا﴾، بهوانه یان گووت: که زانیاریان پیدراوه، ئهری ئیستا چی گووت؟ واته: به هاوه لانیان گووته، هاوه لاتییک که شاهه زاتر بوون زور له خزمهتی پیغهمبهر ﷺ و کوورو مه جلیسی دا دانیهتوون: ئهری ئیستا چی گووت؟ (انفا)، آی: وَقَفْنَا قَرِيبًا مِنْ زَمَنِ التَّكْلَمِ، وَتَمَّ تَرِدُ الْإِمْصُوبَةَ عَلَى الظُّرْفِيَّةِ)، (انفا)، هه به مه نصوصی هاتوه، له بهر ئهوهی زه پفه، (وهک تووره که یهک ناوی کاته، شتیکی تیدا ئه نجام ده درئ)، (انفا)، ئه و کاته یه له و کاته وهی قسهی تیدا ده کری، زور نزیکه، یانی: هه ئیستا و پێش ئیستا چی گووت؟ ئه و پرسیا رکردنه ش سئ ئه گه ری هه ن:

یه که م: ده گونجی بو پرسیا رکردنی راسته قینه بی، واته: مه به ستیان بووی که پیغهمبهر ﷺ چی گووت؟ له بهر ئهوهی خو به زلگرتن و له خو رازی بوون، ریی لێ گرتبوون و بوو بووه په رده یهک، که باش له فرما بشته کانی پیغهمبهر ﷺ تئ نه گه ن، بویه ناچار بوون بهرسن: ئه ری چی گووت؟ تئ نه گه یشتین!

دووهم: ده گونجی بو به که م ته ماشا کردن بی، واته: ئه و قسانه چی بوون! هیچ نه بوون، ئه وه چی گووت؟ جاری وایه تو به که سیک ده لئی: ئه وه چی گووت؟ یانی: ئه و قسه که ی هیچ نیه، بی بایه خه و بی ئیوه پوکه، شایسته ی گوئی لێگرتن نیه.

سییه م: ئه گه ریش هه یه مه به ست پئی گالته پێکردن بوو بی، واته: ئه و قسانه چین ده یکه ن، ئه ری ئه وه چی گووت؟! وهک گالته پێکردن، که واته: هه م ده گونجی بو به پرسیا رکردنی راسته قینه بی، هه م ده گونجی بو به که م ته ماشا کردن بی، هه م ده گونجی بو گالته پێکردن بی، بویه خوا ﷻ ده فه رموی:

۴- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَمِعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، نه وانه که سائیکن خوا ﴿مُؤْرِي بِهِ سَهْرَ دَلَّهْ وَه نَاوْن، وَاتَه: وَهک چوْن نامه یک مؤر ده کری و داده خری، تازه هیچی دیکه ی تیدا ناووسری، دلی نه وانه ش تازه به ستراوه، هیدایه تی ناچیتن.

۵- ﴿وَأَتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾، هه روه ها که وتوونه شوین ناره زووه کانی خوین، که واته: هه م له رووی عیلمیه وه تیکچوون و دلیان هیدایه ت وه رناگری، هه م له رووی کرده بیه وه تیکچوون و به دوایی ناره زوو ده که ون.

۶- ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾، (به لأم به پیچه وانه وه) نه وانه ی ری راسترتوون، (که بروادارانن، خوا ﴿تَقْوَاهُمْ﴾) رینمایان بو زیاد ده کات، یاخود ری راست گرتیان بو زیاد ده کات و، پاریزکاریه کیش که شایسته ی خوینانه، پتیان ده دات، واته: هوکاره کانیان بو ناسان ده کات.

که واته: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾، مانابه که ی ده گونجی ناوا ته عبیری لن بکری: ﴿وَالَّذِينَ قَبِلُوا هُدًى مِنَ اللَّهِ، تَطَفَّ اللَّهُ بِهِمْ، فَزَادَهُمْ هُدًى وَرَسَخَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِهِمْ، وَوَقَّفَهُمْ لِلتَّقْوَى﴾، واته: نه وانه ی رینمای خویان وه رگرتوه، خوا لوتفی له که ل کردوون، رینمای و راسته ری بو زیاد کردوون، نیمانی زیاتر له دندا چه سپاندوون، و اشلی لن کردوون پاریزکاری وه ک سیفه تیکی روچوو له خویناندا به کارینن.

که واته: له م دوو نایه ته موباره که دا، خوا ﴿تَقْوَاهُمْ﴾ به راوردیک ده کات له نیوان بیروایانی ده غه ل و بروادارانی راسته قینه داو، بیروایانی ده غه ل به دوو سیفه تان وه سف ده کات:

۱- له رووی زانیاریه وه، ده فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَمِعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، نه وانه که سائیکن خوا ﴿مُؤْرِي بِهِ سَهْرَ دَلَّهْ وَه نَاوْن، وَاتَه: هیچ زانیاری وه رناگرن.

۲- له رووی کرده وی باشیشه وه: ﴿وَأَتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾، که وتوونه شوین ناره زووه کانی خوین، له جیاتی نه وه ی بکه ونه دوایی شریعت، که بیگومان هه م مؤر به دله وه نران

و، هم که وتنه به شوین تاره زووه کانیا، ههردووکیان به رهه می نه و کوفرو نیفاق و دهغه ئیهن که له دلیاندا جیگیر بووه.

ههروهها بروادارانیش، خوا ﷺ به دوو وهسفا، وهسفی کردوون:

١- ﴿زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ نَقْرَهُمْ﴾، واته: له رووی تیفکرین و زانیارییهوه، خوا پوژ به پوژ زیاتر پرنمای و راسته ری بوونیا، بو زیاد دهکات.

٢- له رووی کردارییشهوه، سیفته تی تهقوایان پیده دات، تهقواش بریتیه له پابه ندیی بهوهوه که خوا ﷺ فهرمووویه تی، (سَلْبًا وَإِجَابًا) واته: پابه ندبن به شه ریعه تی خواوه، هه رچی شه ریعه ت فه دهغه ی کردوه، خو یانی لئ به دوور بگرن و، هه رچی شه ریعه ت فه رمانی پتکردوه، جیه جیی بکه ن.

مهسه لهی شه شه م:

بیروایان جگه له هاتنی تاخیر زه مان به کت و پری، نابنی چاوه پری هیچی دیکه بکن، چونکه به شیک له نیشانه کانی هاتوون و، ههر کاتیکیش پروویدا، ناتوانن به ند وهر بگرن و راستیه کانیاں بیر بکه وینه وه:

خو الله ده فهرموی: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾ (۱۸)

شیکردنه وی ئه م ئایه ته، له سی برگه دا:

۱- ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾، ئنجا چاوه پری چی ده کهن جگه له کاته که، تاخیر زه مان، که کتوپر بۆیان بی!

لیرده دا که ده فهرموی: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾، (الإِسْفِطَامَ مَشُوبٍ بِتَهَكُّمٍ، وَهُوَ إِنْكَارِيٌّ مُوجَّهٌ إِلَى الرَّسُولِ، وَالْمُرَادُ بِهِ غَيْرُهُ)، واته: ئایا چاوه پری چی ده کهن، جگه له تاخیر زه مان، ئه و کاته ی دنیای تیدا کۆتا دی، ئه م پرسیارکردنه تیکه له له گه ل کاته پیکردن و، پرسیارکردنی نکوو ئیلیتکه رانه یه، پرووی کردۆته پیغه مبه ر و مه به ست پی جگه له وه.

که ده فهرموی: ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾: (حَالٌ مِنَ السَّاعَةِ)، واته: ئه مه حاله له (ساعة)، چاوه پری چی ده کهن که ئه و تاخیر زه مانه بۆیان بی؟ له ناکاوو بی ئه وه ی پیشه کیی هه بن و، به پله پله یی نایه ت و کتوپر دی.

۲- ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾، به دنیایی نیشانه کانی هاتوون، واته: هه ندی له نیشانه کانی هاتوون، ئه و نیشانه نه ی هاتوون که خه لک بزانی تاخیر زه مان دی، زانایان له و باره وه زۆر قسه یان کردوون، بۆ وینه:

۱- په کبک له نیشانه کان نهوه په که خوا مروّقی خولقاندوون و، نه وایش چاک و خراپیان تیدایه، نهوه ش خوازباری نهوه په دهبی لپرسینهوه و سزاو پاداشت هه بی، واته: ههر دروستکرانی مروّقی، په کبکه له نیشانه کان هاتنی تاخیر زه مان و قیامت.

۲- دابه زاندنی قورثان.

۳- ناردنی پیغه مبهری کوّتابی ﷺ، که له دواپی نهو هیچ پیغه مبهری دیکه نایهن.

۴- لهت بوونی مانگ، وهک له صه حیعی بوخاریی و صه حیعی موسلیم دا^(۱) هاتوه.

نهوانه چهنه نیشانه په کن که هاتوون، نهو کاته ی خوا ﷺ نهوه ی فهرمووه.

هه لبه ته دواپیش له فهرمایشتی پیغه مبهردا ﷺ هاتوهو، باسی نیشانه ی دیکه شی کردوون، ژماره یهک له ورده نیشانه کانیش هاتوون، نهوه ش که له فهرمایشتیکدا هاتوه که ده فهرموئ: تاخیر زه مان نایهت تاکو ده (۱۰) نیشانان نه بینن، نهوانه جاری به ته نکید نه هاتوون، چونکه ههر کاتیک نهو نیشانان سه ره تایان دهستی پیکرد، وهک چوون ملوانکه یهک ده پچرئ و دنکه کانی به دواپدا ده کهون، تاوا نیشانه گه وره کان به دواپی به کدا دین.

ننجا نیمه له ههر کام له ته فسیری سووړه تی (الأنعام) دا، لهو شوینه ی باسی هاتنی تاخیر زه مان ده کات، نایهتی (۱۵۸).

هه روه ها له سووړه تی (الأعراف) یشدا، دیسان باسیکمان کرده له باره ی نیشانه کانی روژی دواپیه وه.

له سووړه تی (الأنعام) له ته فسیری نهو نایه ته دا که خوا ﷺ ده فهرموئ:
﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ ﴾

(۱) (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: انْشَقَّ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَقَّتَيْنِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « اَشْهَدُوا ») (أخرجه البخاري: ٦١٦)

مهسه لهی حهوتهم و کو تایی:

فهرمانکردنی به پیغمبر ﷺ که بهردهوام بی لهسه زانیی بهکتایی خوا له پرسترانیداو، داوای لیسوردن کردنی له خوا، بو گوناھی خوئی و پروادارانی پیا وو نافرته و، زانیی ئه وهش که خوا ﷺ جموجوئل و هه آس و کهوت و نشینگه کانیشیان ده زانی:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَعْفَرَ لِدُنْيِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثَلَكُمْ ﴾ (١١)

شیکردنهوی ئهم، ئایهته، له سهی برگه دا:

(١) - ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾، بزانه که جگه له خوا، هیچ پرستراونیک نیه، واته: بهردهوام به لهسه ئه وه، نهک تاکو ئیستا نه بزانیوهو ئیستا بزانی، واته: بهردهوام به له دهرکردنی ئه و راستیه، که جگه له خوا ﷺ هیچ که سیک و هیچ شتیک شایستهی پرستران نیه.

(٢) - ﴿ وَاسْتَعْفَرَ لِدُنْيِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾، داوای لیوردنیش بو گوناھی خوئی و بو گوناھی پیا وانی پروادارو نافرتهانی پرواداریش بکه.

ئهمه گرنگی پیدانه به نافرتهانی پروادار لهم مهقامه دا، چونکه له ههر شوینیک دا خوا ﷺ فه رموو بیستی: (مؤمنون) یان (آمنوا) یان (مؤمنین) مه بهست پی هه ردوو په گه زی تیر و مییه، به لام لیره دا که ده فه رموی: ﴿ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾، ئهمه زیاتر گرنگی پیدانه به په گه زی من، به نافرتهانی پروادار.

(٣) - ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثَلَكُمْ ﴾، خواش ﷺ ده زانی ئه و شوینهی جموجوئل و هه لئسوکهوتی تیدا ده کن و نشینگه شتان، (الْمُتَقَلَّبُ: اسم مکان)، (مُتَقَلَّبٌ) ناوی شوینه، ئه و شوینهی تیدا دین و ده چن، ده شگونجن: چاوگی میمی بی، واته: هه لئسوکهوت

و هاتن و چوونی تئوه ده زانن، ﴿ وَمَنْ لَكَ بِهِ جُودٌ ﴾، (المثوی: المرجع والمنال)، ئەو شوئنه ی مرۆف بۆی ده گه پێتوه، تئیدا پشوو ده دات و، تئیدا نیشته جن ده بن.

له باره ی ئەوه وه که پێغه مبه ر ﷺ فه رمانی پێکراوه، داوا ی لیبوردن بۆ گوناھی خۆی و، بۆ گوناھی پیا وانی بروادارو ئافره تانی برواداریش بکات، پێشتر باس مان کرد که گوناھی پێغه مبه ر ﷺ مه به ست پێی ئەو گونا هه نیه، به وه چه مک و واتایه ی بۆ خه لکی دیکه، به کار دێ، شتیک ده زانن خوا پێی ناخۆشه و ده شیکه ن، به لکو مه به ست پێی جوړیک له بیتا گایی و، جوړیک له هه لسوکه وت بووه که پێغه مبه ر ﷺ تئیدا نه پێکاو وه، بۆ مه قامی به رزی ئەو به گونا ه دانراوه، ئە گه رنا له راستییدا کاتیک مرۆف کو شش ده کات و له ئیجتیها ده که یدا ناپیکی، پاداشتی هه ر هه به، پاداشتی ک و، ئە گه ر بیپکی، دوو پاداشتی هه ن، به لأم بۆ پێغه مبه ر ﷺ مه قامی هینده به رز بووه، ئەو ورده شتانه ش بۆ ئەو به گونا ه له قه له م درا ون، له و باره وه پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ﴿إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ (آخرجه الترمذی: ۳۲۵۹، وعبد الرزاق: ۲ ج، ص ۱۸۲، و البیهقی فی الشعب: ۴۳۷، وَأَصْلُهُ عِنْدَ الْبَخَّارِيِّ) واته: من روژی هه فتا جار داوا ی لیبوردن له خوا ده که م.

که ده فه رموی: ﴿ فَاَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾:

- ۱- یانی: له سه ر خوا به یه کگرتن به رده وه ام به، وه ک: ﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، رێی راستمان پێشان بده، مه ناخه سه ر رێی راست، واته: به رده واما ن بکه له سه ر رێی راست.
 - ۲- یاخود: ﴿زِدْ عَلِمًا فِي تَوْحِيدِكَ، وَارْتَقِ فِي دَرَجَاتِ الْإِيمَانِ﴾، له خوا به یه کگرتنه که تدا زانیاری دیکه زیاد بکه، به په لکانی ئیماندا زیاتر سه ر بکه وه.
 - ۳- واتایه کی دیکه ی ئەوه یه: با خوا ﷻ تاکه په نات بن و، له کاتی ته نگانه دا ته نیا په نا به و بگه ر.
- (الطبري) ^(۱) ده لێ: ﴿فَاعْلَمَ يَا مُحَمَّد! أَنَّهُ لَا مَعْبُودَ تَتَّبِعِي أَوْ تَصْلُحْ لَهُ الْأَوْهَةُ، وَيَجُوزُ لَكَ وَلِلْخَلْقِ عِبَادَتُهُ إِلَّا اللَّهَ الَّذِي هُوَ خَالِقُ الْخَلْقِ، وَمَالِكَ كُلِّ شَيْءٍ يَدِينُ لَهُ

بِالرُّبُوبِيَّةِ كُلِّ مَا دُونَهُ، وَسَلَّ رَبِّكَ عُقْرَانَ سَالِفِ دُنُوبِكَ وَحَادَتْهَا، وَدُنُوبَ أَهْلِ الْإِيمَانِ بِكَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ)، واته: ئەى موحه ممه ده! بزانه هيچ په رستراويك نيه، شايسته ي به نديايه تيبى بو کران بى و، بو توو دروستکراوه کانى دیکه، شايسته ي ته وه بى به نديايه تيبى بو بکن، جگه له خوا، که به ديهينه رى به ديهينه راوه کانه و، خاوه نى هه موو شتيکه و، جگه له خوئى هه موو شتيک بوئى ملکه چه و، تو داواى لیبوردن بو هه له و کم و کوپيه کانى رابرد و و تازه ي خووت بکه، هه روها بو گوناھو تاوانه کانى تيمانداران، که پرويان به تو هيتاوه له پياوان و نافرته تان.

کوئايى ئەم دەر سه شمان بهم ده فه دينين:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُرَيْسٍ قَالَ: أَكَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبِي: هَلِ اسْتَغْفَرَ لَكَ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: نَعَمْ وَلَكَ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ثُمَّ تَحَوَّلْتُ فَتَنظَرْتُ إِلَى خَاتَمِ النُّبُوَّةِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ جُمُعًا عَلَيْهِ خِيْلَانٌ، كَأَنَّهُ الثَّنَائِيلُ {، (أخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۳۴۶، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي الشَّمَائِلِ: ۲۳، وَالنَّسَائِيُّ: ۵۱۶)، واته: عه بدوللای کورى سه رجيس (خوا لیبى پازى بى) ده لى: له گه ل پيغه مبه رى خوا دا ﷺ خواردم ده خوارد، پيم گوت: ئەى پيغه مبه رى خوا! ﷺ خوا لیت ببورئى، داوى هاوه له کهم پى گوت: ئايا پيغه مبه رى خوا ﷺ داواى لیبوردنى بو تو کرد؟ گوتى: به لى، بو توش، نجا نه و نايه ته ي خوئنده وه: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، (ايانى: مادام خوا ﷺ فه رمانى پى کردوه، دياره فه رمانى خواى جيبه جى کردوه)، دواتر خوئ سووراند ته ماشاى مؤرى پيغه مبه رايه تيبم کرد، له نيو هه ردوو شانى پيغه مبه ردا ﷺ بوو، وه ک پارچه گوشتيکى هه لتوقبو، خالى پيوه بوون، خاله کان وه ک بالووکه ي گچکه بوون.

کورتہ باسیک دہربارہی پیویست بوونی پدیداکردنی زانیاری له بارہی تهنیا پهرستراویتی خواو

ئەم کورتە باسە، لە ژێر ڕۆشنایی ئەو ڕستە بە پێزە ی ئەو ئایەتە موبارەکە ی ژمارە: (۱۹)دا، کە پێشتر تەفسیرمان کردو، شیمان کردووە، پێشکەش دەکەین، کە دەفەر مۆی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، بزانه کە جگە لە خوا ﷻ هیچ پهرستراویک نیه، واتە: هیچ پهرستراویک نیه شایانی پهرستن بۆ.

ئەم کورتە باسە، لە سێ ڕگەدا دەخەینە ڕوو:

۱- لەسەر پیغەمبەر ﷺ پیویستکراوه، کە زانیاری به یهکتایی خوا له پهرستراویتی دا هه‌بێ:

لێره‌دا پرسیارێک ده‌کری:

ئایا موحه‌ممەد ﷺ هەر له سه‌ره‌تاوه، به‌ر له‌وه‌ی وه‌حییشی بۆ بێ، نه‌زانویه کە خوا ﷻ تاکه‌ به‌دیهینه‌رو په‌روه‌ردگارو خواوه‌ن ئەم گه‌ردوونه‌و دروستکراوانه، به‌سه‌رو خواربانوه‌و به‌مروڤیشه‌وه‌؟

به‌دنیایی، با، زانیویه‌تی، به‌لام ئایا ئەو پیغەمبەرە سه‌روه‌ره ﷺ ئەوه‌ی کە له‌ ڕێی وه‌حییه‌وه‌ نه‌بێ نازانری، له‌ باره‌ی تهنیا پهرستراویتی خواوه‌ زانیویه‌تی؟ به‌ ته‌ئکید نه‌خێر، چونکه‌ ئەگه‌ر موحه‌ممەد ﷻ، و پیغەمبەرانی دیکه، ئەوه‌ی له‌ دوا‌ی وه‌حییه‌وه‌ نه‌بێ نه‌یانزانویه، پێش وه‌حییش زانیایان، کەواته‌: گرتگی و باه‌خی وه‌حیی له‌ چیدا بوو؟ بۆیه‌ش ئەو قسه‌یه‌ ده‌کەم، چونکه‌ هه‌ندێک کەس کە عاتیفه‌و سۆز به‌سه‌ر عه‌قل و لۆژیکیاندا زāl ده‌بێ، پێیان وایه‌ ئەوه‌ نوقسانیه‌ پāl بدریته‌ لای پیغەمبەری خاتەم ﷺ کە بگوتری: به‌ر له‌وه‌ی خوا

بیگانه پیغمبر و وه حی بی بونی، نهو شتانه ی زانیان په کی له سه ره وحی کوه، نه یزانیون، به لام ده بی نه وه له شته ناشکرو به لکه نه ویسته کان بی، چونکه نه گهر پیغمبر ﷺ و هه مو پیغمبرانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به بی سروش بون کران و به بی نه وه ی خوا په یامی تابه تی خویان بون بونی، نهو شتانه یان زانیایه، که له ری وه حییه وه نه بی نازانین، نهو کاته خوا ﷺ و وه حی بی نه ده ناردن، به لام خوا ﷺ له سوورته ی (النساء) دا ده فرموی:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَاللِّثِينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ إِزْهِيماً وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآدَمَ إِنَّا ذُرِّيَّتُكَ دَاوُدَ زُورًا ﴿۱۳۰﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْوِيماً ﴿۱۳۱﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۳۲﴾﴾، مه به ستم نهو دیره ی دواپه که ده فرموی:

بویه وه حییمان ناردوه بون توش و بون نووح و بون هه مو پیغمبرانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که له دوی نووحه وه هاتوون، که ناوی دوازدیه یان دینتی لهو سیاقه دا، بون نه وه ی خه لک له دوی په وانه کرانی پیغمبران، به لکه ی نه بی له سه ره خوا ﷺ، به لام لیره دا که خوا ﷺ ده فرموی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، واته: له سه ره نهو زانیاریه ی هه ته به رده وام به، یا خود نهو زانیاریه زیاتر بکه، به بیرکردنه وه ی زیاترو، به تاعه ت نه نجامدانی زیاترو، به ملکه چی زیاتر بون خوا، به زیاتر ته ماشاگردنی دروستکراوه کانی خواو تیرامانیان و، به زیاتر سه رنجدانی هه ردووک کتیی بی تراوو بیستراوی خوا، که زیاتر جیی سه رنج و ته ماشان، زیاتریش داوا له خوا بکه، که زانیاریت بون زیاد بکات، وه ک خوا ﷺ له سوورته ی (طه) دا، ده فرموی: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿۱۳۱﴾﴾، واته: بشلی: په روه ردگارم زانیاریم بون زیاد بکه.

هه لته به زانیاریش به په کتایی خواو ته نیا په رستراوتیی خوا، په ک شت نیهو، په په یه، هه میسه خواش ﷺ پیغمبرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به

گشتی و به تابه‌تی سه‌روه‌رو پیشه‌وایان موحه‌ممه‌د ﷺ هه‌ئناوه و هانداوه، که له هه‌موو شتیکدا بگاته لووتکه‌به‌کی هه‌ره‌به‌رز، که بو مروؤف شایسته‌به‌و، له توانای مروؤف‌دایه.

ئه‌وه به‌نسبه‌ت موحه‌ممه‌د ﷺ خو‌یه‌وه، ئه‌دی به‌نسبه‌ت ئومه‌ته‌که‌یه‌وه؟

خوای په‌روه‌دگار له سووره‌تی (الأعراف)، له نایه‌تی (۱۵۸) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْكُمْ جَمِیْعًا الَّذِیْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ یُحِیْیْهِ وَیُمِیْتُ فَمٰتَمُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِیِّ الَّذِیْ اٰتٰی الَّذِیْ یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهِۦ وَارْتَبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۸﴾، مه‌به‌ستم د‌ی‌ری کوتایه: شوئنی بکه‌ون به‌لکو ری‌ی راست بگرن.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (النور) دا خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ اطِيعُوا اللّٰهَ وَاطِيعُوا الرَّسُوْلَ فَاِنَّمَا عَلَیْهِ مَا جُمِلَ وَعَلَيْكُمْ مَا تُحْمَلُوْنَ وَاِن تَطِيعُوْهُ تَهْتَدُوْا وَمَا عَلَی الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِیْنُ ﴿۵۱﴾، مه‌به‌ستم رسته‌ی: ﴿وَاِن تَطِيعُوْهُ تَهْتَدُوْا﴾، یه، نه‌گه‌ر گو‌ی‌ری‌یه‌یی و فه‌رمانه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، ری‌ی راست ده‌گرن، که‌واته: ئومه‌ته‌که‌شی له‌سه‌ری پیوسته‌و، هه‌رچی پیغه‌مبه‌ری خاتمه ﷺ پی‌ی‌پانه‌ند کراوه، ئومه‌ته‌که‌شی به‌هه‌مان شی‌وه، مه‌گه‌ر به‌نیشانه‌و به‌لکه‌یه‌کی روون و بی‌چهن‌دو‌چوون، تابه‌ت کراب‌ی به‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، نه‌گه‌رنا پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ر مه‌شقی ئومه‌ته‌که‌یه‌تی.

هه‌روه‌ها خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ اِن كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِیْ یُحِبِّكُمُ اللّٰهُ وَیَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۳۱﴾، آل عمران، بلی: نه‌گه‌ر خواتان خو‌شده‌وئ، شوئیم بکه‌ون، خواش خو‌شیده‌وئ، که‌واته: هه‌م له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خاتمه ﷺ پیوسته‌بووه‌و، هه‌م له‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌شی که‌هه‌رچی زیاتر، هه‌و‌لی به‌ده‌ست هینانی زانیاری‌ی‌بدن، له‌باره‌ی ته‌نیا په‌رستراوئتی‌ی‌خواوه، په‌رست و‌ه‌ک پی‌شتریش باسمان کردوه، به‌چه‌م‌ک و‌واتای راسته‌قینه‌و فراوانی، واته:

١- ئەوپەری خۆشویستن.

٢- ئەوپەری بە مەزن و گەورەگرتن.

٣- ئەوپەری بە بەرزگرتن.

٤- ئەوپەری ملکه چیی بۆ کردن.

٥- ئەوپەری پشت پێ بەستن.

٦- ئەوپەری سام و هەییەت بەرانبەر هەبوون.

هەر کەسێک و هەر لایەتێک ئەو شتانهت بۆی هەبێ، بگره بەکێک لهوانهت بۆی هەبێ، ئەوه پەرستنه، بەلام بۆ خوا ﷻ دەبێ هەموو ئەو شتانهت تەنیا بۆ ئەو بێ، ئنجا بە پاستیی خوات پەرستوه، هەلبەتە ئەوپەری مل بۆ کەچکردنیش، واتە: هەوڵدان بۆ هەرچی زیاتر پابەندیی بە شەریعەت و بەرنامەکیهوه، بە هەردوو باری کردن و نهکردندا، بە هەردوو باری ئەنجامدان و وازلێهێناندا، ئەنجامدانی ئەرکهکان و، وازلێهێنان له گوناھو تاوان و قەدەغەو خراپەکان، بەلام لێرەدا پرسیارێکی دیکە دەکری.

ئایا ئەو زانیارییه بە تەنیا پەرستراوێتی خوا، بە چەمکە پاستەقینەو فراوانەکی پەرستن، تەنیا یەک شتە؟

بۆ وێنە: تەنیا بیرکردنەوی عەقلە؟ یاخود تەنیا ئەوهیه کە له پێی وه حییهوه دەستگیر دەبێ؟ یاخود تەنیا له ڕێگای تێوه پامانی کتیبی گەردوونەوه؟ یان تەنیا له پێی سەرنجدانی کتیبی بیستراوو خۆتراوهی خواوه ﷻ؟

بە دنیایی نەخێر، بە تەنیا هیچ کام لهوانه نیه، بەلکو هەموو ئەوانهیهو هەندی شتی دیکەش، کە دوایی تیشکیان دەخەینه سەر، گرنگ ئەوهیه مرووف زانیاریی بۆ پەیدا بێت لهو بارهوه کە تەنیا خوا پەرستراوه، ئنجا ئەو زانیاریی و بەرچاو

روونبیه، و نه و دنیاییه له چ روویه که وه یه؟ بهس له پرسی عهقله وه یه؟ یان بهس له پرسی نهقله وه یه؟ نتجا که له پرسی عهقلیشه وه یه، نایا ته نیا به بیرکردنه وه ی پووت و فلسه فیاننه و مهنتیقینانه، واته: بیرکردنه وه ی ته جریدی، یاخود به بیرکردنه وه و وپرای سه رنجدان له دروستکراوه کان و به کارهینانی پینج ههسته کان، ههروه ها له پرسی نهقلیشه وه: ته نیا له پرسی قو پئان و سوننه ته وه؟ یاخود به بههره وهرگرتن له په یامه کانی دیکه ش، که خوا بو پیغه مبه رانی دیکه ی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون، که خوا پیغه مبه ری خاتمه ی ﷺ پینانه وه مولزه م کردوه، ده فه رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فِيمُدَّتْهُمْ أَمْتُهُمْ قُلْ لَا آسَأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰) الأنعام، واته: نه وانه که سانیکن خوا ﷺ راسته پرسی کردوون، شوین راسته ریکرانی نه وان بکه وه و بههره یان لیوه ریکره؟! بیگومان نه وه ش ده گریته وه، هه ندی شتی دیکه ش ده گریته وه که دوایی تاماژه ی پی ده که یین، گرنگ نه وه یه که خوا ﷺ ده فه رموی: بزانه که بیجگه له خوا په رستراویکی دیکه نیه، پیویسته له هه موو نه و ریکابانه ی که زانیاریان لیوه وه ده ست ده هیترنی، مروف هه وئبدات نه و زانیاری و دنیاییه ی خو ی و، نه و بهرچاو روونبیه ی خو ی زیاتر بکات، له باره ی ته نیا په رستراویتی خوا وه ﷺ.

۴- گه وره یی و بهرزیی پیگه ی وشه ی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ):

پیغه مبه ر ﷺ له فه رمایشتیکدا ده فه رموی: (مَنْ كَانَ آخِرَ كَلِمَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ) (أخرجه أحمد: ۲۲۱۸۰، وأبو داود: ۲۹۴۵، والحاكم: ۱۲۹۹، وقال: صحيح الإسناد)، واته: هه ر که سیک دوا قسه ی که له دنیا دا درده چئی، بریتی بی له گوتنی وشه ی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، [بیجگه له خوا هیچ په رستراویکی دیکه نیه، شایسته ی په رستران بی]، ده چپته به هه شت.

هه ر بویه ش له فه رمایشتی دیکه ی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه ده فه رموی: (لَتَقْتُلُوا مَوْتَاكُمْ قَوْلًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (أخرجه أحمد: ۱۱۰۰۶، وعبد بن حميد: ۹۷۳، وأبو داود:

۳۱۱۷، وابن حبان: ۳۰۰۳، عن أبي سعيد، وأخرجه مسلم: ۹۱۷، وابن ماجه: ۱۴۴۴)،
واته: به دنیاییهوه ئهوانه‌ی خه‌ریکی مردنن (نه‌ک مه‌به‌ست پتی مردووه‌کان
بی، ئهوانه‌ی خه‌ریکی مردنن و، به‌ره‌و مه‌رگ ده‌چن و، له‌ سه‌ره مه‌رگ دان،
له‌ گیانه‌لا‌ دان)، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان فیر بکه‌ن، [پتیا‌ن بلین نه‌و وشه‌یه دووباره
بکه‌نه‌وه‌و، بیریا‌ن بخه‌نه‌وه‌و].

۳- ئایا زانیاریی هه‌بوون په‌کی له‌سه‌ر زانستی بنچینه‌کانی ئایین،

زانیا‌ریی ئیما‌ن و عه‌قیده، که‌وتوه‌؟!:

(علم الکلام) و (الفقه الأكبر) و (أصول الدین)، ئه‌وانه هه‌موویان ناوونیشا‌نن،
بو‌ئهو زانیارییه‌ی که‌ زانیان له‌ ژئر ناوونیشانی ویدا، له‌ ئیما‌ن و عه‌قیده‌ی
ئیسلامییا‌ن کۆلیوه‌ته‌وه، ئنجا ئایا زانیاریی هه‌بوون به‌ یه‌کتایی خوا، په‌کی
له‌سه‌ر (علم الکلام) که‌وتوه‌؟ ئایا نه‌و قسه‌یه‌ راسته‌ که‌ هه‌ر که‌سێک له‌ پتی
زانستی که‌لامه‌وه هه‌و‌ل نه‌دات خوا بنا‌سێ و، هه‌و‌ل نه‌دات راستیه‌کانی ئیما‌ن
و عه‌قیده وه‌ر بگرێ، به‌و راستیانه، ناگات؟

هه‌ر زوو ده‌لێین: نه‌خێر، وا‌ نه‌، چونکه‌ پتی به‌ره‌و خوا چوون و پتی
خوانا‌سیی، ئنجا خوانا‌سیی، چ ناسینی به‌ده‌یه‌نه‌رایه‌تیی و په‌روه‌ردگاریی و
خاوه‌ندا‌رتیه‌یه‌که‌ی، چ ناسینی ناوو سیفه‌ته‌کانی، چ ناسینی ته‌نیا په‌رستا‌وتیه‌یه‌که‌ی،
هه‌روه‌ها ناسینی فریشته‌کانی و، ناسینی کتیه‌کانی و، ناسینی پتغه‌مه‌رانی
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، ناسینی دیدارو به‌ خزمه‌ت گه‌یشتتی له‌ پو‌ژی دوا‌یدا،
واته: پو‌ژی دوا‌یی و، زانیی نه‌خسه‌و ئه‌ندازه‌ گیریه‌یه‌که‌ی بو‌ دروستکراوه‌کانی،
په‌کی له‌سه‌ر زانستیگ نه‌که‌وتوه‌ که‌ له‌ ژئر ناوونیشانیکی تابه‌تدا‌ بی، به‌لام به‌
مسو‌گه‌ریی په‌کی له‌سه‌ر نه‌وه‌ که‌وتوه‌، که‌ مرؤف له‌ پتی وه‌حیه‌وه به‌رچاوی
پوون بکرتیه‌وه، له‌ پتی خوا‌ی په‌روه‌ردگاره‌وه به‌ر چاوی پوون بکرتیه‌وه، له‌
دوو تو‌یی وه‌حیدا بو‌ زانیی نه‌و شتا‌نه‌ی له‌ پتی وه‌حیه‌وه نه‌بی‌ نازانرین،

به لَم دواي تهو شا رَيِّه كه بهس تهوه رَيِّه، كه رَيِّ شه ريعهت و وه حيه، تايا كُومَه لَيكي ديار بيكراو له زاناياني ئيسلام بُوَيان هه يه، بَلَيَن: له رَيِّ تيمه وه نه بَي به ناسيني يه كتايي خواو ته نيا په رستراو پتي خوا ناگهن؟ يا خود له رَيِّ تيمه وه نه بَي به زانين و ده ركردني راستيه كاني ئيسلام ناگهن؟ له راستيدا هيج كُومَه لَيك له مسوولمانان بُوَيان نيه، تهوه بَلَيَن، ته نيا يه ك كهس بُوَي هه بووه تهوه بَلَي، ته و يش پيغهمبهرى خوا ﷺ بووه، كه بيگومان له رَيِّ پيغهمبهرى خواوه ﷺ نه بَي، تيمه نه ده ستمان له وه حيسى گير ده بوو، نه ده ستمان له رِوون كردنه وهى وه حيسى و چُونيه تيسى جَيَّه جَيكردى وه حيسى ته وهى په يوه ندى به لايه نى كرده وه ييه وه هه بووه و گير ده بوو، تهوه جيا ييه، به لَم له دواي پيغهمبهر ﷺ ئيسلام له هيج كه سدا كورت هه لئه هاتوه، تيكه پشت له قورئان و رَيبازى پيغهمبهر ﷺ له سهر هيج كهس تا پُو نه كراوه و له هيج كهس دا كورت هه لئه هاتوه، زاناياني ته هلى كه لام بن، زاناياني ته هلى ته صه ووف بن، ته وانى له م رُوژگارهدا نازناوى سه له فى هه لئه گرن، يا خود نازناوى ئيسلامى هه لئه گرن، يا خود هه ر نازناوى كى ديكه هه لئه گرن، بُو وئنه: نازناوى ميراتكرانى پيغهمبهر ﷺ هه لئه گرن، په حمه تى خوا فراوانه و له ده ستى هيج كه سدا كورت هه لئه هاتوه، له سهر هيج كهس تا پُو نه كراوه، رَيِّ به ره و خوا چوون، وه ك زاناياني خوا ناس، گو توويانه: (الطُّرُقُ إِلَى اللَّهِ بِقَدْرِ أَنْفَاسِ الْخَلَائِقِ)، رَيِّه كان به ره و خوا، به نه نذازه ي هه ناسه كاني دروستكراوه كان، واته: رَيِّه كان به ره و خوا چوون يه كجار زُوَرَن، به لَم تهو رَيئانه ي به ره و خوا چوون، ده بَي له چوار چَي وهى شه ريعه تا بن، مه به ستم ته وه يه هيج كُومَه لَيك له زانايان بُوَيان نيه بَلَيَن: له رَيِّ تيمه وه نه بَي و، به چه مك و ته عبيره كاني تيمه نه بَي، به رسوومات و شَيوه كاني تيمه نه بَي، ناگهنه نامانج و مه به ست.

له و باره وه با هه ندى قسه له زاناي ناودارى ئيسلام و پيشه واي به رجه سته ي ئيسلام (أبو حامد الغزالي)، كه به (حجة الإسلام) به ناوبانگ بووه، له كتبي بيكي دا به ناوى: (فصل التفرقة بين الإسلام والزندقة) دا، كه له ته فسيري (روح المعاني) ي

(سید محمود الألوسی البغدادی)^(۱)، ده یهینین، هه ندی قسه ی زۆر به نرخ ده کات، هه لّه ته (الوسی) یش تا کو رادده یه ک قسه کانی کورت کردوونه وه، به لام نهو جێیانیه ی کورتی کردوونه وه، دیاری کردوون.

(أبو حامد الغزالي)، ده لّی: (مِنْ أَشَدِّ النَّاسِ غُلُوبًا وَانْحِرَافًا، طَائِفَةٌ مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ كَفَرُوا عَوَامًّا الْمُسْلِمِينَ وَرَعَمُوا أَنْ مَنْ لَا يَعْرِفُ الْكَلَامَ مَعْرِفَتَنَا، وَلَمْ يَعْرِفِ الْأَدْلَةَ الشَّرْعِيَّةَ بِالْأَدْلَةِ الَّتِي أَحْرَزْنَاهَا، فَهُوَ كَافِرٌ، فَهَؤُلَاءِ صَيِّقُوا رَحْمَةَ اللَّهِ تَعَالَى الْوَاسِعَةَ عَلَى عِبَادِهِ، أَوْلًا: جَعَلُوا الْجَنَّةَ وَقَفًا عَلَى شِرْذِمَةٍ يَسِيرَةٍ مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ، ثَانِيًا: ثُمَّ جَهِلُوا مَا تَوَاتَرَتْ بِهِ السُّنَّةُ، إِذْ ظَهَرَ مِنْ عَصْرِ الرَّسُولِ اللَّهُ ﷺ وَعَصَرَ الصَّحَابَةِ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حُكْمُهُمْ بِإِسْلَامِ طَوَائِفٍ مِنَ أَجْلَافِ الْعَرَبِ، كَانُوا مَشْغُولُونَ بِعِبَادَةِ الْوَالِدِ، وَلَمْ يَسْتَغْلَوْا بِتَعْلِيمِ الدَّلَائِلِ، وَلَوْ اسْتَغْلَوْا بِهَا لَمْ يَقْهَمُوهَا، وَمَنْ ظَنَّ أَنْ مَدْرَكَ الْإِيمَانَ: الْكَلَامَ وَالْأَدْلَةَ الْمَحْرُورَةَ، وَالتَّفْسِيْمَاتِ الْمُرْتَبَّةَ، فَقَدْ أَبْعَدَ).

واته: له لادهرترین و پۆچوو ترین کهس کۆمه لێک له زانا یانی (علم الکلام) ن، (له بیرمه ندان) که مسو لمانان یان به گشتی به کافر داناو وه پێیان وه بووه، ههر که سێک زانستی که لام نه زانی، وه ک ئیمه ده یزانین، ههر که سێک به لکه شه رعییه کان نه زانی، بهو شیوه که ئیمه به ده ستمان هێناون، به بێ پرو داده نرێ! تا نه وانه به زه یی فراوانی خویان له سهر به نده کانی ته سک کردۆته وه:

یه که م: به هه شتیان تا پۆ کردوه له سهر کۆمه لێکی که م له زانا یانی که لام.

دووهم: له وه بێناگا بوون که له رێبازی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، له پۆژگاری پیغه مبه ر ﷺ و پۆژگاری هاوه لانی دا، خوا لێیان پارزی بی، ده رکه وتوه که حوکمیان کردوه به مسو لمان بوونی کۆمه له که سێک له عه ره به خێله کییه کان، که سهر گه رمی بته رستی بوون و، سه رگه رمی به لکه کانی دینداری و خواناسی نه بوون، که گه سه ره گه رمیشیان بوونا یه، لێیان تینه ده گه یشتن، ئنجا ههر که سێک پێی وابن له رێ عیلمی که لامه وه

نەبێ، دەركی ئیمان ناکرێ و، له پێی بەلگەکان و له پێی ئەو دابەش کردنانهوه نەبێ، که زانیان و پەسپۆرانی ئەو بواره دایانناوه، دەركی ئیمان ناکرێ و ئیمان نازانرێ، زۆر دوور کهوتۆتەوه.

دوایی دەلێ: راست نیه، بەلکو ئیمان راستییە که که خوای بەرز دەیخاتە دڵی بەندەکە ی خۆی، وەک بەخششیک و خەلاتیک له لایەن خۆیەوه، دوایی چەند پێشەک پوونەکاتەوه که له پێی ئەو پێیانەوه، دەگونجێ مەرۆف ئیمانی بۆ پەیدا بێ.

دەلێ: **یەكەم:** (تَارَةً يَتَّبِعُهُ فِي الْبَاطِنِ لَا يُحَكِّنُ التَّعْبِيرُ عَنْهُ) جارێک بەهۆی ئەوهوه که مەرۆف له دەروونەوه بیدار دەبێتەوه، بە شێوەیەک که ناتوانێ دەری بپێرێ و پوونی بکاتەوه، له دەروونەوه بەرهو خوا ناسیی و تەنیا خوا پەرستی بیدار دەبێتەوه.

بەلām پێم وایە ئەگەر (أبو حامد الغزالي)، له جیاتی ئەم تەعبیرە گوتبای: (تَارَةً عَنِ طَرِيقِ الْفِطْرَةِ الَّتِي فَطَرَ اللَّهُ النَّاسَ عَلَيْهَا)، تەعبیرەکە ی زۆر چاکتر و پێکتر دەبوو، واتە: بەهۆی ئەو زگماکە ی که خوا خەلکی له سەر سروشتاندوه، وەک پیغەمبەر ﷺ دەفرموی: (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبْوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يُنَصْرَانِهِ، أَوْ مَجَسَّانِهِ) (أخرجه البخاري: ١٢٩٢، ومسلم: ٢٦٥٨، وأبو داود: ٤٧١٤)، هەموو له دایک بوو، یەک له سەر زگماکی خواپەرستی و خواناسیی له دایک دەبێ، دوایی باب و دایکی (واتە: ژینگە و دەور و بەر) دەیکەنە جوولەکە و دەیکەنە نەسرانیی و، دەیکەنە مەجووسی.

دووهم: (وَتَارَةً يَسْبَبُ زُؤْيًا فِي الْمَنَامِ)، هەر وهه جارێک به هۆی خهونێکهوه که له خهودا دهیپینێ.

دەلێم: راستە زۆر کەس له خهوندا شتیکی بۆ دەردهکهوێ، یاخود هۆشیار دهکرێتهوه، بهرچاو پوونی پێ دهرێ و، دهیپته هۆی هیدایهتی، هیدایهتی

کشتی که به کسر له کوفره وه بو ئیسلام بگوازیته وه، یا خود هیدایه تیکی جوژی، که هه ندیک راستی بو دهر بکه ون لهو ریته وه.

سیه م: (وَتَارَةً مِّشَاهِدَةً حَالٍ رَجُلٍ مُتَدَيِّنٍ، وَسِرَايَةَ نُورِهِ إِلَيْهِ عِنْدَ صَحْبَتِهِ وَمُجَالَسَتِهِ)، جار تیکش به هوی دیتی حالی پیاوکی دیندارو، چونی رووناکیه که ی بو لای وی، به هوی هاوه لایه تیی و لئ نیزیکیی و، به هوی له که ل دانیشتییه وه.

ئه وه ش هه ر راسته، هاوه لآن زورچار به هوی ته وه وه که به خزمه ت پیغمبه ر ﷺ که پشتوو و به دیداری شاد بوون، دلیان روشن بوته وه وه، له دوا ی پیغمبه ریش ﷺ هه ر که سه به پتی خو ی، وه ک له فه رمایشتی پیغمبه ردا ﷺ ها تو ه که دو ستانی خوا ته وانه ن: (إِذَا رُؤُوا ذُكِرَ اللّٰهُ)، (أخْرَجَهُ النَّسَائِي فِي الْكَبْرِي: ۱۱۲۳۵، والبزار: ۵۰۳۴)، هه ر کاتیک بیتران، خوا ﷺ بکه ویته وه یاد.

چاره م: (وَتَارَةً بِقَرِيْنَةٍ حَالٍ، فَقَدْ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ جَاعِدًا لَهُ مُنْكَرًا، فَلَمَّا وَقَعَ بَصَرُهُ عَلَى ظَلْعَتَيْهِ الْبَهِيمَةِ، وَعُغْرَتِهِ الْغَرِيْبَةِ السُّنِّيَّةِ، فَرَأَاهَا يَتَنَلُّوْ مِنْهَا نُورَ النُّبُوَّةِ، قَالَ: وَاللّٰهِ مَا هَذَا وَجْهٌ كَذَّابٌ...)، جار تیکش به هوی نیشانه ی حال و دیمه نه وه، (وئنه دینیتته وه وه ده لئ): جار تیک عه ره بیک خیله کی هاته خزمه تی پیغمبه ری خوا ﷺ نکوولی لئ ده کردو، بر دوا ی پی نه بوو، به لام کاتیک چاوی به په نگ و رووی دره وشاوه ی که وت و شیوه ی نووران بی، که رووناکی پیغمبه رایه تیی له دم و چاویدا ده دره وشیتته وه، گو تی: به خوا نه مه رووی پیاوی دروژن نیه، ئیدی پرسیا ری لئ کرد که ئیسلامی پیشان بدات، ئه ویش ئیسلامی بو خسته روو، ئه ویش مسو لمان بوو.

به یککی دیکه هاته خزمه تی گو تی: سو ئندت ده ده م به خوا، خوا تو ی نار دوه؟ پیغمبه ریش ﷺ فه رمووی: به لئ، سو ئندت به خوا، خوا منی به پیغمبه رایه تیی نار دوه، ئه ویش به هوییه وه که سو ئندی بو خوار د به راستی داناو، مسو لمان بوو.

تنجا ده لئ: وئنه ی ته مانه ش که زور له وه زیاترن بژمیردر ئن، هیچ کام له مانه نه چو وه سه ر که رمی فیر بوونی زانستی که لام بی و، به لگه کان شاره زا بی،

به لکو رووناکیی ئیمان به هوی نهو به لکانه وه چۆته دلپانه وه، تیشکیکی سپی ده رکه وتوه، دواپی ورده ورده نهو تیشکه زیاد بووه، هه ر زیاتر دره وشاوه ته وه به هوی زیاتر بینینی نهو حاله مه زانه وه، به هوی زیاتر خوئندنه وهی قورئانه وه، به هوی پاککردنه وهی دل و دهروونه کانه وه.

دواپی ده لئ: (وَلَيْتَ شِعْرِي! مَنْ نَقَلَ عَن رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعَنِ الصَّخَابَةِ إِحْضَارُهُ أُعْرَابِيًّا أَسْلَمَ، وَقَوْلُهُ الدَّلِيلَ عَلَى أَنَّ الْعَالَمَ حَادِثٌ، لِأَنَّهُ لَا يَخْلُوعَا عَنِ الْأَعْرَاضِ، وَمَا لَا يَخْلُوعَا عَنِ الْحَوَادِثِ، فَهُوَ حَادِثٌ، وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَالِمٌ بِعِلْمٍ وَقَادِرٌ بِقُدْرَةٍ، كِلَاهُمَا زَائِدٌ عَلَى الذَّاتِ، لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ، إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنْ رُسُومِ الْمُتَكَلِّمِينَ)، ده لئ: خوژکه زانیام، کئ نه قلی کردوه له پیغه مبه ری خواوه ﷺ، له هاوه لانه وه خوا لیبان پازی بئ، په کتیک لهو عه ره به خیله کیبانه ی مسولمان بووه، بانگی کرد بئ، وه ره نهو به لگه یه ت فیر بکه م له سه ر بوونی خوا، که نهو که ره دوونه په یدابوویه، چونکه له رووداوه کان خالی نیه، هه ر شتیک له رووداوه کان خالی نه بئ، په یدابوویه، هه روه ها ته وهی فیر کرد بئ که خوا زانیه به زانیاریه ک و، توانایه به توانینیک و، هه ر کام له زانیاریه که ی و توانایه که ی زیدن له خودی خوا، نهو سیفه تانه (لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ)، نه خودی خوی په روه ردگارن و، نه جگه له خواشن، جگه لهو قسانه ی دیکه که زانیانی که لام ده یانکه ن.

هه لبه ته: (لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ)، واته: سیفه ته کانی خوا نه خودی زاتن، به ئیعیاری ته وه که نهو سیفه تانه بوونیان نه بئ، جگه له خودیشن، بهو ئیعیاره که له زات جیا بن، که نه مه ورده کاریه کی هه به، تیره شوینی روونکردنه وهی نیه.

دواپی (أبو حامد الغزالي) ده لئ: (وَلَيْتَ أَقُولَ لَمْ تَجْرِ هَذِهِ الْأَلْفَاظُ، عَلَى أَلْسِنَةِ الَّذِينَ أَسْلَمُوا، بَلْ لَمْ يَجْرِ أَيْضًا مَا مَعْنَاهُ هَذِهِ الْأَلْفَاظُ، بَلْ كَانَ لَا تَنْكِشِفُ مَلْحَمَةٌ إِلَّا عَن جَمَاعَةٍ مِنْ أَجْلَافٍ يُسَلِمُونَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ، وَجَمَاعَةٍ مِنْ أَسَارَى يُسَلِمُونَ وَاحِدًا وَاحِدًا بَعْدَ طَوِيلِ الزَّمَانِ أَوْ عَلَى الْقُرْبِ، وَكَانُوا إِذَا نَطَقُوا بِكَلِمَةِ الشَّهَادَةِ عُلِمُوا الصَّلَاةَ وَالزُّكَاةَ، وَزُدُوا إِلَى صِنَاعَتِهِمْ مِنْ رِعَايَةِ الْغَنَمِ أَوْ غَيْرِهَا)،

دهلئ: من ناشلیم ٿه و بیژانه بهسهر زمانی ٿهوانه دا نه هاتوون که مسولمان بوون، به لکو مانایه کانی ٿه و بیژانهش هه هر باس نه کراون، به لکو هه هر جه نکیک که بووه له ٿیوان ٿیسلام و ٿه و عه په به خیله کیانه دا، مه گهر چوئن، ٿه گهر نا ژماره یه کیان لئ مسولمان بوون، (ٿه و وا دهلئ)^(۱) له ژئر سیبه ری شمشیر داو، کومه لیک له دیله کان هاتوون، یه ک یه ک و، دواپی پئی چوو، یا خود یه کسه هر مسولمان بوون، ٿنجا کاتیک که وشه ی شایه ٿمانیان گو کردوه و شایه ٿمانیان هیناوه، نوژریان فیر کراوه، زه کاتیان فیر کراوه، دواپی گیر دراونه وه بو پیشه که ی خویمان، ٿه گهر مه ر له وه پاندن بووه، یان هه ر شتیکی دیکه بووه، چوونه وه بهر کارو کاسیپی خویمان.

دواپی (أبو حامد الغزالی)، دهلئ: (نَعْمَ لَسْتُ أَنْكِرُ أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ ذَكَرُ أَدْلَى الْمُتَكَلِّمِ أَحَدَ سَبَابِ الْإِيمَانِ فِي حَقِّ بَعْضِ النَّاسِ، وَلَكِنْ ذَلِكَ تَيْسٌ مَقْضُورٌ عَلَيْهِ، وَهُوَ نَادِرٌ أَيْضًا)، واته: به لئ من نکوولئ له وه ناکه م، که په نکه باسکردن به لکه کانی زانایانی که لام، یه کیک له هوکاره کانی بروا هینان بئ، بو هه ندق که س، به لام هه هر له سه ر ٿه وه کورت نه هاتوه، ٿه وه ش شتیکی ده گمه نه.

دواپی چهند قسه یه ک دهلئ: (وَالْحَقُّ الصَّرِيحُ أَنَّ كُلَّ مَنِ اعْتَقَدَ أَنَّ مَا جَاءَ بِهِ الرَّسُولُ ﷺ وَاشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ حَقُّ، اغْتِقَادًا جَزْمًا فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَإِنْ لَمْ يَعْرِفْ أَدَلَّتُهُ)، واته: هه قی روون و راشکاو ٿه وه یه که هه هر که سیکه قه ناعت و بروای و ابئ: ٿه وه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی و ٿه وه ی قورٿان گرتوویه ته خو ی هه قه و، قه ناعت هینانئیکی واکه دلئ له سه ر دامه زرا و بئ، به بروادار له قه لئم دهرئ، با به لکه کانیش نه زانئ.

(فَالْإِيمَانُ الْمُسْتَعَارُ مِنَ الدَّلَائِلِ الْكَلَامِيَّةِ، ضَعِيفٌ جِدًّا مُشْرِفٌ عَلَى التَّرَلُّزِ يَكُلُّ شُبُهَةً، بَلِ الْإِيمَانُ الرَّاسِخُ إِيمَانُ الْعَوَامِ الْخَاصِلِ فِي قُلُوبِهِمْ فِي الضُّبَا بِتَوَاتُرِ السَّمَاعِ، وَالْخَاصِلِ بَعْدَ الْجُلُوعِ بِقَرَأَتِنِ لَا يُكْبِنُ الْعِبَارَةُ عَنْهَا)، واته: ٿیمانی خوازراو له به لکه

(۱) ٿه و ته عبیره به په هایی راست نیه.

ئیمانیه کانهوه، ئیمانیکى بیهزده وه همیشه لهرزۆکه، به هه ر شوبهه یهک پرووی تی بکات، به لکو ئیمانی راست و دامه زراو، ئیمانی نهو خه لکه گشتیه یه که له دلیاندا پهیدا ده بئ و، هه ر به مندالیی که به تهواتور راستیه کانی ئیسلامیان پی ده گهن و، دواى نهوهی بالغیش ده بن به چه ند نیشانه و به لکه یهک که ناگونجی تهعبیریان لی بکری، پتر ده چه سپی.

به لام من تیبینیم هیه له سه ر هه ندیک له قسه کانی نه بوو حامید (ره حمه تی خواى لی بن).

پوخته ی رای من لهو باره وه نهوه یه که نهوه ی خوا ﷻ فه رمانی پی ده کات: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بزانه بیجکه له خوا هیچ په رستراویک نیه، نا نهو زاین و ده رکردنه که: ته نیا خوا تاکه په رستراوه، بیگومان نهوه فه رزه، به لام ئایا زانیاریی خوا ناسی و ئیمان به س نهوه یه که کۆمه له زانییهک گوتوو یانه: زانیانی عیلمی که لام، یان زانیانی ته زکیه و ته سه وووف، یان زانیانی سه له فیی ناو، یاخود ته وانیه ی پیمان ده گوتری: نه هلی مینه رو میحراب، یاخود فلان جوړه زانا؟ به دنیایی نه خیر.

ههروه ها ئایا زانیاریی ته نیا نهوه یه که به پینج هه سته کان و له رپی سه رنجدانی عه قله وه پهیدا ده بئ؟ یان ته نیا زانیاریی وه حیی هیه لهو باره وه؟ بیگومان نه خیر، به لکو لهو باره دا جوړه زانیاریی دیکه ش هه ن، هه رچه نه ده زانیاریی وه حیی ساغترین و بی خلته ترین و راستترین و چاکترین زانیارییه، به لکو هه ر به راورد نا کرى له گه ل زانیارییه کانی دیکه دا.

زانیارییه کی دیکه ش تهو زانیارییه یه که خوا له ناخی مروؤفدا دایناوه، تهو خواناسیه زکماکه راست و پروونه، وهک له سووره تی (الروم) دا، خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِلُ

لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الْبَرُّ وَالْقِيَمَةُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾، واته: پووی خوٓت رَیك بکه به رانبره به نایین (نایینی خوا) به ساغبوووه وی و پاکیی، هه مان نهو زگماکه ی خوا خه لکی له سه ر سروشتانده، گوٓران نیه بوٓ دروستکراوی خوا، نا تهوه نایینی راسته، به لام زوربه ی خه لک نازانن، واته: نهو زگماکه ی خوا خه لکی له سه ر خوٓلقانده، له گه ل نهو نایینه ی خوا ناردوووه تی، شه ریعته و فیتٓهٓت، دوو پووی دراویکن، که واته: نهو زانیاریه ش که له ناخ و خوٓرسکی مروٓقدایه، به نسبهٓت خوا ناسییه وه، جوٓریکی دیکه یه.

دیسان نهو زانیاریه ی له رَیٓ فریشته کانه وه بوٓ مروٓف خوٓرپه و ئیلهام ده کریٓ.

ههروه ها نهوه ی که له رَیٓ خهونه وه بوٓ مروٓف وه دی دیٓ.

ههروه ها له هه ر ٓیگایه کی دیکه وه، گرنگ نهوه یه مروٓف نهو زانیاری ی و به رچا و پوونیی و دنئیاییه ی له باره ی خوا ی تاک و پاکه وه بوٓ په یدابنٓ، به لام بگوٓتریٓ: همهٓن ده بنٓ به س له فلان ٓیکه وه بنٓ، یان فلان که سه وه بنٓ، یان ٓیه کی تابهٓت و باریکه ٓیه ک، به دنئیایی نهوه راست نیه وه له وه دا به گشتیی پشتگیری قسه کانی (أبو حامد الغزالی)، ده که م په همه تی خوا ی لئ بنٓ، به زه یی خوا زور له وه فراوانتره که به باریکه ٓیه کدا نه بنٓ، خوا ناسیی و ئیمان وه ده ست نه یهٓت، به لام بیگومان راسته شه قامی شه ریعتهٓت، نهو راسته ٓیه یه که ده بنٓ هه مووی له و چوار چٓویه ده بنٓ، به لام له و چوار چٓویه ده، ئیمه پابه ند نه کراوین که به س به دوا ی کوٓمه ئیکی تابهٓت له زانیان بکه وین، که له باره ی ئیمان و عه قیده وه کوٓلیویانه ته وه، ههروه ک پابه ندرکراویش نین، که ته نیا به دوا ی کوٓمه ئیک له زانیان بکه وین، که له بواری ته زکیه ی نه فس دا پسوٓر بیان هه یه، یاخود به دوا ی کوٓمه ئیک له زانیان بکه وین، که ناوونیشان ئیکی تابهٓت یان هه یه، به لکو ئیمه پابه ند کراوین که به دوا ی شه ریعتهٓت بکه وین، به لام تیگه یشتی

هیچ کام له و کومه له زانایانه، بۆ ئیمه پابه ندکه ر نیه، تاکه تیکه یشتنیک که
 بۆ ئیمه پابه ندکه ر بن، له باره ی نایین و بهرنامه ی خواوه، چ ئیمانکه ی، چ
 شه ریه ته که ی بریتیه له: تیکه یشتنی پیغمبه ری خاتهم ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

پیناسه ی لهم دهرسه

لهم دهرسه له دوازده نایهت پیک دئی، نایهته کانسی: (۲۰ - ۳۱)، تهوه ری سه ره کیان، باسی هه لوئستی نه ریئینانه ی دهغه ل و دلنه خو شه کانه له بواری جهنگ و پوو به پروو بوونه وه داو، بهو بوئیه ش باسی هه لکه پراوان له تیسلام، به هو ی کهن و به پینانه وه له گه ل بوغزینه رانی کتیبی دابه زیناوی خوا (قوربان) هوه و، باسی سه ره نجامی شوومیان له کاتی سه ره مهرگ و گیانه لادا، کراوه و، جه ختکراوه ته وه له سه ره ته وه که خوا پراواداران هه ر تا قی ده کاته وه، تاکو تیکو شه ران و خوراگران له مهیدان دا دهر بکه ون و، له که سانی ترسنوک و دهغه ل جوئی بنه وه.

﴿ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَاِذَا اُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذِكْرٌ بِهَا الْقِسَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوْبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَى لَهُمْ ۗ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۗ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوا اَرْحَامَكُمْ ۗ ﴿٢٢﴾ اُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللهُ فَاَصْبَحُهمْ وَاَعَمَّ اَبْصَرَهُمْ ۗ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ اَنْ عَلَي قُلُوْبِ اَقْفَالِهَا ۗ ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ اَرْتَدُّوا عَلَيْ اَدْبُرِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدًى السَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَاَمَلَّ لَهُمْ ۗ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْاَمْرِ وَاللهُ يَعْلَمُ اَسْرَارَهُمْ ۗ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ بَضِرُوْتٌ وُّجُوْهُهُمْ وَاَدْبُرُهُمْ ۗ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اَتَّبَعُوْا مَا اَسْحَطَ اللهُ وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ۗ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَنْ يُفْجِرَ اللهُ اَضْعَفَتْهُمْ ۗ ﴿٢٩﴾ وَتَوَلَّوْا نَسَاۗءَ لَا اَرْزَقْتَهُمْ فَلَمَزْنَهُمْ بِسِيْنَتِهِمْ وَتَعَرَّفْنَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ۗ ﴿٣٠﴾ وَتَلَبَّوْاكُمْ حَتّٰى نَمَارَ الْمُجْرِمِيْنَ مِنْكُمْ وَالصَّٰدِقِيْنَ وَتَلَبَّوْا اَخْبَارَكُمْ ۗ ﴿٣١﴾ ۝

مانای دهقاو دهقی ئایه تہکان

|ههروهها ئهوانه‌ی پروایان هیناوه ده‌لین: خۆزگه سووره‌تیک دابه‌زیبایه
 (فه‌رمانی تیدا به‌هنگ کرابایه)، ئنجا کاتیک سووره‌تیک مه‌حکمه (و مانا
 پۆشن) دابه‌زیی و، باسی جه‌نگی تیدا کرا، ئه‌وانه‌ی دلّیان نه‌خۆشیی تیدایه،
 ده‌بانینی (له‌ ترس و جه‌ژمه‌تان) وه‌ک له‌ هۆش خۆ چوو له‌ بیمی مردن (به
 چاو ئه‌بله‌قیی) تهماشات ده‌که‌ن! ده‌جا سزای هه‌ره‌ سه‌خت بۆ ئه‌وان ^(٢٠)
 (ده‌بووایه) فه‌رمانه‌ریی و قسه‌یه‌کی په‌سند (بکه‌نه‌ پیشه)، ئنجا هه‌ر کات کار
 گه‌یشه‌ قایمه، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ خوادا راستیان کردبایه، بۆ وان باشتربوو ^(٢١) (ئه‌ی
 دلّنه‌خۆشینه!) ئایا نزیک نیه‌ که‌ پشتتان هه‌لکرد (و پرووتان له‌ ئیسلام وه‌رگیرا)
 تیکدان و خراپه‌کاریی بکه‌ن له‌ زه‌ویداو، په‌یوه‌ندییه‌کانی خزمایه‌تیتان بپچرن!
^(٢٢) ئا ئه‌وانه‌ که‌ساتیکن خوا نه‌فرینی لیکردوون (سه‌ره‌نجام) که‌پری کردوون و
 چاوه‌کانیشیانی کویر کردوون ^(٢٣) ئایا (ئه‌وانه) له‌ قورئانی پانامینن، یان دلّه‌کان
 (ی ئه‌وان) قفله‌کانی خۆیانیان له‌ سه‌رن؟ ^(٢٤) بیگومان ئه‌وانه‌ی دواي ئه‌وه‌ی ری
 راستیان بۆ ئاشکرا بووه، پاشه‌و پاش (به‌ره‌و دواوه‌یان) هه‌لگه‌راونه‌وه، شه‌یتان
 (ئه‌و په‌فتاره‌ی) بۆ جوانکردوون و رستی (هیموای خراپی) بۆ درێژ کردوون ^(٢٥)
 ئه‌ویش به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ به‌ وانه‌یان گوت که‌ ئه‌وه‌ی خوا دایه‌زاندوه، ده‌یاندزی
 (که‌یفیان پیتی نایه‌ت): له‌ هه‌ندیک کاردا به‌ قسه‌تان ده‌که‌ین، خواش (قسه‌و
 په‌فتار) په‌نه‌انکردنه‌که‌یان ده‌زانئ ^(٢٦) ئنجا ئایا (حالیان) چۆن ده‌بی کاتیک
 فریشه‌ته‌کان گیانیان ده‌کیشن؟ له‌ پروویان و له‌ پشته‌وه‌یان ده‌ده‌ن (زه‌بر له‌ هه‌موو
 جیانیان ده‌سه‌روینن) ^(٢٧) ئه‌وه‌ش له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ شوین ئه‌وه‌ که‌وتوون،
 که‌ خوای تووره‌ کردوه‌ و په‌زامه‌ندییه‌که‌ییان دزاوله، ئیدی ئه‌ویش کردوه‌ (باشه)
 کانی هه‌لوه‌شان دوونه‌وه ^(٢٨) به‌لکو ئایا ئه‌وانه‌ی دلّیان نه‌خۆشیی تیدایه، پتیان

وايه که هرگيز (خوا) کينه کانيان ناشکرا ناکات (ناخاته گوړې!) ﴿١١﴾ (نه) که هر کينه و بوغزی د هروونیان ده خهینه پروو) به لکو نه گهر مهانوهی ته و انت پیشان ده دین و، به نیشانه (و قیافه) یان ده یانناسی و، به دنئیایی به تاوازی شیوازی قسه شه ده یانناسی و، خواش کرده وه کانتان (هی هه موو لایه کتان) ده زانتي ﴿١٢﴾ مسوگه ریش تاقیتان ده که یینه وه، تاکو تیکو شه ران له نیوتانداو، خوړاگران بزاین و، هه ووال (و هه توپست) هکانیشتان تاقی بکه یینه وه ﴿١٣﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(سُورَةُ الْمُحْكَمَةِ): واته: سووره تیکی مانا روښن، (المُحْكَمُ: مَا لَا يَعْزُضُ فِيهِ شَيْءٌ مِنْ حَيْثُ اللَّفْظِ، وَلَا مِنْ حَيْثُ الْمَعْنَى)، (مُحْكَمٌ): هر قسه یه که هیچ شوبه و هم و مزیکي نایه ته سه ری، نه له پرووی بیژه که یه وه، نه له پرووی و اتا که یه وه، مانا روښن. (الْمَعْنَى عَلَيْهِ): (عَشِي عَلَى فُلَانٍ: إِذَا نَابَهُ مَا عَشِيَ قَهْمَةً)، (عَشِيَ عَلَى فُلَانٍ): نه گهر حاله تیکی به سه ردا هات، که عه قلی داپوښن، واته: بِنِ هَوْشِ بِنِ، یان حالیکي به سه ردا بِنِ، نه وهی بوئی ده گو ترې، چاک لینی تی نه کات، ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَعْنِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، بابایه کیش که عه قلی ده پوښری و سه راسیمه ده بِنِ، چاوی ته بله ق ده بِنِ، بویه شه خوا فهرموویه تی: به چاوی ته بله وه ته ماشات ده که ن.

(فَأُولَى لَهُمْ): نه مه دوو و اتای هه ن:

أ- (أولى: أي أُلْفَعُ وَأَقْرَبُ لَهُمْ)، به سوودترو نیزیکتره بو ته وان.

ب- ﴿فَأُولَى لَهُمْ﴾: له وه یله وه هاتوه، واته: سزای سه ختر بو ته وان، وه ک له شوینی دیکه دا، خوا ﴿ذَلِكَ لَكَ فَأُولَى﴾ ﴿ذَلِكَ لَكَ فَأُولَى﴾ ﴿ذَلِكَ لَكَ فَأُولَى﴾ ﴿ذَلِكَ لَكَ فَأُولَى﴾، که بیگومان نه وه هه رده شه یه.

(فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ): (عَزَمَ الْأَمْرُ، يَعْزِمُ: إِذَا جَدَّ الْجِدُّ)، كە كار گە يىشتە قايىمە و بە كرده وە شتىك هاتە پىش، (العَزْمُ وَالْعَزِيمَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمْصَاءِ الْأَمْرِ)، (عَزَمَ وَعَزِيمَةٌ: چەسپاندىنى دلە لەسەر جىيە جىيكردىنى كارىك.

(عَسَيْتَرُ): (عَسَى: طَمَعٌ وَتَرَجُّ)، (عَسَى): بۇ ئومىدەوار بوون و، بە هيوا بوون بە كاردى.

(سَوَّلَ لَهُمْ): بۇى جوان كرددون، بۇى رازاندوونەو، (التَّسْوِيلُ: التَّزْيِينُ، تَزْيِينٌ النَّفْسِ لِمَا تَخْرُصُ عَلَيْهِ،) هەندىكىش: ﴿سَوَّلَ لَهُمْ﴾ يان بە: (سَهَّلَ لَهُمْ) مانا كرده، واتە: بۇى ئاسان و سانا كرددون، كە برىتيە: لەوہى نەفەس شتىكى زۆر ھەز لى بى، لە پىش چاوى جوان دەبى و رازاوە دەبى، با خراپىش بى.

(وَأَمَّنَّ لَهُمْ): (الإِسْلَاءُ: الإِمْدَادُ)، ﴿وَأَمَّنَّ لَهُمْ﴾ رىستى بۇ درىز كرددون، يان ھاو كارى كرددون، (المُدَّةُ الطَّوِيلَةُ: مَلَاوَةٌ مِنَ الدَّهْرِ)، ماوہەكى درىز پىنى دەگوترى: (مَلَاوَةٌ مِنَ الدَّهْرِ)، لەبەر ئەوہى ماوہەكى درىز بۇتەوہ.

(أَضَعَنَّهُمْ): (جَمَعَ ضَعْنٌ وَضَعَنَ: الحِقْدُ الشَّدِيدُ)، (أَضَعَانُ: كَوَى ضَعْنًا)، يان (ضَعْنًا)ەو، ھەردووكيان بە ماناى بوغزو كىنەيەكى توند كە لە دلدا جىگىر دەبى.

(بِسِمَائِهِمْ): (السِّمِيَاءُ وَالسِّمَاءُ: العَلَامَةُ)، (سِمْيَاءُ وَسِمْيَاءُ)، ھەردووكيان بە ماناى نىشانە دىن، واتە: تۇ بە نىشانە كانيان دەيانناسى.

(لَحْنٍ الْقَوْلِ): ئاوازو شىوازى قسە، (اللَّحْنُ: صَرَفُ الْكَلِمِ عَنْ سَنَنِهِ الْجَارِي)، (لَحْنٌ): برىتيە لەوہى قسە لە راستە رىتى خۇى لا بدرى، (أَلْحَنَ بِحُجَّتِهِ: أَلْسَنَ وَأَفْضَحَ)، پىغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتىكىدا دەفەر موى^(۱): دوو كەستان دىن بۇ لاي

(۱) أَنَّ أُمَّهَا أُمُّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَتْهَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ سَمِعَ حُصُومَةَ بِنَابِ حَجْرَتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْعَضْمُ، فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أْبْلَغَ مِنْ بَعْضٍ، فَأَغْسِبُ أَنَّهُ صَدَقَ، فَأَفْضِي لَهُ بِذَلِكَ، فَمَنْ فَضَيْتَ لَهُ بِحَقِّي مُسْلِمًا، فَإِنَّهَا هِيَ فَطْعَةٌ مِنَ الثَّارِ، فَلْيَأْخُذْهَا أَوْ فَلْيَرْكُفْهَا» (اخرجه

من، یه کیکتان په ننگه به لکه که ی باشترو چاکتر بخاته روو، واته: پوښتر قسه بکات و، زمان پاراوترو په وانبیزتر بئ، با هه قیشی نه بئ، هه قی پئ ددهم، با بزائئ که نهو هه قه ی پئی ددهم له بهر نه وهی به پوآلت واده زانم له سه ر هه قه، له واقعدا نایته هه قی، به لکو پارچه یه که له ناگر بؤی ده پرم.

(وَتَبَلَّوْا اَنْجَارًا): (بَلَاةٌ: جَزْبُهُ وَاخْتَبَرَةٌ)، (بَلَاةٌ) واته: تاقیکرده وه، جه پرباندی، ﴿وَتَبَلَّوْا اَنْجَارًا﴾، واته: هه واه کانتان تاقیده که ینه وهو، ده جه پربینن.

مانای گنشتی نایه تهمکان

دوای نه وهی له نایه تهمکانی پتسوودا، خوا ﷺ پتکه وه به ره ننگار بوونه وهی نه هلی نیمان و نه هلی کوفرو، سه ره نجامی باش و پر خترو به ره که تی نه هلی نیمان و، سه ره نجامی پر شه زه زاری و پیسوایی و مهینه تباری دنیاو دواړوژی نه هلی کوفری کرد، هه روه ها دوای نه وهی خوا ﷺ باسی پاداشتی پروادارانی کرد، نهو به هه شته ی ده یچنئ و، باسی سزای سه ختی بی پروایانی کرد.

دوایی باسی هه لویتستی دلنه خو شه کانی کرد، که له کوړو مه جلیسی پیغه مبه ردا ﷺ به پوآلت باش گوئ ده گرن، به لام دوابی، یان به توانج و پلارو کالته پتکردنه وه، یا خود هه ر به راستی ده لئین: پتس تیتستا چی گوت؟

پاشان خوا ﷺ هوشداری دا به هه موو لایه ک، که روژی دوایی نیزیکه، به نایه تی قو ناغی ناخیر زه مان، چاوه پئی چی ده که ن! جگه له وهی کت و پر بؤیان بئ، چونکه هه ندئ له نیشانه کانی ده رکه وتوون؟!

دواییش فه رمانی به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ کرد، که زانیاری خو ی زیاترو قوولتر بکات، ده رباره ی به ته نیا په رستراویتی خوا، یا خود به رده وام بئ له سه ر

ئەو زانیارییە قوول و فراوانەى خووی، لە پشت ئەویشەووە فەرمانی بە ئۆممەتی پێغەمبەر ﷺ کرد، کە لە بارەى خوا بە یەكگرتن و تەنیا خوا پەرستییەو، زانیاریی خوایان زۆر بکەن و، فەرمانی بە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ کرد، داواى لیبوردن بکات بۆ گوناھەکانى خووی، کە بە نەسبەت ئەووە هەلەو کەم و کوپیین، هەرۆهەا بۆ گوناھى برۆاداران، لە پیاوان و ئافرەتان، داواى لیبوردن لە خوا بکات.

داواى ئەو، خوا ﷻ باسى هەلۆتستی کەسانىکی دەغەل و دڵنەخۆش دەکات، کە چۆن لە حالیکدا برۆاداران خوا خۆیانەو بە تامەزۆرییەو، چاوەڕێن سوورەتییکی تازە دابەزێ، یان چەند ئایەتیک دابەزن و، باسى ئەرکیکی دیکەى شەرعیان تێدایى، بە تايەت بەرەنگاریبۆنەووە لەگەل ئەهلى کوفرداو جەنگ و قیاداكارى، کە چى ئەوان کاتیک سوورەتییکی وا دادەبەزێ، چاویان ئەبلەق دەبن لە ترس و بیم! خواش ﷻ ڕوویان تێدەکات و بە پرسیارکردنەو دەفەرموێ: ئەگەر تێو پشتی تێکەن و پشت هەلبکەن، سەرەنجام خراپەکارى دەکەن لە زەویداو، پەيوەندیە خزمایەتییەکان دەپچرتن.

پاشان باسى هەلۆتستی نەرتییان لە بەرانبەر قورئاندا دەکات کە: بۆچی لێى ورد نابنەو، یاخود دلێان قفلێ لى دراو!

دواى باسى ئەو، کە چۆن کەین و بەنیان هەیه، لەگەل ئەهلى کوفردا، پاشان ئەوانە سەرەنجامیان چۆن دەبێ لە کاتیکدا فریشتەکان گیانیان دەکیشن، باسى هەموو ئەو مەسەلانە لەم دوازدە ئایەتە موبارکەدا هەیه.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ﴾، ئەوانەى برۆیان هیناوە دەلێن: خۆزگە سوورەتیک دابەزییایە، ﴿لَوْلَا﴾، لە ئەصدا بە مانای (هلا)یەو، بۆ هاندانە، واتە: دەبوایە، بەلام بیکومان برۆاداران شت بۆ خوا پێشنیار ناکەن، بلێن: دەبوایە وابێ و، دەبوایە و نەبێ، کەواتە: لێرەدا ﴿لَوْلَا﴾، مانای تەمەنناو خۆزگە خواستنى خراوەتە تێو، واتە: ئاوات

و خۆزگه ده خوازن، به تاهه زروویه وه ده لێن: خۆزگه سووره تیک دابه زیبایه، ئنجا نهو سووره ته که دابه زیبایه چۆن بوویه؟ له دێری دوایدا ده ریده خات که سووره تیکی مانا رۆشن بێ و، باسی جهنگ و جیهادو پروویه پروویونه وه فیداکاریی تیدابێ، ئنجا له بهر نه وهی له رستهی دوایدا، نهو وه سف و پێناسه یهیه نهو سووره ته هاتوه، له رستهی یه کهم دا، خوای کارزان و قسه زان به پێویستی نه زانیوه نهو وه سف و پێناسه یه بفرموئ، بهس ده فرموئ: نهوانه ی بروادارن، گو تیان: خۆزگه سووره تیک دابه زیبایه.

﴿فَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ تُحْكَمُ وَذُكِرَ فِيهَا الْقَسَالُ﴾، ئنجا هه ر کاتیک سووره تیکی مو حکم، واته: رۆشن و پته وه له رووی بیژو واتاوه، که هه چ درزو که لێنی تیدا نه بێ، یا خود لێنیه ک له مانا و بیژه که یدا نه بێ، دابه زینرا ﴿وَذُكِرَ فِيهَا الْقَسَالُ﴾، باسی جهنگیشی تیدا کرا.

ئه گه ر سووره تیکی تاوا دابه زێ، ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾، نهوانه ده بینی که دل یان نه خو شیی تیدایه، ئه م ته عبیره خوای په نهانزان بو مونا فیه کانی به کارهیناوه، وشه ی (المناقون) هاتوه له قورئاندا، ئه م وشه یه ش هاتوه، وا پێده چن مونا فیه کان نهوانه بن، به تهواوی نیفاق له دل و ده روویاندا چنگیر بووه، سه رتا پای بوونیانی داگرتوه، به لأم نهوانه ی دیکه، نه که یونه نهو راده یه، چونکه خوا ﴿لَهُ﴾ له یه ک سیاقدا باسی هه ردووکیان ده کات، بو وینه له سووره تی (الأنفال) دا، ده فرموئ: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ عَرَّ هَوْلًا وَبُهِمُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (١١)، واته: کاتیک که مونا فیه کان و نهوانه ی دل یان نه خو شیی تیدایه، ده لێن: نهوانه ئایینه که یان هه لیه که له تاندون، هه ر که سیش پشت به خوا به ستی، به دلنایی خوا زالی کارزانه.

کهواته: نهوانه دوو جوژه که سی موخه نهت و ده غه لن، به لأم لیک جیان ئنجا لێردها خوا ﴿لَهُ﴾ باسی نهوانه یان ده کات که دل و ده روویان نه خو شیی

نیفاقی چۆتەتئ، بەلام مەرج نیە سەر تا پای بوونی داگرتب، وەک چۆن کەسئ تووشی نەخۆشیەک دەبئ، بەلام جارئ تەشەنەئ نەکردو، کە هەموو بوونی داگرتب، دەگونجئ ئاسانتر چارەسەر بکری، ئەوانەیان کە دلایان نەخۆشی تێدا، دەیانینی: ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، تەماشات دەکەن، سەر نەجت دەدەن، وەک تەماشاکردنی کەسێک بە هۆی مردنەوه، بئهووشی بەسەردا هاتب، واتە: کەوتۆتە حالی خۆی و لە گیانە لا دایە، چاوەکانی ئەبلەق بوون، بە چاوی ئەبلەق و سەراسیمەیی تەماشات دەکەن، هێندە دەترسین، لەبەر ئەوهی خۆیان بە مسوڵمان لە قەلەم دەدەن و، مسوڵمانانیش مولزەم کراون لەم سوورەتەدا کە جەنگ و فیداکاری بکەن، ئەوان لە ترسان چاویان ئەبلەق بوون، بە سەراسیمەیی تەماشات دەکەن، ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهْمُ هَرَّةٍ سَخِطَ بَوْلُ تِئَانٍ﴾، دەبوایە پیشەئ ئەوان فەرمانبەری و قەسەئ پەسند بئ، ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأُمُورُ﴾، ننجاکاتیک کارەکە دەچەسپئ، کار دەگاتە قایمە، واتە: (إِذَا جَدَّ الْجَدُّ)، کاتیک ئەو نەرکەئ خوا ﷻ دەهوی بە بروادارانئ بسپترئ، دەچەسپئ و بریاری لەسەر دەدرئ، ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ حَيْرًا لَّهُمْ﴾، ئەگەر لەگەڵ خوادا راستیان کردبایە، بۆ ئەوان باشتەر بوو، لەگەڵ خوادا راستیان کردبایە، کە دەلین: تێمە بروادارین و دەلین: تێمە خۆئ پەرۆردگارمان لە خۆمان و، لە هەرچی هەمانە خۆشتەر دەوتئ، دواي خواش ﷻ پێغەمبەری خوا ﷻ هێندە هێندە خۆشمان دەوتئ! ئەگەر لەو قسانەدا لەگەڵ خوادا راستیان کردبایە، بۆ ئەوان باشتەر بوو.

﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئایا نیزیکەو لەوانەیه، کە تێوه پشت بکەنە ئیسلام! ﴿أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾، کە خرابەکاری بکەن لە زەویدا، تێکدان بکەن، ﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾، پەيوەندیە خزمایەتیەکانیشتان بچڕتین!

واتایەکی دیکەئ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئایا نیزیکە ئەگەر تێوه کارتازان پئ سپتردا، بوونە حوکمران و کاربەدەست بەهۆئ ئەو حوکمرانی و کاربەدەستیەوه،

خراپه و تیکدان بکهن له زه ویداو په یوه نډیبه خزمایه ټیبه کانتانیشن پېچرین،
﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾، نا نه وانه که سانیکن، خوا ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ نه فرینی لیکردوون، واته:
دووری خستوونه توه له په حمه تی خوئی، ﴿فَأَصْمَعُمْ وَأَعَمَّ أَبْصَرَهُمْ﴾، تنجا
که پری کردوون و چاوه کانیشیانی کوئر کردوون.

یانی: خوا ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ له به زه یی خوئی دووری خستوونه، به هوئی نه و
کرده وانه یانه وه، واته: خوئی پشت له نیسلام ده کهن و، خواش له به زه یی
خوئی دووری خستوونه وه، واته: نه فرینه که ی خوا، کاردانه وه و دهرهاویشته ی
دوور که وتنه وه ی خوئی و پشترکرنه نیسلامی خوئیانه، ههروه ها دهرهاویشته ی
تیکدانی نه وانه له زه ویداو، پچرانندی په یوه نډیبه خزمایه ټیبه کانیانه، بویه خوا
﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ نه فرینی لیکردوون، تنجا له نه نجامی نه فرین لیکراندا: ﴿فَأَصْمَعُمْ وَأَعَمَّ
أَبْصَرَهُمْ﴾، که پری کردوون و، چاوه کانیشیانی کوئر کردوون، واته: ههسته وه ره کانی
وا لیکردوون کار نه کهن و، گوئیان هه ق نه بیستی و، چاویان هه ق نه بینتی و،
عه قل و دئیان هه ق نه فامتی.

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ أَمْ عَلَّ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾، ټایا له قورناتیوه پانامینن؟
یا خود دلانیک قفله کانی خوئیانیان لیدراون، ﴿قُلُوبٍ﴾، به نه زانراو (نکره)
هاتوه، واته: دلانیک پیسی پشت له خوا، قفله کانی خوئیانیان لیدراون، نه و
قوفلانه ی شایسته ی نه وانن، لیبان دراون، بویه له قورنات تی ناگه، ټایا له
قورنات پانامینن؟ یان لیبی راده میتنن، به لأم دله کانی نه وان دلانیکن، قوفلیان
لیدراون و، له به رانه هر هیدایه ت و قهرمایشتی خوا، گاله دراون و داخراون؟!.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ﴾، به دنئیایی نه وانه ی له سه ر پاشوئیان
هه لکه پراونه وه، پاشه و پاش هه لکه پراونه وه، (ادبار، کوی (دبر) ه، یانی: پاشه وه ی
مرؤف، پستی، واته: پاشه و پاش هه لکه پراونه وه، ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾،
دوای نه وه ی ریتمایان بو روشن بوته وه، ریی راستیان بو روشن بوته وه، نه وانه
چونن؟ ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّاهُمْ وَأَمَّا لَهُمْ﴾، نه وانه شه ی تان بوئی جوان کردوون،

پستی هیوای ناره‌وای بؤ درِیژ کردوون، نه‌و هیواو تاواتانه‌ی ناشه‌رعین، شه‌یتان
پستی هیوای بؤ درِیژ کردوون و، خراپه‌شی بؤ زیاد کردوون.

تنجا له نه‌نجامی جییدا، شه‌یتان تاوا زه‌فه‌ری پی بردوون؟ ﴿ذَلِكْ يَأْتِيهِمْ
قَالُوا﴾، نه‌وه‌ش به‌هوی نه‌وه‌وه که‌گوتیان: ﴿لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾،
به‌وانه‌ی نه‌وه‌یان ده‌دزی که‌خوا دایه‌زاندوه، رقیان له‌وه هه‌لده‌ستی که
خوا دایه‌زاندوه، که‌قورخانه، پتیان گوتن: ﴿سُنْطِئُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾،
تیمه له مه‌ودوا له هه‌ندی له کاروباردا فه‌رمانه‌ریتان ده‌که‌ین، گوتیایه‌لیبتان
ده‌که‌ین. ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾، خواش قسه په‌نهانکردنی نه‌وان و، په‌فتار
په‌نهانکردنی نه‌وان ده‌زانی، هه‌لّه‌ته‌ته‌مه خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿أَسْرَاهُمْ﴾، واته:
خوا په‌نهانه‌کانیان ده‌زانی.

﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَذْبُرُهُمْ﴾، واته: حالیان چوون
ده‌بی کاتیک فریشته‌کان گیانیاں ده‌کیشن و، له‌دهم و چاویان و له‌پشته‌وه‌شیان
ده‌دهن؟ ده‌سگونجی مه‌به‌ست نه‌وه بی که له هه‌موو جه‌سته‌یان ده‌سره‌ویتن،
زه‌بریان تی ده‌سره‌ویتن، له هه‌موو لایانیاں ده‌دهن.

ته‌گه‌ر مه‌به‌ستیش روویان و پشته‌وه‌یان بی، یالی: له‌دهم و چاویان ده‌دهن،
چونکه به‌ره‌و کوفرو نیفاق رویشتون و، له‌پشته‌وه‌یان ده‌دهن، چونکه پشتیان
له‌نیسلام و هیدایه‌تی خوا کردوه.

﴿ذَلِكْ يَأْتِيهِمْ أَنْعَمُوا مَا أَسْحَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾، نه‌وه‌ش به‌هوی
نه‌وه‌وه که‌شوین نه‌وه که‌وتوون، خوی تووره کردوه، په‌زنامه‌ندی خواشیان
دزاوه، واته: په‌زنامه‌ندی خویان رق لی بۆته‌وه‌وه که‌یقیان پی نه‌هاتوه، ﴿فَأَحْبَطَ
أَعْمَلَهُمْ﴾، خواش ﷻ کرده‌وه‌کانی هه‌لوه‌شان‌دوونه‌وه‌وه، پووچه‌ل کردوونه‌وه،
واته: کرده‌وه باشه‌کانی که نه‌نجامیان داون، له‌به‌ر نه‌وه‌ی تیمانیاں تیدا نه‌،
وه‌ک شیریی بی هه‌ویتن، چوون ده‌ترشی و هه‌لده‌بزرگی، خوا کرده‌وه‌کانی
هه‌لوه‌شان‌دوونه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ویتن و جه‌وه‌ری تیمانیاں تیدا نه‌.

﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْعَابَهُمْ ﴾، آیا نهوانه دلیان نه خوشی تیدایه، پتیان وایه خوا کینه و بوغزه کانیان ناشکرا ناکات و ده رنهایتن؟ آیا پتیان وایه هیچکس نایاناسن و تیان ناکات؟ آیا پتیان وایه ده گونجی ههروا دیزه به ده رخنه بکن، لهو هه موو کینه و بوغزه ی له دلیاندا ههیه، به رانبه ر به مسولمانان؟ واته: نه گه ر وا بیر بکنه وه، به هه له داچوون، پرسیار کردنه که پرسیار کردنی نکو و لیلینکه رانه یه.

﴿ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَخَذْتُمْ أَهْلَهُمْ ﴾، نه ک هه ر کینه و بوغزو رقی تیو دلیان ده رده خهین و ده یخینه گوژی، بو ته وه ی مسولمانان بیاناسن، تا کو سه ره نجام له خرابه کاریان پاریزراو بن، به لکو نه گه ر ویستامان نه وانمان پتسانی تو دده دات، ﴿ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِمَتِهِمْ ﴾، تو ش به نیشانه و قیافه ی خو یان ده تناسین، ﴿ وَلَعَرَفْتَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ﴾، به دنلیابیه وه نه گه ر پتشانیشت نه دین، به هو ی ناوازو شتوازی قسه کردنیانه وه، ده یانناسی، ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴾، خوا ش کرده وه کانتان ده زانن، هی هه موو لایه کتان به چاک و خرابه وه.

له کو تاییدا خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿ وَاتَّبِعُوا كُفْرَهُمْ ﴾، به دنلیابی و به جه ختکردنه وه تاقیتان ده که ینه وه، ﴿ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَتَبْلُوا أَعْبَارَكُمْ ﴾، تا کو تیکوشه ران له تیوه و خو رانگرتان بزاینن، ﴿ وَتَبْلُوا أَعْبَارَكُمْ ﴾، هه رده ها هه و آل و ده نگ و باسه کانتان تاقی بکه ینه وه، واته: نه وه هه و آلانه ی ده یانده ن و ده لین: تیمه تیمان به خوا و به تیسلام هه یه، تنجا چ راست بکن، وه ک نه هلی تیمان، چ درؤ بکن، وه ک نه هلی نیفاق، خوا ﷻ نه وه هه و آلانه ی ده یانده ن، تاقیان ده کاته وه، کام هه و آلّه راسته و کام هه و آل راست نیه؟

یا خود: ﴿ وَتَبْلُوا أَعْبَارَكُمْ ﴾، هه و آل و ده نگ و باسی تیوه روون ده که ینه وه، وه ک له سوورپتی (یونس) دا ده فه رموی: ﴿ تَبْلُوا كُلَّ نَفْسٍ مِمَّا سَلَفَتْ ﴾، نه مرؤ هه ر که سیک چی پیشخستوه، بو ی ده رده که وی و روون ده بیته وه، چونکه شت که

تاقی ده‌کریته‌وه، روون ده‌بیته‌وه، نه‌گه‌رنا (بلاء و بَلُو)، به‌مانای تاقیی‌کردنه‌وه دی، به‌لام له‌نه‌نجامی تاقیی‌کردنه‌وه‌دا، شت‌ده‌رده‌که‌وئی.

که‌واته: ﴿وَبَلِّغُوا أَنْبَارَكُمْ﴾، واته: هه‌واله‌کانتان‌پاده‌گه‌یه‌نین‌چیتان‌کردوه‌و چۆنتان‌کردوه؟ به‌لام‌من‌ئه‌و‌واتایه‌شم‌لیگرت، که‌ده‌گونجی‌مه‌به‌ست‌پی‌ئه‌و‌قسه‌و‌هه‌لو‌یستانه‌ی‌ئه‌وان‌بی، که‌وه‌ک‌هه‌والیک‌له‌خۆ‌پانیان‌ده‌رده‌خه‌ن، خوا ﴿لَا﴾ له‌نه‌نجامی‌هه‌لو‌یسته‌کانیاندا، هه‌واله‌کانیشیان‌ده‌جه‌پ‌یتنی‌و، ده‌ریده‌خات، داخۆ‌هه‌والی‌کامیان‌که‌له‌باره‌ی‌خۆ‌یه‌وه‌ده‌یدات، راسته‌و، کامیشیان‌هه‌واله‌که‌ی‌راست‌نیه‌و‌درۆیه‌؟

مهسه له گرنه گان

مهسه له ی په که م:

برواداران خوازیاری دابه زینی سووره ټیکن، که باسی جهنگ و جیهادی تیدا بکړی، که چی کاتیک سووره ټیکی مانا روشن له و باره وه داده به زی، دلنه خو شان له ترس و حه ژمه تان چاویان نه بله ق ده بن، له حال ټیکدا فه زمانه بری و، قسه ی په سندو، له کاتی کار گه یشتنه قایمه شدا، راستگردن له گه ل خوادا، بو وان با شتر بوو، نیزیکشه نه و جوړه که سانه له کاتی پشت هه لکردندا (یان کار به ده ست بووندا)، مل بدنه خراپه کاری و پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی، که بیگومان نه وانه نه فرین لیکراوی خواو، که پرو کویر کراو ده بن، ټنجا ټایا نه وانه له قورټانی رانامینن، یاخود دلیان قفل دراوه و گاله دراوه؟

خو ﴿وَقَوْلِ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ ۚ إِذَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ تُعْجَمَةٌ وَّذَكَرَ فِيهَا الْقَسْطُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْعَشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ ﴿٢١﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ إِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢٢﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْعَامَكُمْ ﴿٢٣﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٤﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاتِ أَمْ عَلَّ قُلُوبٍ أَفْقَالُهَا ﴿٢٥﴾﴾

شیکردنه وې، هم، ټایه تانه، له پازده برکه دا:

١- ﴿وَقَوْلِ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ﴾، واته: نه وانه ی بروایان هیناوه، ده ټین: خوژکه سووره ټیک دابه زیبايه، (لولا للتحضيض، وهنأ بمعنی التمني)، هه رچه نده (لولا)

له بنہرت دا بؤ هاندانه، به لآم لیرده دا به مانای خۆزگه خواستنه، که ده فہ رموی: ﴿لَوْلَا
 تَرَلَّتْ سُوْرَةٌ﴾، واتہ: ده بووايه، یان خۆزگه سوورہ تیک دابه زیبایه، سہرہ تا سوورہ تہ کہه
 باس نہ کراوه چۆن بئ، به لآم دوابی خوا ﴿تَلَّ﴾ باسی کردوه، (حَدِثَ وَصَفَ السُّوْرَةَ فِي قَوْلِهِمْ
 لِدَلَالَةِ مَا بَعْدَهُ عَلَيْهِ)، بۆیه له باسی ئەواندا کہ خۆزگه یان خواستوهو سوورہ تیک دابه زئ،
 وه سفه که ی قرتیندراوه، چونکه رسته ی دوابی ده یگه یئ.

۲- ﴿فَإِنَّا أَنْزَلْنَا سُوْرَةَ مُعْتَمَكَةً وَذَكَّرْنَا فِيهَا الْقَسَالَ﴾، هەر کاتیک سوورہ تیکی موحه کم،
 واتہ: مانای نایه تکانی رۆشن بئ و، هیچ مانای دیکه هه لئه گری، تهم و مژ نه به سەر
 بیژه کانیه وه هب، نه به سەر واتا کانیه وهو، رۆشن و مه حکم و قایم، باسی جه نکیشی
 تیدا بکری، کاتیک سوورہ تیکی وا دابه زئ:

۳- ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ﴾، ئەوانه ی دلیان نه خۆشیی تیدایه، ده یانینی،
 دلیان نه خۆشیی تیدایه، واتہ: کوفر له دلی خۆیاندایه پنهان ده کهن، خوا ﴿لَوْلَا﴾ لیرده دا
 کوفری وهک نه خۆشیی داناهو، که له دل و دهروونی مروف ده دات، بۆیه خوا ﴿لَوْلَا﴾
 بهم تهعبیره ناساندوونی و نه یفه رمووہ: (رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ، رَأَيْتَ الَّذِينَ تَأْفِقُوا)، بۆیه ش
 وایفه رمووہ، چونکه دیاره ئەو نه خۆشیی کوفرو نیفاقه، ته و او له دل یاندا نه چه سپاوه،
 که سهرتا پای بوونیان دابگری، به لکو له دلی داوون و دلی نه خۆش کردوون، یان له بهر
 ئەوه ی لهو سهرتا یه وه، چونکه ئەوانه له گه ل ئەهلی ئیماندا تیکه ل بوون، خۆیان وا
 پیشان داوه، که مسولمانن و مسولمانان که متر ناسیوانن و، ده رکیان کردوون، بۆیه بهو
 تهعبیره هئیناوتیه، به لآم دواتر له سالانی دواتر دا حاله تی نیفاق زیاتر بوو و، ناشکرا
 بوو، بۆیه خویا په رهو ردگار لهو باره وه سوورہ تیکی دابه زاند به ناوی: (المنافقون).

۴- ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَفَرًا مَعَشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمُؤْتِ﴾، ته ماشات ده کهن وهک ته ماشا کردنی
 که سیک، به هوی مردنه وه بئ هۆشیی به سهر دا هاتوه،

﴿الْمَعَشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمُؤْتِ﴾، (المُحْتَضِرِ الَّذِي يُغَشَى عَلَيْهِ، عَلَى قَهْمِهِ)، ئەو
 که سه ی له گیانه لادایه و بئ هۆشیی به سهر عه قل و هۆشیدا هاتوه.

یاخود: ﴿نَفَرْنَا لَمْعَشِيٍّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، (یعنی: بِنظَرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمُتَحِيرِ بِخَيْثُ يَتَّجِعُ إِلَى صَوْبِ وَاحِدٍ)، وہک بابایہ کی سہراسیمہ کہ چاو تہنیا لہ سہر یہک شوین چہر دادہ گری، تاوا تہ ماشا تہ دکہن.

ہہ لہ تہ لیرہ دا خوا ﴿﴾ دہ فہ رموی: ﴿فَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ مِّنْكَ وَذَكَرَ فِيهَا أَلْقَالَ﴾، ہہر کاتیک سوورہ تیکی مانا رُوشن دابہ زی و باسی جہنگی تیدا کرا، واتہ، سوورہ تہ کہ تہنیا باسی جہنگ و جیہادیش نیہ، بہ لکو لہ تئو مہ بہ سہ تہ کاندہ کہ تیددا ہاتوون، باسی جہنگ و جیہادیش ہاتوہ، تہ وانہ بہو جوہرہ تہ ماشا تہ دکہن، دیارہ لہ ترس و حہز مہ تان، چونکہ تہ وانہ دہ زانن کہ خو بان بہ مسولمان لہ قہ لہ م داوہو، دہ شرانن تہو سوورہ تہ ی باسی جہنگ و جیہادو فیداکاریی دہ کات، مسولمانانی پیوہ پابہند دہ کریں، تہ وانیش تازہ لہ تئو مسولماناندا خو بان گرفتار دہ کہن، بہ تہو تہر کہوہ، دہ شتر سین لہ تہ نجامدانی تہو تہر کہ، بویہ چاویان تہ بلہ ق دہ بن لہ ترسان، وہک بابایہ ک لہ کاتی گیانہ لادا بن، چون چاوی تہ بلہ ق دہ بن، چاو ناتروو کیننی، تہ وانیش بہو شیوہ یان لی دی، بویہ خوا ﴿﴾ دہ فہ رموی:

(۵) - ﴿فَأُولَىٰ لَّهُمْ﴾، (تہ مہ ہہرہ شہیہ)، سزای ہہرہ سہخت بو وان، ہہ ندیک گوتوویانہ: تہ مہ ریژگہی ہہ لہ بژاردن (صیغۃ التفضیل) ہ، لہ (ویل)، کہ بہ مانای (سزا) یہ، واتہ: سزای سہختر بو تہ وان، یاخود: (أُولَىٰ لَهُمْ: قَارَنَهُمْ وَقَرَّبَ مِنْهُمْ مَا يَكْرَهُونَ)، واتہ: لہ گہ لیان بن و لییان نزدیک بن، تہوہی تہ وان پینان ناخوشوہ کہ فیفیان پیی نایہ ت، کہ بریتہ لہ سزا.

(۶) - ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾، فہرمانبہریہک و قسہیہکی پہسند، ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾، لہ رووی ریژمانیہوہ بہ نیہاد (مبتدا) دادہ نری، تہدی گوزارہ (خبر) کہی چیہ؟ قرتبندراوہ، واتہ: (طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ خَيْرٌ لَهُمْ)، فہرمانبہریہک و قسہیہکی پہسند، باشر بوو بو تہ وان.

ده‌شگونجن: ﴿طَاعَةَ وَقَوْلَ مَعْرُوفٍ﴾، گوزاره (خبر) بی، نیهاد (مبتدا) ه‌ک‌ه‌ی
قرتیندرا بی، یانی: (الْأَمْرُ: طَاعَةَ وَقَوْلَ مَعْرُوفٍ)، وات‌ه: کاری راست، فه‌رمان‌به‌ری
و قسه‌ی په‌سندو باشه، نه‌گه‌ر ویستبایان به‌ مسولمانی ره‌شیدو عاقل له‌ قه‌له‌م
بدرین، ده‌بوو ل‌اوا بکه‌ن.

۷- ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، هه‌ر کاتیک کار گه‌یشته‌ قائمه، ﴿عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، یانی: (إِذَا جَدَّ
الجدُّ)، کار گه‌یشته‌ شوینی خوئی و، هاته‌ سه‌ر جتیه‌جی‌کردن و بریاری له‌سه‌ردرا.

(إِذَا) زه‌رفیکه‌ بو‌ داهاتوو، ﴿الْأَمْرُ﴾، (أل) ه‌ک‌ه‌ی بو‌ ناساندنه، وات‌ه: کاری
جه‌نگ گه‌یشته‌ قائمه، یاخود (أل) ه‌ک‌ه‌ی قه‌ره‌بووی پال و‌ه‌لادراوه (تعویض عن
المضاف إليه)، ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، (آی: إِذَا عَزَمَ أَمْرُهُمْ)، هه‌ر کات کاره‌که‌یان، (أمر
القتال)، کاتیک کاری جه‌نگ بریاری له‌سه‌ر دراو، عه‌زمی له‌سه‌ر جه‌زم کرا.

۸- ﴿فَلَوْ سَافَرُوا أَنَّهُ لَكَانَ حَيْرًا لَّهُمْ﴾، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوادا راستیان کردبایه، بو‌
ته‌وان باشر بوو، ﴿فَلَوْ سَافَرُوا أَنَّهُ﴾، نه‌مه‌ وه‌لامی (إِذَا) به، چونکه (إِذَا)، لیره‌دا مانای
مه‌رجی خراوته‌ نئوو وه‌ک (إن الشرطية) وایه‌و وه‌لامی ده‌وی، وه‌لامه‌که‌ی ته‌وه‌یه:
﴿فَلَوْ سَافَرُوا أَنَّهُ﴾، نه‌گه‌ر کاتیک کار گه‌یشته‌ قائمه، کاری جه‌نگ و جیهادو بریاری
له‌سه‌ر درا، له‌گه‌ل خوادا راستیان کردبایه، بو‌ خوئیان باشر بوو.

۹- ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، نایا نیزیکه‌ نه‌گه‌ر پشتتان هه‌ل‌کرد: ﴿عَسَيْتُمْ﴾،
خویندراویشه‌ته‌وه: (عَسَيْتُمْ)، نیزیکه، ره‌نگه‌ ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، نه‌گه‌ر تئوه‌ پشتتان هه‌ل‌کرد،
پشتتان کرده‌ نیسلام و په‌یامی خوا.

۱۰- ﴿أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾، (نایا زور نریک‌ نیه، که‌ تئوه‌ پشتتان هه‌ل‌کرد)، تیکدان
بکه‌ن له‌ زه‌ویدا؟!.

۱۱- ﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندیبه‌ خزمایه‌تیه‌ کالینستان بیچرینن؟
﴿وَتَقَطَّعُوا﴾، خویندراویشه‌ته‌وه: (تَقَطَّعُوا)، ﴿وَتَقَطَّعُوا﴾، یانی: زور بیچرینن، (تَقَطَّعُوا).

یانی: بیچرینن، یانی: زور نہ گہری ھے ھے و نیزیکہ تیوہ سہرہ نجام تاوا بکھن، بہ ھوی پشتکردنتانہ ئیسلاموہ.

واتاپہ کی دیکھی: ﴿تَوَلَّيْتُمْ﴾، نایا نیزیکہ کہ تیوہ بینہ حوکمپان و، کاربہ دەست، کارتان بکھوتہ دەست، خراپہ کاری بکھن لہ زھویداو، پھوہندیہ خزمایہ تیہ کانیشتان پچرینن، ھندیک لہ توڑوہ زھوانیش ھو مانایہ یان لی گرتوہ، ھردووک مانایہ کان دین، بہ لام زیاتر واپی دە چن مانای (تَوَلَّيْتُمْ: أَعْرَضْتُمْ)، واتہ: پشتتان ھلکردو، پشتتان کردہ ئیسلام، ھم مانایہ زیاتر لہ گھل ھم پھوتہ دا بگونجی.

کہ دە فہرموی: ﴿فَلَوْ سَدَقُوا اللَّهَ﴾، ھگہر قسہ یہ کی راستیان لہ خزمہت خوادا کردبایہ، قسہ ی راست (صدق) یش ھوہ یہ پیکہ آپیک بی و بچہ سپن لہ گھل ھوہ ی لہ واقعدا ھے، واتہ: ھگہر لہ قسہ کہ یاندا کہ دە لین: بروادارین راستیان کردبایہ، یان کہ دە لین: تیمہ نامادہ ی جہنگ و جیہادین لہ پیناوی خوادا، ھگہر راستیان کردبایہ، بو ھوان باشتر بوو.

۱۲- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾، ھوانہ کہ سانیکن خوا ﷻ نہ فرینی لیکردوون، ھمہ دوو ھگہری ھن:

أ- دە گونجی ﴿أُولَئِكَ﴾، ھوانہ بچتہ وہ بو: ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَسٌ﴾، ھوانہ ی دلیان نہ خویشی تیدایہ، خوا ﷻ نہ فرینی لیکردوون.

ب- دە شگونجی بچتہ وہ بو: ﴿أَنْ تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِعُوا أَسْمَاكُمْ﴾، (آی: المفسدین فی الأرض والقاطعین للرحم)، کہ سانیک کہ خراپہ کاری و تیکدان دە کھن لہ زھویداو، پھوہندیہ خزمایہ تیہ کانیشتان پچرینن، خوا ﷻ نہ فرینی لیکردوون و، لہ بہ زہ یی خووی دووری خستونوہ.

لیرہ دا کہ خوا ﷻ کہ دە فہرموی: نایا نیزیکہ ھگہر تیوہ پشتتان ھلکرد لہ ئیسلام، سہرہ نجام تیکدان بکھن لہ زھویداو، پھوہندیہ کانتان پچرینن؟

چونکه ئەم سوورەتە موبارەتە، هەندیک لە زانیان دەلێن: پێش جەنگی ئوحوود دا بە زیو، وەک هەوآلدان بەوێی کە لە جەنگی (ئوحوود) دا مونا فیتق و دلنە خۆشەکان بە قیادە ی عەبدوللای کوری ئوبە ی کوری سەلول، پشت لە جەنگ و جیهاد دەکەن و، پێغەمبەری خوا ﷺ، لەو تەنگانە یەدا پشت بەردە دەن، دەگونجێ ئەو هەوآلدان بێ بە نادیارو، دەشگونجێ هەوآلدان بێ بە واقع، کە ئیو هە واتان کرد، ئەگەر ئەمە لە گەر مە گەرمی جەنگی ئوحوود لەو کاتی رووبەر و بوونە وانەدا دا بە زیو.

شایانی باسە: هەندیک لە زانیان گووویانە: لێرەدا خوا ﷺ ناماژی کردو بە ئومەوویەکان و عەباسیەکان کە دوایی لە بەینی خۆیاندا کە دەبنە حوکمرا و کار بە دەست، دەکەونە دژایە تییکردنی یە کدی و پە یو هەندی خزمایە تی لە گە ل یە کدا پچراندن و، خوینی یە کدی رشتن، بە تاییە تی لە دژی بنە مآلی پێغەمبەر ﷺ.

بە لام پێم وایە ئایەتە کە بە گشتی دەدوێ و، هەم ئەو هەش دە گرتەو، هەم جگە لە ئەو هەش دە گرتەو، بۆیە نابێ بگوترێ: بە تاییەت مە بەست پێی ئومەوویەکان و عەباسیەکان، کە هەردووکیان بنە مآلی پێغەمبەر ﷺ یان نازار داو، زانیانیان نازار داو، جگە لە بنە مآلی پێغەمبەریش ﷺ، هەر کە سێک فەرمانی بە چاکە و قە دەغە ی خراپە کرد بێ، ئەگەر حەسەنی بە صرایی بوو، سە عیدی کوری جوبەر بوو، عەبدوررەحمانی کوری ئەشعەس بوو، وێرایی گەرە پیاوانی بنە مآلی پێغەمبەر ﷺ، کە فەرمانیان بە چاکە و رێگریان لە خراپە کردو، بە کورتی هەر کە سێک قسە ی هەقی بۆ کردبێ و، لە دژیان راو هەستا بێ، بەشی لێدان و پێدادان و سجن کردن و کوشتن و هەلۆاسین بوو.

بێگومان ئەم ئایەتە موبارەتە کە مەمک و واتاکە یان نابێ، بە سترتەو بە رووداوکی میژووی، یاخود قو ناعیکی میژووی، یان کۆمە لگایەکی دیاری بیکراو، بە لکو هەر کە سێ پشتی کردە خواو پە یامی خوا، سەر بۆ ئەو دە کیشێ کە

تیکدان و خرابه‌کاری بکات له زه‌ویداو، په‌یوه‌ندیه‌کانی خزمایه‌تیش به‌چرینتی، پیشینانیشمان گوتوویانه: له‌و که‌سه‌ بترسَن که له‌ خوا ناترسَن.

۱۳- ﴿فَأَسْمُرُ وَأَعْمَى أَبْصَرَهُمْ﴾، نجا (خوا) که‌ری کردن و چاوه‌کانیانی کویر کردن.

یانی: له‌ نه‌نجامی نه‌فرین لیکرانی خوا‌دا بویان، که‌ر ده‌بن و، کویر ده‌بن، واته: هم‌م گوتیان هه‌ق نابیستی و، هم‌م چاوشیان هه‌ق نابینتی و، عه‌قل و هوشیشیان باش له‌ هه‌ق تنی ناکات، له‌ نه‌نجامی گونا‌هاکردن دا، نینسان هه‌سته‌وه‌ره‌کانی تیک ده‌چن.

۱۴- ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ﴾، ئایا له‌ قورثانه‌وه رانامینن، ئی ورد نابنه‌وه‌وه سه‌رنجی ناده‌ن؟.

۱۵- ﴿أَمْرٌ عَلَى قُلُوبِ أَفْئَالِهَا﴾، یاخود دلّه‌کان قفله‌کانیانان له‌سه‌رن؟ یانی: نه‌وانه‌ خاوه‌ن دلّاتیکن، چه‌ند دلّیکی تابه‌ت که‌ قفلی خو‌یانان لی دراوه؟ نه‌و پرسیارکردنه، پرسیارکردنه بو سه‌رسورماندن له‌ حالی نه‌وان، نجا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْرٌ عَلَى قُلُوبِ أَفْئَالِهَا﴾، بویه: ﴿قُلُوبِ﴾، به‌ نه‌زانراو (نکرة)، هاتوه، چونکه‌ بو جوریک له‌ دلانه، یانی: نه‌وان خاوه‌نی جوریک له‌ دلانن که‌ قفله‌کانی خو‌یانان لی‌دراون، پیشتر گومان: ﴿تَوَلَّيْتُمْ﴾، نه‌گه‌ر تیه‌رکار (متعدی) بن، (أي: تَوَلَّيْتُمُ الْأَمْرَ)، کاروبارتان به‌ نه‌ستوه‌وه گرت، بوونه‌ به‌رپرس و کار به‌ ده‌ست، به‌لام نه‌گه‌ر: ﴿تَوَلَّيْتُمْ﴾، لازیم بن، (تَوَلَّى: أَعْرَضَ)، پشتی تیکردو پرووی لی‌وه‌رگیرا، (تَوَلَّى)، ویرای (متعدی) به‌مانای (لازم) یشی هاتوه، که‌ به‌رکار نه‌خو‌ازتی، (تَوَلَّى: أَعْرَضَ)، که‌واته: نه‌گه‌ر مانای (لازم) لی‌ بگیرتی، که‌ تیمه‌ نه‌و رابه‌مان زیاتر په‌سه‌ند کردو له‌گه‌ل سیاقی تابه‌ته‌کاندا باشر ده‌گونجی، واته: نه‌گه‌ر تیه‌وه‌ پشتتان کرده‌ نابین و به‌رنامه‌ی خواو پشتتانه‌ کرده‌ قورثان، سه‌ره‌نجام سه‌رتان به‌وه‌ ده‌گات که‌ تیکدان و خرابه‌کاری بکه‌ن له‌ زه‌ویدا به‌گشتی، به‌ تابه‌تیش په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیی و نیزیکی‌تان به‌چرینن، دباره‌ که‌سانتیکیش واین، خوا ﴿تَوَلَّى﴾ نه‌فرینان لی‌ ده‌گات و له‌ به‌زه‌یی خو‌ی دووریان ده‌خاته‌وه‌وه، له‌ نه‌نجامی نه‌فرین لیکرانی خواشدا

ههم کهر دهبن، ههم کویر دهبن، واته: ههم گوئیان ههق نابیستی، ههم چاویشیان ههق نابیتی و، عه‌قل و هویشیانیان باش له ههق تی ناگات، له نه‌نجامی گونا‌هکرند،ا، تینسان هه‌سته‌وره‌کانی تیک ده‌چن، ههر بویه‌ش خوا ﷺ دواپی ده‌فرمووی: ﴿ **أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ أَفْأَلَا هُمْ** ﴾، نایا نه‌وان له قور‌تان رانام‌تین؟ بان دل‌انیک قفله‌کاتی خو‌یانیان له‌سرن، خاوه‌تی چه‌ند دل‌یکن، قفلی تابه‌تیی خو‌یانیان لی دراوه‌و، دل‌یکش قفلی لی‌یدری، به دل‌نایای مانای وایه هیچ شتیکی ناچیتته نیوی.

شایانی باسه: تیمه له کاتی ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (الإسراء) دا، له کورته باسیک دا باسی گزنگیی په‌یوه‌ندیی خزمایه‌تییمان کردوه، هه‌روه‌ها تاوان و خراپه‌ی پچرا‌اندنی په‌یوه‌ندیی خزمایه‌تیی، له‌ویشدا نه‌م فرمووده‌یه‌مان هیناوه‌و لی‌ره‌ش، دووباره ده‌به‌تینه‌وه:

پنجه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الْخَلْقَ، حَتَّى إِذَا فَرَعَ مِنْهُمْ، قَامَتِ الرَّحِمُ فَتَعَلَّقَتْ بِحَقْوِ الرَّحْمَنِ فَقَالَ: مَه؟ قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَاذِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: نَعَمْ، أَنْزِعِي أَنْ أَصَلَ مِنْ وَصْلِكَ، وَأَقْطَعِ مَنْ قَطَعَكَ؟ قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ لَكَ، لَمْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَفَرُّوْا إِنْ شِئْتُمْ: ﴿ **أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ اللَّهُ فَاسْمُهُمْ أَغْمِي أَبْصَرَهُمْ** ﴾ (۲۲) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ أَفْأَلَا هُمْ ﴾ ﴾ (أخرجه البخاري: ۵۹۸۷، ومسلم: ۲۵۵۴).**

واته: پنجه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: خوا‌ی به‌رز دوا‌ی نه‌وه‌ی دروست‌کراوه‌کانی دروست کردن، لی‌یان بو‌وه‌و، خزمایه‌تیی ده‌ستی له به‌ر پشتینی خوا‌ی خاوه‌ن به‌زه‌یی نا، (بانی: په‌نای برده به‌ر خوا، ته‌مه ته‌عبیریکی په‌مزیه)، خوا ﷺ ده‌فرمووی: چیه، چیت ده‌وی؟ گو‌تی: نایا ته‌م پتکه‌و حاله‌ته‌ه‌ی نه‌وه‌یه‌من په‌نات بیتمه‌به‌ر له‌وه‌ی بیچر‌پتریم؟ خوا ﷺ ده‌فرمووی: به‌لتی، نایا رازیی ده‌بی ههر که‌سیک تو‌بگه‌یه‌نتی، منیش بیگه‌یه‌نم به‌به‌زه‌یی خو‌م و، ههر که‌سیک تو‌بیچر‌پنتی، منیش بیچر‌پنم له‌به‌زه‌یی خو‌م؟ گو‌تی: با، خوا ﷺ ده‌فرمووی:

ئەووە بۆ تۆ، پێغەمبەر ﷺ دوایی فەرمووی: ئەگەر دەشتانەوی ئێمە بخویننەووە:

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ...﴾

هەلبەتە ئەووی لە فەرمايشتە کە دا هاتو، ئایەتە کەش ئەووە دەگەینێ کە
لە ئەنجامی پەراندنی خزمایەتیییداو، تیکدان لە زەویدا، نەفرین و لەعنەتی خوا
دادهبەزی بۆ سەر ئەو جوۆرە کەسانو، کەڕیشیان دەکات و کوێریشیان دەکات،
عەقڵ و هۆشیشیان وای لێ دێ، وەک قفلی لێدرابێ و لە هەق تێ نەگەن.

کورتە باسیک دەربارەی

چەسپانی حوکمی ئەو نایەتانه بەسەر یەزیدی کۆری موعاویەدا

ئەو نایەتە ی پێشتر تەفسیرمان کرد کە دەفەرمووی: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ أَنْ تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۳)، واتە: نایا نزیكە کە هەر کاتی ک پشنتان هەڵکرد، واتە: پشنتان کردە ئیسلام و بەرنامە ی خۆی پەروەردگار، تێکدان و خراپەکاری لە زەویدا بکەن و، پەيوەندییەکانی خزمایەتییان بپچڕێنن. ئەو ئەگەر (توئیتیم)، بە مانای (أَعْرَضْتُمْ) بێ، واتە: پشنتان هەڵکرد، ئەو کاتە دەگووترێ: (توئی)، کرداریکی (لازم)ە، یانی: بەرکاری ناوی.

بەلام ئەگەر (توئی) کرداریکی بەرکارخوای (مُتَعَدِي) بێ، ئەو کاتە (توئیتیم)، بە مانای ئەگەر بوونە حوکمران و بەرپرس.

واتە: نایا نزیكە هەر کات بوونە بەرپرس، تێکدان لە زەویدا بکەن و، پەيوەندییەکانی خزمایەتییان بپچڕێنن؟

هەبەتە (توئیتیم): چ بە مانای (أَعْرَضْتُمْ) پشنتان هەڵکرد بێ، چ بە مانای کار وەنەستۆ گرتن بێ، لە هەردوو حالەتە کەدا، ئەم نایەتە دەگونجێ بەسەر (یزید)دا بچەسپێ، چونکە یەزید هەم پستی لە ئیسلام کردووە کەم و زۆر، هەم کاروباریشی بە نەستۆوە گرتووە، واتە: بە هەردوو واتایە کە ی (توئیتیم) بەسەر حالەتە کە ی یەزیددا دەچەسپێ، چونکە: هەم بە شیوەیە ک لە شیوەکان پستی لە ئیسلام کردووە، هەم کاروباریشی بە نەستۆوە گرتووە و حوکمرانی مسوڵمانان بوو، بەلام نایا چۆن چۆنی چەمک و واتای ئەو نایەتە بەسەر یەزیدی کۆری موعاویە ی کۆری ئەبوو سوفیانی کۆری حەرب دا، دەچەسپێ و بە چ بەلگە یە ک؟ لە سێ برگەدا وەلامی ئەو پرسیارە دەدەینەو:

برگهی یه کهم: به لنگهی قورئان و سوننهت له و بارهوه:

بێگومان نایه ته کهانی قورئان و فهرمووده کهانی پێغه مبهه ﷺ به ناوهتینان و به راشکاوایی باسی به زیدو جگه له به زیدیشیان نه کردوه له هوکمرانه لادهره کان، به لأم نایا هیچ نایهت ههن و هیچ فهرمایشی پێغه مبهه ﷺ یان دهقی سوننهت ههن، که چه مک و واتایه که یان به سههه به زیدو وێنه یه زیددا بچه سپی و بێگرنه وه؟ نه م برگه یه له سێ خالدا ده خه پنه روو و وه لأمی نه و په سپارهش ده دهینه وه:

(محمود الالوسی) له تهفسیره که یه خوئی (روح المعانی) دا^(۱)، له و باره وه قسه ی کردوه و نه و سێ خاله ی که ده یان هێنیم له م برگه ی یه که مه دا، هه موویان به کوتر کردنه وه وه، له و تهفسیره ی نه و وه رده گرین:

خالسی یه که م: (وَاسْتَدَلَّ بِالآيَةِ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ، عَلَى مَنْعِ بَيْعِ أُمِّ الْوَلَدِ، رَوَى الْعَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ وَصَحَّحَهُ، وَابْنُ الْمُنْذِرِ عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ عُمَرَ، إِذْ سَمِعَ صَائِحًا، فَسَأَلَ، فَقِيلَ: جَارِيَةٌ مِنْ قُرَيْشٍ تُبَاعُ أَهْمَهَا، فَأَرْسَلَ يَدْعُو الْمُهَاجِرِينَ، وَالْأَنْصَارَ، فَلَمْ تَمُضْ سَاعَةٌ حَتَّى امْتَلَأَتِ الدَّارَ وَالْحِجْرَةَ، فَحَمِدَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، فَهَلْ تَعْلَمُونَ كَانَ مِمَّا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ ﷺ الْقَطِيعَةُ؟! قَالُوا: لَا، قَالَ: فَإِنَّهَا قَدْ أَصْبَحَتْ فِيكُمْ فَاشْتَيْتُمْ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْصَامَكُمْ﴾ (۲۲)، ثُمَّ قَالَ: وَأَيُّ قَطِيعَةٍ أَقْطَعُ مِنْ أَنْ تُبَاعَ أُمُّ امْرِئٍ فِيكُمْ؟ قَالُوا: فَاصْنَعْ مَا بَدَأَ لَكَ، فَكُتِبَ فِي الْأَفَاقِ أَنْ لَا تُبَاعَ أُمُّ حُرٍّ، فَإِنَّهَا قَطِيعَةٌ رَحِمَ، وَإِنَّهُ لَا يَحِلُّ).

واته: بوره یده که به کیکه له هاوه لان خوا لیتی رازی بی، ده لئی: من له لای عومه ری کو ری خه تباب (خوا لیتی رازی بی)، دانیشتبوو، گوئی له دهنگی

بانگ که ریڅ بوو، نه ویش پرسپاری کرد (نهو بانگ که رو جاړ چیه چی ده لئ؟) پیی گوترا: کچیکه له قورپه یش دایکی ده فرورشرئ، (چونکه (جاریه)، هم به مانای که نيزه ک دئ، هم به مانای کچی تازه ینگه یش تووش دئ، واته: پیاوښک له قورپه یش له گه ل که نيزه کینکدا هاوسه رگیری کردوه، یان به شیوه په ک له شیوه کان چوته لای به حه لالیی و کچیکي لئی بووه، نهو کاتهش دایکه که پیی ده گوتري: (أُمُّ الْوَلَدِ)، دایکی رۆله، هر کاتیک پیاوښکی تازاد له گه ل نافرته تیکی که نيزه کدا هاوسه رگیری کرد، یان مندالیان که وته بهین، نهو دایکه راسته و خو تازاد ده بی و پیی ده گوتري: (أُمُّ الْوَلَدِ)، نجا نهو کچه، یان نهو که نيزه که ی دایکینک بووه، دایکه که که نيزه که، به لام بابی تازاده له قورپه یش، جاړ دراوه دایکه که ی بفرورشرئ، عومهر خوا لئی رازی بی، بانگی کوچکه ران و پشتیوانانی کرد، سه عاتیک پی نه چوو تا کو ماله که و ژوره تایه تیه که ش پر بوون، کاتیک هاتن ستایشی خوی بفروری کردو، مه دح و سه نای کردو، دوی نهوه گوتی: تابا ده زانن له وه دا که موحه ممه د ﴿ هِنَاوَه تِی پچراندنی په یوه ندی خزمایه تیی تیدا بی؟ گوتیان نه خیر، گوتی: به لام تیسستا نهوه له تئو تئوه دا باوه و بلاوه، دواپی نهوه نایه تهی خوینده وه که ده فهرموئ: ﴿ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَتَقَطَعُوْا اَرْصَامَكُمْ ﴾.

نجا گوتی: چ پچراندنی خزمایه تیه ک پچرینه ترتره له وه که دایکی په کیک له خوتان بفرورشرئ؟ (واته: به کیک له خوتان که بابی تازاده، دایکی با که نيزه کیش بیت، بفرورشرئ؟) گوتیان: تو چیت پی چاکه ناوا بریار بده، نه ویش نووسی بو شاران و، بو ناسویه کان که له مه ودوا دایکی هیچ مروفتیکی تازاد نه فرورشرئ، (چ کچ بی، چ کوپ بی)، چونکه نهوه پچراندنی په یوه ندی خزمایه تیه و، نهوه ش په وا نیه.

که واته: عومهر (خوا لئی رازی بی)، هم نایه تهی کردو ته به لگه له سه ر ریگرتن له فرورشتنی دایکی مروفتیکی تازاد که له بابیکی تازاد بووه، با نهو

دایکه که نیزه کیش بووی، که نهویش بنچنه به کی شه رعیه و پی ده گوتری: (أمّ الوالد)، واته: دایکی مروّقیکی نازاد، که راسته خو نازاد ده بی.

خالی دووم: (وَاسْتَدَلَّ بِهَا أَيْضاً عَلَى جَوَازِ لَعْنِ يَزِيدٍ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى مَا يَسْتَحِقُّ، نَقْلَ الْبِرْزنجي فِي «الإشاعة»، وَالهِثمي فِي «الصواعق» أَنَّ الْإمامَ أَحْمَدَ لَمَّا سَأَلَهُ وَلَدَهُ عَبْدَ اللَّهِ عَنِ لَعْنِ يَزِيدٍ؟ قَالَ: كَيْفَ لَا يُلْعَنُ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ! فَقَالَ عَبْدَ اللَّهِ: قَدْ قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَلَمْ أَجِدْ فِيهِ لَعْنِ يَزِيدٍ! فَقَالَ الْإمامُ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲)، وَأَيُّ قَسَادٍ وَقَطِيعَةٍ أَشَدَّ مِمَّا فَعَلَهُ يَزِيدٌ!.

واته: ههروهه ها نه م نایه ته به به لگه هینراوه ته وه له سه رهوایی نه فرینکردن له به زید، له لایه ن خواوه، نه وهی له سه ر بی که شایسته به تی، که هه ر کام به رزنجی له کتیبی (الإشاعة) داو، (ابن حجر الهیثمی)، له کتیبی (الصواعق) دا، هیناویانه که تیمام نه حمه د کاتیک عه بدوللای کوری پرسیاری لی ده کات له باره ی نه فرین کردنه وه له به زید، (نایا در وسته یان نا؟) تیمام نه حمه د ده لی: چون نه فرین له که سیک ناکری، که خوای به رز له کتیبی خویدا نه فرینی لیکردوه؟ عه بدوللاش ده لی: کتیبی خوام بِسْمِ اللَّهِ هه مووی خویندو ته وه نه فرین کردن له به زیدم تیدا نه بینوه! تیمام نه حمه د ده لی: خوای به رز فه رموو به تی: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲)، نجا نایا چ تیکداتیک و پچراندتیک پیوه ندی خزما به تی، به هینتره له وهی به زید کردی؟!.

ناشکرایه به زید له سه رده می خویدا سوپایه که ی ده وری شاری مه دینه یان گرتوهو، سی رۆژان شه و شاره ی بو روا کردوون، هه رچی ده که ن له گه ل خه لکه که یدا بیکه ن! سه ره نجام ده سترژیی کراوه ته سه ر نافرته تان و خه لکیان کوشتوه.... هتد، دیسان له سه رده می نه ودا که عبه به مه نجه نیق پووختراوه، زور شتی دیکه ی خراپی کردوه، که سه ره چاوه میژوو به کان هیناویانن، نجا تیمام نه حمه د گوتوو به تی: شه و نایه ته موباره که نهویش ده گرتیه وه.

خَالِي سَيِّئِهِم: (وَهُوَ مَبْنِيٌّ عَلَى جَوَازِ لَعْنِ الْعَاصِيِ الْمُعْتَبَرِ مِنْ جَمَاعَةِ لَعْنُوا بِالْوَصْفِ، وَفِي ذَلِكَ خِلَافٍ، فَالْجُمْهُورُ، عَلَى أَنَّهُ لَا يَجُوزُ لَعْنُ الْمُعْتَبَرِ فَاسِقًا، كَانَ أَوْ ذَمِيًّا، حَيًّا كَانَ أَوْ مَيْتًا، وَلَمْ يُعْلَمْ مَوْتُهُ عَلَى الْكُفْرِ، لِاحْتِمَالِ أَنْ يَخْتَمَ لَهُ، أَوْ خْتَمَ لَهُ بِالْإِسْلَامِ، بِخِلَافِ مَنْ عُلِمَ مَوْتُهُ عَلَى الْكُفْرِ كَأَبِي جَهْلٍ، وَذَهَبَ شَيْخُ الْإِسْلَامِ السَّرَاجُ الْبَلْقِينِيُّ إِلَى جَوَازِ لَعْنِ الْعَاصِيِ الْمُعْتَبَرِ لِحَدِيثِ الصَّحِيحِينَ: «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ، فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ، فَبَاتَ غَضَبَانَ، لَعْنَتُهُ الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ»^(۱).)

وَفِي الزَّوْجَرِ: لَوْ اسْتَدَلَّ لِذَلِكَ بِخَبَرِ مُسْلِمٍ:

أَنَّهُ ﷺ مَرَّ بِجِمَارٍ وَسَمَّ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فَعَلَ هَذَا»^(۲) لَكَانَ أَظْهَرَ، إِذِ الْإِسَارَةُ بِهَذَا صَرِيحَةٌ فِي لَعْنِ مُعْتَبَرٍ، لِأَنَّ يُؤْوَلُ بِأَنَّ الْمُرَادَ الْجِنْسَ، وَفِيهِ مَا فِيهِ).

واته: نهوه (که نهو نایه‌ته به‌سهر به‌زیددا به‌سپن)، بنیات دهنری له‌سهر نهوه که تایا ره‌وایه نه‌فرین بگری له‌سهر پیچیکاریکی دیاریبکراو له‌میانی کومه‌لینکدا، که به‌هوی نهو وه‌سفه‌وه‌ی تیاندا هه‌یه، نه‌فرینیان لیکراوه؟ لهو باره‌وه پاجایی هه‌یه، (بو وینه: بابایه‌کی شه‌پاب خوره‌وه که له‌فه‌رمووده‌ی پیغهمبه‌ردا ﷺ هاتوه، نه‌فرینی کردوه له‌شه‌پاب خوره‌وان به‌گشتی، تایا شه‌پاب خوره‌وه‌یه‌کی دیاریبکراو، دروسته نه‌فرینی لی بگری، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نهو وه‌سفه‌ی تیدایه؟)^(۳) زوره‌ی زانایان رایان وایه دروست نیه‌سه‌ره‌پیچیکاریکی دیاریبکراو نه‌فرینی لی بگری، نجا نهو سه‌ره‌پیچیکاره لادهر بی، یاخود له‌خاوه‌ن کتیبان بی، (واته: مسولمانیکی لادهر، یاخود نامسولمانیکی خاوه‌ن کتیب بی)، زیندوو بی، یان مردوو بی، مادام نه‌زانرای بی که له‌سهر کوفر مردوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌گه‌ری هه‌یه، له‌سهره مه‌رگدا بگه‌رته‌وه، یاخود کو‌تایی به‌نیسلام

(۱) رواه البخاری: ۲۵۶۰، ومسلم: ۱۴۳۱ عن أبي هريرة ﷺ.

(۲) رواه مسلم: ۲۰۰۱، ۱۱۷.

(۳) تیان کوه‌انه‌کان زیاده‌ی خومه، بو روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

هاتبتی، به پیچہ وانہی کہ سیکہ وہ کہ بزائریٰ لہ سہر کوفر مردوہ، وہ ک نہ بوو
 جہ ہل، بہ لَام شِیْخِی نِیْسَلَام (السراج البلقینی) گوتوویہ تی: دروستہ سہر پیچیکاری
 دیاری بیکراو نہ فرینی لی بکری، لہ بہر ٹہو فہرمایشتہ ی لہ صہ حیجی بوخاری
 و موسلیم دا ہاتوہ: کہ پیغہ مہر ﷺ دہ فرموئی: (إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ
 فَأَبَتْ أَنْ تَجِيئَ فَبَاتَ غَضَبًا، لَعَنَتْهُ الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ) ^(۱)، ہر کاتیک پیاو
 نافرہ تہ کہ ی خوئی بانگ کرد بو سہر جیگا، ٹہویش سہر پیچی کرد، پیاوہ کہ ش
 لئی توورہ بوو، فریشتہ کان تا کو پوژ دہ بیتہ وہ نہ فرینی لی دہ کہن.

بہ لَام (ابن حجر الہیثمی)، لہ کتیبی (الزواج) دا، گوتوویہ تی: ٹہ گہر ٹہوہ بہ
 بہ لگہ بہیتر ٹہوہ کہ لہ صہ حیجی موسلیم دا ہاتوہ، ناشکراترہ بہ لگہ کہ ی رووترہ
 لہ سہر ٹہوہ، کہ دہ فرموئی: (أَنَّ ﷺ مَرَّ بِحِمَارٍ وَسَمَّ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 فَعَلَ هَذَا)، پیغہ مہر ﷺ بہ لای کہر یکدا تیبہ پی کہ دہم و چاوی نشانہ دار کرابوو،
 (داخ کرابوو، وہ ک نشانہ یہ ک)، فہر مووی: (نہ فرینی خوا لہو کہ سہ بی کہ ناوای
 کردوہ)، چونکہ ناماژہ کردن بہوہ شتیکی روون و ناشکرایہ کہ کہ سیکی دیاری بیکراو،
 ٹہو کہ رہی داخ کردوہ دہم و چاوی نشانہ دار کردوہ، مہ گہر بہوہ تہ ٹویل بکری
 کہ مہ بہ ست تیکرا (جنس) ی ٹہو کہ سائہ بووہ، (کہ ناوا و لآخ داخ دہ کہن و نشانہ
 داری دہ کہن)، بہ لَام ٹہوہ ش ٹہوہ ی تیدایہ کہ تیدایہ.

لہو بارہ شہوہ دہ گونجی بگوتری: ٹہ گہر مہ بہ ست جینسیش بی، ٹہویش
 یہ کیکہ لہو جنسہ، ننجہ مہر جیش نیہ ٹہو مہ بہ ستی پی جینس بی، چونکہ
 ناماژہ ی کردوہ بو کہر یکی دیاری بیکراو، کہ دہم و چاوی داخ کراوہ، لہ لاپہن
 کہ سیکی دیاری بیکراوہوہ.

ٹہمہ پرگہ ی بہ کہم بو روونکردنہ وہی چوئیہ تیبی دہ لالہ تی ٹاہ تہ کان و
 فہرمایشتہ کانی پیغہ مہر ﷺ لہ سہر ٹہو مہ بہ ستی گوٹمان: کہ بریتہ لہ
 رہاویسی، یان نارہ وایسی نہ فرین لیکرانی یہ زیدی کوری موعاویہ.

برگہی دوہوم: رای زانیان له بارہی رہوایی و نارہوایی نہفرین لیکرانی یهزیدی کوری موعاویہوہ:

۱- یه کیکیان که هه ر نالوووسی خاوه نی ته فسیری (روح المعانی) ه، ده لئ: (وَعَلَىٰ هَذَا الْقَوْلِ لَا تَوَقَّفَ فِي لَعْنِ يَزِيدٍ لِكَثْرَةِ أَوْصَافِهِ الْخَبِيثَةِ، وَارْتِكَابِهِ الْكَبَائِرَ فِي جَمِيعِ أَيَّامِ تَكْلِيفِهِ، وَيَكْفِي مَا فَعَلَهُ أَيَّامَ اسْتِيلَانِهِ، بِأَهْلِ الْمَدِينَةِ، وَمَكَّةَ، فَقَدْ رَوَى الطَّبْرَانِيُّ بِحَدِيثٍ حَسَنٍ: (اللَّهُمَّ مَنْ ظَلَمَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ، وَأَخَافَهُمْ، فَأَخِفْهُ، وَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا تُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ)^(۱)).

نالوووسی چهند قسه یه ک دهکات دواپی ده لئ: بینا له سه ره ته م قسه یه: نابئ بوه ستین له نه فرین لیگردنی یه زیددا، له بهر شه وهی سیفته پیسی خراپی زور بوون و، گوناھی گه وهی زور کردوون، له هه موو پوژه کانی ژیانیدا، نه وهندهی به سه له کاتیکیدا حوکم پانیسی زهوت کرد، شه وهی به خه لکی شاری مه دینه و شاری مه ککه ی کرد.

(باسی نه کردوه چی پی کردوون؟ به لام له سه رچاوه میژوو بیه کانداهاتوه که بو سوپایه که ی خوئی به تایبهت خه لکی مه دینه ی ره وا کردوه، ده کوژن؟! زینا ده کهن، هه تا زینایان له گه ل ژماره یه کی زور له نافره تاندا کردوه، خه لکیکی زوریان کوشتوه، خوینتیکی زوریان رشتوه، مال و سامانی زوری خه لکیان داگیر کردوه)^(۲)، ده لئ (الطبرانی) به سه نه دیکی باش (حسن) هیناویه تی که پیغه مبه ر ﴿فَرَمَوْهُ بِهِيَ تَى: (اللَّهُمَّ مَنْ ظَلَمَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ، وَأَخَافَهُمْ فَأَخِفْهُ، وَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا تُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ)، واته: ته ی خوایه! هه ر

(۱) رواه الطبرانی في الكبير: ٦٦٦ عن السائب بن خلاد، وأورده الهيتمي في المجمع: ج٣، ص٣٠٧، وأورد الألباني في «الصحيحة»: ٣٥١، ولكنه من حديث عبادة بن صامت، وصحح حديث سائب بن خلاد، عند المنذري في الترغيب والترهيب: ١٢١٥.

(۲) نتوان که وانه کان، زیاده و روتکر دنه وهی خو مه.

که سیک ستمی له خه لکی مه دینه کردو ترساندن بیترسینهو، نه فرینی خواو فریشته کان و، تیکرای خه لکی له سه ر بن، فه رزو سوننه تی لیوه رنا گیری.

که واته: پیغه مبه ر ﷺ به و شیوه ده دعای کردوه له هه ر که سی، ستم له خه لکی مه دینه بکات و بیاترسین، ره فتاره که یه زیدیش له و باره وه و نه وه ی له پوژگاری یه زیدادو به فه رمانی راسته و خوئی وی، به خه لکی مه دینه کراوه، ستم و ترساندن و تو قانندن و ده سترژییه کی بیتره زای جو راو جو ر بووه، که مرو ف شهرم ده کات هه مووی وه ک خوئی باس بکات!! گونا هیشیان به س نه وه بوو که ناماده نه بوون به یعت به یزید بدن!!

۲- (عبدالرحمن ابن الجوزي)، که کتیبکی هه به به ناوی: (السر المصون)، واته: (نه نینی پاریزراو)، نه ویش له و کتیبه یدا زور شتی له و باره وه هیناوه، که من کورتی ده که مه وه و شونینی مه به سته دینم، ده لن:

(مَنْ الْإِعْتِقَادَاتِ الْعَامَّةِ الَّتِي غَلَبَتْ عَلَى جَمَاعَةٍ مُنْتَسِبِينَ إِلَى السُّنَّةِ أَنْ يَقُولُوا: إِنَّ يَزِيدَ كَانَ عَلَى صَوَابٍ، وَإِنَّ الْحُسَيْنَ أَخْطَأَ فِي الْخُرُوجِ عَلَيْهِ، وَلَوْ نَظَرُوا فِي السِّيَرِ لَعَلِمُوا كَيْفَ عَقِدَتْ لَهُ الْبَيْعَةَ، وَأَلْزِمَ النَّاسُ بِهَا، وَلَقَدْ فَعَلَ فِي ذَلِكَ كُلِّ قَبِيحٍ، ثُمَّ لَوْ قَدَرْنَا صِحَّةَ عَقْدِ الْبَيْعَةِ، فَقَدْ بَدَتْ مِنْهُ بَوَادٍ كُلُّهَا تَوْجِبُ فَسْخَ الْعَقْدِ، وَلَا يَمِيلُ إِلَى ذَلِكَ إِلَّا كُلُّ جَاهِلٍ عَاشِيَ الْمَذْهَبِ، وَأَنَا أَقُولُ الَّذِي يَغْلِبُ عَلَى ظَنِّي: أَنَّ الْخَبِيثَ لَمْ يَكُنْ مُصَدِّقًا بِرِسَالَةِ النَّبِيِّ ﷺ، وَأَنَّ مَجْمُوعَ مَا فَعَلَ مَعَ أَهْلِ حَرَمِ اللَّهِ تَعَالَى، وَأَهْلِ حَرَمِ نَبِيِّهِ ﷺ، وَعَتَرَتِهِ الطَّاهِرِينَ فِي الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ، وَمَا صَدَرَ مِنْهُ مِنَ الْمُخَازِي، لَيْسَ بِأَضْعَفَ دِلَالَةً عَلَى عَدَمِ تَصَدِيقِهِ مِنْ إِقَاءِ وَرَقَةِ مِنْ مُصْحَفِ الشَّرِيفِ فِي قَدْرِ، وَلَا أَظُنُّ أَنَّ أَمْرَهُ كَانَ خَافِيًا عَلَى أَجَلَةِ الْمُسْلِمِينَ إِذَاقَ، وَلَكِنَّهُ كَانُوا مَغْلُوبِينَ مَقْهُورِينَ، وَأَنَا أَذْهَبُ إِلَى جَوَازِ لَعْنِ مِثْلِهِ عَلَى التَّعْيِينِ، وَلَوْ لَمْ يُتَّصَرَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ مِثْلٌ مِنَ الْفَاسِقِينَ، وَالظَّاهِرُ أَنَّهُ لَمْ يَتَّبِعْ، وَاحْتِمَالُ تَوْبَتِهِ أَضْعَفُ مِنْ احْتِمَالِ إِيمَانِهِ).

واته: له بیرو بڼوونه هه له کان که زالبووه به سهر کڼمه لیک خه لکدا، که پال دهر پنه لای نه هلی سونه ت، (واته: جه ماوه ری مسولمانان)، نه وه به که ده لپن: په زید له سهر راستی بووه، حوسه ین هه له ی کردوه که له دژی یاخی بووه دهر چووه!! به لام نه گهر ته ماشای سهر چاوه کانی میژوویان بگردایه، ده یانزانی که په زید چوون به یعه تی پیدراوهو، چوون خه لکی پیوه پابه ند کراوه، که له و باره وه هه موو کاریکی ناشیرین نه نجام دراوه، (راستیش ده کات، وه ک له شوینی دیکه و له بونه ی دیکه دا، نه وه م باسکردوه که موعاویه پینج سال پش مردنی خو ی، به زور به ترساندن و توکاندن په یمانی له خه لک وهر گرتوه بو په زیدی کوری^(۱)، نجا نه گهر گریمان نه و به یعه ته ش که پییدراوه راست بووی، (گریمان به راستمان دانا)، دوا ی شتی وای لئ دهر که وتوون، هه موویان مایه ی نه وه ن نه و گریبه سته ی بوویه تی له گه ل مسولماناندا هه لپوه شپته وهو، هیچ که سیک بروای وانیه که حوکم پانیی په زید ره و بووی، مه گهر نه زانیک که بڼوونه که ی بڼوونیک ی نه زانانوه و عوامانه یه.

من ده لپم: نه وه ی که به سهر گوماندا زالنه نه وه یه که نه و پسه، (واته: په زید) بروای به په یامی پیغهمبه ر ﷺ نه بووهو، تیکرای نه وه ی کردوویه تی له گه ل خه لکی حه په می خوای به رزدا (واته: خه لکی مه ککه) و خه لکی حه په می پیغهمبه ر که ی دا ﷺ (واته: خه لکی مه دینه) و له گه ل وه چه و خزمانی پاک و چاکی پیغهمبه ردا ﷺ، چ له حاله تی ژیانانداو، چ له دوا ی مردنیشیان.

نجا نه وه ی لپی دهر که وتوه له و شانهدا که مایه ی سهر شو پنی، ده لاله تیان له سهر نه وه که بروای نه بووه، بیه یتر نیه له ده لاله تی فریدانی په ریکی قورنان بو تپو پیسای، (واته: وه ک چوون ده لاله تی فریدانی په ریکی قورنان بو تپو پیسایه ک، نه وه ده که یه نی که نه و که سه بروای به قورنان نیهو، کرده وه که ی به کوفر له قه لیم دهری، نه وه ی په زیدیش کردوویه تی له فریدانی په ریکی

قورٹان بُو نَبُو پِساپی، ده لاله ته که ی له وه که متر نیه^(۱)، پَنَشَم وانیه که کاری وی شَیْرَدِراوه بووبی، له زانایان و پَنَشَه وایانی ئیسلام له و کاتهدا، به لَم ټهوان ناچار بوون و بئ دسه لات کراون.

من پیم وایه که نه فرین کردن له بابای وه که یه زید به دیار بیکراوی، دروسته، هر چه نده مه زنده وینا ناکری، وینه ی ټه وه بووبی له نَبُو فاسقانداو، ټه وه ش زیاتر دپته به چا و که توبه ی نه کربی، ټه گه ری گه پانه وه و توبه کردنه که ی، له ټه گه ری پروا هینانه که ی بیهتره.

۳- نالووسی ده لئ: (وَمِمَّنْ صَرَّحَ بَلَعْنِهِ: جلال الدین السیوطی عَلَیْهِ الرُّحْمَةُ)، له و زانایانه ی که به ناشکرا نه فرینان لیکردوه: (جلال الدین السیوطی) یه په حمه تی خوی لئ بئ.

۴- ههروه ها نالووسی زانایه کی دیکه ی چواره میس دینی، ده لئ: (وَقَالَ الْعَلَامَةُ تَفْتَا زَانِي: لَا تَتَوَقَّفُ فِي شَأْنِهِ بَلْ فِي إِهْمَانِهِ، لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ)، واته: زانای به رز (تفتازانی) یش ده لئ: تیمه ناوه ستین له باره ی وییه وه، به لکو له باره ی پروا هینانیشیه وه، به لکو نه فرینی خوی لئ بئ و، له سه ر پشتیوانه کان و هاوکاره کانیشی^(۲).

(۳) - برگه ی سییه م: رای خومه:

من رای خوم له دوو خالدا ده خمه روو:

یه که م: پیم وایه حوکمی ټایه ته کان و فه رمووده کان، زور به پوونیی یه زید ده گرتنه وه و، وینه ی یه زیدیش ده گرتنه وه، واته: هه ر که سیکی دیکه، وه ک ویی کربی، له حوکم پانه سته مکارو خوسه پین و بئ به ندو بارو لاده ره کان، ټایه ته کان و فه رمایشته کانی پیغه مبه ر هه موو ټه وانه ده گرنه وه و، له راستیدا خوا ﷺ که ناوای فه رمووه و، پیغه مبه ر ﷺ

(۱) زیاده ی خومه.

(۲) ټه وه ی هیناومه، وه ک پشتریش ټاماژم پيدا: (الکوسى) له ته فسیره که ی خوی (روح المعانی)، به رگی (۱۲)، جوزنی (۲۶)، لاپه ره (۳۰۹)، تاکو (۳۱۱)، دا، هیناویه تی.

که تاوای فہرمووه، بُوَ ئه وه بووه ہەر کہ سَیِّک و ابکات، ئه و ہہرہ شہیہ و ئه و حوکمہ بیگریتہ وه.

دووہم: پیم وایہ مادام پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: (لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ، وَلَا اللَّعَانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبُذِيِّ) (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۱۹۷۷، وَأَحْمَدُ: ۳۸۳۹، ۳۹۴۸، وَابْنُ حِبَّانَ: ۱۹۲، انظر صَحِيح الْجَامِعِ: ۵۲۸۱، الصُّحِيحَةُ: ۳۲۰، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ﷺ)، واتہ: پروادار تانہ لئدہرو، نہ فرینکہرو، قسہی ناشیرینکہرو، زمانِ شَرِ نِیہ.

بُوَیہ نہ فرین کردن لہ یہ زیدو، لہ ہەر جوڑہ کہ سَیِّکی دیکہی و ہک ئه ویش، یہ پەسند نازانم، نہک لہ بہر ناپہوا بوونی، یان لہ بہر ئه وہی ئایہ تہکانی قورٹان، ئه و ئایہ تانہی باسمان کردن و، دەقہکانی سوننہت نایگرنہ وه، بہ لکو لہ بہر ئه وہی نہ فرت کردن نابن، سیفہتی مسولمان بن، بہ پیتی ئه و فہرمایشتہی پیغہمبہر ﷺ.

مهسه لهی دووه م:

باسی که ساتیکی هه لگه راوه له ئیسلام به خوتخوتهی شه یتان و، به هوی
به ئیندانیانه وه به که ساتیکی ناحهزی ئیسلام، که له هه ندیک کاردا به قسه یان
بکه ن و، له سه ره مه رگیشدا فریشته زه بریان تیده سه ره وینن، چونکه دوی
شاتنیکیی تووره کهری خوا که وتوون و، په زامه ندیی خوابان دزاوه و، خواش
چا که کانی پووچه ل کردوونه وه:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُوا عَلَىٰ آذُنِهِمْ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ
الضَّلِيلِينَ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ﴿٦٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ سَطَطْنَا لَكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٦٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ
الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ ﴿٦٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ
وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٦٨﴾﴾

شیکر دنه وهی ئه م، تابه تانه، له نو برگه دا:

(١) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُوا عَلَىٰ آذُنِهِمْ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾، به دلنایی ئه وانهی
له سه ر پاشوانیان هه لگه راونه وه، دوی ئه وهی رینمایان بو روون بوته وه، (ادبار)، کوی
(دبر)، واته: پشته وه، به باری پشته وه دا رویشتوونه وه، بوچی خوا ﷻ ئه و ته عبیره ی
به کارهیناوه؟ له بهر ئه وهی که سه یگ که هه لگه گه رتته وه، به ره و لای دواوه ده چه ی،
بویه وشه ی هه لگه رانه وه پالداوه ته لای پشته وه کان، وشه ی (علی) شی بو زیاد کراوه:
﴿أَرْتَدُوا عَلَىٰ آذُنِهِمْ﴾، تاکو بزانی که ئه و ئه و هه لگه رنه وه یه زور باش چه سپاوه، له
لای پشته وه، وه ک خوا ﷻ ده فه رموی: (علی صراط مستقیم) هود، واته: ئه و که سه له سه ر
راسته شه قام چه سپاوه.

﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾، دوی ئه وهی رینمای و ریی راستیان بو روون
بوته وه، ئه وان هه چون؟

۲- ﴿الَّذِينَ سَأَلُوا لَكُمْ﴾، شهیتان نهو هه لکه پانه وه بهی بۆ جوان کردوون، بۆی رازاندوونهوه، یان بۆی ئاسان کردوون، (سَوَّلَ)، ههم به مانای (زَيَّنَ)و، ههم به مانای (سَهَّلَ)ش دئی، بۆی جوان کردوون، بۆی رازاندوونهوهو، بۆشی ئاسان کردوون.

۳- ﴿وَأَمَلَى لَكُمْ﴾، (الإملاء: الإمداد والإمهال)، (إملاء)، به مانای بۆ درێژ کردن و، مۆلّهت دان و، هاوکاریی کردن دئی، ﴿وَأَمَلَى لَكُمْ﴾، شهیتان هاوکاریی کردوون و، پستی بۆ درێژ کردوون و، مۆلّهتی داون، ﴿وَأَمَلَى لَكُمْ﴾، خویندراویشه تهوه: (وَأَمَلَى لَكُمْ)، واته: مۆلّهتداون و پستیان بۆ درێژ کراوهو، ههروهها خویندراویشه تهوه: (وَأَمَلَى لَكُمْ)، واته: پستم بۆ درێژ کردوون و دهرفه تم داون.

۴- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنَطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، نهویش به هۆی نهوهوه کهسانیک که نهوهیان ده دزا، خوا دایبه زاندوهو پقیان لیتی بوو (که قورئانه)، پتیان گوتن: له مهودوا له هه ندیک کاردا به قسه تان ده کهین.

ئنجا نایا نهوانه یی که نهوهیان دزاوه، که خوا دایبه زاندوهو پقیان لیتی بووهو که یقیان پیتی نههاتوه، کین؟ دوو نه گه ری هه ن:

أ- ده گونجی مه به ست پیتی جووله که کان بن، به نسه به تهو کاتهوه.

ب- ده شگونجی مه به ست پیتی هاوبهش بۆ خوا دانهره کان بن، له خه لکی مه کهه.

به لام به نسه به تیتستاو دوا ی تیتستاو، که به دلنایی قورئان به س بۆ نهو کاته نههاتوه، هه موو نهوانه یی نهوهیان ده دزی که خوا دایبه زاندوهو، پقیان لهو قورئانه یه که خوا دایبه زاندوه، هه موویان ده گریته وه، چ خاوه ن کتیب بن، چ بئ کتیب بن، هه ره نهته وهو هه ره زمانیک بن و، له هه ره شویتیک بن.

که ده فهرموئ: ﴿سَنَطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، له مهودوا له هه ندی کاردا به قسه تان ده کهین، (الامر: شأن الشرك وما يلائم أهله)، ﴿فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، واته: له هه ندیک کاردا، هه ندیک کاره که چیهه؟ نهوهیه په یوه ندیی بهو خه لکه وه

هه‌بووه، که به‌ئینیان پتدراوه، تنجا نه‌گەر جووله‌که بوون، هاوبه‌ش بوَ خوا دانەر بوون، پتیان گوتوون: به قسه‌تان ده‌که‌ین له هه‌ندیک شتدا، که نه‌وان مه‌به‌ستیان بووه، نه‌شیان گوتوه: (فی کُلِّ اَمْرٍ)، تاکو قسه‌یه‌ک نه‌که‌ن، بوَیان نه‌کرئ، هه‌روه‌ها تاکو خوَیان پابه‌ند نه‌که‌ن به شتیکه‌وه، دوایی که‌شف بن و هه‌موو که‌س تیان بگات، به‌لام نه‌گەر له هه‌ندیک کاردا بن به په‌نهانکاری، به قسه‌یان بکه‌ن، که‌شف نابن و ناسرین.

٥- ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَسْرَارَهُمْ﴾، خواش په‌نهان‌کردنه‌که‌یان ده‌زانئ، واته: چ قسه په‌نهان بکه‌ن، چ ره‌فتار په‌نهان بکه‌ن، خوا ﴿اَسْرَارَهُمْ﴾ ده‌یزانئ.

﴿اَسْرَارَهُمْ﴾، خویندراویشه‌ته‌وه: (اَسْرَارَهُمْ)، خوا نه‌یتیه‌که‌نیان ده‌زانئ.

(اَسْرار، کۆی (سِر)ه، واته: خوا په‌نهان‌که‌نیان ده‌زانئ و، نه‌یتیه‌که‌نیان ده‌زانئ، به‌لام (اَسْرار) چاوگه، واته: په‌نهان‌کردنه‌که‌یان ده‌زانئ، تنجا چ قسه په‌نهان بکه‌ن، چ کردارو ره‌فتاریان په‌نهان بکه‌ن، خوا ده‌یزانئ و پتی ئاگاداره، لیره‌دا زانیان گوتوو‌یان: ده‌بئ مه‌به‌ست پتی کئ بئ؟ مه‌به‌ست له‌و جوَره‌که‌سانه که خوا ﴿اَسْرار﴾ باسیان ده‌کات: هه‌لگه‌راونه‌وه‌و، له‌سه‌ر پاشوانیان، به‌ره‌و پاشه‌وه‌و پۆشستوونه‌وه‌و، دوای نه‌وه‌ی رتی راستیان بوَ پۆشن بوَته‌وه، شه‌یتانیش نه‌و کاره‌ی بوَ جوان و ئاسان کردوون، پاشان هاوکاری کردوون و رستی بوَ درتژ کردوون، نه‌و هه‌لگه‌راونه‌وه‌شیان ده‌ره‌نجامی نه‌وه‌ بووه، که به‌وانه‌یان گوتوه، رقیان له‌وه بووه، خوا ﴿اَسْرار﴾ بوَی دابه‌زاندوون، له هه‌ندی کاردا به قسه‌تان ده‌که‌ین، تیا ته‌وانه کئ بوون؟ زانیان سئ ته‌گه‌ریان بوَ داناون:

یه‌که‌م: ده‌گونج مه‌به‌ست پتی که‌سانیک له ده‌غەل و موفاقیه‌کان بئ، که بره‌وایه‌کی راسته‌قینه‌یان هیناوه، به‌لام دوایی به‌هۆی ئیمان بیه‌تزییه‌وه، یان به هۆی شوپیه‌و ئیشکالیکه‌وه که بوَیان دروستبووه، یان به هۆی به‌رژوه‌ندییه‌کی دنیاویه‌وه که پیچه‌وانه‌ی ئیمان و پیچه‌وانه‌ی ئیسلام بووه، لئی هه‌لگه‌راونه‌وه.

دوووم: دەگونجی مەبەست پێی تێکرای ئەو موناڤیق و دەغەلانی بێ، کە بێریاریان داووە لەسەر کوفەر پێننەو، دواى ئەوەی بەشداریی پیغەمبەر ﷺ و مسوڵمانانیان کردووە لە کۆپو مەجلیسیانداو، لە نوێژیانداو، لە کار و چالاکییەکانیاندا، بەلام دلی خوێان لەسەر ئەو ساغ کردۆتەو، لە لای خوێانەووە بێریاریان داو، کە لێبراوانە لەسەر کوفری خوێان بەردەوام بن.

سییەم: دەشکونجی مەبەست پێی کۆمەڵیک لە موناڤیقەکان بووبی، کە بەشداریی مسوڵمانانیان نەکردووە لە جەنگ دا، لە حالیکدا کە زانیویشیانە ئەو نەرتکیکی ئیسلامە، هەقە، واتە: لەگەڵ ئەو هەشدا لەگەڵ کارەکانی دیکەى مسوڵمانان بەشدار بوون، بەلام لە جەنگ و جیهادو پووبەرۆو بوونەوێ دوژمناندا، بەشدارییان نەکردووە هەرچەندە بە هەقیان زانیو.

دوایی خوا ﷻ لە بارەى سەرەنجامی ئەوانەو دەفەرموئ:

(۶) - ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾، ئنجا ئایا حال و کاریان چۆن دەبێ، کاتیک فریشتەکان دەیانمرئین! ﴿فَكَيْفَ﴾، ئنجا کە لێرەدا خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾، حالیان چۆن دەبێ کاتیک کە فریشتەکان دەیانمرئین، مانای وایە هەر لە یەكەم مەزلنگای پۆزی دوابیەو، کە مردنە، لە وێو نازارو سزا و ئەشکەنجە بوو بێروایان دەست پێ دەکات، ئنجا کە دەفەرموئ: ﴿فَكَيْفَ﴾، ئەمە بوو سەر سویمانانە، واتە: حالیکى زۆر خراپیان دەبێ، وای، سەرت لێ سوپمێتی، دوایی باس دەکات کە فریشتەکان گیانیان دەکێشن چییان لێ دەکەن؟

(۷) - ﴿بِضَرْبٍ وَجْهَهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ﴾، لە دەم و چاویان دەدەن و لە پشتەو هەشیان دەدەن، هەم لە روویان دەدەن و، زەبریانیان تێ دەسەرەوێتن و، هەم لە پشتیشیان زەبر دەسەرەوێتن، بوچی خوا ﷻ ئەو دوو لایەى دیاریی کردوون؟

یەكەم: ئەو دەم و چاوەى پاراستووایانە لە زەبری شمشیر، ئەگەر بچن بوو جەنگ و جیهادو لەگەڵ ئەهلی کوفردا، پووبەرۆو ببنەو، فریشتە لەو دەم و چاویان دەدەن،

نهو پشته یان که نه گهر به شداری جهنگ ببونایه، له ترسان پشتیان له دوژمن ده کرد، لهو پشته شیان ددهن، که له نه گهری به شداری بونویان دا، نهوانه پاشیان (پشتیان) ده کرده دوژمن.

دووهم: واتایه کی دیکه ی: ﴿بَصُرْتُ لِمَا بَعَدَ الْجَهَنَّمَ وَأَدْبَرَ الْكِبْرَ﴾، واته: له هه موو لایه کیان ددهن، زه بر له هه موو لایه کیان دسه ره وینن، که سیک به یه کتیک ده لئ: له رۆژه لات و رۆژناوای، له پیش و دوا بیدا، یانی: له هه موو لایه کیدا.

(۸) - ﴿ذَٰلِكَ يَأْتُهُمُ اتَّعَابُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾، نهوه ش به هوی نهوه وه شوین نهوه که وتوون، که خوی تووره کردوه، (که بریتیه له شیرک و، کوفرو، نیفاق و، شوین نهو شتانه که وتوون که مایه ی تووره بوونی خوان ﷻ) او رقیشیان له په زامه ندیی خوا بووه، واته: رقیان لهو هۆکارانه بووه، که مایه ی رازی کردنی خوان، که له ئیسلام و کارو نه رکه کانی ئیسلامدا به رجه ستهن.

که ده فه رموی: ﴿ذَٰلِكَ يَأْتُهُمُ اتَّعَابُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ﴾، واته: نهو مردنه سامناکه، نهو سزاو نازاره، که فریشته کان له سه ره مه رگدا له دم و چاویان ددهن و، له پشتیان ددهن، به هوی نهوه وه یه که نهوانه شوین نهوه که وتوون، خوی تووره کردوه، رقیشیان له په زامه ندیی خوا بووه، یانی: لهو کارانه ی په زامه ندیی خویان بو دهسته بهر ده کهن، بویه خوا ﷻ کرده وه کانی لی هه لوه شان دونه وه، که واته: شوین که وتنی نهو شتانه ی، مایه ی تووره کردنی خوان، پیویستکه ری نهوه بووه، له دم و چاویان بدری، هه روه ک رق هه لسانیان لهو شتانه ی جیگای په زامه ندیی خوان و، پشتتیکردنیان له په زامه ندیی خوا، هۆکاری نهوه بووه، له پشتیان بدری.

(۹) - ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾، نجا (بویه خوا ﷻ) کرده وه کانی لی هه لوه شان دونه وه، که واته: شوین که وتنی نهو شتانه ی مایه ی تووره کردنی خوان، پیویستکه ری نهوه بووه له دم و چاویان بدری، هه روه ها رق هه لسانیان لهو شتانه ی جیگای په زامه ندیی

خوان و، پشتتېگىردن لە زەزامەندىي خوا، ھۆكارى ئەوۋە بوو، لە پشتيان بدرى و، لە
 ئاكامىش دا: ھەئەشەنەوھى كىردەوھە كانىشيان و پوۋچەئىكردنەوھى كىردەوھە باشەكانيان،
 بە جۆرىك نەتوانن لىيان بەھرەمەند بن لە رۆژى دوايدا.

مه سه له ی سینه م:

مونا فیه دهر وون ناساغه کان خه یال پلاو ده کهن، نه گهر بییان وایی خوا بوغزو کینه ی دهر وونیان دهر ناخات، به لکو نه گهر خوا ﴿﴾ بیه وئی به قیافه و دیمه نیان ده ناسرین و، مسوگهر پیغه مبهری خوا (موحه ممه د ﴿﴾) به شیوازو ناوازی قسه یان ده یانناسی و، خواش کرده وه کانیان ده زانی، به دلنیا بیش ده یانجه ربیتن، تا کو له تیواندا تیکوشه رانی فیدا کارو خوږاگران ده زانی و، هه و آل و هه لویسته کانیان بی پهرده ده خاته پروو:

خوا ﴿﴾ ده فهرموی: ﴿ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ اَصْغَفَانَهُمْ ﴿۱۱﴾ وَ لَوْ نَشَاءُ لَآزَرْتَنَّهُمْ فَمَلَرْنَاهُمْ بِسِئَرِهِمْ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿۱۲﴾ وَ تَسْبُلُوْكُمْ حَتَّى تَعْلَمَ الْمُجَاهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَ الصَّادِقِيْنَ وَ تَبْلُوْا اَخْبَارَكُمْ ﴿۱۳﴾ ۱۱﴾

شیکردنه وه ی ئەم، ئایه تانه، له حهوت برگه دا:

۱) - ﴿ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ اَصْغَفَانَهُمْ ﴾؟، به لکو ئایا نه وانه ی دله کانیان نه خویشیان تیدایه، بییان وایه: خوا کینه کانیان وه ده زانی و دهر ناخات؟ زانایان هه ندیکان (أم) یان به (بد) لیک داوه ته وه، هه ندیکیش گوتوو یانه: هه ممانی (بد) و، هه ممانی (أ) هه مزه ی پرسیارکردن ده گه یهن، واته: به لکو ئایا نه وانه ی دلایان نه خویشی تیدایه، بییان وایه خوا کینه کانیان نه خاته دهری؟ نه و کینه بوغزانه ی له دل و دهر ووناندان! نه و نه خویشیه بریتیه له دوو دلایی و، نیفاق و، شیرک و، کوفر، به لأم به پیی رهوت زیاتر مه به ست پیی: دوو دلایی و دهغه لیه.

﴿ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ اَصْغَفَانَهُمْ ﴾، واته: که هه رگیز له داهاتوودا کینه بوغزه کانیان که به رانبهر ئیسلام و مسولمانان هه یانه، خوا ﴿﴾ نه یانخاته گوپی، نه و کینه بوغزانه یان بو پیغه مبهری خوا ﴿﴾ و مسولمانان که شف نه کات؟ (أصغان)،

کوی (ضَغْن)، یان (ضَغْن) ه، واته: کینه (الحقد)، که بریتیه له: پهستییهک و رق لیوونه وه یه کی په نهان له نیتو دلدا، (ما یُضَمَّرُ مِنَ الْمَكْرُوهِ)، نهو خراپه یه یه له دلدا په نهان ده کرئ (ضَغْن) و (ضَغْن)، بریتیه له: شتی خراپ که په نهان ده کرئ، یان (غَش) یانی: ناپاکی، یان (حَسَد) واته: ټیره یی، یان (حِقْد)، واته: کینه، یان (عَدَاوَة)، دوژمنایه تیی زانایان پوونکه ره وه ی قورن، به هه موو نهو واتایانه یان هیناوه، که په ننگه له هه ر سیافنیک دا مانایه ک یان زیاتر بیته زهینه وه، چونکه هه ندی وشه که خوا ﷻ له قورنندا به کاری هیناون، چهند واتیه ک به دهسته وه ده دهن، هه ندیکیان مانای راسته قینه یانهو، هه ندیکیان مانای خوازراویانه، یان مانای مه جازییانه، به لام به پتی سیاقه کان، یه کیک لهو مانایانه زیاتر زال ده بی، که مه به ست بی.

۲- ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرْزُقَنَّكُمْ﴾، نه گهر ویستبمان نهو اتمان پیشانی تو ده د.

نه مه لیره دا دوو واتای هه ن:

أ- (أَيُّ: لَأَرْزُقَنَّكَ أَشْخَاصَهُمْ فَعَرَفْتَهُمْ)، خودی نهو که سانه مان پیشانی تو ده داو ده تناسین.
ب- یاخود: (لَذَكَّرْنَا لَكَ أَوْصَافَهُمْ فَعَرَفْتَهُمْ بِهَا)، سیفه ته کانیا اتمان بو ت پوون ده کر دنه وه که بهو سیفه تانه بیانناسی.

۳- ﴿فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسَمِيَّتِهِمْ﴾، نهو کاته تو به نیشانه یان ده تناسین، (ل) ی سه ر: ﴿لَأَرْزُقَنَّكُمْ﴾، که ده فهرموی: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرْزُقَنَّكُمْ﴾، تهو لام (ل) ه، وه لامی: نه گهر ﴿وَلَوْ﴾ ه، نه گهر ویستبمان پیشا اتمان ده دای، سه ره نجام به هو ی نیشانه یانه وه ده تناسین، (سیمما و سیمیا: العلامَةُ الملائِمَةُ وَأَصْلُهُ: أَسْمَى مِنَ الْوَسْمِ، وَهُوَ جَعَلَ سَمِيَةً لِلشَّيْءِ)، (سیمما، و سیمیا)، نیشانه یه که که په یوه ست بی به شتی که وه، نه صله که شی له (وَسْم) دوه هاتوه، نهویش له (أسمی) یه، واته: شتی ک بکری ته نیشانه بو شتی ک.

۴- ﴿وَلَتَعَرَّفَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾، به دلنیایی تو به هو ی لادانی قسه وه ده یانناسی، یان به هو ی ناوازی قسه وه، یان شیوازی قسه وه، ناشنایان ده بی، وشه ی: ﴿لَحْنِ﴾، به

هەر سێ واتایە که هاتووە، (اللَّحْنُ: التَّغْمَةُ، وَاللَّحْنُ: الأَسْلُوبُ، وَاللَّحْنُ: الكَلَامَ الَّذِي يَكُونُ عَلَى غَيْرِ ظَاهِرِهِ، لِيَقْطِنَ لَهُ مَنْ يَرَادُ أَنْ يَفْهَمَهُ، دُونَ أَنْ يَفْهَمَهُ غَيْرَهُ)، وشەى (لَحْن)، هەم بە مانای ئاواز دى، هەم بە مانای شتێواز دى، هەم بە مانای قسەبەكە دى، كە پڕوالەتەكەى مەبەست نەبێ، ئەو كەسەش كە دەویستری تیببگات، تیبى بگات، بێ ئەوێ خەلكى دیکە لێى حالىى بێ.

دەفەرموی: تۆ لە ئاوازی قسەیان، یان لە شتێوازی قسەیان و، یان لە بادانى قسەیانەوه، دەیانناسی.

۵- ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ﴾، خواش بە گشتی کردەوه کانتان دەزانى، کردەوه کانتان دەزانى هى هەموو لایەك بە چاك و خراپەوه.

كە دەفەرموی: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ﴾، (اختراس مِمَّا يَفْتَضِيهِ مَفْهُومٌ (لَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُم) مِنْ عَدَمِ وَقُوعِ مَشِيئَةِ إِرْزَائِهِ إِيَّاهُمْ بِعُوتِهِمْ، أَي: إِنْ لَمْ تَرَكَ إِيَّاهُمْ بِسَيِّمَاهُمْ، فَلَتَقَعَنَّ مَعْرِفَتَكَ بِهِمْ مِنْ لَحْنِ كَلَامِ إِيَّاهُمْ يَجْعَلُهُ اللَّهُ لِرَسُولِهِ)، ئەو بە بۆ خۆ پاراستنە لەوێ چەمكى ئەو فەرمایشتە دەخواری، كە پێشێ فەرموی: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ﴾، (ئەگەر ویستبامان ئەوانمان پێشانی تۆ دەدات)، كە خوا ﷻ نەویستووە ئەوانی پێشان بدات بە سیفەتەكانیان، كە وانەزانری بە هێج جوۆری خوا ﷻ ئەوانی پێشانی پێغەمبەر ﷺ نەداوە، واتە: ئەگەر ئەوان پێشانی تۆ نەدەین، بە نیشانەكانیان، بە دنیایی ناسینی تۆ بۆ ئەوان هەر دیتە دى، بە هۆى ئاوازو شتێوازی قسەیانەوه، یاخود بە هۆى لادانى قسەیانەوه بە خوڕپە و ئیلهامى كە خوا ﷻ بۆ پێغەمبەرى خوێ ﷺ دەپێرە خستینی.

۶- ﴿وَلَتَسْلُوَنَكُمْ حَتَّى تَعْلَمَ الْمُجْرِمُونَ مَنكُمْ وَالصَّادِقِينَ﴾، بە جەختکردنەوهوه، تێمە تاقیتان دەكەبنەوه، تاكو تیکۆشەران لە تێوهو خوۆراگران بزاین.

دەگونجى (جهاد) مەبەست پێى جەنگ و كوشتار بى، دەشگونجى مەبەست پێى هەر جوۆرە تیکۆشائىكى دیکە بى.

﴿وَالْمَدِينِ﴾، ھەرودھا خۆپاگران لە ئیو، تاقیتان دەکەینەو، تاكو تیکۆشەران لە ئیو ئیو دەزاین و، خۆپاگران لە ئیو ئیو دەزاین، خۆپاگران لەسەر جەنگ و جیھادو جگە لە جەنگ و جیھادیش.

۷- ﴿وَتَبَلَّوْا خَبَارَكُم﴾، ھەوآلەکانیشتان دە جەرئین، تاقیدەکەینەو، واتە: ھەوآلەکانتان و ھەلوئستەکانتان دەرەخەین، (البَلُو: الإِخْتَبَارُ وَتَعْرِفُ حَالِ الشَّيْءِ)، (بلو): بریتە لە تاقیکردنەو و زانینی حالی شتیک.

کە دەفەرئوئ: ﴿حَتَّى نَمَلَّ﴾، (حَتَّى حَرْفُ انْتِهَاءٍ، فَمَا بَعْدَهَا غَايَةٌ لِلْفِعْلِ الَّذِي قَبْلَهَا، وَهِيَ هُنَا مُسْتَعْمَلَةٌ فِي مَعْنَى لَمْ التَّعْلِيلِ)، (حتى): پیتیکە بو کۆتایی شتیک بەکارئ، ئنجا ئەوئ لە دواوئ دئ، ئامانجە بو ئەوئ لە پشێوھە باسکراو، کە ئیرەدا (حتى)، بەکارھێنراوھ بە مانای لامی ھۆکار دۆزی (لام التعليل)، یانی: (لِنَبْلُوَنَّكُمْ لِنَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ)، بەلام بوچی (حتى) بەکارھاتوھ؟ یانی: ئەو تاقیکردنەوھ بەرەدوام دەبئ، تاكو سەرەنجام ئەوانەتان کە تیکۆشەرن و فیداکارن و، ئەوانەشتان کە خۆپاگران، دەزاین و دەرەکەون، یانی: بە زمانی حال، یان لە واقعیدا دەرەکەون، ئەگەرنا خوا ﷻ ھەر دەیانزانن، ﴿وَتَبَلَّوْا خَبَارَكُم﴾، ھەرودھا ھەوآلەکانیشتان دەزاین، لەسەر ئەرزی واقع ھەوآلەکانتان دەرەکەون، تاكو بو خەلک دەرەکەون و لە واقعیدا بەرجەستە دەبن.

﴿وَتَبْلُوَنَّكُمْ﴾، خوئراوئشەتەو: (يَبْلُوَنَّكُمْ)، ھەرودھا ﴿حَتَّى نَمَلَّ﴾، خوئندراوئشەتەو: (حَتَّى يَعْلَمَ)، و ﴿وَتَبَلَّوْا﴾، خوئندراوئشەتەو: (وَتَبَلَّوْا) بە ھەموو شێوھ خوئندنەوھکان ھاتوون، واتە: تاقیتان دەکەینەو، تاكو ئەو ھەوآلەئەئ کە بە ھۆیانەوھ ستایش دەکرین، یاخود سەرزەنش دەکرین، دەرەکەون، ئیمە لیتان ناگەرئین ئاوا وەک ماش و برنج تیکەل بن، بەلکو تاقیتان دەکەینەو، تاكو پاک و پیستان، چاک و خراپتان لیک دەکەینەو، ئەم ئایەتە وەک ئەو ئایەتەئ سوورەتئ (آل عمران) وایە، کە خوا ﷻ دەفەرئوئ:

﴿ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَيْرَ مِنَ الْطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا وَسَتَقْبُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۷۲﴾ ۞، واتہ: ناگونجیٰ خوا لہ برواداران بکہہ ری، وہک نہو حالہ ی کہہ تیوہ لہ سہرینی، ﴿ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَيْرَ مِنَ الْطَّيِّبِ ﴾، لیرہدا شتیک قرتیندراوہ بہ سیاق دہزانری، واتہ: تاقیتان دہکاتوہ، تاکو پیس لہ پاک جیا دہبیتہوہو، ناشگونجیٰ خوا ﴿۷۲﴾ تیوہ لہ پنهان ناگادار بکات، بہ لام خوا ﴿۷۲﴾ لہ پتغہمہرانی خوٰی ہلڈہ بڑری، ہہر کہہ سئی بیہوئی، (واتہ: ہہ لیاندہ بڑری بؤ جہنگ و جیہادو فیداکاری)، دہ جا تیوہوش بروا بینن بہ خواو، پتغہمہرانی خواو، نہگہر بروابینن و پاریز بکہن، پاداشتیکی مہزنتان ہہیہ.

عادتہ و سوننتی خوا وابووہ لہ ژبانی بہ شہردا کہہ لی نہگہریٰ خہ لک بہہ تیکہ ل و پتکہ لسی ہمتیتہوہ، نہزانری کئی چوئہ؟ کئی بایی چہندہ؟ کئی چہندہ ییمان پیئہ؟ کئی ٹیمان ہہیہو کئی نہتی؟ بہ لکو خوا ﴿۷۲﴾ رووداوو پیشہاتہکان دینیتہ پیش، کارو کردہوہکان دینیتہ پیش، تاکو سہرہنجام وہک گوتراوہ: لہ بوریزدا، لاقی رہش و سپی دہردہکوئی، لہ تہنگانہو سہغلہ تیاندان، ہہر کہہ سہ جہوہرو چیبہتی خوٰی دہردہ خات.

خوای پہرورہدگار بہ لوفتی خوٰی، یارمہ تیمان بدات ہہمیشہ شتی باشمان لی دہرہکوئی، بہ تاییہقی لہ تہنگاناندو، وامان لی بکات بہہ ہوٰی تاقیکردنہوہکانہوہ زیاتر ساغ و پتہو بین، پاک و چاک بین، ہہوآل و ہہ لوہستہ کامان مایہی سہرہرزییمان بن، لہ دنیاو دوارپوژدا، نہک مایہی عہیدارییمان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى چوارەم ✨

پىناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەوت (۷) ئايەتى كۆتايى سوورەتى (محمد) پىك دى، ئايەتەكانى: (۲۲ - ۲۸)، كە تەوھرى سەرەككىيان باسى بەرەنگار بوونەوھى بېرۋايانى شەرفرۇشەو، ھاندانى پروادارانە لەو بارەوھ:

- ۱- چ بە بېھىزو رەنچەرۆو دەستخەرۆ پىشاندانى كافران، لە دنياو دوارۆژدا.
- ۲- چ بە ھۆشدارى پىدانى پرواداران، كە كردهوھەكانيان پوچەل ئەكەنەوھو لە خۇيان وريابن.

۳- چ بە كەم بايەخ پىدانى ژيانى دنياى و ماددىي، خوا ﷻ ژيانى دنيا بە كەم بايەخ دەخاتەرۋو، تاكو ئەوھش ھاندەر بى بۆ مسوئلمانان بۆ فىداكارىي و، دەستيان بە دنياوھ نەبى و، گورىس لە بن رانەخەن و، باوھشى پىدا نەكەن.

۴- چ بە ھۇي خستنه پرووى ئەوھ، كە خوا ﷻ لەكەل پرواداران دايەو، پاداشتيان كەم ناكاتەوھ، ھى كردهوھ باشەكانيان.

۵- چ بە خستنه پرووى ئەو راستىيە، كە خوا ﷻ جگە لە كەمىك مال و سامانيان لى داوا ناكات بىيەخسن.

۶- چ بە ھەرەشە لىكردنيان، كە ئەگەر پشت بكنەنە ئىسلام، خوا ﷻ پەكى ناكەوى و، كەسانىكى دىكە دىننى، كە وەك ئەوان نابن، پشت لە ئىسلام بكنەن و، پشت لە ئەركەكانى سەرشانىان بكنەن، كە ئايين و بەرنامەى خوا بۇيان ديارىي دەكات.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَصْرِفُوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمْ ﴾ ﴿۲۲﴾ ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

وَلَا يَبْطُلُوا أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣١﴾ فَلَا تَهْتُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْوِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِكُمْ أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٠﴾
 إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ أَلْبُورٌ وَإِنْ تَوَفَّوْا يُوَفَّوْكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْتَلِكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٢٩﴾
 إِنْ يَسْتَلِكُمْ هِيَ فَمَا لَكُمْ لِئَلَّا تُبْغُوا بِهَا حَيَوةً وَأَنْتُمْ تَدْعُونَ
 لِئَلَّا تُبْغُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْغِلُ وَمَنْ يَبْغِلْ فَإِنَّمَا يَبْغِلْ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ
 الْعَفِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٢٨﴾

مانای دهقو دهقی نایه تھکان

ابہ دلتیایی تھوانہی بیپروا بوون و، خه لکیان له (به رنامہو) ری خوا لاداو،
 سہ ریجی پیغہ مہریان کرد، دوا تھوہی راستہ رتیان بو پوون بوو بووہ، یهک
 توژ (ھیچ نھ نڈازہ یهک)، زیان به خوا ناگہ یهنن و، کردہ وہ کانیشیان پووچہ ل
 دہ کاتہوہ ﴿٣٢﴾ تھی تھوانہی پرواتان ہیناوہ! فہرمانبہ ریی خوا بکہن و،
 فہرمانبہ ریی پیغہ مہر بکہن و، کردہ وہ کانتان پووچہ ل مہ کہ نہوہ ﴿٣٣﴾ بیگومان
 تھوانہی بیپروا بوون و ریگری (خه لک) یان کرد له ری خوا، دوا یی له حالیکدا
 مردن کہ بیپروا بوون، ہہرگیز خوا لیتان نابووری ﴿٣٤﴾ نتجا (تھی پروادرنہ!)
 بیپیژ مہ بن و، (لایہنی بہرانبہر) بانگ مہ کہن بو ناشتیی، له حالیکدا تپوہ له
 بہر زترانن و، خواش له گہ لٹانہو، کردہ وہ کانیشتان کہم ناکات ﴿٣٥﴾ بہ دلتیایی ژیان
 دنیا یاری و خافلانہو، تھ گہر پرواش بینن و پاریز بکہن، پاداشتہ کانتان دہ داتی
 و (خہرچکردنی سہرچہم) سامانہ کانیشتان لی داوا ناکات، بہ لکو داوا کہ میتک له
 مال و سامانتان لی دہ کات ﴿٣٦﴾ تھ گہر بہ جہ ختکردنہوہ (مال و سامانہ کانتان) لیتان
 داوا بکات، رڈی دہ کہن و کینہ کانیشتان (لہ بہرانبہر فہرمانکردن بہ خہرچکردن
 دا) لیتان (لہ دل و دہروونتان) دہردینتی ﴿٣٧﴾ تھہا (تیتستا) تپوہ بانگ دہ کریں، لہ

رَبِّي خوادا به خشن، که چی هه تانه چرووکی دیه کات و، هه ره که سیش چرووکی بکات، به رانبه ره به (سوودی) خَوِي رِذِي ده کات و، خواش بِي نِيازَهو، تِیوه ش هه ژارن و نه گهر پشتیش هه لَبِکَن، (خوا) کُومَه لَیْکِ دیکه ی جگه له تِیوه ده کاته جیدارتان، نِجَا تَهوان وهک تِیوه ش نابن (۲۸) ا.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(وَسَاقُوا الرِّسُولَ): واته: سه ریچییان کرد له پیغهمبه ر ﷺ (الشَّقَاقُ: الْمُخَالَفَةُ وَكُوفُ فِي شَيْءٍ غَيْرِ شَيْءٍ صَاحِبِكَ، أَوْ مِنْ شَيْءٍ الْعَصَا بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ)، (شِقَاقُ): به مانای سه ریچیکردن، یان نا کوکیکردن دئی، ئه ویش ئه وهیه که تَو له لایه ک بی، جگه له لای به رانبه ره که ت، یا خود له وه وه هاتوه، که گوچان له به بناندا بشکرتی، له ت بکرتی.

(وَلَا يُطِلُّوا أَعْمَالَكُمْ): کرده وه کانتان هه لَمَه وه شیننه وه، پووچه ل مه که نه وه، (بَطَلٌ، بَطُولًا، وَبُطْلًا وَبُطْلَانًا: ذَهَبَ دَمُهُ بُطْلًا: هَدْرًا، وَالْإِبْطَالُ: إِفْسَادُ الشَّيْءِ وَإِزَالَتُهُ)، ده گوترتی: (بَطَلٌ، بَطُولًا، وَبُطْلًا وَبُطْلَانًا)، واته: پووچه ل بووهو، پووچه ل بوونه وه، ده گوترتی: (ذَهَبَ دَمُهُ بُطْلًا)، واته: خوینه که ی به به لاش چوو، پووچه ل بوو، (إِبْطَالُ): بریتیه له تیکدان و لابردنی شتیک و پووچه ل کرده وه و بِي تِیوه روک کردنی.

(فَلَا تَهْتَرُوا): (الْوَهْنُ: ضَعْفٌ مِنْ حَيْثُ الْخَلْقِ وَالْخَلْقُ)، (وَهْنٌ): بریتیه له بیهیزی له رووی جهسته وهو، له رووی ئاکاره وه، (فَلَا تَهْتَرُوا)، واته: (فَلَا تَضَعُوا)، بیهیز مه بن، چ له رووی جهسته یی و پرواله ته وه، خوتان بیهیز پیشان بدن، چ له رووی دهرورنه وه تیک بشکتن.

(السَّلَامُ): (السَّلَامُ: الصُّلْحُ، وَالسَّلْمُ وَالسَّلْمُ: إِسْمٌ بِإِزَاءِ الْحَرْبِ)، وشه ی (سَلَمٌ): به مانای ناشته وایی و صولح دئی، (سَلْمٌ وَ سَلَمٌ)، له به رانبه ری جهنگدا دئی.

(وَأَسْرُ الْأَعْلَوْنَ): واتە: ئېتو بەرزترن، (الْعُلُو: الإرتفاع، وَالْأَعْلَى: الأشرَف، عَلَا يَعْلُو غُلُوًا، وَهُوَ عَالٍ، وَعَلِيٌّ يَعْلَى عِلَاةً)، (عُلُوًا): بە مانای بەرزى دى، (أَعْلَى): بە مانای باشتەر دى، وەك چۆن بە مانای بەرزتر دى، بە مانای باشتريش دى، دەگوترى: (عَلَا يَعْلُو عُلُوًا، وَهُوَ عَالٍ)، بەرزبوو، بەرز دەبى، بەرز بوونەوه، ئەو بەرزە، ھەروەھا (عَلِيٌّ يَعْلَى عِلَاةً)، ئەميش ھەر بە مانای بەرز بوو، بەرز دەبى، بەرز بوونەوه.

(وَلَنْ يَرْكُزَ): (لَنْ يَنْقُصَكُمْ)، واتە: لیتان كەم ناكات، (وَتَرْتُهُ: أَصْبَتْهُ يَمْكُرُوهُ)، (وَتَرْتُهُ): خرابە بە كەم بە سەر ھېتا، لېرەدا بە مانای (لَنْ يَطْلِمَكُمْ أَجُورَ أَعْمَالِكُمْ فَيَنْقُصَكُمْ ثَوَابَهَا)، كە دەفەرموى: ﴿وَلَنْ يَرْكُزَ أَعْمَالَكُمْ﴾، واتە: سەمتان لىناكات، كە لە پاداشتى كردهووە كاتنان كەم بكاتەوه، دەگوترى: (وَتَرْتُ الرُّجْلَ: أَي: قَتَلْتُ لَه قَتِيلًا، أَوْ أَحَدْتُ لَه مَا لَا غَضَبًا)، (وَتَرْتُ الرُّجْلَ): واتە: كوژراوى كەم لى كوشت، ياخود مالى و سامانە كەيم بە زۆر لى زەوت كەرد.

(لَعِبَ): (لَعِبَ فُلَانٌ إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ مَقْصِداً صَحِيحاً)، (لَعِبَ): بە كوردى دەلێن: يارى و گەمە، (لَعِبَ فُلَانٌ)، ئەگەر كە سىك كردهووە كەى ئامانجدار نەبى، ئامانجىكى باش و راستى لە پشتهووە نەبى، دەگوترى: گەمە و يارى دەكات.

(وَأَهُو): (مَا يَشْغَلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يُهْمُهُ وَيَعْنِيهِ) (أَهُو): برىتە لەو هەى مرۆف بىناكا بكات و لە شتىك بىخافلىنى كە بە لایەوه گرنگە، واتە: شتىكى لاوه كى كە مرۆف سەرفال بكات، لە شتىك كە بە لایەوه گرنگە و چى مەبەستە، كەواتە: (لَعِبَ): بە يارى و گەمە دى، (أَهُو): بە مانای خافلان دى.

(فِي حَيْضِكُمْ): (الإحْقَاءُ فِي السُّؤَالِ: الشَّدَّةُ فِي الإلْحَاحِ بِالْمَطْلَبَةِ، أَحْقَيْتُ الدَّابَّةَ: جَعَلْتُهَا حَافِيًا)، (الإحْقَاءُ فِي السُّؤَالِ)، ئەو هەى كە سىك زۆر داواى شتىك لە كە سىك بكات، زۆر داواى لىنكات و مكوور بى لە سەرى، دەگوترى: (أَحْقَيْتُ الدَّابَّةَ)، واتە: ئاژەلە كەم پى خواس كەرد، كە ولاخ و تىسترو جارى وا بە كەريش، ئاليان لە

بنی پتیان داون، ئنجا نه گهر نالی و لاخه که ی لیگرد بیته وهو، که له جیی پیلاوی مرؤفه، نهوه پتی گوتراوه: (أَحْقِيْتُ الدَّابَّةَ)، و لاخه که م و، نازه له که م پیخواس کرد، ئنجا که سیک زور داوا ی شتیک له که سیک ده کات، وه ک نهوه وایه پیلاوه که ی یان بهرگه که ی لیستاندین و، زوری شت لی داوا کردین.

(تَبَخَّلُوا): (البُّخْلُ): إِمْسَاكُ الْمُقْتَنِيَاتِ عَمَّا لَا يَحِقُّ حَبْسَهَا عَنْهَا، وَيَقَابِلُهُ الْجُودُ، (بُخْلٌ): بریتیه له دهست پیوه گرتنی نهو شتانه ی که نابج دهستیان پیوه بگردری و، ده بی به خشرین، پیچه وانه ی (بُخْلٌ)، که به کوردیی ده لیین: چرووکی، یان رژی دی یان دهست نووقاندن، پیچه وانه که ی و به رانبه ره که ی بریتیه له: دهستکراوه یی و به خشنده یی.

(سَتَدِيلُ): (الإِبْدَالُ وَالتَّبْدِيلُ وَالتَّبَدُّلُ وَالِإِسْتِبْدَالُ: جَعَلَ الشَّيْءَ مَكَانَ آخَرَ، وَهُوَ أَعْمٌ مِنَ الْعِوَضِ، فَإِنَّ الْعِوَضَ هُوَ أَنْ يَصِيرَ لَكَ الثَّانِي بِإِعْطَاءِ الْأَوَّلِ)، (سَتَدِيلُ)، واته: ده گورپی، لاده بات، ئنجا (إِبْدَالٌ وَتَّبْدِيلٌ وَتَبَدُّلٌ وَإِسْتِبْدَالٌ)، مانای هه رچواریان، نهوه یه که تو شتیک له جیی شتیک ی دیکه دابینی، نهوه گشتییره له قهره بوو (عِوَضُ)، که نهوه یه دووهم ببیته هی تو، به هوی نهوه وه که تو یه که م ده به خشی، بلایی: نهو شتتم بده یه و، نهو شتت ده ده می، نهوه قهره بوو (عِوَضُ)، به لام (إِبْدَالٌ وَتَّبْدِيلٌ وَتَبَدُّلٌ وَإِسْتِبْدَالٌ)، نهوه یه که شتیک بگورپی به شتیک، ئنجا چ دووهمت بیته ده ستی، یان نا.

مانای گشتنی نایہ تہ کان

خوَا ﴿۱۰۰﴾ له کۆتایی سوورہ تی (محمد) دا، وهک له پیناسه ی ئەم دەرسه ش دا باسما ن کرد، هەم بۆمان باسی بێبروایی خەلک له ڕۆی خوَا لادەرو سەرپێچیکار بۆ پێغه مبه ر ﴿۱۰۱﴾ دەکات، دوا ی تەوه ی ڕۆی راستیان بۆ ڕۆشن بۆتەوه، که ئەوانه زیان به خوَا ﴿۱۰۲﴾ ناگه یه نن و، خوَا ﴿۱۰۳﴾ کردەوه باشه کانیسیان لی پووچەل دەکاتەوه.

هەم فەرمان به برواداران دەکات، که فەرمانبه ریی خوَا پێغه مبه ره که ی بکه ن و، ناگاداریش بن شتیک ئەکه ن، کردەوه کانیان پووچەل بکه ن.

دوایی خوَا ﴿۱۰۴﴾ چەند شتیک دەفەرمو ی، که هەموویان هاندان و وره وه به رنانن بۆ مسوڵمانان، له بواری جهنگ و فیداکاریی داو، هاندانیان بۆ به خشی نی هەم سه ریان، هەم مانیان، له پێناو به رز راگرتنی به یداغی ئیسلامدا.

خوَا ﴿۱۰۵﴾ ده فەرمو ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، به دلنایی ئەوانه ی بێبروایی و له ڕۆی خوایان لادا (خەلکیان له ڕۆی خوَا لادا)، واته: بێبروایی و به هەموو ئەو شتانه ی دەبوو بروایی پێ بنن، یان به یه کیک له و شتانه بێبروایی بوون، چونکه ئیمان ئەوه یه بروا به هەموو ئەو شتانه بێنی، که پێوسته ئیمانیا ن پێ به تر ی، تنجا ده بیه بروادار، به لām بێبروایی، ئەگه ر به یه کیک له و شتانه ی پێان ده بێته ئیماندار، بێبروایی، ئەو مرو فّه ده بێته بێبروایی، واته: بێبروایی په کی له سه ر ئەوه نه که وتوه به هەموو ئەو شتانه بێبروایی، که ده بی بروایی پێ به تر ی، به لām بروا هێنان (إیمان) به هەموو شته کان نه بی، نایه ته دی.

خوَا ﴿۱۰۶﴾ ده فەرمو ی: ئەوانه ی بێبروایی و له ڕۆی خوایان لادا، یاخود خەلکیان لادا، چونکه: (صَدَّ)، هەم به لازیم هاتوه، ﴿صَدَعَنَ سَبِيلَ اللَّهِ﴾، (أی:

إِنصَرَفَ وَإِنْصَرَفَ) لایدا، هم به (مُتَعَدِّي) یش هاتوه، یانی: (صَرَفَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ، وَحَرَفَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: خه لکی لاداو هه تله کرد له ری خوا، لیره دا مانای دووه میان زیاتر وا پیده چی مه به ست بی، ﴿وَسَأْمُرُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَمْرَهُ﴾، دوو به ره کتبان له گه ل پیغه مبه ردا ﴿كِرْدُو سَهْرَ بِيَجِيَانِ لِي كِرْدُو، دَوای تِه وِی ری پاستیان بُو رِوون بُوو، نا تِه وانه: ﴿لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، به هیچ تِه ندازه بکه زیان به خوا ﴿وَسَيُحِيطُ أَعْمَلَهُمْ﴾، له مه وودوا (خوا ﴿كِرْدُووه باشه کانیاں پووچه ل ده کاته وه، تِه و کِرْدُووه باشانه ی به رِوآلت باش بوون، تِه گهر نو تِزه و له گه ل مسولماناندا ده یکن، تِه گهر رِوژووه، ده یگرن، تِه گهر جه نک و جیهاده، ده یکن، تِه گهر مآله، ده بیه خشن، هه موو تِه و کِرْدُووه به رِوآلت باشانه، چونکه تِه وانه هه وِینی ئیمانیاں تیدانیه، به لکو به پیچه وانه وه ژه هرو میکِروبی شیرک و کوفرو نیفایان تیدانیه، هه موو تِه وانه خوا ﴿كِرْدُووه کانیاں پووچه ل ده کاته وه، که بیگومان له خودی خویندا پووچه لن و، خوا پاداشتیاں ناداته وه.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، تِه ی تِه وانه ی برواتان هیناوه! (به هه موو تِه و شتانه ی پیویسته بروایان پی بهیتری)، فه رمانبه ری خوا ﴿بَكَن و فه رمانبه ری پیغه مبه ر ﴿بَكَن، واته: خوا ﴿چی ده فه رموی، جیهه جیی بکن و، تِه وهش که پیغه مبه ر ﴿ده فه رموی، به قسه ی بکن و جیهه جیی بکن، ﴿وَلَا تَطُلُوا أَعْمَلَكُمْ﴾، کِرْدُووه (باشه) کانیشتان هه لمه وهه شتینه وه، واته: پووچه ل مه که نه وه، جاری وایه کِرْدُووه ی باش، به پیچه وانه که ی خو ی پووچه ل ده بیتنه وه، وه که له سووره تی (البقرة) دا، خوا ﴿ده فه رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ وَمِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾﴾، تِه ی تِه وانه ی برواتان

هېناوه! خېترو بەخشینە کانتان بە هۆی منەت کردن و نازاردانی دلای بابای چاکە لەگەڵدا کراوو پێبە خشراو دەو، هەلمەو دەشێننەو...

دوایی دەفرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَأْتُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾، بە دلناییهو ئەوانە ی بێیرو بوون و، خە لکیان لە ڕێی خوادا لاداو، دوایش مردوون لە حالیکدا کە بێیرو بوون، ئەوانە هەرگیز خوا لێیان نابوو، واتە: با خە یال پلاو نە کەن، لەبەر ئەو ی هەندێ کردەو ی باش دە کەن بە پوالت، میوانداریی دە کەن، مال دە بە خشن، هاوکاریی دە کەن، هەندێک چاکە دە کەن، پێیان وابێ خوا ﷻ بەو دە یانبوو، مادام بێیرو بوون و خە لکیان لە ڕێی خوادا لاداو، ئەگەر بە کافر یی مردب، هەرگیز خوا لێیان نابوو.

ئەمەش بۆ زیاتر تێژکردنی مسولمانانە لەسەر ئیمان و، خۆپاراستبێانە لە کوفرو هە ئۆه شانهو ی کردەو کانیان و، بۆ بەرچاو پوونیا نە لە بارە ی نە یارو ناحەزە کانیانەو، کە ئەوان دەست بە تال و دەست خالیین لە پوژی دوایداو، خراپترین سەرەنجامیان هە یە، بۆ یە لێیان مە ترسن و شەرمیان لێ مە کەن و لێیان بێ باک بن.

بۆ یە دوایی دەفرموئ: ﴿فَلَا تَهْتَبُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾، تێو بێهێز مە بن (ئە ی مسولمانین! لە رووی جەستە ییەو بێهێزی پێشان مە دەن و مە کپووزێنەو و مە لائینەو، لە رووی دەروونییەو ش خۆتان بە بێهێز مە زان، (الْوَهْنُ: الضَّعْفُ خَلْقًا أَوْ خُلُقًا)، بریتیه لە بێهێزی لە رووی پوالت و جەستە یی، یاخود لە رووی دەروونیی مە عنوویەو، خوا ﷻ کە دەفرموئ: بێهێز مە بن، واتە: خۆتان بە بێهێز پێشان مە دەن، قسە یە کی و مە کەن و هە ئۆیستیک ی و مە نوێن، بە رابەرە کە تان بە بێهێزان بزانی، ﴿وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾، کە سەرەنجام: بانگ بکەن بۆ ناشتی، دوژمنیک کە سەنگەری لێگرتوون، بلێن: وەرە با ناشتی بکە ی، لە راستیدا ناشتی و ناشتەوایی بە خە لکی بە هێز دە کری، ئەک بە خە لکی

بِهَيْزِرْ، کاتیک تَوْ له حاله تیکى بِي هِيْزِيْدَاى و، خَوْت به بِيهِيْزِرْ ده زانى، نه گهر بانگى به رانبه رکهت بکهى بَوْ ناشتیی، مەرجه کانى خَوْت له سهر فه رز ده کات، بَوْ ده فه رموی: ﴿وَأَنْشُرُ الْأَعْلَوْنَ﴾، بانگى به رانبه رکه تان مه کهن بَوْ ناشتیی له حالیکدا تَبُوْه به رزترن، نه مه دوو واتای ههن:

أ- له حالیکدا تَبُوْه بالآدهستن، له به رانبه رکه تان مه پارنه وه، بَلِيْن: وهرن با ناشتیی بکهین!.

ب- له حالیکدا تَبُوْه له روى مه عنه و بیه وه به هِيْزِرْتِرْن، خاوهنى بووناسیى و تَبِرْوانِيْنِيْکَنْ، بهس نه وه بووناسیى و تَبِرْوانِيْنِيْ پاست و دروسته، خاوهنى ئیمان و عه قیده یه کن، خاوهنى په رستشِيْکَنْ، خاوهنى ره وشْتِيْکَنْ، خاوهنى به رنامه یه کن، که ته نیا نه وه به رنامه یه، له حالیکدا که تَبُوْه، ناوا به رزترن، بگره ههره به رزن، بانگى به رانبه رکه تان مه کهن بَوْ ناشتیی، ﴿وَاللّٰهُ مَعَكُمْ﴾، خواش له گه لئانه، ﴿وَلَنْ يَّرْكَبَ أَعْتَاكُمْ﴾، کرده وه کانیشان لِيْ کهم ناکاته وه، واته: پاداشتی کرده وه کانتان لِيْ کهم ناکاته وه، سته متان لِيْ بکات.

هه لَبَه ته نه م نایه ته موباره که شیکردنه وهى زیاترى ده وئى و، له مه سه له گرنه گه کاندایا تر شیی ده که ینه وه، که نایا خوا ﴿﴾ به موئله قیى له مسوئمانانى فه ده غه کرده، بانگى به رانبه رکه کانیا ن بکهن بَوْ ناشتیی؟ یاخود نه مه حاله تى تابه تیی خَوْى هه یه، نایه ته کهى سووره تى (الأنفال) یش، که ده فه رموی: ﴿وَإِنْ جَاءُوا لِّلْسَلَامِ فَاْجْتَحِمْاْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ﴾، نه گهر نه وان بالیان شوْر کرده بَوْ ناشتیی، تَوَشْ بالی بَوْ شوْر بکهو، پشت به خوا بیهسته.

نه ویش حال و مه قامى خَوْى هه یه، هه ندیک له زانیا ن گوتوویانه: نه م نایه ته نه وهى سووره تى (الأنفال) ى نه سخ کردوْته وه، هه ندیکیش گوتوویانه: نه وهى سووره تى (الأنفال) نه مه ی نه سخ کردوْته وه! به لَامْ له راستییدا نه و قسانه هه چیان راست نین، وهک دوایی باس ده کهین، به داخه وه هه ندیک له توپوْره وانى قورئان زوْر داغهیان به وه وه لیداوه نایه تیک بدوْز نه وه، بَلِيْن: نه و نایه ته فلَان نایه ته ی زوْر کردوْته وه، یان نه و نایه ته نه سخ کراوه ته وه به فلَان نایه ت!!

﴿هَاتِنَا هَذِهِ تَدْعُونَ لِنُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، تهوہ تا تئوہ بانگ دہ کرین، کہ
 لہ پئی خوادا بہہ خشن، واتہ: ہہ ندیٰ لہ مال و سامانہ کانتان لہ پئی خوادا
 بہہ خشن، ﴿فَمِنْكُمْ مَّنْ يَبْغِلُ﴾، کہ چی ہہ تانہ لہو کہ مہ ش دا پد زلیلی و
 چرووکی دہ کات، ﴿وَمَنْ يَبْغِلْ فَإِنَّمَا يَبْغِلْ عَن نَّفْسِهِ﴾، ہہر کہ سیش چرووکی
 بکات، بہرانبہر خوی چرووکی دہ کات، بہ زبانی خوی رڈیبی و چرووکی
 دہ کات و، لہ پاداشتی خوی کہم دہ کاتہوہ، ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنتُمُ الْفُقَرَاءُ﴾،
 خواش دہولہ مہ ندو بی نیازہو، تئوہ ش ہہ ژارو نہ دارن، ﴿وَأَن تَتَوَلَّوْا﴾، نہ گہر
 پشتیش ہہ لکھن و، رو و وەرگیرن لہ ئیسلام، بہ ہوی مال نہ بہہ خشینہوہ، بہ
 ہوی جہنگ و جیہاد نہ کردنہوہ، پشت لہ ئیسلام بکھن، یان پشت لہ ہہر
 نہرکیکی شہرعی بکھن، کہ کہوتوتہ سہر شانان، ﴿يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾، خوا
 کومہ لیکسی جیا لہ تئوہ دہ ہینتی، تئوہ لادہ بات و تہوان دینتی و شوینتی
 تئوہ یان پی دہ گریتہوہ، ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا آمِنًا لَّكُمْ﴾، دوایی تہوان و ہک تئوہ نابن،
 کہ نہرکہ شہرعیہ کانیاں باش نہنجام نہ دہن و، پشت لہ نہرکہ شہرعیہ کان
 بکھن.

کہواتہ: بترسین لہوہی خوا ﴿تئوہ لاہری و، کہ سانیکی دیکہی لہ تئوہ
 باشتر بیئتی، خوا ﴿پہکی لہ سہر ہیچکس ناکہوئی.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە ی بە کەم:

بێیروانیی لادەر، خەڵک لادەر لە ڕێی خوا، سەرپنچیبیکاری پێغەمبەر ﷺ، دواى بۆ روشن بوونەوهی راستە ڕێ، هیچ زیاتیک بە خوا ﷻ ناگەیهنن و، کەدەوه کانیشیان پووچەڵ دەکاتەوه:

خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُوا أَرْسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يُضْرَبُوا اللَّهُ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ﴾ (۳۳)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ پرگەدا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، بێگومان ئەوانەى بێیروا بوون و خەڵکیان لە ڕێی خوا لادا.

پێشتریش گوتمان: (صَدَّ) هەم بە مانای (لایدا) دێ، هەم بە مانای (خەڵکی لادا) دێ، هەم بە مانای (انصرفت)، هەم بە مانای (صرفت غیره).

﴿سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ش، یانی: ڕێبازی خوا، کە مەبەست ئەو بەرنامەیه بە پێغەمبەری کۆتایی دا ﷻ ناردووێت.

تایا مەبەست لەوانەى بێیروان و خەڵکیان لە ڕێی خوا لاداو، کێیه؟ بە دنیایی هەر کەسێ خەڵک لە ڕێی خوا لابدات، خوشی پێشتر لادەر، لە ڕێی خوا: (مَنْ كَانَ صَارِفًا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، فَهُوَ مُنْصَرَفًا بِالْأَوْىٰ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، ئنجایا مەبەست پێیان کێیه؟

۱- هه‌ندیک له زانیان گوتووایه: مه‌به‌ست پیتی خاوه‌ن کتیبه‌کانه، به تاییه‌تی جووله‌که‌کان.

۲- هه‌ندیکیش گوتووایه: مه‌به‌ست پیتی هاویه‌ش بو خوادانه‌رانی مه‌ککه‌و ده‌ورووبه‌ریه‌تی.
 ۳- هه‌ندیکیش ده‌لتین: مه‌به‌ست پیتی بیبروایه‌کانه به‌گشتی.

به‌لام به‌پیتی ئەو سیاق و‌کەش و بارودۆخه‌که‌ ئایه‌ته‌کانی تیدا هاتوونه‌خوار، مانای سێیه‌میان زیاتر دیته‌زه‌ینه‌وه، که‌ مه‌به‌ست پیتی کۆی ئەوانه‌یه‌بیبروان، چ‌جووله‌که‌چ‌ نه‌صرانیی چ‌مه‌جووسی و‌چ‌ صابینه، چ‌بێ کتیب‌بن، که‌ بته‌رسته‌کانن، چ‌ ئەوانه‌بن‌که‌ بروایان به‌هیچ‌ شتیگ‌نیه، که‌ مولحیدو‌زه‌ندیکه‌کان ده‌گرته‌وه.

(۲) - ﴿وَسَأَقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، (ئنجا ئەوانه‌هه‌ر به‌وه‌نده‌وازیان نه‌هه‌تاوه‌که‌خۆیان بیبروان بن و، خه‌لکیش له‌پیتی خوا لابه‌دن، به‌لکو) سه‌رپیتیچی و به‌ر به‌ره‌کانتی پیغه‌مبه‌ریشیان کردوه، دواي ئەوه‌ی پیتی راستیشیان بو‌رۆشن بوته‌وه، ئەوان هه‌رگیز هیچ‌ زیانیک له‌خوا ناده‌ن.

﴿وَسَأَقُوا﴾، (المُشَاقَّةُ: الْمُخَالَفَةُ وَالْعِصْيَانُ): (مُشَاقَّة) بریتیه‌له‌سه‌رپیتیچکردن و یاخی‌بوون، (المُشَاقَّةُ أَوْ الشُّقَاقُ هُوَ أَنْ تَكُونَ أَنْتَ فِي شَيْءٍ، وَطَرَفَكَ الْمُقَابِلُ فِي شَيْءٍ آخَرَ)، (مُشَاقَّة وَشِقَاق) ئەوه‌یه: تو له‌لایه‌ک بی و، به‌رانه‌ره‌که‌شت له‌لایه‌کی دیکه‌بی، که‌سانیک که‌به‌و شیوه‌یه‌ن، که‌ لێره‌دا خوا ﷻ چوار سیفه‌تی خراپی لێ هه‌لداون:

یه‌که‌م: بیبروا بوون به‌هه‌رچی که‌ پتیوست بووه‌ ئیمانی پێ بێنن، ئەوان پیتی بیبروا بوون، چونکه‌ خوا ﷻ به‌ره‌هایی فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿كُفْرًا﴾.

دووه‌م: خۆیان له‌پیتی خویان لاداووه‌خه‌لکیشیان لاداووه: ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾.

سێیه‌م: به‌ر به‌ره‌کانتی پیغه‌مبه‌ریان کردوه‌و سه‌رپیتیچیان لیکردوه: ﴿وَسَأَقُوا الرَّسُولَ﴾.

چوارم: ﴿ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ﴾، دواپی نه‌وهی که ری راستیشان بو رۆشن بوته‌وه، یانی: دزایه‌تبییه‌که‌یان بو پیغهمبهری خوا ﷺ، خه‌لک له ری لادانه‌که‌یان و، بیرواییه‌که‌یان، پیش هه‌موو شتیک، به هوی نه‌زانییه‌وه نه‌بووه‌وه به هوی بی‌ناکاییه‌وه نه‌بووه، به‌لکو دواپی نه‌وه بووه که ری راستیان بو رۆشن بوته‌وه، ﴿ تَبَيَّنَ الْهُدَىٰ ﴾: ظُهُورُ الْإِسْلَامِ وَمَعْرِفَتُهُ، (هدی) یانی: ری راست، ﴿ تَبَيَّنَ الْهُدَىٰ ﴾ مه‌به‌ست پی ده‌رکه‌وتنی ئیسلامه‌وه ناساندنی ئیسلامه.

ئنجا که‌سانیک به‌و شیوه‌یه‌بن: ﴿ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ﴾، به‌دنیاییه‌وه هه‌رگیز، هیچ زیانی به‌خوا ناگه‌یه‌نن.

﴿ شَيْئًا ﴾: مفعول مطلقٍ لِيَضُرُّوا (والتنوين للتقليل، أي: أَقَلُّ ضَرًّا، والمقصود الإضرارُ بِدِينِ اللَّهِ)، که ده‌فرموئی: ﴿ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ﴾، هه‌رگیز زیان به‌خوا ناگه‌یه‌نن، ﴿ لَنْ ﴾ ه‌که، کرداری ﴿ يَضُرُّوا ﴾ ی پی (منصوب) بووه، ﴿ اللَّهُ ﴾: به‌رکار (مفعول به) ه‌که‌یه‌تی و ﴿ شَيْئًا ﴾، به‌رکاری ره‌ها (مفعول مطلق) ه، بو ﴿ يَضُرُّوا ﴾، ته‌نویی سه‌ر ﴿ شَيْئًا ﴾، بو که‌مکردنه‌وه‌یه، واته: که‌مترین زیان ناگه‌یه‌نن، به‌خوا ﷺ، که مه‌به‌ست پی زیانگه‌یاندنه به‌ئیین و به‌رنامه‌ی خوا.

بیگومان لیره‌دا که ده‌فرموئی: هیچ زیان به‌خوا ناگه‌یه‌نن، ته‌گه‌ر مه‌به‌ست پی خوا بی، بیگومان هیچ زیانکی پی ناگه‌یه‌نن، به‌لام ته‌گه‌ر مه‌به‌ست پی ئیین و به‌رنامه‌ی خوا بی، واته: ته‌و زیانه‌ی پی ناگه‌یه‌نن که په‌کی بخه‌ن و نه‌هینن بلاویته‌وه، به‌لام به‌دنیایی زیان و تازار ده‌گه‌یه‌نن، به‌پیغهمبهر ﷺ و به‌پرواداران و، ده‌بنه‌کوَسپ و په‌رچ له به‌رده‌م ئیسلامدا، بویه ده‌بی ورد بین! ته‌گه‌ر مه‌به‌ست پی زیانگه‌یاندن به‌خوا بی، بیگومان هیچ جوړه‌زیانیک به‌خوا ناگه‌یه‌نن، به‌لام له مانایه‌که‌یدا ده‌بی بگوتری: ﴿ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ﴾، ﴿ آي لَنْ يَضُرُّوا دِينَ اللَّهِ ﴾، أو ﴿ رَسُولَ اللَّهِ ﴾، أو ﴿ كِتَابَ اللَّهِ ﴾، بیگومان ده‌بی به‌و شیوه‌یه واتا بکری، واته: هیچ جوړه‌زیانکی پی ناگه‌یه‌نن، په‌کی ئیینی خوا بخه‌ن

و نهیلن بلاویتتهوه، یان: په کی پیغمبر ﷺ بخه ن و ری نه دهن ته رکی خوئی جیبه جی بکات، یان: په کی قورن ان بخه ن و نهیلن پو شنائیه که ی بلاویتتهوه، نهوه یان له ده ست نایه ت، به لَم بیگومان جگه له وه، زانیان له ده سته اتوه و نکوولی لینا کری.

(۳) ﴿وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمْ﴾ به دنیایی (خوا) کرده وه کانیشان پووجه ل ده کاته وه، (الإِحْبَابُ: الإِبْطَالُ وَالْإِزَالَةُ)، (إِحْبَابُ): هه لوه شاننده وه و، پووجه ل کرده وه و لا برده، نیا مه به ست له: ﴿أَعْمَالُهُمْ﴾، جیبه؟ دوو ته گه ری هه ن:

أ- ده گونجی مه به ست پتی کرده وه ری ک و باشه کانیان بی، (وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمُ الصَّالِحَةِ)، کرده وه باشه کانیان هه لده وه شینتته وه، چونکه نه وانه ش هه ر چو ن بی، کرده وه ی چاکیان هه ربووه: به خشینان کرده وه، قسه یه کی ختریان کرده وه، چا که یه کیان کرده وه، چونکه بته رسته کان و خاوه ن کتیه کانیش، به پتی ثابینی خو یان چهن د په رستیشیکیان نه نجام داو ن و، هه ندی رده وستی باشیان له خو یان دا هیناونه دی، خوا نه وانه یان لی هه لده وه شینتته وه، چونکه نه و کرده وه باشانه یان، له بهر نه وه ی کوفرو نیفاق و شیرکیان تیکه له، وه ک خوار دنیکی باش وان، که ژه هری تیدا کرابی.

ب- ده شگونجی مه به ست له کرده وه کانیان، نه وه هو ل و کو ششانه یان بی، که له دژی تبسلا م و مسولمانان نه نجامیان داو ن، واته: نه وه هو ل و کو ششانه یان، خوا ﷺ پووجه لیان ده کاته وه بی ناکامیان ده کات، به و واته به که نه وه هو ل و کو ششانه یان نابنه هو ی هینانه دی، نه و نامانجه گلاوه ی له دلیان گرتوه، که بریتیه له کو ژانده وه ی چرای خوا و، نه هیشتنی ثابینی خوا و، ری لنگرتنی بلاو بو نه وه ی پیامی خوا.

مہ سہ لہی دووہم:

فہرمانہ کردن بہ برواداران کہ فہرمانہ بری خواو پیغہ مبرہ کہی ﷺ بکہن و وریابن! کردہ وہ باشہ کانیان پوچہ ل نہ کہ نہ وہ، بہ ہوی ہہ نسو کہوت و پدفتار یکہ وہ، کہ پیچہ وانہی ئیمان و ئیسلامہ:

خوا ﷺ دہ فہرموی: ﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا آطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾

شیکردنہوی ئم ئایہ تہ، لہ دوو برگہ دا:

(۱) - ﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا آطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، ئەئ ئەوانی برواتان هیناوه! فہرمانہ بری خواو فہرمانہ بری پیغہ مبر بکہن، یانی: ئەئ ئەوانہی برواتان هیناوه بہ ہہموو ئەو شانہی پیوستہ بریایان پی بہتری! ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، فہرمانہ بری و گوئی پاہ لئی خوا بکہن و فہرمانہ بری و گوئی پاہ لئی پیغہ مبر بکہن، واتہ: ئەوہی خوا ﷺ پیتان دہ فہرموی: جیبہ جیبی بکہن و، ئەوہی پیغہ مبر ﷺ پیتان دہ فہرموی: جیبہ جیبی بکہن، فہرمانہ بری خواو پیغہ مبر کہی، ئەوہی: کہ فہرمانہ کانیان جیبہ جیبی بکرتن و، قہ دہ غہ کراوہ کانیان دووریان لی بکرتی.

(۲) - ﴿وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾، ہہر وہا کردہ وہ کانتان ہہ ئمہ وہ شیننہ وہ، پوچہ ل مہ کہ نہ وہ، کردہ وہ کان، مہ بہ ست پیتان کردہ وہ باشہ کانن، چونکہ بہ مسوگہ بری لہ ئیمان بہس کردہ وہی باش ہہ ئدہ قولن، مہ گہر کہ سئ لہ گہ ل ئیمانہ کہ یدا راست نہ کات.

كورتە سەرنجىك لەسەر ھەلۆھەشەنەھەى كۆرەھەى باش

بەرئەزان! ئەم كورتە سەرنجە دوو بەرگەھە:

(۱) كۆرەھەى باش بە چى پوھچەل دەبیتەھە؟

بێگومان كۆرەھەى باش بە بېرەواى و بە ھەندىك لە گوناھە گەرەكان ھەلۆھەشیتەھە، ئەھە كە بە بېرەواى كۆرەھەكان ھەلۆھەشیتەھە، گومانى تێدانىھە، چونكە كۆفر ھەك تەورىك واىھە، ئەسلى درەختى ئىمان و كۆرەھەى باش لە رىشەھە دەبېرئە، بۆيە خوا ﷻ لەو شوئىنەھەدا كە باسى ھەلگەپراوھەكان دەكات، چ لە سوورەتى (البقرة)دا، چ لە سوورەتى (محمد)و، چ لە شوئىنەكانى دىكەھەدا، بە زۆرى واىھە قەيدى ئەھەى دەخاتە سەر، كە دەفەرەمۆئە: ﴿ وَمَا تَأْتِيهِمْ كَفَّارًا ﴾ البقرة: ۱۶۱، ﴿ قِيمَتٌ وَهُوَ كَافِرٌ ﴾ البقرة: ۲۱۷، دەفەرەمۆئە: (لە كاتىكدا بەرن كە بېرەوان)، (بە بېرەواى بەرئە)، ئەوانە كۆرەھەكانىان ھەلۆھەشیتەھە، بەلەم وېرەى كۆفر و شىرك، كە بێگومان شىركىش جۆرىكە لە جۆرەكانى كۆفر، ھەرھەك ئىلھادىش جۆرىكە لە جۆرەكانى كۆفر، بەلەم وېرەى كۆفر، كۆرەھە باشەكان، ھەموويان نا، بەلەكو ھەندىكيان و، بە ھەندىك لە گوناھە گەرەكانىش، كە رىك پێچەوانەھە دۆى خۆيانن، ھەلۆھەشیتەھە، بۆ وئىنە:

خوا ﷻ دەفەرەمۆئە: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذَىٰ ﴾ البقرة: ۲۱۴، واتە: ئەي ئەوانەھى بېرەواتان ھېناوھە! خېر كۆرەكانتان، (بەخشىنەكانتان) بە ھۆى منەتكۆردن و تازاردانەھە، ھەلۆھەشیتەھە، كە ھاوكارىيە كەسەك دەكەى و چاكەپەكەى لەگەلدا دەكەى، ئەگەر منەتى لەسەر بەكەى، پووبەپوو، ياخود تازارى بەدەى پاشەملە، واتە: باسى بەكەى و پىي بەگاتەھە، كە دلى پىي تازار

بدری، چ به منه تگردنی رووبه پروو، چ به نازاردانی پاشه مله، نهو خپرو چاکه و به خشینت، هه لده وه شینته وه، نه گهرنا له نه سلدا چاکه کان خراپه کان دهرسپنه وه، وهک خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿إِنَّ أَحْسَنَ بِذَهَبِ السَّيِّئَاتِ﴾ هوه: ۱۱۴، به دنئیای چاکه کان خراپه کان لاده بهن.

ههروه ها پتغمبه ر ﷻ له فهرمایشتیکدا ده فهرموئ: ﴿وَأَتَّبِعِ السُّيئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَّخُهَا﴾ (أخرجہ الترمذی: ۱۹۸۷، وَصَحَّه الألبانی فی «صحيح الجامع»: ۹۷)، به دواى خراپه دا چاکه بکه، دهرسپنه وه.

نجا نه وه که چاکه کان خراپه کان دهرسپنه وه، هیچ گومانى تیدا نیه، به لام هه ندیک جاریش هه ندیک له خراپان - به تابه تی گونا نه گه وره کان - هه ندیک له چاکه کان هه لده وه شینته وه، بویه ش ده لیم: هه ندیک جار، چونکه بو وینه: که سئ قه تللیک ده کات، زینایه ک ده کات، دزیه ک ده کات، شه راب ده خواته وه، راست نیه بگوتری: هه رچی کرده وه ی باش هه یه تی، هه لده شاهه ته وه، هه روهک هه موو چاکه به کیش، هه موو خراپه یه ک لا نابات، به لکو نهو چاکه و خراپانه ی که دژو پیچه وانه ی یه کدیین، یه کدی لاده بهن، بو هه وونه: مال به خشین به منه تگردن و نازاردانی بابای مال پی به خشراو، هه لده وه شینته وه، چونکه ریک دژی ته تی، مال پی به خشین، چاکه له گه ل کردیه تی، به لام منه ت له سه رکردن و نازاردانی، ریک دژی نه وه یه وه، هه لده وه شینته وه، هه روه ها کوفر ریک دژی ئیمان وه هه لده وه شینته وه، شیرک ریک دژی خوا به یه ککرتنه وه هه لده وه شینته وه، ربابازی ریک دژی تاعه ت و کار بو خوا نه نجامدانه، ربابازی واته: سه رنج راکیشانی خه لک به شتیک که بو خوا ده کری، بویه هه لده وه شینته وه، به لام وهک گوتمان: نه هه موو خراپه یه ک، هه موو چاکه یه ک هه لده وه شینته وه، نه هه موو چاکه یه کیش هه موو خراپه یه ک دهرسپنه وه، به لکو نه وانه ی ریک دژو پیچه وانه ی یه کدیین، یه کدی لاده بهن نه وه شم نه بینوه له ته فسریره کاند، ره نکه زانایانیش باسیان کردب، به لام نه وه ی گوتم، له کوئی تابه ته کانی قورئان و ده قه کان سوننه ت، ده گونجی هه لپهنجری.

۴- آیا دروسته کرده‌وی په‌سند (مندوب، مسنون، تطوع) بیچرینری؟

(القرطبی) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا، لیره‌دا شتیک هه‌لده‌هینجی، له‌م نایه‌ته موباره‌که^(۱) ده‌لن: (إِحْتَجَّ عَلَمَاءُنَا وَعَبَّرَهُمْ بِهَذِهِ الْآيَةِ، عَلَى أَنْ التَّحَلُّلَ مِنَ النَّطْوَعِ صَلَاةٌ كَانَتْ أَوْ صَوْمًا بَعْدَ التَّلَاسِ بِهَا، لَا يَجُوزُ لِأَنَّ فِيهِ إِبْطَالَ الْعَمَلِ، وَقَدْ نَهَى اللَّهُ عَنْهُ) واته: زانایانی تیمه، (واته: زانایانی مالیکی مه‌زه‌ب) و، جگه له‌وانیش، ئەم نایه‌ته‌یان به به‌لگه هیناوه‌ته‌وه، له‌سه‌ر نه‌وه که دوا‌ی ده‌ستکردن و چوونه ئیو خوا په‌رستی خو‌به‌خشانه، ئنجا نو‌ئیز بئ، یان رۆژوو بئ، دوا‌یی نه‌وه‌ی ده‌ستی پیکراوه، دروست نیه، بیچرینری، چونکه ده‌بیته هوی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کرداری باش و، نه‌وه‌ش قه‌ده‌غه‌کراوه.

به‌لام شافعیی په‌حمه‌تی خوا‌ی لی بئ، جگه له ته‌ویش گوتوو‌یانه: (الْمُرَادُ بِذَلِكَ إِبْطَالَ تَوَابِ الْعَمَلِ الْمُفْرُوضِ، فَهِيَ الرَّجُلُ عَنِ إِحْبَاطِ تَوَابِهِ، فَأَمَّا مَا كَانَ تَفَلُّاً فَلَا، لِأَنَّهُ لَيْسَتْ وَاجِبًا عَلَيْهِ) واته: مه‌به‌ست لیره‌دا هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی پادا‌ستی کرداریکی پتویسته‌و، کرده‌وه‌یه‌ک که پتویست کرابئ، نه‌وه‌یه که پیاو قه‌ده‌غه‌ی کراوه له‌وه‌ی پادا‌شته‌که‌ی هه‌لوه‌شیتیتته‌وه، (هه‌ل‌به‌ته‌ نافرته‌تیش، هه‌روایه به‌لام قسه‌که وا هاتوه)، به‌لام نه‌گه‌ر کرده‌وه که زیاده‌و په‌سند (نفل و مندوب) بئ، نه‌وه‌ نابگریتته‌وه، چونکه مرو‌ف جتبه‌جیکردنی کرده‌وه په‌سنده‌کانی له‌سه‌ر پتویست نیه.

هه‌ل‌به‌ته هه‌ر کام له دوو رایه‌کان، هه‌ر یه‌که له لایه‌که‌وه، رتی تیده‌چئ.

به‌لام من پیم وایه رایه‌که‌ی مالیک و زانایه‌کانی دیکه که گوتوو‌یانه: کرداری په‌سه‌ندو مه‌ندوو‌بیش، نه‌گه‌ر ده‌ستت پیکرد، نابئ هه‌ل‌بوه‌شیتیه‌وه‌و، نه‌وه‌ راسته‌ر، به‌لام ده‌بئ نه‌و قه‌یده‌ی بخرتته‌ سه‌ر: (به مه‌رچیک ناچار نه‌بئ)،

ھەلبەتتە ئەگەر زۆر ناچار بى، فەرزىشى بۇ ھەيە بېيرى، بەلام مەبەستەم لە
 ناچارى، يانى: ناچارىيەكى وا ئەبى كە پتويست بىكات سۈننەتى بۇ بېرى،
 ئەگەرنا ناچارى وا ھەيە پتويست دەكات فەرزىشى بۇ كۆتايى پى بىنى و
 ھەلبۇەشېئىتتە، لەبەر ئەوھى شىتىكى لە خۇى پتويستەر ھاتۇتە پىش، ياخود
 زىيانىكى زۆر گەورە خەرىكە بىتە پىش، بۇ وئە: كەسىك نوۋزىكى فەرز دەكات
 و، مارتىكى بۇ دى لەو كاتەدا، ياخود كەسىك لەوتىيە مارتىك بۇى دەچى پتوھى
 بدات، ديارە مەرچىش نىە نوۋزەكەى بېرى، بەلكو ئەگەر بتوانى مارەكە لە كۆل
 خۇى يان لە كۆل ئەو كەسە بىكاتەو، يان مندالى بىكەو پىتە نىو ئاگرىكەو،
 ئەگەر بتوانى ئەو كارەش بىكات و نوۋزەكەشى ئەبى، ئەو باشترە، بەلام ئەگەر
 يەبى بىرىنى نوۋزەكەى بۇى ئەكرى، ئەو كارە ئەنجام بدات، دەبى بىكات، يان
 بۇ وئە: كەسىك بەرۋوۋو، بەلام كارىكى دىكەى پتويست پرووى تىدەكات،
 كە ئەگەر رۋوۋو كە ئەشكىنى، ئەو كارە پتويستەى بۇ جىيە جى ئاكرى، ئنجا
 خىرو پاداشتى ئەو كارە پتويستەش گەورەترە لە ھى رۋوۋو كەى، ئنجا ئەگەر
 رۋوۋو كەى سۈننەت بى، يان فەرز بى، ئەو كاتە بۇى ھەيە وىگرە سۈننەتە
 يان فەرزە، رۋوۋو كەى بىشكىنى، بۇ ئەوھى ئەو كارە پتويستەرى كە بەبى ئەوھ
 بۇى ئەنجام نادى، ئەنجامى بدات، ياخود بۇ ئەوھى ئەو زىانە گەورەيە لە
 خۇى دووربىخاتەو، بۇ ھوونە: دوۋمىك ھىرشى بۇ دەكات و بەبى شكاندى
 رۋوۋو كەى، يان بىرىنى نوۋزەكەى، بۇى ئاكرى بەرگىرى لە خۇى بىكات.

مه سه له ی سیئه م:

بیتروایانی خه لک له رتی خوا لادهر، مادام به بیتروایی بمرن، ههرگیز خوا لئیان نابووری:

خوا ﴿۲۱﴾ ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ﴿۲۱﴾

شیکردنه‌وهی ئهم، ئایه‌ته، له سی برکه‌دا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، به دئیایی ئه‌وانه‌ی بیتروابوون و خه لکیشیان له رتی خوا لاداره.

(۲) - ﴿ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾، ئنجا مردوون له حالیکدا که بیتروا بوون، واته: به کافریتی و بیتروایی مردوون.

(۳) - ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾، ئه‌وانه ههرگیز خوا لئیان نابووری و چاوپوشیان لی ناکات.

ئهم ئایه‌ته موباره‌که ته‌واوکه‌ری ئه‌و مه‌به‌سته‌یه که له ئایه‌تی ژماره (۲۲) دا هاتوه، که له ئایه‌تی ژماره (۲۲) دا، خوا ﴿۲۲﴾ ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُوا الرَّمْلَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يُصْرُوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَحْطِطُ أَعْمَلُهُمْ﴾ ﴿۲۲﴾، واته: ئه‌وانه‌ی بیتروا بوون و خه لکیان له رتی خوا لاداره، سه‌رپتچییان کرده‌وه، به‌بره‌ره‌کانیتی پیغهمبه‌ریان ﴿۲۲﴾ کرده‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی رتی راستیان بو رۆشن بوته‌وه، هیچ زیانیک له خوا ﴿۲۲﴾ ناده‌ن و، کرده‌وه باشه‌کانیشیان پووچه‌ل ده‌کاته‌وه، یاخود: هه‌و‌له‌کانیان بی‌ناکام و بی‌ئهنجام ده‌کات.

ئه‌وه به‌نسبت حاله‌تی دنیا‌ییان، به‌نسبت حاله‌تی قیامه‌تیان، ئهم ئایه‌ته روونی ده‌کاته‌وه: به‌دئیایی ئه‌وانه‌ی بیتروا بوون و خه لکیشیان له رتی خوا لاداره به‌کافریتییش مردوون، ههرگیز خوا لئیان نابووری.

له سورہتی (البقرة) دا هر نهه بابته هاتوه به تهعبیرکی دیکه، خوا
 ﴿بِاسْمِ هَؤُلَاءِ وَتَبْكُوشَانِي بَيِّرِوَايَه كَان دَه كَات، له دژايه تيبكردنې نيسلام و
 مسولمانانداو ده فهرموي: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْهَرَامِ قُلْ فِيهِ قُلُوبٌ قِيَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ
 وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُعَذِّبُونَكُمْ حَتَّىٰ تَرْضَوْكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا
 وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ قِمَّتٌ لَهُ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٧﴾، واته: له بارهې مانگې
 چه پامه وه، جهنگ تيدا كړدنې لیت دهر پرسن؟ بلئ: جهنگ تيدا كړدنې گه وره يه،
 (واته: گونا هيكې گه وره يه)، به لام خه لك لادان له ربي خواو بيبروا بوون و
 خه لك لادان له مزگه وتي چه پام و لي دهر كړدنې خه لكه كه ي، له لاي خوا
 گه وره تره و، فيتنه ش له قه تل گه وره تره.

له كورده وارييدا ده گوتري: فيتنه يي كړد، واته: دوو زمانې كړد، وا ده زانن
 ليره دا مه به ست نه وه يه، به لام نا، (الْفِتْنَةُ)، ليره دا به پيي نهه سياهه، واته:
 خه لك نازاردان و هه لكيرانه وه ي بړواداران له بړوا، له زير نه شكه نجه و نازاردا،
 واته: هه لكيرانه وه ي خه لك و، كيرانه وه ي له ربي خوا، گه وره تره له كوشتن ا.

دوايي ده فهرموي: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُعَذِّبُونَكُمْ حَتَّىٰ تَرْضَوْكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾
 كافر ده كان به رده وام له دژان ده جهنگن، تاكو له دينه كه تان هه لتان بگيرنه وه،
 نه گهر بتوان، ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ قِمَّتٌ لَهُ وَهُوَ كَافِرٌ﴾، هه ر كه سيك
 له تيوه له ثابنه كه ي هه لكه پرته وه و، له حال كيدا مري كه بيبروايه، ﴿فَأُولَٰئِكَ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، نا نه وانه كرده و كانيان له دنياو دواړوژدا
 هه لوه شاونه وه، ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، هه روه ها نه وانه
 هاوه لاني ناگرن، يان خاوه ناني ناگرن، كه تيبدا هه ميشه يي ده بن.

مهسه لهی چواره م و کو تایی:

پیکریکردن له بروداران، که به بی پاسا و داوی ناشتی بکن له گهل
 دوژمانیاندا، له حائیکدا خویان له گهلوه، پاداشتی کرده وه کانیان کم ناکاته وهو،
 ژیانی دیناش گه مه و خافلانه، خواش مال و سامانیان هه مووی لی داوا ناکات،
 به جوژیک هیچیان بو نه هیلی و وایان لی بکات، رقیان له به خشین بی و،
 بیگومانیش بابای چرووک، زیان له خووی ده دات، خواش بی نیازوه، نه گهر
 مسولمانیش پشت له نیسلام بکن، خوا به کومه لیکسی دیکه یان ده گوژی و
 وهک وانیش نابن:

﴿ فَلَا تَهْتُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرُكُوا أَعْمَلَكُمْ ۝۳۵﴾
 ﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لُغُوبٌ وَلَهُمْ فِيهَا مَرْغَبٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْتَأْذِنُكُمُ ۝۳۶﴾
 ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِفْكُمْ يَخْفِفُوا وَيُخْرِجْ أَضْفَانَكُمْ ۝۳۷﴾ ﴿هَاتِنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ
 لِيُضْفِفُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَخْشَىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ
 الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ۝۳۸﴾

شیکردنه و هی ئه م، ئایه تانه، له حه قده بر گه دا:

(۱) ﴿ فَلَا تَهْتُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ﴾، ئنجا بیتهیز مه بن و ته نه بی مه کن و داوی ناشتی
 بکن!

(الْوَهْنُ: الضَّعْفُ وَالْعَجْزُ، وَهُوَ هُنَا مَجَازٌ عَنِ طَلَبِ الدَّعَةِ)، (وهن): له نه سلدا به
 مانای بیتهیزی و نه توانین دی، لیره دا به مه جاز مه به ست پی ئیسراحه تخوازی
 و پالدانه وهو خو ماندوو نه کردنه، واته: ئیوه بیتهیز مه بن و ئیسراحه تخواز مه بن،
 که به هووی نه وه وه بانگی به رانه ره کانتان بکن بو ناشتی و ته بابیی، له
 حائیکدا که نه وان سه نگه ریان لیکرتوون، که ده فهرمووی: ﴿ فَلَا تَهْتُوا وَتَدْعُوا ﴾.

(تَدْعُوا)، په یوه سته به پیتی قه ده غه (نهی) وه، یانې: (وَلَا تَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ) بانگه واز مه که ن بو ناشتی.

۲- ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾، له حالیکدا که ټیوه به رزترن، واته:

أ- ټیوه به رزترن به به لگه، یان به هوی ټیمانوه، یا خود سه ره نجامی چاک له گره وی ټیوه دایه، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿وَالْعَقِيبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ القصص: ۸۳، ﴿وَالْعَقِيبَةُ لِلْقَوِي﴾ طه: ۱۳۲.

ب- له حالیکدا که ټیوه بالا ده ست و ده سترؤیشتوون و توانای جهنگ کردنتان هیه، داوای ناشتی و ته بایی له به رانبه ره کانتان مه که ن، که شه پتان پت دهرؤشن و سه نگره یان لیکرتوون.

یه کیک له زانایان ده لئ: مه به ست لیره دا نه وه یه که مسولمانان خویمان به ده سته وه نه دهن، به هوی خولیا ی بیټیزیه وه، ټه ویش به هوی ټه وه وه که زیانه کانی ټه و خه یال و خولیا یانه بیټنه به رچاوی خویمان، چونکه خه یال و خولیا خراپه کان، ټه گهر ټینسان له کوژ خویمان نه کاته وه و له خویمان دور نه خاته وه، ورده ورده له دلیدا جنگیر دهن، تاکو دهن به سیفه ټیکی رؤچوو ټییدا.

۳- ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾، به دلنایی خواه له که ل ټیوه دایه، واته: خوا ﷻ له که ل ټان دایه به سه رخستن، به مشوور لیخواردن و، به سه رپه رشتیکردن، ټه که رنا خوا ﷻ له که ل هممو دروستکراوه کانیدایه، به لأم لیره دا مه به ست له که ل دابوونکی تابه ته (مَعِيَّةً خَاصَّةً).

۴- ﴿وَلَنْ يَرْكَبُ أَعْنَكَكُمْ﴾، هه رگیزیش (خوا) کرده وه کانتان لی که م ناکاته وه، واته: پاداشتی کرده وه کانتان لی که م ناکاته وه، (وَتَرَهُ، يَرَهُ، وَتَرَا: نَقَصَهُ حَقُّهُ)، واته: مافه که ی لی که م کرده وه، وشه ی (وَتَر) له فهرمایشتی پیغه مبه ردا ﷻ هاتوه: (الَّذِي تَفَوُّتَهُ صَلَاةُ النَّصْرِ، كَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ) (أخرجه البخاري: ۳۶۰۲، ومسلم: ۲۱۸۶)، واته: ټه و که سه ی نووژی عه سری ده فوون، وهک ټه وه وایه که س وکارو مال و سامانه که ی فه و تاندبټ.

ئىنجا خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ دوایى بۆ ئەو ھى زياتر ھانىان بدات لەسەر خەبات و فیداکارىی و بەرخۆدان، دەفەرموی:

۵- ﴿ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهٰوٌ ﴾، بە دُنْيایى ژيانى دنيا، ئەنیا گەمەو خافلانە، ﴿ لَعِبٌ ﴾، بە مانای یارىی دى:

۱- ھەندى لە زانایان گوتوویانە: جیاوازیی نىوان ﴿ لَعِبٌ وَّلَهٰوٌ ﴾، ئەو ھى کە: ﴿ لَعِبٌ ﴾، یاریبە کە بە جەستە دەکرى، بەلام: (لەو)، واتە: خافلان و، بە دل دەکرى.

۲- ھەندىکیش گوتوویانە: (اللَّعِبُ بِالْاَلَةِ، وَاللَّهْوُ بِدُونِهَا)، (لَعِب): ئەو ھى بە نامىرىک بکرى، بەلام (لەو): ئەو ھى کە بە بن نامىرىک بکرى.

۳- ھەندىکیش گوتوویانە: بە پىچەوانەو: (لَعِب) ئەو ھى بە بن نامىر بن، بەلام (لەو) ئەو ھى بە نامىر بن.

۴- ھەندىکیش گوتوویانە: (لَعِب): ئەو ھى بە بن ناگات نەکات لە شتىكى گرنکتر، بەلام (لەو) ئەو ھى بە بن ناگات بکات و، بتخافلىنن لە شتىک کە لە خۆی گرنکتر.

﴿ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهٰوٌ ﴾، واتە: ژيانىک کە گەمەو خافلان بن، حەیفە باوەشى پىدا بکەن و، بە ھۆى باوەش پىداکردنى ئەو ژيانە دىبايەو، ئىو ھى فیداکارىی و بەرخۆدان لە خۆتاندا ھەرىن، داواى سەلامەتیی و بىمەزەپەتیی بکەن، لە حالیکدا ئىسلام پىوستى بە فیداکارىی و، خۆن بەخشین و مأل و سامان بەخشین ھەبن.

۶- ﴿ وَاِنْ تَوَسَّوْا وَنَسَفُوْا يُؤْتِكُمْ اٰجُورَكُمْ ﴾، ئەگەر ھەوش بىنن و پارىز بکەن، پادا شتەکانى خۆتانان دەداتى، واتە: پادا شتى خۆتانان بە پر بە پىست و بە تەواوی دەداتى.

۷- ﴿ وَلَا يَسْئَلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴾، ھەموو مأل و سامانەکانىشتان لى داوا ناکات، ئەمە لىرەدا واتە: (خوا) ھەموو مأل و سامانەکانتان لى داوا ناکات بىبەخشن، بەلکو ھەندىکىتان لى داوا دەکات.

هه نديکيش له زانايان ناوايان ليکداوه ته وه: ﴿وَلَا يَسْتَلْكُمْ أَمْوَالُكُمْ﴾، واته: ته وهی که ليتان داوا دهکات، مال و سامانی ټپوه نيه، به لکو هی خويه تی پيیداون، بيگومان هم مانايه ش ده گرت هوه، به لام هم مانايه زياتر مانايه کی مه عنه ویی و پروحانييه، به لام مانا روا له تیی و ناساييه که هی ته وه يه که باسمان کرد، واته: هه موو مال و سامانه کانتان لي داوا ناکات.

۸- ﴿إِنْ يَسْتَلْكُمُوهَا فَيُخْفِكُمْ تَبَحَّلُوا﴾، ته گهر هه موو مال و سامانه که تان به مکووړی لي داوا بکات، چرووکی ده که ن، (أَخْفَاهُ فِي الْمَسْأَلَةِ: لَمْ يَتْرِكْ شَيْئًا مِنَ الْإِلْحَاحِ)، واته: زور سوور و مکووړ بوو، هيچ جوړه جه ختکردنه وه يه کی به جي نه هيست نه يخته تپوه داوا کاريه که يه وه.

که واته: ﴿إِنْ يَسْتَلْكُمُوهَا﴾، ته گهر مال و سامانه کانتان هه موو لي داوا بکات، ﴿فَيُخْفِكُمْ﴾، واته: زور سوور بي له سه ر داوا کردن، يا خود: ﴿فَيُخْفِكُمْ﴾، واته: هيچيان بو نه هي لته ته وه، هه موو يتان لي داوا بکات، ﴿تَبَحَّلُوا﴾، ته و کاته تپوه چرووکی ده که ن و چنگ قووچاو ده بن.

۹- ﴿وَيُخْرِجُ أَصْفَانَكُمْ﴾، سه ر باره ش رق و کينه شان ده رد تني، واته: رق و کينه تان تيدا په يدا دهکات به رانه ر به و داوا کاريه، خو تندر او يشه ته وه: (وَيُخْرِجُ أَصْفَانَكُمْ) ته و کاته کينه کانتان ده رد تين و له دل تاندا ناشکرا ده بن، ﴿أَصْفَانَكُمْ﴾، کوی (ضغن)، يان (ضغن) ه، که به مانای کينه، دژايه تیی و، رق ليه له لسائتيکی په نهان دي، (أي: إذا سَأَلْتُمْ إِنْفَاقَ أَمْوَالِكُمْ كُلِّهَا، فَمَنْعُوا أَمْوَالَهُمْ وَظَهَرُوا وَالْعِصْيَانَ) ته گهر بيت و هه رچی مال و سامان تانه ليتان داوا بکات و بييه خشن، له و حاله ته دا، مال و سامانه کانتان نابه خشن و سه ر پيچي له خو تاندا ده رده خه ن.

۱۰- ﴿هَكَانَتْ هَذِهِ لَوْ كَانَتْ تُدْعَوْنَ لِئَنْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ته ها! ته وه تپوه بانگ ده کرين، بو ته وهی له رپي خوا دا به خشن، واته: مال و سامان له رپي خوا دا به خشن، تا کو بتوان جه نگ و جيهاد بکه ن له پتناوی خوا دا و، به رگري بکه ن له دين و ژيني خو تان، له ولات و ميله تي خو تان.

(۱۱) - ﴿فَمِنْكُمْ مَن يَبْخُلُ﴾، که چی هه تانه چرووکی ده نویتنی، ده ست ده نووقیتنی.

(۱۲) - ﴿وَمَن يَبْخُلُ﴾. هه ره که سیکیش رژدی و چرووکی بکات.

(۱۳) - ﴿فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَن نَّفْسِهِ﴾، به دنیایی به زیانی خوی چرووکی ده کات، (البخُل: إِمْسَاكُ مَا يَتَّبَعِي إِنْقَافَهُ)، (بخل) گرتن و نه به خشینى نه و ماله به که پیوسته به خشری، (عُدِّي يَبْخُلُ بِـ «عَنْ» لِيَتَضَمِّنَهُ مَعْنَى الإِمْسَاكِ، أَي: مُسِكَ الْخَيْرَ وَالْفَضْلَ عَن نَفْسِهِ، بِسَبَبِ الْبَخْلِ فَيَمْتَنِعُهَا الْأَجْرُ وَالثَّوَابُ بِبَخْلِهِ)، بویه وشه ی (بِخْلٍ) به (عَنْ) به رکاری خواستوه، تا کو مانای ده ست پیوه گرتنی بخرتنه نیو، واته: هه ره که سیک چرووکی بکات و ده ست به و ماله وه بگری و نه بیه خشی، خپرو چاکه له خوی ده گرتنه وه به هوی چرووکیه که یه وه، سه ره نچام خوی بیتهش ده کات له پاداشتی خوا، به هوی چرووکیه که یه وه.

وشه ی (بِخْلٍ) جاری واش هه یه به (علی) به رکار ده خوازی، (بَخَلَ عَلَيْهِ، يَبْخُلُ عَلَيْهِ)، واته: چرووکی نواند له به رانبه ری داو پی نه به خشی.

(۱۴) - ﴿وَاللَّهُ الْعَرِيقُ﴾، به دنیایی خوا ﴿وَاللَّهُ الْعَرِيقُ﴾ ده وله مندو بن نیازه، (أل) ی سهر: ﴿الْعَرِيقُ﴾، بۆ جینسه، واته: ته وایی بن نیازی هی خوی موته عاله.

(۱۵) - ﴿وَأَنشُرُ الْفُقَرَاءَ﴾، تیوهش هه رچی هه ژارو ناتاجیی هه یه له تیوه دایه.

دیسان (أل) ی سهر (الْفُقَرَاءَ) بۆ جینسه، واته: تیکرای هه ژاری و ناتاجیی له تیوه دایه.

(۱۶) - ﴿وَأَن تَتَوَلَّوْا يَسْتَدِيلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾، نه گهر تیوهش پشت هه لیکه، خوا تیوه به کومه لیکه دیکه ده گورپی، یانی: تیوه لاده بات و خه لیککی دیکه دیتته شوینی تیوه، (التَّوَلَّى: الرُّجُوعُ وَالْإِعْرَاضُ)، ﴿تَتَوَلَّوْا﴾ یانی: نه گهر پشت هه لیکه و بگه رینه وه، ﴿يَسْتَدِيلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ کومه لیکه دیکه ی جیا له تیوه دیتته شوینی تیوه.

(۱۷) - ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا آمَنًا لَّكُمْ﴾، دوایش ته وان وه ک تیوه نابن، ته وانه ی ده یانه نیتنی، وه ک تیوه نابن، ناوا سه رپیچی بکه، یا خود: چرووکی و رژدی بنوینن، له به خشینن، مال و ساماناندا.

پنج وردہ سہ رنج

لیرہدا پتویستہ پینج وردہ تبیینی بخهینه روو، بهر لهوهی کوٹایی به تهفسیری سوورہ تی (محمد) بئین:

(۱) - که دهفهرموی: ﴿فَلَا تَهْتُوا﴾، (ف)هکه، په یوهندی به رابردووه هه یه، واته: مادام خوا ﴿تَهْتُوا﴾ پیلان و فیلی کافره کان هه لپوه شینیتته وهو، کرده وه کانیاں پووچه ل بکاته وهو، له گه ل پرواداراندا بئ، پشتیان بگری، سه رپه رشتیان بکات، که واته: نهی پروادارینه! بیهیز مهن، چونکه هوکاره کانی هیزو پیز، هه موویان بو تپوه په خستراون و، هوکاره کانی بیهیزی و بیهیزی له به رانبه ره کانتاندا ههن، که واته خو پئ بیهیز بوونی تپوه، شتیکی نالوژیکیه.

(۲) - که دهفهرموی: ﴿وَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾، یانی: بیهیز مهن، که بانگه شه بکه ن بو ناشتی له حالیکدا که تپوه به رزترن، دهگونج (به رزتر) مه به ست پی تپوه بئ: مادام تپوه نیماندارن و، له سه رپه کی هه قن، به به لکه و تپساته وه، تپوه به رزترن.

واتایه کی دیکه: مادام تپوه دهسترؤیشتوو و بالاده ستن و به هیزترن، داوای ناشتی مه که ن، زانایانیش له باره ی حوکمی تپو نایه ته وه، را جیایان هه یه، (القرطبی)^(۱) سن پای هیناون له و باره وه:

۱- رایه که تپوه یه: تپو نایه ته نه سخ که ره وه یه بو قسه ی خوای بهرز، که دهفهرموی: ﴿وَلَمَّا جَنَّاهُ لِلْسَّلَامِ فَأَجْتَحَّهَا وَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۶۱) الأنفال، واته: تپوه که دوژمنه به رانبه ره کانت، بالیان شو رکرد بو ناشتی، توش بالی بو شو رکرد بکه، لیرهدا خوا ﴿تَهْتُوا﴾ پئ گرتوه له مه یلکردن به لای ناشتی و صلح و پیکهاتندا، که واته: تپو نایه ته، نایه تی ژماره: (۶۱) سوورہ تی (الأنفال) ی نه سخ کردوته وه.

بِتُكْوَمَانٍ مِّنْهُنَّ دُهْنٌ مِّمَّنْهُنَّ: صولحی حوده بیبیه و غه یری صولحی حوده بیبیه، به هیزترین به لگه که له کاتی گونجاوو پئویستدا، هه ر کات مسولمانان به چاکیان زانی، ناشته وایی بکهن.

۴- له باره ی ئەم نایه ته موباره که ی کۆناییه وه، که ده فه رموی: ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا﴾ (أي: يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ كُلُّهَا)، ئەگەر داواتان لئ بکات، هه موو ماله که تان بهه خشن، ﴿فِيخَفِئَكُمْ﴾ (أي: يُجْهِدُكُمْ وَيُلْحِفُ عَلَيْكُمْ مَسْأَلَةَ جَمِيعِهَا)، واته: ئەر کتان بخاته سه رو ناره حه تان بکات، به وه ی داوای هه موو پتان لئ بکات، (الشوکانی) له (فتح القدیر) دا^(۱)، ده لئ: ﴿يُقَالُ: أَحْفَى بِأَمْسَالَةٍ وَالْحَفَّ أَي: أَلْحَ مَعْنَى وَاحِدٍ﴾، واته: (أَلْحَفَ) و (أَحْفَى) و (أَلْحَ) هه ر سیکیان به ک واتایان هه به، (المُحْفِي: المُسْتَقْصِي فِي السُّوَالِ، وَالْإِحْفَاءُ: الإِسْتِقْصَاءُ فِي الْكَلَامِ، وَمِنْهُ: إِحْفَاءُ الشَّارِبِ، أَي: إِسْتِنْسَالُهُ، وَجَوَابُ الشَّرْطِ: قَوْلُهُ لَا تَبْخُلُوا، أَي: إِنْ يَأْمُرْكُمْ بِإِخْرَاجِ جَمِيعِ أَمْوَالِكُمْ، تَبْخُلُوا بِهَا وَتَمْتَنِعُوا عَنِ الْإِمْتِنَالِ).

واته: (مُحْفِي) که سیکه له داواکردندا زۆر رۆبچن، (إِحْفَاءُ): بریتیه له وه ی مرؤف بیگه به نیتیه نه وه یری له قسه کردندا، (إِحْفَاءُ الشَّارِبِ)، نه وه به نینسان سمبلی زۆر ته نک و کورت بکاته وه، یاخود له ریشه وه هه لیکیشی، به لام وه لامی مه رجه که که ده فه رموی: ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيخَفِئَكُمْ﴾، بریتیه له: ﴿تَبْخُلُوا﴾، واته: له وه حالته دا ئیوه چرووکیی ده نوینن و ناماده نابن فه رمانبه ریی بکهن، بۆیه خوای پهروه ردگار نه وه تان لئ داوا ناکات.

۵- له باره ی نه وه وه که ده فه رموی: ﴿وَإِذْ تَتْلُوا يَسْتَبْدِلُ قَوْمًا عَرَبًا ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾، زۆر به ی ته فسیره کان ئەم ده فه یان هیناوه، پئغه مبه ر ﴿﴾ ده فه رموی: (أَلُو كَانِ الْإِيمَانُ مُنْوَطًا بِالرُّيَا لِنَالِهِ رَجَالٌ مِّنْ فَارِسٍ) (أخرجه البخاري: ۸۹۸، و مسلم: ۲۵۶۶، و الترمذي: ۳۲۶۰) واته: ئەگەر ئیمان هه لئوسر ابا به سوره یی اوه، (واته: ئەستیره ی کۆ، کۆو ته رازوو)، پیاوانیک له گه لی فارس ده یان توانی به ده ستی بینن.

هەلبەتە وشەى گەلى فارس، ئەوان بەکاریان هیناوه بو هەموو ئەو گەلانى
 له ئیران و، له دواى ئیرانهوه بوون، واتە: هەم فارس، هەم کورد، هەم ئەفغان و...
 ئەو گەلانیان زۆر بە پێ گرتوونەوه، بەو وشە بە.

لێرەش دا کوتایی بە تەفسیری سوورەتی (محمد) ﷺ دینین.

له خواى پەروردگار ش داواكارم، هەرچی زیاتر عقل و دلمان پۆشن بکاتەوه،
 بە پووناکیى و بەرەكەتى خوێ، که له ئیماندا بەرجهسته بهو، یارمهتیمان بدات
 هەرچی زیاتر ئاشنا بین بە پێبازو سوننهتی پیغمبەر ﷺ، که ئەویش هەر
 بریتیه له بەرجهسته کردن و جیبه جی کردنی قورئان، له ژبانی تاکیى و خیزانیى
 کۆمهلايه تى خویدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نيوه پۆك

- پيشه كى ئەم تەفسىرە بەگشتىي ۵
 بەرچاۋ پوونىيەكى گىرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە ۱۰
 پيشه كى ئەم بەرگە ۱۲

تەفسىرى سوورەتى (الدخان)

- ۱۷..... نيوه پۆكى سوورەتى (الدخان) و بابەتە كانى
 ۱۷..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
 ۱۸..... دووهم: شوئىى دابەزىنى:
 ۱۸..... سئەم: رىزبەندىي لە موصحف و هاتنە خواردا:
 ۱۹..... چوارەم: ژمارەى ئايەتە كانى:
 ۱۹..... پىنجەم: نيوه پۆكى:
 ۲۱..... شەشەم: تايەتە ندىيە كانى ئەم سوورەتە:
 ۲۳..... حەوتەم: دابەشكردنى تايەتە كان بۇ چەند دەرسىك:
 ۲۵..... دەرسى يەكەم
 ۲۷..... پىناسەى ئەم دەرسە
 ۲۸..... ماناى دەقاۋ دەقى تايەتە كان
 ۲۹..... شىكردنەۋەى هەندىك لە وشە كان
 ۳۱..... ھۆى هاتنە خوارەۋەى ئەم ئايەتە تانە
 ۳۶..... ماناى گشتىي تايەتە كان
 ۴۴..... مەسەلە گىرنگە كان
 ۵۲..... كورته باسك لە بارەى شەۋى تىدا دابەزىترانى قورئانەۋە
 ۵۲.....

- كورتە باسېك لە بارەى (الْبَطْشَةُ الْكُبْرَى) هوه..... ٦٤
- دەرسى دووهم..... ٦٩
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ٧١
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ٧٢
- شېكردنەهوى هەندېك لە وشەكان..... ٧٤
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ٧٦
- مەسەلە گزنگەكان..... ٨٩
- هەلبژاردنى بەنوو ئيسرائيل و پېدانی هەژدە نيشانەو نيعمەت..... ١٠٨
- دەرسى سېيەم..... ١١٣
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ١١٥
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ١١٦
- شېكردنەهوى هەندېك لە وشەكان..... ١١٧
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ١١٨
- مەسەلە گزنگەكان..... ١٢٥
- كورتە باسېك لە بارەى گەلى توبەعهوه..... ١٢٩
- وتووژيژكى ئىوان سوكرات و ئەرستوډيموس..... ١٣٦
- سەرنجدانەوهيهكى سى بەلگەكهى هەبوونى سزاو پاداشت..... ١٤٣
- دەرسى چوارەم..... ١٤٩
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ١٥١
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ١٥٣
- شېكردنەهوى هەندېك لە وشەكان..... ١٥٤
- هۆى هاتنە خوارەهوى ئەم ئايەتانه..... ١٥٧
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ١٦٠
- مەسەلە گزنگەكان..... ١٧٠

تەفسىرى سوۋرەتى (الجائىة)

- دەستېئىك..... ۱۹۱
- ئېۋەرۈكى سوۋرەتى (الجائىة) و بابەتە كانى..... ۱۹۱
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:..... ۱۹۱
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:..... ۱۹۱
- سېئەم: رېزبەندىنى لە موصحف و هاتنە خواردا:..... ۱۹۲
- چوارەم: ژمارەى ئايەتە كانى:..... ۱۹۳
- پېئىجەم: ئېۋەرۈكى:..... ۱۹۳
- شەشەم: ئايەتەندىيە كانى:..... ۱۹۴
- حەوتەم: دابەشكردىنى ئايەتە كانى بۆ چەند دەرسىك:..... ۱۹۵
- دەرسى يەكەم..... ۱۹۷
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۱۹۹
- ماناى دەقا ودەقى ئايەتە كان..... ۲۰۱
- شىكردنهۋەى هەندىك لە وشە كان..... ۲۰۲
- ماناى گشتىي ئايەتە كان..... ۲۰۷
- مەسە لە گرنگە كان..... ۲۱۴
- كورتە باسېك و رىا بوون لە بارەى هۆى هاتنە خوارى ئايەتە كانەۋە..... ۲۳۷
- دەرسى دوۋەم..... ۲۵۲
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۲۵۵
- ماناى دەقا و دەقى ئايەتە كان..... ۲۵۷
- شىكردنهۋەى هەندىك لە وشە كان..... ۲۵۸
- هۆى هاتنە خوارەۋەى ئايەتە كان..... ۲۶۲
- ماناى گشتىي ئايەتە كان..... ۲۶۲
- مەسە لە گرنگە كان..... ۲۷۰

- چهند ده قیگی سوننت له باره ی قسه نه گوتن به پوژگارو شویننه که وتی هه واو
 ۲۰۱..... نارزه زوو هه
 ۲۰۱..... یه کهم: قسه نه گوتن به پوژگارو:
 ۲۰۲..... دووهم: به دوا ی نارزه وو نه که وتن:
 ۲۰۷..... دهرسی سییه م
 ۲۰۹..... پیناسه ی ئەم دهرسه
 ۲۱۱..... مانای ده قاو ده قی نایه ته کان
 ۲۱۲..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ۲۱۵..... مانای گشتی نایه ته کان
 ۲۲۳..... مه سه له گرنگه کان
 دوو فه رمووده ی پینغه مبه ری خوا ﷺ له باره ی گه وره یی و مه زنیی خوا و ته نیا
 ۲۲۹..... په رستنییه وه: هاتوه:

ته فسیری سووره تی (الأحقاف)

- پیناسه ی سووره تی (الأحقاف) و بابه ته کانی ۲۴۷
 یه کهم: ناوی ئەم سووره ته: ۲۴۷
 دووهم: شوینی دابه زینی: ۲۴۸
 سییه م: ریزبه ندیی له دابه زین و له موصحه فدا: ۲۴۹
 چواره م: ژماره ی نایه ته کانی: ۲۵۰
 پینجه م: نیوه پوکی ئەم سووره ته: ۲۵۰
 شه شه م: تایه هه ندییه کانی: ۲۵۱
 هه وته م: دابه شکردنی نایه ته کان بو چهند دهرسیک: ۲۵۳
 دهرسی یه کهم ۲۵۷
 پیناسه ی ئەم دهرسه ۲۵۹
 مانای ده قاو ده قی نایه ته کان ۳۶۱

- ۳۶۳..... شیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان
- ۳۶۶..... هۆی هاتنه خواره‌وهی ئایه‌ته‌کان
- ۳۶۹..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۳۸۱..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- ۳۸۴..... سه‌رنجیک:
- ۳۸۶..... کورته باسیک له‌باره‌ی حیکمه‌تی زۆر باسکرانی ئامانجی دروستکرانی گه‌ردوونه‌وه
- ۳۸۶..... پرگه‌ی یه‌که‌م:
- پرگه‌ی دووهم: حیکمه‌تی ئه‌و زۆر باسکرانه‌ی خستنه‌ی پرۆی ئامانج و مه‌به‌ستی به‌ده‌یتانی گه‌ردوون، چیه‌؟
- ۳۹۰.....
- ۴۱۹..... ده‌رسی دووهم
- ۴۲۱..... پێناسه‌ی ئهم دهرسه
- ۴۲۲..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۴۲۴..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان
- ۴۲۷..... هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان
- ۴۲۹..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۴۳۵..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- هه‌له‌وه‌سته‌یه‌کی پێویست له‌به‌رده‌م مشت و مێیکی ئیوان مه‌روانی کوری هه‌که‌م و (عبدالرحمن بن ابي بكر الصديق) دا له‌سه‌ر حوكمی میراتی و بنه‌مائه‌یی.....
- ۴۵۰.....
- ۴۵۷..... کورته باسیک له‌باره‌ی به‌هره‌وه‌رگرتن له‌ناز و نېعمه‌تی دنیاوه
- ۴۵۹..... (۱)- خوا نازو نېعمه‌تی دنیا‌ی بۆ به‌هره‌وه‌رگرتنی مروّقان خوڵقاندوه:
- ۴۶۰..... (۲)- خوا ﷻ گۆشته‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی له‌چوار شتاند، کورت هه‌له‌یتان:
- ۴۶۲..... (۳)- خوا ﷻ قه‌ده‌غه‌کردنی به‌بێ به‌لگه‌ی وه‌حیی، به‌گوناھێکی زۆر زل داناهه‌:
- ۴۶۴..... (۴)- ئه‌و ئایه‌ته‌ی (الأحقاف) مه‌به‌ست پێی بې‌بروایانیکي بۆ خواردن ژیاوه:
- ۴۶۶..... (۵)- چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت له‌و باره‌وه:

- ۶- چند قسه يه کي هاوسه ننگانه ي زانايان له باره ي چو نيه تي مامه له کردنه وه، له گه ل رُباني دنياو له ززه ت و نيعمه ته کاني دا: ۴۶۸
- ده رسي سيهم ۴۷۵
- پيناسه ي نهم ده رسه ۴۷۷
- ماناي ده قاو ده قي نايه ته کان ۴۷۸
- شیکردنه وه ي هه نديک له وشه کان ۴۷۹
- ماناي گشتي نايه ته کان ۴۸۲
- مه سه له گرنگه کان ۴۸۶
- هه لوه سته يه کي کورت له سه ر بي تيماني و کوژانه وه ي چرای عه قل: ۴۹۹
- چهند ورده کاريه کي نهم نايه ته (۲۸): ۵۰۴
- سه رنجيک له سه ر گشتگيري و فراواني مه به سته کاني قورتان ۵۰۸
- ده رسي چواره م ۵۱۱
- پيناسه ي نهم ده رسه ۵۱۳
- ماناي ده قاو ده قي نايه ته کان ۵۱۴
- شیکردنه وه ي هه نديک له وشه کان ۵۱۵
- هو ي هاتنه خواره وه ي نايه ته کان ۵۱۸
- ماناي گشتي نايه ته کان ۵۲۱
- مه سه له گرنگه کان ۵۲۷
- قسه يه ک ده رباره ي: (أُولُوا الْعَرَبِ) ۵۴۲

ته فسيري سووره تي (محمد)

- ده ستيپک ۵۴۹
- پيناسه ي سووره تي (محمد) و بابه ته کاني ۵۴۹
- يه که م: ناوي نهم سووره ته: ۵۴۹
- دووهم: شوئي دابه زيني: ۵۴۹

- ۵۵۰..... سېئەم: رېزىبەندىيە لە موصحف و دابەزىن دا:.....
- ۵۵۰..... چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى:.....
- ۵۵۱..... پېنجەم: ئىۋەرۈكى:.....
- ۵۵۲..... شەشەم: تايەتەندىيەكانى:.....
- ۵۵۵..... حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك:.....
- ۵۵۷..... دەرسى يەكەم.....
- ۵۵۹..... پېنئاسەي ئەم دەرسە.....
- ۵۶۰..... ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان.....
- ۵۶۲..... شىكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان.....
- ۵۶۷..... ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
- ۵۷۲..... مەسەلە گرنگەكان.....
- ۵۷۲..... شىكردنەۋەي ئەم ئايەتەكان، لە ھەشت بېرگەدا:.....
- ۵۷۹..... يەكەم: بۇ بېئروايان:.....
- ۵۷۹..... دوۋەم: بۇ پرواداران:.....
- ۵۸۱..... شىكردنەۋەي ئەم ئايەتەكان، لە نۆ بېرگەدا:.....
- ھەلۋەستەيەكى پېۋىست، لەبارەي ھەلۋەشاندىنەۋەي نەسخكرانەۋەي ئەو ئايەتەۋە
- ۵۸۷..... (محمد - ۴) :.....
- ۵۹۷..... كورته باسىك بە دىل كرتن لە جەنگدا، چۆنەتېي مامەلەكردن لەگەلئاندا.....
- ۶۱۳..... كورته باسىك بە كۆيلەكردنى مرۆف لەم رۆزگارەدا تاوانەو، دژى شەرىعەتە.....
- ۶۱۳..... بېرگەي يەكەم: ئاۋەردانەۋەيەك لە مېژوو:.....
- ۶۱۴..... بېرگەي دوۋەم: ئىسلام چى لە سىستىمى كۆيلايەتېي كرد؟.....
- ۶۱۸..... بېرگەي سېئەم: لە كەيەۋە بېرارى نەھىشتنى كۆيلايەتېي درا؟.....
- ۶۲۰..... بېرگەي چوارەم: ئايا لەم رۆزگارەدا دروستە مرۆف بكرتتە كۆيلە؟.....
- ۶۲۹..... ۋەلئامى دوو پىرسارو ئىشكال:.....

- ۶۳۷..... دهرسی دووهم
- ۶۳۹..... پیناسهی ئەم دهرسه
- ۶۴۱..... مانای دهقاو دهقی ئایهتهکان
- ۶۴۲..... شیکردنهوهی ههنډیک له وشهکان
- ۶۴۴..... مانای گشتیی ئایهتهکان
- ۶۵۰..... مهسه له گرنگهکان
- ۶۶۳..... چهند ورده کارییهکی رهوانبێژی له ئایهتی (۱۵ / محمد)دا:
- ۶۷۸..... کورته باسیک دهربارهی پتویست بوونی پهیداکردنی زانیاری
- ۶۷۸..... له بارهی تهنا پهراوترایتی خواوه
- ۱- لهسه پتغه مبهه ﷺ پتویستکراوه، که زانیاری به یهکنایی خوا له پهراوترایتی دا ههبن: ۶۷۸.....
- ۲- گهوههیی و بهرزیی پتگی وشه: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): ۶۸۲.....
- ۳- ئایا زانیاری ههبوون پهکی لهسه زانستی بنچینهکانی ئاین، زانیاری ئیمان و عهقیده، کهوتوه؟! ۶۸۳.....
- دهرسی سێهه ۶۹۳.....
- پیناسهی ئەم دهرسه ۶۹۵.....
- مانای دهقاو دهقی ئایهتهکان ۶۹۶.....
- شیکردنهوهی ههنډیک له وشهکان ۶۹۷.....
- مانای گشتیی ئایهتهکان ۶۹۹.....
- مهسه له گرنگهکان ۷۰۷.....
- کورته باسیک دهربارهی چه سپانی حوکمی ئەو ئایهتانه بهسه ره یهزیدی کوری موعاویهدا ۷۱۶.....
- برگی یه کهم: بهتگی قورئان و سونهت لهو بارهوه: ۷۱۷.....
- برگی دووهم: رای زانیان له بارهی رهوایی و نارهوایی نهفرین لیکرانی یهزیدی کوری موعاویهوه: ۷۲۲.....

- ۷۲۵..... (۲) - بړگه‌ی سټیهم: پړای خوځمه:
- ۷۳۹..... دهرسی چوارهم.....
- ۷۴۱..... پټناسه‌ی نهم دهرسه.....
- ۷۴۲..... مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان.....
- ۷۴۳..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان.....
- ۷۴۶..... مانای گشتی نایه‌ته‌کان.....
- ۷۵۲..... مه‌سه‌له‌ گرنکه‌کان.....
- ۷۵۷..... کورته سه‌رنجیک له‌سه‌ر هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی باش.....
- ۷۵۷..... (۱) کرده‌وه‌ی باش به چی پووجه‌ل ده‌بټه‌وه؟.....
- ۷۵۹..... ۲- نایا دروسته کرده‌وه‌ی په‌سند (مندوب، مسنون، تطوع) بیچرټیری؟:.....
- ۷۶۸..... پټنج ورده سه‌رنج.....